

ZAKHAROV ZAKHAROV PC SHSR AMINTIRI ZAKHAROV MOSCOVA UDC - BBK , Germ Sh
Albert Speer ERINNERUNGEN Ediția a doua, revizuită Speer A Sh Memorii /
Albert Speer; [pe cu el S Fridland; I Rozanova] - Ed a II-a, corectată
- M : "Zahharov", - p : bolnav - (Biografii și memorii) ISBN - - - -
Albert Speer (-) - arhitectul personal al lui Hitler, la sfârșitul
celui de-al Doilea Război Mondial - Ministrul Armamentului și
Industriei de Război Singurul inculpat de la procesele de la Nürnberg
care și-a recunoscut pe deplin vinovăția pentru crimele celui de-al
Treilea Reich A fost condamnat la douăzeci de ani de închisoare și i-a
petrecut în închisoarea Spandau În închisoare a scris două cărți:
"Memorii" și "Jurnalele secrete ale lui Spandau" Ambele au devenit
bestselleruri Poate că nicio altă carte nu descrie ascensiunea și
căderea celui de-al Treilea Reich, cercul interior al lui Hitler și pe
el însuși într-un mod atât de detaliat și fascinant, ca în Memoriile
lui Albert Speer Retrăindu-și viața în slujba lui Hitler, Speer
încearcă dureros să înțeleagă: cum el, originar dintr-o familie
aristocratică, un arhitect talentat, un lider remarcabil, o persoană
decentă în viața de zi cu zi, a devenit un slujitor al diavolului UDC -
BBK , Germ (c) de Ullstein Buchverlage GmbH, Berlin Publicat în de
Propyläen Verlag (c) S L Friedland, moștenitori, traducere, (c) I V
Rozanov, traducere, ISBN - - - - (c) Zaharov, Orice încercare de
autobiografie este mai mult decât o întreprindere îndoielnică, pentru
că în acest caz o persoană pleacă inevitabil de la premisa că există
unde un anumit scaun unde se poate așeza, pentru a se așeza pe el,
pentru a-și examina propria viață, pentru a compara diferitele sale
faze, pentru a pătrunde în dezvoltarea sa O persoană poate, o persoană
are dreptul de a se vedea Cu toate acestea, el nu s-ar putea vedea pe
sine în acest moment, la fel cum nu ar putea să vadă trecutul în
întregime Karl Barth cuvânt înainte "Probabil, acum vei prelua
amintirile? " a sugerat unul dintre primii americani pe care i-am
întâlnit în mai la Flensburg De atunci au trecut douăzeci și patru de
ani, dintre care douăzeci și unu i-am petrecut într-o celulă de
închisoare O perioadă considerabilă și astfel ofer cititorului
memoriile mele Am încercat să reflect trecutul așa cum l-am
experimentat eu însumi Pentru unii poate părea distorsionat, pentru
alții perspectiva mea este greșită Oricum ar fi, am portretizat ceea ce
am experimentat și felul în care îl percep astăzi Mi-am propus să nu mă
feresc de trecut Nu mi-am propus să trec peste nici farmecul vremii,
nici coșmarurile ei Martorii vii mă vor critica, dar acest lucru nu
poate fi evitat Am vrut să fiu sincer Aceste reminiscențe sunt menite
să arate câteva condiții prealabile care au dus aproape inevitabil la
catastrofele care au marcat sfârșitul aceluși timp Am încercat să arăt
la ce consecințe poate duce concentrarea puterii nelimitate în mâinile
unei singure persoane și să înțeleg ce era el, această persoană I-am
spus instanței de la Nürnberg: dacă Hitler ar avea prieteni, aș deveni
prietenu lui Lui îi datorez deliciile și gloria tinereții mele, precum
și oroarea și vinovăția din anii următori În descrierea lui Hitler așa
cum mi-a apărut mie și altora, există multe trăsături atractive Există
o idee a unui om cu talente multiple și, în plus, devotat ideii Totuși,
cu cât am scris mai mult, cu atât mi-am dat seama că vorbim de calități
pur exterioare Căci acestei imagini i se opune o amintire de neșters:
Procesele de la Nürnberg Nu voi uita niciodată dovezile documentare ale
unei familii evreiești care va fi ucisă: soț, soție și copii în drum
spre moarte Ele sunt încă în fața ochilor mei astăzi La Nürnberg am
fost condamnat la douăzeci de ani de închisoare Verdictul tribunalului
militar, oricât de viciat ar reproduce istoria, a încercat și el să

formuleze un fel de vinovăție. Pedepsa, tot timpul nepotrivită pentru măsurarea responsabilității istorice, a pus capăt existenței mele civice. Dar imaginea pe care am văzut-o mi-a lipsit viața de conținutul ei interior, iar efectul ei s-a dovedit a fi mai lung decât propoziția.

PARTEA ÎNTÂI Originea și tinerețea Strămoșii mei au fost fie șvabi, fie descendenți din țăranii săraci din Westerwald, unii dintre ei s-au mutat din Silezia și Westfalia și toți aparțineau unei mari armate de oameni care trăiau în liniște și în mod discret. Cu o singură excepție: Reichsmarschall contele Friedrich Ferdinand zu Pappenheim (-), care, împreună cu strămoșul meu necăsătorit Humelin, a născut opt fii.

Adevărat, judecând după toate, nu s-a împovărat prea mult cu griji legate de bunăstarea lor. Trei generații mai târziu, bunicul meu Hermann Gommel, fiul unui pădurar sărac din Pădurea Neagră, în anii săi de declin s-a dovedit a fi unicul proprietar al celei mai mari case comerciale din Germania pentru vânzarea de mașini-unelte, precum și al unei fabrici de instrumente de precizie. În ciuda bogăției sale, a dus o viață foarte modestă și și-a tratat subalternii cu milă. A fost înzestrat nu numai cu sânguință, ci și cu darul de a-i determina pe alții din propria voință să lucreze pentru el - acest gânditor din Pădurea Neagră, capabil să stea ore în șir pe o bancă în pădure fără să scoată o vorbă. Aproape simultan, celălalt bunic al meu, Berthold Speer, a devenit un arhitect bogat în Dortmund și a ridicat multe clădiri în stilul clasic obișnuit de atunci. Deși a murit devreme, fondurile pe care le-a lăsat au fost suficiente pentru a-și educa cei patru fii.

Ambii bunici în cariera lor au fost bine serviți de industrializarea țării care a început în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Cu toate acestea, pentru mulți care au început în condiții inițiale mult mai favorabile, nu a ajutat deloc. Mama devreme cu părul cărunț a tatălui meu a trezit în mine, în tinerețe, mai multă evlavie decât iubire. Era o femeie serioasă, cu idei simple adânc înrădăcinate despre viață și, în plus, înzestrată cu o energie invincibilă. Ea și-a dominat mediul.

Duminică după-amiază, martie, m-am născut în orașul Mannheim. După cum mi-a spus mai târziu mama, zgomotele tunetelor de primăvară au fost înecate de sunetul clopotelor bisericii vecine. Tatăl meu, după ce și-a părăsit propria afacere în , la vârsta de douăzeci și nouă de ani, a fost unul dintre cei mai ocupați arhitecți din Mannheim, centrul industrial în plină expansiune. Până în , când s-a căsătorit cu fiica unui negustor bogat din Mainz, reușise deja să facă o avere corectă.

Stilul burghez al apartamentului nostru, într-una din casele din Mannheim construite de tatăl meu, corespundea poziției și reputației părinților mei. Porți mari din fier turnat cu arabescuri deschise pentru intrare; era o casă impunătoare, în curtea căreia puteau intra liber mașinile. S-au oprit în fața pridvorului, așa cum ar trebui să fie într-o casă atât de elegantă. Cu toate acestea, copiii - eu și cei doi frați ai mei - ne-am mulțumit cu ușa din spate. Scările de acolo erau întunecate, înguste și abrupte și duceau la un hol modest din spate.

Copiii, de fapt, nu aveau ce face pe scările luxoase cu mochetă. Regatul nostru copilărie a ocupat partea din spate a casei - de la dormitoare la noastre până la o bucătărie mare, ca un hol, pe lângă care poteca ducea în partea din față a casei cu paisprezece camere. Din vestibulul mobilat cu mobilier olandez cu un fals șemineu căptușit cu plăci prețioase Delft, oaspeții au fost însoțiți într-o cameră mare, cu mobilier francez și tapet Empire din damasc. Candelabrele de cristal scânteietoare, cu câte patru coarne fiecare, precum și grădina de iarnă, pe care tatăl meu a achiziționat-o în întregime la Expoziția Mondială de la Paris din , au fost gravate în special în memoria mea și

nu au fost uitate până în ziua de azi: existau mobilier indian decorat cu sculpturi bogate, perdele brodate manual și un pouf de covor, palmierii și plantele exotice au creat o idee despre o lume misterioasă și străină Aici părinții mei au mâncat micul dejun, iar aici tatăl meu a pregătit pentru noi, copiii, chifle cu șuncă, un cadou din patria lui Westfalia Amintirea sufrageriei alăturate serei s-a estompat oarecum, dar sala de mese cu lambriuri neogotice și-a păstrat o putere magică pentru mine până astăzi Mai mult de douăzeci de oameni puteau sta la masă în același timp Botezul meu a fost sărbătorit aici, iar sărbătorile în familie sunt sărbătorite aici până astăzi Mama, cu mândrie pur burgheză și cu mare dorință, a avut grijă ca noi să fim printre familiile care conduceau societatea din Mannheim Cu siguranță în tot orașul nu ar fi mai mult, dar nici mai puțin de douăzeci și treizeci de familii care și-ar putea permite astfel de cheltuieli Numeroși slujitori au fost păstrați și pentru reprezentativitate Pe lângă bucătăreasa, îndrăgită de noi copiii din motive destul de înțelese, părinții mai țineau în bucătărie o fată, o slujnica, adesea lacheu și mereu șofer, precum și o bonne, ca să ne supravegheze Slujnicele purtau cu toții o cofă albă, o rochie neagră și un șorț alb, lacheul o livrea mov cu nasturi aurii, dar șoferul era îmbrăcat cel mai luxos Părinții au făcut tot ce le-a stat în putere pentru a le oferi copiilor lor o copilărie ușoară și fără griji Însă realizarea acestei dorințe a fost împiedicată de bogăția și reprezentativitatea lor, de îndatoririle sociale și de gospodăria la scară mare, cu slujitori obligatorii și alți servitori Până în ziua de azi simt deliberarea dureroasă a acestei lumi În plus, am avut adesea amețeli și uneori chiar leșin Un profesor din Heidelberg invitat la o consultație diagnosticată "slăbiciune vasculară nervoasă" Acest defect a însemnat un stres mental pentru mine și de la început m-a făcut vulnerabil la circumstanțele externe ale vieții Suferința mea a fost agravată de faptul că semenii mei, la fel ca ambii frați, erau mult mai puternici din punct de vedere fizic, motiv pentru care îmi simțeam inevitabil propria inferioritate În timpul jocurilor, adesea mă lasă să simt asta Inferioritatea într-un singur lucru trezește uneori niște forțe opuse În orice caz, aceste dificultăți m-au determinat să învăț să mă adaptez mai flexibil la mediul meu Dacă mai târziu mi-am dat dovadă de voință și pricepere în a depăși circumstanțele neplăcute și în a face față persoanelor incomode, acest lucru nu trebuie să fie atribuit în ultimul rând fostelor mele slăbiciuni corporale Când am fost scoși la plimbare de o guvernantă franceză, a trebuit să ne îmbrăcăm haine mai elegante pentru a corespunde statutului nostru social Desigur, jocurile în parcurile orașului, și cu atât mai mult pe stradă, ne erau interzise Așa că locul nostru de joacă a rămas o curte - puțin mai spațioasă decât câteva camere, deși combinate - înconjurat și strâns de pereții din spate ai blocurilor înalte În această curte creșteau doi sau trei platani în descompunere, lipsiți de aer, iar un zid acoperit cu iederă și blocuri de tuf în colț încerca să înfățișeze o grotă Un strat gros de funingine a acoperit trunchiurile și frunzele deja primăvara; și, în general, tot ce atingem a fost creat pentru a ne transforma în copii murdari, deloc nobili, ai orașului mare Frieda Almendinger, fiica portarului nostru, a devenit însoțitoarea mea preferată a anilor mei de școală Am stat de bunăvoie în apartamentul lor de la subsol, modest și mic Atmosfera de nepretenție zgârcită, precum și coeziunea strânsă a familiei aveau pentru mine o atracție ciudată Educația mea a început la o școală privată privilegiată, unde copiii celor mai influente familii din orașul nostru industrial au fost învățați să citească și să scrie

Am reușit să mă obișnuiesc cu un mediu grijuliu și, prin urmare, primele luni într-o școală adevărată, printre colegii răutăcioși, au fost cele mai grele pentru mine. Cu toate acestea, prietenul meu Quenzer m-a învățat destul de curând tot felul de prostii și chiar m-a convins să plătesc pentru achiziționarea unei mingi de fotbal din banii mei de buzunar. O idee plebea care a provocat o groază de neconceput acasă, mai ales că Quenzer provenea dintr-o familie destul de săracă. În acest moment, probabil pentru prima dată, s-a trezit în mine o dorință de înțelegere statistică a faptelor: am rescris toate comentariile din jurnalul clasei în "Calendarul meu permanent pentru elevi" și în fiecare lună am numărat cine a primit cele mai multe comentarii. Bineînțeles, aș părăsi această ocupație, dacă eu însumi n-aș amenința din când în când perspectiva de a conduce această listă. Biroul de arhitectură al tatălui meu era chiar lângă apartamentul nostru. Aici au fost dezvoltate proiecte pentru diferiți clienți; Pe hârtie cerată albăstruie au apărut tot felul de desene, al căror miros încă se amestecă cu amintirile mele din acest birou. Tot ceea ce a construit tatăl meu a fost puternic influențat de Neo-Renaștere, ocolind Art Nouveau. Mai târziu, clasicismul reținut al lui Ludwig Hoffmann, principalul arhitect al Berlinului, a devenit un model pentru tatăl său. În acest cabinet, în al doisprezecelea an de viață, de ziua tatălui meu, i-am creat prima "operă de artă" în dar, schițând un fel de schiță a "orelor de viață" într-un caz extrem de pretențios susținut de coloane corintice și volute bizare. Am folosit toate culorile de cerneală pe care le-am putut obține pentru desen. Cu ajutorul angajaților tatălui meu, a luat naștere un proiect care a mărturisit în mod irefutabil dorința mea pentru epoca "Imperiului târziu". Chiar înainte de , părinții mei aveau o mașină închisă pe lângă o limuzină deschisă de vară, folosită iarna pentru a călători prin oraș. Ambele mașini au fost în centrul dorințelor mele tehnice. Când a început războiul, au trebuit să fie puse pe blocuri pentru a salva cauciucuri, dar când am reușit să ne înțelegem cu șoferul, am primit permisiunea să stăm la volan chiar în garaj. Astfel, pentru prima dată, obsesia mea pentru tehnologie s-a manifestat în lumea de atunci, deloc încă tehnicizată. Abia după ce am fost lipsit de radio, televiziune, telefon și mașină timp de douăzeci de ani în închisoarea Spandau, ca un bărbat din secolul al XIX-lea, după ce am fost lipsit chiar și de capacitatea de a folosi singur întrerupătorul electric, am experimentat din nou același sentiment de fericire, când, zece ani mai târziu, mi s-a permis să lucrez cu un șlefuitor electric de podea. În , m-am confruntat cu o altă realizare a revoluției tehnice din acei ani. Aproape de Mannheim a fost situat unsprezece unul dintre acele zeppeline folosite pentru raiduri în Londra. Comandantul și ofițerii din echipajul său au devenit curând obișnuiți în casa noastră. Ne-au invitat atât pe frații mei, cât și pe mine să le inspectăm dirijabilul. Eu, un băiețel de zece ani, m-am trezit în fața acestui uriaș: m-am urcat în gondola cu motor, m-am târât de-a lungul pasajelor misterioase semiîntunecate ale aeronavei și de-a lungul telegondolei pilotului. Când zeppelinul a decolat după-amiaza târziu, comandantul navei a descris o buclă frumoasă în jurul casei noastre, iar ofițerii au fluturat din carlingă o cearșaf pe care o împrumutaseră de la mama mea. Din noapte până în noapte eram bântuit de gândul că zeppelinul ar putea lua foc în aer și toți prietenii noștri vor muri. Imaginația mea a fost ocupată viu de război, de succesele și eșecurile de pe front, de suferința soldaților. Noaptea auzeam uneori tunetul îndepărtat al bătăliei cu mai multe arme de lângă Verdun; din înflăcărată empatie copilărească, am dormit câteva nopți nu

pe un pat moale, ci în apropiere, pe o podea tare, pentru că un pat tare, după părerea mea, era mai în concordanță cu greutatea pe care soldații trebuie să le îndure pe front Măncarea proastă din marile orașe și "iarna rutabaga" ne-au căzut și ele. Avea noastră a rămas cu noi, dar nu aveam nici rude, nici cunoscuți în sate, mai bine asigurate cu hrană. Adevărat, mama a izbutit de fiecare dată să vină cu tot mai multe variante noi de feluri de mâncare suedeză, dar uneori îmi era atât de foame încât, încetul cu încetul, cu mare poftă, am distrus o pungă întreagă de biscuiți pentru câini tari ca piatra, pe care îi aveam păstrat din timp de pace. Raidurile aeriene asupra Mannheim au devenit mai dese, prin concepția actuală erau foarte inofensive; o mică bombă a lovit una din casele vecine. O nouă perioadă a tinereții mele a început. Nu departe de Heidelberg, aveam din o casă de vară, construită pe groapa unei cariere, care probabil a apărut la timp în timpul construcției castelului Heidelberg din apropiere. Creștele Odenwaldului se înălțau dincolo de platou, potecile se întindeau de-a lungul versanților împăduriți și, în unele locuri, luminițele pădurii deschideau o vedere spre valea Neckarului. Aici domnea pacea; am avut la dispoziție o grădina frumoasă, o grădina de bucătărie, precum și o vacă a unui vecin. În vara lui ne-am mutat aici. Sanătatea mea sa îmbunătățit în scurt timp. În fiecare zi, chiar și în ninsoare, furtună sau ploaie, mergeam invariabil trei sferturi de oră până la școală, iar ultimul segment era deseori alergat - nu existau biciclete după război, în ani grei pentru economie. În drum spre școală, treceam mereu pe lângă Clubul de canotaj. În am devenit membru și timp de doi ani am fost timonier în curse de patru și opt. În ciuda constituției mele încă slabe, am devenit curând unul dintre cei mai activi canoși. Până la vârsta de șaisprezece ani am fost promovat la școală la canotaje patru și opt și am câștigat mai multe curse. Aici, pentru prima dată, ambiția m-a cuprins și m-a împins spre realizări la care nu mă așteptam deloc de la mine. Asta a fost prima pasiune din viața mea. Oportunitatea de a da ritmul pentru întreaga echipă m-a atras chiar mai mult decât șansa de a câștiga respect și onoare în lumea relativ mică a canotorilor. Adevărat, de cele mai multe ori am suferit înfrângeri, dar din moment ce vorbeam despre o echipă întreagă, a fost greu să-ți scoți în evidență păcatele. Mai mult, a existat un sentiment de acțiuni comune și de calcule greșite comune. O altă virtute a pregătirii noastre a fost jurământul nostru solemn de abținere. I-am disprețuit atunci pe cei dintre colegii mei practicanți care deja începuseră să caute plăcerea în dans, vin și țigări. La vârsta de șaptesprezece ani, în drum spre școală, mi-am întâlnit viitorul partener de viață. Acest lucru mi-a aprins zelul academic: un an mai târziu am fost de acord să ne căsătorim imediat ce am absolvit universitatea. Din primele zile am fost puternic la matematică, dar apoi notele mele la alte materii s-au îmbunătățit și am devenit unul dintre cei mai buni din clasă. Profesorul german, un democrat entuziast, ne citește adesea articole de la liberalul Frankfurter Tsai Tung. Fără acest profesor, m-aș afla într-un mediu pur apolitic. Căci am fost crescuți pe baza modelelor burghezo-conservatoare: distribuția puterii în societate, autoritățile tradiționale, în ciuda revoluției care avusese loc, ne erau încă prezentate ca ordine de neclintit stabilită de Dumnezeu. Curenții care au apărut peste tot la începutul anilor douăzeci nu ne-au afectat deloc. Orice critică la adresa sistemului școlar, a materialului educațional, și cu atât mai mult a autorităților a fost complet exclusă, ne-au cerut credință necondiționată în autoritatea indestructibilă a școlii: nici nu ne-a trecut prin cap să punem sub semnul întrebării ordinea existentă, pentru că la școală eram

supuși dictaturilor tipului nostru de sistem absolut În plus, nu aveam astfel de materii, de exemplu, științe sociale, care să contribuie la dezvoltarea abilităților de evaluări politice independente În lecțiile de germană, chiar și la clasa superioară, am scris eseuri exclusiv pe teme literare și istorice, care pur și simplu nu permiteau reflecția asupra problemelor sociale Și, desigur, o asemenea îngustime în predare nu ne-a trezit dorința de a declara în cercul școlar sau în afara școlii despre percepția noastră asupra anumitor evenimente politice O altă diferență decisivă între acea perioadă și azi a fost imposibilitatea totală de a călători în străinătate Nu exista o singură organizație care să aibă grijă de tineri, chiar dacă ar exista fonduri pentru astfel de călătorii Mi se pare necesar să subliniez aceste omisiuni, în urma cărora o întreagă generație a rămas nepregătită pentru o dezvoltare atât de rapidă a mijloacelor tehnice de influențare a unei persoane Nici acasă nu au fost discuții politice Acest lucru este de două ori surprinzător atunci când considerați că tatăl meu a fost un liberal convins chiar înainte de În fiecare dimineață, își aștepta cu nerăbdare Frankfurter Zeitung, citind constant revistele critice Simplicissimus și Jugend A fost un adept al lui Friedrich Naumann, care a susținut reformele sociale efectuate într-o Germania puternică După , tatăl meu a devenit un adept al lui Coudenhove-Kalergi și și-a susținut activ ideile paneuropene Cu siguranță ar fi fost dispus să-mi vorbească despre politică, dar eu am preferat să mă feresc de astfel de conversații, iar tatăl meu nu a insistat Adevărat, o asemenea indiferență față de politică era de înțeles în rândul tinerilor, care erau dezamăgiți și obosiți de războiul pierdut, de revoluție, de inflație, deși, pe de altă parte, a împiedicat să elaborez criterii pentru evaluări politice Mi s-a părut mult mai interesant să merg la școală prin parcul castelului Heidelberg și de fiecare dată timp de câteva minute să privesc visător orașul vechi și ruinele castelului de pe treptele terasei Această atracție romantică pentru castele abandonate și străzile strâmbe a rămas în mine și s-a dezvoltat ulterior într-o pasiune pentru colecția de peisaje, asociată în special cu romanticii din Heidelberg Uneori, în drum spre castel, îl întâlneam pe Stefan George, care părea extrem de demn și mândru, și radia cu adevărat un fel de forță spirituală Probabil că marii misionari au făcut o asemenea impresie, căci în el era un fel de magnetism Fratele meu mai mare, fiind în clasa superioară, a reușit să pătrundă în cercul interior al maestrului Muzica m-a atras cel mai mult La Mannheim l-am ascultat pe tânărul Furtwängler până în , iar apoi pe Erich Kleiber În acele zile, Verdi încă mă impresiona mai mult decât Wagner, iar Puccini părea "îngrozitor" Pe de altă parte, mi-a plăcut extrem de mult o simfonie a lui Rimski-Korsakov și, deși a cincea lui Mahler mi s-a părut "extrem de dificilă", mi-a plăcut "oricum" După una dintre călătoriile mele la teatru, am remarcat că Georg Kaiser este "cel mai mare dintre dramaturgii moderni care în operele sale luptă pentru înțelegerea, valoarea și puterea banilor", iar despre "Rața sălbatică" de Ibsen am constatat că virtuțile Produce de clasa socială de conducere avem o impresie comică, pentru că acestea sunt chipuri "de comedie" Romain Rolland mi-a întărit admirația pentru Beethoven cu romanul său Jean-Christophe Și deși nu mi-a plăcut viața socială agitată de acasă, aceasta nu poate fi considerată o manifestare a negativismului tinerească Nu, dacă preferam autorii critici, dacă într-un club de canotaj sau în excursii de alpinism am căutat să mă asociez cu cercul obișnuit de prieteni, asta era în natura unei opoziții conștiente Chiar și pofta de familie a unui modest artizan contrazicea

tradiția de a căuta un cerc de prieteni și o viitoare soție într-o pătură socială restrânsă, de care aparțineau părinții mei în subconștient, chiar am simțit simpatie pentru extrema stângă - deși nu s-a manifestat niciodată în forme concrete Activitate politică activă Mi-a fost străin, preferințele mele naționale și, de exemplu, faptul că în timpul ocupației Ruhrului în am fost indignat de distracția nepotrivită sau de criza amenințătoare a cărbunelui, nu a schimbat nimic Spre marea mea surprindere, dintre toți absolvenții, am scris cel mai bun eseu, însă, când rectorul i-a anunțat pe candidați în discursul său de rămas bun că de acum înainte "ne este deschisă calea către cele mai înalte realizări și onoruri", m-am gândit pentru mine însumi: "Nu, nu este vorba despre mine " Fiind cel mai bun matematician din școală, am vrut să mă dedic acestei științe, dar tatăl meu a prezentat argumente destul de convingătoare împotriva intenției mele și nu aș fi un matematician cu gândire logică dacă nu aș fi de acord cu el Profesia de arhitect mi s-a părut cea mai firească, din care câștigasem deja foarte mult de mic și, spre marea bucurie a tatălui meu, m-am hotărât să devin arhitect, ca el și tatăl lui Din motive financiare, mi-am petrecut primul semestru la Technische Hochschule din Karlsruhe, în apropiere, deoarece inflația devenea tot mai amețitoare în fiecare zi Trebuia să-mi iau cecul săptămânal, dar până la sfârșitul săptămânii, suma fabuloasă a rămas la nimic Din Pădurea Neagră, unde am fost în timpul turului meu cu bicicleta, am scris: "Totul este foarte ieftin aici, o noapte - de mărci, cina - , jumătate de litru de lapte - " Șase săptămâni mai târziu, chiar înainte de sfârșitul inflației, o masă la restaurant a costat între și de miliarde, iar o cantină studentască peste un miliard, adică pfennig aur Pentru un bilet de teatru a trebuit să plătească de la la de milioane Din cauza acestui dezastru financiar, familia noastră a considerat în cele din urmă necesar să vândă casa de comerț și fabrica răposatului bunic unei anumite preocupări pentru o fracțiune din valoarea sa adevărată, dar în dolari Astfel, nota mea lunară era acum de dolari, din care puteam trăi perfect fără griji, fără necazuri Când situația economică a revenit la normal în primăvara anului , m-am transferat la Școala Tehnică Superioară Munchen Deși am stat acolo până în vara lui , iar Hitler, după eliberarea lui din arest în primăvara lui , a făcut din nou să vorbească despre el, toate acestea au trecut pe lângă mine În scrisori detaliate către viitoarea mea soție, am scris doar că am lucrat până târziu în noapte și despre obiectivul nostru comun de a ne căsători în trei sau patru ani În vacanță, noi doi, și uneori cu alți studenți, am urcat în Alpii austrieci Urcările dificile au creat un sentiment de realizare adevărată Uneori, cu o încăpățănare de invidiat, îi convingeam pe colegii mei de călătorie, chiar și pe vremea cea mai urâtă - pe furtună, pe ploaie înghețată, pe frig - să nu întrerupă ascensiunea, deși ceața ne împiedica să admirăm împrejurimile Uneori din vârf puteam vedea un vâl gri închis de nori peste câmpia spațioasă Sub acest vâl trăiau, conform concepțiilor noastre, oameni torturați Ne consideram mult mai sus decât astfel de oameni Cu trufia tinereții, credeam că numai cei vrednici merg la munte; când, după cățărare, ne-am întors la viața normală a văilor, uneori chiar eram derutat de activitatea convulsivă din orașe Căutam și "apropierea cu natura" când mergeam la caiac Acest tip de turism era încă nou atunci, suprafața apei nu era, așa cum este astăzi, presărată cu bărci de diverse modele și tipuri; am coborât în aval în tăcere, iar seara am montat corturi în locurile cele mai pitorești Aceste campanii fără grabă ne-au returnat o parte din acea fericire atât de naturală pentru strămoșii noștri Încă din , tatăl

meu a întreprins o călătorie, parțial pe jos, parțial călare, de la Munchen la Napoli și înapoi Mai târziu, când a putut să călătorească în toată Europa cu propria sa mașină, mi-a spus că această excursie la Napoli a fost cea mai frumoasă din întreaga sa viață Mulți membri ai generației noastre au căutat contactul cu natura, dar nu a fost doar și nu atât un protest romantic împotriva îngustării burgheze, nu, am căutat astfel să scăpăm de exigențele unei lumi din ce în ce mai complexe Am fost copleșiți de sentimentul că lumea din jurul nostru și-a pierdut echilibrul, dar printre munți și văile râurilor se simțea încă armonia creației Cu cât munții păreau mai inexpugnabili și văile râurilor pustii, cu atât ne-au atras mai mult Desigur, nu aparținem nici unei mișcări de tineret, pentru că natura de masă a oricărei mișcări ar fi intrat în conflict cu dorința mea de izolare: preferam singurătatea În toamna anului , cu un întreg grup de studenți-arhitecți din München, m-am mutat la Școala Tehnică Superioară din Berlin - în Charlottenburg L-am ales ca profesor pe profesorul Poelzig, dar a limitat numărul de locuri la seminarul său de proiect Și din moment ce abilitățile mele de desen erau insuficiente, nu m-au acceptat Cu toate acestea, mă îndoiam deja că voi fi vreodată un bun arhitect și, prin urmare, am luat cu calm refuzul Profesorul Heinrich Tessenow, un campion al stilului meșteșugului provincial, a fost invitat la următorul seminar de la Berlin, care a redus la minimum necesar setul de mijloace expresive ale arhitecturii: "Principalul este minimul de cheltuieli" I-am scris imediat viitoarei mele soții: "Noul meu profesor este cea mai semnificativă și mai luminată persoană pe care am întâlnit-o vreodată Sunt absolut încântat de el și lucrez cu mare inspirație Nu este modern, deși într-un anumit sens este mai modern decât multe altele La suprafață, el este la fel de lipsit de imaginație și de trează ca mine, dar văd ceva profund personal în clădirile lui Mintea lui este neobișnuit de ascuțită Voi depune toate eforturile pentru a intra în "atelierul" lui peste un an, iar după încă un an voi încerca să devin asistentul lui Toate acestea, desigur, sunt prea optimiste și arată clar pe ce cale voi merge cel mai bine Totuși, la șase luni după examen, am devenit asistentul lui La profesorul Tessenoff am găsit primul meu catalizator, și așa a rămas pentru mine multă vreme, până când șapte ani mai târziu a fost înlocuit cu altul, mai puternic Am apreciat foarte mult și profesorul nostru de istoria arhitecturii Profesorul Daniel Krenker, originar din Alsacia, nu a fost doar un arheolog pasionat, ci și un patriot emoționat: când în timpul unei prelegeri ne-a arătat mănăstirea de la Strasbourg, lacrimile i-au curmat brusc din ochi și a întrerupt prelegerea i-am scris rezumat despre cartea lui Albrecht Haupt "Istoria arhitecturii germane" În același timp, într-o scrisoare către viitoarea mea soție, am scris: "Un mic amestec de rase este întotdeauna util Și dacă astăzi suntem în declin, nu este în niciun caz pentru că suntem o rasă mixtă Căci eram deja o rasă mixtă în Evul Mediu, când încă mai aveam un bob sănătos în noi și ne-am extins prezența, alungându-i pe slavi din Prusia, iar mai târziu transplantând cultura europeană pe pământul american Nu, suntem pe drum în jos, pentru că ne-am consumat puterile, așa cum s-a întâmplat cândva cu egiptenii, grecii și romanii Și nu poți schimba nimic aici " Anii mei de studenție au trecut pe fundalul vieții teatrale tumultuoase din Berlinul anilor douăzeci Numeroase spectacole mi-au făcut o mare impresie: producția Visul unei nopți de vară de Max Reinhardt, Elisabeth Bergner în Maid of Orleans a lui Shaw, Pallenberg în Schweik de Piscator Dar m-au atras și revistele de costume ale lui Harell cu efecte luxuriante Dar splendoarea negustorului lui Cecil

deMille m-a respins, nici nu bănuiam că zece ani mai târziu eu însumi voi crea peisaje mai luxoase decât în cinema Am găsit filmele lui "American gaudy" Dar toate aceste impresii au fost umbrite de sărăcia generală și de șomaj "Declinul Europei" a lui Spengler m-a convins că ne aflăm într-o perioadă de decădere asemănătoare cu cea trăită de Roma târzie Eseul "Prusianism și socialism" m-a fascinat din cauza disprețului exprimat pentru lux și confort Aici învățătura lui Spengler a coincis cu teoriile lui Tessenoff Totuși, profesorul meu, spre deosebire de Spengler, a văzut speranță în viitor S-a opus în mod ironic cultului modern al eroilor "Poate că totul în jur este plin de eroi nerecunoscuți și cu adevărat "mai mari", care, plini de cea mai înaltă voință și pricepere, poate au dreptul să ridiculizeze și să respingă chiar și pe cel mai monstruos drept un adevărat fleac Poate că, înainte ca orașul mic și meșteșugul să înflorească din nou, trebuie să cadă sulf din cer, poate pentru următoarea înflorire este nevoie de popoarele care au trecut prin cercurile iadului În vara lui , după ce am studiat nouă semestre, am promovat examenul de stat, iar în primăvara următoare, la vârsta de douăzeci și trei de ani, am devenit unul dintre cei mai tineri asistenți dintr-o instituție de învățământ superior În ultimul an de război, la un bazar de caritate, un ghicitor mi-a prezis: "Veți obține faima devreme și vă veți pensiona mai devreme" Acum mi-am amintit involuntar predicția ei, căci cu un anumit grad de certitudine puteam presupune că într-o zi, ca și profesorul meu, aș putea preda la o școală tehnică superioară dacă aș vrea Postul de asistent a făcut posibilă căsătoria mea Nu am mers în Italia în luna de miere, ci, după ce am luat un cort, am mers cu un caiac de-a lungul lanțului retras de lacuri Mecklenburg, mărginite de păduri Am lansat caiacele la Spandau, la câteva sute de metri de închisoarea în care urma să-mi petrec douăzeci de ani din viață Profesie și vocație Deja în aproape că am devenit arhitect de stat și de curte Amanullah, regele Afganistanului, a decis să-și reformeze țara, pentru care dorea să adune tineri tehnicieni germani Josef Brike, profesor de construcții urbane și de drumuri, a creat grupul Trebuia să fiu responsabil de urbanism, arhitectură și, în plus, predarea arhitecturii la o școală tehnică care urma să se deschidă la Kabul Soția mea, împreună cu mine, a studiat cu sârguință cărțile despre această țară îndepărtată care se puteau găsi; ne-am gândit cum să creăm un stil local din clădiri simple, iar imaginea munților virgini a trezit în noi visele de schi Tratatul oferit nouă conținea condiții favorabile, dar când totul era aproape gata, iar Hindenburg l-a primit pe rege cu mari onoruri, afganii au început o lovitură de stat și și-au răsturnat conducătorul Cu toate acestea, am fost destul de consolată de perspectiva de a continua să lucrez pentru Tessenov Am experimentat deja unele îndoieli, iar în adâncul sufletului meu am fost chiar mulțumit că răsturnarea lui Amanullah m-a scăpat de a fi nevoit să iau decizii La seminar am fost ocupat doar trei zile pe săptămână, iar în plus am avut cinci luni de concediu de institut Adevărat, am primit de note, ceea ce astăzi este egal cu Tessenov însuși nu a ținut prelegeri, ci a verificat doar munca celor aproximativ cincizeci de studenți ai săi în sala mare a seminarului În fiecare săptămână petreceam de la patru până la șase ore la școală, în restul timpului elevii trebuiau să se mulțumească cu consultațiile și corecturile mele Primele luni au fost deosebit de dificile pentru mine Studenții m-au tratat la început cu neîncredere și au încercat în toate modurile posibile să mă condamne pentru ignoranță sau slăbiciune M-am chinuit să depășesc rigiditatea inițială În plus, comenzile pe care intenționeam să le execut în timpul liber destul de

generos m-au ținut să aștept: fie păream prea tânăr, fie pentru că activitatea de construcții aproape că s-a oprit din cauza recesiunii economice generale. Cu excepția ordinului de construire a unei case în Heidelberg pentru părinții soției S-a dovedit a fi o clădire destul de modestă, urmată de câteva comenzi nu foarte semnificative: două garaje la vile din Wannsee și un cămin pentru studenții nerezidenți ai Universității din Berlin. În , în două caiace, am mers de la Donaueschingen de-a lungul Dunării până la Viena. În absența noastră, pe septembrie, au avut loc alegeri pentru Reichstag, de care îmi amintesc doar pentru că rezultatul lor l-a entuziasmat foarte mult pe tatăl meu. Partidul Național Socialist al Muncitorilor Germani a câștigat locuri în Reichstag și a devenit brusc subiectul principal al discuțiilor politice. Acest succes electoral neprevăzut a stârnit în tatăl meu cele mai sumbre presimțiri, care erau îndreptate în primul rând împotriva tendințelor socialiste ale partidului; nu degeaba fusese deja alarmat de forța social-democraților și comuniștilor. Școala noastră tehnică superioară a devenit între timp centrul aspirațiilor național-socialiste. În timp ce un mic grup de comunist-minded studenți au avut loc la seminarul profesorului Pelzig, național-socialiștii concentrați în jurul lui Tessenov, deși el a fost și a rămas un oponent deschis al mișcării naziste. Cu toate acestea, au apărut paralele nespuse și nespuse între teoriile sale și ideologia național-socialiștilor. Desigur, Tessenov însuși nu bănuia acest lucru. Fără îndoială, gândul la asemănarea ideilor sale cu ideile național-socialiste l-ar fi îngrozit. Printre teoriile lui Tessenov a fost următoarea: "Stilul vine de la oameni. Este destul de firesc ca o persoană să-și iubească patria. Adevărata cultură nu poate fi internațională. Cultura se naște din pânțele matern ale poporului. Dar, până la urmă, Hitler a apărut și arta de internaționalizare, iar asociații săi au văzut rădăcinile reînnoirii în pământul lor natal. Tessenov a condamnat orașul, opunându-se modului de gândire țărănesc: "Un oraș mare este un lucru groaznic. Orașul este un amestec cronic de vechi și nou. Orașul este o luptă și o luptă fără milă. Totul sincer trebuie lăsat în urma pragului său. Acolo unde urbanul se ciocnește de țăran, țăranimea pierde. Păcat că acum nimeni nu gândește ca un țăran." Dar exact în același mod, Hitler a vorbit împotriva declinului moralității în orașe, a avertizat împotriva costurilor civilizației care amenință substanța biologică a oamenilor și a subliniat cât de important este ca statul să păstreze miezul unei țăranimii sănătoase. Datorită intuiției sale, Hitler a putut să exprime și să folosească în scopuri proprii aceste curente și similare care erau prezente în mintea epocii până acum doar vag și neformat. Când am revizuit și corectat lucrarea, studenții național-socialiști m-au atras adesea în discuții politice. Desigur, dezbateri aprinse despre opiniile lui Tessenov au izbucnit în același timp. Argumentele subțiri pe care le-am căutat în vocabularul tatălui meu au fost ușor infirmate cu flexibilitate dialectică. Tinerii studenți din acele vremuri își căutau idealurile mai ales în tabăra extremiștilor, iar partidul lui Hitler a făcut apel tocmai la idealismul acestei generații agitate. Nu Tessenov însuși le-a aprins ortodoxii activitate? Timp de un an, pe la , a spus: "Probabil, nu se poate face fără apariția celui care gândește în categoriile cele mai simple. Gândirea de astăzi a devenit prea complexă. Un needucat, să zicem un țăran, ar rezolva toate problemele mult mai ușor tocmai pentru că nu este răsfățat. În plus, ar fi avut puterea de a-și realiza ideile simple. Aceste cuvinte, rostite, după părerea noastră, nu fără o gândire ulterioară, ni s-au părut destul de aplicabile lui Hitler. În acest moment, Hitler a vorbit la Berlin.

Hasenheide cu studenții universității și ai Școlii Tehnice Superioare Elevii mei m-au târât cu ei, deși nu sunt convinși, dar deja ezită - de aceea am fost de acord Pereții murdari, pasajele înghesuite, neglijența generală au făcut o impresie jalnică, aici muncitorii își sărbătoreau de obicei sărbătorile cu o halbă de bere Sala era plină Părea că toți studenții de la Berlin voiau să-l vadă și să audă pe acest om, despre care admiratorii lui au spus atât de admirabil, iar adversarii săi atât de rău Numeroși profesori ocupau locurile cele mai convenabile din centru, în coruri destul de mizerabile; prezența lor a fost cea care a conferit evenimentului soliditatea și demnitatea necesare Grupul nostru a reușit să prindă și locuri bune pe un deal nu departe de podium Apariția lui Hitler a fost însoțită de salutări entuziaste din partea admiratorilor din rândul studenților Aceste răpiri în sine mi-au făcut o impresie profundă Totuși, performanța în sine m-a șocat Din postere și desene animate, l-am cunoscut pe Hitler într-o cămașă de uniformă cu curea, un bandaj cu o zvastica pe mânecă, o șuviță atârându-i peste frunte Totuși, aici a apărut într-un costum albastru bine potrivit și a arătat o manieră pur burgheză, ceea ce l-a făcut să arate ca o persoană rezonabilă și rezervată Mai târziu am aflat că era în mod admirabil capabil - conștient sau intuitiv - să se adapteze mediului Încercă să întrerupă aplauzele prelungite - aproape cu supărare Și felul în care a început apoi să vorbească, cu voce joasă, s-ar putea spune chiar timid - nu un discurs, ci un fel de raport istoric - mi-a plăcut și mie foarte mult, cu atât mai mult cu cât toate acestea erau contrare așteptărilor mele bazate pe propagandă ostilă de a vedea un demagog isteric, un fanatic zgomotos și fluturat în uniformă Nici măcar aplauze zgomotoase nu l-au scos pe Hitler de pe tonul său de mentorat Părea că își împărtășește deschis și deschis grijile cu privire la viitor Ironia lui a fost temperată de umor demn, farmecul lui sud-german mi-a stârnit sentimente înrudite: nici măcar nu se poate imagina că un prusac rece m-ar putea captiva în acest fel Timiditatea primelor minute l-a părăsit pe Hitler, uneori ridica vocea și vorbea din inimă, cu o putere de convingere din ce în ce mai mare, iar această impresie s-a dovedit a fi mai profundă decât discursul în sine, din care nu mi-am amintit aproape nimic În plus, am fost surprins de entuziasmul general, care, de la frază la frază, l-a ridicat fizic pe vorbitor Prejudecățile mele sceptice s-au topit în fața ochilor mei Adversarii nu au putut să intre într-un singur cuvânt și, prin urmare, a apărut, deși pentru scurt timp, impresia eronată a unanimității depline Până la urmă, Hitler părea să nu mai vorbească pentru a convinge Dimpotrivă, el însuși era convins că spunea exact ceea ce așteaptă publicul fuzionat într-o singură masă, de parcă ar fi vorba despre cel mai simplu lucru din lume - să aducă studenți și o parte din corpul didactic al celor doi cele mai mari școli superioare din Germania să le urmeze cu respect în lesă Dar în acea seară nu era încă un conducător absolut, inaccesibil criticilor și se putea aștepta la atacuri din orice parte Ceilalți probabil au discutat despre această seară incitantă la bere; și elevii mei m-au îndemnat să fac asta, dar am simțit nevoia să mă înțeleg, să-mi depășesc confuzia, într-un cuvânt, am simțit nevoia de singurătate Profund mișcat, m-am urcat în mașina mea, am condus noaptea, m-am oprit într-o plantație de pini undeva pe malul Havel și am rătăcit mult timp În cele din urmă, mi s-a părut, o sclipire de speranță, noi idealuri, noi înțelegeri, noi sarcini au apărut Așa că predicțiile sumbre ale lui Spengler au fost respinse și, în același timp, profetia sa despre fenomen a fost confirmată nou împărat "Trebuie să oprim amenințarea comunismului, care părea că se îndreaptă irezistibil spre putere", ne-a

îndemnat Hitler, iar apoi, în cele din urmă, în loc de șomaj îngrozitor, se poate conta chiar și pe redresarea economică Hitler a menționat "problema evreiască" doar în treacăt, dar astfel de referințe nu m-au deranjat, deși nu eram deloc un antisemit, din vremea școlii și a studenților, ca aproape noi toți, am avut mulți prieteni printre evrei La câteva săptămâni după discursul lui Hitler, al cărui discurs m-a impresionat puternic, prietenii mei m-au convins să merg la o demonstrație la Palatul Sporturilor Acolo au vorbit Gauleiter Goebbels din Berlin Este imposibil de comparat cu Hitler, o cu totul altă impresie: fraze, fiecare dintre ele așezate într-un loc câștigător și clar formulate, o mulțime furioasă, copleșită de izbucniri tot mai fanatice de încântare și ură, un cazan infernal de pasiuni dezlănțuite, comparabile doar cu cele pe care le-am experimentat vreodată în nopțile de regate de șase zile Toate acestea m-au dezgustat Starea de spirit pozitivă în care eram sub influența discursurilor lui Hitler a început să dispară, dacă nu a dispărut complet Atât Hitler, cât și Goebbels au știut să stârnească instinctele de masă la mitinguri, să joace cu pasiunile ascunse în spatele fațadei respectabilității convenționale Demagogi cu experiență, au fuzionat cu pricepere muncitorii din fabrici, micii burghezi și studenți într-o mulțime omogenă, modelându-și judecățile după propriul lor capriciu Dar, din câte înțeleg astăzi, de fapt, mulțimea le-a modelat ei înșiși, fanteziile și aspirațiile lor Desigur, Goebbels și Hitler erau pricepuți să capteze instinctele mulțimii, dar într-un sens mai profund, deși mulțimea țipa în ritmul stabilit pentru ea, ei nu erau adevărații dirijori ai acestei orchestre Mulțimea a comandat muzica Răsplătindu-se pentru sărăcie, șomaj, instabilitatea existenței și un sentiment de deznădejde, aceste mulțimi fără chip au țipat ore în șir ca niște sălbatici nestăpâniți Nu a fost naționalism înflăcărat Doar pentru câteva ore scurte, disperarea lor cauzată de prăbușirea economică a fost uitată, făcând loc unei furii care cerea sacrificii Se prăbușește adversarii lor, blestemându-i pe evrei, ei au dat aer liber și direcție emoțiilor lor bestiale, primitive Palatul Sporturilor era gol, mulțimea curgea încet pe Potsdamerstrasse Plini de curaj sub influența discursului lui Goebbels, oamenii au ocupat sfidător întreg trotuarul, blocând circulația mașinilor și tramvaielor La început, poliția a luat-o destul de calm, poate că pur și simplu nu au vrut să tachineze mulțimea Cu toate acestea, pe străzile laterale, detașamentele de cavalerie deja așteptau și camioane cu echipe de serviciu stăteau pregătite Poliția călare, cu bastoane de cauciuc pregătite, a intrat în mulțime pentru a elibera carosabilul am privit consternat Nu am văzut niciodată poliția folosind forța Dar, în același timp, am simțit cum spiritul de contradicție, amestecat cu simpatie, a dat naștere în mine la o conștiință de apartenență, care nu avea fundament politic De fapt, nu s-a întâmplat nimic ieșit din comun Chiar și răniții - și aceia nu erau Dar câteva zile mai târziu am aplicat la NSDAP și am fost admis în ianuarie, primind carnetul de partid nr Decizia mea nu a fost deloc dramatică Nici atunci și nici mai târziu nu m-am simțit pe deplin membru al unui partid politic, nu am ales deloc NSDAP, am trecut la Hitler, a cărui imagine la prima întâlnire m-a impresionat puternic, care nu a slăbit de atunci Puterea de convingere, magia particulară a unei voci deloc eufonice, străinătatea manierului lui poate banal, simplitatea vrăjitorie cu care a abordat complexitatea problemelor noastre - toate acestea m-au derutat și, în același timp, m-au fascinat Programul lui era practic necunoscut pentru mine M-a prins înainte să-mi dau seama de ideile lui Iar prezența la ședința Uniunii de Luptă pentru Reînvierea

Culturii Germane nu m-a descurajat, deși aici au fost condamnate multe dintre scopurile pe care le-a propus profesorul nostru Tessenoff. Unul dintre vorbitori, de exemplu, a cerut revenirea la formele și părerile strămoșilor asupra culturii, a denunțat Art Nouveau și, în final, a abuzat de asociația de arhitectură "Înelul", care, pe lângă Tessenov, mai includea și Gropius, Mies van der Rohe, Sharun, Mendelssohn, Behrens, Taut și Pelzig. Unul dintre elevii noștri i-a scris apoi lui Hitler, unde a vorbit împotriva acestui discurs și s-a referit la mentorul nostru adorat cu entuziasm de școlar. Curând, pe hârtie poștală rafinată, a primit un răspuns standard confidențial de la centrul de partid, care a adus un omagiu activităților lui Tessenov. Am considerat că acest lucru este foarte semnificativ. Lui Tessenov însuși, desigur, la vremea aceea nu am recunoscut că sunt membru al partidului. Cam în același timp, mama a urmărit alaiul trupelor SA pe străzile din Heidelberg: o demonstrație de ordine într-o perioadă de haos, o manifestare de energie într-o atmosferă de deznădejde generală au cucerit-o și pe ea; în orice caz, fără să asculte un singur discurs sau să citească un singur articol, s-a alăturat partidului. Amândoi am considerat această mișcare o trădare a tradițiilor liberale ale familiei noastre. Oricum ar fi, am ascuns-o de tatăl meu și unii de alții. Abia mult mai târziu, când aparținem deja de mult timp cercului interior al lui Hitler, am aflat, pur întâmplător, despre comunitatea care se manifestase deja cu mulți ani în urmă. De foarte multe ori, chiar și cel mai important pas din viața unei persoane - alegerea vocației sale - se face extrem de frivol. Nu-și dă osteneala să înțeleagă esența și diferitele aspecte ale acestei vocații. După ce a făcut o alegere, el, parcă, își dezactivează abilitățile critice și pornește complet pe o cale predeterminată. Decizia mea de a mă alătura partidului lui Hitler a fost dictată de o asemenea frivolitate. De ce, de exemplu, am vrut să rămân fidel impresiei aproape hipnotice pe care mi-a făcut-o discursul lui Hitler? De ce nu am încercat să înțeleg profund, sistematic, să zicem, meritele sau demeritele tuturor ideologiilor de partid? De ce nu am citit programele diferitelor partide, cel puțin Mein Kampf al lui Hitler și Mitul secolului al XX-lea al lui Rosenberg? Ca intelectual, a trebuit să culeg cu atenție documente și să studiez diferite puncte de vedere fără nicio prejudecată, felul în care am considerat proiectele de arhitectură. Faptul că nu am făcut asta s-a datorat educației mele politice slabe. Acesta este motivul pentru care am fost lipsit de critică și nu am putut rezista argumentelor prietenilor mei studenți, care erau profund infectați de ideologia național-socialistă. Dacă aș fi vrut, aș fi stabilit și atunci că Hitler a proclamat extinderea Reich-ului spre Est, că este un antisemit de rând, că aspiră la un regim autoritar, că după venirea la putere intenționează să distrugă instituțiile democratice și în viitor nu se pot pleca decât în fața forței. Să nu mă gândesc singur, să nu citesc, ținând cont de educația mea, cărți, ziare și reviste de diverse direcții, să nu încerc să pătrund în vălul farselor - în sine era deja o crimă. În această etapă incipientă, vinovăția mea era la fel de grea ca în anii următori de muncă pentru Hitler. Căci a fi într-o poziție care să facă posibil să cunoaștem și totuși să te retragi din cunoaștere, nu este altceva decât să-ți asumi responsabilitatea directă pentru consecințe încă de la început. Am văzut multe pasaje grosolane din doctrina de partid. Dar am presupus că în timp vor fi lustruite, așa cum se întâmpla de obicei în alte revoluții. După cum mi s-a părut, m-am confruntat cu o alegere personală între viitoarea Germanie comunistă și Germania național-socialistă, mai ales

că centrul politic dintre acești antipozi a încetat să mai existe Mai mult, în aveam motive să cred că Hitler mergea în direcția moderației Nu am înțeles că o face din motive oportuniste Hitler a încercat să arate respectabil pentru a-și dovedi capacitatea de a conduce guvernul Partidul de atunci - așa cum îmi amintesc astăzi - a condamnat doar ceea ce a numit influența excesivă a evreilor în diferite sfere ale vieții economice și culturale Ea a cerut ca participarea lor în aceste zone să fie proporțională cu procentul populației evreiești a țării În plus, alianța lui Hitler cu naționaliștii de modă veche ai Frontului de la Harzburg mi-a dat motive să cred că există o anumită diferență între discursurile sale la adunările publice și adevăratele sale opinii politice Această contradicție mi s-a părut promițătoare De fapt, s-a străduit pentru putere, fără să se oprească la nimic Chiar și după aderarea la partid, am continuat să-mi mențin relațiile cu evreii și nici ei nu au rupt relațiile cu mine, deși știau sau bănuiau că am devenit membru al unei organizații antisemite Pe vremea aceea nu eram antisemit și nu am devenit mai târziu În niciunul dintre discursurile, scrisorile sau acțiunile mele nu se poate găsi nici măcar o urmă de sentimente antisemite, frazeologie antisemite Dacă Hitler ar fi declarat înainte de că va da foc la sinagogi, va arunca Germania în război, va distruge evreii și oponenții politici, m-ar fi pierdut imediat și, probabil, pe cei mai mulți dintre susținătorii pe care i-a câștigat după Goebbels a înțeles asta; La noiembrie , scrie în editorialul "Septembrie" din ziarul "Angrif" despre acei noi membri ai partidului care s-au alăturat acestuia după alegerile din septembrie În acest articol, el a avertizat partidul să nu se infiltreze în rândurile sale cu intelectuali burghezi din clasele înstărite educate care nu merită încrederea de care se bucură "bătrânii luptători" În caracter, în convingerile lor, susținea el, sunt nemăsurat inferiori vechilor lor tovarăși de partid, deși îi depășesc în intelect: "Ei sunt convinși că mișcarea noastră a dobândit măreție doar grație vorbăriei demagogilor, iar acum sunt gata să o ia în mâinile lor, oferindu-i propriile îndrumări și experiență Asta cred ei!" După ce am luat decizia de a mă alătura partidului blestemat, pentru prima dată în viața mea, mi-am respins propriul trecut, originea de clasă și mediul meu Contrar convingerilor mele, "timpul deciziilor" a fost pierdut M-am simțit, în cuvintele lui Martin Buber, "legat de responsabilitatea partidului" Tendința mea de a scăpa de nevoia de a gândi, mai ales la lucruri neplăcute, a înclinat în cele din urmă balanța În asta nu eram diferit de milioane de alții Retardarea mintală de acest fel a facilitat, accelerat și, în cele din urmă, a determinat succesul sistemului național-socialist M-am gândit că plătind câteva mărci pe lună sub formă de cotizație, am rezolvat problema obligațiilor mele politice Cât de incalculabile au fost consecințele! Superficialitatea poziției mele nu a făcut decât să agraveze eroare Aderând la partidul hitlerist, mi-am asumat imediat, în esență, responsabilitatea, care se extinde direct la toate cruzimile muncii forțate, distrugerea cauzată de război, moartea așa-zisului contingent nedorit - cu alte cuvinte, responsabilitatea pentru călcând în picioare dreptatea și înălțând răul În , nu mi-am dat seama că paisprezece ani mai târziu va trebui să răspund pentru numeroasele crime la care am devenit complice aderându-mă la partid Nu știam atunci ce frivolitate, necugetare și încălcare a tradiției voi plăti cu douăzeci și unu de ani din viața mea Și nu voi scăpa niciodată de sentimentul păcatului Săgeata tradusă Mai corect ar fi dacă, descriind acei ani, aş vorbi în principal despre activitățile mele profesionale, despre familie și înclinații Căci interesele

politice nu mi-au ocupat în primul rând mintea Mai presus de toate, am fost arhitect în calitate de proprietar de mașină, am devenit membru al noului înființat "Corpul Național Socialist Automobil" (ISAK) și, întrucât era o organizație nouă, am devenit în același timp șef al secției din Wannsee, unde locuiesc Cu toate acestea, la început nu m-am angajat într-o muncă serioasă în partid În plus, eram singura persoană din Wannsee și, prin urmare, în această secțiune, care avea deloc o mașină, restul intenționau doar să achiziționeze una, după ce a avut loc "revoluția" la care visau Ca pregătire, au încercat să afle cine aici, în zona vilelor bogate, avea mașini potrivite pentru X-day Poziția mea de partid m-a condus adesea la Comitetul Districtual al Districtului de Vest Era condus de un simplu ucenic de morar, Karl Hanke, foarte inteligent și plin de energie Tocmai închiriasse recent o vilă în aristocratul Gruneval de pentru viitorul sediu al organizației sale districtuale treizeci Căci după succesul de la alegerile din septembrie , partidul, care până atunci devenise foarte puternic, a încercat să capete un aspect de salon Așa că Hanke m-a invitat să proiectez o vilă, gratuit, bineînțeles Ne-am consultat despre tapet, perdele și vopsele; Tânărul Kreislater, la sfatul meu, a ales tapetul Bauhaus, deși l-am avertizat că este tapet "comunist" Dar a reușit să-mi dea deoparte cuvintele cu un gest maiestuos: "Luăm ce este mai bun de pretutindeni, și de la comuniști" Cu aceste cuvinte, el a indicat ceea ce Hitler și personalul său făceau de mulți ani: fără să se uite la ideologie, să caute peste tot ceea ce promite succes și să rezolve ei înșiși problemele ideologice în funcție de modul în care îl afectează pe alegător Am avut anticameră vopsită stacojiu strălucitor, iar camerele de lucru într-un galben intens, unde perdelele roșii pe care le-am sugerat creau un contrast puternic Cu toate acestea, această eliberare a unei sete de acțiune de mult înăbușite, cu care probabil am vrut să exprim spiritul revoluționar, a primit o primire extrem de ambiguă La începutul anului , salariile asistenților au fost reduse - o mică contribuție pentru a susține cumva bugetul strâns al statului prusac Nu erau deloc prevăzute proiecte mari de construcții, situația economică era fără speranță Trei ani în domeniul asistent a fost mai mult decât suficient pentru noi; amândoi, eu și soția mea, am decis să renunțăm la locul nostru la Tessenow și să ne mutăm la Mannheim Conducerea caselor aparținând familiei noastre ne-a garantat o existență confortabilă și, prin urmare, m-am putut angaja serios în lucrări de arhitectură, care până acum derulaseră foarte inglorios În calitate de "arhitect de tip "do-it-yourself", am trimis nenumărate mesaje firmelor învecinate și prietenilor de afaceri ai tatălui meu Dar, desigur, speram în zadar să găsesc un client care să riște să contacteze un arhitect de douăzeci și șase de ani Căci chiar și arhitecții vechi din Mannheim stăteau atunci fără ordine Am încercat să atrag atenția asupra mea participând la concursuri, dar nu am depășit premiile III și "achiziționarea unui proiect" Reconstruirea unui magazin situat într-unul dintre mamă blocuri, au rămas pentru mine singura realizare arhitecturală a acestei perioade sumbre Viața de petrecere din Mannheim a decurs confortabil în stil Baden După un val de activitate la Berlin, care m-a atras treptat, aici m-am simțit ca membru al unui club de bowling ISAK nu a fost aici, așa că, din ordin de la Berlin, am fost repartizat în unitățile motorizate ale SS, după cum credeam, un membru cu drepturi depline, dar cel mai probabil doar un oaspete, pentru că atunci când am vrut să-mi reînnoiesc calitatea de membru deja în , sa transformat că nu am avut niciodată nu au fost listate Când au început pregătirile pentru alegerile din iulie , eu și

soția mea am mers la Berlin pentru a ne plonja în atmosfera revigorantă preelectorală măcar pentru o vreme, iar dacă va ieși, atunci să ajutăm la fapte Căci deznădejdea profesională prelungită mi-a activat în mod vizibil interesele politice, sau ce am vrut să spun prin aceste cuvinte Voiam să contribui la victoria electorală a lui Hitler, deși dădusem doar câteva zile în acest scop, pentru că de la Berlin intenționeam să mergem mai departe, într-o călătorie de mult planificată cu canoa pe lacurile Prusiei de Est În calitate de proprietar al mașinii, am raportat șefului meu al ISAK din districtul de vest al Berlinului, Willy Nagel, care mi-a încredințat călătoriile de curierat la diferite organizații de bază ale partidului Când, în acest scop, mi s-a întâmplat să vizitez raioanele în care stăpâneau "Roșii", la o misiune de petrecere, sufletul mi-a mers deseori la călcâi în subsoluri, care aminteau mai mult de găuri, locuiau detașamente ale național-socialiștilor, conducând existența celor mânați și persecutați Cu toate acestea, avanposturile comuniste din raioanele conduse de naziști au dus o existență la fel de mizerabilă Nu pot uita chipul gruppenführer-ului somnoros, înspăimântat și amărât din Moabit, una dintre cele mai periculoase regiuni la acea vreme Acești oameni și-au riscat viața și și-au ruinat sănătatea în numele unei idei, nici măcar nu bănuiau că sunt pur și simplu folosiți pentru a pune în aplicare planurile utopice ale unei persoane care tinde spre putere Pe mai, Hitler trebuia să sosească de la demonstrația de dimineață din Eberswalde pe aerodromul Staaken din Berlin Am fost instruit să livrez unul dintre Staaken mesageri la locul următoarei demonstrații din Brandenburg Avionul cu trei motoare și-a încheiat cursa, iar Hitler a ieșit cu câțiva adjutanți și angajați Aproape că nu mai era nimeni altcineva în afară de noi: deși am păstrat o distanță respectuoasă, am putut vedea cum Hitler îi mustra cu enervare pe unul dintre angajații săi, pentru că mașinile pentru ei încă nu sosiseră Se plimba furios înainte și înapoi, lovindu-și vârful cizmelor înalte cu biciul și dădea impresia unui subiect certat și prost controlat care își tratează subalternii cu dispreț Acest Hitler era foarte diferit de cel aparent calm și cultivat pe care l-am putut observa la o demonstrație studentască Pentru prima dată am dat peste uimitoarea versatilitate a lui Hitler, fără a-i acorda nicio importanță: cu o mare intuiție artistică, a știut să-și adapteze comportamentul în public oricărei situații, iar cu cercul său interior - angajați și adjutanți - s-a comportat mai mult decât familiar Mașinile au urcat Am urcat în roadster-ul meu cu legătura încredințată în grija mea și cu viteză maximă, zgomotul a început cu câteva minute mai devreme decât coloana de motocicliști care escorta mașina lui Hitler În Brandenburg, toate trotuarele din apropierea stadionului erau pline de social-democrați și comuniști, iar noi - tovarășul meu era în uniformă - a trebuit să trecem printr-un șir de oameni înfierbântați Când Hitler și alaiul său au sosit câteva minute mai târziu, mulțimea s-a transformat într-o masă furioasă și răvășită care s-a revărsat de pe trotuare în carosabil Mașina a trebuit să încetinească Hitler stătea lângă șoferul său Apoi am putut să-i omagiez curajul și am păstrat aceste sentimente până astăzi Impresiile negative pe care le-am avut la aeroport au fost înlocuite cu ceea ce am văzut Stând în mașină, în fața porții, nu am putut asculta discursul în sine, dar am auzit explozii de aplauze, care întrerupeau din când în când discursul lui Hitler pentru câteva minute Când interpretarea imnului petrecerii a anunțat încheierea evenimentului, am pornit din nou Căci în aceeași zi, Hitler a intenționat să vorbească - pentru a treia oară - pe stadionul din Berlin Și aici era plin de lume, și pe străzi A

Speer erau mii dintre cei care nu aveau suficient loc pe stadion. Mulțimea așteptase cu răbdare de câteva ore Hitler, ca de obicei, a întârziat. Raportul meu către Hanke că Hitler va sosi în orice moment a fost difuzat imediat pe toate difuzoarele. A izbucnit o furtună de aplauze - prima și ultima pe care am avut ocazia să o provoc în viața mea. A doua zi mi-a determinat drumul viitor. Caiacele fuseseră deja livrate la gară, biletele spre Prusia de Est fuseseră cumpărate, iar plecarea era fixată pentru acea seară. Dar într-o zi m-au sunat Șeful ISAK Nagel a spus că Hanke, șeful chestiunilor organizatorice din districtul de partid din Berlin, a vrut să mă vadă, Hanke m-a primit cu bucurie: "Te căutam peste tot. Doriți să reconstruiți clădirea organizației de partid raional? M-a întâmpinat cu această întrebare din prag. "O să-i sugerez asta medicului azi. Nu putem pierde timpul." Peste câteva ore aveam să stau deja în tren, iar apoi printre lacurile pustii ale Prusiei de Est aveam să nu fiu la îndemână multe săptămâni, iar autoritățile raionale ar trebui să caute un alt arhitect. Timp de mulți ani am considerat acest set de circumstanțe ca fiind cea mai fericită întorsătură din viața mea. Săgeata a fost mutată. Două decenii mai târziu, la Spandau, am citit de la James Jeans: "Mișcarea trenului în marea majoritate a punctelor de pe traseu este determinată în mod unic de calea ferată. Dar din când în când există un nod din care sunt posibile căi diferite și din care trenul poate fi virat în orice direcție cu efortul neglijabil necesar pentru a roti comutatorul. Noua reședință oficială a lui Gauleiter din Berlin este situată pe moda Fossstrasse, înconjurată de reprezentanțele ținuturilor germane. De la ferestrele de pe fațada din spate, l-am putut privi pe președintele octogenar în timp ce se plimba printr-un parc din apropiere, adesea însoțit de politicieni și militari de rang înalt. Partidul, după cum mi-a explicat Hanke, a trebuit să folosească orice ocazie - chiar și cele pur vizuale - pentru a se apropia de centrul puterii politice și, astfel, a-și exprima revendicările politice. În orice caz, Misiunea care mi-a fost dată nu a fost atât de pretențioasă, căci și aici a echivalat cu pictarea pereților și mici modificări. Mobilierul sălii de ședințe și al biroului lui Gauleiter era și el destul de modest, parțial din cauza lipsei de fonduri, parțial pentru că eram încă sub influența lui Tessenov. Dar această modestie a fost încălcată de sculpturile magnifice din lemn și modelele din stuc din epoca Grunders. Am lucrat aici zi și noapte în mare grabă, pentru că organizația partidelor raionale m-a îndemnat. L-am văzut rar pe Goebbels. Călătorind prin țară pentru a se pregăti pentru alegerile din noiembrie, era ocupat în întregime la acea vreme. Epuizat și răgușit, a ordonat de mai multe ori să-i arate localul centrului, deși nu s-a arătat prea interesat de acest lucru. Restructurarea clădirii a fost finalizată, estimarea a fost depășită de multe ori, partidul a suferit o înfrângere completă la alegeri. Numărul membrilor săi s-a redus, trezorerierul s-a strâns de cap la vederea facturilor primite, le-a putut arăta artizanilor doar o casierie goală; aceștia, fiind membri ai partidului, pentru a nu-l aduce în faliment, au fost nevoiți să accepte o întârziere de mai multe luni la plată. La câteva zile după marea deschidere, Hitler a inspectat personal reședința oficială a Gauleiter din Berlin, care poartă numele lui. Reconstrucția, mi s-a spus, a câștigat aprobarea lui, iar acest lucru m-a umplut de mândrie, deși nu am reușit niciodată să aflu ce anume a fost lăudat - dacă simplitatea deliberată a soluțiilor mele arhitecturale, sau supraîncărcarea de detalii a structurii originale. Wilhelmine. Curând m-am întors la biroul meu din Mannheim. Aici totul a rămas ca înainte: situația economică și, prin urmare, speranțele de a

obține comenzi de construcție, au devenit, după toate probabilitățile, și mai proaste, iar relațiile politice s-au încurcat și mai mult. O criză a urmat, alta, nici nu le-am observat. Pentru că nimic nu s-a schimbat pentru noi. La ianuarie, am citit în ziar despre numirea lui Hitler în funcția de cancelar al Reichului, dar nici asta la început nu m-a mișcat deloc. Când am fost prezent la ședința de partid a organizației Mannheim și am fost uimit de cât de neînsemnat este nivelul personal și spiritual al membrilor săi. * "Acești oameni nu pot conduce statul", mi-a trecut prin minte. Dar nu trebuia să-mi fac griji. Vechea birocrație a continuat sub Hitler să conducă toate treburile fără probleme. Apoi au avut loc alegeri la martie. O săptămână mai târziu, a sunat telefonul la distanță. Au sunat din Berlin Hanke, Gauleiter pentru probleme de organizare, era la telefon. "Te duci la Berlin? Cu siguranță va fi ceva pentru tine aici. Când vei fi?" el a întrebat. Micul nostru BMW sport a fost uns bine cu ulei, valiza strânsă și am petrecut toată noaptea pe drumul spre Berlin. Nedormit suficient, stăteam deja în fața lui Hanke în reședința lui oficială dimineața. "O să mergi imediat cu medicul. El dorește să-și inspecteze noul minister." Așa că, împreună cu Goebbels, am intrat solemn în frumoasa creație a lui Schinkel de pe Wilhelmsplatz. Câteva sute de oameni, care așteptau ceva, poate Hitler, l-au salutat pe noul ministru. Dar nu numai aici am simțit că la Berlin a început o nouă eră: după o criză prelungită, oamenii păreau mai veseli, păreau plini de speranță. Toată lumea a înțeles că de data aceasta nu era vorba despre o simplă schimbare de cabinet. Toată lumea părea cuprinsă de sentimentul că a sosit ceasul decisiv. Grupuri de oameni stăteau pe străzi. Deși nu se cunoșteau, au vorbit despre tot felul de fleacuri, au glumit sau și-au exprimat aprobarea politică față de ceea ce se întâmplă - și la vremea aceea, undeva, fără să atragă atenția asupra lor, aparatul a reglat fără milă conturi cu adversarii într-un lung termen de luptă politică pentru putere și sute de mii au tremurat din cauza originii, credinței, opiniilor lor. După ce am inspectat sediul, Goebbels m-a instruit să le reamenajez pe cele vechi și să construiesc altele noi, mai importante, precum biroul lui și sălile de ședințe. Mi-a dat o sarcină anume să încep imediat lucrul, fără să aștept până la întocmirea devizului și fără să aflu dacă sunt disponibile fondurile necesare pentru aceasta. După cum s-a dovedit mai târziu, a existat o anumită tiranie în asta, pentru că nu fusese încă întocmit buget pentru noul Minister al Propagandei și cu atât mai mult pentru restructurarea acestuia. Am făcut tot posibilul pentru a îndeplini sarcina, urmând ascultător interioarele lui Schinkel, dar Goebbels a considerat mobilierul pe care l-am propus ca fiind insuficient de reprezentativ și câteva luni mai târziu a încredințat atelierelor comune din München să amenajeze încăperea în stil imperial. Hanke și-a asigurat în acest minister un post de încredere de secretar al ministrului și, cu o dexteritate inimitabilă, a început să gestioneze sala de recepție. În aceste zile, am văzut de la el un plan al orașului Berlin pentru demonstrația de noapte în masă programată pentru mai la Templehof. Planul mi-a revoltat sensibilitățile profesionale și a stârnit un spirit rebel. "Se pare că sunt decorațiunile pentru un festival de tir." Hanke a răspuns: "Dacă poți face mai bine, treci la treabă, dar trăiește mai departe." În aceeași noapte, a luat naștere proiectul unei tribune grandioase cu trei steaguri uriașe în spate, fiecare depășind înălțimea unei clădiri de zece etaje; iar panourile trebuiau întinse pe bârne de lemn, ambele extreme - negru-alb-roșu, iar în mijloc un steag cu svastică. Din punct de vedere al staticii, toate acestea erau foarte riscante, pentru că

Într-un vânt puternic steagurile ar arăta ca pânze Trebuiau să fie iluminate cu spoturi puternice pentru a spori, ca pe o scenă, impresia unui centru ridicat Proiectul meu a fost aprobat imediat și am făcut din nou o treaptă mai sus Plin de mândrie, i-am arătat lui Tessenov lucrarea terminată, dar el a stat în continuare cu ambele picioare pe pământul măiestriei solide "Crezi că ai creat ceva? Face o impresie, asta-i tot " Dar Hitler, după cum mi-a spus Hanke, a fost de nedescris încântat, deși, desigur, Goebbels și-a atribuit tot succesul Câteva săptămâni mai târziu, Goebbels a preluat apartamentul de serviciu care aparținuse anterior ministrului alimentației Nu fără folosirea forței, pentru că Gutenberg a cerut ca apartamentul să rămână la dispoziția sa în calitate de ministru care reprezintă Partidul Național German Dar disputa a fost rezolvată foarte curând de la sine, deoarece deja pe iunie Gutenberg a părăsit cabinetul Mi s-a încredințat nu numai reconstrucția apartamentului ministerial, ci și adăugarea unui living mare eu, fii poate, puțin frivol, a promis că în două luni va închiria un apartament și o anexă gata de mutare Hitler nu credea că voi respecta termenele, iar Goebbels, dorind să mă provoace, mi-a spus despre neîncrederea lui Am ordonat să lucrez non-stop în trei schimburi, toate părțile posibile ale construcției au fost coordonate până la cel mai mic detaliu, în ultimele zile am pus în funcțiune o uscătorie mare, iar în cele din urmă șantierul a fost predat în ziua de la data stabilită datată, complet mobilat L-am rugat pe Eberhard Hanfstaengl, directorul Galeriei Naționale din Berlin, să decoreze apartamentul Goebbels cu câteva acuarele de Nolde Goebbels și soția sa au fost complet încântați de acest cadou până când Hitler a apărut și l-a criticat în cel mai acut mod, după care ministrul mi-a cerut imediat la el și a exclamat: "Acum ia aceste poze, sunt pur și simplu imposibile!" În aceste primele luni după preluarea puterii, cel puțin unele dintre tendințele picturii moderne, dintre cele care în erau marcate drept artă degenerată, mai aveau o anumită șansă Pentru Hans Weidemann, un vechi membru de partid din Essen, cu o insignă de aur a partidului, a condus departamentul de arte plastice din ministerul propagandei Neștiind nimic despre istoria acuarelelor lui Nolde, a selectat pentru Goebbels o serie de picturi în spiritul lui Nolde și Munch și le-a recomandat ministrului ca expresie a artei revoluționare naționale Învățat de experiență, Goebbels a ordonat îndepărtarea imediată a acestor picturi Când, ca răspuns, Weidemann a refuzat hotărât să anatemizeze toată arta modernă fără discernământ, a fost imediat eliminat din postul său și retrogradat Acest amestec de dominație și ascultare mi-a făcut o impresie ciudată și cu adevărat de rău augur - acea autoritate necondiționată de care Hitler se bucura chiar și printre cei mai apropiați asociați ai săi pe termen lung Goebbels și-a arătat dependența necondiționată de Hitler Ca noi toți Până și eu, obișnuit cu arta modernă, am acceptat cu blândețe decizia lui Hitler De îndată ce am terminat instrucțiunile lui Goebbels, am primit un telefon de la Nürnberg Acolo se pregătea primul congres al partidului învingător aflat la guvernare A câștigat puterea trebuia să găsească expresie în toate, până la peisaj, dar arhitectul local nu a putut oferi nicio idee satisfăcătoare Am fost dus cu avionul la Nürnberg, unde am făcut niște schițe Nu se distingeau printr-o mare bogăție de idei, aminteau foarte mult de clădirea de Ziua Mai din Berlin, doar coroana lui Zeppelinfeld am văzut nu o velă standard, ci un vultur uriaș cu o anvergură de până la treizeci de metri, pe care l-am atașat o structură de zăbrele, ca un fluture din colecție Șeful organizației de la Nürnberg nu a îndrăznit să-mi evalueze personal

proiectul și m-a trimis la München, la biroul central Mi-a dat o scrisoare de intenție cu el, din moment ce nimeni nu mă cunoștea în afara Berlinului până acum La Brown House, arhitectura, sau mai bine zis decorul de sărbători, a fost luată foarte în serios Câteva minute mai târziu, cu desenele mele, m-am trezit în biroul luxos decorat al lui Hess Hess nici măcar nu m-a lăsat să deschid gura - Numai Fuhrer-ul poate judeca asta Apoi a sunat repede și a spus: "Fuhrer-ul este acasă Voi ordona să fii adus acolo" Așa mi-am făcut pentru prima dată o idee despre ce însemna cuvântul magic "arhitectură" pe vremea lui Hitler Ne-am oprit în fața unei clădiri înalte, nu departe de Teatrul Prince Regent Apartamentul lui Hitler era situat la etajul trei Mai întâi, am fost condus într-o anticameră plină cu suveniruri și cadouri de o calitate destul de slabă De asemenea, mobilierul a arătat prost gust Adjutantul a apărut, a deschis ușa, a spus deplasat: "Te rog", și m-am trezit singur cu Hitler, atotputernicul cancelar al Reich-ului Pe masa în fața lui zăcea un pistol dezamblat, pe care se pare că era ocupat cu curățarea "Pune-ți desenele aici", a ordonat el scurt, după care, fără să se uite la mine, a mutat părțile pistolului într-o parte, mi-a privit cu interes, dar în tăcere, părțile pistolului și a spus: "Sunt de acord" Nimic altceva Și când s-a întors la pistol, am părăsit încăperea oarecum nedumerit La Nürnberg, unde am povestit despre permisiunea primită personal de la Hitler, acest lucru a stârnit destulă agitație Aflați organizatorii de acolo cât de atractiv va găsi Hitler proiect de arhitectură, o mare delegație ar merge la Munchen și mi-ar fi permis doar să stau undeva în spatele tuturor Dar înclinația lui Hitler pentru arhitectură nu era încă cunoscută în general la acea vreme În toamna anului , Hitler l-a însărcinat pe arhitectul său din München Paul Ludwig Troost, care a proiectat transatlantul Europa și a reconstruit Casa Brown, să transforme și să renoveze complet și apartamentul cancelarului Reich-ului din Berlin, cu dorința ca lucrarea să fie finalizată la fel ca cât de curând posibil Troost provenea din München și, prin urmare, nu cunoștea foarte bine firmele din Berlin și tradițiile de construcție din Berlin Atunci Hitler și-a amintit că un anumit tânăr arhitect a reușit într-un timp nemaivăzut să finalizeze o extindere a casei Goebbels și a ordonat să-l ajut pe directorul de lucru din München în alegerea firmelor, să-l ajut cu cunoștințele mele despre piața construcțiilor din Berlin și în general se alătură lucrării atunci când este necesar, astfel încât acestea să fie finalizate cât mai curând posibil Cooperarea noastră a început cu o inspecție foarte atentă a apartamentului Cancelarului Reich-ului de către Hitler, arhitectul său și eu Șase ani mai târziu, în primăvara anului , scria într-un articol despre fosta stare a acestui apartament: "După revoluția din , casa a intrat treptat în paragină Nu numai podelele mansardei au fost putrezite în multe locuri, dar chiar și podelele au devenit putrezite Deoarece toți predecesorii mei nu sperau să rămână în funcție mai mult de trei, cinci luni cel mult, nu au considerat că este necesar să grebleze murdăria din spatele celor care au trăit aici înaintea lor și nici să se asigure că succesorul lor trăiește aici mai bine decât ei Nu aveau puteri reprezentative în raport cu alte țări, întrucât aceste țări oricum nu erau foarte interesate de ele Prin urmare, clădirea a căzut complet în paragină, podul și tavanele au putrezit, tapetul și podelele s-au putrezit, iar totul luat împreună emana un miros absolut insuportabil Hitler a exagerat, nu fără asta Deși este greu de imaginat în ce stare se afla apartamentul Bucătăria este aproape fără iluminare, cu sobe complet depășite din punct de vedere tehnic Pentru toată casa cu multele ei

locuitorii aveau o singură baie și chiar și aceasta era de tipul începutului secolului și, în general, există o mulțime de lucruri fără gust: uși, din anumite motive, vopsite ca să arate ca lemn natural, cutii de flori marmorate din tablă Hitler s-a bucurat: "Acum vezi cât de jos a căzut vechea republică Chiar și casa Cancelarului Reichului - și asta nu poate fi arătată străinilor, personal mi-ar fi rușine să primesc aici chiar și un oaspete În această rundă minuțioasă, care a durat aproximativ trei ore, am urcat la ultimul etaj, unde managerul ne-a spus: "Iată ușa care duce la casa alăturată" "Ce zici de asta?" - "De aici poți trece prin mansarde prin toate ministerele până la hotelul Ad-lon" - "Pentru ce?" "În timpul tulburărilor de la începutul Republicii de la Weimar, a devenit clar că rebelii ar putea să-l retragă pe cancelarul Reich-ului din oraș și astfel el poate pleca întotdeauna fără piedici Hitler a ordonat să se deschidă ușa și, într-adevăr, ne-am trezit imediat în Ministerul Afacerilor Externe alăturat clădirii "Ușa trebuie zidită Nu avem nevoie de el", a spus Hitler De când au început lucrările de reconstrucție, Hitler a vizitat șantierul pentru prânz aproape în fiecare zi, însoțit de un adjutant, a examinat ce s-a făcut și a fost mulțumit de noua amenajare a camerelor Curând, numeroși muncitori au început să-l întâmpine într-o manieră prietenoasă și neconstrânsă În ciuda celor doi SS în civil care se țineau discret la distanță, totul părea foarte idilic Era evident că Hitler se simțea ca acasă la șantier, deși nu recurgea deloc la flirturi ieftine pentru a câștiga popularitate Antreprenorul și cu mine l-am însoțit în turul său Ne-a pus întrebări, nu chiar atât de neprietenoase, dar foarte scurt: "Când a fost tencuită această cameră? Când vei deschide ferestrele? Au sosit deja desenele de la Munchen? Nu încă? O să-l întreb eu pe profesor " Așa că obișnuia să-l sune pe Troost Ne uităm la un spațiu nou "S-au tencuit deja aici și ieri nu este încă Stucul a ieșit foarte frumos Asemenea lucruri profesorul reușește admirabil Când ai de gând să termini? Trebuie să ne grabim eu am acum nu mai este decât că micul apartament al secretarului de stat de la ultimul etaj Nu pot invita pe nimeni acolo E doar ridicol cât de neglijent a fost republica Ai văzut încă intrarea? Și liftul? În orice casă de comerț sunt mult mai bune Liftul s-a blocat deseori și a fost proiectat doar pentru trei Așa s-a comportat Hitler Nu este greu de înțeles că o astfel de naturalețe m-a impresionat foarte mult; în orice caz, nu a fost doar un cancelar, ci un om datorită căruia totul în Germania a început să revină din nou, care a dat din nou de lucru șomerilor și a propus mari programe economice Abia mult mai târziu, unele observații minore mi-au făcut o idee vagă că există o cantitate destul de mare de calcul propagandistic în toate acestea L-am însoțit deja de douăzeci până la treizeci de ori în astfel de runde, când în următoarea mi-a spus brusc: "Vrei să ieși prânzul cu mine azi?" Desigur, m-am bucurat să văd astfel de dovezi ale unei relații pur personale, mai ales că, din cauza modului său impersonal de purtare, nici nu m-am bazat pe o asemenea atenție Am urcat deja de multe ori pe tot felul de șantiere, dar tocmai în această zi a căzut o mistrie cu soluție lichidă chiar pe costumul meu de pe schelă Trebuie să fi părut foarte nemulțumit, pentru că Hitler a spus: "Nu-i nimic, haide, o rezolvăm repede" În apartamentul lui Hitler așteptau oaspeți, printre care și Goebbels, care a fost extrem de surprins de apariția mea în acest cerc Hitler mi-a arătat camerele sale private și a apărut un lacheu, care a fost trimis imediat după jacheta albastru închis a lui Hitler "Uite, pune asta deocamdată!" După aceea, l-am urmat pe Hitler în sala de mese, unde Hitler mi-a dat preferință față de alți oaspeți, așezându-mă lângă

el Evident că mă plăcea Goebbels a observat ceva la care, în entuziasmul meu extrem, nu i-am acordat deloc atenție "Da, insigna Fuhrer este pe tine! Asta nu este jacheta ta, nu? Hitler nici măcar nu m-a lăsat să răspund și a spus: "Desigur, aceasta este jacheta mea" La cină, Hitler mi-a pus pentru prima dată câteva întrebări personale și abia atunci și-a dat seama că pregătesc designul pentru mai "Ah, așa, așa că ai făcut și Nürnberg? Până la urmă, un arhitect a venit la mine cu planurile lui Așa e, așa e, tu ai venit În viața mea nu aș fi crezut că vei finaliza construcția la Goebbels la timp Nici măcar nu a întrebat despre apartenența mea la partid Din câte am înțeles, în legătură cu oamenii de artă, această întrebare nu l-a interesat În primul rând, a vrut să știe cât mai multe despre originile mele, despre cariera mea de arhitect, despre șantierele tatălui meu și ale bunicului meu Câțiva ani mai târziu, Hitler și-a amintit de această invitație "Te-am observat în timp ce mă plimbam pe șantier Căutam un arhitect căruia să-i încredințez într-o zi ideile mele de construcție Ca să fie suficient de tânăr, pentru că, după cum înțelegeți, aceste planuri se extind mult în viitor Am nevoie de un om care, chiar și după moartea mea, să poată acționa, înarmat cu autoritatea mea Am văzut acea persoană în tine " După mulți ani de eforturi zadarnice, am fost umplut de o sete de acțiune și aveam doar douăzeci și opt de ani Pentru o comandă mare, eram gata de mult, ca Faust, să-mi vând sufletul Și așa mi-am găsit Mefistofelul, cucerind nu mai puțin decât pe al lui Goethe catalizatorul meu Din fire, sunt o persoană conștiincioasă, dar am nevoie de un fel de impuls pentru a putea trezi noi abilități și energie în mine Și așa am găsit catalizatorul; mai puternic și mai eficient chiar nu ar putea fi Mi se cerea acum să-mi dau toată puterea într-un ritm din ce în ce mai mare și cu cerințe din ce în ce mai mari Făcând acest lucru, am abandonat adevăratul nucleu al vieții mele, familia mea Din moment ce am fost atras și inspirat de Hitler, pentru care am simțit o loialitate totală, slujba m-a luat pe mine, nu pe mine Hitler a știut cum să-și forțeze angajații să facă cel mai bun efort la locul de muncă "Omul crește cu sarcinile sale", obișnuia să spună În cei douăzeci de ani petrecuți la Spandau, m-am întrebat în repetate rânduri: cum m-aș comporta dacă aș putea vedea la timp adevărata față a lui Hitler și adevărata natură a guvernului pe care l-a creat? Răspunsul s-a dovedit de fiecare dată a fi banal; Postul meu de arhitect sub Hitler a devenit curând de o importanță excepțională pentru mine Înainte să împlinesc chiar treizeci de ani, am văzut în fața mea cele mai uluitoare perspective la care ar putea visa un arhitect În plus, setea maniacă de activitate care a pus stăpânire pe mine a alungat întrebările care ar fi putut apărea Febra zilnică a muncii a înecat orice îndoială pe care o aveam Când am scris aceste memorii, am fost din ce în ce mai surprins, și apoi chiar șocat, că înainte de nu am găsit atât de rar, de fapt, niciodată timp să mă gândesc la mine și la activitățile mele, încât practic nu m-am lăsat în reflecție Acum, când arunc o privire asupra vieții mele, cred că în acele zile ceva m-a ridicat deasupra pământului, tăindu-mi toate rădăcinile și dându-mi putere unei multitudini de forțe extraterestre Când mă uit în urmă, ceea ce mi se pare cel mai regretabil este că la vremea aceea îmi făcea griji doar de propriul meu drum în arhitectură, de îndepărtarea de la teoriile lui Tessenoff Când am auzit cum anturajul meu i-a otrăvit pe evrei, francmasoni, social-democrați sau pe Martorii lui Iehova, ca vânatul vânat, am avut senzația că acest lucru nu mă preocupă deloc Este suficient ca eu însumi să nu iau parte la asta Membrul de bază al Partidului a fost condus de toată educația

sa să creadă că marea politică este prea complicată pentru a putea judeca Drept urmare, persoana a avut sentimentul că ceilalți sunt responsabili pentru el și nu a trebuit niciodată să răspundă singur. Întreaga structură a sistemului era menită să se asigure că nici măcar nu apar conflicte cu propria conștiință. Rezultatul a fost sterilitatea deplină a tuturor conversațiilor și discuțiilor dintre oameni cu gânduri asemănătoare. Nu a existat niciun interes în a confirma reciproc opinii similare în conversație. Și mai dubioasă a fost insistența de a limita răspunderea la propria sferă de activitate. Fiecare persoană se afla în limitele grupului său profesional - arhitecți sau medici, avocați, tehnicieni, soldați sau țărani. Organizațiile profesionale, la care apartenența era obligatorie, erau numite camere (de exemplu, medicale, artistice), iar această denumire caracteriza în mod clar împărțirea în sfere separate ale vieții, parcă despărțite de ziduri de piatră. Cu cât a existat mai mult timp regimul hitlerist, cu atât mai izolată fiecare cameră. Dacă o asemenea împărțire structurală ar mai dura câteva generații, asta, mi se pare, ar fi suficient pentru a ruina întregul sistem, pentru că am fi ajuns la un fel de stare de castă. Am fost cu atât mai șocat de inconsecvența tuturor acestor lucruri cu "comunitatea națională" proclamată în , pentru că unitatea societății în ordinea existentă nu s-ar fi realizat niciodată în acest fel. Rezultatul a fost o comunitate de oameni izolați. Chiar dacă astăzi sună ciudat, pentru noi cuvintele că Fuhrer-ul gândește totul și gestionează totul nu au fost formulări de propagandă goale. Susceptibilitatea la astfel de fenomene a fost pusă în noi încă din tinerețe. Principiile pe care le-am dobândit au fost inspirate de statulitatea absolută și au fost inspirate într-un moment în care legile războiului nu puteau decât să exacerbeze caracterul său subordonat. Poate din cauza acestor circumstanțe, noi, ca soldați, am fost pregătiți pentru mentalitatea care a apărut din nou înaintea noastră sub masca sistemului hitlerist. O ordine clară era în sângele nostru, liberalismul Republicii Weimar, în comparație cu acesta, era văzut ca dubios, flasc și cu siguranță nu demn de imitat. Pentru a putea apărea în fața principalului meu client la prima convorbire, am închiriat ca birou atelierul unui artist de pe Berenstrasse, la câteva sute de metri de Cancelaria Reichului. Angajații mei, toți fără excepție tineri, uitând de viața lor personală, lucrau de dimineața devreme până noaptea târziu; de obicei iau prânzul a înlocuit sandvișurile. Abia pe la zece seara, în deplină epuizare, ne-am încheiat ziua de lucru cu cina într-o cramă din apropiere, iar la cină am discutat încă o dată ce s-a făcut pentru ziua respectivă. Cu toate acestea, încă mai așteptau comenzi mari. În viitor, Hitler mi-a aruncat sarcini urgente, pentru că a văzut clar capacitatea mea principală în capacitatea de a le finaliza rapid: biroul fostului președinte Reich de la etajul doi al clădirii administrative dădea spre Wilhelmsplatz cu toate cele trei ferestre. În aceste primele luni ale anului , sub ferestre se adunau în mod regulat mulțimi care, într-un cor puternic, își exprimau dorința de a-l vedea pe "Fuhrer". Din acest motiv, a devenit imposibil să lucrezi aici. În plus, lui Hitler deja nu-i plăcea cabinetul său. "Prea mic! Șaizeci de metri pătrați sunt pentru unul dintre angajații mei. Unde mi-ați ordona să primesc un oaspete de stat? Este în colțul ăsta? Și un astfel de birou s-ar potrivi șefului biroului meu." Hitler mi-a cerut să echipez una dintre camerele cu vedere la grădină ca birou. În următorii cinci ani, s-a mulțumit cu acest nou cabinet, deși îl considera un refugiu temporar. Cu toate acestea, el și-a recunoscut foarte curând biroul din noua clădire a Cancelariei Reichului din ca fiind insuficient de impunător. Până în , conform

instrucțiunilor sale și planurilor mele, trebuia să construiască versiunea finală a Cancelariei Reichului: acolo, pentru Hitler și succesorii săi din secolele următoare, era prevăzută o cameră de lucru, care, cu cei de metri pătrați, avea să fie de șaisprezece ori mai mare decât biroul predecesorilor săi Adevărat, după ce am vorbit cu Hitler, am adăugat în această sală un birou personal pentru el în aceeași șaiszeci de metri pătrați și vechiul birou ar fi trebuit să nu mai fie folosit deloc în viitor, pentru că de la el Hitler dorea să intre în noul "balcon istoric" fără interferențe, pe care l-am adăugat în grabă clădirii pentru a putea fi arătat oamenilor "Fereastra era prea incomodă pentru mine", a remarcat Hitler cu satisfacție, "și nu am fost văzut din toate părțile La urma urmei, nu pot să stau pe fereastră " Creatorul primului proiect al Cancelariei Reichului, profesor Eduard Siedler de la Școala Tehnică Superioară din Berlin s-a opus intervenției mele, iar Lammers, șeful Cancelariei Reich, a confirmat că acțiunile noastre au încălcat drepturile de autor Hitler și-a respins în batjocură obiecțiile: "Siedler a ruinat toată Wilhelmsplatz pentru mine Acum arată ca consiliul unei companii de săpun și nu ca centrul Reichului Mă întreb ce-și imaginează? Poate îmi va face și un balcon?!" Cu toate acestea, Hitler, ca compensație, a fost de acord să-i dea profesorului un fel de ordine de construcție Câteva luni mai târziu, mi s-a ordonat să înființez o tabără de cazarmă pentru muncitorii de la construcția autostrăzii nou începută Hitler nu a aprobat desfășurarea lor actuală și mi-a dorit să creez un design standard care să poată fi aplicat tuturor taberelor de acest tip Cu bucătării, spălătorii și dușuri decente, cu o cameră club și camere, fiecare cu două paturi, această tabără, fără îndoială, s-ar compara favorabil cu căminele de construcție care au existat până acum Hitler a intrat în cele mai mici detalii ale acestei clădiri exemplare și a ordonat să-l informeze despre reacția muncitorilor Așa l-am imaginat pe liderul național-socialiștilor În timp ce apartamentul cancelarului era reconstruit, Hitler locuia în apartamentul secretarului său de stat Lammers, la ultimul etaj al clădirii administrației Deseori iau prânzul sau cina aici Cina avea loc, de obicei, în anturajul succesiunii permanente a lui Hitler: șoferul său de lungă durată Schreck, șeful bodyguardului Sepp Dietrich, dr Dietrich, ambii adjutanți, Brückner și Schaub, și Heinrich Hoffmann, fotografii lui Hitler Întrucât la masă erau maximum zece persoane, practic nu mai erau locuri Pe de altă parte, au fost în principal foștii asociați din München, precum Amann, Schwarz și Esser, sau Gauleiter Wagner, care veneau adesea la cină, adesea și la Berlin, șeful filialei din München a Daimler-Benz, care era și el un furnizor de mașini pentru Hitler Miniștrii au venit surprinzător de rar: chiar și Himmler nu l-am văzut mai des decât Rem și Streicher, dar Goebbels și Goering destul de des Dar deja la acel moment, angajații din cercul Cancelarului Reichului nu aveau acces la masă Așa că, de exemplu, a fost izbitor că chiar și Lammers însuși, deși proprietarul casei, niciodată nu a apărut la masă; trebuie să ne gândim, nu fără un motiv întemeiat Căci în acest cerc, Hitler a rezumat adesea rezultatele: fără prea multe pretenții, a enumerat pur și simplu ceea ce făcuse în timpul zilei Îi plăcea, de exemplu, să povestească cum știa să facă față birocrațiilor care amenințau că îi paralizează activitățile de cancelar al Reichului "În primele zile, mi-au strecurat fiecare lucru mic pentru aprobare În fiecare zi găseam pe birou muni de hârtii și oricât de mult aș munci, muntele nu s-a micșorat Până să pun capăt tuturor acestor prostii Dacă aș continua așa, nu aș fi obținut niciodată rezultate pozitive, pentru că pur și simplu nu am avut timp să mă

gândesc Când am refuzat să văd documentele, mi s-a spus că multe decizii importante vor fi amânate din această cauză Dar doar refuzul meu mi-a dat ocazia să iau în considerare probleme importante de care decizia depindea de mine Așa că eu însumi am condus dezvoltarea ulterioară și nu i-am lăsat pe oficiali să mă conducă " Uneori, Hitler vorbea despre călătoriile sale: "Shrek a fost cel mai bun șofer pe care mi-l puteam imagina, iar motorul nostru s-a strecurat cu o sută șaptezeci de kilometri pe oră Mereu am călătorit foarte repede Dar în ultimii ani, i-am ordonat lui Shrek să nu conducă mai mult de optzeci Imaginează-ți dacă mi s-ar întâmpla ceva! Și cursa cu mașini americane mari este ceva! Stai aproape în spatele lor până când se entuziasmează Toate modelele americane sunt fără valoare în comparație cu Mercedes Motorul lor nu a rezistat cursei și după un timp au început să strănute, iar șoferii cu fețe lungi au fost trase pe marginea drumului De asta au nevoie!" Seara, un proiector primitiv era instalat în mod regulat pentru a juca unul sau chiar două lungmetraje după Wohenschau La început, slujitorii nu au știut să manevreze corect echipamentul Fie au arătat cadrul cu capul în jos, apoi filmul a fost sfâșiat, dar în acele zile Hitler a luat-o mult mai calm decât adjutanții săi, care erau prea dispuși să demonstreze subordonaților lor puterea, care le-a fost dată de apropierea de Reich Cancelar Lui Hitler îi plăcea să discute despre selecția filmelor cu Goebbels În cea mai mare parte, a fost vorba despre cei care, în același timp prezentat în cinematografele din Berlin Hitler a preferat genurile ușoare: divertisment, dragoste, socializare El a cerut ca toate filmele cu Jannings și Ryuman, Henny Porten și Lil Dagover, Olga Chekhova, Zara Leander sau Jenny Yugo să-i fie livrate fără întârziere Reviste de film cu o abundență de picioare goale ar putea conta pe succesul său Adesea am urmărit și produse străine, chiar și cele pe care spectatorul mediu nu le văzuse Pe de altă parte, aproape că nu au existat filme despre sport și turism montan, filme de peisaj, despre lumea animalelor, iar filme informative despre alte țări nu ni s-au arătat niciodată Lui Hitler nu-i plăceau filmele satirice, pe care atunci le-am iubit foarte mult, de exemplu, cu Buster Keaton, și cu atât mai mult cu Charlie Chaplin Dar producția germană nu a fost deloc suficientă pentru a furniza două filme pe zi pentru vizionare Prin urmare, unii au arătat-o de două ori, sau chiar mai multe, într-un mod ciudat, nu au jucat niciodată filme cu un conținut tragic, dar de multe ori le-au arătat în costum și cu artiștii lui preferați Hitler a păstrat acest principiu de selecție și obiceiul de a viziona două filme în fiecare noapte până la izbucnirea războiului În iarna anului / , în timpul uneia dintre cine, m-am așezat lângă Goering "Fuhrerul meu", se întoarce el către Hitler, "Speer îți face apartamentul? Este arhitectul tău? Și deși acest lucru nu era adevărat, Hitler a răspuns afirmativ - Atunci permite-i să-mi reconstruiască și apartamentul Hitler nu s-a deranjat, iar Goering, fără să întrebe prea multe despre dorințele și înclinațiile mele, m-a băgat în mașina lui voluminoasă după cină pentru a mă duce, ca un trofeu prețios, în apartamentul lui Și-a ales pentru sine fostele apartamente oficiale ale Ministerului Prusac al Comerțului într-unul din parcurile situate în spatele Leipzigerplatz, un întreg palat ridicat cu mare fast de statul prusac după În urmă cu doar câteva luni, apartamentul a fost reconstruit la aceeași scară la instrucțiunile lui Goering însuși și cu banii statului prusac Hitler a examinat-o și a lăsat disprețuitor: "Întuneric! Nu înțeleg cum poți trăi într-un asemenea întuneric Compară, de exemplu, munca profesorului meu Totul în jur este ușor, clar și simplu!" De fapt, am descoperit în Goering o

grămadă romantică camere mici, cu ferestre sumbre și tapet din catifea închisă, căptușite cu mobilier renescentist voluminos. O aparență de capelă a fost umbrită de semnul svasticii, dar în alte încăperi noul simbol a fost împrăștiat și pe pereți, tavane și podele. Totul părea că aici aveau loc în mod constant ceremonii solemne și de doliu. Schimbarea fulgerătoare care a avut loc la Göring după fiecare critică din partea lui Hitler sau pur și simplu din imitarea sa a fost o trăsătură caracteristică a sistemului, ca, poate, a oricărei societăți autoritare. Fără ezitare, a renunțat la apartamentul proaspăt finisat, în care, cel mai probabil, s-ar fi simțit mai bine, întrucât era mai potrivit firii sale. "Nu te uiți la asta, nu pot să văd eu însumi. Într-un cuvânt, fă cum vrei. Vă dau o sarcină: lăsați-o să fie ca a lui Fuhrer." Sarcina a fost excelentă, iar banii, ca de obicei, nu au jucat niciun rol pentru Goering. Au spart mai mulți pereți pentru a face patru încăperi spațioase din numeroasele camere de la etajul inferior, dintre care cel mai mare este biroul său de de metri pătrați, apropiindu-se astfel de dimensiunea biroului lui Hitler. Au realizat o prelungire ușoară a ramelor din bronz smălțuit. Cu bronzul au apărut însă dificultăți. Era în categoria materialelor rare, iar pentru consumul ei nejustificat se datorau amenzi mari, dar lui Goering nu s-a simțit deloc jenat. Era complet încântat, exulta la fiecare tură a casei, strălucea ca un copil de ziua lui, își freca mâinile și râdea. Piese de mobilier ale lui Goering corespundeau propriilor sale volume. Masa de scris, veche, renescentistă, avea dimensiuni grandioase, același lucru se poate spune despre scaunul de lucru, al cărui spatar se ridica sus deasupra capului - poate a fost cândva un tron princiar. Pe masă, a comandat două lămpi de argint cu abajururi imense de pergament și, în plus, un portret mărit nemaiauzit al lui Hitler: originalul, prezentat lui de Hitler, nu i s-a părut suficient de impresionant. A ordonat ca fotografia să fie mărită de multe ori, iar fiecare vizitator s-a mirat de asemenea milă de la Hitler, căci era bine cunoscut în cercurile de partid și guvernamentale că Hitler le prezenta întotdeauna paladinilor săi un portret de același format într-o ramă de argint, modelat special în acest scop de doamna Troost. În sală, o imagine uriașă a fost trasă până în tavan, pentru a nu bloca ferestrele adiacente sălii cabinei de film. Poza mi s-a părut cunoscută. Într-adevăr, Goering, după cum am aflat mai târziu, în maniera lui obișnuită "nerezonabilă", i-a ordonat directorului "sau" prusac al Muzeului Kaiser Friedrich să livreze în apartamentul său faimosul tablou Rubens "Diana la vânătoarea de reni", care până atunci era considerată una dintre cele mai remarcabile capodopere ale acestui muzeu. În timpul reconstrucției, Goering a locuit chiar vizavi de Reichstag, în palatul președintelui Reich - o clădire de la începutul secolului cu semne clare de rococo pompos. Aici au avut loc conversațiile noastre cu privire la proiectarea reședinței sale finale, la care au participat adesea unul dintre directorii rafinamentelor Ateliere Unite, domnul cei care îi sunt subordonați. Într-o zi, stăteam într-o cameră ai cărei pereți în relief erau acoperiți de sus în jos cu trandafiri grozavi în stilul neo-rococo Wilhelmine - simbolul urăteniei. Goering însuși era vag conștient de acest lucru, pornind astfel de conversație: "Cum găsiți acest peisaj, domnule director? Nu-i rău, nu-i așa?" Și în loc să răspundă direct: "Da, asta e monstruos!", bătrânul a fost derutat și, nedorind să strice relațiile cu un client și un client de rang înalt, a dat un răspuns evaziv. Göring a simțit imediat o oportunitate pentru o farsă și mi-a făcut cu ochiul conspirativ "Dar, domnule director! Nu este minunat, după părerea ta? Și intenționez doar să vă încredințez să vopsiți toate camerele mele în același stil. Am

vorbit deja despre asta cu tine, nu-i așa, Herr Speer? "Cum, cum, schițele sunt deja în lucru " "Vedeți, domnule director, acesta este noul nostru stil Sunt sigur că o să-ți placă " Directorul tocmai s-a zvârcolit din durerile unei conștiințe artistice, pe frunte îi apăreau picături mari de sudoare, iar coada bărbii îi tremura Dar lui Goering i s-a băgat în cap să scoată o mărturisire de la bătrân "Deci, uită-te mai atent la acest zid Ce frumoși urcă trandafirii! Te simți ca sub cerul liber într-un foișor de trandafiri Asta nu te entuziasmează?" - "Cum, cum", se bâlbâi bătrânul timid, într-o deznădejde deplină "Ar trebui să admiri o astfel de operă de artă, pentru că ești specialistul nostru Ei bine, nu este minunat?" Jocul a durat mult timp, până când regizorul a renunțat și și-a arătat încântarea cerută - Atât sunt! - Goering a remarcat cu dispreț mai târziu și a avut dreptate: chiar așa erau, și acest lucru nu era în ultimul rând adevărat pentru Goering însuși, care pur și simplu nu știa să se abțină, pictând la mesele lui Hitler, ce apartament spațios și luminos ar fi acum: "Ei bine, la fel ca tine, Fuhrerul meu! Dacă Hitler ar fi dorit să-și decoreze pereții cu buchete de trandafiri, Goering ar fi cerut același lucru Deja în iarna anului / , cu alte cuvinte, la câteva luni după acea cină decisivă cu Hitler, am fost introdus în cercul lui interior Au fost puțini oameni cărora li s-a dat aceeași preferință ca mine Hitler m-a plăcut deosebit, deși, în conformitate cu caracterul meu, m-am comportat cu reținere și taciturnitate De multe ori mă întrebam dacă proiectează asupra mea visul neîmplinit al tinereții sale de a deveni un mare arhitect Totuși, comportamentul lui Hitler, uneori impulsiv, nu a oferit nicio explicație satisfăcătoare pentru o asemenea simpatie sinceră Eram încă foarte departe de linia mea ulterioară, clasică, din pură întâmplare mi s-au păstrat desenele - un proiect pentru clădirea Școlii Superioare NSDAP într-unul din cartierele din München, Grunwald - realizat pentru o competiție în care toată lumea putea participa parte Acest proiect, este adevărat, servește deja unor scopuri reprezentative și este orientat spre axa centrală, dar toate acestea sunt realizate până acum prin mijloace foarte modeste, pe care le-am învățat de la Tessenov Împreună cu mine și cu Troost, Hitler a trecut în revistă lucrările depuse la concurs chiar înainte de decizia juriului Proiectele, așa cum ar trebui să fie în orice competiție, au fost depuse anonim Am eșuat, desigur Abia după ce câștigătorul a fost desemnat și a căzut vâlul secretului, Troost mi-a evidențiat proiectul într-o conversație de studio, iar Hitler, deși l-a considerat printre sute de alții timp de nu mai mult de câteva secunde, spre marea mea surpriză, și-a putut aminti de el exact Nu a reacționat în niciun fel la laudele aduse de Troost, poate că atunci și-a dat seama cât de departe eram încă de ideile lui despre arhitectură Hitler a călătorit la Munchen o dată la două-trei săptămâni și tot mai des mă lua cu el în aceste călătorii La sosire, mergea adesea direct de la gară la atelierul profesorului Troost Deja pe drum, el, de regulă, a vorbit animat despre ceea ce profesorul pregătise din desene în acest timp: "El, cel mai probabil, a reelaborat proiectul pentru primul etaj pentru Casa Artelor Ar fi trebuit corectat ceva acolo Mă întreb dacă a schițat deja detaliile pentru restaurant? Și, poate, sculptorul Wakerle ne va arăta schițele " Atelierul lui Troost era situat într-o curte abandonată de pe Theresienstrasse, nu departe de școala tehnică superioară Prin intrarea rece, unde vopseaua nu mai fusese reîmprospătată de mulți ani, a fost necesar să se urce la etajul trei Troost, conștient de poziția sa înaltă, nu a ieșit niciodată pe scări pentru a-l întâlni pe Hitler și nu l-a văzut niciodată coborât Hitler

l-a salutat imediat pe Troost în sală: "Nu există putere să aștepți, arată că ai unul nou" Și noi, Hitler și cu mine, ne-am trezit imediat în studio Troost, ca de obicei reținut și încrezător în sine, și-a demonstrat planurile și planurile Dar nici primul arhitect al lui Hitler nu a fost mai norocos decât mine: Hitler era foarte rar entuziasmat După aceea, Doamna Profesor ne-a arătat schemele de culori ale țesăturilor și culorile pereților pentru holurile Casei Fuhrer-ului din München, alese cu pricepere și subtilitate, dar, poate, prea reținute pentru gustul lui Hitler, care prefera efectele furtunoase Îi plăcea, însă Stilul deliberat burghez, care era atunci în vogă printre cei bogați familii, a captivat în mod clar inima lui Hitler cu luxul său fără pretenții Au trecut două ore, sau chiar mai multe, după care Hitler și-a luat rămas bun scurt, dar foarte cordial, pentru a se duce în sfârșit în propriul apartament, coborând la mine din mers: "Pentru cină - la osteria" La ora obișnuită, pe la trei și jumătate, mergeam la Bavaria Osteria, un mic restaurant artistic devenit dintr-o dată celebru când Hitler a devenit un obișnuit Aici ar fi mai firesc să ne imaginăm ca invitați o grămadă de artiști în jurul lui Lenbach sau Stuck, cu părul lung și barbă plină, decât pe Hitler și anturajul său, strict îmbrăcați, dacă nu în uniformă Dar se simțea bine în osteria; ca "artist eșuat", îi plăcea clar acest mediu, cândva obiect al viselor mult râvnite, iar acum pierdut iremediabil și în același timp lăsat în urmă Cercul invitaților, care de multe ori trebuia să aștepte ore întregi pe Hitler, era restrâns: adjutantul, Gauleiter al Bavariei, Wagner, dacă reușea să doarmă exagerat după băutură, și, bineînțeles, fotografii de curte Hoffmann, care îl însoțea constant pe Hitler, era deja ușor beat la această oră a zilei Destul de des domnișoara Mitford, uneori, deși rar, vreun pictor sau sculptor De asemenea, Dr Dietrich, șeful departamentului de presă al guvernului imperial, și în mod constant - Martin Bormann, secretarul lui Rudolf Hess cu aspect extrem de nedescris Pe stradă așteptau sute de oameni, pentru care prezența noastră a fost suficientă pentru a înțelege ce va fi "el" În afara ferestrelor osteriei, jubilară furtunoasă: Hitler s-a îndreptat spre colțul nostru preferat, care pe o parte era despărțit de un despărțitor joase; dacă vremea ne permitea, ne așezam în curte într-un fel de foișor Gazda și ambele chelnerițe au fost întâmpinate într-o manieră jucăușă: "Ei bine, cu ce ai de gând să ne răsfеți astăzi? Ravioli? O, dacă nu ar fi atât de gustoase Tentația este prea mare Hitler pocni din degete: "Ați primit totul, domnule Deuttmoser, dar silueta mea, silueta mea! Pierzi din vedere faptul că Fuhrer-ul nu poate mânca ce vrea!" După aceea, Hitler a studiat meniul mult timp și a ales ravioli până la urmă Fiecare a comandat după gustul lui: șnițel, gulaș, vin de ciurmă din Ungaria - și, nestingherit de faptul că Hitler își bate joc uneori de "mâncătorii de cadavre" și de băutorii de vin, a adus un omagiu tuturor În acest cerc, toată lumea s-a simțit printre oamenii lui și a respectat acordul tăcut: nici un cuvânt despre politică Singura excepție a fost domnișoara Mitford, care și mai târziu, în anii relațiilor foarte tensionate, a militat cu încăpățănare pentru patria ei engleză și, uneori, pur și simplu l-a implorat pe Hitler să îmbunătățească relațiile cu Anglia În ciuda reținerii evazive a lui Hitler, ea nu a renunțat la ideea ei în toți acești ani Apoi, în septembrie, în ziua în care Anglia a declarat război Germaniei, ea a încercat să se sinucidă în Grădina Engleză din München cu un pistol supradimensionat Hitler a predat-o celor mai buni medici din München și a trimis-o curând acasă cu o mașină specială prin Elveția, în Anglia Principalul subiect de conversație la masă a fost vizita de dimineață

la studioul profesorului Hitler a lăudat cu nemăsurare tot ce vedea acolo, toate detaliile i s-au întipărit cu ușurință în memorie și, în general, atitudinea lui față de Troost amintea de atitudinea unui elev față de un profesor și semăna foarte mult cu propria mea admirație nemoderată pentru Tessenoff. Mi-a plăcut foarte mult această caracteristică la Hitler; Am fost surprins că bărbatul, la care s-a rugat tot anturajul său, era el însuși capabil de asemenea delicii. Hitler, deși se simțea arhitect, a știut să onoreze superioritatea unui profesionist în acest domeniu; în politică nu ar face niciodată așa ceva. El a vorbit deschis despre felul în care familia Bruckmann, o familie de editori extrem de inteligenți din München, l-a prezentat lui Troost și, când a văzut lucrarea profesorului, a fost ca și cum "i-ar fi căzut ochiuri din ochi". "Toate acele schițe pe care le făceam înainte mi se păreau complet insuportabile acum. Ce fericire, ce fericire, că l-am întâlnit pe acest om!" Apropo, chiar a fost fericire. Este groaznic să ne gândim cum ar fi arătat gustul lui pentru arhitectură fără influența lui Troost. Într-o zi mi-a arătat un caiet cu schițe din vreo douăzeci de ani. Am văzut experiențe de clădiri reprezentative în stil neo-baroc, tipice Ringstrassei din Viena în anii al secolului trecut: într-un mod ciudat, schițele lui de pe aceeași pagină erau adesea intercalate cu desene de arme și nave de război. În comparație, arhitectura lui Troost a fost, s-ar putea spune, nesofisticată. Prin urmare, influența lui Troost asupra lui Hitler s-a dovedit a fi doar un episod. Dar până la sfârșitul zilelor sale, Hitler i-a lăudat pe acei arhitecți și acele clădiri care au servit drept model pentru schițele sale timpurii, de exemplu, Marea Operă din Paris a lui Charles Garnier. "Are cea mai frumoasă scară din față din lume. Când doamnele în rochiile lor prețioase coboară pe scări, iar lacheii din livre stau în spaliere de ambele părți. Herr Speer, trebuie să construim și asta! A admirat și Opera din Viena: "Cea mai magnifică clădire, nu există mai bună în toată lumea și cu o acustică excelentă. Când eram încă tânăr, stăteam acolo în al patrulea nivel." Despre unul dintre cei doi creatori ai acestei clădiri, van der Nüll, Hitler a spus: "El credea că opera l-a eșuat, iar ziua înainte de deschidere, în deplină disperare, și-a tras un glonț în cap. Iar la marea deschidere, a fost cel mai mare succes al lui, iar lumea întreagă a fost împrăștiată în laude. Asemenea amintiri l-au condus adesea pe Hitler la ideea că el însuși se afla uneori în cele mai dificile situații, dar de fiecare dată a fost salvat de o întorsătură favorabilă a destinului. Nu ar trebui să disperi niciodată. Iubirea sa deosebită s-a bucurat de numeroasele clădiri de teatru ale lui Hermann Helmer și Ferdinand Felner, care la sfârșitul secolului al XIX-lea au construit nu numai Austro-Ungaria, ci și Germania, teatre baroc târziu după același model neschimbat. El știa în ce orașe se aflau clădirile lor, iar mai târziu a ordonat restaurarea teatrului abandonat din Augsburg. Totuși, el i-a apreciat și pe arhitecții mai austeri ai secolului al XIX-lea, precum, de exemplu, Gottfried Semper, care a construit opera și galeria de artă din Dresda, Hofburg și muzeele palatului din Viena, sau Theophil Hansen, care deține foarte semnificative opere clasice clădiri din Atena și Viena. De îndată ce trupele germane au ocupat Bruxelles-ul în , mi s-a ordonat să merg acolo imediat pentru a vedea cu ochii mei gigantul Palat de Justiție Pöhlert, pe care Hitler l-a admirat, deși nu putea ști, ca Marea Operă din Paris, decât din desene: după ce mă întorceam de la Bruxelles, am fost nevoit să relatez în detaliu ce am văzut. Așa era lumea arhitecturală a lui Hitler. Dar, până la urmă, a fost mereu atras de neobarocul pompos, pe care Wilhelm al

II-lea l-a cultivat prin mâinile arhitectului său de curte Ine: de fapt, nimic mai mult decât un "baroc al decăderii", foarte asemănător cu stilul care a însoțit declinul Imperiului Roman. Pe scurt, în domeniul arhitecturii, la fel ca în domeniul picturii și sculpturii, Hitler a rămas blocat la nivelul tinereții sale, perioada dintre și a dat note deosebite gusturilor lui Hitler, precum și ideilor sale politice și ideologice. În general, Hitler a fost caracterizat de predilecții care se exclud reciproc. Așa că, pe de o parte, și-a admirat deschis idealurile vieneze, care probabil i-au fost întipărite în memorie, dar în același timp a spus: "Abia la Troost am învățat prima oară ce este arhitectura. De îndată ce am avut niște bani, am început să cumpăr mobilă de la el; M-am uitat la lucrarea lui, la designul navei Europa și nu m-am săturat să-i mulțumesc sorții, care, apărând în fața mea sub forma doamnei Bruckmann, mi-a făcut cunoștință cu acest maestru. Când partidul a avut fonduri considerabile, l-am instruit să reconstruiască și să amenajeze Casa Brown. L-ai văzut? Ce dificultăți mi-au apărut pe această bază! Acești filistenii din partid au considerat proiectul prea risipitor. Ce nu am învățat de la profesor în timpul reconstrucției!" Paul Ludwig Troost era un Westfalian înalt, slab, cu capul ras. Reținut în conversație și gesturi, a aparținut unui grup de arhitecți precum Peter Behrens, Joseph M. Olbrich, Bruno Paul și Walter Gropius, care, încă dinainte de , reacționând în acest fel la expresivitatea excesivă și aproape lipsită de direcția de ornamentare, combinând tradiționalismul spartan și elemente de modernitate. Troost a câștigat uneori competiții, dar până în nu s-a putut apropia de acest grup de frunte. Indiferent cum s-a răspândit presa de partid despre "stilul Fuhrerului", de fapt nu a existat deloc. Iar ceea ce a fost proclamat arhitectura oficială a Reich-ului a fost doar neoclasicismul reprezentat de Troost, multiplicat, modificat, exagerat și chiar complet ridicol distorsionat. În clasicismul doric, Hitler prețuia mai presus de orice caracterul său atemporal, sperând să câștige câteva puncte de contact cu lumea germanică; și totuși ar fi o greșeală să cauți la Hitler un stil arhitectural solid din punct de vedere ideologic. Acest lucru nu era în concordanță cu gândirea lui pragmatică. Fără îndoială, Hitler avea un anumit scop în minte, invitându-mă în mod regulat la München pentru discuții despre construcție. El a vrut clar să mă facă un adept al lui Troost. Eram dornic să învăț și, într-adevăr, am învățat multe de la Troost. Bogat, dar în dorința sa de a se limita la cele mai simple elemente formale, stilul arhitectural foarte restrâns al celui de-al doilea profesor a avut un efect decisiv asupra mea. Când discuția prelungită la masă din osteria sa încheiat, Hitler a spus: "Profesorul a promis astăzi că va scoate schela de pe scara principală. Abia aștept Brueckner, adu mașina, mergem acolo imediat. Ești cu noi?" Coborând din mașină, aproape că a alergat spre scara din față a Casei Fuhrerului, a privit de jos șantierul, apoi din galerie, apoi de pe trepte, a alergat din nou sus, devenind complet încântat. Au fost examinate toate colțurile șantierului, Hitler, ca de obicei, a arătat o cunoaștere exactă a fiecărui detaliu și a fiecărei dimensiuni, ceea ce a șocat din nou pe toți cei implicați în construcție. Mulțumit de rezultate și de el însuși personal, pentru că el a fost motorul și motorul acestei construcții, Hitler a trecut la următorul obiect - vila fotografului său din Bogenhausen. Pe vremea frumoasă, cafeaua era servită într-o grădină înconjurată de grădinile altor vile și, prin urmare, mărimea rezistenței de două sute de metri pătrați. Hitler a încercat să se opună vederii prăjiturii, dar apoi, după ce i-a făcut complimente stăpânei casei, a lăsat să i se pună câteva în farfurie. Când a

strălucit soarele, s-ar putea întâmpla ca Fuhrerul și cancelarul Reich-ului, după ce și-au scos tunica, să se întindă pe iarbă într-o cămașă La Hoffmann s-a simțit ca acasă, odată ce a cerut chiar să aducă un volum din Ludwig Thóm, a ales o piesă de acolo și a început să citească cu voce tare Hitler a fost foarte mulțumit de fotografiile pe care fotograful i le-a trimis acasă pentru a alege La început am fost îngrozit când am văzut ce anume îi trimitea Hoffmann lui Hitler și ce l-a încântat pe Hitler; mai târziu m-am obișnuit, deși eu însumi nu am încetat să colecționez peisaje ale romanticilor timpurii, precum, de exemplu, Rothmann, Friese sau Cobell Unul dintre artiștii preferați ai lui Hitler, precum și Hoffmann, a fost Eduard Grützner, care, cu călugării și cârciumii săi bețivi de fericire, era mai în concordanță cu viziunea asupra lumii a unui fotograf decât a unui absent al lui Hitler Dar Hitler a privit aceste picturi dintr-un punct de vedere "artistic" "Cum? Chiar valorează doar de mărci?" De fapt, prețul roșu al acestui tablou era de cel mult "Da, înțelegi, Hoffman, acesta este doar un cadou! Uită-te doar la detalii! Nu, Grützner este subestimat aici " O altă poză cu același Grützner l-a costat și mai mult pe Hitler "Doar că nu a fost deschis încă La urma urmei, Rembrandt nu a fost recunoscut timp de mulți ani după moartea sa Și picturile lui au fost împărțite aproape gratuit Crede-mă pe cuvânt, acest Grützner va valora într-o zi la fel de mult ca un Rembrandt Rembrandt însuși nu ar fi putut să deseneze mai bine Hitler a considerat sfârșitul secolului al XIX-lea una dintre cele mai mari epoci ale culturii umane în toate domeniile artelor vizuale, crezând că nu a primit încă recunoașterea cuvenită doar din cauza distanței de timp insuficiente Dar notele mari s-au secăt la abordarea impresionismului, în timp ce naturalismul unor Label sau Tom corespundea pe deplin gustului său artistic plin de viață El îl prețuia pe Makart mai mult decât pe alții, dar și pe Spitzweg În acest caz, puteam să-i înțeleg foarte bine predilecția, deși aici admira nu atât maniera mare și adesea impresionistă, cât detaliile cotidiene, umorul blând cu care Spitzweg râdea de Münchenul provincial al vremii sale Mai târziu, fotograful a fost foarte neplăcut surprins, deoarece s-a dovedit că un anume falsificator reușise să-și folosească predilecția de amator pentru Spitzweg La început, Hitler a devenit îngrijorat, neștiind care dintre Spitzweg-urile lui erau reale și care nu; cu toate acestea, el și-a înăbușit în scurt timp îndoielile și a declarat cu răutate: "Și Spitzweg care atârna la Hoffmann, sunt pe jumătate fals O pot vedea imediat Dar să nu-i luăm bucuria " Hitler a frecventat Carlton Tea Room, o unitate de pseudo-lux cu o aparență de mobilier elegant și candelabre de cristal false A iubit această ceainărie pentru că locuitorii din Munchen nu l-au deranjat acolo, nu l-au aplaudat, nu au cerut autografe, așa cum s-a întâmplat în alte locuri Uneori, seara târziu, se auzea un apel din apartamentul lui Hitler: "Fuhrerul se duce la cafeneaua Hack și vă cere să mergeți cu el" A trebuit să mă dau jos din pat fără nici cea mai mică șansă să mă întorc până la două sau trei dimineața Ocazional, Hitler pune scuze: "În vreme de război, obișnuiam să stau treaz mult timp După ședințe, trebuia să stau cu tovarășii mei de partid și, în plus, eram atât de încântat de discursurile mele, încât nu puteam dormi până dimineața Café Hack, spre deosebire de Carlton's Tea Room, era mobilată cu scaune simple și mese din fontă Era vechea cafenea a partidului său, unde Hitler obișnuia să se întâlnească cu camarazii săi de arme Dar în perioada München, după , nu s-a mai întâlnit cu ei, deși și-au arătat loialitatea față de el atâția ani la rând Personal, am presupus că există un cerc apropiat de prieteni ai lui în München, dar

presupuneri mele nu au fost confirmate Mai mult, Hitler s-a întunecat imediat când unul dintre ei a vrut să vorbească cu el și aproape de fiecare dată știa cum, sub un pretext sau altul, să evite o întâlnire sau să o amâne "Bătrânii luptători" în mod clar nu învățaseră să păstreze o distanță, ceea ce Hitler, în ciuda sociabilității exterioare constante, o considera potrivită Uneori cădeau pe un ton nepotrivit de confidențial, dar dreptul imaginar la intimitate nu corespundea rolului istoric pe care Hitler și-l atribuia acum Doar foarte rar a vizitat el însuși pe vreunul dintre ei Unii au reușit să achiziționeze vile de stăpân, mulți ocupau funcții importante Ziua de noiembrie a rămas singura dată neschimbată a întâlnirilor lor, care a fost sărbătorită în berea "Bürgerbräu" În mod ciudat, Hitler nu numai că nu s-a bucurat de întâlnirile următoare, dar de fiecare dată a arătat o profundă nemulțumire în legătură cu această datorie Curând după , s-au format grupuri foarte îndepărtate unele de altele, ceea ce nu i-a împiedicat însă să se spioneze, să concureze și să se disprețuiască Era o atmosferă de dispreț și invidie Acest lucru se datorează parțial faptului că un cerc mai apropiat s-a format imediat în jurul fiecărei persoane nou promovate Deci, Himmler, de exemplu, comunica exclusiv cu frații săi SS, printre care putea conta pe admirație necondiționată Goering și-a concentrat în jurul său un grup de admiratori necritici, care constau parțial din membrii propriei sale familii, parțial din cei mai apropiați angajați și adjutanți Goebbels s-a simțit în largul său înconjurat de admiratori care au lucrat în literatură și cinema Hess era pasionat de problemele homeopatiei, iubea muzica de cameră și avea cunoștințe ciudate, dar destul de interesante În calitate de reprezentant al intelectualității, Goebbels a privit cu dispreț locuitorii needucați ai grupului de conducere din München, care, la rândul lor, și-au luat joc de ambițiile literare ale arogantului doctor Goering credea că nici orășenii din München, nici Goebbels nu au atins nivelul potrivit pentru el, Goering și, prin urmare, a evitat orice comunicare cu ei, în timp ce Himmler, datorită instalării pe vocația de elită a unităților SS, care uneori se exprima în preferință, dat fiilor prinților și comților, se considera în general mult mai înalt decât toți ceilalți Hitler avea și propriul său cerc interior, care l-a urmărit peste tot și, având în compoziție șoferi, un fotograf, un pilot și secretare, a rămas mereu neschimbat Adevărat, Hitler, prin personalitatea sa, a unit pur politic toate aceste cercuri rupându-se unele de altele, dar prea rar Himmler, sau Goering sau Hess au apărut la cina lui sau la o proiecție de film la un an după venirea la putere pentru vorbea despre o anumită societate a noului regim Și dacă au făcut-o, interesul lor era atât de concentrat asupra lui Hitler și a bunăvoinței sale, încât pur și simplu nu ar putea apărea legături orizontale cu alte grupuri Cu toate acestea, Hitler nu a căutat să unească membrii grupului de conducere prin relații publice Ulterior, cu cât situația devenea mai critică, cu atât încercările reciproce de a se apropia mai mult se întâlneau cu neîncredere Abia când totul s-a terminat, deja în captivitate, liderii supraviețuitori ai acestor minilumi închise s-au întâlnit pentru prima dată - deși nu de bunăvoie - într-unul dintre hotelurile din Luxemburg În aceste zile de la München, lui Hitler îi păsa puțin de afacerile de stat și de partid, chiar mai puțin decât la Berlin sau Obersalzberg Pentru toată ziua, s-a alocat o oră, cel mult două, pentru diverse discuții Cea mai mare parte a timpului s-a petrecut târâind prin șantiere, garsoniere, cafenele, restaurante, cu lungi monologuri adresate mediului neschimbător, care auzise deja destule din aceleași teme și cu greu putea ascunde

plicitiseala După ce a petrecut două-trei zile la München, Hitler ordona de obicei să se pregătească pentru o excursie la "munte" În mai multe mașini deschise, am condus ore întregi pe drumuri prăfuite Atunci nu exista autobahn spre Salzburg, dar era deja construită ca obiect de o importanță capitală În Lembach de pe Chiemsee, într-un han din sat, am luat o gustare de după-amiază cu un tort delicios căruia Hitler nu i-a putut rezista niciodată Apoi pasagerii celui de-al doilea și al treilea vagon au înghițit praf încă două ore, pentru că mașinile s-au apropiat aproape una de alta Un drum de munte abrupt, cu gropi ducea la Berchtesgaden și abia după aceea, deja în Obersalzberg, ne aștepta casa confortabilă a lui Hitler, cu garduri mari și camere modeste: o sufragerie, o sufragerie mică, trei dormitoare Mobilierul era tot din perioada bufeturilor voluminoase într-un spirit sentimental vechi german, care dădea locuinței un aspect burghez confortabil O cușcă aurită cu un canar, cactus și ficus a sporit și mai mult această impresie Pe bibelouri și perne brodate de fani cu jurământ "Loyalty forever" în combinație cu imaginea soarelui răsărit, svasticile erau pline de culori Hitler mi-a recunoscut jenat: "Știu că este urât, dar am primit multe cadou și nu aș vrea să mă despart de el" Curând se întorcea din dormitor, unde a reușit să-și schimbe tunica cu o jachetă lejeră bavareză din in albastru, luând cu ea o cravată galbenă După care, în cea mai mare parte, a început imediat să discute despre planurile de construcție Câteva ore mai târziu, un mic Mercedes închis a condus până la casă cu ambele secretare - Fräulein Wolf și Fräulein Schroeder: în compania lor se putea vedea adesea o simplă fată din Munchen Mai degrabă drăguță și proaspătă decât frumoasă și s-a păstrat foarte modestă Nimeni nu ar fi putut ghici că acesta era iubitul suveranului însuși - Eva Braun Această mașină închisă nu a călătorit niciodată cu întreaga coloană, astfel încât să nu fie asociată cu numele lui Hitler Secretarele care călătoreau cu ea trebuiau să mascheze sosirea iubitei ei, parcă Am fost surprins că atât Hitler, cât și ea au evitat tot ce ar putea indica intimitate - pentru a merge împreună spre dormitoarele de la etajul superior seara târziu Nu am reușit niciodată să înțeleg de ce a fost necesar să păstrez această distanță inutilă, nefirească, chiar și într-un cerc îngust, de care relația lor nu se putea ascunde oricum Eva Braun a păstrat aceeași distanță în raport cu toate persoanele din anturajul nazist Chiar și în raport cu mine, asta s-a schimbat abia după câțiva ani Când am cunoscut-o mai bine, mi-am dat seama că rezerva ei, care o făcea să pară arogantă pentru mulți, nu face decât să-i acopere jena, căci era conștientă de ambiguitatea poziției ei la curtea lui Hitler În primii ani ai cunoștinței noastre, Hitler și Eva Braun, adjutant și servitor, locuiau într-o casă mică, iar noi, cinci sau șase invitați, printre ei chiar și Martin Bormann și șeful departamentului de presă, Dietrich, și ambii secretari , au fost cazați într-o pensiune de alături Dorința lui Hitler de a se stabili în Obersalzberg părea să răspundă dragostei sale pentru natură Dar aici m-am înșelat Hitler, totuși, admira adesea o priveliște frumoasă, dar era mai atras de abisurile fără fund, decât frumusețea unui peisaj plăcut Cu toate acestea, sentimentele lui s-ar putea să fi fost mai profunde decât a lăsat să treacă De exemplu, m-a frapat că florile nu îi aduceau prea multă bucurie și le prețuia mai degrabă ca detalii de decor Când, în , organizația de femei din Berlin a dorit să-l întâlnească pe Hitler la gara Anhalt și să-i dea flori, șeful organizației l-a sunat pe Hanke, secretar de stat al ministrului propagandei, pentru a afla ce flori prefera Hitler Hanke a fost descurajat: "I-am sunat pe toată lumea, l-am întrebat pe adjutant - și

fără succes Nu-i place niciuna " Și după puțină gândire: "Ce părere ai, Speer? Să spunem edelweiss Cred că edelweiss este cea mai bună În primul rând, acesta este ceva rar și crește în munții bavarez Să spunem edelweiss? Din acea zi, edelweiss a devenit oficial "floarea Fuhrerului" Acest caz arată cum propaganda de partid a modelat uneori imaginea lui Hitler cu propriile mâini Hitler vorbea adesea despre marile traversări ale munților pe care le făcuse înainte Dar, desigur, din punctul de vedere al unui alpinist adevărat, tranzițiile nu au fost Dumnezeu știe ce Alpinismul, ca și schiul, Hitler nu a recunoscut: "Cum poate cineva să găsească plăcere în a prelungi artificial o iarnă îngrozitoare, cățărând munți?" Dezgustul lui pentru zăpadă s-a manifestat din nou și din nou, cu mult înainte de campania dezastruoasă de iarnă din / "Dacă mi-aș fi venit, aş interzice aceste sporturi pentru că deseori duc la accidente Dar, pe de altă parte, unitățile montane se aprovizionează din acești proști Între și , Hitler a mai făcut plimbări lungi de-a lungul drumurilor forestiere, însoțit de oaspeți și trei sau patru paznici în civil aparținând echipei sale standard de viață Alături de el i s-a permis să apară și Eva Braun, dar numai însoțită de ambele secretare și doar la capătul rubricii A fost considerat o demonstrație de favoare specială atunci când Hitler a chemat pe cineva la capul său de coloană, deși conversația din mișcare de obicei nu a mers bine După aproximativ o jumătate de oră, Hitler și-a schimbat interlocutorul: "Trimiteți șeful de presă aici", iar primul interlocutor a fost exilat în convoi Plimbarea a mers într-un ritm alert, pe drum ne întâlnim des cu alții mers pe jos Oprindu-se pe marginea drumului, l-au salutat respectuos pe Hitler, iar cei mai curajoși, în special femei și fete, chiar i-au vorbit și au primit câteva cuvinte de bun venit drept răspuns Scopul plimbării s-a dovedit uneori a fi Hohlenzer, un mic han de munte, la aproximativ o oră de mers, unde se putea bea un pahar cu lapte sau o cană de bere la mese simple de lemn în aer liber Am întreprins o singură dată o adevărată campanie cu ministrul de război, generalul-colonel von Blomberg Ni s-a părut că între ei se discută probleme militare serioase, din moment ce sateliții li s-a ordonat să iasă din raza urechii Și chiar și atunci când ne-am oprit în poieniș, Hitler a ordonat servitorilor să întindă păături departe de alți sateliți pentru a se destrama asupra lor împreună cu generalul colonel - imaginea părea pașnică și fără nori Altă dată am mers cu mașina la Königssee, iar de acolo cu barca cu motor până în peninsula Sf Bartolomeu, altfel am făcut un marș de trei ore prin Sharitskel până la același Königssee A trebuit să punem ultimul tronson de potecă, depășind o mulțime de numeroși turiști care au fost ademeniți de sub acoperiș de vremea bună Într-un mod ciudat, toți acești oameni nu l-au recunoscut la început pe Hitler în costumul său național bavarez, deoarece nimeni nu s-ar fi putut gândi că și Hitler mergea ca ceilalți Numai că nu departe de scopul călătoriei noastre - taverna Shifmeister - a venit un val de fani entuziaști, care și-au dat seama pe cine tocmai întâlniseră pe drum și ne-au urmat grupul Cu greu, Hitler cu un pas grăbit oarecum înainte, am ajuns la ușă înainte ca mulțimea entuziasmată care creștea rapid să se închidă în jurul nostru În timp ce stăteam la cafea și prăjituri, piața mare din fața tavernei s-a umplut treptat de lume Abia când a sosit poliția, Hitler s-a urcat în mașina deschisă, a stat lângă șofer pe scaunul din față deschis și a pus mâna pe parbriz pentru ca și cei care stăteau foarte departe să-l poată vedea În astfel de momente, entuziasmul a atins o intensitate isterică, pentru că multele ore de așteptare au fost în sfârșit răsplătite Doi gardieni au mers înainte A Speer și trei

bărbați de fiecare parte, în timp ce mașina se mișca încet prin mulțimea tot mai îngroșată. Eu, ca de obicei, m-am așezat pe scaunul de săritură aproape în spatele lui Hitler și nu voi uita niciodată acest val de jubilație, această furie, care s-a citit pe o multitudine de fețe. Oriunde mergea Hitler, oriunde mașina lui s-a oprit pentru scurt timp, astfel de scene s-au repetat în primii ani ai domniei sale. Mai mult, ele au fost cauzate nu de tratamentul retoric sau hipnotic al maselor, ci exclusiv de efectul pe care însăși prezența lui Hitler l-a produs asupra tuturor. În timp ce indivizii dintr-o mulțime au fost afectați doar pentru câteva secunde, Hitler însuși a fost supus unei excitații emoționale de durată. Am admirat atunci capacitatea lui, în ciuda tuturor, de a menține forme de comunicare ușoară în viața personală. Acest lucru este de înțeles: eu însumi am fost cuprins de asemenea furtuni de încântare. Dar ocazia de a discuta despre planuri arhitecturale cu idolul unui popor întreg, de a sta cu el la teatru sau de a mânca ravioli în osteria a avut un efect și mai puternic asupra mea - tocmai acest contrast m-a șocat. Dacă în urmă cu doar câteva luni am ajuns la o încântare incredibilă din ocazia de a crea proiecte și de a le aduce la viață, acum am căzut complet sub magnetism, necondiționat și necondiționat - eram gata să-l urmăresc peste tot. Deși, în același timp, clar a căutat doar să-mi pregătească soarta unui arhitect celebru. Decenii mai târziu, la Spandau, am citit formularea lui Cassirer despre oameni care, de la sine, renunță la cel mai înalt privilegiu uman - de a fi o persoană suverană. Și așa am devenit unul dintre ei. Două morți în au definit sfera publică și cea privată: Troost, arhitectul lui Hitler, a murit pe ianuarie după câteva săptămâni de boală gravă, iar pe august a murit președintele Reich-ului von Hindenburg, a cărui moarte i-a deschis lui Hitler calea către o putere nelimitată. Pe octombrie, Hitler a pus solemn prima piatră a Casei de Artă Germană din München. A executat loviturile cerute cu un ciocan subțire de argint, pe care Troost la proiectat tocmai în acest scop. Dar ciocanul s-a spart. Iar patru luni mai târziu, Hitler ne-a spus: "Când ciocanul s-a spart, mi-am dat seama imediat că acesta nu era un semn bun! Se va întâmpla ceva! Acum știm de ce s-a spart ciocanul; arhitectul a trebuit să moară." Aș putea da mai multe exemple care ar indica superstiția lui Hitler. Moartea lui Troost a fost o pierdere grea și pentru mine. Între noi abia începea să se dezvolte o relație strânsă, de la care mă așteptam la multe lucruri utile pentru mine, atât în sens uman, cât și arhitectural. Funk, secretarul de stat al lui Goebbels la acea vreme, avea o altă părere: în ziua morții lui Troost, l-am întâlnit pe Funk în sala de așteptare a ministrului său cu un trabuc lung în mijlocul feței rotunde: "Felicitări! Acum ești numărul unu! Aveam atunci douăzeci și opt de ani. Gigantomania construcțiilor. De ceva timp a părut că Hitler intenționa personal să conducă biroul Troost. Se temea că dezvoltarea proiectelor va merge mai departe fără o perspectivă adecvată asupra gândurilor decedatului. "Aș prefera să mă ocup eu de asta", a spus el. La urma urmei, această idee a lui nu a fost mai ciudată decât mai târziu - să devină comandantul suprem. Fără îndoială, Hitler a fost mulțumit timp de câteva săptămâni de oportunitatea de a sta în fruntea unui atelier bine stabilit. Deja în timpul călătoriilor sale la München, se pregătea uneori pentru acest post, vorbind pe drum despre diverse proiecte de construcție sau schițând desene, pentru ca câteva ore mai târziu să stea la biroul managerului și să modifice planurile. Dar șeful însuși, un anume Gall, un munchenez simplu și modest, cu o tenacitate neașteptată a apărut opera lui Troost, nu a fost de acord cu modificările extrem de detaliate ale desenului lui Hitler la început și

a făcut-o mult mai bine Hitler a fost pătruns cu încredere în Gall și încetul cu încetul, fără alte prelungiri, și-a abandonat planul: a recunoscut * priceperea acestei persoane După ceva timp, chiar l-a instruit să conducă atelierul și ia dat noi sarcini A menținut o relație strânsă cu văduva arhitectului său decedat, cu care era de multă vreme foarte prietenos Era o femeie cu gust și caracter, iar părerile ei, adesea foarte ciudate, se apăra uneori cu mai multă încăpățănare decât unii bărbați, investiți cu ranguri și titluri Ea a apărut cu înverșunare și uneori prea violent cauza răposatului ei soț și din acest motiv a provocat frică în mulți Ea l-a învins pe Bonatz, pentru că a avut imprudența să se opună proiectului Troostov de restructurare a Königsplatz din München; a purtat o luptă activă împotriva arhitecților moderni Vorhölzer și Abel și, în toate aceste cazuri, a acționat în comun cu Hitler Pe de altă parte, ea, la alegerea ei, l-a adus împreună cu arhitecții din München, a lăudat sau condamnat anumiți oameni de artă, a comentat în felul ei evenimentele care se petrec în această lume și, din moment ce Hitler i-a ascultat cuvintele, ea a devenit curând un fel de judecător la întrebările art Din păcate, nu pe probleme de pictură Aici Hitler i-a încredințat fotografului său Hoffmann dreptul la prima selecție din picturile trimise la Marea Expoziție de Artă anuală Frau Troost a criticat adesea selecția unilaterală, dar Hitler nu a făcut concesii în această problemă, așa că s-a retras curând din selecție Iar dacă voiam să donez niște tablouri angajaților mei, le-am dat sarcina celor care mi-au cumpărat să scotocească prin beciurile Casei de Artă Germană, unde zăceau tablourile respinse Astăzi, când în apartamentele cunoscuților văd pe alocuri roadele unei alegeri făcute odinioară, mi se pare că nu se deosebesc cu greu de exponatele expozițiilor de atunci Diferențele care au fost cândva subiectul unei lupte acerbe s-au estompat odată cu trecerea timpului Am trăit prin Ryom Putsch din Berlin Tensiunea atârna peste oraș; în Tiergarten erau soldați în uniforme de câmp: polițiștii, înarmați cu puști, circulau cu camioane prin oraș; era ceva în aer nu e bine, la fel ca iulie, pe care era destinat să o petrec și la Berlin A doua zi, Göring a fost onorat ca salvator al situației din Berlin Dimineața târziu, Hitler s-a întors de la München, după ce și-a încheiat arestările, și am primit imediat un telefon de la adjutantul său: "Aveți planuri noi? Trimite-le aici!" Aceasta a dovedit că anturajul lui Hitler dorea să-l treacă la problemele arhitecturale Hitler era extrem de încântat și, după cum cred până astăzi, convins în adâncul sufletului său că a scăpat în mod miraculos de cel mai mare pericol Din nou și din nou, a imitat cum a pătruns în hotelul Hanselmeier din Wiessee și, în timp ce vorbea, nu a uitat să-și etaleze curajul "Noi eram dezarmați, imaginați-vă, nici măcar nu știam dacă acești porci ar putea pune paznici înarmați împotriva noastră " Hitler era dezgustat de atmosfera relațiilor homosexuale: "Într-una dintre camere am prins prin surprindere doi tineri goi!" El credea clar că intervenția sa personală de ultimă oră a evitat o catastrofă teribilă: "Numai eu m-aș fi descurcat, nimeni altcineva!" Anturajul lui Hitler și-a propus să întărească atitudinea negativă față de liderul ucis al trupelor de astăzi și, prin urmare, a început să-i scape lui Hitler o mulțime de detalii din viața intimă a lui Rem și a asociaților săi Brückner a pus în fața lui Hitler facturi de restaurant pentru o companie răvășită Aceștia ar fi fost găsiți în sediul din Berlin al SA Facturile erau marcate cu o varietate de preparate, delicatese comandate din străinătate, pulpe de broaște, limbi de păsări, aripioare de rechin, ouă de pescăruș, iar cu ele vinuri vechi franceze și cele

mai bune soiuri de șampanie Hitler a remarcat batjocoritor: "Nu, aceștia nu sunt deloc revoluționari! Pentru ei, revoluția noastră este prea insipidă " După o vizită la președintele Reich-ului, s-a întors acasă extrem de mulțumit Președintele, potrivit acestuia, a încuviințat fapta în aproximativ următorii termeni: "La momentul potrivit, nu trebuie oprit nici înaintea măsurilor extreme Dacă este necesar, înainte de vărsarea de sânge!" În același timp, se putea citi în ziare că Președintele Reich-ului von Hindenburg l-a felicitat oficial pe cancelarul său Hitler și pe prim-ministrul Göring pentru succesul lor Cu o activitate aproape convulsivă, conducerea a făcut toate măsurile posibile pentru a justifica acțiunea Multe zile de activitate s-au încheiat cu discursul lui Hitler în fața Reichstag-ului special convocat în acest scop, în care vinovăția s-a arătat clar prin asigurări de propria sa nevinovăție Hitler justificat - nu va trebui să ne confruntăm cu un astfel de fenomen în viitor, nici măcar în , după intrarea lui Hitler în război - și nici chiar asta nu este Chiar și ministrul Justiției Görtner a fost inclus în lista vorbitorilor Întrucât el însuși nu era membru al partidului și, prin urmare, nu depindea de Hitler, discursul său a avut o greutate deosebită pentru toți cei care se îndoiesc Faptul că Wehrmacht-ul a înghițit în tăcere moartea generalului său Schleicher a trezit un interes sporit O justificare mult mai impresionantă, nu numai în ochii mei, ci și în ochii multora dintre cunoștințele mele mai puțin politizate, a fost poziția lui Hindenburg Mareșalul Primului Război Mondial a fost o autoritate incontestabilă pentru cetățenii de atunci de origine burgheză Chiar și când eram școlar, el a întruchipat pentru mine eroul inflexibil al istoriei moderne care stătea în afara politicii; aureola din Hindenburg l-a îndepărtat mereu de la noi, copiii, într-o lume necunoscută de basm; Împreună cu adulții, în ultimul an de război, am participat la ceremonia oficială de batere a cuielor în statui gigantice din Hindenburg, fiecare valorând câte o notă Din vremea mea de școală, el a fost pentru mine personificarea guvernului ca atare Realizarea faptului că această autoritate superioară l-a sprijinit pe Hitler a avut un efect calmant și nu întâmplător, după putsch-ul lui Ryomov, dreapta, reprezentată de președintele Reich-ului, ministrul justiției și generali, a ieșit în sprijinul lui Hitler Adevărat, ei erau străini de antisemitismul radical inherent lui Hitler, în plus, disprețuiau în general această explozie de răutate plebee Conservatorismul lor nu a avut nimic de-a face cu nebunia rasismului și, prin urmare, o manifestare deschisă de simpatie pentru Hitler după povestea putsch a avut alte motive: în masacrul săvârșit la iunie , puternica aripă de stânga a partidului, reprezentată de majoritatea membri ai SA Această aripă a simțit că a fost exclusă de la a se bucura de roadele revoluției și nu fără motiv crezut Căci, educați în spiritul revoluției, chiar înainte de , majoritatea membrilor săi au luat în serios programul presupus revoluționar al lui Hitler În timpul scurtului meu serviciu în Wannsee, am putut observa la cel mai de jos nivel cum luptătorii obișnuiți din SA au sacrificat toate greutățile, privațiunile, și-au asumat riscuri în speranța de a primi într-o zi recompense destul de tangibile și din moment ce această recompensă a întârziat să apară, nemulțumirea și iritația au crescut treptat printre ei, ceea ce putea deveni treptat o forță explozivă și așa este foarte posibil ca intervenția lui Hitler să fi împiedicat efectiv izbucnirea "a doua revoluție" despre care vorbea adesea Röhm Cu astfel de argumente ne-am liniștit conștiința Eu, ca mulți alții, am căutat cu lăcomie scuze, iar ceea ce ne-ar fi provocat antipatia cu doi ani mai

devreme a fost acum acceptat ca normă a noii noastre vieți Iar îndoielile care ne puteau interfera cumva cu noi, le-am înăbușit De la o distanță de câteva decenii, sunt lovit de necugetarea acelor ani Ca urmare a evenimentelor care au avut loc, chiar a doua zi mi s-a dat un nou ordin: "Trebuie să reconstruiți Borsigplatz cât mai curând posibil Vreau să transfer aici conducerea SA de la München, pentru ca pe viitor să fie sub supravegherea mea Du-te acolo și apucă-te imediat " Spre obiecția mea că birourile vice-rectorului erau acolo, Hitler a spus doar: "Lasă-i să plece imediat Nu există nimic care să stea la ceremonie cu ei!" După ce am asigurat o astfel de sarcină, m-am dus imediat la reședința lui Papen Managerul, desigur, nu știa nimic despre schimbările viitoare El a sugerat să se aștepte câteva luni până când au fost găsite noi spații și echipate în consecință Când m-am întors la Hitler, acesta s-a înfuriat și nu numai că a ordonat să fie curățată imediat clădirea din nou, dar a și ordonat să înceapă lucrările, ignorând oficialii Papen nu s-a prezentat deloc, oficialii au fost indecisi, au promis, însă, pentru o perioadă de unu sau două săptămâni pentru a transfera toate hârtiile într-o cameră temporară După aceea, fără întârziere, i-am chemat pe muncitori în clădirea încă ocupată și le-am ordonat, făcând maxim zgomot și praf, să doboare mulajul bogat din stuc de pe pereți și tavane Praful și-a făcut loc prin crăpăturile ușii în birouri, zgomotul făcea imposibil să lucreze Hitler era încântat; glumele despre "funcționarii prăfuiți" îi însoțeau entuziasmul O zi mai târziu, angajații au eliberat clădirea Într-una din camere am văzut o baltă mare de sânge uscat pe podea Acolo, pe iunie, Herbert von Wose, unul dintre angajații lui Papen, a fost împușcat Mi-am ferit privirea și am evitat să merg acolo pe viitor Și nu m-a mai interesat Hindenburg a murit pe august În aceeași zi, Hitler m-a instruit personal să efectuez lucrările necesare în memorialul Tannenberg din Prusia de Est pentru pregătirea ceremoniei funerare În curtea interioară am poruncit să se ridice o tribună și să fie amenajate bănci de lemn, limitate la un vâl negru, care, în loc de steaguri, atârna de turnurile înalte din jurul curții Himmler a apărut timp de câteva ore, înconjurat de comandanții SS, a ascultat cu răceală raportul trimișilor săi despre măsurile de securitate luate; cu același aer inexpugnabil mi-a permis să-mi prezint proiectul Mi-a dat impresia de impersonalitate îndepărtată Nu a comunicat cu oamenii, ci cum i-a tratat Băncile din lemn proaspăt, deschis la culoare au spart atmosfera mohorâtă prestabilită Vremea era senină și, prin urmare, am ordonat să fie vopsite în negru, dar, din păcate, seara a început să plouă puternic, care a continuat să se reverse câteva zile la rând, iar vopseaua s-a udat Am comandat rulouri de pânză neagră de la Berlin într-un zbor special pentru a acoperi băncile cu ea, dar totuși vopseaua neagră umedă și-a făcut loc prin țesătură și, probabil, mai mult de un invitat la ceremonia de înmormântare i-a stricat rochia Cu o seară înaintea ceremoniei în sine, sicriul a fost adus cu tunul de la Neudeck, moșia Prusiei de Est a familiei Hindenburg, și plasat într-unul dintre turnurile memorialului Culorile tradiționale ale regimentelor și purtătorilor de torțe germane din Primul Război Mondial l-au însoțit; nimeni nu a rostit niciun cuvânt, nu a fost dată nicio poruncă Această tăcere plină de respect a făcut o impresie mult mai mare decât sărbătorile organizate din zilele următoare Dimineața, sicriul lui Hindenburg a fost așezat în mijlocul pieței de onoare, iar lângă el, fără nicio distanță potrivită ocaziei, era o tribună pentru vorbitori Hitler a făcut un pas înainte, Schaub a scos textul raportului din dosar și l-a așezat pe podium; Hitler s-a pregătit să

vorbească, a ezitat, a clătinat din cap nemulțumit și fără nicio solemnitate - se pare că adjutantul a amestecat textele Când eroarea a fost corectată, Hitler a rostit un discurs surprinzător de rece, pur formal Multă vreme, chiar prea multă vreme pentru nerăbdătorul Hitler, Hindenburg l-a împiedicat cu încăpățânarea lui insolubilă Adesea, Hitler a fost forțat să-și dezvolte argumentele cu ajutorul vicleniei, ingeniozității sau intrigilor Așa că l-a strecurat pe un originar din Prusia de Est, Funk, care se afla pe atunci încă în secretarii de stat sub conducerea lui Goebbels, să raporteze președintelui Reich-ului în fiecare dimineață o recenzie de presă Și Funk, datorită legăturilor sale cu compatrioți, a reușit să detensioneze unele știri supărătoare din punct de vedere politic sau să le prezinte în așa fel încât să nu provoace emoții negative Restabilirea monarhiei, așa cum se pare că Hindenburg și numeroșii săi susținători politici se așteptau de la noul regim, Hitler nu a intenționat niciodată serios Adesea spunea următoarele: "Le-am ordonat miniștrilor social-democrați precum Severing să continue să plătească pensii Poți să gândești ce vrei despre ei, dar un merit nu le poate fi luat: au eliminat monarhia Acesta a fost un pas important înainte Doar datorită lor drumul a fost eliberat pentru noi Și acum vei ordona restabilirea acestei monarhii? Și împărtășește puterea cu ei? Uită-te doar la Italia! Crezi că sunt atât de prost? Monarhii s-au distins întotdeauna prin ingratitudine față de principalii lor asociați Gândește-te la Bismarck Nu, nu voi cădea în această momeală Chiar dacă Hohenzollern sunt foarte prietenoși acum " La începutul anului , Hitler m-a șocat cu prima comandă mare La Nürnberg, pe Zeppelinfeld, a fost necesară înlocuirea platformei temporare din lemn cu una staționară piatră M-am luptat sincer pentru primele schițe, până când la o oră bună mi-a venit o idee convingătoare: trepte largi, mai abrupte în sus, care se termină într-un portic alungit și îngrădite pe ambele părți de două forme de piatră Ideea, fără îndoială, a fost inspirată de altarul din Pergamon Integritatea planului a fost îngreunată doar de inevitabilul tribun de onoare, pe care am încercat să-l atașez cât mai discret la mijloc Plin de îndoieli, l-am rugat pe Hitler să se familiarizeze cu aspectul Incertitudinea mea s-a explicat prin faptul că proiectul a depășit cu mult limitele sarcinii care mi-au fost încredințate Structura principală din piatră avea de metri lungime și de metri înălțime În lungime, a depășit cu de metri băile romane din Caracalla, adică de aproape două ori Hitler a examinat cu calm modelul din ipsos din toate părțile, luând profesionist o poziție pentru revizuire, a studiat în tăcere desenele, fără să arate emoții Hotărâsem deja că îmi va respinge planul Dar apoi, la fel ca atunci când ne-am întâlnit prima dată, el a renunțat pentru scurt timp: "Sunt de acord" - și și-a luat rămas bun Până astăzi nu pot înțelege de ce el, care avea o înclinație pentru declarații lungi, a fost atât de laconic când lua astfel de decizii Pentru alți arhitecți, Hitler a respins de obicei prima variantă, forțându-i să refacă proiectul de mai multe ori și chiar și după începerea lucrărilor de construcție, a făcut unele modificări Nu m-a atins după prima încercare a priceperii mele; chiar din acel moment mi-a acceptat cu respect ideile și m-a tratat ca pe un arhitect, care, într-un anumit sens, era la același nivel cu el Lui Hitler îi plăcea să repete că era angajat în construcții pentru a transmite posterității spiritul timpului său În cele din urmă, doar clădirile monumentale amintesc mai târziu de marile epoci istorice, a spus el Ce a mai rămas din împărații marelui Imperiu Roman? Ce ar putea mărturisi despre ei acum, dacă nu ar fi structurile lor? În istoria fiecărei națiuni, au

existat cu siguranță perioade de slăbiciune, dar apoi clădirile lor au început să transmită lumii despre măreția lor de odinioară. Desigur, o nouă conștiință națională nu poate fi trezită doar de arhitectură. Dar când după o lungă perioadă de vegetație, este necesară retrezirea sentimentului de măreție națională, apoi monumentele rămase de la strămoși servesc drept reamintire cea mai expresivă. Astfel, de exemplu, clădirile Imperiului Roman îi vor permite lui Mussolini să se reconecteze cu spiritul eroic al Romei dacă dorește să popularizeze ideea unui imperiu modern în ochii poporului său. Iar construcțiile noastre trebuie să se adreseze Germaniei secolelor următoare. Cu o rațiune similară, Hitler a subliniat și necesitatea proiectelor de construcție pe termen lung. Reabilitarea Zeppelinfeld a început imediat, astfel încât cel puțin tribuna să fie pregătită pentru viitorul congres al partidului. Depoul de tramvaie de la Nürnberg a trebuit să-i cedeze locul. Când a fost aruncat în aer, am trecut cumva pe lângă această grămadă de structuri din beton armat: armăturile de fier ieșeau din ruine și începuseră deja să ruginască. Nu era greu de imaginat descompunerea lor ulterioară. Acest spectacol sumbru m-a îndemnat la ideea pe care ulterior i-am prezentat-o lui Hitler sub titlul oarecum pretențios "Teoria valorii ruinelor". Punctul de plecare al teoriei mele a fost ideea că clădirile de design modern sunt, fără îndoială, de puțin folos pentru a arunca, așa cum dorea Hitler, "poduri ale tradiției" generațiilor viitoare: și este imposibil de crezut că aceste ruine ruginite se vor trezi inspirație eroică, care l-a admirat pe Hitler, contemplând monumentele trecutului. Teoria mea a fost concepută pentru a lucra împotriva acestei dileme: utilizarea materialelor speciale, precum și o atenție deosebită acordată calculelor statistice speciale, ar fi trebuit să facă posibilă construirea de clădiri care, chiar dacă au fost distruse, în sute sau (cum ne așteptam) mii de ani, ar putea fi asemănat cu modele romane înalte. Pentru a face această idee mai ilustrativă, am comandat să fie realizată o schiță romantică; a arătat cum ar arăta standul de pe Zeppelinfeld, care a fost abandonat de câteva generații - plin de iederă, cu coloane prăbușite, gardul de piatră s-a prăbușit ici și colo, dar în termeni generali este încă destul de recunoscut. Anturajul lui Hitler a considerat schița mea "o blasfemie". Doar gândul că prevăd o perioadă de dezintegrare în istorie Reich milenar abia creat, multora li s-a părut nemaiauzit. Totuși, Hitler a considerat considerațiile mele logice și convingătoare: a ordonat construirea celor mai importante proiecte de construcție ale statului său în viitor, ținând cont de "legea ruinelor". Odată, inspectând teritoriul forului de partid, Hitler s-a întors către Bormann, exprimându-și în câteva cuvinte foarte prietenoase dorința ca eu să port în continuare uniforma de partid. Cercul său interior - medicul însoțitor, fotografii și chiar directorul Daimler-Benz - au primit deja o astfel de formă. Prin urmare, vederea unei singure persoane în haine civile a încălcat cu adevărat fondul general. În plus, cu acest gest neînsemnat, Hitler în același timp mi-a lăsat de înțeles că de acum înainte mă va include în cercul său cel mai apropiat. Nu s-ar fi arătat niciodată nemulțumit dacă unul dintre cunoscuții săi ar fi hotărât să viziteze Cancelaria Reich-ului sau Berghof-ul în haine civile, el însuși prefera, ori de câte ori era posibil, să se îmbrace în civil. Dar în timpul călătoriilor și inspecțiilor, a acționat, ca să spunem așa, în calitate de oficial, iar pentru aceasta, în opinia sa, forma este mai potrivită. Astfel, la începutul anului, am devenit șef de departament la sediul adjunctului său, Rudolf Hess. Câteva luni mai târziu, Goebbels m-a promovat la un asemenea rang pentru participarea

mea activă la pregătirea demonstrațiilor în masă la Congresul Partidului, la festivalul recoltei și la mai la ianuarie , la propunerea lui Robert Ley, liderul Frontului Muncii German, a fost înființată o organizație de agrement numită "Forța prin bucurie" Am fost desemnat să conduc acolo Departamentul de Estetică a Muncii, al cărui titlu a provocat nu mai puțin ridicol decât Forța prin bucurie. Puțin mai devreme, trecând prin provincia olandeză Limburg, Ley a văzut clădirile atelierelor fabricii, care se remarcă printr-o curățenie incredibilă și spațiile verzi îngrijite profesional din jur. Din această observație, în deplină concordanță cu tendința sa de a generaliza, a concluzionat că întreaga industrie germană se transformă și pentru mine personal, ideea lui a adus și o povară socială laterală, ceea ce mi-a făcut multă bucurie: la început am încercat să influențăm producătorii să reechipeze clădirile fabricii și să planteze ghivece de flori peste tot în ateliere. Vanitatea noastră nu s-a bazat pe asta: ne-am propus să mărim suprafața ferestrelor, să înființăm săli de mese și mai mult de un colț împrăștiat transformat într-un loc unde te poți așeza și relaxa în timpul unei pauze: unde stă asfaltul, gazonul s-a spart, apoi am proiectat o vesela standard simplă, de formă bună; am proiectat mobilier simplu, pe care am început să-l producem în cantități mari pe bază de mostre, chiar am încercat să-i convingem pe antreprenori să consulte specialiști în probleme de iluminare artificială și ventilație a locului de muncă sau să vizioneze filme educaționale în calitate de participant la toate aceste transformări, i-am adus alături pe foștii funcționari sindicali și pe câțiva membri ai Sindicatului Meșteșugurilor Artistice desființat. Toți au fost devotați cauzei fără distincție, fiecare dintre ei a fost hotărât să îmbunătățească cel puțin puțin condițiile de viață și să pună în aplicare ideea unei societăți fără clase. În același timp, am remarcat, nu fără surprindere, că Hitler, de altfel, nu manifestă niciun interes față de aceste idei. El, gata să meargă cu capul înainte în discuția asupra unor detalii de construcție, a arătat o rară indiferență când i-am povestit despre activitățile mele sociale. Ambasadorul britanic, în orice caz, o prețuia mult mai mult decât pe Hitler. Datoream posturilor mele din Partid că, în primăvara anului , am fost invitat pentru prima dată la o recepție oficială de seară oferită de Hitler în calitate de șef al partidului și la care au fost invitate și soțiile. În sala mare de mese a apartamentului cancelarului, eram așezați în grupuri de șase sau opt la mese rotunde. Hitler s-a deplasat de la masă la masă, făcând politete, făcând cunoștință cu doamnele, iar când a venit la masa noastră, i-am prezentat soției mele, pe care o ascunsese până atunci de el. "De ce ți-ai ascuns soția de noi atât de mult?" M-a întrebat, clar impresionat. Într-adevăr, am evitat s-o reprezint, nu în ultimul rând pentru că îmi era profund supărat modul în care Hitler a tratat-o pe iubita lui. Mai mult, s-a gândit eu, e treaba adjutantului să-mi invite soția sau să-i atragă atenția lui Hitler asupra ei, dar cu siguranță nu a mea. Cu toate acestea, nu au fost nevoiți să aștepte eticheta. Chiar și după comportamentul adjutantului său, a fost posibil să se judece originea burgheză a lui Hitler. Soției mele în acea primă seară de cunoștință, Hitler, nu fără solemnitate, i-a spus: "Soțul tău îmi va construi clădiri așa cum nu s-au întâmplat de câteva milenii." Pe Zeppelinfeld, în fiecare an se ținea o ședință de partid pentru funcționarii mici și mijlocii, așa-ziii lideri de bază. În timp ce SA, Frontul Muncii și, desigur, Wehrmacht-ul la evenimentele lor de masă l-au impresionat pe Hitler și pe toți ceilalți spectatori cu disciplina și purtarea lor, s-a dovedit că această conducere era foarte greu de prezentat într-o

lumină atât de favorabilă în cea mai mare parte, au reușit să dobândească burți solide, așa că nu a fost nevoie să le ceri o construcție impecabilă în comitetul de organizare al congreselor de partid s-au ținut întâlniri despre această împrejurare nefericită, despre care Hitler însuși vorbise deja ironic de mai multe ori și am avut o idee salvatoare: "Lasă-i să mășăluiască în întuneric cu noi" Înaintea comitetului de organizare al congresului mi-am dezvoltat ideea în spatele meterezelor înalte care delimitau câmpul, trebuia să înalțe mii de steaguri ale tuturor organizațiilor locale din Germania, pentru ca, la comandă, să se reverse în zece coloane de-a lungul a zece pasaje între tapiseriile secretarilor inferiori; în același timp, atât stindardele, cât și vulturii scânteietori de pe toiag trebuiau să fie atât de iluminați de reflectoare puternice încât, datorită acestui lucru, s-a obținut un efect foarte puternic Dar nici asta, după părerea mea, încă nu era suficient; cumva întâmplător am văzut noile noastre proiectoare antiaeriene, al căror fascicul se ridica la o înălțime de câțiva kilometri, și am implorat de astfel de proiectoare de la Hitler Adevărat, Goering s-a opus inițial, întrucât aceste de reflectoare constituiau cea mai mare parte a rezervei strategice, dar Hitler a reușit să-l convingă: "Dacă am înființat un număr atât de mare aici, din afară vor crede că ne scaldăm în reflectoare " Efectul a depășit zborul imaginației mele de stâlpi de lumină clar definiți, la o distanță de numai doisprezece metri unul de altul, în jurul întregului câmp, erau vizibili la o înălțime de șase până la opt kilometri și s-au contopit acolo, deasupra, într-un cer radiant, care dădea impresia unei săli gigantice în care raze individuale arătau ca niște coloane uriașe de-a lungul pereților exteriori infinit de înalți Uneori, un nor plutea prin această coroană de lumină, dând spectacolului deja fantastic un element al unui miraj afișat suprarealist Cred că acest "templu al luminii" a fost prima lucrare de arhitectură luminoasă de acest gen, iar pentru mine rămâne nu doar o mare soluție spațială, ci și singura dintre creațiile mele care a supraviețuit timpului său "În același timp, solemn și frumos, ca și cum ai fi în interiorul unei catedrale de gheață", a scris trimisul englez Henderson Dar, la așezarea primei pietre, era imposibil să se ascundă în întuneric înaltele autorități prezente, miniștrii Reichului, Reich-urile și Gauleiters, deși nu păreau mai atractive Cu greu au fost plasați în rânduri, reducându-i astfel aproape la nivelul de figuranți și, prin urmare, au suportat cu blândețe replicile administratorilor nerăbdători Când a apărut Hitler, toți cei de la comandă au stat în atenție și și-au întins mâna în semn de salut La punerea pietrei de temelie a Sălii Congresului din Nürnberg, Hitler, observându-mă în al doilea rând, a întrerupt ceremonia solemnă pentru a-mi strânge mâna Acest gest neobișnuit mi-a făcut o asemenea impresie, încât mi-am lăsat răsunător mâna ridicată în semn de salut pe capul chel al lui Streicher, Gauleiterul Franconiei, care stătea în fața mea în zilele congresului, pentru contacte personale, Hitler a devenit aproape evaziv: fie s-a retras pentru a-și pregăti discursurile, fie a participat la unul dintre numeroasele evenimente El a fost foarte încântat de numărul tot mai mare de oaspeți și delegații străine în fiecare an, mai ales dacă au venit din Occidentul democratic În scurtele pauze de prânz, el a cerut să-i fie trecute numele și s-a bucurat de interesul în creștere semnificativ pentru renașterea ideii naționaliste în Germania La Nürnberg, am avut și o pâine tare, din moment ce eram responsabil cu decorarea tuturor clădirilor în care Hitler urma să vorbească în timpul congresului; în calitate de "proiectant șef", cu puțin timp înainte de începerea

fiecărui eveniment obișnuit, a trebuit să verific dacă totul era în ordine, după care m-am repezit în clădirea următoare. Pe vremea aceea îmi plăceau foarte mult bannere și le instalam oriunde era posibil. Astfel, s-a putut aduce un joc de culori în clădirile din piatră. Mi-a servit bine faptul că bannerul cu zvastica, proiectat personal de Hitler, era mult mai potrivit pentru design arhitectural decât bannerul împărțit în trei dungi multicolore. Desigur, acest lucru nu corespundea tocmai cu scopul înalt al bannerului, când era folosit pentru a consolida fațadele disparate ritmic sau pentru a acoperi casele inestetice ale epocii Grunderzet de la fronton până la trotuar și, adesea, cu adăugarea de panglici de aur pentru a spori impactul roșului - dar am privit toate acestea prin ochii unui arhitect. Pe străzile înguste din Goslar și Nürnberg făceam orgii cu adevărat grandioase, de un fel aparte, atârând pe fiecare casă un steag după altul, încât cu greu se vedea cerul din cauza lor. Din cauza programului meu încărcat, am ratat aproape toate discursurile lui Hitler, cu excepția "discursului său despre cultură", pe care el îl considera punctul culminant al oratoriei sale și pe care îl elabora în mod regulat deja în Obersalzberg. Apoi i-am admirat discursurile, nu atât de mult, cât mi s-au părut mie, din cauza strălucirii lor retorice, ci datorită conținutului lor chibzuit, datorită nivelului lor. Încă în Spandau, am luat decizia după eliberare să le recitesc, pentru că speram să găsesc ceva din lumea mea de odinioară care să nu mă respingă nici acum. Dar a trebuit să fiu dezamăgit. În aceste circumstanțe, discursurile lui Hitler îmi vorbeau mult inimii și minții, dar acum mi se păreau goale, fără tensiune, plate și inutile. Ei au arătat în mod clar dorința lui Hitler de a pune conceptul de cultură în slujba lui, distorsionându-i sincer sensul pentru propriile sale scopuri de putere. Pur și simplu nu puteam înțelege de ce mi-au făcut atunci o impresie atât de puternică. Ce se întâmplă aici? La fel, nu am ratat niciodată deschiderea congreselor cu producția The Die Meistersingers de Opera de Stat din Berlin sub conducerea lui Furtwängler. Ar fi firesc să presupunem că un astfel de spectacol de gală, egal cu care poate fi auzit doar la Bayreuth, va aduna o multitudine de spectatori. Peste o mie de lideri de partid au primit invitații și bilete, dar au preferat clar să studieze virtuțile berii de la Nürnberg sau ale vinului franc. În același timp, fiecare, aparent, a presupus că celălalt își va îndeplini cu siguranță datoria de partid și va servi prestația. În general, zvonurile că conducerea partidului ar fi fost serios interesată de muzică erau pură ficțiune. Dimpotrivă, liderii de partid erau toți grosolanți, lipsiți de tipuri de individualitate, care erau la fel de puțin atrași de muzica clasică pe cât erau de alte forme de artă și literatură. Nici măcar puținii intelectuali din jurul lui Hitler, precum Goebbels, nu au participat la astfel de evenimente precum concertele regulate ale Orchestrei Filarmonicii din Berlin sub conducerea lui Furtwängler. Din toată elita, aici putea fi întâlnit doar Frick, ministrul de Interne, și chiar și Hitler însuși, care ar fi adorat muzica, mergea foarte rar la Filarmonica din Berlin, doar cu ocazii oficiale. Pe acest fundal, nu este greu de înțeles de ce, atunci când au fost dați Meistersingers în , când Hitler a intrat în cutia centrală, Opera din Nürnberg era aproape goală. Acest lucru l-a infuriat extrem de mult, pentru că, potrivit lui, nu există nimic mai umilitor și mai greu pentru un artist decât să cânte în fața unei săli goale. Hitler a trimis patrulă cu instrucțiuni pentru a extrage funcționari de rang înalt din apartamente, pivnițe de bere și vin și să-i trimită la operă, dar de data aceasta încă nu au reușit să umple auditoriul. A doua zi, comitetul

de organizare a povestit multe povești amuzante despre unde și cum au fost depistați trusatorii Anul următor, elita partidului, indiferentă la muzică, a primit direct ordin să participe la spectacolul solemn Au apărut plicțiși înfățișarea, mulți au depășit somnul nu fără dificultăți, iar aplauze zgârcite, potrivit lui Hitler, nu corespundeau unei producții strălucitoare Și , prin urmare, din , masele de partid cărora nu le plăcea arta au fost înlocuite cu un public civil, care a trebuit să ia bani pentru bilete scumpe Numai așa a fost garantată "atmosfera" de care aveau nevoie artiștii și aplauzele cerute de Hitler Seara târziu m-am întors în camera mea de la Hotelul Curții Germane, care era în întregime rezervată personalului de la Hitler, Gauleiters și Miniștrii Reichului În restaurantul hotelului, am găsit invariabil un grup de "bătrâni luptători" dintre gauleiteri Au răcnit, au băut ca landsknechts și au vorbit cu voce tare despre trădarea însăși a fundamentelor revoluției, despre atitudinea partidului față de muncitori Aceste conversații de frontieră au dovedit că ideile lui Gregor Strasser, care a condus cândva aripa anticapitalistă din cadrul NSDAP, deși comprimate într-o serie de fraze puternice, sunt încă vii Dar numai sub influența alcoolului, Fronderii și-au putut reînvia fervoarea revoluționară de odinioară În , în zilele congresului partidului, a fost demonstrat un duel cu săbiile în prezența lui Hitler În aceeași seară, Hitler a vizitat pentru prima dată bivuacul soldaților Fiind fost caporal, părea să se fi cufundat în elementul său natal: la focurile de tabără se amesteca cu o mulțime de soldați, era înconjurat din toate părțile, ploua glume După această întâlnire, Hitler s-a întors ca eliberat și, la o masă grăbită, și-a amintit anumite detalii remarcabile Cu toate acestea, comandamentul armatei nu a fost deloc încântat Adjutantul Hosbach a vorbit despre "lipsa de disciplină" în rândul soldaților, care, la întâlnirea cu șeful statului, au uitat de purtarea corectă a paradei Și așa a insistat ca anul viitor să nu fie loc pentru astfel de familiarități, pentru că acest lucru nu este în concordanță cu demnitatea șefului statului În privat, Hitler - deși cu voința de a se supune - a nemulțumit criticile Am fost foarte surprins, s-ar putea spune, de ascultarea neputincioasă a lui Hitler când s-a întâlnit față în față cu aceste cerințe Poate că a arătat o anumită prudență față de armată din considerente tactice și poate din credința insuficient de puternică în sine ca șef al statului În pregătirea convențiilor, am întâlnit în repetate rânduri o femeie care mă impresionase chiar și când eram studentă: Leni Riefenstahl, vedetă sau regizor în filme celebre despre schiori Ea a primit de la Hitler sarcina de a face filme despre toate congresele de partid Fiind singura femeie cu funcții oficiale în mecanismul de partid, ea s-a opus adesea întregii organizații de partid, care la început era gata să se revolte împotriva ei Liderii politici, în mod tradițional ostili mișcării femeilor, au luat drept provocare comportamentul încrezător al acestei femei, care fără o umbră de jenă a comandat bărbații în urmărirea scopurilor ei Au fost intrigi Hess a fost bombardat cu denunțuri cu un singur scop - doar pentru a o îndepărta Dar după primul film despre congres, care i-a convins până și pe cei care se îndoiesc din anturajul lui Hitler de talentul ei regizoral, atacurile au încetat Când am început o conversație cu ea, ea a scos din cufărul garderobei ei o tăietură de ziar îngălbenită: "Când ați reconstruit Casa administrației partidului districtual în urmă cu trei ani, eu, fără să vă cunosc personal, v-am decupat poza din ziar " La întrebarea mea nedumerită despre motive, ea a explicat: "M-am gândit deja atunci că tu, cu un asemenea cap, ai putea juca un rol într-unul dintre filmele

mele, desigur " Apropo, îmi amintesc că filmările uneia dintre sesiunile solemne ale congresului din s-au dovedit a fi stricate, iar la sugestia lui Leni Riefenstahl, Hitler a ordonat ca aceeași filmare să fie repetată deja în studio Într-unul dintre pavilioanele mari din Johanisthal, am reprodus ca fundal o parte a sălii de adunări, scena și podiumul pentru vorbitor, am îndreptat reflectoarele asupra lor, echipa de filmare s-a agitat, iar în fundal se vedea cum Streicher , Rosenberg și Frank se plimbau, ținând în mână textul și memorând cu sârguință rolurile Hess a sosit și a fost primul care a fost luat pe platoul de filmare În mod similar, în fața a de ascultători de la convenție, el a ridicat solemn mâna Cu patosul său caracteristic de emoție sinceră, el s-a întors exact acolo unde Hitler nu stătea de data aceasta și, păstrându-și poziția, a exclamat: "Führerul meu! Vă salut în numele Congresului Partidului Declar deschis congresul Führer-ul are cuvântul!" Vorbind în acest fel, a făcut o impresie atât de convingătoare încât din acel moment am început să mă îndoiesc de sinceritatea sentimentelor lui Ceilalți trei și-au jucat și ei rolul credibil, transformându-se în golul pavilionului și toți s-au dovedit a fi artiști talentați Nu am fost puțin dezamăgit; Doamna Riefenstahl, în schimb, a găsit aceste filmări mult mai reușite decât spectacolele originale Desigur, mai admirasem priceperea oratorică a lui Hitler, de exemplu, când, de exemplu, înainte de a vorbi la o întâlnire, el căuta cu atenție un loc în raportul său care să provoace prima explozie de aplauze Eram pe deplin conștient de prezența unui element demagogic, la care eu însumi am contribuit, modelând cele mai semnificative manifestări Dar totuși, până acum, nu m-am îndoit de sinceritatea acelor sentimente cu care vorbitorul a stârnit entuziasmul mulțimii Am fost cu atât mai șocat când am văzut cu ochii mei în acea zi la studioul Johanistal că toată această artă de a capta entuziasmul mulțimii poate fi jucată destul de plauzibil chiar și fără public Când construiam la Nürnberg, am văzut o anumită sinteză a clasicismului lui Troost și a simplității lui Tessenov Am numit această sinteză neoclasică, ci neoclasică, pentru că am crezut că o conduc din stilul doric Dar m-am înșelat, pierzând în mod deliberat din vedere faptul că toate clădirile mele creau un decor monumental, a cărui experiență fusese deja pusă în scenă în timpul Revoluției Franceze pe Champ de Mars, deși cu mijloace mai modeste Categoriile "clasic" și "simplu" nu corespundeau cu greu proporțiilor gigantice pe care le-am folosit în construcția de structuri la Nürnberg Și totuși, proiectele mele de la Nürnberg sunt preferatele mele până în ziua de azi, spre deosebire de multe altele pe care le-am realizat ulterior pentru Hitler și care s-au dovedit a fi mult mai pompoase Din cauza dependenței mele de ordinul doric, am făcut prima mea călătorie în străinătate în mai , nu în Italia, la palatele sale renascentiste și nu la clădirile grandioase ale Romei, deși aici aș putea mult mai devreme pentru a găsi exemplare de piatră, nu și nu, eu - ceea ce era tipic pentru viziunea mea asupra lumii la acea vreme - am plecat în Grecia Aici, noi, soția mea și cu mine, am căutat în primul rând urme ale culturii dorice și amândoi - pe care nu le-am uitat până astăzi - am fost profund impresionați de stadionul restaurat din Atena Când a trebuit să proiectez eu însumi stadionul doi ani mai târziu, am împrumutat forma de potcoavă ateniană pentru el Se pare că la Delphi am făcut o descoperire: cu ce viteză bogăția obținută în coloniile iono-asiatice a dus la declinul artei grecești pure Nu demonstrează această cale de dezvoltare cât de vulnerabilă este o înaltă înțelegere a artei și cât de ne semnificative sunt forțele capabile să distorsioneze mostre ideale dincolo de

recunoaștere? Cu toate acestea, toate aceste concluzii le-am tras destul de neglijent, propria mea muncă mi se părea asigurată împotriva unei asemenea nenorociri După întoarcerea din Grecia în iunie , a fost finalizată construcția casei noastre din Berlin, pe Schlachtensee O casă modestă cu o singură sufragerie, doar o cameră de zi, dormitoarele necesare - doar de metri pătrați de spațiu de locuit; o provocare conștientă la dorința din ce în ce mai mare de grandoare a șefilor de stat, care la vremea aceea s-au mutat în vile uriașe sau și-au însușit palatele altor oameni Am vrut să evităm ceea ce am putut observa la oamenii care s-au înconjurat de lux și de oficialitate înghețată și, prin urmare, s-au condamnat la un proces lent de "petrificare" și în viața privată Cu toate acestea, nu aș fi putut construi o casă mai mare - pur și simplu nu aș fi avut destui bani Casa mea a costat de mărci; ca să-i iau, tatăl meu a trebuit să-mi dea de credite ipotecare Deși eu, ca arhitect liber profesionist, am lucrat pentru stat și pentru partid, banii mei erau strâmți Căci într-un impuls dezinteresat, dictat de spiritul idealist al vremii, am renunțat la toate taxele de la atelierul de arhitectură Această decizie a mea nu s-a întâmpinat cu înțelegere Odată, Goering, fiind într-o dispoziție grozavă, mi-a spus: "Ei bine, domnule Speer, aveți multe de făcut acum Este adevărat, faci mulți bani?" Când am răspuns negativ, S-a uitat la mine uluit: "Despre ce vorbești? Un arhitect care are atâtea comenzi? Și credeam că ai deja câteva mii pe an Idealism prost! Trebuie să câștigi bani!" De acum am acceptat să primesc redevențele care mi se cuveneau ca arhitect, cu excepția clădirilor de la Nürnberg, pentru care am fost plătit cu o mie de mărci pe lună Dar nu numai din acest motiv, am avut grijă să nu-mi pierd independența profesională când am devenit funcționar cu normă întreagă: după cum știam, Hitler avea mare încredere în arhitecții independenți - chiar și asta arăta prejudecățile sale față de funcționari Până la sfârșitul activității mele de arhitectură, averea mea crescuse la aproximativ un milion și jumătate, iar Reich-ul îmi datora încă un milion, pe care nu l-am primit niciodată Familia mea a trăit fericit și confortabil în această casă, aș vrea să am dreptul să spun că și eu m-am bucurat de această fericire, așa cum am visat cândva soția mea și cu mine Dar în fiecare seară mă întorceam târziu acasă, copiii dormeau de obicei multă vreme, iar eu, neputând purta o conversație cu soția mea, stăteam tăcut de oboseală Această amorțeală m-a cuprins din ce în ce mai des și, de fapt - când mă uit în urmă la trecut astăzi - mi s-a întâmplat același lucru ca și cu liderii de partid, care și-au stricat viața din cauza poftei de lux Erau amorțiți în ipostaze formale, eu de suprasolicitare În toamna anului am primit un telefon de la Otto Meissner, care, după Ebert și Hindenburg, își găsisese al treilea șef în Hitler A doua zi trebuia să ajung cu el la Weimar, pentru a merge mai departe cu Hitler la Nürnberg Până dimineață, mi-am notat gândurile care mă ocupaseră recent Mai multe proiecte mari de construcție au fost planificate pentru congresele de la Nürnberg: un teren pentru parade militare, un stadion mare, o sală pentru discursurile lui Hitler către personalități culturale și diverse evenimente culturale Și de ce să nu conectezi toate acestea cu cel deja existent într-un singur complex mare? Până de curând nu am îndrăznit să iau inițiativa în astfel de chestiuni, pentru că Hitler le-a plasat în competența sa Și sunt doar timid a început să-și schițeze planul La Weimar, Hitler mi-a arătat un proiect pentru un "forum de partid" deținut de profesorul Paul Schulze-Naumburg "Arată ca o piață uriașă într-un oraș de provincie", a spus Hitler - Nu este nimic caracteristic în proiect, nu diferă de cele anterioare Dacă construim un forum de

partid, ar trebui să fie clar și mai târziu că a fost construit în timpul nostru și în stilul nostru, cum ar fi, de exemplu, Könige Platz din München Schulze-Naumburg, autoritatea Bund-ului Cultural Național, nu i s-a dat ocazia să se justifice, nu a fost invitat deloc să asculte criticile Hitler a ignorat reputația bărbatului și a organizat o nouă competiție între arhitecții alesi de el Apoi a vizitat casa lui Nietzsche, unde îl aștepta sora filozofului, doamna Foerster-Nietzsche - o femeie excentrică cu ciudățeni care în mod clar nu putea găsi un limbaj comun cu Hitler Între ei a apărut o conversație neobișnuit de superficială și incoerentă Cu toate acestea, principala problemă a fost rezolvată în interes comun Hitler a preluat finanțarea unei adaosuri la vechea casă a lui Nietzsche, iar doamnei Förster-Nietzsche nu s-a deranjat ca Schulze-Naumburg să elaboreze proiectul: "Se va putea adapta mai devreme la vechea casă" Hitler era în mod clar mulțumit că i-ar putea oferi arhitectului cel puțin o astfel de compensație A doua zi dimineața am mers cu mașina la Nürnberg, deși Hitler, din motive pe care trebuia să le învăț chiar în ziua aceea, a preferat apoi calea ferată Ca de obicei, în uriașul său Mercedes albastru, s-a așezat lângă șofer, în spatele meu pe unul dintre scaunele rabatabile, pe celălalt - lacheul, care, la cerere, scotea din geantă o hartă, pâine, pastile sau pahare , și, în cele din urmă, pe spate, adjutantul Brückner și dr Dietrich erau așezați pe scaune; în mașina care ne însoțea de aceeași mărime și aceeași culoare se aflau cinci băieți puternici de la gardieni și medicul însoțitor - dr Brandt Dar de îndată ce am traversat pădurea Turingiană și ne-am trezit într-o zonă mai populată, au început imediat dificultățile Pe măsură ce treceam printr-un orașel, am fost recunoscuți, dar înainte ca autoritățile să poată face ceva, ne-am grăbit pe lângă "Acum fii în gardă", a spus Hitler, "în următorul oraș nu vom fi atât de ieftini hai sa coboram De la grupul local de partid, probabil că au sunat deja acolo " Și într-adevăr, când am intrat, străzile erau aglomerate de oameni jubilați, jandarmul satului a făcut tot posibilul, dar mașina noastră s-a deplasat cu mare greutate Și de îndată ce ne-am făcut drum prin mulțime, câțiva fani entuziaști, deja când am intrat în drum, au coborât bariera pentru a-l opri pe Hitler pentru salutări Pe scurt, am mers înainte cu mare dificultate Când a venit timpul pentru cină, ne-am transformat într-o mică tavernă lângă Hildburgshausen, unde în urmă cu câțiva ani Hitler a acceptat promovarea oficială a gradului de comisar al jandarmeriei pentru a primi cetățenia germană Dar nimeni nu a atins acest subiect astăzi Gazdele nu și-au amintit direct de emoție Nu fără dificultate, adjutantul le-a forțat o ofertă: spaghete cu ou Am așteptat mult, în cele din urmă adjutantul s-a uitat în bucătărie: "Femeile sunt atât de încântate încât nici nu-și dau seama dacă spaghetetele sunt gata sau nu" Între timp, mii de oameni se adunaseră în curte, scandând pentru Hitler "Dacă am putea trece", a spus el Încet-încet, ploși de flori, am ajuns la poarta medievală Dar tinerii le-au închis chiar în fața noastră, copiii s-au urcat pe treptele mașinii Hitler a trebuit să semneze autografe și abia după aceea au deschis porțile Toată lumea a râs, iar Hitler a râs împreună cu toată lumea Pe câmp, țăranii și-au abandonat uneltele, femeile și-au fluturat mâinile - a fost cu adevărat o călătorie triumfătoare În mașină, când plecasem deja, Hitler, întorcându-se către mine, a spus: "Până acum, un singur german a fost primit așa - Luther! Când a călătorit prin țară, oamenii s-au înghesuit de departe și l-au salutat, așa cum mă salută astăzi! Această popularitate uriașă era mai mult decât de înțeles: oamenii nu atribuiau succesele în economie și în politica externă nimănui altuia decât lui

Hitler și, în fiecare zi, vedeau din ce în ce mai mult în el întruchiparea unui vis adânc înrădăcinat al unui puternic, încrezător în sine, unit intern Germania Foarte puțini s-au plictisit și dacă cineva a simțit uneori că în el apar îndoieli, atunci s-a asigurat cu gânduri de succes și respectul de care se bucură regimul hitlerist chiar și într-o țară străină cu minte critică În timpul valului de salutări din partea populației rurale, care m-a prins și pe mine, în mașina noastră a răsunat o voce critică A aparținut șoferului constant și de mult timp al lui Hitler, Shrek Am auzit doar fragmente din conversație: " nemulțumiți din cauza membrii partidului sunt aroganți au pus aer, au uitat de unde au venit " După moartea prematură a lui Shrek, un portret al lui Shrek , realizată în ulei, atârna în biroul personal al lui Hitler din Obersalzberg, iar lângă el era un portret al mamei lui Hitler - dar nu era niciun portret al tatălui său Cu puțin timp înainte de Bayreuth, Hitler a ordonat oprirea mașinii și mutat într-un mic Mercedes închis condus de fotografii său personal Hoffmann, după care, nerecunoscut de nimeni, a condus calm la Vila Wahnfried, unde îl aștepta doamna Winifred Wagner; am mers direct în stațiunea vecină Berneck, unde Hitler obișnuia să stea peste noapte când călătorea de la Munchen la Berlin În opt ore am condus doar de kilometri Când am auzit că Hitler a fost luat de la Villa Wahnfried abia în miezul nopții, am fost oarecum stânjenit: până la urmă, a trebuit să mergem mai departe la Nürnberg dimineața și se putea presupune că Hitler va aproba construcția proiect acolo, așa cum a dorit administrația orașului, urmărindu-și, desigur, propriile interese Dacă administrația va prevala, vor fi puține speranțe de a-mi accepta proiectul, pentru că lui Hitler nu-i plăcea să schimbe deciziile deja luate Numai Shrek l-a văzut în noaptea aceea L-am informat pe Shrek cu privire la planul meu pentru un forum de partid, iar el i-a promis că îi va spune lui Hitler despre asta pe drum, iar dacă reacția a fost pozitivă, atunci îi dă-i desenele mele A doua zi dimineață, chiar înainte de a pleca, am fost invitat în sala de așteptare a lui Hitler "Sunt de acord cu proiectul tău Vom discuta asta direct astăzi cu primarul Liebel Doi ani mai târziu, Hitler, întâlnindu-se cu primarul, va merge direct la obiectiv: "Iată planul forului de partid, o vom implementa " Dar apoi, în , încă nu se simțea atât de invulnerabil și a trebuit să petreacă o oră explicând înainte de a-mi așeza desenele în fața lui Primarul, desigur, a considerat proiectul meu excelent, căci, fiind membru al partidului, era obișnuit să voteze "pentru" După ce planul meu a fost laudat, Hitler a început să analizeze din nou situația: conform planului, Grădina Zoologică din Nürnberg urma să fie mutată în alt loc "Se poate cere un astfel de sacrificiu de la Nürnberger? Din câte știu eu, își prețuiesc foarte mult grădina zoologică Bineînțeles, vom alocă fonduri pentru unul nou, mai frumos decât precedentul ", a gândit cu voce tare primarul șef Cu siguranță a vrut să păstreze interesele orașului său "Ar trebui să convocăm acționarii și să încercăm să le cumpărăm acțiunile " Hitler era de acord cu totul Pe stradă, primarul-șef, frecându-și mâinile, i-a spus unuia dintre asistenții săi: "De ce ne-a convins Fuhrer-ul atât de mult timp? Desigur, îi vom da vechea grădină zoologică, iar noi înșine vom primi una nouă Cel vechi nu mai este foarte bun Vom avea cea mai frumoasă grădină zoologică din lume Și vom fi plătiți pentru asta " Astfel, nurembergerii au primit cel puțin o nouă grădină zoologică - singurul lucru care a reușit să fie implementat din întreg planul În aceeași zi am plecat spre Munchen cu trenul Seara, adjutantul Bruckner m-a sunat: "La naiba cu planul tău! Ce, abia așteptai? Fuhrerul nici nu

a închis ochii în ultima noapte, era atât de entuziasmat Data viitoare, măcar vorbiți mai întâi cu mine " Pentru a implementa aceste planuri, a fost creată o asociație pentru a construi un forum de partid la Nürnberg; responsabilitatea finanțării, deși nu lipsită de rezistență internă, a fost asumată de ministrul de finanțe al Reich-ului Hitler, ca urmare a unui impuls ciudat, l-a numit pe ministrul pentru afacerile bisericii, Kerl, ca președinte, și pe Martin Bormann drept reprezentant, care a primit astfel pentru prima dată o misiune oficială importantă în afara biroului partidului Pentru crearea complexului, erau așteptate costuri de construcție în valoare de până la de milioane de mărci, adică aproximativ miliarde la prețurile de astăzi: suma care opt ani mai târziu a fost folosit cândva de mine pentru armament în patru zile Teritoriul, împreună cu șantierele, a ocupat o suprafață de aproximativ , mii de kilometri pătrați Cu toate acestea, chiar și sub Wilhelm al II-lea, s-a planificat dotarea teritoriului pentru sărbătorile naționale germane, care măsoară de metri pe La doi ani după ce Hitler mi-a aprobat proiectul, acesta a fost prezentat ca model la Expoziția Mondială de la Paris din , unde a câștigat Marele Premiu De-a lungul marginii sudice se află Câmpul lui Marte, al cărui nume era menit să amintească nu numai de zeul războiului Marte, ci și de luna în care Hitler a introdus serviciul militar Pe acest cap de pod gigantic trebuia să aloce o platformă de pe de metri, unde Wehrmacht-ul să poată efectua exerciții militare, cu alte cuvinte, manevre mici În secolul al V-lea î Hr , piața grandioasă a palatului regilor Darius I și Xerxes I din Persepolis ocupa doar de metri pe Standurile, înalte de paisprezece metri, urmau, după planul meu, să încadreze întregul teritoriu, dând încăpere pentru de spectatori: douăzeci și patru de turnuri de peste de metri trebuiau să dezmembra ritmic lanțul continuu al acestor tribune, iar în mijloc stătea o tribună de onoare încoronată cu o figură feminină Nero în anul d Hr a ordonat să fie ridicată pe Capitoliu o figurină gigantică de de metri înălțime, Statuia Libertății din New York are o înălțime de de metri, a noastră trebuia să o depășească cu metri Pe latura de nord, exact în direcția vechiului castel Nürnberg al Hohenzollerns, care se vedea în depărtare, a trecut Drumul Triumfal, lung de doi kilometri și lățime de optzeci de metri, deschizând o priveliște asupra Champ de Mars Pe acest drum, Wehrmacht-ul trebuia să defileze pe lângă Hitler în linii de cincizeci de metri Construcția acestui drum a fost finalizată chiar înainte de război Era pavată cu plăci grele de granit, suficient de rezistente pentru a suporta greutatea rezervorului; suprafața lespezilor a fost făcută intenționat aspră, pentru ca soldații, umblând în haine, să nu alunece pe ele În dreapta erau tribunele, în picioare pe care Hitler, înconjurat de generali săi trebuia să găzduiască parade militare Iar vizavi era un portic, unde trebuia să pună steagul tuturor regimentelor Porticul, înalt de doar optsprezece metri, urma să servească drept scară pentru comparație cu Marele Stadion din spatele lui, a cărui capacitate Hitler estimase la de spectatori Cea mai mare structură similară din istorie a fost Circus maximus din Roma, pentru - de spectatori, în timp ce stadioanele noastre moderne nu au depășit linia celor de spectatori Piramida lui Keops, ridicată în jurul anului î Hr , cu o lungime de de metri și o înălțime de de metri, avea un volum de de metri cubi Stadionul de la Nürnberg ar fi avut de metri lungime și de lățime, iar volumul său construit ar fi fost de de metri cubi, pe scurt, ar fi fost de aproximativ trei ori mai mare decât piramida lui Keops Stadionul trebuia să fie cea mai mare clădire de pe întreg teritoriul forului și una dintre cele mai mari din istorie Calculele au arătat că, pentru

numărul prevăzut de spectatori, partea sa exterioară ar fi trebuit să aibă aproape de metri înălțime Utilizarea unei forme ovale a fost imposibilă: cazanul rezultat nu numai că ar absorbi căldura, dar ar provoca cu siguranță disconfort mental De aceea am ales forma de potcoavă ateniană Pe una dintre părți, care a păstrat tot timpul același unghi de înclinare - urma să nivelăm denivelările cu structuri din lemn - am verificat dacă se poate urmări performanța sportivă chiar din rândurile de sus; Rezultatul a fost chiar mai bun decât mă așteptam Am estimat că stadionul de la Nürnberg ar costa de la la de milioane de mărci, adică la prețurile de astăzi, aproximativ un miliard, asta nu l-a deranjat deloc pe Hitler: "Este mai ieftin decât două nave de război de tip Bismarck Mai mult decât atât, un armadillo poate fi distrus într-o clipă, iar dacă nu este distrus, în zece ani se va transforma tot în fier vechi Și clădirea ta va rezista timp de secole Dacă ministrul de finanțe vă întreabă cât costă, evitați răspunsurile directe Raspunde că nu ai suficienta experiența financiară în ceea ce privește astfel de proiecte grandioase de construcții Granit a fost comandat pentru câteva milioane de mărci, roșu deschis pentru a fi orientat spre exterior, alb - pentru tribune de spectatori La șantier, pentru fundație a fost săpată o groapă uriașă de fundație, care în anii de război a fost transformată într-un lac pitoresc, ceea ce a făcut posibilă ghicirea dimensiunii așteptate a structurii La nord de stadion, Drumul Triumfal traversa o vastă întindere de apă în care trebuiau să se reflecte clădirile Drumul se termina cu o piață, în dreapta era imprejmuită de Sala Congresului, care a supraviețuit până în zilele noastre, iar în stanga, Palatul Culturii, care urma să fie ridicat special pentru ca Hitler să aibă o camera potrivită pentru el spectacole pe probleme culturale Pentru construcția tuturor clădirilor de partid, cu excepția Sala Congresului, al cărui proiect a fost finalizat deja în de către arhitectul Ludwig Ruff, Hitler m-a numit arhitect general Mi-a dat libertate deplină în ceea ce privește planul și implementarea lui, după care a luat parte anual la următoarea așezare solemnă a primei pietre Oricum ar fi, toate primele pietre după această procedură au fost livrate la centrul de construcții al orașului, unde au așteptat până când au început să construiască casa corespunzătoare și le-au așezat la locul lor în zid La septembrie , când a fost pusă piatra de temelie a stadionului, Hitler, în prezența tuturor șefilor de partid, mi-a strâns mâna solemn: "Astăzi este cea mai mare zi din viața ta" Poate că și atunci eram deja sceptic, în orice caz, am răspuns astfel: "Nu, nu azi, Fuhrerul meu, ci doar când construcția este terminată" La începutul anului , înainte de a începe construcția, Hitler a încercat să justifice amploarea inerentă stilului său preferat: "De ce este întotdeauna cea mai mare? Fac asta pentru a reda fiecărui german un sentiment de demnitate Să spunem tuturor în o sută de domenii diferite: nu suntem în niciun fel inferiori altor popoare, dimpotrivă, suntem egali cu oricare dintre ele Această dorință pentru scări foarte mari nu poate fi explicată doar prin forma de guvernare; averea dobândită rapid joacă și ea un rol, la fel ca și nevoia de a-și demonstra propria forță, indiferent care considerații De aceea, printre structurile antice grecești, le găsim pe cele mai mari din Sicilia și Asia Mică După toate probabilitățile, acest lucru se datorează structurii politice a orașelor, unde au domnit în cea mai mare parte dictatorii, dar chiar și în Atena Pericles, statuia de cult a Phidiei Athena Parthenos a atins o înălțime de doisprezece metri În plus, cele mai multe dintre cele șapte minuni ale lumii au devenit personificarea faimei mondiale tocmai datorită dimensiunilor lor

extraordinare: templul lui Artemis din Efes, mausoleul din Halicarnas, Colosul din Rodos sau Fidias Zeus Olimpic. Pretențiile lui Hitler de a supra-scale includeau, totuși, ceva mai mult decât era gata să admită muncitorilor: super-size trebuia să-l ridice pe el, cauza lui Hitler, pentru a-i întări încrederea în sine. Ridicarea acestor monumente a fost menită să declare pretenții de dominare a lumii cu mult înainte ca Hitler să îndrăznească să spună asta cu voce tare cercul său interior. M-a inspirat și ideea, cu ajutorul planurilor, banilor și firmelor de construcții, de a pune pietre de hotar în istorie și de a anticipa astfel speranțele unei domnii de o mie de ani. Dar inspirația mea a fost transferată și asupra lui Hitler când i-am demonstrat că vârfurile arhitecturale recunoscute istoric vor fi bătute de noi, fie și numai în ceea ce privește dimensiunea. Mai mult decât atât, entuziasmul lui nu s-a transformat niciodată în cuvinte mari. Era zgârcit cu ei. Poate că a fost umplut în acel moment de un fel de evlavie, dar această reverență era pentru el însuși și era adresată lui însuși și ideii propriei sale măreții, care a apărut după voia lui, proiectată în eternitate. La același congres de partid din , când Hitler a pus piatra de temelie a stadionului, el și-a încheiat discursul de încheiere cu această frază: "Națiunea germană și-a primit în sfârșit propriul stat german". În timpul cinei care a urmat, adjutantul lui Hitler Bruckner a spus că după aceste cuvinte, feldmareșalul von Blomberg a izbucnit în plâns de entuziasm. Hitler a considerat această poveste a fi o confirmare a acordului complet cu privire la sensul fundamental al formulării sale. La vremea aceea, se spunea mult că această declarație misterioasă marchează un nou segment în marea politică: vor urma mult mai multe. Am înțeles mai mult sau mai puțin ce era în joc, pentru că, în același timp, Hitler m-a oprit cumva brusc pe scara care ducea la apartamentul său, sărind înainte întreaga suită: "Vom crea un mare Reich. Va reuni toate popoarele germanice. Va începe în Norvegia și va merge până în nordul Italiei. Și voi face totul singur. Dacă sănătatea permite! Această formulare era încă relativ restrânsă. În primăvara anului , Hitler m-a vizitat în showroom-urile mele din Berlin. Noi doi am stat în fața unui model de doi metri al aceluiași stadion pentru oameni. Amenajarea a început tocmai la nivelul ochiului uman, fiecare detaliu viitor era prezent în el, reflectoare puternice l-au luminat, astfel încât, cu o cantitate minimă de imaginație, să ne putem imagina bine impactul pe care l-ar avea această structură în forma sa finită. Desenele au fost fixate pe plăci de lângă aspect. Hitler a avut grijă de ei. Am vorbit despre Jocurile Olimpice: Eu, așa cum se întâmplase de mai multe ori, i-am atras atenția lui Hitler că arena mea sportivă nu avea dimensiunile prescrise de cerințele olimpice. Ca răspuns la aceasta, Hitler, fără a-și schimba intonația, de parcă ar fi fost ceva cu totul firesc și care nu merită discuții, a spus: "Nu contează. În , Jocurile Olimpice se vor desfășura în continuare la Tokyo. Dar după aceea vor avea loc mereu doar în Germania, pe acest stadion. Și apoi vom decide ce dimensiune ar trebui să aibă arena sportivă." Conform proiectului nostru precis proiectat, stadionul trebuia să fie finalizat de congresul partidului din sarcina mare Hitler, ca de obicei, răătăcea prin grădina Obersalzberg. "Chiar nu știu ce să fac. Decizie prea grea. M-aș alătura cu mare drag britanicilor. Dar, de-a lungul istoriei, britanicii s-au dovedit de mai multe ori a fi aliați nesiguri. Dacă merg cu ei, atunci relațiile dintre Italia și noi se vor întrerupe odată pentru totdeauna. Și atunci britanicii mă vor vinde și ne vom trânti între două scaune. În toamna anului , Hitler și-a permis nu o dată astfel de declarații în cercul apropiat al oamenilor care, ca de

obicei, l-au însoțit la Obersalzberg Atunci, după un bombardament masiv de artilerie, Mussolini și-a trimis trupele în Abisinia, Negus a fugit, a fost proclamată crearea unui nou Imperiu Roman După ce vizita lui Hitler în Italia s-a încheiat atât de necinstit, deși nu a încetat să aibă încredere în Mussolini, nu a mai avut încredere nici în italieni, nici în politica italiană Acum, găsind confirmarea neîncrederii sale, Hitler și-a amintit de unul dintre testamentele politice ale lui Hindenburg, potrivit căruia Germania nu ar trebui să mai fie unită cu Italia Liga Națiunilor, la insistențele Angliei, a adoptat sancțiuni economice împotriva Italiei Și Hitler, a spus el, trebuia acum să ia decizia finală dacă era cu italienii sau cu britanicii Și va fi o decizie pe termen lung Apoi a spus, și a repetat în mod repetat mai târziu, că, ca recompensă pentru sprijinul mondial, era gata să garanteze integritatea imperiului britanic Cu toate acestea, circumstanțele nu i-au lăsat de ales L-au forțat să decidă în favoarea lui Mussolini În ciuda contactelor personale ideologice și în creștere, această decizie nu a fost ușoară pentru el Chiar și câteva zile mai târziu, Hitler a repetat cu tristețe că doar situația actuală l-a obligat să facă acest pas Cu atât mai mult a fost ușurarea lui când, câteva săptămâni mai târziu, s-a dovedit că sancțiunile care au fost adoptate în cele din urmă au cruțat, însă, Italia pe o serie de probleme fundamentale De aici, Hitler a concluzionat că nici Anglia, nici Franța nu erau dispuse să-și asume riscuri și intenționau să evite orice pericol Ceea ce mai târziu a părut tiranie a fost rezultatul acestor observații El a concluzionat că guvernele occidentale s-au dovedit a fi slabe și lipsite de influență Opinia lui Hitler a fost confirmată la martie, când unitățile germane au intrat în Renania demilitarizată regiune Aceasta a fost o încălcare clară a Acordurilor de la Locarno, care în acest caz ar fi justificat un răspuns ferm din partea țărilor partenere Hitler era nervos, așteptând primele reacții Fiecare compartiment al vagonului special în care am plecat spre München la sfârșitul aceleiași zile a fost cuprins de aceeași agitație care domnea în compartimentul Fuhrerului La una dintre opriri Hitler a primit un mesaj, a râsufletat ușurat: "În sfârșit! Regele Angliei nu va interveni Se va ține de cuvânt Deci totul va fi bine!" Reacția lui Hitler i-a trădat conștientizarea neglijabilă a cât de limitate sunt posibilitățile constituționale ale coroanei engleze în raport cu parlamentul și guvernul Deși, bineînțeles, intervenția militară ar necesita sancțiunea regală și asta probabil a avut în vedere Hitler În orice caz, anxietatea lui Hitler a fost destul de vizibilă și chiar mai târziu, purtând deja război împotriva întregii lumi, el încă considera că intrarea trupelor Wehrmacht-ului în Renania este cea mai îndrăznească dintre operațiunile sale militare "Nu am avut încă o armată decentă Nici măcar nu ar avea puterea să se ocupe singură cu Polonia Dacă Franța ar fi luat în serios ceea ce se întâmplă, am fi fost depășiți fără nicio dificultate, ar fi trebuit să încetăm să mai rezistăm în câteva zile Flota noastră aeriană arăta atunci pur și simplu ridicolă Mai multe Yu- de la Lufthansa și nici nu aveam suficiente bombe pentru ele " După abdicarea regelui Edward al VIII-lea, ulterior Duce de Windsor, Hitler a revenit în mod repetat în conversații la presupusa înțelegere a Germaniei naționaliste a lui Edward: "Sunt sigur că, cu ajutorul lui, am putea stabili relații de prietenie de durată cu Anglia Ar fi fost altfel cu el Abdicarea lui a fost o pierdere grea pentru noi " Aceste declarații li s-au alăturat remarci despre unele forțe secrete și ostile Germaniei, care determină cursul politicii britanice Regretul pentru alianța eșuată cu Anglia a trecut ca un fir roșu prin toți anii

de domnie a lui Hitler s-a intensificat și mai mult atunci când ducele de Windsor și soția sa au vizitat Ober-Salzberg pe octombrie , unde ar fi vorbit extrem de pozitiv despre realizările celui de-al Treilea Reich A Speer La câteva luni după intrarea nestingherită în Renania, Hitler s-a bucurat din nou de atmosfera pașnică care a prevalat în timpul Jocurilor Olimpice: dezaprobarea internațională s-a încheiat în mod clar El a dat instrucțiuni speciale pentru a crea impresia unei Germanii iubitoare de pace printre oaspeții străini de rang înalt A urmat sportul cu cea mai mare entuziasm; în timp ce fiecare dintre succesele sportive neașteptat de frecvente ale Germaniei l-a făcut perfect fericit, el a reacționat cu mare enervare la o serie întreagă de victorii strălucitoare ale alergătorului american de culoare Jesse Owens "Oamenii ai căror strămoși au trăit în junglă sunt extrem de primitivi, au o constituție mai athletică decât albi civilizați", a spus el, ridicând din umeri, "nu sunt potriviți pentru competiție, așa că nu ar fi trebuit să li se permită să continue să participe la concurs Jocurile Olimpice și alte competiții sportive" Hitler a fost foarte impresionat de aplauzele furtunoase cu care berlinezii au salutat intrarea solemnă a echipei franceze pe terenul stadionului olimpic Ridicând mâinile în semn de salut, echipa franceză a defilat pe lângă platforma de onoare pe care stătea Hitler, ceea ce a provocat o explozie de încântare în rândul publicului Dar în aplauzele prelungite ale publicului, Hitler a auzit vocea poporului, exprimându-și astfel visul de pace și înțelegere cu vecinul lor occidental Dacă am interpretat corect ceea ce am putut observa atunci, Hitler era mai degrabă alarmat decât încântat de jubilația berlinezilor În primăvara lui , Hitler inspecta cu mine o secțiune a autostrazii Într-o conversație, el a renunțat la următoarea remarcă: "Trebuie să fac o singură comandă de construcție Cel mai mare dintre toate " La această remarcă s-a oprit fără să mai adauge un cuvânt Din când în când, desigur, a schițat câteva idei pentru reconstrucția Berlinului, dar abia în iunie mi-a arătat un plan al centrului orașului: desen pe de metri Câteva săptămâni mai târziu, primarul șef Dr Lippert, un vechi membru de partid și redactor-șef Berlin "Angriff", a fost din nou chemat la Fuhrer, dar asta nu a dus la nimic, strada și-a păstrat nouăzeci de metri: Lippert nu a putut accepta cu sufletul planurile de construcție ale lui Hitler La început, Hitler s-a limitat doar la manifestări de enervare și a spus că Lippert este meschin, că este incapabil să gestioneze un oraș de importanță mondială și cu atât mai puțin capabil să înțeleagă rolul destinat acestui oraș în istorie Dar odată cu trecerea timpului, afirmațiile lui Hitler au devenit din ce în ce mai caustice: "Lippert este un neîndemânatic, idiot, slab, zero" A fost însă surprinzător că Hitler nu și-a exprimat niciodată nemulțumirea în prezența primarului însuși și nu a încercat niciodată să-l convingă Uneori părea că și atunci el evita munca obositoare de a expune motivele și motivele Patru ani mai târziu, după o plimbare de la Berghof la "ceainăria", în timpul căreia Hitler a vorbit din nou entuziasmat despre Lippert, a ordonat să se conecteze cu Goebbels și i-a ordonat categoric să-l îndepărteze de la postul său pe primarul șef al Berlinului Până în vara lui , Hitler avea în mod clar intenția de a preda planurile Berlinului guvernului orașului pentru procesare Acum m-a sunat și direct, fără nicio solemnitate, mi-a dat o mare sarcină: "Nu se poate face nimic cu acest Berlin De acum înainte, te vei ocupa de proiect Luați acest desen De îndată ce ai ceva gata, arată-mi Știi, îmi voi face mereu timp pentru asta " După cum mi-a explicat Hitler, ideea lui pentru o stradă foarte largă a luat naștere din studiul planurilor

Berlinului, care nu au fost atât de reușite, care l-au determinat să-și dezvolte propriile idei în anii douăzeci Chiar și atunci, a hotărât să mute gările Anhalt și Potsdam mai aproape de câmpul Templehof, ceea ce a eliberat importante porțiuni de teren din centrul Berlinului de numeroase piste, astfel încât după doar câteva lovituri de pe Aleea Victoriei să fie posibil a așeza strada Paradnaya cu clădiri reprezentative lungi de kilometri cinci Toate vechile proporții arhitecturale ale Berlinului urmau să fie demolate cu ajutorul celor două clădiri pe care Hitler dorea să le ridice pe noua Stradă Paradei Dinspre nord * În final, nu departe de Reichstag, el și-a imaginat o gigantică Casă a Adunării, o clădire cu cupolă, care să se potrivească în mod repetat cu Catedrala Romană Sf Petru Diametrul cupolei urma să fie de două sute cincizeci de metri Sub tavanul cu deschidere mare al unui astfel de dom, de ascultători puteau sta în picioare pe o suprafață de de metri pătrați Deja în timpul primelor discuții, când planurile noastre de urbanism erau încă la început, Hitler a considerat că era de datoria lui să-mi explice că dimensiunea unor astfel de săli ar trebui să fie determinată de ideile medievale Deci, de exemplu, în opinia sa, mănăstirea din Ulm avea o suprafață de peste de metri pătrați, dar când a început să fie construită în secolul al XIV-lea, acolo locuiau doar de oameni, numărând chiar și copiii și bătrâni "Deci nu au putut niciodată să umple toată sala; spre deosebire de Ulm, pentru al milionul de oraș al Berlinului, sala pentru o sută cincizeci de mii este chiar prea mică La oarecare distanță de Gara de Sud, Hitler a intenționat să construiască un arc de triumf ca contragreutate la Casa Adunării, a cărei înălțime a stabilit-o la de metri "Acesta va fi cel puțin un memorial demn pentru cei căzuți în războiul mondial Numele fiecăruia dintre cele , milioane va fi sculptat în granit Ce fleac în comparație cu el, Memorialul Republicii Ce patetic, nedemn de o mare națiune " Mi-a dat două desene desenate pe hărți mici "Am făcut aceste desene acum zece ani Le-am păstrat tot timpul, pentru că nu m-am îndoit niciodată că într-o zi le voi aduce la viață Acum le vom implementa " Comparația cu o figură umană în mărime naturală desenată lângă ea, a explicat Hitler, demonstrează că și atunci și-a imaginat o cupolă cu un diametru de peste de metri și un Arc de Triumf cu o înălțime de peste de metri Ceea ce era cel mai surprinzător aici nu era atât ideea de scară, cât obsesia rară cu care plănuia clădiri triumfale în acele vremuri în care nu exista nici măcar o licărire de speranță că vor fi vreodată realizate Și acum sunt aproape deprimant impresionat de gândul că în timp de pace, repetând despre disponibilitatea pentru înțelegere, el începuse deja să ducă la îndeplinire planuri care pot fi luate în considerare numai în raport cu revendicările militante, hegemonice, de dominare a lumii "Berlinul este un oraș mare Mare, dar nu global Uită-te doar la Paris Cel mai frumos oraș din lume Sau chiar Viena! Acestea sunt orașe mari Berlinul este doar un amestec dezordonat de case Și trebuie să depășim Parisul și Viena", a spus el în timpul numeroaselor discuții care au început, care au avut loc în cea mai mare parte în apartamentul cancelarului Reich-ului Înainte de a le începe cu siguranță, am așteptat să plece restul vizitatorilor Planuri pentru Viena și Paris, a studiat cu atenție în anii precedenți Și în timpul discuțiilor noastre au fost prezenți cu toate detaliile în memoria lui La Viena, a admirat designul urban al Ringstrassei cu clădiri mari, o primărie, un parlament, o sală de concerte sau un Hofburg, sau muzee A putut să deseneze corect un desen al acestei părți a orașului la toate scările, a învățat că clădirile reprezentative, precum și monumentele, ar trebui să fie amplasate astfel încât să poată fi văzute din toate

părțile I-a admirat chiar și atunci când nu corespundeau ideilor sale, ca, de exemplu, primăria neogotică: "Aici Viena este reprezentată într-un mod demn Acum aruncați o privire la Primăria Berlinului Berlinul va primi unul nou, chiar mai frumos decât Viena, poți avea încredere în mine " Dar a fost și mai impresionat de loviturile grandioase ale autostrăzilor și ale noilor bulevarde, pe care Georges E Haussmann le-a creat la Paris între și , cheltuind toate cele , miliarde de franci aur El îl considera pe Osman cel mai mare urbanist al tuturor timpurilor, dar spera, totuși, că îl va putea depăși Mulți ani de luptă pe care a trebuit să-i ducă Osman l-au condus pe Hitler la ideea că planurile de reconstrucție a Berlinului se vor întâlni și cu opoziție și doar, așa cum credea el, autoritatea sa îi va ajuta să se stabilească La început, el a recurs totuși la viclenie pentru a obține consimțământul guvernului reticent al orașului, deoarece reprezentanții săi considerau planurile lui Hitler un fel de dar de la danaeni, după ce s-a dovedit că ar trebui să plătească sume importante pentru curățare și construcția ulterioară de străzi, precum și construcția de instituții publice și amenajarea autostrăzilor "Vom lucra ceva timp la planuri pentru o nouă capitală la Mecklenburg, pe Müritzsee Vedeți cum se agita berlinezii când simt pericolul ca guvernul să părăsească Berlinul", a spus el Într-adevăr, câteva indicii de acest fel au fost suficiente pentru a-i face pe părinții orașului dispuși să suporte costul reconstrucției Cu toate acestea, timp de câteva luni, Hitler s-a jucat cu planul de a ridica un Washington german și a pictat cum ar fi posibil să se creeze un oraș ideal din nimic Dar, în cele din urmă, și-a abandonat ideea: "Capitulele create artificial rămân mereu fără viață Gândiți-vă la Washington sau la Canberra Deci aici, în Karlsruhe, viața nu se naște, pentru că funcționarii stângaci rămân acolo în cercul lor Încă nu pot înțelege acest episod: fie Hitler a jucat o comedie în fața mea, fie de ceva vreme el însuși a luat această idee în serios Punctul de plecare în planurile sale urbane a fost la doi kilometri de Champs Elysees și pe ele Arcul de Triumf de cincizeci de metri, ridicat de Napoleon în Ideea Marelui Arc își datorează originea și, în cele din urmă, Hitler și-a tras ideea despre lățimea străzii de aici: "Campurile Elysees au o lățime de o sută de metri Așa că trebuie să o facem cu cel puțin douăzeci de metri mai lată Când în secolul al XVII-lea, marele elector cu vedere lungă, a așezat Unter den Linden lățime de șaiszeci de metri, el și-a putut imagina la fel de puțin fluxurile de trafic de astăzi, precum și Haussmann când a proiectat Champs Elysees Pentru a-și duce la îndeplinire planurile, Hitler, prin șeful Cancelariei Imperiale, Lammers, a emis un decret conform căruia mi s-au dat puteri nelimitate, iar eu însumi am acționat direct sub subordinea lui Nici ministrul de Interne, nici primarul-șef al Berlinului, nici Gauleiter Goebbels din Berlin nu aveau de acum încolo dreptul să-mi dea vreun ordin Hitler m-a eliberat chiar și fără echivoc de obligația de a informa orașul și partidul despre planurile sale Când într-o conversație cu el, mi-am exprimat dorința de a îndeplini această sarcină ca arhitect independent și a fost imediat de acord Lammers a preluat cadrul legal necesar, ceea ce era destul de compatibil cu aversiunea mea față de statutul birocratic; Biroul meu nu a fost astfel inclus în sistemul de guvernare a orașului, ci a fost privit ca un institut de cercetare mare și independent La ianuarie , am fost prezentat oficial "cea mai mare misiune de construcție" a lui Hitler A căutat multă vreme o denumire eufonică și reverentă a funcției mele, până când Funk a găsit o formulare potrivită: "Inspector general pentru dezvoltarea și reconstrucția capitalei Reichului" Înмânându-mi

documentul privind numirea mea, Hitler - care era în general tipic pentru atitudinea lui față de mine - s-a comportat aproape timid După cină, mi-a dat decretul în mâinile mele cu cuvintele: "Îți doresc succes!" Din acea zi, pe baza unei interpretări favorabile a tratatului încheiat cu mine, mi s-a conferit gradul de secretar de stat sub guvernarea Reichului Și din acea zi, la treizeci și doi de ani, am ocupat un loc în al treilea rând de bănci guvernamentale lângă doctorul Todt, am dobândit dreptul de a sta la mese oficiale la capătul îndepărtat al mesei și am primit automat de la fiecare străin distins invitați o ordine decorativă de demnitate prescrisă odată pentru totdeauna Am fost plătit cu de mărci pe lună, o sumă neglijabilă în comparație cu taxele mele de arhitectură În februarie, Hitler a ordonat brusc ministrului Educației să elibereze clădirea demnă a Academiei de Arte de pe Pariserplatz pentru nevoile instituției mele, prescurtată ca GIR Hitler a ales această clădire pentru că prin grădinile ministeriale putea pătrunde acolo neobservat de ochii publicului Și după un timp foarte scurt, a început să folosească pe scară largă această oportunitate Ideea de urbanism a lui Hitler avea un dezavantaj major: nu a fost gândită până la capăt S-a atașat atât de mult de ideea că Berlinul va avea propriile sale Champs Élysees, de două ori și jumătate mai lungi decât originalul parizian, încât a ratat cu desăvârșire în afara vederii întregii structuri a orașului de patru milioane Pentru designer, o astfel de stradă avea sens și scop doar ca nucleu funcțional al orașului reconstruit Și pentru Hitler, a rămas doar un element decorativ și și-a purtat semnificația în sine Iar problemele de transport din Berlin nu ar fi fost rezolvate cu ajutorul ei Pena uriașă de șină care împărțea orașul în două părți se muta pur și simplu câțiva kilometri spre sud Dr Leibbrandt, funcționar al Ministerului Transporturilor, autorul principal al proiectului feroviar de atunci, a văzut în planurile lui Hitler o oportunitate de a moderniza pe scară largă întreaga rețea de transport a capitalei Împreună cu el, am găsit, poate, o soluție ideală: capacitatea șoselei de centură a Berlinului trebuia să fie atât de marită prin așezarea a încă două șine încât trenurile de lungă distanță puteau fi deja lansate de-a lungul ei Iar aceasta, la rândul său, a presupus construirea a două gări centrale în nord și în sud, care, ca stații de tranzit, ar fi făcut ca numeroasele stații de fund din Berlin să fie complet redundante (Lerter, Anhalt și Potsdam) Costul construirii de noi piste urma să fie de la unu la două miliarde de mărci În acest fel, am putut rupe linia principală mai la sud de-a lungul liniei vechi și am dobândit chiar în inima orașului la o distanță de doar cinci kilometri o suprafață mare liberă pentru o nouă zonă rezidențială pentru aproximativ de locuitori Datorită demolării gării Lehrter a fost posibilă continuarea străzii spre nord, unde a putut fi dezvoltată și o nouă zonă rezidențială Dar nici Hitler, nici eu nu am vrut să abandonăm rotonda mare ca capătul străzii Paradnaya: piața gigantică din fața ei trebuia să fie închisă circulației Din amenajare, avantajoasă pentru transport, am abandonat în favoarea reprezentativității; necesitatea unui ocol a încetinit semnificativ fluxul de trafic între nord și sud Ideea s-a sugerat de la sine - deja existentă pe autostrada Geer-Straße, lată de șaiszeci de metri de ieșire din poveste, păstrând aceeași lățime, mai departe, spre est - idee care a fost parțial implementată după , când vechea alee din Frankfurt a fost extinsă Această axă, ca și cea nord-sud, trebuia să fie adusă la un sfârșit natural, adică la șoseaua de centură, creând noi zone rezidențiale în est pentru capitala Reich-ului, a cărei populație, în ciuda simultanei modernizarea orașului interior, s-ar

dubla astfel aproape Ambele axe trebuiau să fie încadrate de clădiri înalte cu scop administrativ și comercial, care trec treptat în clădiri din ce în ce mai joase până ce în cele din urmă lasă loc caselor private printre verdeață densă Prin această schemă, am sperat să evit să sufoc centrul orașului cu intravilan tradiționali, în formă de inel Această schemă, care inevitabil a apărut de la sine odată cu structura mea axială, a introdus zone verzi de-a lungul razelor chiar în centrul orașului Pe cealaltă parte a Autobahn, la fiecare dintre cele patru terminale ale noii joncțiuni de două axe, a fost lăsat un spațiu liber pentru un aeroport; în plus, Lacul Rangsdorf urma să devină un loc de aterizare pentru hidroavioane, pentru că, conform ideilor de atunci, viitorul le aparținea Iar aeroportul Templehof a fost prea mult în centrul noului plan și, prin urmare, a trebuit să fie închis și creat pe baza lui ca parc de distracții precum Tivoli din Copenhaga Într-un viitor mai îndepărtat, așa cum am presupus, intersecția a două axe urma să fie completată cu cinci inele și șaptesprezece autostrăzi de ieșire lățime de șaizeci de metri, deși anterior ne-am limitat la alocarea spațiului pentru noi zone de dezvoltare Pentru comunicarea între intersecția axei și o parte a inelelor și pentru descărcarea străzilor centrale au fost planificate autostrăzi subterane de mare viteză La vest, un nou campus se învecina cu stadionul olimpic, deoarece majoritatea institutelor și clădirilor de învățământ ale vechii universități Friedrich Wilhelm din Unter den Linden erau învechite și în general într-o stare groaznică De la nord se învecina cu cartierele medicale cu spitale, laboratoare și academii Aici se află malurile Spree între Insula Muzeelor și Reichstag, de asemenea o parte abandonată și neglijată a orașului, plină de ruine și mici fabrici, trebuia să fie reproiectat într-un mod nou, extinzând și reconstruind muzeele din Berlin De cealaltă parte a șoselei de centură au fost avute în vedere zone de recreere, unde și acum pădurari de rang înalt autorizați înlocuiau pădurea de pini Brandenburg cu păduri de foioase Urmând modelul Bois de Boulogne, Grunewald trebuia adaptat cu poteci de plimbare, locuri de recreere, restaurante și terenuri de sport pentru nevoile populației multimilionare a capitalei Aici am mai ordonat plantarea a zeci de foioase pentru a reface fosta pădure de foioase, tăiată din ordinul lui Frederic cel Mare pentru finanțarea războaielor din Silezia Din întregul gigantic proiect de transformare a Berlinului, acești copaci de foioase sunt poate singurul lucru rămas Din planul inițial al lui Hitler de a crea strada Paradnaya, care era foarte lipsit de sens din punct de vedere urbanistic, în timpul lucrărilor la ea a apărut un nou concept de urbanism Ideea lui originală, în comparație cu această reamenajare cuprinzătoare, părea mai mult decât modestă Am depășit de multe ori ideile de scară ale lui Hitler - cel puțin în ceea ce privește extinderea volumului de reamenajare Este puțin probabil ca așa ceva să se fi întâmplat des în viața lui Cu toate acestea, a fost de acord cu totul fără ezitare și mi-a dat libertate deplină de acțiune, deși nu putea accepta acest lucru în interior S-a uitat la totul, foarte pe scurt, trebuie să spun, pentru a întreba literalmente pe un ton plictisit în câteva minute: "Unde sunt noile voastre planuri pentru strada Bolshaya?" Și a început să se delecteze cu gândurile despre noi ministere, clădiri administrative ale marilor firme germane, o nouă operă, hoteluri de lux și palate pentru divertisment - i-am repetat de bunăvoie și totuși: am pus clădirile noi reprezentative și planificarea generală la același nivel, dar Hitler nu a făcut-o Pasiunea pentru clădirile monumentale l-a lăsat indiferent față de nodurile de transport, zonele rezidențiale și parcuri Aspectul

social nu l-a interesat Hess, dimpotrivă, era interesat doar de construcția de locuințe și a neglijat partea reprezentativă a noastră machete. La sfârșitul uneia dintre vizitele sale, a început să-mi reproșeze acest lucru. I-am promis că pentru fiecare cărămidă pentru clădirile reprezentative să aloc o cărămidă pentru construcția de locuințe Hitler, care a aflat despre acest lucru, a fost neplăcut surprins, a început să vorbească despre urgența cererilor sale, dar nu a anulat acordul. În ciuda credinței populare, nu am devenit niciodată arhitectul șef al lui Hitler, căruia îi sunt subordonați toți restul Arhitecților responsabili pentru reconstrucția orașului München și Linz. Li s-au acordat puteri similare în același timp cu mine. De-a lungul timpului, Hitler a adus un număr tot mai mare de arhitecți pentru sarcini speciale; înainte de război erau fie zece, fie doisprezece. Când a discutat despre planurile de construcție, abilitatea lui Hitler de a înțelege rapid sensul proiectului, de a combina vizual proiecția orizontală și vederile din diferite unghiuri într-un singur întreg plastic, s-a manifestat pe deplin. Cu o abundență de afaceri la nivel de stat, în ciuda faptului că adesea erau aproximativ zece sau cincisprezece proiecte de construcții simultan în diferite orașe ale Reichului, chiar și atunci când se ocupa de un proiect modificat, uneori luni mai târziu a înțeles imediat desenele, a fost capabil să-și amintească asupra schimbărilor pe care a insistat, și nici unul dintre arhitectul, care credea că Hitler a uitat de mult unele dintre ideile sau cerințele sale, nu a trebuit să experimenteze o dezamăgire profundă. În timpul discuțiilor, el a arătat de obicei reținere și tact. El a înaintat cererile pentru cutare sau cutare schimbare pe un ton prietenos, fără o conotație ofensivă - complet diferit de tonul de comandă pe care obișnuia să discute cu subalternii din cercurile de partid. Având în vedere că arhitectul poartă întreaga responsabilitate pentru structura sa, s-a asigurat că acesta este cel care a comandat-o, și nu Gau sau Reichsleiter care îl însoțește, pentru că nu dorea ca în proiect să fie inclusă o autoritate superioară, dar neprofesională. Când a fost prezentată o altă idee împotriva ideii lui Hitler, acesta nu a insistat niciodată de unul singur: "Da, ai dreptate, va fi mai bine". Așa că am avut și un sentiment întărit că port întreaga responsabilitate pentru ceea ce am proiectat conform ideilor lui Hitler. Adesea am avut neînțelegeri, dar nu îmi amintesc un singur caz când m-ar fi obligat ca arhitect să-i accept părerea. În aceste relații relativ egale între client și arhitect se află și motivul pentru care și mai târziu, deja ca ministru al armamentului, am avut mai multă libertate de acțiune decât majoritatea miniștrilor și mareșalilor. Hitler s-a dovedit a fi neînduplecat, neprietenos în acele cazuri când a ghicit rezistența ascunsă care atinge înșăși esența. Așa că, de exemplu, profesorul Bonatz, mentorul unei întregi generații de arhitecți, nu a primit ordine de la Hitler după ce a criticat odată noile clădiri Troost de pe Königsplatz din München. Nici Todt nu a îndrăznit să-l implice pe Bonatz în construirea mai multor poduri pe autostradă. Numai apelul meu către doamna Troost, văduva iubitului său profesor, l-a forțat pe Hitler să-și schimbe furia față de Bonatz. "De ce nu ar trebui să construiești poduri", a spus ea, "este destul de bogat în structuri tehnice". Cuvintele ei au fost destul de grele, iar Bonatz a primit dreptul de a construi poduri. Hitler a asigurat din nou și din nou: "Oh, ce mi-ar plăcea să devin arhitect!", dar dacă așa obiecta că, spun ei, atunci nu așa avea un client, el nu a fost de acord: "Ei bine, ai trece mereu peste". Uneori m-am întrebat dacă Hitler ar fi de acord să-și neglijeze cariera politică, să-l întâlnească la începutul anilor

douăzeci un client bogat, sau nu? În general, cred că credința în vocația sa politică și pasiunea pentru arhitectură erau inseparabile în el. Acest lucru poate fi coroborat de două schițe schițate de politicianul aparent eșuat de treizeci și șase de ani în jurul anului , bazate pe speranța atunci aparent absurdă de a-și încununa într-o zi realizările de stat cu Arcul de Triumf și Palatul Domed. Comitetul Olimpic German a avut probleme când Hitler i-a ordonat secretarului de stat responsabil Pfundtner de la Ministerul de Interne să-i arate primele planuri pentru stadion. Arhitectul Otto March prevăzută pentru construcția betonului cu pereți despărțitori geamul, ca la stadionul din Viena. După acest spectacol, Hitler, supărat și entuziasmat, s-a întors acasă, unde m-a sunat cu planuri. Aici i-a spus fără ceremonie secretarului de stat că Jocurile Olimpice ar trebui să fie complet abandonate, pentru că fără el, Hitler, ele nu pot avea loc, întrucât șeful statului este obligat să le deschidă. Dar într-o cutie de sticlă atât de modernă, picioarele lui nu vor fi în timpul nopții, am schițat un nou proiect, în care am acoperit structurile cu piatră naturală, am făcut podelele mai masive și am eliminat cu totul pereții despărțitori de sticlă, iar Hitler a fost mulțumit. El s-a ocupat de finanțarea costurilor suplimentare, profesorul March a aprobat modificările și astfel a salvat Jocurile Olimpice pentru Berlin - deși nu mi-a fost complet clar dacă Hitler și-ar fi îndeplinit amenințarea sau dacă toate acestea nu erau decât o expresie a intransigenței cu care își atingea de obicei scopurile. Așa că, la început, a respins participarea la Expoziția Mondială de la Paris din în cel mai tare mod. Imediat după aceea, Ministerul Economiei mi-a cerut să schițez un proiect. Pe teritoriul expoziției, șantierul pavilioanelor sovieto-ruse și germane se află exact unul față de celălalt - o opoziție deliberată din partea conducerii franceze. Din întâmplare, în timpul uneia dintre călătoriile mele la Paris, am intrat în camera în care era expus un proiect secret al pavilionului sovietic. Cifre înalte de zece metri au mers solemn de pe un pedestal înalt direct la pavilionul german. După aceea, am schițat un cub monumental, disecat de coloane grele, care, parcă, le-au blocat calea, iar de pe frontonul turnului meu, un vultur care ținea în gheare o svastică a privit în jos către cuplul de ruși. Pentru pavilion am primit o medalie de aur, la fel ca și colegii mei sovietici. La cina în onoarea deschiderii pavilionului nostru, l-am văzut pe ambasadorul Franței la Berlin, André François-Poncet. Mi-a oferit să-mi expun opera la Paris, ca în schimbul unei expoziții de pictură franceză contemporană. Arhitectura franceză, a spus el, a rămas în urmă, "dar în domeniul picturii ai putea învăța de la noi". La Cu prima ocazie, i-am povestit lui Hitler despre această ofertă, care mi-a dat ocazia să dobândesc faimă internațională. Hitler a trecut în tăcere fraza mea neplăcută pentru el, care în sine nu însemna nici refuz, nici consimțământ, dar mi-a făcut imposibil să încep vreodată o conversație cu el pe această temă. În zilele mele pariziene, am văzut Palais de Chaillot și Muzeul de Artă Modernă, precum și Muzeul încă neterminat de Inginerie și Construcție, proiectat de celebrul artist de avangardă Auguste Perret. M-a frapat faptul că Franța a gravitat și spre neoclasicism în clădiri cu caracter reprezentativ. Ulterior, s-a susținut adesea că acest stil este un semn al stilului arhitectural dominant într-un stat totalitar. Ce s-a întâmplat. Mai degrabă, este un semn al epocii și este la fel de comun în Washington, Londra și Paris, precum este în Roma, Moscova sau proiectele noastre de renovare la Berlin. Achiziționând o sumă mică de monedă franceză, soția mea și câțiva prieteni au plecat într-o excursie în Franța cu mașina.

Deplasându-ne încet spre sud, din castel în castel, din catedrală în catedrală, am ajuns la fortificațiile neobișnuit de voluminoase ale Carcassonnei, a căror vedere ne-a stârnit un fior romantic, deși erau doar în mod rezonabil ridicate fortificații militare medievale care aveau pentru vremea lor aceeași semnificație ca și pentru a noastră, de exemplu, un buncăr atomic. În hotelul de la cetate am găsit un vin roșu francezesc vechi și intenționăm să ne bucurăm de liniștea și liniștea acestei zone pentru încă câteva zile. Seara am fost sunat la telefon. În acest colț îndepărtat, mă imaginam ascuns în siguranță de chemările adjutanților lui Hitler, mai ales că nimeni nu știa traseul nostru. Între timp, poliția franceză, din motive de securitate și control, ne-a urmărit mișcările, în orice caz, la cererea Obersalzberg, ne-au putut raporta imediat unde ne aflăm. Adjutantul Bruckner era la telefon: "Măine la prânz trebuie să te prezinți la Fuhrer." La obiecția mea că drumul singur acasă ar dura două zile și jumătate, el a răspuns: "Există o discuție programată pentru mâine după-amiază, iar Fuhrer-ul vă cere să DAR suntem prezenți." Am încercat din nou să opun rezistență - Stai puțin Fuhrerul știe unde ești, dar ar trebui să fii aici mâine dimineață. Eram teribil de supărat, furios și confuz. Din conversațiile telefonice cu pilotul lui Hitler, s-a dovedit că vehiculul său special nu a putut ateriza în Franța. Dar îmi va aranja un loc într-un avion regulat german, care, în drumul său din Africa, va face o aterizare intermediară la Marsilia. Măine la șase dimineață și abia atunci avionul special al lui Hitler mă va duce de la Stuttgart la aeroportul Ainring de lângă Berchtesgaden. În aceeași noapte am plecat spre Marsilia, am admirat câteva minute clădirile romane din Arles la lumina lunii, care a fost, de fapt, scopul final al călătoriei noastre, am ajuns la unul dintre hotelurile din Marsilia la ora două, trei ore mai târziu. Plecasem deja pe aerodrom, iar după ora prânzului, după comandă, am stat în fața lui Hitler la Obersalzberg. "Îmi pare rău, Herr Speer, dar am amânat discuția și am vrut să aud părerea ta despre un pod suspendat de lângă Hamburg. Dr. Todt intenționa în acea zi să-și demonstreze proiectul unui pod gigant, conceput pentru a depăși faimosul Golden Gate Bridge din San Francisco. Dar din moment ce construcția acestui pod trebuia să înceapă abia în anii patruzeci, Hitler putea bine să-mi ofere ocazia să mă odihnesc încă o săptămână. Cu altă ocazie, eu și soția mea ne-am ascuns în vârful Zugului, când am fost depășit de un alt apel de la adjutant: "Trebuie să te prezinți mâine la Fuhrer pentru a lua cina la osteria." Mi-a respins obiecțiile fără discuții lungi: "Nu, este urgent." "Ei bine, e bine că ai apărut la cină. Cum ai fost numit? Am întrebat doar ieri: unde este Speer cu noi? Totuși, de asta ai nevoie. Ce te-a făcut să vrei să mergi la schi?!" Dar von Neurath a dat dovadă de o mare rezistență. Când Hitler i-a ordonat într-o seară târzie adjutantului său: "Aș dori să vorbesc cu ministrul Afacerilor Externe", s-a primit telefonic următorul răspuns: "Domnul ministru Reich s-a dus deja la culcare." "Din moment ce vreau să-i vorbesc, să se trezească." Un alt apel, iar adjutantul jenat raportează: "Domnul Reichsminister cere să transmită, ca mâine dimineața devreme va sta la dispoziție, iar acum este foarte obosit și vrea să doarmă. În fața unei respingeri atât de hotărâtoare, Hitler, este adevărat, s-a retras, dar pentru tot restul serii a fost într-o dispoziție proastă; nu a uitat astfel de manifestări ale independenței și, cu prima ocazie, le-a răzbunat. Obersalzberg. Orice persoană aflată la putere, fie că este șeful unei afaceri, șeful unui guvern sau dictatorul unei țări întregi, se află într-o stare de conflict etern. Poziția pe care o ocupă face ca bunăvoința lui să fie o chestiune atât de dorită, încât subordonații

săi pot fi, parcă, în sine mituiți de această împrejurare La rândul lor, cei mai apropiați asociați ai săi nu numai că riscă să se transforme în curteni corupți, dar sunt și supuși ispitei, demonstrând un devotament profund, mituindu-și astfel șeful Adevărata valoare a unui conducător este determinată de capacitatea sa de a rezista influenței de durată a mediului său Am văzut un număr de industriași și soldați încercând să reziste tentației Dacă energia este folosită mai multe generații la rând, este posibil - și chiar des - să se detecteze incoruptibilitatea ereditară Înconjurați de Hitler, numai singuratici, precum Fritz Todt, au putut rezista tentațiilor curții Hitler însuși, se pare, nici măcar nu s-a gândit să lupte cu această tendință

Circumstanțele speciale ale domniei, începând cu , au dus la singurătatea din ce în ce mai mare a lui Hitler La aceasta s-a adăugat incapacitatea lui de a stabili contact uman La acea vreme, printre oamenii noștri, am vorbit adesea despre schimbările din el, care păreau din ce în ce mai strălucitoare Heinrich Hoffmann tocmai și-a republicat cartea "Hitler as Nobody Knows Him" Ediția anterioară a fost interzisă de la vânzare din cauza unei imagini care îl înfățișează pe Hitler cu Ryom, care mai târziu a fost ucis de el Noi fotografii cu Hitler L-am ales eu: au arătat o persoană veselă, relaxată Se putea vedea în pantaloni scurți de piele fie într-o barcă, fie întins pe o pajiște, fie în timpul drumețiilor, fie înconjurat de tineri entuziaști sau în atelierul unui artist Și peste tot era relaxat, prietenos, accesibil Cartea a fost cel mai mare succes al lui Hoffmann, deși depășită chiar înainte de a fi publicată Căci tocmai acest Hitler, pe care l-am cunoscut încă de la începutul anilor treizeci, s-a transformat chiar și pentru cercul său interior într-un despot neprietenos, fără contact

Într-o vale retrasă de munte din Alpii Bavarezi, la Ostertal, am găsit o mică cabană de vânatoare, suficient de mare, totuși, pentru a monta table de desen, pentru a găzdui câțiva angajați și, destul de aglomerat, o familie Acolo, în primăvara lui , am făcut desene pentru proiectele mele de la Berlin Au fost vremuri fericite atât pentru muncă, cât și pentru familie Dar într-o zi am făcut o greșală fatală: am avut imprudența să-i spun lui Hitler despre această idilă "Ei bine, o să-ți fie mult mai bine cu mine Voi pune casa Bechstein la dispoziția familiei tale Există o mulțime de spațiu pentru atelierul dvs pe veranda vitrată " La sfârșitul lui mai , am părăsit și noi această casă și ne-am mutat în casa-atelier, care a fost construită de Bormann la direcția lui Hitler și după proiectul meu Așa că am devenit al patrulea Obersalzberger după Hitler, Goering și Bormann Desigur, am fost mai mult decât mulțumit de o asemenea favoare și acceptare evidentă în cel mai apropiat cerc Cu toate acestea, mi-am dat seama curând că făcusem un schimb nefavorabil Dintr-o vale retrasă, ne-am mutat într-un loc împrejmuț cu un gard înalt de sârmă ghimpată și, în plus, accesibil doar după o verificare strictă la una dintre cele două intrări Era ca un tarc pentru animale sălbatice; curios tot timpul încerca să se uite la locuitorii de rang înalt ai "muntei" Adevăratul proprietar al Obersalzberg a fost Bormann Recurgând la constrângere, el a cumpărat curți țărănești vechi de secole și a ordonat imediat să fie demolate, precum și numeroase crucifixe sacre, deși comunitatea bisericească s-a opus Prins de Bormann și pădurile de stat, până când zona din vârful unui munte de aproape de metri înălțime a crescut până la o vale situată la de metri mai jos și a acoperit o suprafață de șapte kilometri pătrați Gardul din jurul părții centrale se întindea pe aproape trei kilometri, iar de-a lungul perimetrului exterior - timp de paisprezece Cu o atitudine nemiloasă față de natura neatinsă, Bormann a

sculptat peisajul rural magnific cu o rețea de autostrăzi; poteci forestiere, acoperite până acum doar cu ace de molid și împletite cu rădăcini de copaci, s-au transformat în poteci de sănătate asfaltate. O cazarmă, un garaj mare, un hotel pentru oaspeții lui Hitler, o fermă nouă, o așezare pentru un personal din ce în ce mai mare, au apărut una după alta la fel de repede cum se întâmplă într-o stațiune care a devenit brusc la modă. Barăcile rezidențiale pentru sute de muncitori în construcții s-au agățat de versanții munților, camioane încărcate cu materiale de construcție au inundat autostrada. Noaptea, șantierele erau puternic luminate, deoarece lucrările se desfășurau în două schimburi, iar din când în când exploziile zguduiau valea. În vârful muntelui personal al lui Hitler, Bormann a ridicat o casă mobilată în stilul unei moșii bogate de țară. Era posibil să se conducă până acolo de-a lungul unei autostrăzi asfaltate faimoase, care ducea la un lift tăiat în stâncă. Numai pe aleea către casă, unde Hitler a vizitat doar de câteva ori, Bormann a risipit de la la de milioane. Batjocoritorii din anturajul lui Hitler au spus: "Este la fel ca în orașul căutărilor de aur. Doar dacă Bormann nu găsește aur, dar, dimpotrivă, îl aruncă. Deși Hitler a regretat o asemenea agitație, el a spus mereu: "Bormann face asta și nu vreau să mă amestec". Și altă dată: "Când totul va fi gata, mă voi găsi o vale liniștită și acolo îmi voi ridica din nou o căsuță de lemn, la fel ca prima". Dar "totul" nu a fost niciodată gata. Bormann a inventat din ce în ce mai multe autostrăzi și clădiri, iar când în cele din urmă a izbucnit războiul, a început să construiască locuințe subterane pentru Hitler și anturajul său. Structura gigantică de pe "munte", chiar dacă Hitler se cărmuia uneori de cheltuielile exorbitante, era caracteristică schimbărilor în modul său de viață și tendinței sale de a se retrage din ce în ce mai mult din lumea înconjurătoare. Toate acestea nu puteau fi explicate decât prin teama de tentative de asasinat, căci, în ciuda întregului cordon, Hitler lăsa mii de admiratori entuziaști să treacă de el aproape zilnic. Gardienii lui îl considerau chiar mai periculos decât plimbările improvizate pe potecile forestiere publice. Și în vara lui , Hitler a decis să-și transforme modestul adăpost montan într-o moșie montană reprezentativă - Berghof. A plătit construcția din propriul buzunar, ceea ce nu a fost altceva decât un gest frumos, deoarece Bormann din alte surse a cheltuit sume doar pe clădiri auxiliare, care nu puteau fi comparate cu ceea ce Hitler a dat personal de la el. Însuși Hitler nu numai că a schițat însuși planurile pentru Berghof, dar mi-a cerut și o planșă de desen, un ecartament în T și alte accesorii pentru a desena personal un plan, unghiuri și secțiuni ale structurii sale la scară. În același timp, a respins hotărât ajutorul altcuiva. Doar două modele ulterioare au fost desenate de Hitler cu aceeași grijă pe care a dat-o în proiectarea Casei Obersalzberg: un nou steag de război și propriul său standard ca șef de stat. În timp ce arhitecții pun de obicei diverse idei pe hârtie pentru a dezvolta mai târziu o posibilă soluție din aceasta, Hitler a fost caracterizat de dorința de a proclama prima idee ca fiind singura corectă intuitiv fără prea multă gândire și apoi doar cele mai flagrante greșeli pe care le-a făcut putina retusare. Casa veche a fost păstrată de el în volumele celei noi. Întrucât ambele camere de zi erau conectate printr-o deschidere mare, a apărut un proiect extrem de incomod pentru primirea vizitatorilor oficiali. Persoanele care i-au însoțit au fost nevoite de această dată să se mulțumească cu un vestibul inconfortabil, prin care au intrat și în toalete, în casa scărilor și în sala de mese. În timpul unor astfel de conversații, oaspeții personali ai lui Hitler erau aduși la ultimul

etaj, dar din moment ce scara se termina în anticameră din fața locuințelor lui Hitler, a fost necesar de fiecare dată să se coordoneze cu "comanda de permis" întrebarea dacă era posibil să se facă treci prin anticameră pentru a ieși afară la o plimbare Fereastra faimoasa pentru marimea sa cu un cadru mobil în această cameră a servit drept sursă de mândrie pentru Hitler, a deschis o panoramă largă a Unterberg, precum și a Berchtesgaden și Salzburg Direct sub această fereastră, conform planului lui Hitler, ar exista un garaj pentru mașina lui, iar cu o direcție nefavorabilă a vântului, un miros ascuțit de benzină a pătruns în camere Într-un cuvânt, un astfel de proiect ar fi respins în orice seminar al oricărei școli tehnice Pe de altă parte, tocmai aceste defecte au dat lui Berghof trăsăturile sale personale pronunțate: și-a păstrat vechiul primitivitate de casă de țară, deși a fost mărită la dimensiuni inimaginabile Toate estimările preliminare au fost depășite în mod repetat, spre marea jenă a lui Hitler "Am cheltuit deja în totalitate veniturile din cartea mea, deși am primit și un avans de la Aman de câteva sute de mii de mărci Bani, după cum spune Borman, încă nu sunt suficienți Editura mi-a oferit bani dacă îmi permit să-mi public a doua carte, din anul douăzeci și opt Dar mă bucur, dragă, că nu s-a publicat deloc Acest lucru ar provoca complicații politice de neconceput Deși, pe de altă parte, aș ieși complet din dificultățile financiare Aman mi-a promis doar un milion de mărci ca avans, iar cartea în sine ar fi făcut câteva milioane Atunci poate când ajung mai departe Și acum - ei bine, în niciun caz Așa că a stat în închisoare voluntară, privind spre Unterberg, pornind de la care, potrivit legendei, împăratul Karl, deocamdată adormit, va reînvia într-o zi regatul strălucirii de odinioară Și, desigur, Hitler a văzut în asta un fel de legătură cu persoana lui "Uită-te doar la Unterberg Nu întâmplător casa mea este situată chiar vizavi Nu numai activitatea de construcție din jurul Obersalzberg a legat Bormann de Hitler; Bormann a reușit să pună mâna pe toate afacerile financiare în același timp Ajutanții personali ai lui Hitler depindeau de favoarea lui Bormann și chiar și iubita lui Hitler, așa cum ea însăși mi-a recunoscut, depindea de Bormann, deoarece Hitler i-a încredințat satisfacerea cererilor ei mai mult decât modeste Hitler nu sa obosit să laude talentele financiare ale lui Bormann El a povestit cum, în greul an , a făcut partidului un serviciu important prin instituirea asigurării obligatorii împotriva accidentelor în îndeplinirea sarcinilor de petrecere Venitul din asigurare s-a dovedit a fi mult mai mare decât plățile aferente acesteia, iar partidul putea cheltui diferența în alte scopuri Și după , Bormann i-a oferit lui Hitler nu mai puține servicii în soluționarea finală a problemelor sale financiare A găsit două surse bogate: împreună cu Hoffmann, fotografii personal al lui Hitler, și ministrul poștal Ohnesorge, au prezentat ideea că Hitler, ca persoană înfățișată pe mărcile poștale, este deținătorul drepturilor de autor asupra imaginii sale și poate conta pe plăți Procentul, însă, a fost plătit foarte nesemnificativ, dar, din moment ce capul lui Hitler era pe toate timbrele, milioane s-au scurs în seiful personal operat de Bormann Prin înființarea "Fundației Adolf Hitler" pentru a sprijini industria germană, Bormann a dobândit o altă sursă de venit De la antreprenorii care au prosperat ca urmare a ascensiunii economice, aceștia au cerut fără îndoială contribuții voluntare pentru a-și exprima recunoștința față de Hitler Întrucât alți funcționari de frunte s-au gândit singuri la asta, Bormann a eliminat un decret de la Hitler, conform căruia acesta a primit dreptul de monopol de a dispune de veniturile fondului Cu toate acestea, el a fost suficient de

inteligent, presupus "din ordinul Fuhrerului", pentru a returna sumele extrase diverșilor șefi de partid Aproape fiecare reprezentant al conducerii partidului a primit subvenții din acest fond Dreptul de a determina nivelul de trai al diferitelor Reich-uri și Gauleiters, deși aparent nu foarte semnificativ, l-a înzestrat de fapt pe Bormann cu mult mai multă putere decât orice poziție înaltă în cadrul ierarhiei Cu perseverența sa tipică, din , Bormann a urmat o altă regulă, foarte simplă: să fie întotdeauna și pretutindeni în imediata apropiere a sursei binecuvântărilor și favorurilor A călătorit cu Hitler la Berghof, l-a însoțit în alte călătorii și chiar în Cancelaria Reichului rămase lângă el până în zori Astfel, încetul cu încetul, a devenit un secretar harnic, de încredere și - în cele din urmă - indispensabil al lui Hitler În orice problemă, și-a demonstrat disponibilitatea de a se întâlni la jumătate, aproape toată lumea și-a folosit oportunitățile, în timp ce el însuși a acționat absolut dezinteresat în numele lui Hitler Chiar și superiorul său imediat , Rudolf Hess, a considerat foarte convenabil faptul că colegul său era atât de apropiat de Hitler Cei puternici din anturajul lui Hitler s-au opus deja cu invidie unul altuia, pregătindu-se pentru început pe măsură ce cantități interschimbabile, ciocniri poziționale foarte timpurii au început să izbucnească între Goebbels, Goering, Rosenberg, Ley, Himmler, Ribbentrop și Hess; doar Ryom a părăsit cursa din timp, iar Hess avea să-și piardă influența Cu toate acestea, niciunul dintre ei nu era încă conștient de pericolul care îi amenința din partea neobositului Bormann A reușit să pară invizibil și încet-încet să-și construiască și să-și întărească bastionul Chiar și printre mulți investiți cu putere și lipsiți de conștiință, Bormann s-a remarcă prin cruzime și surditate emoțională completă; nu a primit nicio educație care să-l înfrâneze cumva și de fiecare dată a îndeplinit cu pricepere ceea ce fie Hitler i-a ordonat, fie el însuși a considerat că este necesar să deducă din indiciile lui Hitler Fiind obsechios în mod natural, își trata subalternii ca și cum ar fi tauri și vaci, nu fără motiv venind din agricultură L-am evitat pe Bormann: din primele zile ne-am displăcut, deși ne-am comportat destul de corect, așa cum cerea atmosfera intimă din Obersalzberg, dar în afară de propriul meu studio, nu i-am construit niciodată nimic A fi pe "munte", așa cum spunea adesea Hitler, i-a oferit pacea interioară și încrederea de care avea nevoie pentru a lua decizii neașteptate Acolo și-a scris și cele mai importante discursuri ale sale și a făcut-o într-un mod foarte remarcabil Așa că, de exemplu, înainte de Congresul Partidului de la Nürnberg, el sa retras în mod regulat timp de câteva săptămâni la Obersalzberg pentru a-și desfășura acolo lungile discursuri fundamentale Termenele au fost amânate, adjutanții l-au îndemnat să înceapă în sfârșit dictarea, nu l-au lăsat vizitatorii la el, i-au înlăturat proiecte de construcție, astfel încât nimic să nu-i distragă atenția de la muncă Hitler, pe de altă parte, a amânat-o de la o săptămână la alta, apoi de la o zi la alta și, abia căzut în cea mai grea problemă de timp, a început fără tragere de inimă să-și îndeplinească îndatoririle În cea mai mare parte, atunci era prea târziu pentru a pregăti toate discursurile viitoare, iar Hitler a trebuit să recupereze nopțile deja din timpul congresului pentru a recupera timpul pierdut în Obersalzberg Am avut impresia că avea cumva nevoie de necazuri de această dată, pentru că, cu felul său caracteristic de artist boem, disprețuia disciplina muncii și nu putea, sau chiar nu voia să se forțeze la muncă sistematică Timp de săptămâni, aparent inactiv, a clocit conținutul discursurilor și gândurilor, până

când cei acumulați și maturizați nu s-au revărsat ca o cascadă asupra susținătorilor și partenerilor. Mutarea din valea noastră în agitația din Obersalzberg nu a beneficiat de munca mea. Numai rutina zilnică neschimbătoare mă plictisește, iar anturajul neschimbător al lui Hitler - toți cei care se întâlneau deja la München și se adunaseră la Berlin - m-a întristat. Singura diferență față de Berlin și München era că aici erau admise soții, precum și două sau trei secretare și Eva Braun. De obicei Hitler apărea târziu, în jurul orei unsprezece, se uita prin rapoartele de presă, asculta rapoartele lui Bormann și lua primele decizii. Ziua a început de fapt cu un prânz lung. Oaspeții s-au adunat în anticameră, Hitler și-a ales colegul de masă, în timp ce privilegiul de a o aduce la masă pe Eva Braun, care stătea mereu pe mâna stângă a lui Hitler, i-a fost acordat odată pentru totdeauna lui Bormann din aproximativ, ceea ce a dovedit fără ambiguitate poziția sa dominantă la tribunal. Sala de mese era acel amestec de stil rustic artistic și eleganță urbană, care se găsește adesea în casele de țară ale cetățenilor bogați. Pereții și tavanul erau înveliți cu zădă deschisă, iar scaunele erau tapitate cu maroc stacojiu. Veselă - simplă, albă Argint - cu monograma lui Hitler, la fel ca la Berlin. Aranjamentul floral discret a atras de fiecare dată laudele lui Hitler. Ei au gătit aici ca într-o bucătărie bună burgheză: supă, un fel de mâncare de carne, desert și la toate - apă minerală Fakheng sau vin îmbuteliat; serviți de servitori în mănuși albe și pantaloni negri, toți membri ai Standardului de viață SS. Aproximativ douăzeci de oameni erau așezați la o masă lungă, dar tocmai din cauza lungimii mesei nu a apărut conversația. Hitler stătea în mijloc, vizavi de fereastră. A purtat o conversație cu unul dintre cei invitați, alegând în fiecare zi un nou interlocutor, sau cu vecinii de masă. Puțin mai târziu, după-amiază, s-a format un grup pentru a merge la "ceainăria". Dimensiunile potecii permiteau doar deplasarea în perechi și, prin urmare, grupul semăna cu o procesiune. În față, oarecum despărțiți de ceilalți, erau doi din serviciul de securitate, apoi Hitler și interlocutorul său, apoi - într-un amestec pestriț - întreaga societate de masă și, în cele din urmă, următorul - din nou gardienii. Cei doi câini ciobănesc ai lui Hitler s-au aruncat în jur și nu i-au ascultat ordinele, singurii opozitori de la tribunal. Spre marea supărare a lui Bormann, Hitler a ales în fiecare zi aceeași cale, aproximativ o jumătate de oră, și a neglijat potecile forestiere pavate lungi de un kilometru. "Casa de ceai" a fost ridicată pe unul dintre locurile preferate ale lui Hitler, cu vedere la Valea Berchtesgaden. Societatea de fiecare dată, în aceleași expresii, a admirat panorama pitorească, Hitler, în aceleași expresii, și-a exprimat consimțământul deplin. "Ceainăria" în sine era formată dintr-o sală rotundă, de opt metri în diametru, destul de confortabilă, cu o fereastră împărțită în mici fațete și cu un șemineu pe peretele opus, interior. Invitații erau așezați pe scaune confortabile în jurul mesei, Eva Braun și una dintre doamne - ca de obicei, lângă Hitler. Oricine din societate nu avea spațiu, s-a mutat într-o cameră mică alăturată Oaspeților, în funcție de dorințe, li s-a servit ceai, cafea sau ciocolată, diverse tipuri de prăjituri, produse de patiserie, prăjituri, după care - băuturi alcoolice. Aici, la masa de ceai, Hitler era deosebit de dornic să se deda cu monologuri nesfârșite, ale căror subiecte erau în cea mai mare parte familiare societății și pe care aceasta le asculta cu o expresie forțată. Atenție. Uneori, Hitler însuși moțea în timpul propriului său monolog, în timp ce societatea continua conversația în șoaptă, în speranța că Hitler se va trezi la timp pentru cină. Într-un cuvânt, toată lumea era aici. Două

ore mai târziu, pe la șase, ceaiul se terminase Hitler s-a ridicat de la masă, iar cortegiul de pelerini s-a îndreptat spre parcare aflată la douăzeci de minute distanță Întorcându-se la Berghof, Hitler, de regulă, s-a retras în camerele superioare, iar cortegiul s-a dezintegrat Bormann se ascundea adesea în camera vreunui secretar mai tânăr la comentariile caustice ale Evei Braun Două ore mai târziu, ținând același ceremonial ca și la cină, societatea s-a adunat pentru cină Apoi Hitler, în aceeași escortă, s-a mutat în sufragerie Atelierul Troost a mobilat sufrageria, deși puțin, dar cu mobilier extrem de masiv: un dulap de peste trei metri înălțime și cinci lungime, unde se păstrau certificate de cetățenie de onoare și evidențe O lamă de sticlă de monumentalitate clasică, un ceas maiestuos încoronat cu un vultur de bronz, care, parcă, îi păzea Și în cele din urmă, în fața unei ferestre mari de vizualizare, se afla o masă de șase metri pe care Hitler obișnuia să semneze documente, iar mai târziu să studieze situația de pe fronturi din hărți Erau două zone de relaxare: una în spatele camerei, scaune cu tapiserie roșie strânse în jurul șemineului, cealaltă mai aproape de fereastră, la o masă rotundă acoperită cu sticlă pentru a proteja splendidul blat de lucru cu incrustații în spatele scaunelor celui de-al doilea colț se afla cabina projectionistului, ale cărei deschideri erau acoperite cu tapiserie; pe peretele opus stătea o comodă masivă cu difuzoare încorporate, iar pe comodă era un bust mare de bronz al lui Richard Wagner de Arno Brecker Deasupra ei atârna și o tapiserie menită să acopere ecranul Tablouri mari acopereau pereții, printre care o doamnă cu sânii goi, atribuită lui Bordone, un elev al lui Tițian, apoi un model gol pitoresc culcat, despre care se spune că ar fi pensula lui Tițian însuși, Nana lui Feuerbach într-un cadru deosebit de frumos, un peisaj timpuriu de Spitzweg, un peisaj roman cu ruine de Pannini și, în mod ciudat, un fel de portret de altar pictat de Nazarineanul Edward von Steiple și înfățișându-l pe regele Henric, fondatorul statului, dar nici un singur Grütznar Lui Hitler îi plăcea să sublinieze ocazional că a cumpărat toate aceste tablouri din banii săi Ne-am așezat pe o canapea sau pe scaune într-unul dintre colțuri, ambele tapiserii s-au ridicat, iar apoi a doua parte a serii a început cu aceleași filme care ucide timpul ca la Berlin După ședință, toată lumea s-a adunat în jurul unui șemineu imens, șase-opt persoane s-au așezat pe o canapea de neconceput lungă și extrem de incomodă din cauza adâncimii ei, ca găinile pe biban, în timp ce Hitler, ca de obicei cu Eva Braun, în stânga lui și cu una dintre femeile din dreapta i-a luat locul în fotolii confortabile Din cauza mobilării nereușite, societatea era atât de fragmentată încât conversația generală nu a început în niciun fel și, prin urmare, toată lumea a vorbit cu voce joasă cu cel mai apropiat vecin Hitler a înăbușit tot felul de fleacuri cu doamnele lui sau a șoptit cu Eva Braun, uneori chiar o lua de mână Dar, de cele mai multe ori, tăcea în general și privea gânditor în focul șemineului Apoi oaspeții au tăcut pentru a nu tulbura cursul gândurilor importante cu o conversație tare Din când în când, au discutat despre filmele pe care le-au văzut, iar Hitler a evaluat în principal rolurile feminine, Eva Braun a făcut rolurile masculine Nimeni nu și-a dat osteneala să se ridice peste nivelul vulgar filistean în conversație și, de exemplu, să discute despre noi tehnici regizorale Cu toate acestea, selecția de filme - în întregime produse de divertisment - nu a fost favorabilă acestui lucru Cinematograful experimental din acea vreme, precum filmul lui Kurt Ertel despre Michelangelo, nu ne-a fost prezentat, cel puțin niciodată înaintea mea Uneori, Bormann a profitat de ocazie pentru a submina

discret autoritatea lui Goebbels, care era responsabil pentru toată producția de film S-a plimbat șmecher la adresa lui Goebbels când nu a mai vrut să lanseze filmul "Urciorul spart" pentru o lungă perioadă de timp, pentru că bănuia vag că șchiopul judecător al satului Adam, interpretat de Emil Jannings, își bate joc de el Cu plăcere caustică, Hitler a vizionat filmul neaprobat și a ordonat să fie difuzat în toate marile cinematografe din Berlin, deși comanda sa nu a fost executată de mult timp, ceea ce a fost, în general, un indiciu al cât de surprinzătoare uneori era lipsa de putere a lui Hitler Cu toate acestea, Bormann nu a rămas în urma lui Hitler până când acesta, serios supărat, i-a spus lui Goebbels clar că ordinele sale - ale lui Hitler - trebuie îndeplinite Apoi, deja în timpul războiului, Hitler a refuzat sesiunile de seară, pentru că a decis să se priveze de distracția preferată, în cuvintele sale, "din simpatie față de soldații care suferă greutăți pe front" În loc de filme, acum cântau discuri seara Dar, în ciuda bibliotecii excelente de discuri, Hitler a preferat întotdeauna aceeași muzică Nici muzica barocă, nici muzica de cameră, nici muzica clasică, nici simfoniile nu l-au interesat În schimb, după obiceiul care se va instaura în curând, a comandat mai întâi fragmente de bravura din opere wagneriene, după care a trecut direct la operetă Și așa s-a întâmplat Hitler a considerat că este o chestiune de onoare să ghicească cântăreții și s-a bucurat când - așa cum se întâmpla adesea - a numit corect numele Pentru a însufleți cumva aceste seri foarte insipide, s-a servit șampanie, după cucerirea Franței - trofeu, soiuri foarte ieftine, de vreme ce Goering și mareșalii săi au cules cele mai bune soiuri Începând cu ora unu dimineața, mulți, în ciuda reținerii lor, nu și-au putut ascunde căscăturile Cu toate acestea, în această monotonie goală și obositoare, seara a continuat încă o oră bună, până când în cele din urmă Eva Braun, după ce a schimbat câteva cuvinte cu Hitler, a primit permisiunea de a se retrage în camerele superioare Hitler însuși s-a ridicat să-și ia concediu doar cincisprezece minute mai târziu Aceste ore cu adevărat deprimante pentru oaspeții proaspăt liberi au fost adesea urmate de un festin vesel cu coniac și șampanie Dimineața ne-am dus acasă, obosiți de moarte de lenevie Câteva zile mai târziu, am început să am ceea ce atunci numeam "răul de munte", cu alte cuvinte, din cauza acestei distracții fără scop, mă simțeam epuizat și gol Numai atunci când lenevia lui Hitler era întreruptă de conversații de afaceri, puteam profita de timpul să mă așez cu colegii mei pentru a face planuri Ca oaspete permanent și binevenit și, în plus, rezident Obersalzberg, nu puteam, oricât de dureros a fost pentru mine, să evit să particip la adunările de seară fără teama să par nepoliticos Dr Dietrich, șeful de presă, s-a aventurat de mai multe ori la concertele Festivalului de la Salzburg, dar a suferit nemulțumirea lui Hitler Pentru cei care au stat treji la o petrecere și nu au vrut să-și abandoneze complet munca, a mai rămas un singur lucru: o evadare la Berlin Uneori, Schwartz, Goebbels sau Hermann Esser proveneau din vechiul cerc al lui Hitler din Munchen sau din Berlin Cu toate acestea, acest lucru s-a întâmplat surprinzător de rar și, în plus, doar pentru una sau două zile Iată-l pe Hess, care, se pare, avea toate motivele să modereze activitatea violentă a reprezentantului său Bormann prin prezența sa personală, m-am întâlnit aici doar de două-trei ori Chiar și cei mai apropiați angajați, care puteau fi întâlniți atât de des la cina în Cancelaria Reichului, au evitat sincer să apară în Obersalzberg Acest lucru a fost cu atât mai frapant cu cât Hitler a arătat bucurie la apariția lor și, de obicei, cerea să vină mult timp și mai des să se odihnească Pentru

ei, care până atunci reușiseră să devină fiecare centrul propriului cerc, era extrem de incomod să accepte o rutină zilnică complet diferită și, în plus, să se supună manierului neprevăzut și încrezător al lui Hitler cu tot farmecul lui acesta din urmă. Pe de altă parte, nu a vrut să-i vadă pe "bătrânii luptători" pe care îi evitase deja la München și care ar fi acceptat cu entuziasm o invitație la Obersalzberg. Când a vizitat vechii camarazi de partid, Eva Braun a avut voie să participe. Dar când alți stâlpi ai Reich-ului, cum ar fi miniștrii, au apărut la cină, ea nu a avut voie să stea la masă. Chiar și când Goering și soția lui au venit, Eva stătea în camera ei. Hitler o considera clar pe Eva acceptabilă în societate doar cu rezerve. Uneori îi țineam companie în acest exil, adică în camera de lângă dormitorul lui Hitler. Eva însăși a fost atât de intimidată încât nici nu a îndrăznit să iasă din casă la plimbare. "Dacă dau de soții Goering pe coridor?!" Hitler nu avea deloc atenție pentru prezența ei. Putea să vorbească fără ceremonie în fața ei despre atitudinea lui față de femei. "Oamenii cu mintea înaltă ar trebui să se căsătorească femei stupide și primitive. Imaginează-ți doar - dacă aș avea o soție care se urcă la mine cu raționament atunci când lucrez! Și în timpul meu liber, nu vreau să fiu deranjat. N-aș putea niciodată să mă căsătoresc. Dacă am copii - câte probleme! Până la urmă, cu siguranță vor dori să-l facă pe fiul meu succesorul meu!" Și din nou: "Un bărbat ca mine nu are nici cea mai mică șansă să aibă un fiu inteligent. În astfel de cazuri, a devenit deja regula. Ia-l pe fiul lui Goethe, un bărbat bun la nimic. Femeile se spânzură de mine pentru că sunt singură. Acest lucru a jucat un rol deosebit de important în timpul războiului. Este la fel ca un star de cinema. Imediat ce se căsătorește, pierde ceva în ochii femeilor care îl adoră - nu mai este fostul idol pentru ele. El credea că are o putere atractivă erotică în ochii femeilor, cu toate acestea, chiar și aici era plin de neîncredere. Nu știe pe cine preferă femeia din el - fie "Cancelarul Reich", fie "Adolf Hitler", și chiar femei cu inteligență, conform remarcii sale nu prea galante, el nu intenționează să îndure lângă el. În timp ce ținea astfel de discursuri, Hitler se pare că nu și-a dat seama cât de jignitoare erau pentru femeile prezente. Totuși, Hitler s-ar putea prezenta și ca un bun cap de familie. Odată, când Eva Braun schia și întârzia la ceai, nu-și putea ascunde anxietatea, uitându-se din când în când neliniștit la ceas și, evident, temându-se că i s-ar putea întâmpla ceva. Eva Braun a crescut în condiții destul de modeste, tatăl ei era profesor de școală. Nu am reușit să fac cunoștință cu părinții ei, nu și-au amintit în niciun fel de ei înșiși și până la sfârșit au trăit cu toții în aceleași condiții modeste. La fel, Eva Braun a rămas modestă, a purtat rochii nepretențioase și lor - bijuterii extrem de ieftine pe care Hitler i le-a dăruit de Crăciun sau de ziua ei; în cea mai mare parte, erau pietre semiprețioase, valorând cel mult câteva sute de mărci și aproape insultătoare în familia lor. Bormann i-a oferit din care să aleagă, iar Hitler, ghidat de gustul său filistean, a ales câteva mărgelile din pietricele mici. Eva nu a arătat nici un interes pentru politică, iar Hitler aproape că nu a încercat să o convingă. Deținând, totuși, o viziune sănătoasă asupra circumstanțelor cotidiene, ea făcea uneori diverse remarci despre necazurile vieții de la München; Lui Bormann nu i-a plăcut acest lucru, pentru că a fost imediat chemat în instanță și represalii. Eva era o fată athletică și o schioare bună și rezistentă. Făceam adesea excursii la schi cu ea în afara teritoriului. Odată, Hitler i-a oferit chiar și o vacanță de opt zile, desigur, într-un moment în care el însuși nu era pe "munte". A mers cu noi câteva zile la Zürs, unde, nerecunoscută de nimeni, a

dansat cu tinerii ofițeri cu mare pasiune până dimineața Ea nu era deloc potrivită pentru rolul modernei Madame Pompadour, iar pentru istoric nu poate fi de interes decât ca cadru pentru trăsăturile caracteristice ale lui Hitler Compatimind situația nefericită a acestei femei, care era devotată din inimă lui Hitler, am început curând să simt simpatie pentru ea În plus, ne-a unit atunci o antipatie comună pentru Bormann, în primul rând din cauza modului arogant și nepoliticos cu care a tratat animalele sălbatice și și-a înșelat soția Când am auzit în timpul proceselor de la Nürnberg că Hitler s-a căsătorit cu Eva în ultima zi și jumătate din viața lui, m-am bucurat pentru ea, deși asta a lăsat să se înțeleagă și cinismul cu care Hitler a tratat-o atât pe Eva, cât și pe toate femeile împreună M-am întrebat adesea dacă Hitler avea ceva asemănător cu dragostea pentru copii În orice caz, când se întâlnește cu copii, totuși, străini sau cunoscuți, a făcut unele eforturi, chiar a încercat să le acorde atenție, ca un tată amabil și condescendent, deși nu părea convingător în același timp Nu a știut să găsească un ton adevărat, neconstrâns în comunicarea cu ei și, după câteva cuvinte favorabile, a trecut la alte chestiuni El îi percepea pe copii ca pe o generație tânără, ca reprezentanți ai generației următoare și, prin urmare, se bucura mai degrabă de aspectul lor (blond, cu ochi albaștri), de constituția lor (sănătoasă, puternică) sau de mintea lor (inteligentă, inteligentă) decât de ceea ce era cu adevărat copilăresc în lor Personalitatea lui Hitler nu a avut niciun efect asupra propriilor mei copii Din toată viața socială din Obersalzberg, am doar un sentiment de gol ciudat Din fericire, în primii ani de închisoare, în căutarea fierbinte, am înregistrat câteva fragmente de conversații pe care le pot considera într-o oarecare măsură corecte Sute de discuții la masă au atins modă, dresaj de câini, teatru și cinema, operetă și vedetele ei, alături de nenumărate fleacuri din viața de familie a altor oameni, Hitler nu a spus aproape nimic despre evrei, despre dușmanii săi interni și despre construirea lagărelor de concentrare Mai mult, a tăcut, după cum cred, nu cu vreo intenție, ci pur și simplu din cauza banalității generale a subiectelor Dar, surprinzător de des, Hitler și-a luat joc de cei mai apropiați asociați ai săi Nu întâmplător mi-am amintit declarațiile lui pe această temă, pentru că, la urma urmei, era vorba despre oameni care erau inaccesibili la orice fel de critică publică Cu toate acestea, mediul personal al lui Hitler nu era în niciun caz obligat să păstreze tăcerea, iar în ceea ce privește femeile, aici Hitler credea că în general este inutil să le ceară tăcerea Avea de gând să facă o impresie și mai mare vorbind cu lipsă de respect despre toată lumea și despre orice? Sau a fost motivul disprețul lui atotcuprinzător pentru oameni și evenimente? Adesea, Hitler și-a permis să ridiculizeze mitologia SS a lui Himmler: "Ce absurd! În cele din urmă, am reușit să intrăm într-o eră care lasă în urmă orice creație de mituri, iar el o ia de la capăt Atunci nu era nevoie să abandonăm religia Biserica are măcar tradiții Doar gândul că cândva voi fi clasat printre "sfinții SS"! Doar imaginea! Mă voi rostogoli în mormântul meu!" "Himmler a ținut un alt discurs în care l-a numit pe Carol cel Mare "călăul sașilor" Dar moartea multor sași nu a fost deloc o crimă istorică, așa cum crede Himmler; Carol cel Mare a făcut bine în înfrângerea lui Widukind și în exterminarea sașilor fără ezitare, prin aceasta a câștigat puterea asupra Franconiei și a făcut posibilă pătrunderea culturii occidentale în Germania Himmler a instruit oamenii de știință să întreprindă săpături arheologice "De ce facem toată lumea să gândească de parcă nu am avea trecut istoric? Nu ne este suficient ca romanii să construiască

structuri gigantice atunci când strămoșii noștri trăiau în colibe de lut, așa că Himmler încă poruncește să sape aceste sate de lut și devine încântat la vederea fiecărei cioburi de lut și a fiecărui topor de piatră pe care a reușit să le scoată Prin aceasta arătăm doar că aruncau săgeți cu piatră și stăteau în jurul focului, când Grecia și Roma se aflau deja la cel mai înalt stadiu de dezvoltare culturală. Avem toate motivele să tacem despre trecutul nostru. Și Himmler sună despre el în întreaga lume. Îmi imaginez ce râs disprețuitor provoacă aceste revelații la romanii de astăzi. Permițându-și la Berlin printre asociații politici declarații extrem de dure despre biserică, și-a înmuiat vizibil tonul în fața femeilor - un exemplu viu al modului în care și-a schimbat declarațiile în raport cu ascultătorii "Oamenii, fără îndoială, au nevoie de o biserică. Este un element protector puternic", a putut declara el brusc într-un cerc îngust. Deși în același timp a văzut în biserică un anumit instrument ascultător de el. "Dacă Reichsep-ul (cum îl numea pe scurt pe Reichsepiscopul Ludwig Müller) ar fi vreo persoană semnificativă! Și de ce au numit un pastor de armată dezlănțuit! Mi-ar plăcea să-l susțin! Ar putea face multe atunci. Biserica evanghelică ar deveni biserică de stat datorită mie, ca în Anglia!" Chiar și după, într-o conversație la ceai în Obersalzberg, Hitler a susținut că el considera biserica absolut esențială pentru stat. S-ar considera norocos dacă ar exista un conducător care ar fi dispus să conducă una sau chiar ambele biserici, unindu-le încă regreta că episcopul Reichs Müller nu era persoana potrivită pentru a-și duce la îndeplinire planurile de anvergură ale lui Hitler. În același timp, el a criticat aspru lupta împotriva bisericii ca o crimă împotriva viitorului germanilor, pentru că "ideologia de partid" nu poate înlocui biserica. Pe o perioadă lungă de timp, biserica va învăța fără îndoială să se adapteze la scopurile politice ale național-socialismului, Dumnezeu știe, de-a lungul istoriei a făcut deja acest lucru, și de mai multe ori. O nouă religie de partid ar fi contribuit la revenirea la misticismul medieval. Acest lucru este dovedit de mitul SS și de neinteligibilul "Mitul secolului al XX-lea", scris de Rosenberg. Dacă astfel de monologuri ale lui Hitler ar fi sunat vreodată o atitudine mai negativă față de biserică, Bormann n-ar fi eșuat să scoată din buzunarul jachetei una dintre acele cartonașe albe pe care le purta constant cu el. Căci el a notat toate spusele lui Hitler care i s-au părut importante și nu era nimic pe care să le scrie cu mai multă plăcere decât remarcile denigratoare despre biserică. La vremea aceea bănuiam că strânge material pentru o biografie a lui Hitler. În, auzind că, la insistențele partidului și SS, nenumărații săi susținători au părăsit biserica, întrucât biserica s-a opus intențiilor sale cu o obstinație răutăcioasă, a ordonat, din considerente oportuniste, ca colaboratorii săi cei mai apropiați, și mai presus de toate Göring și Goebbels, ar trebui să se întoarcă din nou la stâlpul bisericilor. El însuși intenționează să rămână în Biserica Catolică, deși nu a păstrat nicio legătură internă cu aceasta. Și așa a mers până la sinuciderea lui Ceea ce Hitler și-a imaginat ca religie de stat putea fi înțeles din povestea pe care a citat-o adesea de o delegație de arabi nobili. Când mahomedanii, a spus povestea, intenționați să pătrundă în Europa Centrală prin Franța în secolul al VIII-lea, atacul lor a fost respins în bătălia de la Poitiers. Dacă ar fi câștigat atunci bătălia, lumea ar fi fost mahomedană. Căci prin victorie ei ar fi impus triburilor germanice o religie care, cu postulatul ei "Insuflă credința cu sabia și subjugă-i popoarele", era adaptată germanilor pe măsură. Datorită inferiorității lor rasiale, cuceritorii nu ar putea rezista mult timp.

în lupta împotriva băştinaşilor care au crescut în natura aspră şi, prin urmare, mai puternici, pentru ca în cele din urmă imperiul mondial să fie condus nu de arabii, ci de către germanii care s-au convertit la islam Hitler şi-a încheiat de obicei povestea cu următoarea remarcă: "Asta-i necazul, că mărturisim o religie greşită De ce nu adoptăm religia japonezilor, care consideră că sacrificiul pentru gloria patriei este cel mai înalt bine? Da, iar mahomedanul ni s-ar potrivi mult mai mult decât creştinismul cu toleranţa lui de zdrenţă Indiferent cât de A Speer în mod ciudat, chiar înainte de război, el repeta deseori: "Astăzi, siberienii, bieloruşii şi locuitorii stepelor duc un stil de viaţă extrem de sănătos Ele păstrează astfel posibilitatea de dezvoltare şi sunt biologic superioare germanilor, dacă luăm perioade lungi de timp Remarci pe care va trebui să le repete cel mai tare în ultimele luni de război Rosenberg a vândut sute de mii din Mitul secolului al XX-lea, de şapte sute de pagini Oficial, cartea a fost considerată un manual de ideologie de partid, dar în conversaţiile de la masa de ceai, Hitler a spus răspicat că aceasta a fost o prostie de neînţeles scrisă de un Balt încrezător în sine, care se gândeşte extrem de confuz În general, Hitler a fost surprins că o astfel de carte a fost publicată într-un tiraj atât de mare: "Întoarcerea la gândirea medievală" Nu se ştie dacă aceste declaraţii private au ajuns sau nu la Rosenberg Cultura grecilor în orice domeniu i-a servit lui Hitler ca model de perfecţiune Percepţia lor asupra vieţii, manifestată, de exemplu, în arhitectură, era, în opinia sa, sănătoasă şi proaspătă Odată, un portret al unei frumoase înotătoare l-a îndemnat să spună liric: "Uite ce corp frumos ai în faţa ta! Abia în secolul nostru tineretul, datorită sportului, se apropie de idealurile elenismului Şi cât de neglijaţi în epocile trecute! Dar aceasta este ceea ce deosebeşte zilele noastre de toate epocile anterioare, începând din cele mai vechi timpuri Cu toate acestea, pentru el însuşi, a respins sportul Nu am auzit niciodată de la el că a fost implicat în vreun sport în tinereţe Vorbind despre greci, se referea la dorienei Desigur, motivul a fost ipoteza oamenilor de ştiinţă din vremea lui, care consta în faptul că triburile doriene venite din nord erau de origine germanică şi, prin urmare, cultura lor nu avea nimic de-a face cu Mediterana Pasiunea lui Goering pentru vânătoare a fost un subiect preferat al discuţiilor de masă ale lui Hitler "Nu înţeleg deloc cum poate o persoană să facă asta Uciderea animalelor, dacă este necesar, este treaba unui măcelar Dar să cheltui bani pe el înţeleg că trebuie să fie vânători profesionişti care să tragă vânatul bolnav Dacă ar fi măcar plin de vreun pericol, ca în acele vremuri când un om a ieşit la fiară cu o sulită Dar acum, când orice om cu burtă grasă poate termina o fiară săracă dintr-un adăpost de încredere Vânătoarea şi cursele de cai sunt ultimele rămăşiţe ale unei lumi feudale moarte De asemenea, i-a făcut plăcere să-l audă pe ambasadorul Hewel, confidentul lui Ribbentrop, povestind în fiecare detaliu conţinutul convorbirilor telefonice ale acestuia din urmă El i-a dat chiar sfaturi lui Hevel despre cum să-l alarmeze sau să-l deruteze cel mai bine Uneori se opri lângă Hevel, care, ţinând microfonul cu mâna, repeta ceea ce vorbea Ribbentrop şi îl îndemna în şoaptă să răspundă Cel mai adesea, acestea erau remarci sarcastice menite să întărească teama veşnică a suspectului ministru de externe că neprofesioniştii l-ar putea influenţa pe Hitler în chestiuni de politică externă şi să-l facă să se îndoiască de aptitudinea profesională a ministrului Chiar şi după cele mai dramatice negocieri, Hitler a reuşit să-şi bată joc de interlocutorii săi Odată ce a povestit cum, făcând cu pricepere un

acces de indignare, i-a spus lui Schuschnigg, care a sosit în Ober-Salzberg la februarie , gravitatea situației și, prin urmare, l-a forțat să cedeze Destul de des, reacția isterică, după cum sa spus, a fost explicată prin tehnici pur acționale În general, autocontrolul a fost una dintre cele mai remarcabile calități ale lui Hitler Cu mine, nu și-a pierdut cumpătul decât de câteva ori În jurul anului , Schacht s-a prezentat în salonul de la Berghof Noi, oaspeții, stăteam pe terasa alăturată, fereastra mare a sufrageriei era larg deschisă Hitler țipa la ministrul său de Economie cu o emoție nedisimulată, l-am auzit pe Schacht răspunzând - hotărât și tare Dialogul de ambele părți a continuat din ce în ce mai rapid și s-a întrerupt brusc Un Hitler infuriat a ieșit pe terasa noastră și a vorbit îndelung despre dezgustătorul său ministru prost, care amâna producția de arme pentru el O emoție neobișnuită similară a fost trezită în el un an mai târziu de Niemöller, care a rostit din nou o predică rebelă la Dahlem; în același timp, în fața lui Hitler au fost puse înregistrări de protocol ale apelurilor telefonice auzite * conversațiile lui Niemöller Cu o voce lătrată, Hitler a ordonat ca Niemöller să fie băgat într-un lagăr de concentrare și, din cauza incapacității lui de a se corecta, să nu-l mai lase afară din nou Un alt incident de același fel datează din zilele primei sale tinereți: pe drumul de la Budweis la Krem în , un mare panou a atras atenția asupra unei case din satul Spigal, lângă Veitra, lângă granița cu Cehia Conform semnului, Fuhrer-ul a locuit în această casă în timpul tinereții sale O casă frumoasă, atrăgătoare, în mijlocul unui sat bogat I-am spus lui Hitler despre asta Și-a pierdut cumpătul, a cerut Bormann, care a apărut în total dezordine Hitler l-a atacat imediat: repetase de multe ori că această casă nu trebuia să fie menționată și prostul Gauleiter a adăugat acolo o scândură îndepărtată imediat Atunci nu i-am putut înțelege entuziasmul ciudat, pentru că, pe de altă parte, era fericit când Bormann i-a raportat despre repararea altor locuri memorabile ale tinereții sale în Linz și Braunau Evident, a avut câteva motive personale pentru a șterge din memoria oamenilor această parte specială a tinereții sale Astăzi știm deja despre circumstanțe familiale destul de vagi, care sunt ascunse vederii în această parte a pădurii austriece Uneori, Hitler a făcut o schiță a unuia dintre turnurile zidului istoric al fortăreței din Linz: "Aici îmi plăcea să mă joc cel mai mult Nu am fost cel mai bun student, dar am excelat în tot felul de farse Uneori vorbea despre primele impresii politice ale tinereții sale Aproape toți colegii săi și-au dat seama în mod clar că reînstalarea cehilor în partea germană a Austriei ar trebui împiedicată; aici a început să înțeleagă mai întâi problemele naționale Mai târziu, la Viena, și-a dat seama brusc de pericolul reprezentat de evrei, mulți dintre muncitorii cu care a interacționat fiind declarați antisemiți Dar nu a fost de acord cu muncitorii din construcții pe un punct: "Le-am respins părerile social-democrate, nu am fost niciodată membru al vreun sindicat Aceasta a fost cauza primelor mele dificultăți politice " Poate de aceea nu a păstrat cele mai bune amintiri despre Viena, în contrast, de exemplu, din perioada München dinaintea războiului; Și-a amintit de Munchen cu încântare și, surprinzător de des, de măcelarii cu cârnați excelente Amintindu-și anii tinereții, Hitler a vorbit mereu cu cel mai mare respect episcopului de Linz: el, cu mare energie, învingând orice rezistență, a construit Catedrala din Linz de o dimensiune fără precedent; întrucât această catedrală avea să depășească chiar și pe cea a Sfântului Ștefan ca mărime, episcopul a avut dificultăți considerabile cu guvernul, care nu dorea ca catedrala din Viena să fie depășită nicăieri De regulă, această poveste a fost

urmată de discuții îndelungate despre intoleranța cu care guvernul central austriac a suprimat toate inițiativele culturale independente ale unor orașe precum Graz, Linz sau Innsbruck - în timp ce se pare că nu și-a dat seama că el însuși impunea o nivelare forțată similară a tarilor întregi. Dar acum, când îi va fi dat să decidă, el își va ajuta orașul natal să-și apere drepturile legale. Programul său de a transforma Linz într-un "centru mondial" a inclus construcția unei serii de clădiri monumentale de-a lungul malurilor Dunării, precum și a unui pod suspendat care să lege ambele maluri. Încoronarea planului său a fost să fie Casa maiestuoasă a administrației districtuale NSDAP, cu o sală de ședințe gigantică și o clopotniță. În acest turn el și-a imaginat un mormânt. Pe lângă Casa NSDAP, au fost presupuse următoarele vârfuri de dezvoltare a litoralului: primăria, un hotel impunător, un teatru mare, un sediu general, un stadion, o galerie de artă, o bibliotecă, un muzeu de arme, un pavilion de expoziții, în sfârșit, un monument în cinstea eliberării din și încă unul, spre gloria lui Anton Bruckner. Mi s-a încredințat construirea unei galerii de artă și a unui stadion, care trebuia să fie amplasate pe un deal, de unde se putea admira panorama orașului. Reședința lui Hitler la bătrânețe trebuia să fie ridicată și pe un deal, nu departe de aceste clădiri. Hitler a admirat linia de dezvoltare a litoralului din Budapesta care se dezvoltase de-a lungul secolelor. Avea un vis ambițios de a transforma Linz într-un fel de Budapesta germană. Viena a planificat în general eronat, a spus el cu această ocazie, întrucât a întors spatele Dunării. Designerii au ratat ocazia de a folosi Dunărea în proiectele lor arhitecturale. Și prin urmare, Linz va putea într-o zi să concureze cu Viena, fie și doar pentru că la Linz va reuși. Fără îndoială că astfel de cuvinte nu ar trebui luate atât de în serios, ele au fost generate de o antipatie pentru Viena, care uneori izbucni violent din el, deși în alte împrejurări putea la fel de bine să declare că construirea fostelor fortificații din Viena a reușit să realizând un design arhitectural grandios. Chiar înainte de război, Hitler a declarat ocazional că, după ce și-a atins toate obiectivele politice, se va retrage din treburile statului și își va încheia zilele la Linz. Atunci el nu va juca absolut niciun rol în politică, deoarece succesorul său va putea câștiga autoritate doar dacă el, Hitler, se va retrage complet din politică. Nu-i va spune nimic. Oamenii se vor întoarce mai ușor către succesorul lui, cu cât își vor da seama mai repede că acum toată puterea este în mâinile lui. Și atunci vor uita complet de Hitler. Și l-au părăsit. Jucându-se cu acest gând, nu fără milă pentru el însuși, a continuat: "Poate că unul dintre foștii angajați va rățăci atunci în lumina mea. Doar că nu mă bazez pe asta. Și în afară de Fräulein Brown, nu voi lua pe nimeni cu mine acolo: Fräulein Brown și câinele meu. Voi fi complet, complet singur. Și cine, de bunăvoință, va rămâne cu mine multă vreme? Și nimeni altcineva nu mă va lua în seamă. Toată lumea va alerga după succesorul meu. Ei bine, doar că o dată pe an vor apărea de ziua mea. Desigur, oaspeții au început să se certe între ei și să demonstreze că vor rămâne mereu alături de el și îi vor rămâne fideli. Indiferent de ce s-a ghidat Hitler când a început să vorbească despre pensionarea sa anticipată din politică, în acel moment el a fost, fără îndoială, ghidat de ideea că nu magnetismul personalității sale, ci doar puterea concentrată în mâinile sale, a fost sursa și baza autorității sale. Aureola care îl înconjura pe Hitler, în ochii angajaților săi care nu intrau în contact strâns cu el, era incomparabil mai strălucitor decât în ochii cercului său interior. Aici, Hitler nu a fost numit respectuos "Führer", ci pur și simplu "șef",

aici s-au făcut fără "Heil Hitler", spunând doar "bună ziua" Ba chiar râdeau adesea de el, fără să-i provoace, totuși, nici cea mai mică neplăcere Deci, invariabila sa zicală "Există două posibilități" a fost folosită, de exemplu, de una dintre secretare, Fraulein Schroeder, în prezența sa, chiar și atunci când răspundea la cele mai banale întrebări Să o spunem astfel: "Există două posibilități: ori va ploua, ori nu va ploua" Eva Braun, la masă, în prezența altor invitați, i-a observat lui Hitler că o astfel de cravată nu se potrivea costumului și, fiind într-o dispoziție bună, ea se numea adesea "mama națiunii" La masa mare rotundă a "ceainării" Hitler a început odată să se uite la mine în gol Nu numai că nu mi-am lăsat ochii în jos, dar am luat-o ca pe o provocare Nu știu ce instincte primitive provoacă o astfel de ciocnire de priviri, când adversarii se uită unul pe celălalt până când unul dintre ei se uită în altă parte Personal, ieșeam învingător dintr-un duel de vederi, dar de data aceasta mi-a luat un timp infinit de lung - mi se pare - să folosesc eforturi aproape inumane pentru a înăbuși toată dorința crescândă de a-mi abate privirea ca să nu renunț , până când Hitler însuși a închis ochii și aproape imediat nu a început o conversație cu vecinul său Uneori îmi puneam întrebarea: de ce am nevoie pentru a-l numi pe Hitler prieten? Am fost mereu acolo, am fost în cercul lui apropiat aproape acasă și, în plus, am fost primul asistent în afacerea mea preferată, în arhitectură Totul lipsea Niciodată în viața mea nu am întâlnit o persoană care să-și arate atât de rar sentimentele și, dacă o face, se închide imediat din nou În perioada mea Spandau, am vorbit adesea cu Hess despre această particularitate a lui Hitler Judecând după experiența noastră comună, am avut amândoi momente în care, după cum s-ar părea, ne-am apropiat de el Dar de fiecare dată s-a dovedit a fi o greșeală De îndată ce cineva a acceptat cu prudență tonul lui sincer, a ridicat imediat un zid de netrecut pentru protecție Adevărat, Hess credea că există o singură excepție: Dietrich Eckart Dar, în cursul conversației, am ajuns amândoi la concluzia că și aici am putea vorbi mai degrabă despre admirația pentru bătrân și, mai ales, pentru cei larg recunoscuți în cercurile antisemite ca scriitor decât despre prietenia adevărată Când Dietrich Eckart a murit în , potrivit lui, în preajma lui Hitler erau doar patru persoane care erau prietenoase cu el pe "tu": "Esser, Christian Weber, Streicher și Röhm" Mai mult, în cazul primului, după , după ce a profitat de o ocazie potrivită, a trecut din nou la "tu", l-a evitat pe cel de-al doilea pe cât posibil, l-a tratat impersonal pe cel de-al treilea și, în general, a ordonat ca al patrulea să fie ucis Chiar și în raport cu Eva Braun, el nu a fost niciodată complet uman și dezinhibat: o distanță a fost menținută invariabil - distanța dintre conducătorul întregii națiuni și o fată simplă Uneori îi spunea Bovary cu o încredere nepotrivită Dar această expresie pur bavareză a fost cea care a arătat cum se relaționează cu adevărat cu ea Aventura lui, mizele mari din jocul său, au fost, după toate probabilitățile, pe deplin realizate numai după ce a avut o conversație lungă cu cardinalul Faulhaber la Obersalzberg, în noiembrie După această conversație, Hitler s-a așezat cu mine la amurg în fereastra din sufragerie La început a tăcut mult timp, uitându-se pe fereastră, apoi a spus gânditor: "Sunt două posibilități pentru mine: fie să realizez implementarea deplină a planurilor mele, fie să eșuez Dacă reușesc, voi fi unul dintre cei mai mari din istorie; dacă nu reușesc, voi fi judecat, respins și blestemat " Noua Cancelarie Reich Pentru a crea fundalul necesar ascensiunii sale - "una dintre cele mai mari din istorie" - Hitler a cerut să creeze un design arhitectural de proporții

imperiale Cancelaria Reichului, în care Hitler a intrat la ianuarie , a considerat-o "potrivită pentru o companie de săpun", dar în niciun caz pentru un imperiu puternic La sfârșitul lui ianuarie , Hitler m-a primit oficial în biroul său "Vreau să-ți dau o misiune urgentă", a început el solemn, stând în mijlocul biroului - În viitorul foarte apropiat, voi avea negocieri importante Și pentru asta e nevoie de holuri și încăperi spațioase, cu care să pot impresiona, mai ales pe mici puterile Îți pun întreaga Fossstrasse la dispoziția ta Costurile nu mă deranjează Principalul lucru este să construiești rapid, dar în același timp solid De cât timp ai nevoie? Pentru proiect, pentru demolare și pentru totul împreună? Un an și jumătate sau doi - și asta este prea mult pentru mine Poți să o faci înainte de ianuarie ? Vreau să mai organizez o recepție diplomatică deja în noua clădire " Cu asta, mi-au dat drumul Hitler a descris următorul curs al zilei în discursul său de inaugurare a casei: "Și apoi inspectorul meu general de construcții și-a cerut câteva ore să se gândească, iar în seara aceleiași zile a venit la mine cu un calendar de jurnal și a spus: "La așa ceva si un astfel de martie, casele vor fi demolate, Pe august vom sărbători acoperisul, iar pe ianuarie, Fuhrerul meu, va pot raporta despre finalizarea completa a construcției Eu însumi sunt legat de această industrie, de construcții, înțeleg cât costă Nu mi s-a mai întâmplat niciodată asta Aceasta este o realizare extraordinară " Într-adevăr, i-am făcut lui Hitler cea mai neclintită promisiune din întreaga mea viață Dar Hitler a fost destul de mulțumit Demolarea caselor de pe Vossstrasse a început imediat pentru a curăța șantierul Totodată, au trebuit întocmite planuri pentru a imagina aspectul clădirii și a determina legătura acesteia cu terenul Construcția unui adăpost antibombe, de exemplu, ar fi trebuit să fie începută imediat, chiar și după schițe grosiere Totuși, în etapele ulterioare, a trebuit să mă grăbesc să comand detalii de construcție, neclarificând încă pe deplin toate detaliile arhitecturale Cel mai lung, de exemplu, a trebuit să aștepte covoare uriașe din aceeași țesătură pentru mai multe săli mari Am stabilit cu fermitate culoarea și dimensiunea covoarelor, neștiind încă cum vor arăta încăperile pentru care au fost destinate Camerele, ca să spunem așa, au fost concepute în jurul covoarelor Am respins planul complex, detaliat, atât din punct de vedere al organizării, cât și al calendarului - nu ar fi decât să mărturisească imposibilitatea întregului plan Aceste metode de improvizație aminteau în multe privințe de cele la care va trebui să recurg încă patru ani mai târziu, când eram responsabil de industria armamentului german Șantierul, alungit în lungime, a determinat plantarea unui număr de încăperi, una lângă alta, pe o singură axă I-am prezentat lui Hitler proiectul meu: prin porțile grandioase, noul venit a ajuns din Wilhelmsplatz în curtea oaspeților de onoare, de unde a urcat mai întâi pe treptele pridvorului până în mica sală de recepție, unde se deschideau uși duble de până la cinci metri înălțime drumul spre holul mărginit de mozaicuri Apoi oaspetele a urcat din nou câteva trepte, a traversat rotonda cu cupolă și s-a trezit la începutul galeriei de de metri Această galerie a fost cea care a făcut cea mai mare impresie asupra lui Hitler, pentru că era de două ori mai lungă decât cea în oglindă din Versailles Nișele adânci ale ferestrelor trebuiau să ofere iluminare indirectă, producând acel efect plăcut pe care îl observasem deja când priveam Sala Mare din Palatul Fontainebleau Pe scurt, o serie de încăperi, în continuă schimbare ca material și culoare, și cu o lungime totală de de metri Abia după aceea oaspetele a intrat în sala de recepție propriu-zisă Fără îndoială, o mare risipă în numele

arhitecturii reprezentative și, bineînțeles, al "artei efectului", dar asta a fost în vremea barocului și, în general, întotdeauna Hitler a fost impresionat de ceea ce a văzut: "Ei vor simți deja puterea și măreția Reich-ului german la intrare și în drum spre sală" În lunile următoare, a cerut continuu să-i arate următoarele desene, dar surprinzător de rar a intervenit în această construcție comandată de el însuși, dându-mi ocazia să lucrez în liniște Graba cu care Hitler a forțat construirea noii Cancelarii a Reich-ului avea motive proprii, mai profunde, în anxietatea sa ascunsă pentru propria sănătate Hitler se temea serios că nu va trăi mult Începând din , imaginația sa a fost ocupată cu gânduri dureroase despre o boală de stomac, pe care încercase de multă vreme să le vindece singur, cu ajutorul unui întreg sistem de autocontrol A crezut că știe ce alimente sunt dăunătoare pentru el, așa că s-a pus pe o dietă de foame, ca urmare Puțină supă, salate, mese ușoare și chiar și cele în cantități neglijabile - într-un cuvânt, a început să mănânce foarte prost Cu adevărata disperare subliniată el în farfuria lui: "Și din asta trebuie să trăiască o persoană! Aruncă o privire! Este bine ca medicii să spună: "Ceea ce vrea o persoană, trebuie să mănânce" Și acum abia mai suport nimic Durere după fiecare masă Să faci dieta și mai strictă? Atunci cum să trăiești? Adesea, din cauza durerii de la mijlocul propoziției, întrerupea conversația, se retragea pentru o jumătate de oră sau mai mult sau chiar nu se întorcea deloc În plus, el, potrivit lui, suferea de formarea nemoderată de gaze, dureri de inimă și insomnie Odată, Eva Braun mi-a mărturisit că el, care nu avea încă cincizeci de ani, a spus odată: "Va trebui să te las liber în curând, de ce ai nevoie de un asemenea bătrân!" Medicul său obișnuit a fost dr Brandt, un tânăr chirurg care a încercat să-l convingă pe Hitler să fie supus unei examinări serioase de către un bun medic generalist L-am susținut cu toții în unanimitate Au fost menționate numele profesorilor eminenți și s-au făcut planuri pentru a conduce un astfel de examen fără a atrage atenția excesivă Au discutat despre posibilitatea de a-l plasa într-un spital militar, pentru că acolo este cel mai ușor să păstrați secretul total Dar, în cele din urmă, Hitler a respins din nou și din nou toate opțiunile: el, potrivit lui, pur și simplu nu își putea permite să fie cunoscut drept bolnav Acest lucru îi va slăbi poziția politică, mai ales în străinătate A refuzat chiar să invite, fără nicio bătaie de cap, doar un terapeut să facă prima examinare chiar acasă Din câte îmi amintesc, nimeni nu l-a examinat în acel moment, pur și simplu și-a studiat el însuși simptomele în lumina propriilor sale teorii, care, totuși, era destul de în concordanță cu înclinația lui adânc înrădăcinată pentru activități amatoare Dar, cu o răgușeală din ce în ce mai mare, l-a invitat imediat pe celebrul laringolog din Berlin, profesorul von Eiken, pe care și-a permis să fie examinat serios în apartamentul său de la birou, și a răsuflat ușurat când a aflat că nu are cancer Înainte de asta, timp de multe luni, și-a amintit de soarta lui Kaiser Friedrich al III-lea Chirurgul a îndepărtat un nodul inofensiv, dar această mică operație a fost efectuată și în apartamentul lui Hitler În , Heinrich Hoffmann s-a îmbolnăvit periculos; Dr Morrell, o veche cunostinta, l-a urmat și l-a vindecat cu ajutorul medicamentelor sulfa, pe care le-a prescris din Ungaria Hoffmann i-a spus lui Hitler din nou și din nou cum acest doctor i-a salvat viața în mod miraculos Bineînțeles, a spus asta din adâncul inimii, căci unul dintre talentele lui Morrell era abilitatea de a exagera la infinit boala pe care o vindecase pentru a-și prezenta în mod corespunzător arta Dr Morrell îi plăcea să spună că a studiat cu

celebrul bacteriolog Ilya Mechnikov, laureat al Premiului Nobel și profesor la Institutul Pasteur Mechnikov l-a învățat să lupte împotriva bolilor bacteriene Mai târziu, Morrell a servit ca medic al navei pe aburi de pasageri Fără îndoială că nu era un șarlatan % Mai degrabă, un fanatic al profesiei sale și al câștigului de bani Hitler a cedat în fața convingerii lui Hoffmann de a fi examinat de Morrell Rezultatul a șocat pe toată lumea, pentru că pentru prima dată Hitler l-a tratat pe doctor cu deplină încredere "Nici o singură persoană nu a reușit să explice atât de clar și clar ce mi se întâmplă până acum Metoda lui de vindecare se remarcă printr-o structură atât de logică încât mă inspiră cea mai mare încredere Îi voi îndeplini punctual toate numirile Concluzia principală, potrivit lui Hitler, a fost că flora lui intestinală era complet atrofiată, iar aceasta, la rândul său, s-a datorat supraîncălcării nervoase Merită să remediați acest lucru, deoarece restul plângerilor vor dispărea de la sine Dar Morrell urma să accelereze procesul de vindecare cu un curs de injecții cu vitamine-hormon-fosfor-glucoză Cursul unui astfel de tratament durează un an întreg și, înainte de aceasta, puteți conta doar pe un succes parțial Medicamentul care a stârnit cea mai aprinsă discuție au fost capsulele de bacterii intestinale numite "multiflor", cultivate, potrivit lui Morrell, "din cele mai bune culturi ale unui țăran bulgar" Ce altceva îi mai dădea și injecta lui Hitler, a venit lănoi doar din fire Aceste metode nu ne-au inspirat niciodată prea multă încredere Medicul personal, dr Brandt, a consultat prieteni medici care au respins în unanimitate metodele lui Morrell ca fiind extrem de riscante și netestate, prevăzând și pericolul dependenței Într-adevăr, intervalele dintre injecții erau din ce în ce mai scurte, din ce în ce mai rapide suplimentele biologice derivate din Testiculele și viscerele bovinelor, precum și din substanțe chimice și vegetale, au fost injectate în sângele lui Hitler Odată Goering l-a insultat sever pe Morrell, numindu-l "herr Reichspritzmeister" Cu toate acestea, la scurt timp după începerea cursului de tratament, eczema de pe picior s-a vindecat, care îl chinase pe Hitler de multă vreme Câteva săptămâni mai târziu stomacul s-a îmbunătățit; acum mânca mult mai mult și își permitea mese mai grele, în general se simțea mai bine și admirat cu probă: "Și dacă nu l-aș fi întâlnit pe Morrell! Mi-a salvat viața la propriu! Este doar un miracol cum m-a ajutat! Dacă Hitler a stăpânit arta de a-i subordona pe alții influenței sale, atunci în acest caz totul s-a întâmplat invers Hitler a crezut absolut în geniul medicului său de viață și în curând a interzis orice critică la adresa lui De atunci, Morrell a intrat în cercul asociaților săi și - când Hitler a lipsit - a devenit involuntar un prilej de distracție generală, întrucât nu putea vorbi despre nimic altceva decât strepto- și alți coci, testiculele bovine și ultimele vitamine Hitler a recomandat ca toți angajații săi, la cea mai mică afecțiune, să apeleze la Morrell Când în circulația sângelui și stomacul meu s-au revoltat din cauza unui ritm de lucru nerezonabil și a nevoii de a mă adapta la stilul de viață anormal al lui Hitler, am vizitat și sala de așteptare privată a lui Morrell Pe o placă de deasupra intrării scria: "Dr Theo Morrell Boli de piele și venerice Biroul și apartamentul lui Morrell erau situate în partea cea mai luxoasă a Kurfürstendamm, nu departe de Biserica Amintirii În apartamentul de pe pereți se vedeau numeroase portrete cu dedicații ale vedetelor celebre de cinema și artiștilor de teatru, l-am cunoscut și acolo pe prințul moștenitor După o examinare destul de superficială, dr Morrell mi-a prescris aceleași bacterii intestinale, glucoză, vitamine și pastile cu hormoni Cu siguranță, câteva zile mai târziu am fost

supus unui examen cardinal de către profesorul von Bergmann, medic generalist la Universitatea din Berlin Concluzia profesorului a fost că nu am avut tulburări organice, doar manifestări de nevroză, explicate prin stres excesiv Am încetinit pe cât posibil, și starea de rău a dispărut Pentru a nu provoca nemulțumirea lui Hitler, m-am prefăcut că urmez ordinele lui Morrell cu punctualitate și, pe măsură ce starea mea de sănătate s-a îmbunătățit, am devenit pentru o vreme piesa de afișare preferată a lui Morrell Eva Braun, la insistențele lui Hitler, a fost și ea supusă unui examen cu el După vizită, ea mi-a spus că era dezgustător de murdar și, tremurând, a adăugat că nu va mai fi tratată niciodată de el Hitler s-a simțit încă mai bine, dar nu a renunțat la medicul său de viață, mai mult, venea din ce în ce mai mult la cea la casa lui Morrell de pe insula Schwanenwerder, singurul loc în afară de Cancelaria Reich-ului unde a fost atras L-a vizitat rar pe doctorul Goebbels și a venit la mine pe Schlachtensee o singură dată pentru a vedea ce fel de casă mi-am construit acolo De la sfârșitul anului , când tratamentul prescris de Morrell a încetat să mai ajute, Hitler și-a reluat vechile plângeri Chiar și când da comenzi și discută despre planuri, a adăugat adesea: "Nici nu știu cât voi trăi Poate că majoritatea acestor clădiri vor fi finalizate când voi fi plecat "Între și a fost planificată finalizarea a numeroase proiecte de construcție grandioase Pe scurt, Hitler se aștepta să trăiască doar câțiva ani Sau un alt exemplu: "Când plec pentru totdeauna nu mai am mult timp " Și într-un cerc privat, repeta invariabil: "Nu mai am mult de trăit Întotdeauna am visat să îmi las timp pentru propriile mele idei Trebuie să le fac eu Dintre toți posibiii mei succesori, niciunul nu este înzestrat cu suficientă energie pentru a depăși crizele care apar inevitabil Într-un cuvânt, intențiile mele trebuie îndeplinite, atâta timp cât îi permite sănătatea, ceea ce se înrăutățește pe zi ce trece La mai , Hitler a întocmit un testament personal; a promulgat politica încă din noiembrie , în prezența ministrului de Externe și a elitei militare a Reichului și a desemnat planurile sale largi de cucerire drept "dispoziție testamentară în caz de moarte" Din propriul lor cerc interior, care, din seară în seară, trebuia să se uite prin muzical mărunț comedie și dezvăluiri nesfârșite despre Biserica Catolică, diverse diete, temple grecești și câini ciobani, el a ascuns în general cât de serios își ia visul de a domina lumea Mulți dintre foștii colaboratori ai lui Hitler au încercat ulterior să teoretizeze că Hitler a devenit o persoană diferită în și au atribuit schimbarea deteriorării sănătății din cauza metodelor doctorului Morrell Dimpotrivă, eram de părere că planurile și intențiile lui Hitler nu s-au schimbat niciodată Boala și teama de moarte l-au determinat doar să se grăbească cu implementarea lor Ele s-au putut prăbuși doar într-o coliziune cu forțele superioare de opoziție, iar acestea nu au fost observate în Dimpotrivă, succesele din l-au determinat să mărească și mai mult ritmul deja ridicat Mi se pare că graba convulsivă cu care ne-a îndemnat la lucrările noastre de construcție era legată și de această anxietate internă a lui Hitler La sărbătorirea încheierii primului ciclu, el a spus: "Acesta nu mai este un ritm american, acesta este deja unul german De asemenea, cred că eu însumi fac mult mai mult decât alți lideri de state din orice așa-zisă democrație Cred că din punct de vedere politic putem stabili un alt ritm, iar dacă este posibil să anexăm un stat la Reich în trei sau patru zile, atunci nu trebuie să fie mai puțin posibil să ridicăm o clădire într-un an sau doi Cu toate acestea, uneori mă întreb dacă o astfel de activitate de construcție agitată nu a urmărit simultan scopul de a-și ascunde adevăratele

planuri și, vorbind despre momentul construcției și așezarea primei pietre, a induce publicul în eroare Timp de un an, pe la , am stat la Curtea Germană din Nürnberg Hitler a vorbit despre obligația de a spune cu voce tare doar ceea ce era destinat urechilor publice Printre alții, Reichsleiter Philipp Bouler și tânăra lui soție stăteau la masă Ea a observat că o astfel de restricție este cu greu aplicabilă acestui cerc, pentru că știm cu toții să păstrăm secretele că are încredere în noi Hitler a râs și a răspuns: "Aici nimeni nu știe să tacă, cu o singură excepție", și cu aceste cuvinte mi-a arătat cu degetul Dar ce s-a întâmplat în lunile următoare, nu am învățat de la el Pe februarie , l-am privit pe comandantul marinei, Erich Raeder, părăsindu-l pe Hitler cu o consternare extremă și traversând sala Era palid, se legăna în timp ce mergea și, în general, arăta ca cineva pe cale să facă un atac de cord O zi mai târziu am aflat din ziare că Ribbentrop i-a succedat lui von Neurath în funcția de ministru de externe, Brauchitsch i-a succedat lui von Fritsch în funcția de comandant șef al forțelor terestre Comanda Wehrmacht-ului, îndeplinită până atunci de feldmareșalul von Blomberg, a fost preluată complet de Hitler, iar Keitel a fost numit șef de stat major Îl cunoșteam pe generalul-colonel von Blomberg din Obersalzberg: era un domn plăcut cu aspect aristocratic, Hitler îl respecta foarte mult și, până la demisia sa, îl trata cu multă considerație În toamna anului , la recomandarea lui Hitler, mi-a vizitat biroul de la Pariserplatz, unde m-a rugat să-i arăt modele și desene ale reconstrucției Berlinului Calm și interesat, a petrecut aproximativ o oră cu mine în compania generalului său, care a dat din cap aprobator la fiecare cuvânt al șefului său Acest general a fost Wilhelm Keitel, care a devenit de acum înainte cel mai apropiat colaborator al lui Hitler în înaltul comandament al Wehrmacht-ului Dacă nu știam ierarhia militară, atunci l-aș fi confundat cu un adjutant În același timp, generalul-colonel von Fritsch, cu care nu mă mai întâlnisem până acum, m-a invitat la locul său de pe Bendlerstrasse Mai mult, atunci când și-a exprimat dorința de a vedea planurile Berlinului, nu a fost ghidat de pură curiozitate Am întins planurile pe masa mare cu hărți; cu răceală, subliniind distanța și într-un scurt drum militar, care aproape s-a marginit de neprietenie, mi-a ascultat explicațiile Pe baza întrebărilor lui Fritsch, am ajuns la concluzia că voia să înțeleagă în ce măsură Hitler, cu planurile sale grandioase de construcție calculate de mulți ani, era interesat de dezvoltarea pașnică Dar poate m-am înșelat Iată-l pe von Neurath, ministrul Afacerilor Externe, nu știam înainte Odată, în anul , Hitler a ajuns la concluzia că vila ministrului nu era potrivită pentru îndatoririle sale oficiale și m-a trimis la doamna von Neurath cu o propunere de extindere semnificativă a clădirii pentru contul de stat Doamna von Neurath mi-a arătat apartamentul lor și a declarat pe un ton hotărât că, în opinia ei și a ministrului, apartamentul era destul de potrivit pentru scopul său, dar ea, la rândul ei, a fost recunoscătoare pentru ofertă Hitler a fost enervat, dar nu a revenit la propunerea lui Aici vechea aristocrație a demonstrat o modestie demnă și s-a distanțat sincer de pasiunea neobosită pentru superioritatea ostentativă a noilor stăpâni ai vieții Aici Ribbentrop nu era așa În vara anului , m-a cerut la Londra, deoarece dorea să renoveze și să extindă clădirea ambasadei germane, pentru ca totul să fie finalizat înainte de încoronarea lui George al VI-lea în primăvara lui și în cursul evenimentelor publice propuse, ar putea lovi lumea londoneză cu lux și amploare Ribbentrop i-a încredințat detaliile soției sale, care, împreună cu arhitectul de la Atelierele din München, s-au răsfățat în fantezii arhitecturale atât de

nestăpânite, încât aş putea bine să mă consider de prisos Ribbentrop a fost foarte prietenos cu mine, totuşi, în toate aceste zile petrecute la Londra, a fost invariabil într-o dispoziţie proastă când a primit telegrame de la ministrul de externe, considerându-le o ingerinţă în treburile sale A enervat şi a declarat public că îşi va coordona politica cu Hitler, care i-a explicat personal care sunt sarcinile noastre la Londra Pentru mulţi dintre asociaţii politici ai lui Hitler care sperau în relaţii bune cu Anglia, capacitatea lui Ribbentrop de a atinge aceste obiective părea la acea vreme foarte îndoielnică În toamna anului , Dr Todt a întreprins un tur de inspecţie al Autobahn în construcţie împreună cu Lord Walton După aceea, a vorbit despre dorinţa neoficială a domnului ca el, Todt, să devină ambasador la Londra în locul lui Ribbentrop, deoarece sub Ribbentrop nu ar fi posibil să se realizeze bune relaţii cu Anglia Ne temeam că aceste cuvinte ar putea ajunge la Hitler, dar nu a existat nicio reacţie Aproape imediat după ce Ribbentrop a fost ridicat la rangul de ministru de externe, Hitler i-a sugerat să demoleze complet vechea vilă a fostului ministru şi să reconstruiască palatul preşedintelui Reich într-un apartament de serviciu Ribbentrop a acceptat această ofertă Al doilea eveniment din acest an, care a făcut destul de clară accelerarea din ce în ce mai mare a politicii lui Hitler, l-am trăit pe martie , în sala mare a apartamentului său din Berlin Acolo, adjutantul Schaub a stat în faţa radioului şi a ascultat discursul de la Innsbruck al cancelarului austriac, dr Schuschnigg Hitler însuşi s-a retras în biroul său privat de la etajul doi Schaub aştepta clar ceva foarte specific El a luat notiţe pe măsură ce Schuschnigg a devenit mai precis şi la final a anunţat un referendum pentru ca poporul austriac să decidă singur dacă vrea sau nu independenţă şi, în concluzie, Schuschnigg s-a adresat concetăţenilor săi în dialectul vienez: "Băieţi, timpul a sosit !" A sunat ora şi pentru Schaub S-a repezit sus la Hitler Puţin mai târziu, Goebbels în frac şi Goering în uniformă s-au grăbit acolo Evident, tocmai se întorseseră de la un fel de petrecere pentru sezonul balului de la Berlin, care era în plină desfăşurare, şi amândoi au dispărut la etaj cu un anumit mister Şi din nou, doar câteva zile mai târziu am aflat din ziare ce s-a întâmplat atunci Pe martie, unităţile germane au intrat în Austria Aproximativ trei săptămâni mai târziu mergeam cu maşina la Viena pentru a pregăti sala mare a Gării de Nord-Vest pentru grandioasa demonstraţie de la Viena În toate oraşele şi satele, oamenii făceau cu mâna amabil maşinile germane care treceau Şi chiar în Viena, la Hotelul Imperial, am întâlnit partea inferioară banală a bucuriei populare Un număr destul de mare de figuri din "Reich-ul iniţial", precum preşedintele poliţiei din Berlin, contele Geldorf, s-au grăbit la Viena, în mod clar atraşi de abundenţa din magazinele locale "Aici mai este lenjerie bună Sunt pături de lână în orice cantitate Şi am găsit un magazin cu băuturi alcoolice de import " - s-au auzit frânturi de conversaţii în hol Eram dezgustat, aşa că m-am limitat la a cumpăra o pălărie borsalino Ei bine, ce îmi pasă de toate astea? La scurt timp după Anschluss, Hitler a ordonat să-i fie livrată o hartă a Europei Centrale şi şi-a arătat cercului său interior respectuos şi atent modul în care Cehoslovacia era acum "ciupită" Chiar şi mulţi ani mai târziu, el a subliniat adesea cât de dezinteresat din punctul de vedere al unui om de stat Mussolini s-a comportat când şi-a dat acordul pentru intrarea trupelor germane în Austria: el, Hitler, îi va fi veşnic recunoscător Pentru Austria, ca tampon neutru, a fost soluţia cea mai favorabilă pentru Italia; acum trupele germane stau pe Brenner, care în timp va deveni inevitabil o problemă politică internă pentru Italia

Următoarea călătorie a lui Hitler în Italia în a fost menită să servească drept prima manifestare a acestei recunoștințe Totuși, Hitler s-a bucurat și de ocazia de a vedea monumentele arhitecturale și comorile artistice ale Florenței și Romei Pentru alai a fost modelată o uniformă de lux, care i-a fost arătată lui Hitler Îi plăcea acest fast; forma accentuat de modestă, pe care el însuși o prefera, era plină de un element de calcul pentru psihologia de masă "Escorta mea trebuie să arate grozav Atunci simplitatea mea va fi cu atât mai evidentă Aproximativ un an mai târziu, Hitler i-a dat scenografului șef al Reichului, Benno von Arendt, care până atunci proiectase doar opere și operete, sarcina de a modela o uniformă diplomatică Fracurile brodate cu aur au câștigat aprobarea lui Hitler Inteligenții au spus: "Nu da și nici nu lua niciodată "Liliacul"!" În plus, Hitler l-a însărcinat pe Arendt să schițeze schițele pentru comenzi; astfel de comenzi ar fi câștigat succes pe orice etapă După care l-am numit pe Arendt "ținichiul celui de-al Treilea Reich" Întors dintr-o călătorie în Italia, Hitler și-a rezumat impresiile: "Cât mă bucur că nu avem o monarhie și că nu am ascultat niciodată vocea celor care au vrut să mi-o impună Aceste volane de palat, această etichetă! Doar îngrozitor! Și Duce este mereu pe fundal! La toate cinele oficiale și în toate standurile, familia regală a ocupat cele mai bune locuri Și Duce a stat la distanță, deși el era cel care reprezenta statul Hitler, conform protocolului, era egală ca mărime cu regele cașef al statului, iar Mussolini era doar prim-ministru După o vizită în Italia, Hitler a simțit că era de datoria lui să îi acorde lui Mussolini niște onoruri speciale El a decis ca Piața Adolf Hitler din Berlin după restructurarea ei în programul general al noului design al orașului să fie numită după Mussolini Adevărat, din punct de vedere arhitectural, el a considerat această zonă absolut groznică, întrucât a fost mutilat de clădirile moderne din vremurile Weimar, dar "când vom redenumi ulterior Piața Adolf Hitler în Piața Mussolini, în sfârșit voi scăpa de ea și, în plus, dacă renunț la pătratul meu către Duce, va arăta foarte demn Am schițat deja o schiță a monumentului Mussolini " Dar aceste planuri nu s-au adevărat niciodată, pentru că reconstrucția pieței, pe care Hitler a cerut-o, nu a fost niciodată realizată Anul dramatic a dus în cele din urmă la consimțământul puterilor occidentale de a ceda lui Hitler teritorii mari ale Cehoslovaciei Cu câteva săptămâni mai devreme, la Congresul de la Nürnberg, Hitler apăruse în discursul său în audiență ca Fuhrer-ul furios al națiunii sale; susținut de aplauzele furioase ale susținătorilor săi zeloși, a încercat să convingă țările străine tensionate și atente că, uneori, nu i-ar fi frică de război În retrospectivă, se poate înțelege că discursul său a fost conceput ca parte a unei campanii grandioase de intimidare, al cărei impact, deși la o scară mai mică, l-a folosit deja cu oarecare succes într-o conversație cu Schuschnigg Pe de altă parte, îi plăcea, prin declarații publice, să-și pună la punct limita a ceea ce era permis, de la care nu se mai putea abate fără a-și pune reputația în pericol Hitler i-a făcut chiar și pe cei mai apropiați asociați ai săi să creadă că este pregătit de război, convingându-i de inevitabilitatea acestuia, deși de obicei nu avea obiceiul să-și dezvăluie nimănui intențiile sale secrete Discursurile lui Hitler despre pregătirea pentru război l-au impresionat chiar și pe Bruckner, care a servit mulți ani ca adjutant principal În septembrie, în timpul congresului partidului, Brückner și cu mine stăteam pe zidul castelului Nürnberg, în fața noastră, sub razele soarelui răcoros de septembrie, orașul vechi zăcea într-o ceață, și aici Brückner a lăsat cu tristețe: "Poate că vedem această imagine

pașnică pentru ultima oară Poate că vom avea un război în curând " Mai mult pentru flexibilitatea puterilor occidentale decât pentru reținerea lui Hitler, războiul prezis de Brücker a fost din nou evitat În fața lumii înspăimântate și a susținătorilor lui Hitler, care au crezut în cele din urmă în infailibilitatea sa, a avut loc transferul Sudeților în Germania Toată lumea a fost surprinsă de fortificațiile graniței cehe În timpul antrenamentului de tragere, specialiștii au afirmat cu uimire că armele noastre, pe care urma să le folosim împotriva acestor fortificații, nu ar fi avut efectul scontat Hitler a mers chiar el însuși la fosta graniță pentru a vedea sistemul de buncăre cu proprii lui ochi și a revenit profund impresionat Fortificațiile s-au dovedit a fi extrem de puternice, sistemul lor de desfășurare a fost extrem de bine planificat și, acoperite de mai multe linii de sprijin, au fost profund securizate "A le lua în prezența unei rezistențe încăpățănate ar fi extrem de dificil și ar costa mult sânge Și le-am primit fără vărsare de sânge Dar un lucru este cert: nu le voi mai permite niciodată cehilor să construiască o linie defensivă Ce poziții excelente de start avem acum: trecând munții, ne aflăm imediat în văile Boemiei! Pe noiembrie, în drum spre biroul meu, am trecut pe lângă ruinele încă fumegânde ale sinagogii din Berlin Acesta a fost al patrulea eveniment dureros care a determinat pentru mine ultimul an postbelic Astăzi, această amintire vizuală este una dintre cele mai deprimante impresii din viața mea, pentru că atunci m-a lovit în primul rând neplăcut elementul de dezordine care mi-a apărut ochilor pe Fasanenstrasse: grinzi carbonizate, părți prăbușite ale fațadei, arse zidurile - vestitorii tabloului care avea să devină mai târziu decisiv aproape pentru întreaga Europă Dar ceea ce m-a deranjat cel mai mult a fost trezirea politică a "străzii" Vitrinele sparte ale vitrinelor au fost primul lucru care mi-a tulburat simțul civic al ordinii Nu am observat că atunci nu numai sticla s-a spart, că în acea noapte Hitler a traversat un anume Rubicon pentru a patra oară într-un an și și-a condamnat Reich-ul la o soartă inevitabilă Dar am ghicit atunci, chiar și pentru o clipă, chiar pe scurt, în ce s-a întâmplat începutul a ceva care era sortit să se termine cu distrugerea unui întreg strat al poporului nostru? Că substanța mea morală se schimbă cumva ca urmare a acestui lucru? Nu pot spune Mai degrabă, am luat ceea ce s-a întâmplat cu totală indiferență Ceea ce a fost promovat de cuvintele lui Hitler nu a făcut-o voia asemenea extreme Mi s-a părut că era oarecum stânjenit Mai târziu, Goebbels, într-un cerc îngust, a arătat clar că el a fost inițiatorul acestei nopți sumbre, monstruoase Consider chiar că este foarte posibil să fi înfruntat pe Hitler șovăitor cu un fapt împlinit pentru a-l forța să acționeze Am fost în mod constant impresionat de faptul că atacurile antisemite ale lui Hitler nu s-au păstrat practic în memoria mea Privind în urmă, pot reconstrui din fragmentele de amintiri care au supraviețuit anxietățile și speranțele mele ale vremii: neliniștea că comportamentul lui Hitler ar putea să nu corespundă cu imaginea pe care mi-am creat-o, preocuparea pentru sănătatea lui, speranța că lupta lui împotriva bisericii va fi atenuat, nedumerit la proclamarea de către el a unor scopuri complet utopice - într-un cuvânt, asta pur și simplu nu mi-a trecut prin minte, dar ura lui față de evrei mi s-a părut atunci destul de firească și nu a trezit nicio emoție M-am recunoscut ca fiind arhitectul lui Hitler Evenimentele politice nu m-au preocupat Le-am făcut doar decoruri impresionante, Hitler mă confirma zilnic într-o astfel de percepție de sine, implicându-mă aproape exclusiv în rezolvarea problemelor de arhitectură; în plus, dacă aș încerca să particip activ la discuțiile

politice, ar fi considerate aeruri goale ale unui nou venit deja târziat Am simțit și am realizat că am fost îndepărtat de nevoia de a-mi exprima părerea În plus, educația național-socialistă a vizat o gândire limitată; prin urmare, era de așteptat să fiu angajat exclusiv în construcții Măsura grotescă în care am avut această iluzie este arătată de memoriul meu către Hitler din : "Sarcina pe care trebuie să o îndeplinesc nu este de natură politică Am experimentat o satisfacție totală din munca mea doar atunci când atât propria personalitate, cât și munca mea au fost evaluate prin rezultate concrete Cu toate acestea, de fapt, această restricție nu a jucat niciun rol Astăzi, mi se pare, doar mărturisește dorința mea insistentă de a nu amesteca cu imaginea idealizată a lui Hitler implementarea practică a acelor sloganuri antisemite care atârnavă pe afișe în fața intrărilor, care erau subiectul de conversație la masa de ceai Căci, în esență, nu a contat cine pune turba străzii asupra sinagogilor și magazinelor evreiești, fie că a fost prin decretul lui Hitler sau cu acordul său tacit În anii de după eliberarea mea din Spandau, am fost întrebat în repetate rânduri ce încercam să-mi dau seama într-o celulă, singur cu mine de douăzeci de ani; ce știu despre persecuția, deportarea și exterminarea evreilor, ce ar fi trebuit să știu, ce concluzii mi-a cerut asta Nu mai dau răspunsul cu care încerc de atâta timp să-i conving pe cei care au întrebat, și în primul rând pe mine, că în sistemul hitlerist, ca în orice regim totalitar, crește și gradul de izolare și, prin urmare, de alienare cu înălțimea poziției; că, odată cu trecerea crimei pe o bază tehnică, numărul ucigașilor specifici scade și, în consecință, crește posibilitatea de a nu ști nimic, că mania secretului care domnește în acest sistem dă naștere la diferite grade de inițiere și, astfel, oferă tuturor celor care doresc oportunitatea de a scăpa de conștientizarea inumanității Deci, nu mai dau aceste răspunsuri, pentru că reprezintă o încercare în maniera unui avocat de a percepe ce se întâmplă Fără îndoială, ca favorit și mai târziu ca unul dintre cei mai influenți miniștri ai lui Hitler, am fost izolat; fără îndoială, gândirea în termeni de arhitectură, precum și în ceea ce privește ministrul armamentului, mi-a oferit numeroase oportunități de scuze; fără îndoială, ceea ce, de fapt, a început în noaptea de spre noiembrie și s-a încheiat cu Auschwitz și Majdanek, chiar nu știam, ci măsura izolării mele, ci intensitatea scuzelor mele, dar gradul ignoranței mele a fost hotărât până la urmă de mine Și atunci, astăzi, după o autoexaminare dureroasă, înțeleg că am pus greșit întrebarea, atât eu, cât și cei care m-au întrebat după eliberare Fie că știam sau nu știam, mult sau puțin, nu contează deloc când mă gândesc la ce orori trebuie era să știe și ce concluzii trebuia să tragă pe baza celor câteva fapte cunoscute de mine Cei care mă întreabă se așteaptă la scuzele mele Ei nu sunt și nu pot fi Până la ianuarie , construcția noii Cancelarii a Reich-ului urma să fie finalizată Pe ianuarie, Hitler a sosit de la München la Berlin Era plin de nerăbdare și se aștepta în mod clar să găsească un pandemoniu de constructori și curățători Toată lumea știe graba convulsivă cu care, cu puțin timp înainte de punerea în funcțiune a unei noi clădiri, schelele sunt demontate, praful și alte resturi sunt greblate, sunt înfășurate covoare și sunt agățate pozele Dar Hitler a fost înșelat: de la bun început am alocat o rezervă de câteva zile pentru datele planificate, de care ulterior nici nu am avut nevoie și, prin urmare, totul a fost gata cu patruzeci și opt de ore înainte de punerea în funcțiune a clădirii După ce a trecut prin incinta Cancelariei, Hitler putea, dacă dorea, să se așeze imediat la biroul său și să se ocupe de treburile statului Clădirea i-a făcut o impresie

profundă A fost plin de laude pentru "arhitectul genial" și, contrar obiceiului, și-a exprimat admirația față de mine personal Iar faptul că am finalizat construcția cu două zile înainte de termen mi-a adus faima unui organizator remarcabil Cel mai mult, lui Hitler i-a plăcut călătoria lungă pe care oaspeții și diplomații distinși ar trebui să o parcurgă în viitor înainte de a ajunge în sala de recepție Îndoielile mele cu privire la podelele din marmură lustruită, pe care nu mi-aș dori să le acopăr cu un covor, nu a împărtășit: "Pardoseala de marmură este cel mai sigur lucru, deoarece sunt diplomați, lăsați-i să meargă pe o podea alunecoasă!" Dar sala de primire i se părea prea mică A ordonat să fie triplat, iar planurile necesare au fost gata exact la timp pentru începerea războiului Dar cabinetul de lucru a câștigat aprobarea deplină a lui Hitler A fost deosebit de mulțumit de incrustația de pe birou, înfățișând o sabie pe jumătate scoasă "Bine, bine Când diplomații care vor sta în fața mea vor vedea asta, vor fi loviți de frică" Din medalioanele aurite pe care le-am așezat deasupra celor patru uși ale biroului, patru virtuți se uitau la Hitler - Înțelepciunea, Sanitatea, Curajul și Dreptatea Nu știu ce imagini m-au condus la această idee Două sculpturi de Arno von Brecker într-o sală rotundă, pe ambele părți era încadrat un portal în fața Marii Galerie și, deși una dintre ele înfățișa "Îndrăzneala", cealaltă - "Cântărirea" Poate că această aluzie destul de jalnică a prietenului meu Brecker că orice îndrăzneală necesită inteligență, precum și sfatul meu alegoric de a nu uita alte virtuți împreună cu curaj, a fost o încercare naivă nu numai de a accepta în mod creativ sfatul lui Hitler, ci și de a exprima o anumită îngrijorare cu privire la posibila pierdere a ceea ce a fost deja câștigat O masă mare cu un blat greu de marmură a stat inutil în fața ferestrei la început Din , a fost urmat de întâlniri despre situația de pe fronturi; hărțile Statului Major răspândite pe acesta arătau pătrunderea rapidă atât a oponentilor occidentali, cât și a celor estici pe teritoriul Reich-ului Acesta a fost ultimul post de comandă al lui Hitler pe suprafața pământului, următorul era situat la de metri de aici și deja sub mulți metri de beton Deși lui Hitler îi plăcea sala de ședințe a cabinetului cu panouri acustice din lemn, nu a folosit-o niciodată în scopul propus Niciunul dintre miniștrii Reichului nu m-a întrebat dacă aș putea să aranjez cumva ca el să vadă măcar "sala lui" Hitler nu s-a opus și s-a întâmplat ca un ministru să stea tăcut câteva minute în fața scaunului său, pe care nu a reușit să-l ia niciodată și pe care stătea o mapă mare de piele albastră cu numele lui cu litere aurii Patru mii și jumătate de muncitori au lucrat în două schimburi pentru a respecta termenele extrem de strânse Adăugați la acestea acele câteva mii care au fost împrăștiate în toată țara și au produs piese de construcție Toți - zidari, dulgheri, stivuitori, finisori și alții - au fost invitați să privească clădirea terminată și, șocați, au rătăcit prin holurile ei La Palatul Sporturilor, Hitler li s-a adresat: "Aici reprezintă poporul german Și dacă primesc pe cineva în Cancelaria Reichului, atunci nu este primit de o persoană privată pe nume Adolf Hitler, ci de conducătorul națiunii germane - și astfel nu eu îl primesc, ci - prin mine - Germania îl primește De aceea vreau ca aceste săli să se ridice la nivelul acestui obiectiv Toată lumea a luat parte la construcția acestei clădiri, care va supraviețui secolelor, dând mărturie despre timpul nostru Aceasta este prima construcție a noului mare popor german " După masă, el întreba adesea care dintre oaspeții săi nu văzuse încă Cancelaria Reichului și era fericit când putea să o arate cuiva În același timp, a demonstrat însoțitorului șocat capacitatea sa de a memora date digitale

A început să mă întrebe: "Care este zona acestei săli?" Am ridicat din umeri jenat, apoi el însuși a sunat numerele. Totul s-a potrivit. Încetul cu încetul a devenit un joc trucat, pentru că eu însumi am memorat toate numerele. Dar, din moment ce i-a plăcut clar jocul, am jucat de-a lungul timpului. Semnele de atenție ale lui Hitler se tot multiplicau și se înmulțeau; a aranjat o cină în apartamentul lui pentru cei mai apropiați asociați ai mei; el însuși a scris un articol pentru o carte despre Cancelaria Reich-ului, mi-a acordat "Insigna de aur a partidului" și, adăugând câteva cuvinte jenate, mi-a oferit una dintre acuarelele tinereții sale. Scrisă în , în perioada întunecată a vieții lui Hitler, înfățișează biserica gotică într-o manieră calmă, precisă și pedantă. Nu simt niciun impuls personal, nu există o singură linie care să indice inspirația. Dar nu numai modul de a scrie mărturisește lipsa talentului autentic, întreaga imagine - și alegerea subiectului, și tonurile superficiale și lipsa de perspectivă - este un document autentic al perioadei timpurii a vieții lui Hitler. Toate acuarelele din același timp par a fi neobiective, chiar și picturile asociate cu Primul Război Mondial și sunt impersonale. Trecerea la încrederea în sine a venit cu întârziere, după cum o demonstrează două schițe în stilou ale complexului din Berlin și ale Arcului de Triumf, pe care le-a realizat în aproximativ zece ani mai târziu, în fața mea, cu creionul albastru și roșu, cu o mână energică, adesea un strat peste altul, până când nu a putut să înțeleagă forma evazivă. Dar chiar și atunci, și-a gravitat sufletul către acuarelele neprevăzute din anii săi mai tineri, oferindu-le ocazional ca o recompensă specială. Un bust de marmură al lui Bismarck a stat în Cancelaria Reich-ului timp de multe decenii. Cu câteva zile înainte de marea deschidere a noii clădiri, muncitorii au aruncat bustul la podea, iar capul i-a căzut. Un semn rău, m-am gândit. Și din moment ce eram familiarizat și cu povestea lui Hitler că tocmai la începutul Primului Război Mondial, un vultur imperial a căzut de la poștă, i-am ascuns necazul și l-am instruit pe Breker să facă o copie exactă, pe care i-am dat aspectul vechi cu ajutorul ceaiului. În discursul său deja menționat, Hitler a spus cu încredere în sine: "Acesta este miracolul conținut în afacerea construcțiilor: dacă se construiește ceva, rămâne ca un monument. Merită, este diferit de o pereche de cizme, care, până la urmă, trebuie făcute și ele, iar într-un an sau doi cineva le dă jos și le aruncă la gunoi. Iar clădirea rămâne și va aminti de toți cei care au creat-o timp de secole la rând." Pe ianuarie a fost inaugurată această nouă clădire concepută să reziste secole: Hitler i-a primit în Sala Mare pe toți diplomații acreditați la Berlin pentru a le prezenta adresele de Anul Nou. La zile de la deschiderea noii Cancelarii a Reich-ului, la martie, președintele Cehoslovaciei a fost adus în noul birou al lui Hitler. Între aceste ziduri s-a desfășurat o tragedie, care a început în aceeași noapte cu ascultarea lui Gakhi și s-a încheiat dimineața devreme cu ocuparea țării sale "În sfârșit", a spus Hitler mai târziu, "l-am tratat pe bătrân în așa fel încât nervii lui nu l-au putut suporta și era deja gata să semneze acordul, dar apoi a avut un atac de cord. În camera alăturată, doctorul meu Morrell i-a făcut o injecție, care în acest caz a funcționat și chiar prea mult, Gakha și-a revenit foarte curând în fire, s-a înviat din nou și nu a vrut să semneze până nu l-am terminat până la urmă. La șaptezeci și opt de luni după marea deschidere, pe iulie, Winston Churchill și-a exprimat dorința de a fi arătat prin holurile Cancelariei Reichului. În fața ei era o mulțime mare. Cu excepția unui bărbat în vârstă care a clătinat din cap în mod dezaprobat, toată lumea a început să strige toasturi în onoarea mea.

Această expresie a iubirii m-a mișcat la fel de mult ca fețele înfometate și hainele uzate ale acestor oameni. Apoi am rătăcit îndelung prin coridoarele și sălile ruinate ale Cancelariei Reichului. Curând clădirea a fost complet demolată, iar pietrele și marmura au servit drept material pentru memorialul de război rusesc din Treptov. Ziua Cancelariei Reichului. În fiecare zi, patruzeci până la cincizeci de persoane aveau acces gratuit la Cancelaria Reich-ului la masa de mese a lui Hitler. Nu trebuiau decât să-l sune pe adjutant și să-l informeze despre sosirea lor așteptată. În cea mai mare parte, erau Reich și Gauleiters, unii dintre miniștri, apoi oameni din cercul interior, dar - cu excepția adjutantului șef - nici ofițeri. Adjutantul, colonelul Schmundt, l-a convins în mod repetat și persistent pe Hitler să invite înalți oficiali militari la cină, dar Hitler nu a fost niciodată de acord. Poate că și-a dat seama că cercul vechilor săi camarazi va oferi ofițerilor un pretext pentru remarci disprețuitoare. De asemenea, am avut dreptul de acces gratuit la apartamentul lui Hitler și am folosit adesea acest drept. Polițistul de la poartă îmi cunoștea mașina și m-a lăsat să trec fără să întrebe nimic. Am lăsat mașina în curte și am mers la apartamentul reconstruit de Troost. Era situat pe partea dreaptă a Cancelariei Reichului, recent reconstruită și era legat de aceasta printr-un vestibul. SS-ul de serviciu de la escorta nazistă m-a întâmpinat prietenesc, i-am întins tubul cu desenele și, neînsoțit, ca al meu, am intrat în anticameră spațioasă, o cameră cu două seturi de mobilier, confortabilă pentru a se așeza, ale căror pereți albi erau decorați cu tapiserii, iar podeaua de marmură roșu închis acoperită cu covorașe scumpe. Unii dintre oaspeți au fost aproape întotdeauna prezenți acolo, unii vorbeau, alții au avut convorbiri telefonice private și, în general, a fost preferată această cameră, deoarece era singura în care era permis fumatul. Aici nu era obiceiul să ne salutăm cu obligatoriu "Heil Hitler!" În alte locuri, aici mai des a sunat "Bună ziua!" Deci obiceiul de a-ți demonstra apartenența la partid cu ajutorul unei insigne cu rever nu era, de asemenea, obișnuit în acest cerc, iar uniforme erau rare. Pe scurt, cei care au reușit să ajungă în această cameră au avut privilegiul unui anumit grad de relații informale. Prin sala de recepție pătrată, care era puțin folosită din cauza mobilierului inconfortabil, oamenii au intrat în sufrageria propriu-zisă, unde vorbeau, majoritatea în picioare. Această cameră de aproximativ o sută de metri pătrați, singura din întregul apartament care se potrivește conceptului de "cosy", a fost păstrată în respect față de trecutul său bismarckian în timpul unei restructurări majore din - : un tavan din lemn, pereți pe jumătate înveliți în lemn și un șemineu, împodobit cu stema Renașterii florentine și adus cândva de cancelarul Reichului von Bülow din Italia. Singurul șemineu era la etajul inferior. Mobilierul din piele neagră stătea în semicerc în jurul lui, iar în spatele canapelei era o altă masă, una mai mare, cu ziare întinse constant pe blatul ei de marmură. Pe pereți atârnavă o tapiserie și două tablouri de Schinkel, donate de Galeria Națională special pentru apartamentul Cancelarului. În ceea ce privește momentul apariției, în această chestiune Hitler a demonstrat o lipsă autocratică de punctualitate. Dacă cina era, de exemplu, programată pentru ora două, atunci Hitler apărea de obicei la trei sau chiar mai târziu, uneori din camerele superioare, pur private ale apartamentului său, deseori după niște discuții în Cancelaria Reichului. A apărut fără nicio formalitate, ca o persoană complet privată, salutând oaspeții cu o strângere de mână și exprimând o oarecare considerație asupra subiectului zilei; dintre cei special aleși, s-a interesat de starea de sănătate a "soției

doamnei" pe un ton adecvat ocaziei, a acceptat o selecție de știri din mâinile șefului de presă, s-a așezat puțin mai departe într-un fotoliu și a început să citească Uneori, dacă informația i se părea deosebit de interesantă, trecea ziarul unuia dintre invitați, însoțind transmiterea de replici superficiale și oaspeții au stat așa cincisprezece sau douăzeci de minute, până când cortina se ridică, închizând ușa de sticlă care dădea în sufragerie "Menajera", persoana care a inspirat încrederea, datorită dimensiunii sale, într-un ton informal care corespundea pe deplin atmosferei casei, a raportat că s-a servit mâncare Fuhrer-ul a mers primul, alții, neobservând gradele și titlurile, l-au urmat în sala de mese Dintre toate incintele apartamentului cancelarului Reichului, decorate în principal de profesorul Troost, designul acestei săli pătrate mari (X metri) a fost cel mai atent Pe un perete sunt trei uși de sticlă care duc în grădină, pe perețele opus este un bufet mare împodobit cu lemn de trandafir, deasupra bufetului este un tablou neterminat de Kaulbach, căruia, tocmai din cauza incompletității sale, nu a lipsit un anumit farmec și în același timp nu a suferit de eclectism Fiecare dintre cei doi pereți rămași a fost spart în mijloc de o nișă semicirculară, unde statuile sculptorului din Munchen Wackerle stăteau pe un piedestal de marmură ușoară Pe ambele părți ale fiecărei nișe erau și uși de sticlă care dădeau spre sala de servire, spre holul mare și spre sufrageria deja amintită, prin care am intrat aici Pereții tencuiți neted, alb nuanțat cu galben, și draperiile, de asemenea, ușoare, dădeau camerei o senzație de lumină și spațiu Pervazurile ușoare de pe pereți subliniau un ritm clar și strict, o cornișă unghiulară lega totul împreună Mobilierul era calm și discret În centrul încăperii se afla o masă rotundă mare pentru aproximativ cincisprezece persoane, înconjurată de scaune discrete din lemn de culoare închisă, cu tapiterie din piele roșu închis Toate scaunele arătau la fel, iar scaunul lui Hitler nu s-a remarcat în niciun fel În colțuri mai erau patru mese, mici, în jurul fiecăreia - de la patru la șase scaune din aceleași Pe mese sunt simple porțelan ușor și pahare simple, ambele fiind ridicate de profesorul Troost În mijlocul mesei este o vază cu mai multe flori în ea Acesta a fost restaurantul "La Cancelarul Reichului Vesel", așa cum îl numea adesea Hitler în prezența oaspeților Locul lui era lângă un perete cu ferestre și, chiar înainte de a intra în sufragerie, a ales doi oaspeți care să stea unul lângă altul Toți ceilalți erau așezați în jurul mesei așa cum trebuia, iar dacă erau mai mulți oaspeți decât de obicei, atunci adjutanți și personalități mai puțin semnificative, cărora le aparținem, erau ocupați locuri la mesele de colț, care aveau un avantaj, din punctul meu de vedere, pentru că acolo se putea vorbi în largul meu Mâncarea în sine a fost evident nepretențioasă Supă, fără gustări, carne cu legume și cartofi, ceva dulce Din băutură oferită o gamă de apă minerală, bere simplă îmbuteliată din Berlin sau vin ieftin Hitler însuși și-a mâncat mâncărurile vegetariene, a băut apă Fachinger, iar cei care doreau îi puteau urma exemplul Dar au urmat doar câteva Hitler a fost cel care a acordat o mare importanță unei asemenea simplități Putea conta pe faptul că se va răspândi în toată Germania Când într-o zi pescarii din Helgoland i-au dăruit un homar uriaș și această delicată a fost servită spre marea încântare a oaspeților, Hitler nu numai că și-a permis o serie de remarci dezaprobatore cu privire la amăgirile umane care permit oamenilor să mănânce monștri atât de neapetisant aparenta, dar și-a dorit, în același timp, ca pe viitor astfel de excese să nu fie pe masa lui Goering a participat rar la aceste mese Când l-am rugat să meargă la

cină la Cancelaria Reichului, el a remarcat odată: "Sincer să fiu, mâncarea de acolo este prea proastă pentru mine Mai mult, acești burghezi de petrecere din Munchen!!! Insuportabil!" Cam o dată la două săptămâni, Hess apărea la cină; adjutantul său îl urmărea cu o ținută foarte amuzantă: căra un fel de recipient de tablă, în care mâncărurile special pregătite erau așezate în vase separate, pentru ca acestea să fie încălzite în bucătăria locală Hitler a ascuns multă vreme faptul că Hess a ordonat să-și servească propria mâncare vegetariană Când i s-a raportat în cele din urmă acest lucru, s-a întors furios către Hess în fața întregii societăți: "Am aici un bucătar excelent pentru mâncăruri dietetice Dacă medicul dumneavoastră v-a prescris ceva extraordinar, s-ar putea să îl pregătească Dar nu poți să-ți aduci propria mâncare aici " Hess, deja în acele vremuri predispus la voință, a încercat să-i explice lui Hitler că mâncărurile sale ar trebui să conțină aditivi speciali activi biologic și, ca răspuns, a auzit o dorință foarte sinceră că atunci ar fi mai bine pentru el să ia masa acasă; după incident, Hess aproape că nu a apărut la Hitler la cină Când, conform cererii partidului, toate familiile germane au trecut duminica la tocană pentru a oferi Germaniei "pistole în loc de unt", Hitler a început și el să pună pe masă doar o supă pentru ciorbă Oaspeții s-au redus imediat la două sau trei persoane, ceea ce l-a determinat pe Hitler să facă o serie de remarci sarcastice despre atitudinea sacrificială a angajaților săi Cert este că în același timp era o listă pe masă în care puteai să faci suma donației tale Fiecare porție de tocană m-a costat de la la de mărci Goebbels a fost cel mai distins oaspete la aceste sărbători, Himmler apărea rar, Bormann, desigur, nu lipsea nicio masă, dar, ca și mine, aparținea deja numărului curtenilor și, prin urmare, nu putea fi considerat oaspete Conversațiile de la masa lui Hitler și de aici nu au depășit o gamă extrem de restrânsă de subiecte și opinii preconcepute asupra lucrurilor, ceea ce făcea deja conversațiile de la Obersalzberg extrem de obositoare În afară de formulări mai dure, Hitler nu a dobândit nicio viziune nouă sau alte puncte de vedere și a rămas cu repertoriul său, nedorind nici să-l completeze, nici să-l extindă Nici măcar nu s-a obosit să evite repetările obositoare Nu pot spune că, cel puțin în acei ani, mi s-au părut înțelepte afirmațiile lui, deși am fost captivat de personalitatea lui - nu și nu, m-au trezit mai degrabă, pentru că mă așteptam la judecăți și vederi ale unei analize superioare Adesea, în monologurile sale, Hitler a susținut că lumea ideilor sale politice, artistice și militare este un tot inseparabil, care, până la cele mai mici detalii, s-a dezvoltat între douăzeci și treizeci de ani - în sens spiritual, perioada cea mai fructuoasă pentru el: tot ceea ce planifică și creează acum, este doar întruchiparea ideilor de atunci Amintirile Războiului Mondial au jucat un rol semnificativ în conversațiile la masă; majoritatea oaspeților au reușit să o prindă Hitler stătea adesea în tranșee împotriva britanicilor, a căror curaj și tenacitate i-au câștigat respect, chiar dacă a batjocorit unele dintre trăsăturile lor de caracter De exemplu, a povestit în batjocură cum britanicii și-au oprit focuri de armă exact în momentul băutării ceaiului, datorită căruia el, fiind atunci ofițer de legătură, și-a putut face ieșirile în deplină siguranță În raport cu francezii, Hitler, în convorbirile noastre de masă din , nu a exprimat gânduri revanchiste; nu a vrut să reia episoade din războiul din Nu are sens, spunea el, să începem un nou război de dragul Alsaciei și Lorenei - această fâșie de pământ neînsemnată În plus, din cauza trăgării eterne ici-colo, alsacienii și-au pierdut atât de mult caracterul național, încât nu mai prezintă

interes pentru niciuna dintre părți; Pe scurt, ar trebui lăsați acolo unde sunt Desigur, Hitler a pornit de la presupunerea că expansiunea Germaniei ar trebui îndreptată spre Est Curajul soldaților francezi i-a făcut o impresie extraordinară în timpul războiului, doar că corpul ofițerilor era prea răsfățat "Aici, cu ofițeri germani, francezii ar fi făcut o armată excelentă!" Alianța cu Japonia, dubioasă din punctul de vedere al teoriilor rasiale, Hitler nu numai că a respins-o, ci a permis-o doar în viitorul îndepărtat și, în același timp, l-a tratat cu mai mult decât reținere și ori de câte ori a atins acest subiect, nu și-a ascuns regretul că s-a asociat cu așa-numita rasă galbenă, dar credea că nu își poate reproșa nimic, din moment ce până și Anglia în timpul războiului mondial a mobilizat Japonia împotriva țărilor a Europei Centrale Ca aliat, Hitler a recunoscut Japonia ca putere mondială, în timp ce în raport cu Italia era departe de a fi atât de convins de acest lucru Americanii pentru războiul din - nu s-au arătat prea bine și nu au suferit mari sacrificii Cu siguranță nu vor rezista la teste serioase, deoarece potențialul lor de luptă este neglijabil și, în general, a declarat Hitler, nu există un singur popor american: nu este nimic altceva decât o colecție de imigranți de diferite naționalități, popoare și rase Fritz Wiedemann, cândva adjutant de regiment și superior imediat al lui Hitler, și acum numit în mod deliberat de către Hitler propriilor săi adjutanți, a încercat să-i opună și și-a apărat punctul de vedere cu privire la A Speer Spre America În cele din urmă, Hitler, supărat de încăpățânarea lui Wiedemann, care a încălcat legea nescrisă a sărbătorilor, l-a trimis la San Francisco ca consul general: "Să se vindece de ideile lui acolo" În general, persoanele cu experiență în comunicare internațională nu au luat parte la conversațiile la masă Cercul care s-a întâlnit acolo, în cea mai mare parte, nu a ajuns niciodată dincolo de Germania: dacă cineva a făcut o călătorie în Italia pentru distracție, această călătorie a fost discutată la masa lui Hitler ca un mare eveniment, iar naratorul a fost recunoscut ca specialist în relații internaționale Așa că Hitler nu a văzut nimic în lume, nu a dobândit nicio cunoștință sau păreri în această chestiune În plus, elita de partid din mediul său, de regulă, nu avea studii superioare Din cei cincizeci de Reich și Gauleiters, elita de partid, doar zece au terminat studiile universitare, alți câțiva nu au terminat niciodată cursul, blocați la mijloc, dar cei mai mulți nu au avansat dincolo de liceu Aproape niciunul nu a făcut nimic remarcabil în niciun domeniu și toți au fost marcați de o rară apatie spirituală Nivelul lor de educație nu corespundea în niciun fel cu ceea ce, se pare, se poate aștepta de la elita de conducere a unui popor cu un nivel spiritual înalt tradițional Era în mod clar mai plăcut pentru Hitler să aibă oameni de același nivel cu el în cercul său interior - poate că se simțea cel mai bine într-un astfel de mediu și, în general, îi plăcea când cineva din anturajul său avea un fel de defect, așa cum se numea atunci Hanke a spus odată: "Întotdeauna este mai bine dacă subordonații au unele defecte și, în plus, ei știu că superiorii lor sunt conștienți de aceste defecte De aceea, Fuehrer-ul face atât de rar înlocuiri Îi este mai ușor să lucreze cu astfel de oameni Aproape toată lumea are propria sa pată întunecată și asta îi ajută să-i mențină pe linie " Printre defecte s-au numărat: un mod de viață imoral, strămoși evrei îndepărtați sau o perioadă mică de ședere în partid Hitler a speculat adesea că ar fi o greșeală să exporte idei precum național-socialismul Aceasta nu ar duce decât la o întărire națională nedorită a altor țări și, în consecință, la o slăbire a propriei poziții Era de-a dreptul

amuzat ideea că în partidele național-socialiste din alte țări nu există un Fuhrer egal cu el, i-a condamnat pe Mussert și Mosley ca pe niște imitatori care nu vin cu nimic nou și original. Ei doar ne copiază servil pe noi și metodele noastre, iar asta nu va duce nicăieri. Fiecare țară trebuie să pornească de la alte cerințe prealabile și să își stabilească metodele în conformitate cu acestea. Îl prețuia mai mult pe Degrel, deși nici de la el nu se aștepta la nimic valoros. Politica era pentru Hitler o chestiune de oportunitate și aici nu a făcut o excepție nici măcar pentru credo-ul său - pentru cartea "Mein Kampf"; părți semnificative din ea nu mai corespundeau realității și în zadar, spun ei, se grăbea atât de mult să-și expună părerile - ultima remarcă m-a făcut, în cele din urmă, să abandonez încercările mele zadarnice de a-i depăși cartea. Când ideologia s-a retras în plan secund după preluarea puterii, Goebbels și Bormann au fost primii care au vorbit împotriva mic-burghezilor și a simplificării programului de partid. Au încercat cu încăpățănare să radicalizeze pozițiile ideologice ale lui Hitler. Judecând după discursuri, lei aparținea și el numărului de ideologi inflexibili, dar nu era de amplasat pentru a obține vreo influență semnificativă. Himmler, în schimb, a trăit după propriile sale metode bizare, care erau compuse din teorii rasiale pro-germane, gândire elitistă și idei alimentare sănătoase și a început să ia treptat forme pseudo-religioase exaltate. Goebbels, împreună cu Hitler, a fost primul care a ridiculizat aceste aspirații ale lui Himmler, nu fără, desigur, că Hitler, cu vanitatea lui stupidă, a contribuit însuși la asta. După ce a primit, de exemplu, o sabie de samurai în dar de la japonezi, el a descoperit brusc asemănări între riturile de cult japoneze și germane și, cu ajutorul oamenilor de știință, a petrecut mult timp filosofând asupra sarcinii de a aduce această asemănare la un numitor comun. Din punctul de vedere al doctrinei rasiale, Hitler a acordat o atenție deosebită problemei creării unui sistem de educare a tinerei generații devotate Reich-ului său. Un astfel de proiect a fost creat de Ley, căruia Hitler i-a încredințat organizarea sistemului educațional. Prin crearea "școlilor Adolf Hitler" pentru copii * vârsta mijlocie și "comandă castele" pentru un învățământ superior a trebuit să educe atât din punct de vedere profesional, cât și din punct de vedere ideologic elite. Poate că reprezentanții săi erau apți doar să ocupe poziții în conducerea birocratică a partidului: din cauza tinereții petrecute într-un mediu închis, ar fi fost înstrăinați de viața practică, dar - și începuturile acestui fenomen puteau fi deja ghicite - ei nu s-ar fi cunoscut egali în aroganță și o părere exagerată despre propriile abilități. Este caracteristic că înalții funcționari de partid nu erau deloc dornici să-și trimită copiii la aceste școli; chiar și un membru atât de fanatic al partidului precum Gauleiter Sauckel nu a permis niciunui dintre numeroșii săi fii să aleagă această carieră. Și Bormann a repartizat sfidător un fiu acolo ca pedeapsă. Pentru intensificarea luptei de partid, în opinia lui Bormann, fără îndoială, era necesar un război cu biserica. El a fost forța motrice din spatele acestei lupte, pe care a relatat-o în repetate rânduri în timpul sărbătorilor. Adevărat, nici încetineala lui Hitler nu lăsa nicio îndoială că el nu făcea decât să amâne rezolvarea acestei probleme la un moment mai favorabil. Căci aici, printre oameni, era mult mai crud și mai sincer decât în Obersalzberg. "Când în cele din urmă mă voi decide asupra altor probleme", obișnuia el să spună ocazional, "mă voi ocupa și de biserică. Mă vor mai vedea!" Dar Bormann nu a vrut ca această analiză să fie amânată. Sinceritatea lui aprigă nu-i plăcea pragmatismul evaziv al lui Hitler. A folosit orice ocazie pentru a merge cumva înainte, chiar și la

cină a încălcat acordul tăcut de a nu atinge subiecte care ar putea strica starea de spirit a lui Hitler Pentru astfel de atacuri, Bormann și-a dezvoltat propria tactică: îl va pune pe unul dintre invitați să "se joace de el", obligându-l să spună lung și cu voce tare ce discursuri rebele a făcut cutare sau cutare pastor sau episcop, până când Hitler a început să asculte și să ceară detalii Aici Bormann a spus că într-adevăr s-a întâmplat o poveste neplăcută, doar că nu ar vrea să-l deranjeze pe Hitler la cină Hitler, desigur, a început să interogheze, iar Bormann a raportat ca și cum ar fi fost forțat să facă acest lucru Privirile furioase ale celorlalți oaspeți l-au deranjat la fel de puțin, ca chipul purpuriu al lui Hitler La un moment dat, scotea o foaie de hârtie și citea pasaje dintr-o predică ireverentă sau dintr-o declarație a bisericii De aici, Hitler a fost uneori atât de entuziasmat încât a început să pocnească din degete - dovadă inconfundabilă a furiei - a întrerupt cina și a amenințat cu răzbunare imediată Era mai gata să îndure blasfemia și indignarea în străinătate decât răzvrătirea acasă Imposibilitatea de a o pedepsi imediat, în urmărire fierbinte, l-a adus la căldură albă, deși de obicei era destul de capabil să se stăpânească Hitler era complet lipsit de simțul umorului Le dădea altora dreptul de a glumi, râdea zgomotos, entuziasmat, se putea zvârcoli de râs, cu asemenea accese de distracție, lacrimile curgeau literalmente din ochi Într-un cuvânt, râdea de bună voie, dar, de fapt, mereu pe cheltuiala altcuiva Goebbels știa mai bine decât oricine cum duhurile îl puteau amuza pe Hitler și ridiculiza propriii dușmani pe parcurs într-o luptă ascunsă pentru putere Odată, de exemplu, a spus asta: "Tineretul Hitlerist a cerut să publicăm o notă cu ocazia celei de-a douăzeci și cinci de ani de naștere a lui Lauterbacher, șeful lor de cabinet I-am trimis lui Lauterbacher o schiță pentru citire, conform căreia s-a întâlnit ziua "într-o stare perfectă de sănătate mintală și fizică" Nu am mai auzit de el de atunci Hitler s-a zvârcolit de râs, iar Goebbels, într-un efort de a discredita elita de tineret arogantă, și-a atins scopul mai ușor decât ar fi făcut-o cu ajutorul unui raport lung Hitler le-a povestit adesea acestor oaspeți despre tinerețea sa, acordând o mare importanță severității creșterii sale: "Am primit adesea cătușe grele de la tatăl meu Cred, însă, că a fost destul de necesar și mi-a făcut bine Wilhelm Frick, ministrul de Interne, a spus cu o voce behând: "Da, după cum puteți vedea acum, v-a făcut bine, Fuhrerul meu" O amorțeală de groază pe toate fețele Frick încearcă să salveze situația: "Am vrut să spun, Führerul meu, de aceea ai realizat atât de multe" Goebbels, care îl considera pe Frick un complet idiot, comentează sarcastic: "Bănuiesc, dragă Frick, că nimeni nu te bătea când erai tânăr!" Walter Funk, ministrul Economiei și în același timp președinte al Reichsbank, a vorbit despre faptele nebunești pe care adjunctul său Brinkmann le-a săvârșit multe luni la rând fără piedici, până când a fost în cele din urmă declarat bolnav mintal Funk a vrut nu doar să-l amuze pe Hitler cu povestea sa, ci în plus, într-un mod nebănuit, să-i raporteze despre evenimentele care aveau să-i ajungă încă la urechi Așa că, de exemplu, Brinkman i-a invitat pe toți curățenii și curierii Reichsbank la o cină în holul din față a Bristol, unul dintre cele mai bune hoteluri din Berlin, în timp ce el însuși cânta la vioară Acest lucru corespundea într-un fel mai mult sau mai puțin cu dorința regimului de a portretiza unitatea populară; dar ceea ce Funk a spus lângă râsul general a făcut pe cineva să se gândească: "Recent, a stat în fața clădirii Ministerului Economiei de pe Unter den Linden, a scos din servietă un pachet mare de bani proaspăt tipăriți - bancnote, după

cum știți , semnat de mine - și înmănat trecătorilor cu cuvintele: "Cine vrea să obțină un Funk nou?" Curând, - a continuat Funk, - nebunia sa s-a manifestat în sfârșit: i-a chemat pe toți angajații Reichsbank: "Cei peste cincizeci de ani, mergeți în stânga, cei mai tineri - în dreapta!" Și, întorcându-se către unul dintre cei care stăteau pe partea dreaptă, l-a întrebat: "Câți ani ai?" "Patruzeci și nouă, domnule vicepreședinte!" "Atunci pas înainte spre stânga Deci, toți cei din stânga sunt supuși concedierii imediate, și cu o pensie dublă " Hitler avea lacrimi în ochi de răs Revenindu-se din nou, a rostit un monolog lung despre cât de dificil este uneori să recunoști o persoană bolnavă mintal În acest sens giratoriu, Funk a reușit în același timp, destul de firesc, să evite o posibilitate: directorul semnat al Reichsbank - pe care Hitler nu o putea ști încă -, în nebunia sa, i-a emis lui Goering un cec de câteva milioane, pe care "dictatorul economic" " creditat neglijent Și - ceea ce nu este greu de înțeles - Goering a atacat cu toată puterea afirmația că Brinkmann era incompetent Nu era greu de presupus că Goering și Hitler se vor grăbi să-l informeze în spiritul de care avea nevoie Și se știa din experiență că cel care a creat primul cutare sau cutare impresie cu Hitler, a câștigat deja pe jumătate cazul: Hitler era reticent să schimbe punct de vedere exprimat Cu toate acestea, Funk a trebuit să depășească multe dificultăți pentru a smulge de la Goering milioanele pe care le primise deja O țintă preferată pentru vorbele lui Goebbels a fost și a rămas Rosenberg, pe care l-a numit de bunăvoie "filosoful Reich" și l-a slăbit în toate modurile posibile în anecdotele sale În cazul lui Rosenberg, Goebbels putea fi sigur de aprobarea lui Hitler și, prin urmare, a apelat la acest subiect atât de des, încât poveștile sale au început să semene cu o piesă repetită în care actorii individuali așteptau lansarea lor Aproape sigur s-ar fi putut prezice că spre final Hitler va rosti invariabil următoarele cuvinte: "Völkischer beobachter" este la fel de plictisitor ca editorul său Rosenberg Apropo, în petrecerea noastră avem un așa-zis pliant plin de umor "Urzica" Cea mai tristă piesă pe care ți-o poți imagina Pe de altă parte, FB nu este altceva decât un pliant plin de umor În același mod, spre plăcerea deosebită a lui Hitler, Goebbels l-a ridiculizat pe Müller, proprietarul unei mari tipografii, pentru că Müller a făcut tot posibilul să păstreze, alături de apartenența la partid, clienții vechi din cercurile catolice din Bavaria Superioară A publicat produse, de la calendare bisericești până la scrierile anti-bisericești ale lui Rosenberg Și își putea permite, pentru că în anii douăzeci nu refuza uneori să tipărească Völkischer Beobachter, în ciuda facturilor neplătite Unele povestiri au fost pregătite cu grijă și țesute cu grijă ca niște verigi într-un lanț de acțiuni, despre a căror desfășurare Hitler a primit informații regulate; Aici, Goebbels a excelat din nou pe restul, deoarece reacția de aprobare a lui Hitler l-a îndemnat din nou la acțiune La radio, vechiul membru de partid Eigen Khadamovsky fusese promovat într-o poziție de conducere și acum era dornic să preia întreaga transmisie radio a Reichului Ministrul Propagandei, care avea în minte un cu totul alt candidat, se temea că Hitler își va lua cu adevărat în cap să-l susțină pe Khadamovski, deoarece în a organizat emisiuni despre cursul campaniei electorale cu o pricepere remarcabilă Hanke, secretar de stat în Ministerul Propagandei, l-a invitat apoi pe Khadamovski la locul său și l-a informat oficial că a fost promovat recent de Hitler către Reichsintendent Entuziasmul lui Khadamovsky pentru numirea dorită a fost, după toate probabilitățile, adus în atenția lui Hitler la cină într-o formă grosolană și distorsionată,

astfel încât Hitler a luat tot ce s-a întâmplat ca pe o glumă interesantă. A doua zi, Goebbels a ordonat în mod deliberat tipărirea mai multor exemplare ale unui ziar în care erau publicate informații false despre numire, iar nou-numitul a fost plin de laude nemoderate. Goebbels știa multe despre astfel de intrigi; acum îi putea raporta lui Hitler ce exagerări și entuziasm conținea ziarul și cu ce bucurie Khadamovsky a luat totul. Rezultatul a fost o nouă criză de răs din partea lui Hitler. În aceeași zi, Hanke i-a cerut noii persoane numite să țină un discurs de bun venit într-un microfon deconectat și, din nou, aceasta a fost o sursă de amuzament nesfârșit când a fost raportat la masă cu ce bucurie nemoderată - dovadă de pură vanitate - a reacționat la acest lucru propunere. Acum, Goebbels nu avea de ce să se teamă că cineva îl va sprijini pe Khadamovsky. Un joc diabolic, iar cei ridiculizați nici măcar nu au avut ocazia să intervină, probabil că nu bănuia că toate aceste glume aveau scopul de a-l face complet insuportabil în ochii lui Hitler. Nimeni nu a putut verifica, de asemenea, dacă Goebbels a afirmat cu exactitate faptele sau pur și simplu a dat frâu liber imaginației sale nestăpânite. În general, se putea decide că Hitler însuși era înșelat, că intrigatorul Goebbels îl păcălise în jurul degetului. Conform observațiilor mele, Hitler, în astfel de cazuri, nu putea concura cu Goebbels, intriga ticăloasă era străină de natura sa directă. Dar faptul că Hitler a susținut și chiar a provocat acest joc ticălos, căci chiar și o scurtă remarcă nemulțumită l-ar putea opri pentru mult timp, ne-a făcut să se gândească. M-am întrebat adesea dacă Hitler a fost influențat. Da, fără îndoială, și într-o măsură mai mare cei care știau multe despre asta; Deși Hitler era neîncredător, mi se pare, într-un sens mai crud, pentru că nu a fost întotdeauna capabil să dezlege mișcările ingenioase de șah sau manipulările subtile ale părerii sale, ale lui Hitler - evident că nu avea suficiente date pentru un joc metodic cu marcat carduri. Dar maeștrii acestui joc au fost Goering, Goebbels, Bormann și, deși într-o măsură mai mică, Himmler. Întrucât, în chestiuni decisive, nicio sinceritate, de regulă, nu-l putea face pe Hitler să se răzgândească, poziția celor patru a devenit cu atât mai puternică. Menționarea unei alte glume de natură la fel de josnică să-mi completeze povestea despre manierele la masă. De data aceasta ținta a fost Hanfstaengl, șeful departamentului de presă externă. Pushcha, pe care Goebbels îl urmărea cu mare neîncredere, ca pe cineva care avea contact strâns cu Hitler. Cel mai mult lui Goebbels îi plăcea să stigmatizeze presupusa lăcomie morbidă a lui Hanfstaengl. Acum, cu ajutorul unui disc, a încercat să demonstreze că până și melodia compusă de Hanfstaengl și un marș foarte popular numit "Fen" a fost împrumutat de acesta din urmă dintr-un cântec englezesc. Așadar, șeful departamentului de presă străină a câștigat deja neîncrederea când Goebbels a povestit într-o conversație la masă - și asta în timpul războiului spaniol - că Hanfstaengl și-a permis remarci denigratoare cu privire la spiritul de luptă al soldaților germani care luptă acolo. Hitler a fiert: trebuie să dăm o lecție bună acestui laș, care nu are nici cel mai mic drept să judece curajul altcuiva! Câteva zile mai târziu, un mesager de la Hitler a venit la Hanfstaengl cu un ordin sigilat, care a fost permis să fie deschis numai după ce avionul pregătit pentru el a decolat. Avionul a decolat, iar Hanfstaengl a citit cu groază că va fi aruncat peste teritoriul ocupat de "spaniolii roșii" pentru a acționa acolo ca agent secret al lui Franco. Goebbels i-a spus lui Hitler detaliile în timpul prânzului: cum Hanfstaengl, după ce a citit ordinul, i-a cerut în deplină disperare pilotului să se întoarcă, pentru că a existat clar un

fel de neînțelegere teribilă, cum avionul s-a rotit peste Germania timp de câteva ore, cum a fost pasagerul informat în permanență de date false despre locația lor și de aceea nu s-a îndoit nici o clipă că se apropie de Spania, până când pilotul i-a informat că intenționează să facă o aterizare de urgență, după care a aterizat cu încredere pe aerodromul din Leipzig, Hanfstaengl, după la aterizare a ghicit că a fost victima unei glume crude, cu entuziasm a strigat că vor să-l distrugă, după care a dispărut fără urmă Toate vicisitudinile acestei povești au provocat o mare distracție la masa lui Hitler, mai ales că de data aceasta a gândit o glumă împreună cu Goebbels Cu toate acestea, când Hitler a aflat ceva timp mai târziu că șeful său al departamentului de presă străină a fugit în străinătate pentru azil, i-a fost teamă că va coopera cu presa pentru a-și transforma cunoștințele despre diverse detalii intime în bani Cu toate acestea, spre deosebire de zvonurile despre lăcomia lui, Hanfstaengl nu a făcut nimic de acest fel Tendința lui Hitler de a leza reputația și demnitatea chiar și a colaboratorilor săi cei mai apropiați și a tovarășilor de arme loiali cu ajutorul glumelor nemiloase a rezonat și cu mine Dar, deși eram totuși captivat de el, nici o urmă din adorația pe care mi-a inspirat-o în primii ani ai muncii noastre comune nu mi-a rămas în afecțiune În comunicarea de zi cu zi cu Hitler, am început să păstrez o distanță și, în consecință, uneori chiar să dezvolt capacitatea de a privi critic Devotamentul meu a fost din ce în ce mai îndreptat către clientul clădirii Oportunitatea de a-l sluji cu toată priceperea mea și de a realiza planurile lui de construcție încă mă fascina În plus, cu cât sarcinile mele de construcție au fost mai mari și mai semnificative, cu atât persoana mea a provocat mai mult respect din partea celorlalți Urma să îndeplinesc, credeam, lucrarea vieții mele, care să mă pună la egalitate cu cei mai cunoscuți constructori din istorie Toate acestea m-au făcut să realizez că nu mă foloseam doar de favorurile lui Hitler, ci, la rândul meu, îi făceam servicii egale în domeniul urbanismului Și, în cele din urmă, Hitler m-a tratat ca pe colegul lui și nu s-a săturat să repete că în domeniul arhitecturii i-am fost cu mult superior Cinele regulate la Hitler însemnau o mare pierdere de timp, pentru că stăteau la masă până la cinci și jumătate Și, desigur, puțini oameni și-ar putea permite să petreacă atât de mult timp în fiecare zi Așa că am luat masa cu Hitler o dată sau de două ori pe săptămână, ca să nu-mi încep complet munca Dar, pe de altă parte, era foarte important să-l vizitezi pe Hitler, pentru că dădea greutate; în plus pentru majoritatea oaspeților s-a considerat necesar să fie conștienți de opinia actuală a lui Hitler Și pentru Hitler însuși, astfel de adunări erau importante, deoarece aici putea cu ușurință, într-o manieră relaxată, să răspândească și să testeze o nouă linie politică sau slogan Dar el, de regulă, nu a permis nimănui să se uite la proiectele sale de construcție, să zicem, în timpul unei discuții importante Și dacă a făcut-o, a fost mai ales de dragul de a auzi un comentariu de pe buzele interlocutorului Unii invitați, precum pescarii, aruncau momeală în timpul mesei pentru a cădea de acord asupra momentului conversației Ei au spus că au adus fotografii care reflectă ultima etapă a anumitor lucrări de construcție; fotografiile cu decorul teatral al unei piese nou puse în scenă, de preferință Wagner sau un fel de operetă, erau și ele bune ca momeală Dar cea mai fiabilă armă, care lovea întotdeauna fără să rateze, a fost considerată expresia "Fuhrerul meu, ți-am adus noi proiecte de construcție" Atunci oaspetele ar putea fi aproape sigur că Hitler va spune: "Bine, bine, îmi vei arăta după cină" Desigur, conform regulilor sărbătorii, acest

lucru a fost considerat indecent, dar uneori o persoană risca să aștepte multe luni până i s-a dat o dată oficială a întâlnirii După ce cina s-a terminat, Hitler a eliberat publicul, oaspeții și-au luat un scurt rămas bun, iar cel preferat a fost condus în sala alăturată, care, din motive complet de neînțeles, a fost numită "grădina de iarnă" În același timp, Hitler îmi spunea adesea: "Stai puțin Mai este ceva despre care aș vrea să discut cu tine " Un minut a durat adesea o oră sau mai mult Atunci Hitler a trimis după mine, acum s-a comportat complet informal, s-a așezat vizavi pe un scaun confortabil și a întrebat cum mă descurc pe șantier Între timp, era deja șase seara Hitler și-a luat rămas bun și s-a dus în camerele lui de la etajul doi, iar eu am mers în biroul meu, uneori doar pentru o perioadă scurtă de timp Când adjutantul meu m-a sunat cu vestea că Hitler m-a invitat la cină, a trebuit să mă întorc la apartamentul cancelarului în două ore Dar de multe ori, dacă aveam nevoie să arăt niște desene, veneam la el fără invitație În astfel de seri, la masă se adunau de la șase până la opt angajați, adjutanții săi, medicul însoțitor, fotografii Hoffmann, unul sau doi cunoscuți din München, pilotul lui Hitler Bauer cu un operator radio și mecanic de zbor și - ca un plus inevitabil - Bormann Acesta era cel mai restrâns cerc al cunoștințelor lui Hitler de la Berlin, deoarece colaboratorii politici, cum ar fi, de exemplu, Goebbels, erau indezirabili seara Nivelul conversației de seară era cu un pas mai nepretențios decât la cină și erau reduse la tot felul de subiecte foarte înguste Hitler a ascultat de bunăvoie povești despre ultimele producții teatrale, l-a interesat și cronica scandalosă; pilotul a vorbit despre zborurile sale, Hoffmann a răsfățat publicul cu anecdote din viața artiștilor de la München, a vorbit despre căutarea sa după picturi, dar cel mai adesea Hitler a spus aceleași povești despre tinerețea sau formarea sa Cele mai simple feluri de mâncare au fost din nou aduse la masă Adevărat, șeful gospodăriei, Kannenberg, a încercat de mai multe ori să servească ceva mai bun în această atmosferă familiară Timp de câteva săptămâni, Hitler a mâncat caviar negru cu linguri cu un apetit foarte mare și a lăudat gustul excelent, necunoscut Apoi l-a întrebat pe Kannenberg cât costă, s-a indignat de prețul exorbitant și a interzis achizițiile ulterioare Apoi i s-a oferit caviar roșu ieftin, dar a fost și respins ca fiind prea scump Desigur, toate aceste prețuri nu au jucat niciun rol în comparație cu suma totală a cheltuielilor, dar imaginea de sine a lui Hitler era insuportabilă pentru imaginea Fuhrer-ului care mănâncă în exces pe caviar După cină, compania a mers într-o sufragerie mare, care era de fapt destinată recepțiilor oficiale Oaspeții erau așezați pe scaune confortabile, Hitler și-a descheiat tunică, și-a întins picioarele cât mai mult posibil Luminile s-au stins încet, între timp, câțiva aleși, inclusiv servitoare, precum și ofițeri ai gărzii de corp a lui Hitler, au fost lăsați să treacă pe ușa din spate A început primul lungmetraj Și apoi ne-am așezat, ca în Obersalzberg, și am stat în tăcere trei-patru ore, iar când ședința s-a terminat pe la unu dimineața, ne-am trezit complet stupefiați, cu picioarele înțepenite Doar Hitler arăta încă destul de proaspăt, a vorbit cu bucurie despre realizările artistice, a admirat interpretarea actorilor săi preferați, înainte de a trece la alte subiecte În micul salon, conversația se târa leneș prin puntea de cioturi; s-au servit bere, vin și sandvișuri, până pe la ora două Hitler și-a luat în sfârșit rămas bun De multe ori, involuntar, mi-a trecut prin minte că acest cerc mai mult decât obișnuit se întâlnea în același loc în care Bismarck discutase cândva cu cunoscuți, prieteni și parteneri politici Dorind să dezamorsez cumva monotonia

acestor seri, am încercat în repetate rânduri să-l conving pe Hitler să invite vreun pianist celebru sau, să zicem, un om de știință Dar, spre surprinderea mea, Hitler s-a susținut întotdeauna de propunerea mea "Artiștii nu vor fi atât de dornici să vină aici pe cât crezi " De fapt, desigur, mulți dintre ei ar lua o astfel de invitație ca pe o mare onoare Dar poate că Hitler pur și simplu nu a vrut să tulbure sfârșitul plictisitor și banal al zilei sale, drag inimii sale De asemenea, am observat că în fața unor oameni superiori lui din punct de vedere profesional, Hitler a experimentat o anumită timiditate Adevărat, le primea din când în când, dar numai în atmosfera restrânsă a unui public oficial; poate acesta a fost unul dintre motivele pentru care s-a atasat de mine, un foarte tânăr arhitect: în raport cu mine, nu a experimentat un complex de inferioritate În primii ani de după , adjutantul a invitat doamne care erau parțial din lumea cinematografilei, iar Hitler le-a făcut selecția Dar, de regulă, erau admise doar femeile căsătorite, mai ales cu soții; Hitler a urmat această regulă pentru a evita zvonurile, căci zvonurile ar putea foarte bine să dăuneze imaginii Fuhrer-ului creat de Goebbels, al cărui stil de viață se distinge printr-o atenție excepțională în relația cu aceste femei, Hitler s-a comportat ca un student de dans la un bal de absolvire Și aici s-a manifestat un efort timid de a nu încurca nimic, de a distribui numărul potrivit de complimente, de a cădea la condei în manieră austriacă la întâlnire și despărțire La sfârșitul recepției, a petrecut ceva mai mult timp în cercul său restrâns, admirând doamnele - invitate ale acestei serii, dar mai multă figură decât farmec sau inteligență și întotdeauna oarecum arăta ca un școlar care este convins de imposibilitatea visurilor sale Hitler iubea femeile înalte, supraponderale; Eva Braun, s-ar putea spune - mică și elegantă, nu corespundea gustului său Fără niciun motiv aparent, dacă memoria îmi este bine, în , dintr-o dată, aceste trucuri au luat sfârșit Motivul a rămas necunoscut - poate bârfe, poate altceva, în orice caz, Hitler a anunțat cu insistență că invitația doamnelor a fost anulată, iar de atunci s-a mulțumit să le admire pe actrițele din filmele nocturne Abia mult mai târziu, în jurul anului , Eva Braun a primit un dormitor în apartamentul lui Hitler din Berlin, lângă dormitorul său și ferestre către o curte îngustă Aici, chiar mai mult decât în Obersalzberg, ducea o viață retrasă, furișându-se prin intrarea laterală și urcând scările laterale, fără să coboare niciodată în camerele inferioare, chiar dacă în casă nu era nimeni decât vechi cunoștințe și era foarte fericită când i-am ținut companie în orele lungi de izolare La Berlin, Hitler a vizitat rar teatrul, cu excepția operetelor Noi dramatizări ale operetelor devenite deja clasice, precum Liliacul sau Văduva veselă, nu le-a ratat niciodată Sunt ferm convins că l-am văzut pe Die Fledermaus de cel puțin cinci sau șase ori în diverse orașe din Germania, pe a cărei producție magnifică a aruncat cu generozitate fonduri din "cutia" lui Bormann De asemenea, iubea "genul de lumină", de mai multe ori a mers la "Grădina de iarnă" - spectacolul de soiuri din Berlin, cu siguranță ar merge mai des, dar era cumva timid Uneori își trimitea majordomul în locul lui, pentru ca seara târziu, uitându-se la program, să asculte o poveste despre cele întâmplate De mai multe ori a mers și la Teatrul Metropol, unde au dat o operetă-revue cu multe "nimfe" pe jumătate îmbrăcate și conținut mizerabil În fiecare an, la Festivalul de la Bayreuth, a participat fără excepție la toate spectacolele primului ciclu După cum mi s-a părut, un profan în muzică, Hitler, discutând cu doamna Winifred Wagner, a arătat capacitatea de a judeca toate nuanțele muzicale, dar realizările sale de regizor erau mult mai

interesate de realizările sale Cu excepția festivalului, el a participat rar la operă, iar interesul său inițial puțin mai mare pentru spectacolele dramatice a dispărut curând Nici măcar dragostea preferențială pentru Bruckner nu a jucat un rol special Adevărat, înaintea fiecărui "discurs despre cultură" de la congresul partidului de la Nürnberg, s-a cântat o parte dintr-o simfonie Bruckner, dar în rest era îngrijorat doar că opera vieții lui Bruckner, începută în mănăstirea San Florian, nu a fost consemnată spre uitare Dar societatea ar trebui să inspire cu siguranță ideea profunzimii vederilor sale artistice Pentru mine rămâne un mister cât de mult îi plăcea lui Hitler ficțiunea A vorbit în principal despre lucrări de știință militară, despre calendare nautice și despre cărți de arhitectură, pe care le studia noaptea cu un interes neclintit Nu-mi amintesc niciuna dintre celelalte declarații ale lui Eram obișnuit să lucrez intens și la început nu puteam înțelege extravaganta cu care Hitler își trata timpul Adevărat, am înțeles de ce se juca atât de plictisitor pentru timp, completându-și ziua Dar a petrece în medie șase ore în acest fel ar fi, după părerea mea, prea mult, având în vedere că timpul efectiv de lucru s-a dovedit a fi mult mai scurt Când, m-am întrebat, când chiar lucrează? Mai rămăsese foarte puțin din toată ziua; se trezea târziu, apoi ținea una sau două întâlniri de afaceri programate, dar începând de la cina imediat următoare întâlnirilor, s-ar putea spune că pierdea timpul până seara Întâlnirile de după-amiază deja programate rar erau adesea zădărnicate de predilecția lui pentru planuri de construcție Adjutanții mă întrebau adesea: "Te rog să nu-i arăți niciun plan astăzi" și apoi am ascuns desenele pe care le-am adus cu mine la intrare, pe tablou, dar am dat răspunsuri evazive la întrebările lui Hitler Uneori își dădea seama de acest truc și el însuși căuta în hol și în dulap un tub cu desene În ochii oamenilor, Fuhrer-ul era un om care lucra neobosit zi și noapte Cel care cunoaște metodele de lucru de orice natură creativă, înzestrate cu artistice temperament, să interpreteze această împărțire a zilei, străină oricărei discipline, ca pe stilul de viață al unui bărbat boem Din câte am observat, el, ocupat cu fleacuri săptămâni la rând, a adus la maturitate vreo problemă, pentru ca mai târziu, după o "perspectivă politică bruscă", să formuleze în sfârșit soluția care i s-a părut corectă în câteva zile de muncă grea Așa că sărbătorile, poate, i-au servit ca mijloc de a testa fără efort gânduri noi, de fiecare dată pentru a dezvolta o nouă abordare a acestora, pentru a le șlefui și a se îmbunătăți în fața unui public necritic Dar, odată ce a luat o decizie, s-a întors la lenevia lui obișnuită Imperiul Eliberat O dată sau de două ori pe săptămână mergeam seara la Hitler Pe la ora douăsprezece, când s-a prezentat ultimul film, cerea uneori să-i arate desenele și discuta cu mine fiecare detaliu până la două-trei dimineața Restul invitațiilor fie s-au unit la un pahar de vin, fie au plecat acasă, realizând că nu va fi posibil să discutăm cu Hitler astăzi Cel mai mult, Hitler a fost atras de aspectul nostru al orașului, care se construia în fostele săli de expoziție ale Academiei de Arte Pentru a ajunge fără piedici acolo, a poruncit să facă treceri în zidurile grădinilor ministeriale, care se întindeau între Cancelaria Reichului și clădirea noastră, și să se întindă o potecă între ele Uneori, invita o mică societate de masă în studioul nostru: înarmați cu lanterne și chei, ne-am pus la drum Spoturile au luminat modelul în holurile goale M-am putut abține să nu comentez, pentru că Hitler însuși, cu o sclipire în ochi, le-a explicat tovarășilor săi fiecare detaliu Emoția a atins punctul culminant când a fost instalat un nou model și, cu ajutorul unor reflectoare, l-a

iluminat în direcția soarelui De regulă, modelele au fost realizate la scară de : , ebanistii le-au prelucrat până la cel mai mic detaliu și au pictat în conformitate cu culoarea viitorului material Deci a fost posibil să se construiască treptat secțiuni întregi ale unei străzi noi mari și am avut o impresie spațială a caselor care erau destinate să devină realitatea următorului deceniu Acest model stradal se întindea pe treizeci de metri prin fostele săli de expoziție ale Academiei de Arte din Berlin Hitler a admirat în special modelul mare, care înfățișa strada luxoasă planificată la scara : Ar putea fi dezasamblat în părți separate și fiecare parte a fost prezentată folosind o masă pe roți În orice loc, Hitler putea astfel să intre în strada sa pentru a vedea impactul ei viitor: de exemplu, a ales perspectiva unui călător sosit de la Gara de Sud, sau a studiat impresia Palatului Domed sau din mijlocul străzii în ambele sensuri Pentru a face acest lucru, aproape că a îngenunchat, cu ochii cu un milimetru deasupra nivelului planului, pentru a-și face o idee corectă, a vorbit cu o vioiciune extraordinară Acestea erau acele ore rare când își abandona rigiditatea obișnuită Niciodată nu l-am mai văzut atât de vioi, atât de impulsiv și de dezinhibat, ca în aceste ore, când eu însumi, adesea obosit și - chiar și după mulți ani de cunoștințe - nu fără urmă de reținere respectuoasă, tăceam în mare parte Unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai mei și-a exprimat impresia că această stranie aliniere a forțelor a făcut asupra lui în felul următor: "Știi ce ești? Ești dragostea nefericită a lui Hitler! Doar câțiva vizitatori au avut acces la aceste camere strict păzite Fără permisiunea personală a lui Hitler, nimeni nu a îndrăznit să se uite la marele plan de construcție al Berlinului Când Goering a inspectat odată modelul străzii Frontului, și-a lăsat alaiul să meargă înainte și a spus cu o voce entuziasmată: "Cu câteva zile în urmă, Fuhrer-ul mi-a vorbit despre sarcinile mele după moartea sa Îmi va încredința totul, ca să fac cum cred de cuviință Dar m-a făcut să-i promit ferm un lucru: să nu te înlocuiesc niciodată cu altcineva după ce va muri, să nu mă amestec niciodată în planurile tale și să las totul la discreția ta Și că îți dau bani pentru construcția ta, cât ai nevoie Goering se opri entuziasmat - I-am promis asta în mod solemn Fuhrerului, ne-am strâns mâna Și la fel de solemn, îți promit asta", după care mi-a strâns mâna îndelung și jalnic Tatăl meu s-a uitat și la munca faimosului său fiu La vederea modelelor, a ridicat din umeri: "Nebunie, și nimic mai mult" Seara, am fost cu el la teatru, unde am urmărit o comedie în care a jucat Heinz Rühmann Din pură întâmplare, Hitler a fost și el la aceeași performanță În pauză, i-a întrebat pe adjutanții dacă bătrânul de lângă mine este tatăl meu, după care ne-a invitat pe amândoi la el Când tatăl meu - în ciuda celor șaptezeci și cinci de ani ai săi, foarte direct și stăpân pe sine - i s-a prezentat lui Hitler, a fost atacat de un tremur puternic, pe care nu l-am mai văzut până acum și nici de atunci El a devenit palid, nu a reacționat la laudele entuziaste pe care Hitler le-a oferit fiului său și s-a înclinat fără să scoată un cuvânt Mai târziu, tatăl meu nu și-a amintit niciodată această întâlnire și am evitat să-i pun întrebări despre cauza anxietății care l-a cuprins în mod clar la vederea lui Hitler "Nebunie și nimic mai mult " Când azi parcurg numeroasele fotografii de pe strada noastră de atunci Paradnaya, pot să văd singur: nu a fost doar o nebunie, ci o nebunie plictisitoare Adevărat, ne-am dat seama că noua stradă, construită exclusiv cu clădiri publice, va face o impresie lipsită de viață și, prin urmare, am alocat două trepte din lungimea ei clădirilor private Încercările guvernului orașului de a alunga casele comerciale de pe străzi, am învins cu sprijinul lui

Hitler Nu am vrut să apară o stradă plină de ministere Pentru a da viață acestei străzi ale orașului, am planificat în mod special acolo un cinematograf în premieră la modă, un cinema de masă cu două mii de locuri, o operă nouă, trei teatre, o nouă sală de concerte, o clădire de convenții numită "Casa Națiunilor" un hotel cu douăzeci și unu de etaje, cu cincisprezece mii de locuri, spectacole de varietate, restaurante mari și luxoase, chiar și o piscină interioară în stil roman, a cărei dimensiune nu este inferioară băilor romane Curțile interioare liniștite, cu o colonadă și mici magazine rafinate ar fi trebuit să fie propice pentru o plimbare departe de zgomotul orașului Am folosit pe scară largă și publicitatea iluminată Toate strada a fost concepută de Hitler și de mine doar ca o expoziție și vânzare continuă de mărfuri germane, menite să atragă în primul rând oaspeții străini Dar astăzi, uitându-mă la fotografii și planuri, găsesc chiar și aceste părți ale străzii lipsite de viață și reglementate În dimineața zilei în care am fost eliberat din închisoare, în drum spre aeroport, am trecut pe una dintre aceste străzi și în câteva secunde am văzut ceea ce nu mai observasem de ani de zile: construiam fără să ținem cont de scară Chiar și pentru magazinele private, am alocat blocuri de - de metri lungime Am predeterminat înălțimea caselor, înălțimea fațadelor, am împins clădirile înalte în adâncuri și astfel ne-am luat mijloacele de a întrerupe o linie uniformă și de a însufleți strada Chiar și uitându-mă la fotografiile caselor comerciale, de fiecare dată mă sperie iar și iar la vederea acelei monumentalitate înghețată, din cauza căreia toate eforturile noastre de a aduce viața unui oraș mare pe această stradă s-ar pierde inevitabil Am găsit o soluție comparativ mai bună în timpul construcției Gării Centrale, care trebuia să înceapă din sudul străzii Frontale a lui Hitler: de departe, un cadru vizibil din oțel, învelit cu foi de cupru și căptușit cu plăci de sticlă, datorită căruia ar trebui s-au deosebit favorabil de alte mase de piatră Acesta avea patru niveluri unul deasupra celuilalt, conectate prin scări rulante și lifturi și trebuia să depășească Grand Center al Terminal din New York Oaspeții de la nivel de stat coborau scările largi exterioare; s-a presupus că ei, precum și pasagerii care părăsesc gara, vor fi șocați de acest spectacol grandios și, prin urmare, zdrobiți, sau mai degrabă, literalmente uciși de puterea Reich-ului Piața gării, lungă de de metri și lățime de de metri, ar fi, ca și drumul de la Karnak la Luxor, încadrată de arme capturate Hitler a ordonat ca acest detaliu să fie adus după campania împotriva Franței și și-a confirmat din nou intenția la sfârșitul toamnei anului Piața trebuia să fie finalizată sau încoronată cu Marele Arc al lui Hitler, sau Arcul de Triumf, așa cum el însuși îl numea doar ocazional Arcul de Triumf Napoleonice, cu cei de metri înălțime, reprezintă ceva monumental și dă Champs-Élysées, după cei doi kilometri de lungime ai lor, o finalizare impunătoare, în timp ce Arcul nostru de Triumf, de de metri lungime, metri adâncime și metri lățime, ar depăși toate celelalte clădiri din partea de sud a străzii și, parcă, le suprimă la scară După mai multe încercări zadarnice, nu mai aveam putere să-l conving pe Hitler să accepte schimbări A fost creația lui preferată: cu mult înainte de influența purificatoare a profesorului Troost, arcul era un exemplu bine păstrat al proiectelor arhitecturale ale lui Hitler, pe care le-a dezvoltat într-un caiet de schițe pierdut în anii douăzeci A refuzat orice sugestie de a schimba proporțiile sau de a simplifica ceva, dar a fost destul de mulțumit când am pus pur și simplu trei cruci în loc de numele arhitectului pe planurile dezvoltate În spatele deschiderii de de metri a Arcului Mare, la o distanță de cinci

kilometri - așa cum ne-am imaginat-o - a doua clădire triumfală a autostrăzii centrale, cel mai mare Palat cu cupolă din lume, înalt de de metri, se pierde în ceața marelui oraș Clădirile a unsprezece ministere diferite ne-au zdrobit strada pe segmentul dintre Arcul de Triumf și Palatul Domed Alături de ministerele de interne, transporturi, justiție, economie și alimentație, mi s-a cerut să finalizez ministerul colonial după în consecință, chiar și în timpul războiului cu Rusia, Hitler nu a abandonat în niciun caz ideea de colonii germane Miniștrii, care se așteptau ca planurile noastre să le permită să concentreze într-un singur loc administrațiile împrăștiate în Berlin, au fost extrem de dezamăgiți când Hitler a declarat că noile clădiri au fost destinate să servească exclusiv unor scopuri reprezentative și în niciun caz să găzduiască birocrația Direct adiacent părții de mijloc monumentale se afla un segment lung de peste un kilometru, care urma să aibă caracterul unei străzi comerciale și de divertisment și se termina cu așa-numita Piață Rotundă la intersecția cu Potsdamerstrasse De aici și mai spre nord, strada a căpătat din nou un caracter solemn: în dreapta se ridica clădirea proiectată de Wilhelm Craze Palatul Gloriei Soldaților este un cub uriaș, despre care Hitler nu a vorbit niciodată deschis, dar a văzut în mod clar o combinație între un depozit și un memorial În orice caz, după armistițiul cu Franța, a ordonat ca primul exponat care să fie expus aici să fie vagonul restaurant, unde în a fost semnat actul înfrângerii Germaniei, iar în capitularea Franței; cripta a fost prevăzută pentru înmormântarea celor mai faimoși mareșali germani din trecut, prezent și viitor În spatele acestei clădiri se întindeau spre vest, până la Bendherstraße, noile clădiri ale înaltului comandament După ce a făcut cunoștință cu aceste planuri, Goering a decis că atât el, cât și Ministerul Aviației condus de el erau împinși în plan secund M-a angajat ca arhitect, iar vizavi de Panteon, la granita cu Tiergarten, am gasit santierul ideal pentru realizarea ideilor sale Planurile mele pentru o nouă clădire, concepută pentru a găzdui în totalitate toate departamentele conduse de el după , sub denumirea generală "Oficiul Reichsmarschall", i-au stârnit încântarea lui Goering Hitler a declarat hotărât: "Prea mare pentru Goering Se împinge prea tare și, în general, nu-mi place când cineva se folosește de arhitectul meu " Cu toate acestea, vorbind în mod repetat cu nemulțumire despre planurile lui Goering, nu a îndrăznit niciodată să-i arate lui Goering locul său Goering îl cunoștea bine pe Hitler și m-a liniștit: "Să lăsăm totul așa cum este, nu vă faceți griji pentru nimic altceva O vom alinia în felul nostru și, în cele din urmă, însuși Führer-ul va fi primul care va fi încântat " Hitler a arătat adesea acest tip de condescendență în sfera personală: de exemplu, a închis ochii la scandalurile familiale din jurul său, întrucât nu puteau fi bătuți în beneficiul unei idei politice, ca în cazul lui Blomberg Putea să râdă de pofta de lux, să se îngăduie într-un cerc restrâns de replici sarcastice, fără ca un singur cuvânt să-i sugereze celui despre care s-a discutat că își condamnă comportamentul Designul clădirii pentru biroul lui Goering conținea șiruri lungi de scări, holuri și camere de stat care ocupau mai mult spațiu decât încăperile de lucru în sine Rolul principal a fost dat unui hol grandios cu o scară grandioasă care trecea prin toate cele patru etaje, dar rămânea nefolosită, pentru că orice persoană normală prefera să ia liftul Într-un cuvânt, totul luat împreună a fost făcut exclusiv pentru spectacol; în dezvoltarea mea, acest lucru a însemnat un pas hotărâtor de departe de neoclasicismul planificat, ale cărui urme probabil mai puteau fi găsite în noua clădire a Cămarilor

Reichului, spre arhitectura puternic reprezentativă a noilor bogați Cronica oficială îmi amintește că la mai , Reichsmarschall era foarte mulțumit de amenajarea viitorului său birou Era deosebit de încântat de scara din față Aici intenționa să raporteze anual ofițerilor aviației sloganul anului "Și pentru această mare scară mare din lume", a continuat Goering, la propriu, conform cronicii mele, "Breker trebuie să ridice o statuie a inspectorului șef de construcții Ea va sta aici în onoarea bărbatului care a planificat totul atât de perfect Această parte a clădirii, cu o fațadă de de metri cu vedere la strada Paradnaya, era conectată cu o aripă la fel de mare cu vedere la Tiergarten și care conținea camerele din față solicitate de Goering, care în același timp trebuiau să servească drept apartament pentru el însuși Am așezat dormitoarele la ultimul etaj Cu protecția împotriva atacului aerian în prim-plan, am vrut să așez un strat de pământ de metri pe acoperișul de sus, astfel încât chiar și copacii mari să poată înrădăcina în el și la o înălțime de de metri deasupra Tiergarten un adevărat parc de pătrați ar apărea metri, cu piscine și teren de tenis; în plus, ar fi trebuit să fie acolo fântâni, iazuri, galerii cu coloane, pergole, facilități de agrement și, în sfârșit, un teatru de vară pentru două sute patruzeci de spectatori peste acoperișurile Berlinului Goering a fost șocat și a visat deja la festivitățile pe care le va aranja în grădina de pe acoperiș "Voi aprinde cupola mare cu sclipici și voi aranja un mare foc de artificii în onoarea oaspeților mei " Chiar și fără a număra pivnițele, complexul Göring trebuia să aibă un volum de de metri cubi, în timp ce Cancelaria Reich-ului nou construită a lui Hitler avea doar Însă Hitler nu a considerat deloc că Goering l-a ocolit: în discursul său din august , care a fost fundamental pentru înțelegerea ideilor sale arhitecturale, a afirmat că, în conformitate cu un amplu proiect de reconstrucție a Berlinului, intenționa să folosească Cancelaria Reichului recent reconstruită timp de aproximativ zece până la doisprezece ani Planurile pe termen lung includ reședințe guvernamentale și rezidențiale mult mai mari După o inspecție comună a complexului administrativ al departamentului Hess, Hitler a determinat în mod spontan adevăratul scop al clădirilor de pe Vossstrasse, deoarece la Hess a găsit scara principală susținută în tonuri de roșu intens, iar interiorul era mult mai restrâns și mai nepretențios decât cel stil imperial, pe care el însuși și alte vârfuri ale Reich-ului l-au preferat Revenind la Cancelaria Reich-ului, Hitler, cu mânie autentică, a criticat incapacitatea decisivă a adjunctului său de a înțelege arta: "Hess este complet lipsit de fler artistic, nu-l voi lăsa să construiască nimic nou în viața mea Ulterior, va primi ca reședință actuala Cancelarie a Reichului și nu-i voi permite să reconstruiască nimic acolo, pentru că nu înțelege nimic al naibii de asta O astfel de critică, și pe lângă flerul artistic, ar putea însemna foarte bine sfârșitul unei cariere, iar în relație cu Rudolf Hess a fost luată în considerare de mulți Cu toate acestea, Hitler personal nu și-a exprimat părerea lui Hess Și numai prin atitudinea mai reținută a curtenilor decât înainte, a putut înțelege că acțiunile lui au scăzut vizibil Trebuia să intre în centrul orașului planificat atât în nord, cât și în sud, de la Gara Centrală Deasupra corpului de apă - aproximativ de metri lungime și de metri lățime - se vedea cupola centrală, la aproape doi kilometri distanță Dar nu aveam de gând să ne conectăm corpul de apă la Spree, poluat de canalizarea unui oraș mare Fiind un vechi pasionat de sporturi nautice, mi-am dorit ca lacul meu să aibă apă curată, potrivită pentru înot Vestiarele, stațiile pentru bărci și plajele trebuiau să încadreze o zonă de înot chiar în mijlocul

unui mare oraș, care ar crea un contrast excesiv cu clădirile uriașe reflectate în suprafața oglinzii. Iar motivul pentru care am decis să fac aici un lac a fost mai mult decât simplu: terenul mlăștinos nu era potrivit pentru construcție. Trei clădiri mari trebuiau ridicate pe partea de vest a lacului: în mijloc - noua Primărie din Berlin, lungime de aproape jumătate de kilometru. Hitler și cu mine am susținut diferite proiecte; după lungi discuții, în ciuda rezistenței necruțătoare a lui Hitler, am câștigat avantajul datorită argumentelor mele. Pe părțile laterale ale primăriei erau amplasate pe de o parte prezidiul poliției, pe cealaltă - comandamentul principal al marinei. Dinspre est, printre verdeata, s-a planificat construirea unei noi clădiri pentru Academia Militară. Planurile arhitecturale pentru toate clădirile au fost deja finalizate. Această stradă dintre cele două Gări Centrale a întruchipat, fără îndoială, ideea generală exprimată prin intermediul arhitecturii puterii politice, militare și economice a Germaniei. În centrul acestuia se afla conducătorul nelimitat al Reich-ului și - ca vârf al puterii sale în imediata apropiere a lui, dominând întregul mediu - Palatul cu cupolă al viitorului Berlin. Cel puțin la nivel de planuri, s-a realizat teza lui Hitler că "Berlinul trebuie să-și schimbe aspectul pentru a corespunde noii sale misiuni". Mi-am dedicat cinci ani din viață cultivării acestor planuri și, în ciuda tuturor greșelilor și absurdităților, nu pot scăpa complet de ideile mele anterioare. Uneori, când încerc să-mi dau seama care sunt motivele antipatiei mele față de Hitler, mi se pare că tot ceea ce a făcut sau a plănuit el se amestecă cu dezamăgirea mea personală cauzată de jocurile lui cu războiul și dezastrul: îmi dau seama și că toate aceste planuri au devenit posibile doar datorită jocului său necugetat cu puterea. Proiectele de această amploare indică în primul rând un atac de megalomanie cronică și, totuși, ar fi nedrept să respingem complet întreaga idee a axei sud-nord. Această arteră largă, aceste noi Gări Centrale cu noduri subterane - în ceea ce privește ideile de astăzi - nu ar fi deloc excesive ca amploare, precum casele noastre comerciale, care, în comparație cu dimensiunea birourilor și ministerelor actuale din întreaga lume, vor fi lăsat mult în urmă. Dacă au depășit noțiunile umane normale, nu a fost atât de mult în amploare cât în obsesie. Uriașul Palat cu cupolă, viitoarea Cancelarie Reich-ului lui Hitler, luxosul complex Goering, Palatul Gloriei Soldaților și Arcul de Triumf - am privit toate aceste structuri prin ochii politicianului Hitler, care, examinând odată un model mare de orașul, m-a luat de mână și cu ochii umeziți mi-a spus: "Acum înțelegi de ce o facem la o scară atât de mare? La urma urmei, aceasta este capitala Reich-ului german - oh, dacă sănătatea mea este mai puternică." Hitler se grăbea să finalizeze secțiunea principală de șapte kilometri a proiectului său. După calcule detaliate în primăvara anului, i-am raportat că înainte de construcția va fi finalizată. De fapt, am sperat să-i aduc o bucurie deosebită prin mesajul meu și, prin urmare, am fost dezamăgit când mi-a acceptat promisiunea doar cu satisfacție, deși a implicat o activitate intensă și furtunoasă. Poate că se gândea la planurile lui militare, care ar putea să-mi aducă la nimic toate calculele. În alte zile, însă, era atât de obsedat de execuția la timp a planului, încât se pare că nu putea aștepta să vină în sfârșit anul, încât - dacă admitem că planurile sale urbanistice au fost concepute doar pentru a-și ascunde planurile de extindere - pur și simplu nu se putea gândi la Declarațiile repetate ale lui Hitler despre semnificația politică a planurilor sale ar fi trebuit să mă alerteze, dar încrederea cu care a vorbit despre respectarea tuturor termenelor de construcție m-a făcut să-l cred. Deja

m-am obisnuit cu faptul ca uneori face remarci la nivel de delir; retrospectiv, este mai ușor să găsec firul care a legat aceste afirmații între ele și cu planurile mele de construcție Lui Hitler s-a temut mereu că proiectele noastre nu vor deveni publice Am deschis doar câteva părți, deoarece munca noastră nu putea continua complet fără participarea publicului: prea mulți erau ocupați în etapele sale pregătitoare Prin urmare, am dat ocazional ocazia de a ne familiariza cu cele mai multe părți inofensive ale planului nostru, iar conceptul la nivel de oraș a fost, cu permisiunea lui Hitler, făcut public într-un articol pe care l-am scris Cu toate acestea, când cabaretistul Werner Fink a ridiculizat aceste proiecte de pe scenă, a fost dus imediat într-un lagăr de concentrare, deși ar fi putut exista și alte motive pentru aceasta Mai mult, l-au luat chiar în ajunul zilei în care urma să asist la spectacolul lui pentru a arăta că nu-i țin ranchiună Precauția noastră s-a arătat în lucruri mărunte: când ne-am gândit la ideea demolării turnului Primăriei din Berlin, am organizat, prin intermediul secretarului de stat Karl Hanke, o "Scrisoare către editor" în paginile unuia a ziarelor berlineze pentru a afla opinia oamenilor Din cauza protestelor furioase ale cititorilor, am decis deocamdată să-mi abandonez planul în realizarea planurilor noastre, sentimentele publicului trebuiau cruțate în toate modurile posibile Deci, de exemplu, au existat considerații pentru a restaura fermecătorul castel Monbijou din Parcul Palatului din Charlottenburg, pe locul căruia era planificată construirea unui muzeu Din aceleași motive, turnul radio a fost păstrat, iar Coloana Victoriei, deși a stat în calea transformărilor noastre, a rămas și ea la locul ei, Hitler a văzut în el un monument al istoriei germane și, pentru un impact mai mare, a ordonat la în același timp să-și mărească tija cu un tambur; în același timp, el însuși a făcut o schiță care a supraviețuit până în zilele noastre și a batjocorit avariția statului prusac, care chiar și în momentele de triumf a salvat pe înălțimea coloanei sale Am depășit cu - miliarde costurile reconstrucției Berlinului, care la prețurile de astăzi s-ar ridica la până la de miliarde Pentru restul de unsprezece ani, până în , s-a planificat să se investească anual în construcția a aproximativ de milioane de Reichsmarks; nicidecum întreprinderi de construcții utopice, deoarece aceasta reprezenta doar douăzeci și cinci din volumul total al lucrărilor de construcții Pentru propria mea asigurare și justificare, am citat și o altă comparație, deși foarte dubioasă, prin calcularea ce procent din venitul din toate impozitele colectate în Prusia la acea vreme a fost cerut pentru noile clădiri de la Berlin de către regele prusac Friedrich Wilhelm I, cunoscut pentru economistul lui, tatăl lui Frederic cel Mare A fost de multe ori mai mare decât cheltuielile noastre, care se ridicau la doar trei la sută din suma totală a impozitelor egală cu de mărci Reich Cu toate acestea, comparația nu era în întregime corectă, întrucât impozitarea din acele vremuri nu putea fi comparată cu cea actuală Profesorul Hettlage, consilierul meu bugetar, a rezumat ideile noastre financiare într-o remarcă sarcastică: "În orașul Berlin, cheltuielile ar trebui să depindă de venituri, dar aici este invers " Aceste de milioane necesare anual, în opinia lui Hitler și în opinia mea, nu ar trebui, de asemenea, să fie solicitate imediat și integral, ci să le împrăstie pe multe bugete: fiecare minister, precum și fiecare instituție publică, trebuia să-și înscrie nevoile în bugetul său, precum, de exemplu, calea ferată - pentru reînnoirea rețelei feroviare din Berlin, sau orașul Berlin - pentru străzi și metrou Și întreprinderile private au plătit deja pentru totul singure În , când discutam toate detaliile, Hitler,

glumând despre acest lucru, considerând el, un mod viclean de a obține finanțare în liniște, spunea: "Dacă o împrăștiați peste bugetele individuale, nimeni nu va înțelege cât costă totul împreună. De exemplu, vom finanța doar Palatul Domed și Arcul de Triumf. Și să chemam poporul să se sacrifice; în plus, lasă-l pe ministrul Finanțelor să pună anual șaiszeci de milioane la dispoziția departamentului tău. Și ceea ce nu aveți nevoie imediat, vom salva. Până în acumulasem deja milioane. În , la propunerea ministrului de finanțe și cu acordul meu, contul, care până atunci acumulasem de milioane, a fost lichidat în liniște, fără ca Hitler să fie deloc informat despre acest lucru. Furios de cheltuirea fondurilor publice, ministrul de Finanțe, Schwerin-Krosigk, a obiectat și a protestat constant. Pentru a mă scăpa de aceste dezamăgiri, Hitler s-a comparat cu regele bavarez Ludwig al II-lea: "Da, acest ministru de finanțe, știți ce surse de venit va primi statul datorită noilor mele clădiri în literalmente cincizeci de ani! La urma urmei, cum au fost lucrurile cu regele Ludwig al II-lea al Bavariei? A fost declarat nebun din cauza cheltuielilor palatelor și castelelor. Și acum majoritatea vizitatorilor doar de dragul lor vizitează Bavaria Superioară. Da, doar taxa de intrare a blocat totul cu mult timp în urmă. Costurile de construcție. Cum crezi? Întreaga lume se va înghesui la Berlin să ne vadă clădirile. Este suficient ca americanii să anunțe cât ne-a costat rotunda, putem chiar să adăugăm ceva și să spunem în loc de un miliard - unu și jumătate! Pur și simplu trebuie să vadă asta: cea mai scumpă clădire din lume!" Stând peste planuri, repeta adesea: "Știi, Speer, singurul meu vis este să trăiesc să văd ziua în care toate acestea se vor împlini. În vom aranja o expoziție mondială. Până atunci, clădirile noastre vor fi goale, iar apoi le vom folosi ca pavilioane expoziționale. Și invită întreaga lume să ne viziteze!" Vorbea într-un asemenea spirit și nu era ușor să-i ghicești adevăratele gânduri. Soției mele, care va trebui să renunțe la viața de familie normală în următorii unsprezece ani, i-am promis o călătorie de consolare în jurul lumii în Calculul lui Hitler - de a transfera povara finanțării construcției pe umerii altcuiva - era pe deplin justificat. Căci tot mai bogat Berlinul, grație centralizării aparatului administrativ, a atras din ce în ce mai mulți funcționari; toate direcțiile industriale au trebuit să țină cont de această tendință prin extinderea reprezentărilor lor la Berlin. Până acum, doar Unter den Linden și câteva străzi mai puțin semnificative au fost considerate "vitrina Berlinului" pentru a-și implementa planurile de construcție. Noul bulevard, lat de de metri, era atractiv, în primul rând, pentru că nu era nevoie să se teamă de ambuteiajele, tipice străzilor vechi din Berlin, dar și pentru că terenurile de construcție din aceste locuri inițial îndepărtate erau relativ ieftine. Până la începutul activității mele, am găsit o mulțime de aplicații pentru construcții, care trebuiau efectuate fără discernământ oriunde în Berlin. La scurt timp după venirea lui Hitler la putere, într-un cartier degradat a apărut o nouă clădire mare pentru Reichsbank, unde mai multe clădiri au fost demolate în acest scop. Apropo, după masă, Himmler i-a arătat lui Hitler planul acestei clădiri și a atras destul de serios atenția Fuhrer-ului asupra faptului că axele longitudinale și transversale ale clădirii dreptunghiulare reproduc forma crucii creștine, care este o exaltare ascunsă a credința creștină prin mâinile catolicilor. Arhitectul Wolf Hitler știa destul de mult despre arhitectură încât să se distreze doar de calculele lui Himmler. La doar câteva luni de la aprobarea definitivă a planurilor, a fost repartizată o porțiune de stradă care era aptă de amenajare încă dinainte de transferul șinelor de tramvai; numărul

cererilor de la ministere, întreprinderi private și departamente ale Reichului pentru parcele care vor fi disponibile pentru construcție nu mai devreme de câțiva ani a crescut într-o asemenea măsură încât am început deja să distribuim terenuri la sud de Gara de Sud și doar cu mare dificultate l-am convins pe dr Ley, liderul Frontului Muncii din Germania, să nu cumpere o cincime din întreaga stradă în scopuri proprii cu fondurile uriașe formate din cotizațiile sindicale În orice caz, a smuls un întreg bloc de trei sute de metri, unde urma să amplaseze un mare centru de divertisment Desigur, printre motivele febrei clădirilor care a început a fost speranța de a-l face pe plac lui Hitler prin ridicarea unor clădiri deosebit de vizibile Întrucât costurile acestor clădiri ar fi fost mult mai mari decât cele ale șantierelor obișnuite, l-am sfătuit pe Hitler să răsplătească cumva clienții pentru milioanele suplimentare cheltuite, la care a fost de acord cu calm "De ce să nu se stabilească o ordine pentru cei care au vreun merit în artă? O vom înmâna foarte rar și în principal celor care au finanțat o construcție mare Aici poți realiza multe cu Ordinul " Până și ambasadorul britanic, crezând - și nu fără motiv - că îi va face plăcere lui Hitler, a propus construirea unei noi ambasade în ceea ce privește reconstrucția Berlinului, iar Mussolini a manifestat un interes extraordinar pentru aceste planuri Deși Hitler a rămas tăcut despre adevăratele sale planuri în domeniul arhitecturii, inevitabil s-a scurs ceva și s-a spus și s-a scris destul despre asta Rezultatul a fost o creștere notabilă în domeniul arhitecturii Dacă Hitler ar fi fost interesat de creșterea cailor, o manie pentru creșterea cailor ar fi izbucnit printre figurile de frunte ale Reichului și aici s-ar prăbuși o fabricație în masă de proiecte adaptate gusturilor lui Hitler Adevărat, acest lucru nu a mărturisit încă despre dezvoltarea stilului celui de-al treilea Reich, ci doar o direcție separată, care a fost caracterizată de unele momente eclectice, dar a determinat totul În același timp, Hitler nu era deloc un doctrinar El a recunoscut pe deplin că o zonă de recreere pe o autostradă sau un centru al Tineretului Hitler din mediul rural nu ar putea să semene în niciun caz cu o clădire de oraș La fel nu i-ar fi trecut niciodată prin cap să-și imagineze o fabrică construită în stilul reprezentativ mai sus menționat; ar fi putut foarte bine să fi admirat fabrica de sticlă și oțel Dar construcția clădirilor publice în stat, care are ca scop crearea unui imperiu, ar trebui, așa cum credea el, să aibă o amprentă foarte clară Reconstrucția Berlinului a dus la numeroase proiecte în alte orașe De atunci, fiecare Gauleiter a vrut să se perpetueze prin orașul său Aproape fiecare dintre aceste planuri, ca și proiectul meu de la Berlin, s-a bazat pe intersecția a două axe, care coincid chiar și în direcțiile cardinale Modelul Berlinului a devenit un model Când discuta despre planuri, Hitler și-a făcut neobosit propriile schițe Ele au ieșit celebru de sub stiloul lui, precise în perspectivă: a aplicat o tăietură verticală, unghiuri și proiecții în conformitate cu scara Niciun arhitect profesionist nu ar putea face mai bine Dimineța arăta uneori un desen bine executat pe care îl făcuse în timpul nopții; majoritatea desenelor constau însă în câteva atingeri pripite care au apărut direct în cursul discuției Până astăzi, am păstrat în prezența mea toate schițele pe care Hitler le-a făcut, oferindu-le o dată și o descriere a subiectului Este curios că din o sută douăzeci și cinci de schițe, aproximativ un sfert a fost creat pentru reconstrucția orașului Linz, care i-a fost întotdeauna deosebit de aproape de inimă Proiectele teatrale sunt la fel de comune în rândul lor Într-o dimineață, ne-a uimit cu designul unei "Coloane de trafic" atent desenată peste noapte

pentru München, care, ca nou simbol al oraşului, ar condamna turnurile Frauenkirche la o existenţă mizerabilă El a considerat acest proiect, şi odată cu el şi Arcul de Triumf din Berlin, ca pe propria sa afacere şi, prin urmare, nu a ezitat să corecteze proiectul arhitectului din München, chiar şi în lucruri mărunte Până astăzi, mi se pare că acestea au fost adevărate îmbunătăţiri care au reflectat mai pe deplin mişcarea forţe statice în soclu decât propunerile arhitectului - aceleaşi, de altfel, autodidact Hermann Giesler, căruia Hitler i-a încredinţat planificarea Munchenului, a reuşit să-l înfăţişeze cu mare succes pe "liderul muncitorilor" - bâlbâitul, adică pe doctorul Ley Mai mult, Hitler a fost atât de încântat de arta lui Giesler, încât a cerut din nou şi din nou să-i arate cum s-a familiarizat cuplul Ley cu expoziţia de modele din showroom În primul rând, Giesler a arătat cum liderul muncitorilor germani, într-un costum elegant de vară, mănuşi cu rame albe şi o pălărie de paie, însoţit de soţia sa îmbrăcată la fel de sfidător, vizitează studioul şi cum el, Giesler, îi arată planurile pentru reconstrucţie de München, până când Ley îl întrerupe cu o remarcă: "Voi construi tot blocul Cât face? Câteva sute de milioane? Hai să construim, să construim "- " Şi ce anume vrei să construieşti? "Casa mare de modele Voi face toată moda! Soţia mea va face modă! Pentru asta avem nevoie de o casă mare! Şi o vom construi! Şi amândoi, eu şi soţia mea, vom defini în ea moda germană Şi mai mult şi mai mult Şi avem nevoie şi de prostituate! Mult, o casă întreagă, cu mobilier modern! Vom lua lucrurile în propriile noastre mâini! Câteva sute de milioane pentru construcţie este o simplă simplă pentru noi " Spre marea supărare a lui Giesler, Hitler l-a făcut să reacţioneze această scenă de nenumărate ori şi a râs până la lacrimi la vederile pervertite ale "liderului său al muncitorilor" Hitler a împins fără încetare nu numai propriile mele planuri El a autorizat continuu construirea de forumuri în fiecare oraş important şi i-a chemat pe Gauleiteri de acolo să devină antreprenori în construcţia de clădiri reprezentative Deja aici am observat de mai multe ori, şi nu fără supărare, dorinţa lui de a insufla în Gauleiters spiritul concurenţei fără milă, căci era convins că numai aşa se pot obţine rezultate înalte Nu putea înţelege în niciun fel că posibilităţile noastre sunt foarte limitate Şi obiecţia mea că în curând nu vom putea respecta deloc datele programate, deoarece Gauleiterii folosesc materialul de construcţie disponibil pentru propriile nevoi, a trecut pe urechi surde Himmler i-a venit în ajutor Auzind despre lipsa iminentă de cărămizi şi granit, i-a sugerat lui Hitler implică prizonieri Şi, de asemenea, să construiască o mare fabrică de cărămidă în Sachsenhausen, nu departe de Berlin, sub conducerea SS şi ca proprietate a SS Deoarece Himmler era sensibil la tot felul de noi tendinţe, a fost găsit curând un anume inventator care a creat o nouă tehnologie pentru fabricarea cărămizilor Dar noi, totuşi, nu am primit produsele promise, deoarece invenţia nu a avut loc Aceeaşi soartă a avut-o şi a doua promisiune pe care Himmler a făcut-o în cursa sa eternă pentru proiecte de viitor Cu ajutorul prizonierilor din lagărele de concentrare, a intenţionat să furnizeze blocuri de granit pentru clădirile noi de la Nürnberg şi Berlin, organizând fără întârziere o companie sub un nume fără pretenţii şi a procedat la spargerea pietrei Dar din cauza incompetenţei unice a antreprenorilor SS, toate blocurile lor au ieşit cu crăpături şi aşchii, iar în cele din urmă SS-ii au recunoscut că pot furniza doar o parte nesemnificativă din producţia promisă, în timp ce restul a trecut în mâinile lui Dr Todt, care s-a ocupat de construcţia drumurilor, pentru aşezarea trotuarelor Hitler, care avea mari speranţe în promisiunile

lui Himmler, a devenit sumbru și mohorât, iar în cele din urmă a remarcat sarcastic că SS ar fi trebuit să se apuce de producția de pungi de hârtie și papuci de pâslă, care din timpuri imemorabile erau considerate produse tradiționale pentru prizonieri. Dintre multe clădiri noi planificate, eu personal am trebuit să proiectez piața din fața Palatului Domului, la cererea lui Hitler. În plus, am preluat noua clădire pentru Göring și Gara de Sud. Acest lucru a fost mai mult decât suficient, din moment ce proiectarea clădirilor pentru Congresul Partidului de la Nürnberg încă îmi revenea. Dar din moment ce implementarea acestor proiecte s-a întins pe un deceniu întreg, am putut, prin eliberarea documentației tehnice, să mă descurc cu un birou de proiectare de dimensiuni previzibile pentru opt până la zece angajați. Biroul meu privat era situat pe Lindenallee în Westend, nu departe de Piața Adolf Hitler, fostă Piața Cancelarului Reich. Cu toate acestea, a doua jumătate a zilei până seara târziu a aparținut în mod regulat biroului meu oficial de urbanism, care se afla pe Pariserplatz. Aici am distribuit comenzi mari printre cei mai buni, după părerea mea, arhitecți germani: Paul Bonatz după patru podurile proiectate au primit o comandă pentru o nouă clădire înaltă a comandamentului principal al marinei, iar proiectul său la scară mare a primit aprobarea plină de viață a lui Hitler. I-am încredințat lui Bestelmeyer proiectarea noii primărie, lui Wilhelm Kreis sediul comandamentului suprem, Palatul Gloriei Soldaților și diverse muzee; Peter Behrens, profesorul lui Gropius și Mies van der Rohe, a fost însărcinat de AEG, angajatorul său permanent, să construiască biroul firmei pe strada principală Desigur, această lucrare a provocat un protest din partea lui Rosenberg și a kulturträgerilor săi, care au considerat inacceptabil ca acest vestitor al radicalismului în arhitectură să-și perpetueze numele cu o clădire pe Führerstrasse Hitler, care a apreciat foarte mult munca lui Peter Behrens la Sankt Petersburg, s-a asigurat că a primit în continuare comanda. Așa că l-am invitat în mod repetat pe profesorul meu Tessenov să participe la concursuri, dar el nu a vrut să renunțe la stilul său de meșteșuguri provincial nepretențios și, prin urmare, a rezistat cu hotărâre tentației de a construi clădiri monumentale. Ca sculptor, l-am atras cel mai adesea pe Josef Thorak, lucrării căruia directorul general al Muzeelor din Berlin, Wilhelm von Bode, i-a dedicat o carte întreagă, precum și pe Arno Breker, elev al lui Maillol. În , Breker i-a dat profesorului său comanda mea ca o sculptură să fie instalată în Grunewald. Istoricii cred că în comunicarea personală am evitat contactul cu partidul, dar în același mod s-ar putea spune că șefii de partid au evitat contactul cu mine, considerându-mă un parvenit. Cu toate acestea, atitudinea Reich-urilor și a Gauleiters nu m-a interesat deloc, întrucât Hitler însuși m-a tratat în mod confidențial. Cu excepția lui Karl Hanke, care m-a "descoperit", nu i-am cunoscut mai îndeaproape pe niciunul dintre ei și niciunul nu m-a vizitat. Dar mi-am format propriul meu cerc apropiat atât printre oamenii de artă cărora le-am dat ordine, cât și printre prietenii lor. La Berlin, în măsura în care mi-au permis orele libere rare, am petrecut timp cu Breker și Craze, iar pianistul Wilhelm Kempf li s-a alăturat adesea la München, am avut conversații amicale cu Josef Thorak și artistul Hermann Kaspar, pe care A. Speer seara era imposibil să te ferești de declarațiile zgomotoase de dragoste față de dinastia bavareză. De asemenea, am dezvoltat o relație strânsă cu primul meu client, pentru care deja în , chiar înainte de a lucra pentru Hitler și Goebbels, construiam un restaurant în Sigren, lângă Wilsnack. La Dr. Robert Frank, mi-am petrecut adesea weekendul cu familia la treizeci și unu de kilometri de porțile

Berlinului Frank a fost până în directorul general al centralelor prusace, dar după ce Hitler a venit la putere a fost înlăturat din postul său și a trăit foarte izolat ca persoană privată; suferind din când în când hărțuirea din partea partidului, a fost protejat în mod sigur de prietenia mea de atacuri. În , am încercat să-mi aranjez familia departe de epicentrul dezastrului, în Silezia, și i-am lăsat în grija lui Frank. La scurt timp după ascensiunea mea, l-am convins pe Hitler că cei mai zeloși membri ai partidului au preluat de mult funcțiile de conducere, astfel că au mai rămas doar membrii de rang al doilea pentru a îndeplini sarcinile înaintea mea. Și apoi Hitler, fără ezitare, mi-a permis să-mi aleg angajații la discreția mea. Treptat, s-a răspândit vestea că biroul meu era o casă sigură și sigură, așa că din ce în ce mai mulți arhitecți s-au adunat în jurul nostru. Odată, unul dintre angajații mei mi-a cerut o recomandare de a mă alătura petrecerii. Apoi răspunsul meu a fost transmis din gură în gură în tot Inspectoratul General: "Pentru ce este asta? Este suficient pentru tine că sunt acolo." Mai mult, ca și până acum, mergeam foarte rar la ședințele de partid, aproape că nu aveam contacte cu cercurile de partid din Berlin, de exemplu, administrația partidului, am abandonat toate posturile de partid care mi-au fost încredințate, deși puteam, dacă doream, să le transform în cheie pozitive. Din lipsă de timp, am încredințat și mai mult conducerea departamentului "Estetica Muncii" adjunctului meu permanent. Motivul pentru o astfel de reținere, printre altele, a fost teama de a vorbi în public pe care încă nu am depășit-o. În martie , cei mai apropiați prieteni ai mei și cu mine am întreprins un tur al Siciliei și sudul Italiei. Wilhelm Kreis, Josef Thorak, Hermann Kaspar, Arno Breker, Robert Frank, Karl Brandt și soțiile lor ne-au ținut companie. Ni s-a alăturat soția ministrului Propagandei, Magda Goebbels, care, la invitația noastră, a făcut această călătorie sub un nume fals. În mediul imediat al lui Hitler, cu îngăduința sa, s-au jucat multe aventuri amoroase. Așa că, de exemplu, Bormann, nepolitic și lipsit de tact - ceea ce se putea aștepta de la o persoană atât de lipsită de suflet și de imorală - și-a invitat amanta, o actriță de film, la casa lui din Obersalzberg, unde a locuit multe zile cu familia lui. Doar toleranța de neînțeles a doamnei Bormann a făcut posibilă evitarea unui scandal. Goebbels a avut și multe aventuri amoroase: secretarul său de stat, Hanke, a povestit, parțial amuzat, parțial indignat, cum Goebbels șantaja tinerele actrițe de film. Cu toate acestea, relația sa cu actrița de film cehă Lída Baarova a fost mai mult decât o aventură. Soția lui Goebbels l-a renegat apoi și a cerut ministrului să o părăsească pe ea și pe copii. Eu și Hanke, amândoi, eram în întregime de partea ei, dar Hanke a complicat și mai mult această criză a familiei, îndrăgostindu-se de soția ministrului său, care era mult mai în vârstă decât el. Pentru a o salva pe doamna Goebbels dintr-o situație delicată, am invitat-o să vină cu noi în sud. Hanke a vrut să ne urmeze, nu sa obosit să o bombardeze cu scrisori de dragoste, dar ea l-a respins hotărât. În timpul călătoriei noastre, doamna Goebbels a rămas întotdeauna o femeie amabilă, liniștită. În general, trebuie spus că soțiile stâlpilor regimului s-au dovedit a fi mai rezistente la ispitele puterii decât soții lor. Ei nu au plutit în lumile lor fantastice, au privit cu prejudecăți interioare aceste sărituri grotestice de purici, iar vârtejele politice care i-au ridicat pe soții în top au ocolit soțiile. Doamna Bormann a rămas o gospodină modestă, oarecum oprită, deși devotată orbește atât soțului, cât și ideologiei de partid; la vederea doamnei Goering, mi s-a părut că ea își bate joc de vanitatea și fanfara soțului ei, iar Eva Braun, la urma

urmei, și-a dovedit superioritatea interioară de mai multe ori; oricum, ea niciodată * a folosit în scopuri personale puterea care se afla în apropiere - nu trebuia decât să dea o mână de ajutor Sicilia, cu ruinele sale de temple dorice la Segeste, Siracuza, Selinunte și Agrigento, completează perfect impresiile pe care le-am luat din călătoriile noastre anterioare în Grecia La vederea templelor din Selinunte și Agrigento, am afirmat din nou - și nu fără o satisfacție secretă - că arhitectura antică nu era lipsită de accese de megalomanie, colonialiștii greci de aici au neglijat în mod clar principiile proporționalității, care erau îndrăgite în patria lor La vederea acestor structuri de templu, toate monumentele de arhitectură sarazino-normandă pe care le-am văzut s-au estompat, cu excepția, poate, a magnificului castel de vânătoare al lui Frederic al II-lea, Castel del Monte Paestum a fost un alt vârf în călătoria noastră Pe de altă parte, Pompeii mi s-a părut mai îndepărtat de formele pure ale Paestumului decât clădirile noastre din templele dorice La întoarcere a fost o escală la Roma de câteva zile Guvernul fascist a atras atenția asupra neobișnuitului nostru însoțitor, iar Alfieri, ministrul italian al Propagandei, ne-a invitat pe toți la operă, dar, în același timp, niciunul dintre noi nu ar fi putut să explice într-un mod convingător de ce a doua doamnă a Reich singur face o călătorie în străinătate, așa că ne-am grăbit să plecăm cât mai curând posibil În timp ce eram fascinați să contemplăm trecutul Greciei, Hitler a ordonat ocuparea Republicii Cehe și anexarea acesteia la Reich În Germania, am găsit o dispoziție depresivă O anxietate generală cu privire la ceea ce ne așteaptă mâine ne-a cuprins pe toți Chiar și astăzi sunt ciudat de îngrijorat de capacitatea oamenilor de a evalua corect viitorul, fără să mă bazez pe persuasiunea propagandei oficiale În orice caz, a fost liniștitor faptul că Hitler l-a provocat pe Goebbels când a vorbit la cina în Cancelaria Reichului despre fostul ministru de externe Konstantin von Neurath, numit cu câteva săptămâni mai devreme de guvernatorul imperial al Boemiei și Moraviei "Von Neurath este cunoscut a fi tăcut, iar un protectorat are nevoie de o mână fermă pentru a aduce ordine acolo Această persoană nu are nimic în comun cu noi, el aparține unei lumi complet diferite ", a spus Goebbels Hitler a obiectat: "Poate fi doar despre von Neurath Printre anglo-saxoni, el era considerat un om nobil Numirea lui va avea un efect calmant asupra comunității internaționale, pentru că în spatele acesteia vor ghici intenția mea de a nu-i lipsi pe cehi de viața națională Hitler mi-a cerut să spun despre impresiile mele italiene Acolo am fost cel mai impresionat de faptul că gardurile și zidurile de pretutindeni, până la sate, erau acoperite cu lozinci de propagandă militantă "Nu avem nevoie", a fost tot ce a spus Hitler "Dacă trebuie să lupti, poporul german este deja suficient de puternic în spirit Pentru Italia, acest tip de propagandă, poate, este cel mai potrivit Dacă va fi util este o altă chestiune " Hitler mă sunase de multe ori să vorbesc în locul lui la deschiderea Expoziției de arhitectură de la München Până acum am reușit cumva să mă sustragem de astfel de solicitări sub pretexte din ce în ce mai noi Până în primăvara anului , aceasta devenise un fel de târguire, deoarece mi-am exprimat disponibilitatea de a dezvolta un design pentru o galerie de artă pentru Linz, precum și un stadion acolo, dacă nu eram obligat să vorbesc Cu toate acestea, acum, în ajunul împlinirii a cincizeci de ani a lui Hitler, o parte a axei vest-est trebuia să fie deschisă traficului, iar Hitler a promis că va participa el însuși la ceremonia solemnă Și aici a trebuit să mă fac de rușine și să țin primul meu discurs - și chiar în fața tuturor

oamenilor, și chiar în prezența șefului statului La cină, Hitler a anunțat: "Vești mari! Speer va ține un discurs! Este interesant ce ne va spune " La Poarta Brandenburg din mijlocul carosabilului, toată elita orașului s-a aliniat cu mine pe flancul drept, în timp ce mulțimea se îngheșuia în spatele gardurilor, pe trotuare De departe s-au auzit sunete de jubilație Au crescut pe măsură ce convoiul se apropia și, în cele din urmă, s-au transformat într-un vuiet Mașina lui Hitler s-a oprit chiar în fața mea Hitler a ieșit și m-a întâmpinat cu o strângere de mână, în timp ce a răspuns salutărilor primelor persoane ale orașului doar cu ridicarea mâinii Camerele mobile au început să îl filmeze pe Hitler de aproape, în timp ce el însuși s-a oprit așteptat la doi metri de mine Am inspirat adânc și am spus literalmente următoarele: "Führerul meu! Vă informez despre finalizare construirea unei axe est-vest Și lăsați munca finalizată să vorbească de la sine! A urmat o pauză lungă și abia atunci Hitler a răspuns cu câteva fraze Apoi am fost invitat să stau în mașina lui și am condus cu el toți cei șapte kilometri, de-a lungul cărora stăteau ca niște spalieri, care veneau să-l felicite de ziua lui; trebuie să fi fost una dintre cele mai mari demonstrații organizate de Ministerul Propagandei, totuși aplauzele păreau destul de sincere Când am ajuns la Cancelaria Reichului și așteptam acolo începutul mesei, Hitler a spus amabil: "M-ați dezamăgit rostind doar două fraze Aveam chef de un discurs lung și, așa cum eram deja obișnuit, aveam să mă gândesc la răspunsul meu în acest timp și, din moment ce te-ai descurcat foarte repede, nu am știut imediat ce să spun Dar nu îți poți lua un lucru: a fost un discurs bun Unul dintre cele mai bune pe care le-am auzit în viața mea " În anii următori, acest episod a intrat în repertoriul constant al lui Hitler, iar acesta l-a repetat de bunăvoie În acea noapte, la douăsprezece, compania de băuturi l-a felicitat pe Hitler Cu toate acestea, când i-am spus că am comandat ca până în acea zi să fie instalat un model de patru metri al lui Arc de Triumf într-una din sălile Cancelariei Reichului, a părăsit compania și s-a repezit acolo Multă vreme, cu o tandrețe vădită, a contemplat visul anilor săi tineri întruchipat în model Atins, mi-a dat tăcut mâna, după care, într-o euforie deplină, le-a descris oaspeților săi semnificația acestei clădiri pentru istoria viitoare a Reich-ului În timpul nopții, și-a mai vizitat modelul de câteva ori Pe drumul dus și înapoi, treceam mereu prin sala de ședințe unde, în , Bismarck a prezidat Congresul de la Berlin Acum, toate cadourile jubiliare erau așezate aici pe mese lungi - mai ales tot prost gust donat de Reich-ul și Gauleiters săi: statuete goale de marmură albă, copii mici din bronz ale exemplelor populare, de exemplu, un băiat roman care trage o așchie din picior , picturi în ulei, al căror nivel a fost clar definit de expozițiile din Casa de Artă Germană O parte din daruri au evocat aprobarea lui Hitler, parțial ridicol, cu toate acestea, nu era prea mare diferență între aceștia și alții Între timp, lucrurile au mers atât de departe pentru Hanke și Frau Goebbels încât, spre oroare totală a tuturor din jurul lor, au decis să se căsătorească Un cuplu inegal: Hanke este tânără, incomod, e mult mai în vârstă, o doamnă elegantă de societate Hanke l-a implorat pe Hitler să autorizeze divorțul, dar Hitler a refuzat din motive de oportunitate a statului Când a început Festivalul de la Bayreuth, Hanke a apărut la mine acasă într-o dimineață, cu disperare totală Soții Goebbel s-au împăcat, mi-a spus el, și amândoi au plecat împreună la Bayreuth Personal, m-am gândit că ar fi mai bine și pentru Hanke Dar nu-l felicita pe iubitul care a ajuns la disperare pentru a-l consola Așa că i-am promis că va afla la Bayreuth cum merg lucrurile Cu asta, a plecat

Familia Wagner a adăugat o aripă spațioasă vilei Wahnfried, unde Hitler și adjutanții săi locuiau în aceste zile, în timp ce oaspeții lui Hitler erau cazați în apartamente private. În general, Hitler și-a selectat oaspeții pentru Bayreuth cu mai multă atenție decât pentru Obersalzberg și cu atât mai mult pentru Cancelaria Reich-ului. Pe lângă adjutanții de serviciu, a invitat doar câteva cunoștințe cu soții, acelea despre care putea fi sigur că familia Wagner îi va plăcea; era invariabil doar dr. Dietrich, dr. Brandt și eu. În aceste zile de festival, Hitler părea mai relaxat decât de obicei: în familia Wagner, se simțea ca protejat și eliberat de nevoia de a simboliza puterea, pe care o considera uneori datoria sa chiar și la sărbătorile de seară din Cancelaria Reichului. Era vesel, se comporta cu copiii ca un tată și cu Winifred Wagner - prietenos și grijuliu. Fără sprijinul său financiar, Festivalul de la Bayreuth cu greu ar fi supraviețuit. Bormann a plătit câteva sute de mii anual pentru a face din festival punctul culminant al sezonului de operă. În aceste zile, Hitler, ca patron al Festivalului de la Bayreuth și prieten al familiei Wagner, își împlinea probabil un vis pe care poate nu îndrăznea să-l prețuiască nici măcar în tinerețe. În aceeași zi cu mine, Goebbels și soția lui au sosit și ei la festival și, ca și Hitler, s-au instalat în aripa atașată vilei Wahnfried. Doamna Goebbels părea extrem de deprimată. Ea a spus sincer eu: "Soțul meu m-a amenințat îngrozitor. Abia începusem să-mi revin în stațiune, când deodată, fără niciun avertisment, s-a prezentat la hotel și m-a convins timp de trei zile fără pauză. Deci nu am putut rezista. M-a șantajat cu copiii noștri; va aranja să-mi fie luate. Ei bine, ce trebuia să fac?! Reconcilierea noastră este pur externă. Albert, asta e groaznic! A trebuit să-i promit că nu îl voi mai vedea niciodată pe Karl singur. Sunt foarte nefericit, dar nu am ieșire." Ce era mai în ton cu această tragedie de familie decât opera Tristan și Isolda, care părea să fie interpretată în acea seară și pe care am ascultat-o în caseta mare din mijloc - Hitler, cuplul Goebbels, doamna Winifred Wagner și eu însumi! Doamna Goebbels, care stătea pe mâna mea dreaptă, a plâns în liniște, fără oprire, în pauză stătea în colțul salonului și plângea necontrolat, în timp ce Hitler și Goebbels s-au arătat publicului pe fereastră și au făcut toate eforturile să nu sesizeze această împrejurare dureroasă. A doua zi dimineață am putut în sfârșit să-i explic lui Hitler, care nu înțelegea absolut comportamentul doamnei Goebbels, motivele ascunse ale reconcilierii lor. În calitate de șef al statului, nu a putut decât să salute această schimbare. Totuși, în timp ce era încă în prezența mea, a ordonat să fie chemat pe Goebbels, sec și i-a spus pe scurt că ar fi mai bine dacă el și soția sa părăsesc Bayreuth chiar în ziua aceea. Fără să-i dea lui Goebbels ocazia să obiecteze, fără să-și întindă măcar mâna la despărțire, i-a dat drumul și apoi s-a întors către mine: "Goebbels este cinișt la limită cu femeile." Hitler însuși a fost așa, deși în felul lui unsprezece Pământ. Când Hitler mi-a văzut planurile din Berlin, o parte a proiectului l-a atras invariabil ca un magnet: viitorul nucleu al Reich-ului, conceput timp de multe secole pentru a simboliza măreția dobândită sub Hitler. Așa cum reședința regilor francezi completează Champs-Élysées din punct de vedere urbanistic, tot așa iar pe strada Paradenya, în primul rând, acele clădiri pe care Hitler dorea să le aibă în imediata sa vecinătate ca simbol al activității sale politice aveau să atragă privirea: Cancelaria Reich pentru conducerea statului, Înaltul Comandament Wehrmacht pentru exercitarea comenzii putere asupra celor trei părți ale sale și, în sfârșit, o cancelarie pentru partid (Bormann), pentru evenimente de protocol (Meissner) și pentru afaceri personale (Bowler).

Faptul că în proiectele noastre clădirea Reichstag-ului a aparținut și centrului arhitectonic al Reich-ului nu a însemnat deloc că parlamentului i s-a acordat vreun rol semnificativ în exercitarea puterii; doar că vechea clădire a Reichstag-ului, din întâmplare, se afla în acest loc I-am sugerat lui Hitler să demoleze monumentul din epoca Wilhelmiana a lui Paul Wallot, dar în mod neașteptat m-am lovit de rezistență activă: i-a plăcut această clădire Cu toate acestea, l-a intenționat exclusiv pentru funcții publice Și în ceea ce privește obiectivele sale finale, Hitler a fost extrem de taciturn Dacă mi-a spus, fără nicio jenă, motivele ascunse ale planurilor sale de construcție, a fost doar din cauza încrederii care caracterizează de obicei relația dintre client și arhitect "Putem amplasa săli de lectură și camere de zi pentru deputați în clădirea veche Pentru mine se poate face o bibliotecă din sala de plen Cinci sute optzeci de locuri sunt încă prea puține pentru noi Construim unul nou în apropiere Contați pe o mie două sute de locuri Aceasta, la rândul său, a presupus o populație de de milioane, oferindu-i astfel lui Hitler posibilitatea de a calcula pe ce cantități opera și, pe de o parte, a contat pe o creștere rapidă a numărului de germani datorită creșterii naturale, pe pe de alta, datorita adaugarii altor popoare de origine germanica, dar nicidecum în detrimentul popoarelor natiunilor cucerite, carora nu le-a recunoscut dreptul de vot I-am sugerat lui Hitler să mărească pur și simplu numărul de voturi necesare fiecărui deputat pentru a salva în acest fel sala de plen din vechea clădire Reichstag Dar Hitler nu a vrut să schimbe numărul moștenit de la Republica Weimar - de voturi per deputat Despre motive nu a spus nimic, doar s-a ținut de acel număr, deoarece s-a ținut pur formal de sistemul electoral moștenit cu date și buletine de vot, cu urne și vot secret În această chestiune, Hitler a căutat în mod clar să păstreze tradiția care l-a adus la putere, deși după ce a introdus sistemul de partid unic, tradiția și-a pierdut orice sens Toate clădirile concepute pentru a încadra viitoarea Piață Adolf Hitler, așa cum spunea, s-au dovedit a fi în umbra Palatului Domului, care - ca și Hitler și în aceasta a căutat să sublinieze lipsa de importanță a reprezentării populare - era de cincizeci de ori mai mare decât clădirea rezervată reprezentanților poporului Hitler a luat decizia de a dezvolta planuri de construcție pentru Palatul Dom în vara anului De ziua lui, aprilie , i-am prezentat desenele, o vedere în secțiune, o vedere generală și primul aspect A fost complet încântat, deși și-a exprimat dezaprobarea față de faptul că am furnizat toate desenele mele cu mențiunea "Dezvoltările se fac pe baza ideilor Fuhrerului" Căci, după cum a spus el, sunt arhitect și, prin urmare, contribuția mea la această construcție ar trebui să fie apreciată mai mult decât schițele lui făcute în Cu toate acestea, formularea a fost păstrată, iar Hitler a acceptat refuzul meu hotărât de a-și atribui calitatea de autor nu fără satisfacție interioară Conform planurilor, au fost realizate machete ale pieselor individuale, iar până în , o machetă precisă din lemn de trei metri a vederilor exterioare și interioare A fost posibil să scoți podeaua în ea și să studiezi efectul viitor la nivelul ochilor În timpul numeroaselor sale vizite, Hitler nu a ratat nicio ocazie de a admira cu entuziasm și multă vreme ambele modele S-a bucurat de a demonstra ceea ce acum cincisprezece ani ar fi putut părea prietenilor săi o invenție bizară și ridicolă "Cine ar fi crezut atunci că acest lucru se va realiza!" Cea mai încăpătoare sală de adunări dintre toate proiectate până acum în lume a constatat de fapt într-o singură cameră, dar una care putea găzdui de la la de ascultători în picioare De fapt, cu toată atitudinea negativă a lui

Hitler față de trucurile mistice ale lui Himmler și Rosenberg, aici am avut de-a face cu un lăcaș de cult care, pe baza tradiției și a propriei sale autorități, urma să dobândească în decursul secolelor aceeași semnificație ca și Sfântul Petru din Roma pentru creștinismul catolic. Dacă nu ar fi această idee implicit de cult, toate cheltuielile pentru clădirea principală a lui Hitler ar părea lipsite de sens și de neînțeles. Rotonda interioară avea un diametru aproape inimaginabil - de metri; la o înălțime de de metri se putea vedea finalizarea unui dom uriaș, care, deja la de metri de podea, a început să se curbeze de-a lungul unei parabole. Într-un anumit sens, panteonul roman ne-a servit drept model. În același mod, Palatul Domul din Berlin trebuia să aibă o gaură rotundă pentru lumină în partea de sus, și chiar și această gaură avea patruzeci și șase de metri în diametru, depășind astfel întreaga cupolă a Palatului Gloriei Soldaților (de metri) și Catedrala Sf Petru (de metri). Iar partea interioară era de șaptesprezece ori mai mare decât volumul interior al catedralei. Mai mult, designul interior trebuia să fie cât mai nepretențios posibil: o bază rotundă cu un diametru de de metri, de-a lungul perimetrului acesteia trei niveluri de standuri urcă cu de metri în sus. O coroană formată din o sută de coloane dreptunghiulare de marmură, care, la o înălțime de de metri, avea, s-ar putea spune, dimensiuni umane, a fost întreruptă chiar vizavi de intrare de o nișă de cincizeci de metri înălțime și douăzeci și opt de metri lățime, care se presupunea că să fie așezat cu un mozaic auriu în fața nișei, ca singur decor sculptural, trebuia să instaleze un vultur aurit pe un pedestal de marmură de paisprezece metri, ținând în gheare o svastică împletită cu frunze de stejar. Astfel, acest semn de măreție a completat deopotrivă Front Street și a fost, parcă, scopul său final. Undeva sub acest semn se afla locul conducătorului națiunii, care își va adresa mesajele de la el popoarelor viitorului Reich. Am încercat să subliniez acest loc prin intermediul arhitecturii, dar apoi s-a făcut simțit principalul defect al arhitecturii care neagă proporționalitatea: era cu totul imposibil să-l remarc aici pe Hitler. Afară, domul arăta ca un munte verde înalt de două sute treizeci de metri, pentru că trebuia învelit foi de cupru patinat. Un felinar de sticlă de patruzeci de metri cu un cadru metalic extrem de ușor trebuia să fie în partea de sus. Iar deasupra felinarului stătea un vultur pe o zvastica. Optic, masa domului era susținută de un rând continuu de coloane de douăzeci de metri. Am sperat că un astfel de design va oferi structurii o scară încă accesibilă ochiului uman. Speranța, după cum am înțeles-o, este zadarnică. Muntele cu cupolă se sprijinea pe un bloc pătrat de piatră de granit ușor, fiecare parte trebuia să aibă metri lungime și șaptezeci și patru de metri înălțime. O friză elegantă, patru coloane conectate cu fluturi la fiecare dintre cele patru colțuri și un portic extins până la pătrat ar fi trebuit să sublinieze dimensiunea uriașului cub. Două sculpturi, de cincisprezece metri înălțime, stăteau pe părțile laterale ale porticului; sensul lor alegoric a fost determinat și de Hitler, chiar și atunci când am realizat primele schițe: unul înfățișa Atlanta, care ține bolta cerului în brațe, cealaltă - Tellura, care ține globul. Cerul și Pământul urmau să fie acoperite cu smalt, iar pe ele constelații sau contururi așezate în aur. Din exterior, volumul clădirii era de peste de metri cubi, Capitoliul de la Washington ar încăpea în al nostru de mai multe ori; Cifre și dimensiuni cu adevărat grandioase. Cu toate acestea, palatul nu a fost în niciun caz un produs al imaginației fără șanse de a fi realizat. Planurile noastre nu erau la fel de pompoase, lipsite de orice idee despre proporțiile desenelor, precum, de exemplu, arhitectii

Claude Nicolas Ledoux sau Etienne L Bullet, care le-au proiectat ca un recviem al dinastiei Bourbon franceze sau pentru cei mai mari glorificarea revoluției, în nici un caz intenționând să o implementeze vreodată în planurile lor de construcție, aceștia au funcționat și cu valori care nu erau cu nimic inferioare celor ale naziștilor De dragul marelui nostru palat, precum și pentru alte clădiri destinate să încadreze viitoarea Piață Adolf Hitler, deja în au fost demolate nenumărate case vechi în cartierul Reichstag, care a aglomerat câmpul de construcții, au fost prelevate probe de sol , au fost realizate desene cu marcaje digitale, machete aliniate marime adevarata Pentru fațada din față se cheltuiseră deja milioane pentru cumpărarea granitului, nu numai în Germania, ci - în ciuda lipsei de monedă și la ordinul special al lui Hitler - și în sudul Suediei și Finlanda Că toate celelalte structuri de pe strada Front de cinci kilometri a lui Hitler, și aceasta trebuia să fie finalizată în unsprezece ani, adică în Deoarece construcția palatului a durat cel mai mult timp, data punerii solemne a primei pietre a fost atribuită anului Din punct de vedere tehnic, nu a fost o problemă să ridicați o cupolă cu diametrul de de metri fără a se suprapune Constructorii de poduri din anii treizeci au reușit să creeze astfel de structuri din oțel sau beton armat fără nicio dificultate Statistica germană de vârf a calculat chiar că o boltă masivă ar putea fi ridicată pe o astfel de deschidere În conformitate cu ideea mea despre "valoarea ruinelor", m-aș descurca cu plăcere fără oțel, dar apoi Hitler a ezitat: "La urma urmei, nu poate fi exclus că o bombă aeriană să cadă în cupolă și să deterioreze structurile Cum îți imaginezi că lucrezi cu amenințarea unui colaps? Avea dreptate și așa am modelat un cadru de oțel de care ar fi trebuit să fie atârnat acoperișul interior al cupolei Pereții, ca și în Nürnberg, erau masivi, împreună cu cupola au creat o presiune enormă, preluată de o fundație neobișnuit de puternică Inginerii au căzut de acord asupra ideii unui cub de beton cu un volum de de metri cubi Dorind să verificăm dacă calculele noastre conform cărora adâncimea de scufundare în nisipul Brandenburg ar fi de câțiva centimetri sunt corecte, am construit o secțiune a unei fundații de probă lângă Berlin Până în prezent, cu desene și fotografii ale machetelor, rămâne singura dovadă care a supraviețuit a acestei idei În timp ce lucram la plan, am făcut cunoștință cu Bazilica Sf Petru din Roma Am fost dezamăgit că dimensiunile sale nu corespundeau cu impresia creată de observator După cum am stabilit, chiar și cu aceste dimensiuni, impresia nu este sporită proporțional cu dimensiunea clădirii Mă temeam că impresia Palatului nostru cu cupolă nu va satisface așteptările lui Hitler Zvonurile despre această structură gigantică planificată au ajuns la urechile ofițerului de birou de apărare aeriană al Ministerului Aerului, consilierul ministerial Knipfer Tocmai dăduse instrucțiuni ca toate viitoarele clădiri noi să fie ridicate la o distanță considerabilă unele de altele pentru a reduce impactul bombardamentelor Și aici, în centrul orașului și al Reich-ului, s-ar putea ridica o clădire care să se ridice deasupra nivelului norilor de jos și să servească drept punct de reper ideal pentru escadrile de bombardieri inamice - ca și cum ar fi indicat intenționat către centrul guvernamental situat exact pentru la sud și exact la nord Mi-am împărtășit îndoielile cu Hitler, dar era optimist "Göring m-a asigurat", a spus el, "că nici un avion inamic nu va apărea deasupra Germaniei Într-un cuvânt, nu ne vom revizui planurile din această cauză Hitler a fost extrem de concentrat pe ideea Palatului cu cupolă, care a apărut în el la scurt timp după ce a executat pedeapsa în cetate și nu

l-a lăsat să plece timp de cincisprezece ani întregi Când, la sfârșitul planurilor noastre, Hitler a aflat că în Uniunea Sovietică urmează să construiască un Palat al Sovietelor, care să fie mai înalt de de metri, și să-l încununeze cu o statuie a lui Lenin, a fost extrem de enervat Era clar supărat de perspectiva că nu va ridica cea mai mare structură monumentală din lume și, în plus, era asuprit de conștiința că nu era în puterea lui să anuleze planul lui Stalin prin emiterea unui fel de decret În cele din urmă, s-a consolatat cu gândul că palatul său va fi totuși unic: "Păi, ce merită vreun zgârie-nori - puțin mai mult, puțin mai puțin, puțin mai sus, puțin mai jos Domul este ceea ce distinge clădirea noastră de toate celelalte!" După izbucnirea războiului cu Uniunea Sovietică, am avut ocazia să văd că gândul la competiția Moscovei îl asuprește mult mai mult decât a recunoscut "Acum", a spus el, "zgârie-norii lor va fi terminat odată pentru totdeauna!" Din trei părți, Palatul Domed trebuia să fie înconjurat de apă, ale cărei efecte de oglindă au fost concepute pentru a spori impactul În acest scop, s-a planificat extinderea Spre la dimensiunea unui lac; Adevărat, curțile ar trebui atunci să ocolească piața din fața palatului prin două măneci tunel special săpat A patra latură, sudică, a dominat Piața Mare, în viitor - Piața Adolf Hitler Trebuia să organizeze demonstrații anuale de Ziua Mai, care încă aveau loc pe câmpul Templehof Ministerul Propagandei a elaborat o schemă clară pentru ziua desfășurării unor astfel de evenimente în masă În , Carl Hanke mi-a vorbit despre diferitele niveluri de manifestare, determinate de revendicările politice și propagandistice Pentru orice manifestare, de la demonstrații școlare până la întâlnirea triumfală a unui oaspete străin distins, până la mobilizarea a milioane de muncitori, a fost elaborată o schemă clară Nu fără ironie, secretarul de stat a vorbit despre "grupuri de bucurie populară" Pentru a umple noul scuar ar fi fost necesar să se declare de fiecare dată în viitor cel mai înalt grad de mobilizare, întrucât piața putea găzdui până la un milion de oameni Partea opusă Palatului Domed era, pe de o parte, limitată de noua clădire a Înaltului Comandament al Wehrmacht-ului, pe de altă parte - de clădirea administrativă a Cancelariei Reichului, în mijloc am lăsat o vedere deschisă de la Front Street până la dom, și acesta era singurul loc deschis de pe piața uriasă închis de cladiri din toate laturile Lângă Casa Adunării se afla cea mai importantă și interesantă clădire din motive pur psihologice - Palatul lui Hitler Și într-adevăr, nu ar fi exagerat să vorbim în acest caz nu despre apartament, ci despre palatul cancelarului Hitler, după cum arată schițele supraviețuitoare, din noiembrie , a fost și el personal implicat în această construcție Designul noului palat a făcut posibil să se ghicească setea de autoafirmare care a crescut neobișnuit la Hitler în ultimii ani - de la apartamentul cancelarului lui Bismarck, care a fost folosit la început, până la acest palat Scara a crescut de aproximativ patru sute cincizeci de ori Chiar și cu fabulosul cartier de palat al lui Nero, cu "Casa de Aur" pe o suprafață de peste de metri pătrați, Palatul lui Hitler ar putea concura Ridicată chiar în centrul Berlinului, palatul cu grădinile adiacente trebuia să ocupe aproximativ de metri pătrați Prin multe enfilade front vestibulele duceau spre sala de mese, unde câteva mii de oameni puteau sta la masă în același timp Opt saloane uriașe au fost deschise invitaților în timpul recepțiilor de gală Pentru teatrul cu de locuri, imitație a teatrelor palatului princiar în stil baroc și rococo, s-a asigurat cel mai modern echipament scenic Din partea pur rezidențială a palatului, Hitler a putut intra în marele Palat Domed printr-o serie de pasaje curbe Pe de

altă parte, partea de lucru se învecina direct cu ea, iar în centrul ei trebuia să fie o sală de lucru Din punct de vedere al dimensiunii sale, a depășit semnificativ sala de recepție a președintelui american Lui Hitler îi plăcea atât de mult trecerea diplomaților în Cancelaria Reich-ului, deja reconstruită, încât dorea să vadă o soluție similară pentru noul palat, pentru care am prelungit calea diplomaților cu jumătate de kilometru În comparație cu fosta clădire a Cancelariei Reich-ului din , pe care Hitler a declarat-o potrivită doar pentru direcția unei companii de săpun, pretențiile sale au crescut de șaptezeci de ori Acest lucru dă o idee despre măsura în care s-a dezvoltat megalomania lui Hitler Și în mijlocul tuturor acestor excese, Hitler ar fi ordonat să-i fie instalat patul lăcuit alb într-un dormitor relativ mic, despre care mi-a spus cândva: "În dormitor urăsc luxul Mă simt cel mai bine într-un pat simplu, modest În , când toate aceste planuri asumaseră deja contururi destul de vizibile, propaganda lui Goebbels încă cultiva legenda proverbialei modestii și lipsei de pretenții ale lui Hitler Pentru a nu zgudu credința poporului, Hitler nu a dedicat aproape pe nimeni planurilor de construire a palatului său rezidențial personal și a viitoarei Cancelarii Reich Într-o discuție cu mine, când ne-am plimbat odată cu el pe prima ninsoare, el și-a fundamentat cererile astfel: "Vedeți, personal, m-aș mulțumi destul de mult cu o casă mică, modestă, în Berlin Am destulă putere și autoritate, pentru a le menține nu am nevoie deloc de asemenea anvergură Dar credeți-mă pe cuvânt: cei care vor veni după mine mai devreme sau mai târziu vor avea mare nevoie de o asemenea reprezentativitate Mulți dintre ei pot doar stai Nici nu vă puteți imagina ce putere dobândesc sufletele mici asupra împrejurimilor lor dacă pot apărea pe un fundal atât de maiestuos Astfel de săli cu un mare trecut istoric ridică la nivel istoric chiar și un succesor nesemnificativ De aceea, vezi tu, trebuie să ducem la bun sfârșit toate acestea în timpul vieții mele, ca să pot locui aici, ca spiritul meu să sfințească această clădire cu tradiție Dacă aș putea trăi aici măcar câțiva ani, asta ar fi suficient " Deja în discursurile sale din , înainte de începerea construcției Cancelariei Reich-ului, Hitler a vorbit într-un mod similar, bineînțeles, fără ca un singur cuvânt să dezvăluie planurile ulterioare elaborate până atunci în detaliu: în calitate de Fuhrer și Cancelar al Reich-ului națiunea germană, nu dorește să ocupe fostele palate, motiv pentru care, de fapt, a refuzat să ocupe palatul fostului președinte Reich, deoarece nu intenționează să locuiască în casa fostului mareșal Obersthoff Dar statul va primi o clădire reprezentativă demnă de orice rege sau kaiser străin Hitler ne-a interzis atunci să întocmim un deviz, iar din acest motiv am elaborat cu supunere toate planurile de construcție, fără măcar să calculăm viitorul volum, ceea ce îl fac abia acum, după un sfert de secol

Palatul Domed - de metri cubi Palat rezidențial - metri cubi Spații de lucru, inclusiv Cancelaria Reichului - de metri cubi Birouri aparținând aceluiași loc - metri cubi Înaltul Comandament al Wehrmacht - de metri cubi Noua clădire Reichstag - de metri cubi Total - de metri cubi Deși costul fiecărui metru cub individual a fost redus din cauza dimensiunilor uriașe a structurilor, costul total a fost chiar greu de imaginat, pentru aceste spații gigantice necesitau pereți de grosimi neobișnuite și, în consecință, fundații adânci; mai mult, pereții exteriori au fost construiți din granit de înaltă calitate, cei interiori din marmură și, în plus, ușile, ferestrele, tavanele și altele asemenea trebuiau realizate din cele mai prețioase materiale Se estimează cinci miliarde Numai urmele de pe clădirile din jurul Pieței

Adolf Hitler sunt destul de subestimate Schimbarea stării de spirit în rândul poporului, răbdarea care a început să se răspândească în Germania în , s-a manifestat nu numai prin nevoia de a organiza bucurii populare acolo unde Hitler cu doi ani mai devreme ar fi putut conta pe o izbucnire spontană de sentimente În acești doi ani, el însuși s-a distanțat de masele entuziaste Mai des decât înainte, putea să manifeste brusc supărare și o dispoziție mohorâtă, când mulțimea de pe Wilhelmsplatz și-a exprimat totuși dorința de a-l vedea În urmă cu doi ani, ieșea deseori în fugă pe "balconul istoric", acum striga des la adjutanții săi când îi cereau să se arate oamenilor: "Lasă-mă în sfârșit în pace!" Această observație aparent laterală a fost o parte integrantă a imaginii noii piețe a lui Adolf Hitler, pentru că într-o zi el mi-a spus pur și simplu: "Nu poate fi exclus că într-o zi voi fi obligat să iau măsuri nepopulare Acest lucru poate duce la o revoltă și este necesar să luați măsuri în prealabil: toate ferestrele clădirilor cu vedere la această piață trebuie să aibă obloane grele din oțel antiglonț, ușile trebuie să fie tot din oțel, iar singura ieșire în piață trebuie să fie prevăzută cu un grătar greu de fier Pentru ca centrul Reich-ului să poată fi apărat, la nevoie, ca o fortăreață Această declarație a lui Hitler a trădat o anxietate care anterior îi fusese complet străină A reapărut când s-a discutat despre desfășurarea cazarmii Standardului de viață, care odată cu trecerea timpului s-a transformat într-un regiment complet motorizat înarmat cu cele mai moderne arme Hitler a mutat cazarma în imediata apropiere a marii axe de sud "Ce crezi, pentru că dacă vor fi vreodată revolte! - și, arătând spre o stradă de o sută douăzeci de metri lățime: - Când se vor rostogoli la mine aici în vehiculele lor blindate - nici o persoană nu le va putea rezista! Fie armata a auzit despre acest ordin al său și a dorit să fie în vigoare înaintea SS-ului, fie Hitler însuși a ordonat-o - în orice caz, la cererea comandamentului armatei și cu aprobarea lui Hitler, a fost repartizat regimentul de securitate din Berlin "Grossdeutschland" un șantier în apropiere și mai mare spre centrul hitlerist Distanța lui Hitler de propriul său popor, acel Hitler, care, dacă era nevoie, era gata să dea ordin să tragă în propriul său popor, mi-am exprimat-o destul de inconștient pe fațada palatului său Nu era o singură deschidere pe toată fațada, cu excepția intrării gigantice de oțel și a ușii de la balcon, din care Hitler se putea arăta mulțimii, deși, desigur, acest balcon atârna deasupra mulțimii la o înălțime de paisprezece ani metri, cu alte cuvinte, la nivelul etajul șase Această fațadă sfidător inexpugnabilă, așa cum mi se pare și astăzi, a dat o idee foarte exactă despre o schimbare bruscă a Fuhrer-ului, care a reușit să se înalțe în sferele autodeificării între timpuri În amintirile închisorii mele, acest proiect, cu mozaicuri roșii, coloane, lei de bronz și basoreliefuri aurite, a căpătat un caracter vesel, aproape atrăgător Dar când, douăzeci și unu de ani mai târziu, am văzut fotografii color ale aspectului, mi-am amintit involuntar de arhitectura satrapilor din filmul lui Cecil deMille Alături de fantastic, am văzut în această arhitectură și cruzime, expresia exactă a tiraniei Înainte de război, mi-am bătut joc de călimăria cu care arhitectul Brinkman, la fel ca Troost, cândva reprezentant al stilului imperial în arhitectură, îi făcea pe vremuri plăcere lui Hitler Brinkman a conferit acestui obiect pur de zi cu zi un caracter solemn, cu multe decorațiuni, bucle și trepte - și în mijlocul întregului lux din jurul setului de cerneală al șefului de stat se afla un bazin de cerneală singuratic și discret Mi se părea că nu văzusem niciodată ceva atât de ridicol și pretențios Totuși, contrar așteptărilor mele, Hitler

nu a respins ofranda și, dimpotrivă, a lăudat peste măsură structura din bronz. La fel de reușit a fost și modelul lui Brinkmann de scaun de birou, pe care l-a proiectat pentru Hitler, deși ar fi fost mai potrivit ca dimensiune pentru Goering. Era un fel de tron cu două conuri de pin aurite disproporționat de mari pe marginea spatelui. Ambele articole, cu luxul lor pretențios strident, mărturiseau gusturile parvenu-ului. Dar începând cu , Hitler a încurajat astfel de lucruri. Pofta de lux și-a îndreptat din nou gândurile către Ringstrasse vieneză, care îi trezise cândva admirația ca punct de plecare; în același timp, s-a îndepărtat încet, dar constant de la învățăturile lui Troost și am plecat și cu el, pentru că proiectele mele de atunci aveau din ce în ce mai puțin în comun cu ceea ce am recunoscut drept "stilul meu". Această abatere de la propriile începuturi s-a manifestat nu numai în supradimensionarea proiectelor mele. Nu a mai rămas nimic în ei din stilul doric care mi-a plăcut cândva atât de mult, au devenit "arta timpului declinului" în cea mai pură formă. Bogăția inepuizabilă de fonduri puse la dispoziție, dar și atitudinea hitleristă față de strălucire, m-au condus pe drumul spre un stil mai degrabă inspirat din palatele luxoase ale despoților răsăriteni. Până la începutul războiului, dezvoltasem o teorie, pe care am prezentat-o unui grup de artiști francezi și germani, printre care se numărau Cocteau și Despiau, la prânzul la Maxime din Paris, că Revoluția Franceză a modelat un nou simț al stilului care l-a înlocuit pe regretatul rococo. Chiar și piese de mobilier nepretențioase au căpătat atunci cele mai frumoase proporții. Acest stil și-a găsit expresia clasică în desenele lui Boulay. Acest stil de revoluție a fost urmat de stilul regizorului, care încă știa să aplice mijloacele mai bogate cu grație și ușurință. Întoarcerea a venit doar odată cu stilul Empire: în număr crescând în fiecare an, tot mai multe elemente noi, menținând în același timp formele clasice de bază, le-au supraîncărcat cu multe decorațiuni, până când în cele din urmă stilul Imperiului târziu a devenit de neîntrecut în bogăție și lux. Aceasta exprima rezultatul dezvoltării stilistice care a început atât de promițător cu consulatul, dar în același timp trecerea de la revoluție la imperiul napoleonian. O astfel de dezvoltare a fost atât un semn de decădere, cât și un vestitor al erei napoleoniene. Aici se poate observa un drum, comprimat la douăzeci de ani, care durează de obicei secole pentru a se finaliza: dezvoltarea de la clădirile dorice ale clasicismului timpuriu până la fațadele baroc disecate ale elenismului târziu, precum cele pe care le vedem, de exemplu, la Baalbek, de la romantic clădiri din Evul Mediu timpuriu până la sfârșitul său sofisticat gotic târziu. Cu o linie de raționament consecventă, ar fi trebuit să-mi dezvolt argumentul în continuare și să ajung la concluzia că, folosind exemplul Imperiului târziu în planurile dezvoltate de Hitler și de mine, se poate ghici și sfârșitul apropiat al regimului. Dar apoi nu l-am văzut încă. Așa cum, probabil, anturajul lui Napoleon din saloanele supraîncărcate cu detalii ale Imperiului târziu a văzut doar o expresie a măreției și doar generațiile ulterioare au văzut în ele o premoniție a unei catastrofe iminente, anturajul lui Hitler a perceput și călimăria ca pe un cadru potrivit unui stat geniu și cupola exorbitantă ca expresie a puterii lui Hitler. Ultimele modele pe care le-am făcut în au fost cel mai pur neo-Imperiu, comparabil cu stilul chiar înainte de răsturnarea lui Napoleon, cu o sută douăzeci și cinci de ani în urmă, arătând supraîncărcare de detalii, o pasiune pentru aurire, o dorință de lux și declin iminent. În aceste proiecte de construcție, intențiile lui Hitler au fost exprimate deschis nu numai prin stilul lor, ci și prin dimensiunea lor gigantică. Odată, la

începutul verii anului , el a arătat spre un vultur imperial cu semnele măreției statului în gheare, care urma să încununeze cupola la o înălțime de de metri "Acest lucru trebuie schimbat Nu ar trebui să fie un vultur deasupra svasticii aici, aici va pluti peste glob Cea mai mare clădire din lume ar trebui să fie încoronată cu un vultur deasupra globului În fotografiile modelelor viitoarelor clădiri pe care le-am comandat să fie realizate, până astăzi se poate observa schimbarea propusă de Hitler față de proiectul original Câteva luni mai târziu, a început al Doilea Război Mondial Începutul toamnei Aproximativ în primele zile ale lui august , eram un grup fără griji, împreună cu Hitler, în drum spre "Căminăria" de pe Kelstein Cortina lungă a urcat pe drumul întortocheat pe care Bormann îl tăia în stâncă Am intrat printr-un portal înalt de bronz într-un vestibul îmbrăcat cu marmură străpuns de umezeala montană și într-un lift din cupru lustruit În timp ce liftul ne ridica la o înălțime de de metri, Hitler, fără nicio legătură aparentă, parcă ar continua o conversație cu el însuși, a spus: "Poate că se va întâmpla ceva foarte important în curând Chiar dacă trebuie să-l trimit pe Goering acolo În cel mai rău caz, aş putea merge și eu Am pus totul pe acest card " Lucrurile nu au depășit acest indiciu Doar trei săptămâni mai târziu, pe august , am auzit că ministrul german de externe avea să negocieze la Moscova La cină, lui Hitler i s-a înmănat un bilet A trecut repede prin ochii ei, înroșind, a privit drept înainte o vreme, a lovit masa în așa fel încât paharele să clintete și a exclamat cu o voce ruptă: "Totul este în ordine! Totul e bine!" Dar în mai puțin de o secundă s-a stăpânit, nimeni nu a îndrăznit să pună nicio întrebare, iar masa a continuat ca de obicei Totuși, după cină, a invitat oameni din anturajul său la el: "Am încheiat un pact de neagresiune cu Rusia Aici, citește! Telegramă de la Stalin! Telegrama era adresată "Cancelarul Reichului Hitler" și anunța pe scurt încheierea tratatului A fost o întorsătură incitantă, complet neașteptată, așa cum doar mi-am putut imagina, o telegramă care pe o bucată de hârtie a unit amiabil ambele nume - Stalin și Hitler Apoi ni s-a arătat un film care a arătat parada Armatei Roșii în fața lui Stalin cu implicarea a numeroase trupe Hitler și-a exprimat deplină satisfacție față de această forță militară acum neutralizată și a apelat la adjutanții săi militari, aparent pentru a discuta cu ei adevărata greutate a acestei demonstrații în masă de arme și trupe Doamnelor tot nu li s-a permis să se apropie, dar, bineînțeles, au auzit vestea de la noi, mai ales că în curând a fost relatată la radio Când Goebbels a comentat această știre la o conferință de presă din august, Hitler a ordonat să fie conectat cu el El a vrut să știe cum au reacționat la mesaj reprezentanți ai presei străine Cu ochii strălucitori febril, ne-a dat răspunsul primit de la Goebbels: "Senzație de neîntrecut!" Iar când clopotele bisericii au sunat în același timp, un reprezentant al presei engleze a remarcat cu tristețe: "Acesta este glasul morții pentru Imperiul Britanic" Această remarcă a făcut cea mai puternică impresie asupra lui Hitler emoționat euforic în acea seară Își închipuia că se ridicase atât de sus, încât soarta nu mai avea putere asupra lui Noaptea, Hitler și cu mine am stat pe terasa castelului din Berghof și am urmărit jocul naturii, ciudat pentru aceste locuri Timp de mai bine de o oră, o auroră extrem de strălucitoare a luminat roșu pe Muntele Unterberg, întins vizavi și învărtit de legende, în timp ce cerul de deasupra muntelui se juca cu toate culorile curcubeului Nici măcar actul final din The Death of the Gods nu ar fi putut fi pus în scenă mai spectaculos Fețele și mâinile fiecăruia dintre noi au fost pictate într-o culoare roșie nefirească

Vederea i-a pus pe toți într-o dispoziție ciudat de gânditoare întorcându-se către unul dintre adjutanții săi militari, Hitler a spus brusc: "De data aceasta sângele va fi vărsat Nu te poți descurca fără folosirea forței " Deja cu câteva săptămâni mai devreme, centrul de greutate al intereselor lui Hitler se mutase semnificativ în sfera militară În conversații lungi, uneori de câteva ore, cu unul dintre cei patru adjutanți ai săi: șeful acestora, colonelul Rudolf Schmundt - pentru conducerea armatei, căpitanii Gerhard Engel - din forțele terestre, Nikolaus von Below - din forțele aeriene și Carl Jesko von Puttkammer - din marina - Hitler a încercat să obțină claritate cu privire la propriile planuri Ofițerii tineri, ocazionali, îi erau deosebit de simpatici, mai ales că el căuta întotdeauna aprobarea și o găsea aici mai degrabă decât în cercul de generali mai cunoscuți, dar sceptici Totuși, chiar în aceste zile, după semnarea pactului germano-sovietic, interlocutorii-adjutanți au fost înlocuiți de elita politică și militară a Reichului - Goering, Goebbels, Keitel și Ribbentrop În primul rând, Goebbels a vorbit des și îngrijorat despre amenințarea emergentă a războiului În mod ciudat, de obicei atât de radical propagandistul a considerat riscul excesiv, a încercat să impună anturajul lui Hitler o linie de comportament mai pașnic, dar în rest l-a tratat foarte dur pe Ribbentrop, pe care îl considera principalul reprezentant al partidului militar Noi, cei din cercul interior al lui Hitler, l-am considerat pe Goebbels, precum și pe Goering, care, de asemenea, reprezentau menținerea păcii, oameni slabi care degeneraseră în mijlocul plăcerilor puterii și, prin urmare, nu erau dispuși să riște privilegiile pe care le câștigaseră Și deși în aceste zile întruchiparea muncii mele vieții a eșuat, eram ferm convinși că rezolvarea problemelor naționale era mai importantă decât interesele personale Și dacă au existat îndoieli, au fost alungați de certitudinea cu care Hitler s-a purtat în aceste zile L-am văzut atunci ca pe un erou al legendelor străvechi, care, fără ezitare, în conștiința propriilor forțe, pornește în cele mai riscante aventuri și iese din ele cu cinste De fapt, partidul de război, oricine în afară de Hitler și Ribbentrop, a prezentat următoarele argumente: "Vom presupune că, datorită acumulării rapide de armament, avem o superioritate militară de : După ocuparea Cehoslovaciei, partea adversă s-a înarmat foarte repede Dar pentru a atinge nivelul planificat de producție, au nevoie de cel puțin un an și jumătate, sau chiar doi Abia din poate începe să reducă avantajul nostru destul de semnificativ Iar dacă ei produc la fel de mult ca noi, superioritatea noastră va deveni din ce în ce mai mică; pentru a menține decalajul la același nivel, va trebui să cvadruplăm productivitatea Dar nu suntem capabili de asta Chiar dacă își aduc productivitatea la jumătate din a noastră, raportul se va înrăutăți tot timpul Dar astăzi avem noi modificări în toate domeniile, în timp ce partea opusă are material depășit Nu se poate spune că un astfel de raționament a determinat complet deciziile lui Hitler, dar ele au influențat fără îndoială alegerea lui momentului La început a spus: "Voi rămâne în Obersalzberg cât de mult pot, pentru a câștiga putere pentru zilele grele care urmează Și numai când va veni momentul să iau decizii, voi merge la Berlin Dar câteva zile mai târziu, un convoi de mașini cu Hitler se deplasa de-a lungul autostrazii spre München Zece mașini se mișcau cu un decalaj mare din motive de siguranță, printre altele, eu și soția mea eram în ele Era o duminică frumoasă, fără nori, a verii care ieșise Populația, cu o tăcere neobișnuită, a lăsat să treacă cortegiul cu Hitler Aproape nimeni nu i-a făcut semn cu mâna Și chiar în Berlin, în jurul Cancelariei Reich,

era extrem de pustiu Când standardul, de obicei, abia ridicat, le-a lăsat oamenilor să știe că Hitler era în reședință, el a fost imediat înconjurat de oameni cărora le plăcea să-l întâmpine pe Hitler când sosește sau pleca Firește, am fost ținut la distanță de evoluția ulterioară a evenimentelor, mai ales că rutina zilnică a lui Hitler în aceste zile agitate se schimbase considerabil Întrucât întreaga curte se mutase la Berlin, discuțiile succesive ocupaseră complet timpul lui Hitler, iar mesele comunale fuseseră în mare parte zădărnice Dintre observațiile pe care capul meu, din capriciul memoriei umane, le-a păstrat până astăzi, primul loc este ocupat de figura nu lipsită de comică a ambasadorului italian Bernard Attolico, pe care l-am observat cu câteva zile înainte de atacul asupra Poloniei , când el, fără suflare, a dat buzna în Cancelaria Reichului El a adus vestea că Italia nu a putut la început să-și îndeplinească obligațiile impuse prin acord; Duce și-a oficializat refuzul cu cereri impracticabile de aprovizionare militară și economică imediată în astfel de cantități încât ar slăbi potențialul militar al Germaniei Puterea de luptă a flotei italiene cu formațiuni modernizate și un număr mare de submarine a fost foarte apreciată de Hitler, precum și importanța mării flote aeriene a Italiei Pentru o clipă, Hitler chiar și-a considerat schema ruinată, deoarece a pornit de la considerația că determinarea militară a Italiei va intimida și mai mult puterile occidentale Din cauza incertitudinii rezultate, el a amânat chiar pentru câteva zile invadarea Poloniei Cu toate acestea, răbdarea acestor zile a lăsat în curând locul unui nou zbor de gândire, iar Hitler a decis intuitiv că, chiar și ținând cont de poziția indecisă a Italiei, Occidentul nu a neapărat atât pierind imediat declară război Hitler a respins intervenția propusă de Mussolini: nu și-a mai lăsat să fie reținut, pentru că armata, aflată de mult timp în stare de pregătire pentru luptă, a început să se enerveze, perioada de vreme senină de toamnă avea să se încheie în curând și s-ar putea teme că atunci când vremea senină va fi înlocuită cu o perioadă de ploi prelungite, unitățile germane se vor bloca în murdăria poloneză A avut loc un schimb de note cu Anglia în chestiunea poloneză Hitler părea obosit când într-o seară, în grădina de iarnă a apartamentului cancelarului, le-a declarat cu încredere celor mai apropiați asociați: "De data aceasta nu vom repeta greșelile din Acum, cel mai important lucru este să transferăm vina pe cealaltă parte În , acest lucru s-a făcut foarte rău și nici acum evoluțiile Ministerului Afacerilor Externe nu sunt bune Prefer să compun singur toate notele " În același timp, ținea în mâini un fel de foaie scrisă - poate un proiect al unei alte note de la Ministerul Afacerilor Externe Apoi și-a luat la revedere în grabă și a dispărut în camerele superioare, fără a lua parte la cină Mai târziu, în timp ce era deja în închisoare, am citit acest schimb de note și nu constat că Hitler și-a reușit intenția Convingerea lui Hitler că, după capitularea de la München, Occidentul va demonstra încă o dată conformitatea a fost întărită de un raport al serviciului de informații, conform căruia un anumit ofițer al Statului Major britanic, după ce a strâns informații despre puterea armatei poloneze, a venit la concluzia că rezistența polonezilor va fi ruptă foarte curând Cu aceasta, Hitler a legat speranța că Statul Major britanic va face tot ce îi stă în putere pentru a-și descuraja guvernul să se implice într-un asemenea război fără speranță Când, însă, declarația de război a urmat ultimatumurile Puterilor Occidentale din septembrie, Hitler, după o scurtă perioadă de confuzie, ne-a consolatat pe noi, ca și pe el însuși, cu observația că Anglia și Franța declaraseră război doar pentru spectacol, pentru a nu

pierde fața în fața lumii întregi și că, potrivit acesteia este cea mai profundă convingere că o declarație de război nu va fi însoțită de acțiuni militare Drept urmare, el a ordonat Wehrmacht-ului să respecte tacticile defensive și a crezut că aceasta este o mișcare politică foarte subtilă din partea sa Eficiența convulsivă a ultimelor zile ale lunii august a lăsat loc unei tăceri de rău augur Hitler a revenit pentru scurt timp la vechea rutină zilnică; chiar a început să se intereseze din nou de planurile arhitecturale El le-a explicat tovarășilor săi: "Este adevărat că suntem în război cu Anglia și Franța, dar dacă, din partea noastră, evităm orice fel de acțiune militară, problema nu se va termina cu nimic Acum, dacă le scufundăm nava și există pierderi mari, partidul de război se va intensifica acolo Nici nu vă puteți imagina cum sunt democrații: se vor bucura dacă reușesc să iasă din această poveste Și nu le pasă de Polonia!" Chiar și atunci când submarinele germane se aflau în cea mai convenabilă poziție în fața navei de război franceze Dunkirk, el nu a dat permisiunea de a ataca Dar bombardamentul britanic asupra lui Wilhelmshaven și scufundarea Atheniei i-au perturbat raționamentul Cu toate acestea, el și-a păstrat incorigibil convingerea că Occidentul este prea slab, neorganizat și decadent pentru a lupta serios Poate că îi era rușine să recunoască celorlalți și, cel mai important, față de sine, că se înșela atât de profund Îmi amintesc încă dezamăgirea lui când a primit vestea că Churchill intenționează să intre în cabinetul de război britanic ca secretar al Marinei Ținând în mâini textul acestui mesaj, Goering a apărut la ușa locuinței lui Hitler Prăbușindu-se pe scaunul cel mai aproape de ușă, Goering spuse obosit: "Churchill a intrat în birou Asta înseamnă că războiul va începe de fapt Acum avem un război cu Anglia Din aceste afirmații și similare, s-ar putea concluziona că un astfel de izbucnire de război nu a îndeplinit așteptările lui Hitler Pentru o vreme, el a pierdut clar aspectul liniștitor al Fuhrer-ului care nu a făcut niciodată greșeli Aceste iluzii și vise ale lui Hitler erau direct proporționale cu metoda lui de lucru și modul de gândire Chiar nu știa nimic despre adversarii săi și refuza să folosească informațiile pe care le avea la dispoziție, dimpotrivă, s-a bazat mai degrabă pe intuițiile sale spontane, subestimate, oricât de contradictorii ar fi acestea individual În conformitate cu avertismentul său invariabil că există întotdeauna două posibilități, el a fost dispus să înceapă un război în acest presupus cel mai favorabil moment, deși el însuși nu a fost suficient pentru el pregătit, a văzut în Anglia, după cum îi plăcea să spună, "dușmanul nostru numărul unu" și, totuși, a contat pe o înțelegere cu ea În acele prime zile ale lunii septembrie, mi se pare, lui Hitler cu greu îi era clar că declanșase inevitabil un război mondial Pur și simplu a vrut să mai facă un pas, totuși, la fel ca acum un an, în timpul crizei cehe, era gata să-și asume un anumit risc, dar era un risc, și nu atât de imediat - un mare război Reechiparea flotei a fost clar amânată pentru o dată ulterioară; navele de război, precum și primele portavioane mari, nu au părăsit încă stocurile El a înțeles că vor dobândi o semnificație de luptă deplină numai atunci când vor fi capabili să se opună inamicului în formațiuni de forță aproximativ egală În plus, a vorbit atât de des despre neglijarea submarinelor în timpul primului război mondial, încât nu ar fi început în mod deliberat al doilea fără a crea o flotă puternică de submarine Dar toate grijile au fost risipite chiar în primele zile ale lunii septembrie, când campania poloneză a adus un succes neașteptat trupelor germane, Hitler, se pare, și-a câștigat încrederea obișnuită și apoi, deja în plin război, am

auzit chiar în mod repetat de la el că campania împotriva Poloniei va cere cu siguranță sânge "Crezi că ar fi noroc pentru trupe dacă am ocupa Polonia fără să luptăm, ca înainte Austria și Cehoslovacia? Crede-mă pe cuvânt, cea mai bună armată nu suportă Victoriile fără vărsare de sânge se descompun Nu este doar noroc că lucrurile nu s-au încheiat pașnic în Polonia, mai mult, am fost obligați să considerăm acest lucru un eșec și cu siguranță aș ordona o grevă Cu toate acestea, este foarte posibil ca în spatele unui astfel de raționament să fi vrut pur și simplu să ascundă greșelile diplomatice din august În orice caz, spre sfârșitul războiului, generalul colonel Heinrich mi-a povestit despre unul dintre primele discursuri ale lui Hitler către generali, ceea ce indică aceeași împrejurare "El, Hitler", am scris povestea lui Heinrich, care a fost remarcabilă pentru mine, "a fost primul după Carol cel Mare care a unit din nou o putere nelimitată în mâinile sale Această putere nu i-a fost dată în zadar, va ști să o folosească în lupta pentru Germania Iar dacă războiul nu este câștigat, înseamnă că Germania nu a rezistat testului de forță, ceea ce înseamnă că ea trebuie să piară și inevitabil să piară! De la bun început, populația a luat situația mult mai în serios decât Hitler și anturajul său Din cauza nervozității generale din primele zile de război, la Berlin a fost anunțată o alarmă falsă Împreună cu mulți alți berlinezi, am stat într-un adăpost anti-bombă public Oamenii priveau cu anxietate în viitor și, în general, starea de spirit era clar deprimată Spre deosebire de ceea ce s-a întâmplat la începutul Primului Război Mondial, nici un regiment nu a mers la război împodobit cu flori Străzile au rămas pustii; nicio mulțime nu s-a adunat la Wilhelmsplatz pentru a-l chema cu voce tare pe Hitler și în deplină concordanță cu starea generală sumbră, Hitler a ordonat într-o noapte să-și pună valizele într-o mașină și să se ducă pe Frontul de Est La trei zile după atacul asupra Poloniei, adjutantul său m-a invitat la o întâlnire de rămas bun la Cancelaria Reichului, unde, într-o cameră întunecată în grabă, am văzut un om care a explodat din cauza oricărui fleac Au ajuns mașini, el și-a luat scurt rămas bun de la suita lui rămasă la Berlin Nicio persoană de pe stradă nu a acordat atenție evenimentului istoric: Hitler pleca în războiul pe care l-a orchestrat Desigur, Goebbels putea oferi cu ușurință mulțimi încurajatoare de orice dimensiune, dar el, aparent, era într-o dispoziție greșită Nici în timpul mobilizării, Hitler nu a lăsat oamenii de artă cu grijile sale La sfârșitul verii anului , adjutantul armatei lui Hitler a cerut comisariatelor militare cărțile de proiect, le-a rupt în bucăți și le-a aruncat; datorită acestei metode originale, agenda, parcă, a încetat să mai existe pentru serviciile de mobilizare Cu toate acestea, în lista întocmită de Hitler și Goebbels, arhitecții și sculptorii nu ocupau decât un loc modest, marea majoritate a celor scutiți de conscripție erau cântăreți și artiști Abia în , Hitler a descoperit că tinerii oameni de știință sunt importanți pentru viitor și nu fără influența mea Deja la Obersalzberg l-am rugat pe Willy Nagel, fostul meu șef, și acum șef de recepție, prin telefon, să pregătească documente pentru crearea unui grup tehnic sub supravegherea mea Ne doream o echipă care să funcționeze bine pentru a gestiona proiecte mari de construcții a continuat să construiască poduri, să lărgască drumuri și, în general, să păstreze acele zone care ar putea fi utile pentru război Deși, trebuie spus, ideile noastre în această privință erau foarte vagi și vagi și la început s-a ajuns să pregătesc corturi și saci de dormit și să-mi vopsesc BMW-ul în gri de camping În ziua anunțării mobilizării generale, m-am dus la sediul Comandamentului Suprem, de pe

Bendlerstrasse Generalul-colonel Fromm, care era responsabil de mobilizare, stătea cu liniștea - așa cum era obișnuit în organizația pruso-germană - în biroul său, în timp ce lucrurile decurgeau conform planului El a acceptat cu ușurință oferta mea de asistență, mașina mea a primit un număr militar, iar eu însumi am primit un certificat militar La prima etapă, activitatea mea militară s-a încheiat cu asta Căci Hitler însuși mi-a interzis categoric să însoțesc armata și, în schimb, m-a obligat să continui să lucrez la punerea în aplicare a planurilor sale Atunci am hotărât măcar să pun la dispoziția armatei muncitorii angajați pe șantierelor mele din Berlin și Nürnberg, precum și sediul tehnic la dispoziția producției de arme de infanterie și aviație Am întreprins construcția capului de pod de rachete la Peenemünde și implementarea unor planuri de construcție pripite în domeniul construcțiilor de avioane I-am cerut lui Hitler să fie informat despre această participare, ceea ce mi s-a părut destul de firesc, și nu m-am îndoit de deplina lui aprobare Spre marea mea surpriză, am primit foarte curând un răspuns extrem de nepoliticos de la Bormann: ei spun, de ce mi-am luat în cap să-mi caut sarcini noi când nimeni nu mi-a ordonat să fac asta, așa că Hitler l-a instruit să-mi dea un ordin ca fiecare șantier să fie continuat Acest ordin mărturisește, de asemenea, cât de nerealist și ambivalent credea Hitler: pe de o parte, el a tot repetat că Germania a sfidat soarta și acum ea va trebui să lupte nu pentru viață, ci pentru moarte, pe de altă parte, ea nu a vrut să lupte refuză și din marea sa întreprindere În același timp, a pierdut din vedere starea de spirit a maselor, care erau cu atât mai puțin capabile să înțeleagă construcția de clădiri de lux atunci când planurile expansioniste Hitler a fost primul care a cerut victime Acesta a fost primul ordin pe care l-am neascultat Adevărat, în acest prim an de război l-am văzut pe Hitler mult mai rar decât înainte, dar întorcându-se la Berlin pentru câteva zile sau urcând la Obersalzberg pentru câteva săptămâni, m-a forțat totuși să-i arăt planuri de construcție, a insistat asupra dezvoltării lor ulterioare , cu toate acestea, odată cu înghețarea lucrării, cred, s-a resemnat în tăcere Pe la începutul lunii octombrie, ambasadorul Germaniei la Moscova, contele von der Schulenburg, l-a informat pe Hitler că Stalin era foarte interesat de planurile noastre de construcție O serie întreagă de fotografii ale modelelor realizate de noi au fost expuse la Kremlin, deși, la instrucțiunile personale ale lui Hitler, i-am ascuns totuși cele mai grandioase clădiri lui Stalin, astfel încât, așa cum spunea Hitler, "nu-i plăcea" Schulenburg mi-a sugerat să zbor și la Moscova pentru a-mi explica planurile, dar Hitler a remarcat pe jumătate în glumă: "Dacă te lasă cu el!" și interzis să zboare Ceva mai târziu, trimisul german m-a informat că lui Stalin îi plac proiectele mele Pe septembrie, Ribbentrop s-a întors din a doua sa vizită la Moscova, purtând cu el un tratat de prietenie și de graniță germano-sovietic menit să confirme a patra împărțire a Poloniei La masa lui Hitler, Ribbentrop a spus că nu s-a simțit niciodată atât de în largul lui ca printre angajații lui Stalin "Parcă aș fi fost printre camarazi de partid, Fuhrerul meu" Hitler, cu fața de piatră, a ignorat admirația ministrului său de obicei atât de rezervat Stalin, potrivit lui Ribbentrop, părea pe deplin mulțumit de înțelegerea asupra noilor granițe și, la finalul negocierilor, cu propriul creion a înconjurat zona de la granița zonei promise de Rusia, pe care i-a prezentat-o lui Ribbentrop ca un gigant camp de vanatoare Acest gest l-a provocat pe Goering, care nu a vrut să fie de acord că appendicele stalinist este destinat personal ministrului de externe și a declarat că ar trebui să

meargă la întregul Reich și, prin urmare, la el, Reichsegermeister A urmat o ceartă aprinsă între cei doi vânători, care a dus la întunecarea profundă a ministrului de externe, pentru că Goering s-a dovedit a fi atât un rival mai energic, cât și mai agresiv. În ciuda la război, trebuia să grăbească reconstrucția fostului palat al președintelui Reich-ului într-o nouă reședință pentru ministrul de externe. Hitler a inspectat clădirea aproape finalizată și și-a exprimat nemulțumirea. Apoi Ribbentrop a ordonat fără gânduri și în grabă să distrugă toate urmele perestroikei tocmai terminate și să o ia de la capăt. Probabil din dorința de a-l mulțumi lui Hitler, avea praguri masive de marmură și uși în formă de gigant, care nu erau deloc potrivite pentru sălile de dimensiuni medii. Înainte de a doua inspecție, i-am cerut lui Hitler să se abțină de la remarci negative, pentru ca ministrul să nu demareze o a treia perestroika. Iar Hitler într-adevăr abia mai târziu, și numai în cercul cel mai apropiat, și-a luat joc de construcția nereușită, în opinia sa. În octombrie, am aflat de la Hanke, după cum îi raporta lui Hitler, că atunci când trupele germane și sovietice se întâlneau pe linia de demarcație în Polonia, toată lumea putea vedea cât de prost, s-ar putea spune chiar, era de prost înarmată Armata Roșie. Alți ofițeri au confirmat această observație, iar Hitler a ascultat cu cea mai mare atenție și a luat act. Căci după aceea l-am auzit iar și iar comentând informațiile primite, considerându-le un semn de slăbiciune militară sau de lipsă de talent organizatoric și în curând convingerea sa a fost întărită de informații despre eșecul ofensivei sovietice împotriva Finlandei. Despre intențiile ulterioare ale lui Hitler, în ciuda întregului secret, am primit câteva informații când în mi-a dat sarcina de a-și construi sediul în vestul Germaniei. Ziegenberg, un conac din epoca Goethe situat în pindenii Taunus lângă Naugeim, a fost modernizat de noi în acest scop și prevăzut cu buncăre. Când s-a terminat construcția, s-au cheltuit milioane, s-a întins cablul telefonic pe sute de kilometri și s-au instalat cele mai moderne mijloace de comunicare, Hitler și-a dat seama brusc că un astfel de sediu este prea scump, că atunci când era război, trebuie să conducă un stil de viață modest și, prin urmare, dacă doriți, construiți pentru el locuințe de război pe Eifel. Probabil că a făcut impresia corectă celor care. Nu știam că milioane de mărci au fost deja irosite, iar acum trebuiau cheltuite din nou. I-am atras atenția lui Hitler asupra acestui lucru, dar nici nu ne-a ascultat, temându-se pentru reputația sa de persoană "nepretențioasă". După victoria rapidă asupra Franței, eram ferm convinși că Hitler devenise deja una dintre cele mai mari figuri din istoria Germaniei. Am fost profund și dureros impresionat de letargia pe care am perceput-o în starea de spirit a publicului, în ciuda tuturor succeselor grandioase. Între timp, Hitler a dezvoltat în sine o încredere în sine din ce în ce mai nestăpânită. Pentru monologuri de băut, el a preluat o nouă temă. Deja conceptul său, a susținut el, nu s-ar fi prăbușit din cauza omisiunilor care au dus la înfrângerea în Primul Război Mondial. Atunci conducerea politică a fost în dușmănie cu armata, iar partidelor politice li s-a oferit deplină oportunitate de a submina unitatea de voință în națiune și chiar de a face niște pași perfidă. Moștenitorii mediocri ai caselor domnești au trebuit să devină șefii armatelor lor din motive de protocol, unii au fost nevoiți să culeagă lauri militare pentru a înălța gloria dinastiei lor și numai pentru că acești urmași incompetenți ai curților domnești degenerate aveau ofițeri de stat major remarcabili, au fost evitate în special marile catastrofe. În plus, în fruntea întregii armate stătea alături de Wilhelm al II-lea un comandant-șef incompetent. În timp ce

acum Germania este unită, Hitler a rezumat cu satisfacție, acum pământurile individuale și-au pierdut importanța de odinioară, acum comandanții sunt recrutați de la cei mai buni ofițeri, indiferent de originea lor, privilegiile nobilimii sunt distruse, politica și Wehrmacht-ul, ca întreaga națiune, s-au contopit într-un singur tot El este la cap Iar puterea, voința, energia lui sunt capabile să depășească orice dificultăți Hitler și-a atribuit întregul succes al campaniei occidentale Planul era al lui "Am recitit în repetate rânduri", a afirmat el uneori, "am recitit cartea colonelului de Gaulle despre posibilitățile de luptă modernă prin formațiuni motorizate și am învățat multe din ea" La scurt timp după încheierea campaniei franceze, am primit un telefon de la biroul adjutant al Fuhrerului: trebuie să ajung câteva zile la sediu cu o ocazie excepțională A Speer Iar sediul lui Hitler era atunci situat lângă Sedan, în micul sat Bruli-de-la-Pech, din care au fost evacuați toți locuitorii Generalii și adjutanții erau găzduiți în case mici de-a lungul unei singure străzi Pentru a se potrivi era casa lui Hitler Când m-a salutat, am observat că era într-o dispoziție excelentă "În câteva zile vom zbura la Paris Brecker și Giesler vor zbura și ei cu noi " Cu acestea am plecat, surprins că învingătorul ne-a chemat pe noi trei pentru intrarea solemnă în capitala Franței În aceeași seară am fost invitat la un festin militar la Hitler; acolo s-au discutat câteva detalii ale călătoriei la Paris Am aflat că nu era vorba despre o vizită oficială, ci mai exact despre o călătorie a lui Hitler "în scop artistic" într-un oraș care, potrivit lui, de mic a fost atât de înlănțuit încât crede că, doar studiind planuri, îi cunoaște străzile și cele mai importante clădiri, de parcă ar locui acolo În noaptea de iunie , la o oră și treizeci și cinci de minute, urma să intre în vigoare acordul privind încetarea ostilităților Hitler și cu mine ne-am așezat la o masă de lemn într-o cameră superioară simplă a casei unui țăran Cu puțin timp înainte de ora stabilită, Hitler a ordonat să se stingă luminile și să se deschidă ferestrele Am stat liniștiți în întuneric, hipnotizați de oportunitatea de a retrăi un moment istoric aproape de cauza sa fundamentală Un trompetist în stradă a suflat semnalul tradițional pentru încheierea ostilităților O furtună trebuie să fi izbucnit în depărtare, pentru că, ca într-un roman prost, camera întunecată era uneori luminată de reflexia fulgerului Cineva, incapabil să-și stăpânească entuziasmul, și-a suflat nasul tare Apoi vocea lui Hitler a sunat liniștit, fără intonație: "O asemenea responsabilitate " Și câteva minute mai târziu: "Acum aprinde din nou lumina" Și din nou a curs o conversație fără pretenții, dar pentru mine a rămas o impresie de neuitat Mi s-a părut că pentru prima dată l-am văzut pe Hitler-om A doua zi am condus de la sediu la Reims pentru a vedea catedrala de acolo Am fost întâmpinat de un fel de oraș fantomatic, aproape abandonat de locuitori și de dragul numeroaselor pivnițe cu vinuri de șampanie izolate de jandarmeria de câmp Obloanele se trânteau în vânt, vântul căra ziare vechi pe străzi, ușile deschise dezvăluiau interiorul caselor Viața pașnică filisteană pentru un moment ridicol părea încremenit în imobilitate, se vedeau pahare, feluri de mâncare, rămășițe de masă pe mese Pe parcurs am dat peste numeroși refugiați care s-au deplasat pe marginea drumurilor, în timp ce carosabilul era ocupat de coloane de soldați germani Soldații și ofițerii încrezători în rândul oamenilor slăbiți care își transportau lucrurile în cărucioare pentru copii, roabe și dispozitive primitive similare au creat un contrast ciudat Trei ani și jumătate mai târziu, am putut observa imagini similare în Germania La trei zile după încetarea focului, dis-de-diminează, pe la cinci și jumătate, avionul

nostru a aterizat pe aeroportul Le Bourget Trei Mercedes mari erau deja pregătiți Hitler, ca întotdeauna, s-a așezat pe scaunul din față lângă șofer - Breker și cu mine - în spatele lui, pe scaune rabatabile, iar Giesler, împreună cu adjutantul, s-au instalat în spate Toți reprezentanții artei erau îmbrăcați într-o uniformă gri de protecție, care, ca să spunem așa, ne-a prezentat în armată Drumul nostru trecea prin suburbii vaste, direct până la Grand Opera de arhitectul Garnier Hitler a vrut să vadă mai întâi clădirea lui baroc preferată Colonelul Speidel, numit de autoritățile germane de ocupație, ne aștepta la portal Glorificată pentru amploarea sa de concepție și renumită pentru supraîncărcarea sa de detalii, scara mare, precum și foaierea somptuos și sala festivă bogat aurită, au fost supuse atenției Toate luminile erau aprinse, ca într-un spectacol de gală Hitler însuși a fost ghidul Un însoțitor cu părul cărunț, care a închis cutiile, ne-a escortat micul grup prin clădirea pustie Hitler a studiat temeinic planurile pentru Marea Operă; când a ajuns la cutia de la prosceniu, a observat că lipsește un salon și a avut dreptate Kapeldiner a confirmat că această clădire a fost distrusă cu mulți ani în urmă în timpul reconstrucției "Vedeți cum știu totul aici!" remarcă Hitler cu satisfacție Opera l-a adus pe Hitler într-un extaz complet, i-a admirat frumusețea de neatinse, ochii îi străluceau, radiind încântare, ceea ce m-a entuziasmat cumva neplăcut Introduce * a înțeles clar pe cine duce la operă Sânguină, deși cu o detașare accentuată, ne-a arătat toate detaliile Când eram în sfârșit gata să părăsim clădirea, Hitler i-a șoptit ceva la ureche adjutantului său Brückner, care a scos din portofel un bilet de cincizeci de mărci și i-a dus-o unui servitor care stătea la distanță A refuzat cu amabilitate, dar ferm Hitler a făcut o a doua încercare și l-a trimis pe Breker în același scop, dar ușurul încă nu a fost de acord, iar Breker a explicat că doar își îndeplinește sarcinile Apoi am mers cu mașina prin Champs-Élysées până la Trocadero, de acolo până la Turnul Eiffel, unde Hitler a ordonat din nou să se oprească, pe lângă Arcul de Triumf cu Mormântul Soldatului Necunoscut până la Les Invalides, unde Hitler a înghețat mult timp în fața sarcofagului lui Napoleon În cele din urmă, Hitler a examinat Panteonul, ale cărui proporții l-au făcut o impresie profundă Dar nu a manifestat nici cel mai mic interes pentru cele mai frumoase creații arhitecturale ale Parisului: Place des Vosges, Luvru, Palatul de Justiție și Sainte-Chapelle S-a însuflețit din nou abia când a văzut un șir solid de case pe Rue de Rivoli Destinația noastră finală a fost Sacré-Cœur din Montmartre, o imitație romantică și plină de zahăr a bisericilor cu cupolă din Evul Mediu timpuriu, o alegere neașteptată chiar și pentru cei care cunosc gustul lui Hitler Aici a stat multă vreme, înconjurat de câțiva băieți cu umeri largi din echipa de securitate, în timp ce numeroși închinători, deși l-au recunoscut, au trecut fără să acorde atenție După o privire de rămas bun la oraș, o întoarcere rapidă la aeroport La nouă dimineața turul s-a încheiat "Să văd Parisul a fost visul vieții mele Nu pot să exprim cât de fericit sunt că astăzi acest vis s-a împlinit " Chiar mi s-a făcut milă de el o vreme Prima și singura oară când a fost la Paris, trei ore l-au făcut fericit în timp ce se afla în culmea succesului său În timpul turneului, Hitler a vorbit cu adjutantul său și cu colonelul Speidel despre posibilitatea de a organiza o paradă a victoriei la Paris Cu toate acestea, reflectând, a abandonat ideea Oficial, s-a referit la pericolul raidurilor britanice, dar mai târziu, însă, a spus: "Nu vreau să aranjez o paradă a victoriei Încă nu am terminat războiul" În seara aceleiași zile m-a primit pentru a doua oară în cămăruța casei

țăranului Stătea singur la masă Fără demersuri lungi, a spus:
"Pregătește textul decretului prin care ordon reluarea lucrărilor de construcție la Berlin în totalitate Parisul nu este frumos? Berlinul ar trebui să devină și mai frumos Înainte, mă întrebam deseori dacă Parisul nu ar trebui să fie distrus", a continuat el cu un calm atât de imperturbabil, de parcă ar fi vorba despre cea mai simplă chestiune, "dar când vom termina construcția la Berlin, Parisul nu va deveni altceva decât o umbră Deci de ce să-l distrugi?" Cu asta, mi-a dat drumul Deși obișnuit cu replicile impulsive ale lui Hitler, am fost, totuși, intimidat de felul în care a mărturisit un asemenea vandalism fără nicio urmă de jenă Deja despre distrugerea Varșoviei, el a reacționat într-un mod similar Chiar și atunci, el și-a exprimat dorința de a împiedica restaurarea acestui oraș pentru a îndepărta centrul politic și cultural de la poporul polonez Dar cel puțin Varșovia a fost distrusă în timpul ostilităților, dar acum Hitler a arătat că nici măcar nu este străin de idee, din propriul său capriciu și, în general, fără niciun motiv să distrugă orașul, pe care el însuși îl considera cel mai frumos oraș din Europa, să-l distrugă cu toate monumentele de artă neprețuite În câteva zile mi-au fost dezvăluite unele dintre contradicțiile care defineau caracterul lui Hitler, deși la vremea aceea, trebuie să spun, nu l-am luat în toată acuitatea; a unit în sine cele mai flagrante contradicții - de la o persoană care este conștientă de plinătatea responsabilității, până la un nihilist nerațional, ostil oamenilor Totuși, impactul acestei descoperiri a fost neutralizat de victoria strălucitoare a lui Hitler, de perspectivele neașteptat de favorabile pentru reluarea timpurie a proiectelor mele de construcție și, în cele din urmă, de abandonarea de către acesta a proiectelor distructive Acum trebuia să depășesc Parisul În aceeași zi, Hitler a emis ordine făcând munca vieții mele o prioritate de vârf El a ordonat "în cel mai scurt timp posibil să oferim Berlinului o privire corespunzătoare măreției victoriei noastre" și a declarat: "În punerea în aplicare a acestei sarcini, acum cea mai importantă sarcină de construcție a Reich-ului, văd o contribuție semnificativă la perpetuarea finală a victoriei noastre " Și și-a semnat decretul retrodatat, punând data iunie , adică ziua armistițiului și marea lui sărbătoare Hitler mergea pe poteca de pietriș din fața casei sale cu Jodl și Keitel când adjutantul i-a spus că aş vrea să-mi iau rămas bun Mi s-a ordonat să fiu chemat și, apropiindu-mă de acest grup, l-am auzit pe Hitler continuând conversația: "Acum am arătat de ce suntem capabili Crede-mi cuvântul, Keitel, campania rusă este doar un joc de personal în comparație cu asta Într-o dispoziție excelentă, Hitler și-a luat rămas bun de la mine, i-a transmis soției mele salutări cordiale și a promis că va începe să discute cu mine noi planuri și amenajări în cel mai scurt timp posibil Bust În timp ce încă elaborează planuri pentru o campanie împotriva Rusiei, Hitler se gândea deja cum și cu ce detalii organizate vor avea loc paradele victoriei în , adică după finalizarea străzii Frontului și a Arcului de Triumf Dar în timp ce visa la noi războaie, noi victorii și noi festivități, s-a întâmplat să experimenteze una dintre cele mai mari înfrângeri ale carierei sale La trei zile după conversația noastră, în timpul căreia și-a dezvoltat planurile de viitor, am fost informat că Hitler mă cheamă de urgență cu schițe și desene la Obersalzberg Leitgen și Pitsch, ajutoarele lui Hess, așteptau în vestibulul Berghofului, palizi și agitați Mi-au cerut să le las să treacă mai întâi, deoarece li s-a ordonat să-i dea lui Hitler o scrisoare personală de la Hess În acel moment, Hitler a coborât din locuința lui de sus, unul dintre adjutanți a fost invitat

În sufragerie Între timp, am început să mă uit din nou printre desene și am auzit deodată un țipăt nearticulat, aproape bestial Atunci Hitler a lătrat: "Aici Bormann! Unde este el?" Bormann a primit ordin să contacteze Göring, Ribbentrop, Goebbels și Himmler cât mai curând posibil Toți oaspeții privați au fost rugați să urce la etaj Abia după multe ore am aflat ce s-a întâmplat: Adjunctul lui Hitler a zburat în Anglia, ostil nouă În exterior, Hitler și-a recăpătat în curând calmul obișnuit Era doar îngrijorat că Churchill nu-și va lua în cap să prezinte ceea ce sa întâmplat cu aliații Germaniei ca o inițiativă de pace "Cine va crede că Hess nu a zburat în numele meu, că toate acestea nu sunt o conspirație secretă pe spatele aliaților mei?" El, nu fără anxietate, și-a exprimat teama că actul lui Hess nu va afecta nici măcar politica Japoniei De la inginerul de aviație generală, celebrul pilot de luptă Ernst Udet, Hitler a cerut un răspuns la întrebarea dacă aeronava bimotor a lui Hess și-ar putea atinge scopul în Scoția și pe ce condiții meteorologice va trebui să se bazeze După puțin timp, Udet a spus la telefon că Hess nu va reuși, nici măcar din considerente de navigație; se poate presupune că odată cu vânturile transversale predominante de acolo, el va zbura pe lângă Anglia în gol, iar Hitler s-a umplut imediat de noi speranțe: "Ah, dacă ar fi căzut în Marea Nordului! Apoi, el ar dispărea fără urmă și am putea da încet niște explicații inofensive După câteva ore, însă, îndoielile l-au cuprins și, dorind să treacă înaintea britanicilor în toate împrejurările, a decis să transmită un mesaj radio că Hess și-a pierdut mințile Ambii adjutanți ai lui Hess, așa cum făceau cândva la palatele despoților cu mesageri care dădeau vești proaste, au fost arestați A fost o trezire la Berghof Pe lângă Goering, au sosit și Goebbels și Ribbentrop, Ley, Gauleiters și alți lideri de partid Ley, în calitate de responsabil pentru problemele organizatorice, și-a exprimat imediat disponibilitatea de a-și asuma îndatoririle lui Hess, care ar fi fost cea mai corectă decizie organizațională Dar aici Bormann a dovedit pentru prima dată ce influență a reușit să dobândească asupra lui Hitler A reușit cu ușurință să respingă oferta lui Ley și să iasă din această poveste drept singurul câștigător Churchill a spus apoi că acest zbor a evidențiat gaura de vierme din mărul Reich-ului În același timp, desigur, nici măcar nu putea bănui acuratețea cu care cuvintele sale îl caracterizează pe succesorul lui Hess Din acea zi, Hess a fost cu greu menționat în cercul interior al lui Hitler De mult și serios, am rezolvat singur numai Bormann A studiat cu minuțiozitate biografia predecesorului său și și-a urmărit soția cu intrigă josnice Eva Braun, deși fără succes, a încercat să o susțină înaintea lui Hitler, apoi a sprijinit-o în secret față de el Câteva săptămâni mai târziu, am auzit de la medicul meu, profesorul Haul, că tatăl lui Hess era pe moarte, așa că am ordonat să-i fie predate florile, deși nu m-am identificat ca expeditor În opinia mea de atunci, ambiția lui Bormann a fost cea care l-a determinat pe Hess la acest gest de disperare Hess, nu mai puțin ambițios, a văzut că era vizibil îndepărtat de Hitler Așa că, de exemplu, în , Hitler mi-a spus după multe ore de conversație cu Hess: "Când vorbesc cu Goering, este ca o baie feruginoasă pentru mine - apoi o prospețime extraordinară Reichsmarschall are un talent fascinant pentru a da știrile Și cu Hess, orice conversație se transformă în tensiune insuportabilă, dureroasă Întotdeauna aduce vești proaste și mă bântuie " Poate, după ce a petrecut atâția ani pe margine, Hess s-a gândit că zborul său în Anglia va câștiga din nou atenția și succesul, pentru că nu era înzestrat cu calitățile necesare pentru a reuși într-o atmosferă de intrigă și luptă pentru putere Era prea vulnerabil,

deschis, sensibil și aproape întotdeauna a aderat la o evaluare corectă în disputa părților în conflict. Ca tip, el corespundea pe deplin majorității liderilor de partid, care trebuiau să muncească din greu pentru a păstra pământul realității sub picioarele Hitler. A explicat comportamentul lui Hess prin influența negativă a profesorului Haushofer asupra lui. Douăzeci și cinci de ani mai târziu, în închisoarea Spandau, Hess m-a asigurat destul de serios că ideea de zbor a fost inspirată de forțele nepământene dintr-un vis. Nu avea nicio intenție să-l confrunte sau chiar să-i cauzeze probleme lui Hitler. "Garantăm Angliei păstrarea imperiului mondial, iar ea ne va dezlega mâinile în Europa." Aceasta a fost misiunea cu care a zburat în Anglia și pe care nu a reușit să o îndeplinească, așadar, de altfel, a fost una dintre cuvintele invariabile ale lui Hitler înainte de război și chiar și după începerea acestuia. Dacă nu mă înșel, Hitler nu a putut supraviețui niciodată trădării adjunctului său. La ceva timp după tentativa de asasinat din iulie, el, în baza înțelegerii lui fantastic de eronată a situației, a declarat că printre condițiile indispensabile în care a acceptat să semneze un tratat de pace, se număra și cererea de extrădare a unui "trădător". Trebuie atârnat. Când mai târziu i-am transmis aceste cuvinte lui Hess, el a spus: "Ar fi făcut pace cu mine! Fără îndoială! Apropo, nu crezi că în, când totul se apropia deja de sfârșit, se gândea uneori în sinea lui: avea dreptate Hess? Hitler nu numai că a insistat că, chiar și în timpul războiului, construcția la Berlin a decurs într-un ritm accelerat. Sub influența Gauleiterilor săi, a mărit enorm lista orașelor de reconstruit; la început a fost doar Berlin, München, Nürnberg și Linz, dar acum, prin decrete personale, a clasat încă douăzeci și șapte de orașe sub așa-numitele orașe reconstruite, printre care Hanovra, Augsburg, Bremen și Weimar. Nici eu, nici nimeni altcineva nu am fost întrebat vreodată despre oportunitatea unor astfel de decizii; în plus, am primit pur și simplu o copie a decretului schițat de Hitler fără ezitare în urma unor conversații. Conform estimărilor mele de atunci, așa cum i-am scris lui Bormann la noiembrie, ar fi putut fi de aproximativ - de milioane de mărci, mai ales la reconstrucția orașelor după planul partidului. Mi-a fost teamă că aceste solicitări nemoderate îmi vor încălca toate termenele. La început am încercat, pe baza decretului lui Hitler, să pun sub comanda mea toate planurile de construcție ale Reich-ului, dar când, din cauza lui Bormann, nu am reușit să-mi duc la îndeplinire planul, la ianuarie, după o lungă boală, ceea ce mi-a dat timp să mă gândesc la unele probleme, i-am spus lui Hitler, ce ar fi mai bine dacă m-aș concentra exclusiv pe proiectele de construcție care mi-au fost atribuite la Nürnberg și Berlin. Hitler a fost imediat de acord: "Ai dreptate, va fi păcat dacă va trebui să schimbi cu tot felul de fleacuri ne semnificative. Dacă este necesar, puteți declara în numele meu că eu, Fuhrer-ul, nu vreau legătura dvs, pentru a nu fi prea distras de la sarcinile creative. Am folosit aceste puteri în cel mai larg mod posibil și în următoarele zile mi-am demisionat din toate posturile mele din partid. Dacă evaluez corect totalitatea mea motivele vremii, aceasta era parțial îndreptată împotriva lui Bormann, care de la bun început mi-a fost extrem de ostil, deși eu, desigur, eram conștient de invulnerabilitatea mea completă, deoarece Hitler mă numea adesea de neînlocuit. Uneori, totuși, m-am așezat și, probabil, Bormann mi-a trimis cu mare plăcere o remarcă grosolană de la sediu; așa că, de exemplu, când am fost de acord cu conducerea Bisericii Catolice și Evanghelice cu privire la construirea de biserici în noile cartiere ale Berlinului, el a informat cu răceală că șantierele nu au fost alocate

bisericilor Când, la iunie , Hitler a ordonat reluarea imediată a construcției la Berlin și Nürnberg prin decretul său "Cu privire la perpetuarea victoriei", l-am informat pe ministrul Reich-ului Dr să înceapă reconstrucția practică a Berlinului Dar Hitler nu a fost de acord cu această interpretare și a ordonat ca lucrările de construcție să fie continuate imediat chiar și în acest caz, deși opinia publică era în mod clar împotriva La îndemnul lui Hitler, s-a decis ca noile clădiri din Berlin și Nürnberg, în ciuda timpului de război, să fie finalizate la datele stabilite anterior, adică cel târziu înainte de La insistențele lui, am elaborat "Programul Urgent al Fuhrerului", după care Goering mi-a alocat - la jumătatea lui aprilie - cantitatea de fontă necesară pentru aceasta, de tone pe an Pentru a ascunde acest lucru de ochiul public, i s-a dat numele "Program de război pentru construcția de canale și căi ferate la Berlin" Pe aprilie, am discutat cu Hitler calendarul construcției Palatului Domului, clădirea Înaltului Comandament Wehrmacht, Cancelăria Reichului, Casa Fuhrerului, garantată datorită ordinului lui Goering, construirea centrului puterii sale în jurul lui Adolf Adolf Piața Hitler, în a cărei finalizare rapidă, în ciuda războiului, era interesat cu pasiune Totodată, a fost creată Asociația Muncitorilor pentru construcția acestor clădiri, care cuprindea șapte dintre cele mai mari companii de construcții din Germania Așa că Hitler, cu perseverența sa caracteristică, sa angajat personal în selecția de picturi pentru galeriadin Linz, în ciuda viitoarei campanii împotriva Uniunii Sovietice Și-a trimis agenții, dealeri de artă, în zonele ocupate pentru a studia piața locală de picturi și, astfel, a declanșat în curând un adevărat război între dealerii care acționau în numele lui și cei care acționau în numele lui Goering Mai mult, acest război a căpătat forme din ce în ce mai dure, până când Hitler și-a chemat Reichsmarschall-ul la ordine și astfel a restabilit odată pentru totdeauna ierarhia în relațiile și între cumpărători În , în Obersalzberg au început să sosească cataloage mari legate în piele maro, care conțineau fotografiile cu sute de tablouri, pe care Hitler le-a distribuit personal galeriilor sale preferate din Linz, precum și Königsberg, Breslau și alte orașe din est La procesele de la Nürnberg, am văzut aceste dosare maro în mâinile reprezentanților procuraturii: tablourile au fost în mare parte confiscate de biroul din Paris al lui Rosenberg de la proprietarii evrei Hitler, totuși, a cruțat cele mai faimoase colecții de stat ale Franței, totuși, comportamentul său nu a fost atât de dezinteresat pe cât ar părea, căci într-o anumită ocazie a anunțat că, în baza unui tratat de pace, cele mai bune exponate ale Luvru vor fi transferate în Germania ca parte a despăgubirilor pentru pierderile de război În scopuri personale însă, Hitler nu a apelat la ajutorul autorității sale Dintre tablourile dobândite sau confiscate în regiunile ocupate, Hitler nu și-a luat nici unul pentru el Dar Goering a acționat fără nicio ezitare pentru a-și spori colecția de artă în timpul războiului În holurile de la Carinhall, pânze prețioase atârnav acum pe trei sau chiar patru rânduri Când nu mai era loc pe pereți, a folosit tavanul holului mare pentru a găzdui și acolo o serie de tablouri Chiar și pe baldachinul patului său luxos, el a ordonat să atașeze un portret în mărime naturală al unei femei goale care înfățișează Europa Mai mult, el însuși a făcut comerț cu tablouri La etajul superior al casei sale, toți pereții erau agățați cu tablouri din colecția celebrului anticar olandez, care, după ocuparea Olandei a fost nevoit să-și vândă colecția la un preț ridicol Aceste tablouri, după cum mi-a povestit mai târziu Goering cu zâmbetul său copilăresc, în timpul războiului a reușit să vândă mult mai scump

la tot felul de Gauleiters, în plus, a acordat o indemnizație specială pentru faima pe care, în opinia sa, pictura din "celebră colecție a lui Goering" avea. Într-o zi, în jurul anului , partea franceză mi-a atras atenția asupra faptului că Goering bântuia guvernul de la Vichy, forțându-i să schimbe una dintre cele mai cunoscute tablouri ale Luvru cu unele absolut lipsite de valoare din colecția sa. Pe baza declarației lui Hitler că Colecția de Stat Luvru era inviolabilă, mi-am putut convinge intermediarul francez să nu cedeze presiunilor și, în ultimă instanță, să mă contactez Göring făcând un pas înapoi. Pe de altă parte, la fel de nepăsător, mi-a arătat cumva la Carinhall faimosul altar din Sterzing, prezentat lui de Mussolini în iarna anului / , după ce s-a ajuns la acordul Tirol de Sud. Hitler însuși s-a supărat în mod repetat de comportamentul "al doilea om" atunci când a colectat opere de artă valoroase, fără a risca, totuși, să-i cheme socoteală lui Goering. Spre sfârșitul războiului, Goering - ca o excepție - l-a invitat pe prietenul meu Breker la Carinhall la cină. Mâncarea nu a fost foarte abundentă, este adevărat, și am fost extrem de necăjită de faptul că, la sfârșitul cinei, Breker și cu mine ni s-a servit un cognac obișnuit, în timp ce lui Goering, cu un aer destul de solemn, i s-a turnat ceva de la un bătrân, sticla prăfuită de un lacheu "Îl păstrează numai pentru mine", le-a explicat el oaspeților săi fără nicio ezitare, după care a vorbit îndelung despre subiectul din care a fost confiscat castelul francez această descoperire rară. Apoi, plin de spirit, ne-a arătat comorile pe care le păstra în beciurile din Carinhall. Printre acestea s-au numărat prețioase exponate de antichități de la Muzeul Napolitan, scoase de acolo înainte de retragerea de la sfârșitul anului. Cu aceeași mândrie magistrală, a ordonat să deschidem toate dulapurile pentru a putea arunca o privire asupra colecției de parfumuri și săpunuri franțuzești care avea să reziste câțiva ani și în cele din urmă, spre final, ne-a arătat colecția sa de diamante și alte pietre prețioase, care trebuie să fi costat mai mult de o sută de mii. De asemenea, Hitler a încetat să mai cumpere tablouri după ce l-a numit pe șeful Galeriei Dresda, Dr. Hans Posse, drept reprezentant autorizat al său pentru crearea Galeriei de Artă Linz. Până atunci, Hitler însuși a căutat obiecte din cataloagele de licitații. În același timp, de mai multe ori a căzut victima principiului său de a folosi doi sau chiar trei parteneri concurenți pentru un anumit scop. Căci uneori îl instruia pe fotografii săi Hoffmann și, în același timp, pe unul dintre dealerii săi de picturi să adauge fără restricții. Aici, agenții lui Hitler adăugau din ce în ce mai mult, când ceilalți participanți au oprit de mult cursa, până când licitatorul berlinez Hans Lange mi-a atras atenția asupra acestei circumstanțe ciudate. La scurt timp după numirea lui Posse, Hitler i-a arătat toate achizițiile sale anterioare, inclusiv colecția Grützner, în adăpostul său anti-bombă, unde își păstra în general comorile. Au fost aduse fotolii pentru Posse, Hitler și pentru mine, iar servitorii SS ne-au arătat, unul câte unul, poze Hitler și-a lăudat picturile preferate cu formule convenționale, dar Posse nu a cedat nici poziției lui Hitler, nici curtoaziei sale captivante. Profesional și neclintit, a respins multe dintre aceste achiziții extrem de costisitoare: "Nu se potrivește" sau "Nu la nivelul galeriei așa cum mi-o imaginez". Ca de obicei, atunci când Hitler a avut de-a face cu un specialist, el a acceptat cu blândețe criticile. În orice caz, Posse a respins majoritatea picturilor școlii din München atât de îndrăgite de Hitler. La mijlocul lunii noiembrie, Molotov a ajuns la Berlin. Alături de tovarășii săi, Hitler s-a bucurat de povestea șmecheră a medicului său, Dr. Brandt, potrivit căreia alaiul

primului ministru și ministrului de externe sovietic, temându-se de infecție, a ordonat ca toate farfuriile și tacâmurile să fie fierte înainte de utilizare În sufrageria de la Berghof era un glob mare, pe care, câteva luni mai târziu, am putut observa consecințele negative ale acestor negocieri Unul dintre militari adjutantul mi-a arătat cu atenție linia obișnuită de creion - de la nord la sud, de-a lungul Uralilor Așa că Hitler a marcat unde se va termina zona intereselor de stat ale Germaniei și unde va începe zona intereselor japoneze La iunie , în ajunul atacului asupra Uniunii Sovietice, după o cină comună, Hitler m-a chemat în salonul lui din Berlin și s-a oferit să cânte pentru mine câteva batoane din Preludiile lui Liszt "Veți auzi adesea această muzică în viitorul apropiat, pentru că așa vor suna fanfarele victorioase în campania noastră rusă Funk o ridică Ce vă place? Și vom lua atât granit și marmură cât vrem " Acum Hitler nu a făcut niciun secret din megalomania sa; ceea ce se făcuse simțit în planurile sale arhitecturale de mulți ani era să fie sigilat cu un nou război sau, după cum spunea Hitler, "sânge" În "Politica" sa, Aristotel a scris odată: "Cu adevărat, cele mai mari nedreptăți sunt comise de cei care luptă pentru excese, și nu de cei care sunt mânați de nevoi" La împlinirea a cincizeci de ani a lui Ribbentrop, în , unii dintre colegii săi i-au dăruit o cutie luxoasă căptușită cu pietre semiprețioase, pe care intenționau să o umple cu fotocopii ale tuturor contractelor și acordurilor pe care le-a încheiat "Dar când am vrut să umplem cutia, am avut mari dificultăți", i-a spus ambasadorului Hevel, reprezentantul lui Ribbentrop, lui Hitler la cină, "mai au rămas doar foarte puține tratate pe care nu am fi avut timp să le încălcăm până acum" Hitler avea chiar lacrimi în ochi de râs La fel ca la începutul războiului, eu din nou, aflat acum în etapa evident decisivă a războiului mondial, am început să mă îngrijorez de necesitatea de a începe o construcție atât de grandioasă, investind în ea toate mijloacele La iunie , încă în timpul avansului rapid german în Rusia, i-am propus doctorului Todt și "comisarului general al industriei germane de construcții" să înghețe acele proiecte de construcții care nu au nicio semnificație militară și nu sunt importante pentru rezultatul războiului Cu toate acestea, observând cursul cu succes al operațiunilor militare, Todt a vrut să amâne soluționarea acestei probleme pentru încă câteva săptămâni Și apoi au amânat-o cu totul pentru că propunerea mea nu a trezit înțelegere la Hitler Hitler a respins orice restricție și nu a fost la fel de dispus să transfere forța de muncă și materialele de construcție de pe șantierele sale personale în industria militară, așa cum a făcut atunci când a fost vorba de locurile sale preferate, cum ar fi autostrăzile, clădirile de partid și proiectele din Berlin Norvegia și Finlanda pentru proiectele mele de construcție de la Berlin și Nürnberg au fost semnificativ crescute în contracte Comenzi în valoare de treizeci de milioane de Reichsmarks au fost plasate printre firmele de top din industria pietrei norvegiană, finlandeză, italiană, belgiană, suedeză și olandeză Pentru a face posibilă transportul unor astfel de volume uriașe de piatră la Berlin și Nürnberg, la iunie , am înființat propria flotă de transport, precum și propriile șantiere navale în Wismar și Berlin, concepute pentru a construi de nave cu transport capacitate de de tone Apelul meu de a îngheța construcția în timp de pace nu a fost ascultat chiar și atunci când primele semne ale catastrofei de iarnă din apăruseră deja în Rusia La noiembrie , Hitler mi-a spus fără demersuri lungi: "Voi începe construcția înainte de sfârșitul războiului Nu voi lăsa războiul să-mi stea în calea planurilor " Hitler a insistat nu

numai să-și ducă la îndeplinire planurile: după succesele inițiale din Rusia, a ordonat o creștere a numărului de tancuri, care, stând pe un pedestal de granit, trebuiau să completeze decorul arhitectural al străzilor și să le dea un aspect războinic caracter. La august, în numele lui Hitler, i-am raportat surprinsului amiral Lorey, deținătorul arsenalului din Berlin, că există intenția de a instala treizeci de tunuri grele capturate între Gara de Sud și Arcul de Triumf (cladirea "T "). Tot în alte părți ale străzii Paradenya și de-a lungul axei de sud, Hitler vrea să instaleze tunuri similare, i-am explicat amiralului, ceea ce ar necesita aproximativ două sute de tunuri grele. Și în fața celor mai semnificative clădiri ar trebui instalate cele mai mari rezervoare. Deși ideile lui Hitler despre statul și structura juridică a "Reich-ului german al națiunii germane" au rămas deocamdată foarte vagi, un lucru era deja complet clar: în imediata vecinătate a orașului norvegian Trondheim, datorită strategicului favorabil poziția, s-a planificat construirea celei mai mari cetăți germane, adică alături de șantiere navale și un doc, un oraș de aproximativ de locuitori germani, care va fi încorporat în Reich-ul German. Hitler m-a instruit să planific noul oraș. La mai am primit de la viceamiralul Fuchs al Înaltului Comandament al Marinei datele necesare privind volumele necesare unui șantier naval atât de mare. Pe iunie, eu și Marele Amiral Raeder i-am raportat lui Hitler în Cancelaria Reich-ului despre acest proiect. Atunci Hitler a determinat locația aproximativă a orașului. Chiar și un an mai târziu, pe mai, odată cu vorbirea despre armament, s-a angajat în acest punct forte. Conform hărților speciale, el a studiat în detaliu cel mai bun loc pentru docul propus și a ordonat crearea unei baze subterane mari pentru submarine în roci de granit prin intermediul exploziilor. În rest, Hitler a pornit de la faptul că, în același mod, Saint Nazaire și Lornayan din Franța, precum și Insulele Britanice din Canalul Mânecii, datorită poziției lor geografice favorabile, ar trebui să se transforme în viitor într-un sistem de cetăți navale și să fie anexate Reichului Hitler. A dispus destul de arbitrar de cetățile, interesele și drepturile altor oameni. Conceptul său de putere mondială nu a recunoscut limite. Acolo poate fi inclusă și intenția sa de a fonda orașe germane în regiunile Uniunii Sovietice ocupate de noi. La noiembrie, adică după declanșarea catastrofei de iarnă, Gauleiter Meyer, ministrul adjunct al Reich-ului al Teritoriilor de Est ocupate, mi-a sugerat să mă ocup de departamentul de urbanism și proiectare și apoi să construiesc orașe izolate destinate germanilor forțelor de ocupație și activități civile. Dar, la sfârșitul lui ianuarie, i-am refuzat oferta pentru că mă temeam că managementul centralizat al designului va fi inevitabil rezultă uniformizarea noilor orașe. În schimb, mi-am propus să încredințez noua construcție separat marilor orașe germane. Încă din primii ani ai războiului, am început să mă angajez în construcții pentru comanda armatei și marinei, această organizație a crescut considerabil în dimensiune. Adevărat, în ceea ce privește amploarea după care urma să mă ghidez câteva luni mai târziu, cei de muncitori în construcții care erau implicați în programele noastre militare până la sfârșitul anului nu valorau prea mult. Cu toate acestea, eram mândru să aduc propria mea contribuție, deși nesemnificativă, la cursul războiului: faptul că lucram nu numai pentru punerea în aplicare a planurilor de pace ale lui Hitler mi-a liniștit cumva conștiința. Cel mai important a fost programul de aviație Ju- , conceput pentru a ajuta la creșterea producției de noi bombardiere în scufundare cu rază lungă de acțiune cu două motoare. Trei fabrici mari din Brunn, Graz și Viena,

fiecare mai mare decât întreaga fabrică Volkswagen, au fost construite în opt luni, pentru prima dată din panouri prefabricate din beton

Totuși, din toamna anului , am avut o lipsă de combustibil Chiar și pentru programele noastre, în ceea ce privește nivelul de importanță, din septembrie , a fost alocată doar o treime, iar din ianuarie , chiar și o șesime din normă - acesta este un alt exemplu ilustrativ al modului în care Hitler și-a supraestimat capacitățile în raport cu campania rusă

În același timp, am fost însărcinat să curăț daunele cauzate de bombardamente și să construiesc adăposturi anti-bombă Așa că, fără să știu, mă pregăteam deja pentru munca ministrului armamentului Și nu numai pentru că am avut ocazia să fac cunoștință la nivel obișnuit cu acele eșecuri în producția de produse care au apărut din cauza unei schimbări arbitrare a programelor și priorităților Acum am putut studia echilibrul de putere și diviziunile din cadrul conducerii Așa că, de exemplu, am participat la o întâlnire cu Goering, în cadrul căreia generalul Thomas și-a exprimat îndoielile cu privire la cerințele economice excesive ale conducerii Goering a strigat la venerabilul general din plin: "Ce-ți pasă? Asta fac, bine? Sau poate vi se atribuie un plan pe patru ani? Da, nu trebuie să deschizi gura în fața mea, pentru că Fuhrer-ul a instruit toate aceste întrebări exclusiv pentru mine "

În astfel de chestiuni controversate, generalul Thomas nu putea conta pe mijlocirea șefului său, generalul-colonel Keitel, deoarece Keitel însuși era bucuros de radehonek când Goering nu l-a atacat Din aceste motive, planul bine gândit pentru serviciul armelor sub înaltul comandament al Wehrmacht-ului nu a fost niciodată realizat; dar Goering însuși, așa cum am înțeles deja atunci, nu a făcut nimic în această direcție Și dacă chiar a încercat să facă ceva, a făcut o mizerie completă, pentru că nu și-a dat niciodată osteneala să rezolve cutare sau cutare problemă și majoritatea deciziilor sale se bazau, de regulă, pe idei impulsive Câteva luni mai târziu, la iunie , în calitate de comisar pentru industria de război, am participat la o conversație între Milch și Todt Hitler era deja pe deplin convins că rușii au fost complet învinși și, prin urmare, a emis un decret privind finalizarea imediată a construcției de avioane în pregătirea următoarei acțiuni, și anume, pentru cucerirea Angliei Milch, de serviciu, a insistat să respecte urgența cerută, ceea ce a dus la disperarea doctorului Todt, care a ținut cont de situația militară Căci avea și propriul său scop: să crească cât mai curând producția de arme, dar, din păcate, nu avea un decret special de la Hitler care să-i dea sarcinii sale statutul de urgență La sfârșitul conversației, Todt și-a formulat neputința în felul următor: "Cel mai bine ar fi dacă tu, domnule feldmareșal, mă duci la ministerul tău și devin pur și simplu angajatul tău"

În toamna anului , am vizitat fabricile Junkers din Dessau pentru a ne coordona programul de construcție și planurile de producție cu directorul general Koppenberg Spre sfârșitul conversației noastre, Koppenberg m-a condus într-o cameră secretă, unde mi-a arătat o diagramă comparativă a producției planificate de bombardiere în America și Germania în următorii ani L-am întrebat ce crede conducerea noastră despre o comparație atât de deprimantă "Asta e, pur și simplu nu cred", a spus el și, deodată, în totală confuzie, a început să plângă La scurt timp după aceea, Koppenberg a fost rechemat din postul de director Goering, în calitate de comandant-șef al nostru angajat în aviația grea de luptă, chiar și la iunie , la o zi după atacul asupra Uniunii Sovietice, a dat dovadă de destulă nepăsare pentru a inspecta împreună cu mine, îmbrăcat, modele în mărime naturală ale biroului său Reichsmarshal din Treptow Ultima mea excursie legată de artă din

următorul sfert de secol m-a dus la Lisabona, unde expoziția New German Building Art a fost deschisă pe noiembrie La început trebuia să zboare cu avionul lui Hitler, dar când s-a dovedit că băutorii din anturajul lui Hitler, cum ar fi adjutantul Schaub și fotografii Hoffmann, au vrut să zboare cu noi, am refuzat o astfel de escortă și m-am oferit să merg la Lisabona în timpul meu mașină Am văzut orașele antice, Burgos, de exemplu, Segovia, Toledo, Salamanca, am examinat Escorialul, complexul, deși nu este mai mic ca dimensiune Palatului Fuhrerului, dar construit într-un scop diferit, spiritual: Filip al II-lea a înconjurat miezul palatului cu o mănăstire Ce diferență majoră față de planurile de construcție ale lui Hitler: aici - reținere și claritate uimitoare, interioare magnifice, care demonstrează o stăpânire neîntrecută a formei, în același loc - fast și dorință exorbitantă de splendoare Și într-adevăr, aceasta, s-ar putea spune, creația sumbră a arhitectului Juan de Herrera corespundea situației sumbre în care căzusem între timp în mai mult decât arta triumfătoare a programului lui Hitler Aici, în orele de contemplare solitare, pentru prima dată mi-a străfulgerat gândul că eu, împreună cu idealurile mele arhitecturale, am ajuns într-o fundătură Din cauza acestei călătorii, am ratat vizita unora dintre cunoscuții mei parizieni, printre care Vlaminck, Derain și Despioux, care, la invitația mea, au venit să inspecteze modele ale reconstrucției Berlinului Din câte se pare, au luat în tăcere planurile și proiectele noastre: cronică, în orice caz, nu a spus nici măcar un cuvânt despre impresia pe care le-a făcut-o expoziția noastră I-am cunoscut în timpul călătoriilor mele la Paris, iar prin managementul meu i-am susținut în repetate rânduri cu comenzi În mod ciudat, au plasat mai multă libertate decât noi, omologii lor germani Căci când, în timpul războiului, am vizitat Saltrionul de Toamnă din Paris, toți pereții de acolo erau agățați cu tablouri deja stigmatizate în Germania ca artă degenerată Hitler a auzit și el despre această expoziție Reacția lui a fost pe cât de neașteptată, pe atât de logică: "De ce avem nevoie, avem nevoie de un popor francez sănătos spiritual? Se lasa să degenereze! Cu atât mai bine pentru noi!" În timp ce călătoream în Portugalia, în spatele Frontului de Est a avut loc un dezastru de transport: organizația militară germană nu a suportat iarna aspră În plus, în timpul retragerii, trupele ruse au distrus în totalitate toate depozitele de locomotive, stațiile de apă și alte dispozitive tehnice ale sistemului lor de transport Încântat de victoriile de vară și toamnă, când "ursul rus" părea să fie "terminat", nimeni nu s-a ocupat serios de restaurarea a ceea ce fusese distrus, iar Hitler nu a vrut să înțeleagă că nici măcar dintr-un punct de transport de în vedere, a fost necesar să se țină cont de dificultățile iernii rusești în timp util Am auzit despre aceste dificultăți de la înalții oficiali feroviari, de la generali de armată și aviație După aceea, i-a sugerat lui Hitler ca de constructori sub comanda mea să fie transferați la refacerea drumurilor Într-un mod de neînțeles pentru mine, Hitler abia după două săptămâni de deliberare, adică pe decembrie, a fost de acord și a emis un decret corespunzător În loc să ceară această redistribuire deja la începutul lunii noiembrie, în ciuda catastrofei, el a cerut finalizarea în termen a construcțiilor sale triumfale, plin de hotărâre fermă de a nu capitula în fața realității În aceeași zi l-am vizitat pe doctorul Todt în modesta sa casă de pe Hintersee, lângă Berchtesgaden Întreaga Ucraina mi-a fost repartizată ca domeniu de activitate, iar sediul și muncitorii, care până atunci continuau construcția frivolă de autostrăzi, au primit centrul și nordul Rusiei Todt tocmai se întorsese dintr-o călătorie de familiarizare în teatrul de operațiuni din est: a

văzut trenuri de ambulanță blocate în care răniții au înghețat până la moarte, a observat suferința garnizoanelor din satele și orașele tăiate de frig și zăpadă, precum și disperare și nemulțumire soldați germani. În cea mai sumbră dispoziție, el ne-a asigurat că nu numai că eram nepregătiți fizic pentru astfel de greutăți, dar am putea pieri și spiritual în Rusia. "În această luptă", a continuat el, "oamenii primitivi care pot rezista la orice, chiar și la condițiile meteorologice nefavorabile, vor prevala și suntem prea sensibili și inevitabil vom eșua și în final, câștigătorii vor fi rușii și japonezii". De fapt, Hitler, evident nu fără influența lui Spengler, și-a exprimat gânduri similare chiar și în timp de pace, vorbind despre superioritatea biologică a "siberienilor și rușilor", totuși, când a început Campania de Est, a uitat de propriile argumente, deoarece acestea îi contraziceau intenții. Pasiunea constantă a lui Hitler pentru construcție, fidelitatea sa euforică față de pasiunile personale, au dat naștere unui val de proiecte similare în paladii săi receptivi și i-au determinat pe cei mai mulți dintre ei să ducă viața de câștigători. Aici, așa cum am înțeles deja atunci, sistemul lui Hitler și-a arătat deficiențele în acest punct decisiv în comparație cu regimul democratic. Pentru că nicio critică publică nu a abordat aceste neconcordanțe, nimeni nu a cerut să fie eliminate. Pe martie, în ultima mea scrisoare către Hitler, îi reaminteam de considerațiile mele: "M-a durut inima când, în zilele victorioase ale anului, am văzut cum în cercurile largi ale conducerii noastre ne pierdem demnitatea interioară. Atunci ar fi venit momentul când trebuia să ne afirmăm poziția în fața providenței". Aceste rânduri, chiar dacă scrise cinci ani mai târziu, confirmă că am văzut greșeli atunci, am suferit de omisiuni, le-am criticat, că eram chinuit de îndoieli și scepticism, totuși, toate acestea pentru că îmi era teamă că Hitler și conducerea lui nu vor rata victoria. La mijlocul anului, Goering a examinat modelul orașului nostru de pe Pariserplatz. Într-un moment de favoare, și-a permis cea mai uimitoare declarație: "I-am spus Führerului", a spus el, "că după el te consider cel mai mare om pe care îl are Germania". Cu toate acestea, a doua persoană din ierarhia noastră a decis imediat să restrângă limitele laudelor sale: "În ochii mei, în general, ești cel mai mare arhitect. Adică, vreau să spun că plasez creativitatea ta arhitecturală la fel de mult ca talentele politice și militare ale Führerului. După nouă ani ca arhitect al lui Hitler, mă ridicasem într-o poziție de invulnerabilitate și admirație. Următorii trei ani aveau să-mi prezinte sarcini complet diferite, care uneori au făcut din mine cea mai importantă persoană după Hitler".

PARTEA A DOUA

Intrarea într-o nouă poziție

Sepp Dietrich, care s-a alăturat lui Hitler în stadiul foarte incipient al activității sale politice, iar acum comanda corpul de tancuri SS aruncat înapoi de ruși de la Rostov, a zburat pe ianuarie într-o escadrilă aeriană guvernamentală la Dnepropetrovsk. L-am rugat să mă ia cu el. Angajații mei se aflau deja în acest oraș și elaborau un plan pentru repararea căilor ferate din Rusia de Sud. În același timp, nu m-am gândit cumva să cer să-mi pun un avion la dispoziție - un indiciu clar al cât de jos mi-am evaluat poziția și capacitatea mea de a influența cursul ostilităților. Stăteam înghesuiți împreună într-un bombardier Heinkel transformat în avion de pasageri, iar sub noi se întindeau întinderile acoperite de zăpadă din sudul Rusiei, trecându-ne gânduri sumbre. Calea ferată ne-a servit drept ghid: trenurile circulau extrem de rar, aproape toate clădirile gării au fost arse, depoul a fost distrus. Sate părăsite, scoici arse de hambare și hambare, nici o mașină pe drumurile aproape intacte. Chiar și în timp ce eram în avion,

am simțit ce liniște cu adevărat cimitir domnește dedesubt și ne-am înfiorat involuntar Zăpada care cădea constant nu numai că nu a diversificat peisajul, ci, dimpotrivă, l-a făcut și mai monoton În timpul acestui zbor, mi-am dat seama pe deplin de pericolul care planează asupra trupelor noastre, aproape complet blocate de serviciile de aprovizionare din spate La amurg am aterizat în Dnepropetrovsk, care era considerat un important centru industrial din Rusia Sediul Speer Construction - acesta era numele oficial al unui grup de mai mulți tehnicieni, în conformitate cu tendința generală a epocii de a asocia rezolvarea anumitor probleme cu numele unor persoane anume - a fost găzduit temporar într-un vagon de dormit; uneori locomotiva dădea abur înăuntru și nu ne lăsa să amormim complet La fel de îngrozitoare au fost și condițiile de lucru în vagonul restaurant, pe care l-am folosit și ca lounge Refacerea căilor ferate a necesitat mult mai mult efort decât ne așteptam Rușii au distrus toate stațiile, depozitele și clădirile gării și nu am reușit niciodată să găsim nici măcar un singur rezervor din material rezistent la îngheț sau un lacăt de acces mai mult sau mai puțin funcțional Orice fleac, fie că era vorba de livrarea unui lot de cârje feroviare sau de cherestea, la locul potrivit, s-a transformat aici într-o problemă cea mai dificilă, deși în Germania era suficient ca o secretară să spună două-trei cuvinte la telefon pentru a o rezolva Și zăpada a continuat să vină și să plece Traficul pe calea ferată și pe autostradă s-a oprit, pista a fost acoperită de zăpadă Am fost izolați de întreaga lume, iar plecarea mea a trebuit să fie amânată pentru o dată ulterioară Timpul, însă, a fost plin până la debordare de conversații cu muncitorii din construcții, sărbători amicale, cântece cântând, discursuri nesfârșite ale lui Sepp Dietrich și tot felul de sărbători Știind că Dumnezeu m-a lipsit de talentul meu oratoric, nu am îndrăznit să țin nici măcar un scurt discurs colegilor mei Printre melodiile recomandate pentru interpretare de cartierul general al grupării armatei, s-au numărat și unele foarte triste, impregnate de dor de casă și de un sentiment de singurătate în vastele întinderi rusești Au auzit clar ecourile durerii mentale pe care trebuiau să le suporte cei care au ajuns la granițele îndepărtate ale Reichului Și totuși au fost destul de semnificative, aceste melodii sunt atât de populare în părțile din prima linie Între timp, pericolul a crescut Un mic grup de tancuri de trupe rusești a pătruns într-un mic sector al frontului și s-a apropiat de Dnepropetrovsk În sediu erau nesfârșite întâlniri cu o singură agendă: ce forțe le putem opune? Au fost doar câteva puști și un pistol săpat în pământ, însă, fără muniție Rușii se aflau deja la douăzeci de kilometri de oraș și, se pare, intenționau să se împrăștie în stepă și să o înconjoare Nu aveau însă un plan bine definit și, mai mult, au făcut greșeala comună tuturor beligeranților: nu au profitat de poziția lor avantajoasă Dacă ar fi ghicit să facă un marș forțat către podul lung de peste Nipru - până atunci acesta fusese deja restaurat după câteva luni de muncă minuțioasă - și să-i incendieze, atunci trupele germane care s-au retras de la Rostov într-o zonă de sud-est direcția ar fi fost tăiată din spate mult timp iarna Nu sunt nicidecum un erou din fire și, din moment ce în timpul săptămânii șederii mele aici nu numai că nu am obținut un succes semnificativ, ci, dimpotrivă, și-au redus semnificativ rezervele de hrană, apoi, după ce am aflat că se face o încercare pregătit să treacă prin zăpadă cu trenul, a decis să plece imediat Angajații sediului meu cu cordialitate - și, mi s-a părut, cu un oftat de ușurare - mi-au luat rămas bun Toată noaptea am condus cu o viteză de câteva zeci de kilometri pe oră, uneori oprindu-ne, degajând

drumul și ascultând din nou bătăitul măsurat al roților Părea că suntem deja undeva foarte departe spre vest, când trenul s-a oprit brusc într-o stație pustie Totul părea foarte familiar: depozitul ars, norii de fum peste mai multe vagoane fără fund, patrulele soldaților pe peron Am ajuns din nou la Dnepropetrovsk Uriășe zăpadă care au umplut șina de cale ferată au forțat echipa de locomotivă să se întoarcă Cu o privire mohorâtă, m-am împiedicat în vagonul restaurant în care se afla sediul și am văzut nu atât de surprins decât fețe uluite și grav învinețite ale subalternilor mei Se pare că au petrecut toată noaptea sărbătorind plecarea șefului și au devastat destul de mult stocurile de alcool În aceeași zi, februarie , avionul care l-a adus aici pe Sepp Dietrich trebuia să zboare înapoi Comandantul echipajului Căpitanul Nouă, care a devenit curând al meu pilot personal, a fost de acord să mă ia cu el Cu toate acestea, a ajunge la aerodrom nu a fost ușor Noaptea a devenit puternic frig și, deși cerul era senin, batea un vânt puternic, care arunca în față bulgări de zăpadă Îmbrăcați în jachete matlasate și matlasate, localnicii au încercat să elibereze drumul, pe care se înălțau uriașe zăpadă Mergem de o oră când mai multe persoane m-au înconjurat brusc și s-au întrecut să spună ceva cu voce tare Bineînțeles, nu am înțeles niciun cuvânt, apoi unul dintre ei mi-a frecat brusc zăpada pe față "Ca să nu am degerături pe obraji și nas", m-am gândit, amintindu-mi călătoriile mele la munte Spre surprinderea mea profundă, unul dintre ruși a scos chiar și o batistă albă ca zăpada, împăturită frumos din buzunarul unei jachete căptușite murdare și mi-a dat-o Cu mare dificultate, avionul a decolat de pe pistă, cumva curățat de zăpadă și s-a îndreptat spre orașul Rastenburg din Prusia de Est, locul de desfășurare permanentă a escadrilei aeriene guvernamentale De fapt, trebuia să merg la Berlin, dar nu era avionul meu și nu puteam decât să mă bucur că la bord puteam face cel puțin cea mai mare parte a drumului Astfel , datorită unei coincidențe, am ajuns prima dată la sediul lui Hitler din Prusia de Est În Rastenburg, i-am telefonat unuia dintre adjutanți în speranța că mă va raporta lui Hitler și ar putea vrea să vorbească cu mine De la începutul lunii decembrie nu l-am mai văzut și dacă aș putea să-i spun măcar un cuvânt de salut, aș considera că este o mare onoare pentru mine Am ajuns la sediu într-una dintre mașinile din garajul personal al Führerului și mi-am potolit foamea într-una din casele de tip bară amenajate pentru sufragerie Aici, Hitler obișnuia să mănânce zilnic mâncare cu generalii, oficialii și adjutanții săi Totuși, de data aceasta a lipsit, pentru că, după ce a ascultat raportul ministrului armamentului și munițiilor, dr Todt, a preferat să ia masa cu el singur în buncărul personal Între timp, am decis să discut cu șeful serviciului de comunicații militare al forțelor terestre, generalul Gercke, și cu comandantul trupelor de cale ferată, situația din Ucraina, care ne este atât de dificilă După o cină într-un cerc larg, la care a participat Hitler, el și Todt s-au retras din nou pentru o întâlnire Abia seara târziu Todt - obosit și epuizat - s-a întors după o discuție lungă și, aparent, foarte obositoare despre situație pentru el Părea extrem de deprimat Am mai stat cu el câteva minute, dar el a băut în tăcere un pahar de vin și nu a spus niciun cuvânt despre motivele stării sale sumbre În timpul unei conversații foarte languide, s-a dovedit că Todt intenționa să zboare înapoi la Berlin a doua zi și că în avionul său era un loc liber M-am bucurat foarte mult că am putut evita astfel o călătorie lungă și obositoare cu trenul Am convenit să zburăm dimineața devreme, iar doctorul Todt a plecat în grabă, căci voia să doarmă puțin Apoi a venit adjutantul și mi-a oferit să merg la buncărul lui Hitler

Era deja unu dimineata, iar la Berlin Fuhrer-ul și cu mine discutam adesea despre planurile noastre tocmai la această oră La fel ca Todt, și Hitler era îmbufnat și preocupat Apartamentele lui erau mobilate cu o modestie marcată; a refuzat chiar și fotoliile moi, căci le considera un articol de lux Am început să vorbim despre proiectele de reconstrucție a Berlinului și a Nürnbergului, iar Hitler s-a împrosătat și s-a însuflețit Chiar și obrazii lui de obicei palizi erau ușor înroșiți La sfârșitul conversației, m-a rugat să-i spun în detaliu impresiile mele despre călătoria mea în regiunile de sud ale Rusiei, iar cu remarcile sale sugestive m-a făcut să-mi amintesc din ce în ce mai multe detalii Dificultățile asociate refacerii căilor ferate, furtunile de zăpadă, comportamentul de neînțeles al tancurilor ruși, sărbătorile prietenești marcate de cântatul de cântece triste - i-am spus treptat despre toate acestea La pomenirea melodiilor, a devenit imediat alert și a întrebat despre conținutul lor Am scos din buzunar textul pe care mi l-a înmănat, l-a trecut prin ochi și nu a scos nici măcar un cuvânt După părerea mea, aceste cântece, în mod destul de firesc, exprimau starea de spirit asuprită a soldaților noștri Hitler a văzut imediat în aceasta intenția rea a inamicului, subminând în mod deliberat disciplina în trupele germane și a decis că după povestea mea va putea să-l aducă la apă curată Doar după război, am aflat că a ordonat ca toți cei care au ordonat tipărirea textelor acestor cântece să fie aduși la tribunal Acest episod reflecta o neîncredere foarte caracteristică în oameni pentru el Bănuia că îi ascundeau adevărata stare de lucruri și s-a străduit să pătrundă în orice fleacuri și să tragă imediat concluzii importante pentru el Prin urmare, era înclinat să-i pună în discuție în detaliu chiar și pe cei din subalternii săi care nu puteau să-i ofere decât cele mai generale informații O astfel de neîncredere, uneori destul de justificată, a fost o parte integrantă a caracterului său Cu toate acestea, nu a reușit niciodată să-și facă o idee exactă despre evenimentele de pe fronturi și despre starea de spirit a soldaților care luptă acolo, deoarece anturajul său a încercat să-l separe de sursele de informații nedorite pentru el Hitler m-a eliberat la ora trei dimineata și am decis să nu mă întorc astăzi la Berlin cu doctorul Todt, al cărui avion urma să decoleze în cinci ore M-am simțit complet copleșită și am decis să dorm bine În cămara care mi-a fost alocată, am reflectat încă o dată la impresia pe care o făcusem asupra lui Hitler Oricine era apropiat de el ar fi procedat la fel, mai ales după ce a vorbit două ore cu el Eu personal am fost destul de mulțumit de conversația noastră A reușit din nou să mă convingă că împreună vom reuși să ne ducem la bun sfârșit planurile, pe care eu însă, în fața situației de pe fronturi care nu era în favoarea noastră, mă îndoiam uneori puternic În acea noapte, am crezut încă o dată în posibilitatea implementării lor și ne-am adus într-o stare de bucurie incontrollabilă, care se limitează la nebunie Dimineata am fost trezit de sunetul puternic al telefonului "Doctorul Todt a murit într-un accident de avion", se auzi vocea emoționată a lui Brandt în membrană Din acel moment, viața mea s-a schimbat dramatic În ultimii ani am dezvoltat o relație foarte strânsă cu Todt Am făcut un lucru împreună, iar acum am pierdut un tovarăș înțelept Am fost reuniți de trăsăturile comune ale biografiei noastre: am fost amândoi din Baden, am crescut și am fost crescuți în familii burgheze bogate și am primit o educație tehnică Amândoi am iubit natura și, dacă ne-a fost ocazia, s-a mutat în pensiuni de înaltă munte și a făcut tranziții lungi la schi Și amândoi aveam o antipatie irezistibilă pentru Bormann Todt a avut un conflict serios cu el, chiar dacă secretarul personal al lui

Hitler a ordonat construirea de noi drumuri în zona Obersalzberg și, prin urmare, a desfigurat complet atât terenul, cât și aspectul micului oraș Eu și soția mea l-am vizitat adesea pe Todt: familia lui locuia într-o vilă mică și modestă din zona Berchtesgaden, pe malul opus al lacului Hintersee, și niciunui localnici nu i-ar fi putut trece prin minte că renumitul constructor de drumuri și autostrăzi locuia aici Dr Todt a fost unul dintre puținii miniștri ai acestui guvern care s-a păstrat modest și nu a căutat să-și impună părerea altora Nu avea înclinație pentru intrigi și te puteai oricând să te bazezi pe el Cu combinația sa de sentimentalism și mintea surprinzător de sobră, care este în general caracteristică multor tehnocrați, el nu se încadrează cu greu în stratul de conducere al statului național-socialist A trăit foarte retras și a evitat orice contact informal cu cercurile de partid Chiar și la mesele de după-amiază și de seară ale lui Hitler - la acestea erau frecventate de obicei doar de un cerc restrâns de asociați apropiați - el apărea extrem de rar, deși era întotdeauna un oaspete binevenit acolo A câștigat un respect deosebit prin comportamentul său extrem de modest Prin urmare, oriunde apărea Todt, el devenea mereu în centrul atenției Hitler nu numai că l-a respectat pe Todt pentru realizările sale incontestabile, s-a înclinat de-a dreptul în fața lui, deși Todt, care s-a alăturat NSDAP într-un stadiu incipient al existenței sale și a rămas mereu loial Führerului său, s-a comportat în același timp destul de independent În ianuarie, când am avut un dezacord serios cu Bormann și Giesler, Todt mi-a trimis o scrisoare neobișnuit de sinceră din care reiese că era extrem de sceptic cu privire la stilul de lucru al liderilor național-socialiști: "Poate că experiența mea și acea amară dezamăgire pe care toți acești oameni l-au evocat în mine - și cu ei trebuie să lucrez împreună - vă va convinge că toate dificultățile voastre sunt temporare și veți ajunge treptat la asta aceeași concluzie ca și mine După aceea, m-am liniștit în suflet Amintiți-vă: în timpul unor fapte atât de mari orice activitate provoacă imediat opoziție; oricine nu stă cu mâinile în brațe, găsește imediat nu numai rivali, ci, din păcate, adversari, iar motivul pentru aceasta nu sunt deloc oameni, ci îndatoririle și circumstanțele care le sunt atribuite De aceea oamenii au puncte de vedere diferite Ești încă tânăr și poate că vei putea scăpa de toate aceste gânduri dureroase deodată; Trebuie să port această povară cu mine " La micul dejun în cantina sediului a avut loc o discuție animată despre posibilități succesorii ai doctorului Todt Toți au fost de acord că nimeni nu-l poate înlocui, pentru că Todt a deținut trei posturi ministeriale El era responsabil de construcția drumurilor, de starea tuturor căilor navigabile, râurilor și a sistemului de irigații și, în plus, în calitate de ministru al armelor și munițiilor, era reprezentantul autorizat al lui Hitler în această zonă În departamentul subordonat direct lui Goering pentru implementarea planului de patru ani, a condus sectorul construcțiilor și, în plus, a creat "organizația Todt", care a ridicat Zidul de Vest și hangare submarine și a construit drumuri în toate teritoriile ocupate - din nordul Norvegiei până în sudul Franței și, de asemenea, în Rusia Astfel, în ultimii ani, Todt și-a asumat treptat controlul asupra soluționării celor mai importante probleme tehnice Formal, i-au fost subordonate mai multe departamente diferite, însă, în esență, nimic nu le-a împiedicat de-a lungul timpului să fuzioneze într-un singur minister, mai ales că Todt a condus și Direcția Tehnică Principală a NSDAP și a fost președinte al Asociației Sindicatelor Inginerie și Tehnice Deja în aceste ore mi-am dat seama că acum va trebui să-i îndeplinesc o serie de sarcini La urma urmei, în

primăvara anului , în timpul unei inspecții la Zidul de Vest, Hitler a spus că, dacă i s-ar întâmpla o nenorocire lui Todt, aş deveni unul dintre succesorii lui Mai târziu, în toamna anului , chiar m-a primit oficial în biroul său din Cancelaria Reichului și mi-a spus că Todt era supraîncărcat Prin urmare, spun ei, a decis să transfere în jurisdicția mea soluția tuturor problemelor de construcție, inclusiv construcția Zidului Atlanticului Apoi Am reușit să-l conving pe Hitler că construcția și producția de armament sunt strâns legate între ele și, prin urmare, ar trebui lăsate sub supravegherea unei singure persoane Hitler nu a mai revenit asupra acestui subiect și eu, desigur, nu am spus nimic nimănui, pentru că această propunere nu numai că l-ar putea jigni pe Todt, ci și i-ar putea submina autoritatea Prin urmare, când am fost chemat pentru prima dată să-l văd pe Hitler la o oră destul de târzie pentru începutul audienței - undeva pe la unu după-amiaza - eram deja gata să încep acest gen de misiune Adjutantul șef Schaub s-a purtat foarte trufaș, iar chipul lui exprima conștiința propriei sale măreții Hitler, spre deosebire de seara trecută, a fost categoric formal, mi-a ascultat condoleanțele exprimate, a răspuns câteva cuvinte și a declarat fără nicio ezitare: "Domnule Speer, vă numesc succesor al doctorului Todt De acum înainte, conduci toate departamentele anterior subordonate lui Eram doar uluit Mi-a întins mâna, evident intenționând să-și ia rămas bun de la mine Am decis că pur și simplu a strecurat limba și i-am răspuns că voi încerca să înlocuiesc medicul într-un anumit domeniu de lucru și voi face tot posibilul să rezolv problemele de construcție "Nu, îl vei înlocui în toate posturile Inclusiv postul de ministru al armamentului ~ "Dar eu nu înțeleg nimic " am obiectat "Cred că o poți face", m-a întrerupt Hitler, "și, în plus, nu am alt candidat! Contactați imediat ministerul și treceți-vă la treabă!" -■ "Atunci, Fuhrerul meu, trebuie să-mi porunci, pentru că nu sunt sigur că mă voi descurca cu această sarcină" Hitler a respectat cererea mea De obicei, își încheia conversația cu mine cu cuvinte prietenoase, dar de data aceasta Hitler a menținut tonul oficial al Führer-ului Reich-ului German și s-a îndreptat imediat către alte chestiuni Mi-am luat rămas bun, realizând că de acum înainte va trebui să mă obișnuiesc cu un cu totul alt stil al operei lui Înainte de aceasta, Hitler m-a văzut în primul rând ca pe un arhitect și a subliniat în toate felurile posibile că simțea simpatie pentru mine ca și coleg; acum, o nouă etapă în relațiile noastre a început clar și de la bun început a preferat să le limiteze la granițele oficiale Am devenit membru al cabinetului său, iar acum a căutat să păstreze distanța La ușă, am dat peste Schaub și i-am auzit vocea emoționată: "Domnul Reichsmarschall a sosit la sediu și cu siguranță vrea să vorbească cu tine, Fuhrerul meu Lasă-mă să-ți amintesc că nu l-ai sunat " Hitler s-a încruntat la el și a spus fără tragere de inimă: "Lasă-l să intre" Și apoi, întorcându-se către mine, a adăugat: - Nu pleca Goering a intrat cu un pas larg, a rostit câteva cuvinte de condoleanțe pentru decență și a declarat răspicat: "Cea mai bună cale de ieșire ar fi să-mi transferăm toate puterile doctorului Todt legate de implementarea planului de patru ani La urma urmei, împreună cu această funcție, a ocupat o serie de posturi responsabile și, din această cauză, am avut adesea conflicte cu el Acum pot fi evitate " Se pare că Goering a ajuns la sediu cu un tren special din castelul său de vânătoare, aflat la aproximativ o sută de kilometri de aici, în Rominten Accidentul aviatic a avut loc pe la zece și jumătate dimineața și era evident că se grăbea foarte mult să ajungă primul la sediu Hitler nu a reacționat în niciun fel la propunerea sa și a spus doar sec: "Am numit deja succesorul lui Todt Iată-l pe ministrul Reich

Speer De astăzi, toate puterile lui Todt i-au trecut Tonul peremptoriu al lui Hitler a exclus orice obiecție Goering era în mod clar speriat și extrem de nemulțumit de decizia lui Cu toate acestea, după câteva secunde, s-a retras și a spus: "Sper, Fuhrerul meu, nu veți insista asupra prezenței mele indispensabile la înmormântarea doctorului Todt? Știți că relația noastră a lăsat mult de dorit și nu am cum să particip la această ceremonie Nu-mi mai amintesc ce i-a răspuns Hitler, pentru că am fost de înțeles inconfortabil în timpul acestei prime discuții oficiale despre noua mea numire Și totuși, din câte îmi amintesc, Goering a acceptat în cele din urmă să participe la ceremonia de înmormântare pentru a păstra secretă antipatia lor reciprocă Având în vedere marea importanță a convențiilor externe, absența unei a doua persoane în stat la o asemenea ceremonie oficială precum înmormântarea unui ministru ar face o impresie extrem de negativă Fără îndoială, Goering a încercat, fără să-l lase pe Hitler să-și vină în fire, să-l convingă imediat că are dreptate și atunci am bănuit că Hitler se aștepta la ceva asemănător și de aceea mi-a prezentat atât de repede candidatura prin toate posturile vacante Dr Todt, fiind ministru al armamentului, nu putea îndeplini sarcinile lui Hitler decât dând instrucțiuni specifice industriașilor; Goering, pe de altă parte, în calitate de autorizat să implementeze planul de patru ani, se considera responsabil pentru starea de lucruri în întreaga industrie militară Prin urmare, el și aparatul său l-au împiedicat în toate modurile posibile pe Todt să ia măsuri independente La mijlocul lui ianuarie , cu două săptămâni înainte de moartea sa, Todt a participat la una dintre întâlnirile consacrate problemelor industriei militare, la care Goering i-a dat o muștrare îngrozitoare După-amiaza, întâlnirea s-a încheiat, iar Todt i-a spus imediat lui Funk că s-a săturat În astfel de situații, Todt s-a trezit întotdeauna într-o poziție extrem de dezavantajoasă, deoarece purta uniforma de general-maior de aviație și, în ciuda funcției sale de minister, din cauza subordonării militare a fost nevoit să se supună lui Goering După această scurtă întâlnire, un lucru mi-a devenit clar: Goering cu greu ar fi aliatul meu, dar în cazul unui conflict cu el, eu, se pare, pot conta pe sprijinul lui Hitler În exterior, Hitler și-a păstrat calmul cu adevărat stoic al unui om pentru care, prin natura muncii sale, astfel de incidente nu sunt deloc neașteptate Este puțin probabil să aibă vreo dovadă, dar cu toate acestea, deja în primele zile după accident, a spus că aici este clar o afacere murdară și că nu exclude posibilitatea unui sabotaj Cu toate acestea, în viitor, dacă cineva în prezența lui Hitler a atins acest subiect, el a reacționat iritabil și chiar extrem de nervos De obicei spunea tăios: "Nu vreau să știu mai multe despre asta Interzic cuiva să se implice în această istorie Uneori a adăugat: "Știi cât de grea este această pierdere pentru mine Încă mă doare să vorbesc despre ea" Hitler a ordonat Ministerului Aerului Imperial să stabilească cauza morții aeronavei Drept urmare, s-a putut afla că avionul a explodat la douăzeci de metri de sol și că martorii oculari au văzut un fulger strălucitor cu toate acestea A Speer comisia, având în vedere importanța incidentului investigat, condusă de un general al forțelor aeriene, a ajuns la următoarea concluzie foarte ciudată: "Nu există niciun motiv să presupunem că aici a avut loc un sabotaj Prin urmare, nu este nevoie de investigații suplimentare " Totuși, doctorul Todt, cu puțin timp înainte de moartea sa, a pus o sumă destul de mare de bani în seiful lui Era destinat secretarei sale, cu care lucrase mulți ani După cum a spus Todt: "În cazul în care mi se întâmplă ceva" Decizia spontană a lui Hitler de a numi din nou o persoană deodată în mai multe

posturi ministeriale de care depindea existența statului a fost, de fapt, extrem de frivolă și putea avea consecințe grave. Am fost un străin tipic atât pentru forțele armate, cât și pentru structurile de partid și economice și niciodată în viața mea nu am avut în mâini nu doar o pușcă de armată - nu am servit în armată - ci și o pușcă de vânătoare. Această decizie s-a datorat simpatiei pe care Hitler a simțit-o față de amatori și care l-a determinat să acorde preferință neprofesioniștilor. El numise deja un agent de vânzări pentru vânzarea de șampanie ca ministru al Afacerilor Externe, ideologul său de partid ca ministru pentru Țările de Est și a instruit un fost pilot militar, de exemplu, să gestioneze întreaga economie; nu este de mirare că arhitectul i-a devenit ministrul armamentului. Fără îndoială, Hitler a preferat să numească amatori în funcții de conducere și i-a tratat toată viața pe profesioniști precum Schacht cu mare suspiciune. Faptul că în ajunul acestui tragic eveniment s-a întâmplat să mă aflu la sediu, că am decis în ultimul moment să nu zbor cu Todt la Berlin și că după moartea profesorului Troost moartea altei persoane mi-a determinat din nou viitorul cariera, Hitler a considerat o combinație fatidică de circumstanțe. După primele mele succese, a repetat adesea că fără moartea lui Todt într-un accident de avion, nu am fi putut obține noi realizări. În comparație cu încăpățânatul și insolubilul Todt, cu siguranță i-am părut lui Hitler la început doar un instrument ascultător în mâinile lui; s-a ales pe sine aproximativ prin calitățile lor negative. Deoarece nu a tolerat obiecțiile, alegerea lui, de regulă, a căzut asupra celor care erau gata să- l urmeze orbește. Anii au trecut, iar acum Hitler a fost înconjurat de oameni care nu numai că au aprobat pe deplin toate declarațiile sale, dar și le-au pus în practică fără nicio îndoială. Istoricii se concentrează acum asupra activităților mele ca ministru al armamentului și tind să-mi minimizeze planurile pentru reconstrucția Berlinului și Nürnberg. Pentru mine, arhitectura a fost afacerea vieții mele și am perceput numirea mea neașteptată ca pe o separare temporară forțată de ocupația mea principală, ca pe un fel de serviciu militar. M-am gândit că, în calitate de arhitect al curții lui Hitler, aș putea câștiga o largă recunoaștere și chiar faimă. Indiferent cât de strălucitoare ar obține o persoană care în acel moment ocupă chiar și un post de ministru foarte important, ele totuși se estompează în aureola gloriei lui Hitler. Prin urmare, i-am cerut curând lui Hitler o promisiune, după încheierea războiului, să-mi permită să studiez din nou arhitectura. Acest lucru indică faptul că Hitler a controlat chiar și viața privată a asociaților săi. Mi-a acceptat imediat cererea, pentru că a crezut că eu, în calitate de arhitect principal al său, îi pot oferi servicii neprețuite lui și Reich-ului său. Când s-a prezentat ocazia de a vorbi despre planurile sale de viitor, el a spus uneori cu tristețe: "Atunci ne retragem amândoi și discutăm din nou despre toate proiectele noastre". Cu toate acestea, de-a lungul timpului, am auzit foarte rar aceste cuvinte de la el. Prima persoană care a reacționat la numirea mea ca ministru a fost asistentul personal al lui Todt, Oberregierungsrat Konrad Haasemann, care a zburat de la Berlin la sediul Fuhrer-ului pe februarie. Întrucât printre angajații lui Todt se aflau oameni care ocupau posturi mult mai importante și mai responsabile, eu, enervat, am considerat vizita lui ca pe o încercare de a verifica de ce autoritate mă bucuram în mediul Fuhrer-ului. Haasemann a sugerat prompt că ar trebui să mă întreb despre cele mai caracteristice proprietăți ale viitorilor mei angajați. Ca răspuns, i-am explicat pe scurt că intenționez să-i cunosc personal. În aceeași seară am luat trenul spre Berlin. Ultimele evenimente * m-a

descurajat temporar de la orice dorință de a folosi avionul Când dimineata suburbiile capitalei Reich-ului au fulgerat prin ferestre cu fabricile lor și multe linii de cale ferată, am fost brusc cuprins de îndoieli Nu eram deloc sigur că voi putea face față acestei sarcini tehnice enorme și că calitățile mele personale îndeplinesc cerințele formulate de obicei pentru candidații la posturi ministeriale, ca să nu mai vorbim de faptul că competența mea în aceste probleme este complet insuficientă Când trenul a trecut pe sub bolțile gării din Silezia, inima mi-a sărit febril în piept, iar picioarele mi se simțeau ca de bumbac La urma urmei, eu eram cel care trebuia să ocup unul dintre posturile militare cheie, deși de obicei mă comportam foarte timid în relațiile cu străinii, eram lipsit de talent oratoric și nici la întâlniri nu îmi puteam exprima gândurile clar și distinct Și ce vor spune generalii când se va dovedi că acum au de-a face cu un om care nu numai că nu a servit niciodată în armată, dar este și clasat printre clasa disprețuitoare a artiștilor? Într-adevăr, problema comportamentului și a menținerii autorității personale mi-a dat nu mai puțină preocupare decât rezolvarea sarcinilor care mi-au fost încredințate Problema conducerii departamentelor care mi-au fost încredințate s-a dovedit a fi nu mai puțin dificilă: este destul de evident că foștii angajați ai lui Todt m-au considerat aici o persoană întâmplătoare Adevărat, ei știau că am întreținut relații strânse cu șeful lor, dar a trebuit să apelez și la ei cu o cerere de furnizare a unui lot de materiale de construcție, iar rolul de petiționar nu pictează pe nimeni Au lucrat împreună cu Todt mulți ani și l-au respectat profund La sosire, am parcurs imediat birourile tuturor celor care dețineau posturi mai mult sau mai puțin importante și, prin urmare, i-am ferit de a fi nevoiți să mi se prezinte pe rând În plus, am comandat să nu se schimbe nimic în biroul lui Todt, deși mobilierul acestuia nu corespundea deloc gustului meu În dimineata lunii februarie, am întâlnit sicriul cu rămășițele lui Todt la gara Anhalt și am rămas pur și simplu șocat de această ceremonie, precum și de cea care a avut loc a doua zi într-un mozaic decorat după proiectul meu sala Cancelariei Reichului cu un adio solemn de la predecesorul meu Hitler a fost mișcat până la lacrimi Atunci unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai lui Todt, Dorsch, m-a asigurat de loialitatea lui Doi ani mai târziu, când m-am îmbolnăvit grav, Goering a reușit să-l atragă în intriga lui împotriva mea M-am apucat imediat de treabă Pe februarie urma să aibă loc o întâlnire în sala mare de conferințe a Ministerului Aviației, cu participarea reprezentanților principalelor ramuri ale structurilor militare și economice, iar secretarul de stat al ministerului, feldmareșalul Milch, a invitat eu să particip la el Am întrebat dacă este posibil să amân întâlnirea pentru o dată ulterioară, din moment ce nu intrasem încă în cursul problemei, iar apoi Milch, în maniera lui obișnuită grosolană și profitând de faptul că între noi se dezvoltaseră relații bune, mi-a pus o contraîntrebare: se spune că din tot Reich-ul cei mai mari industriași vin deja aici, iar eu, se pare, am decis să evadesc? Am fost forțat să fiu de acord cu argumentele lui În ajunul întâlnirii, am fost chemat la Goering Prima dată când am vizitat Goering a fost după numirea mea ca ministru Și-a amintit cu căldură că atunci când era arhitectul meu a avut o relație excelentă cu mine și și-a exprimat speranța că nimic nu se va schimba acum Göring, când voia, putea fi pur și simplu fermecător, iar tu ai căzut involuntar sub farmecul lui, deși trebuie să recunoaștem că s-a exprimat prea pompos Apoi mi-a spus direct cerințele sale Se pare că a încheiat un acord scris cu predecesorul meu și urmează să-mi trimită o

copie a acestui document pentru semnătura mea Se menționează clar că sunt implicat exclusiv în producția de arme pentru armată și nu ar trebui să mă amestec în chestiunile legate de punerea în aplicare a planului de patru ani Și-a încheiat conversația cu mine cu o frază destul de criptică: se spune, voi afla despre orice altceva la o întâlnire cu Milch Eu, la rândul meu, nu am reacționat în niciun fel la cuvintele lui și i-am răspuns pe același ton cordial Întrucât setul de măsuri pentru implementarea planului pe patru ani a acoperit întreaga economie, un acord mi-ar lega complet mâinile Am simțit că la întâlnire mă așteaptă o serie de surprize și, din moment ce încă nu eram deloc sigur că voi face față noii mele poziții, i-am exprimat îndoielile lui Hitler, care se afla încă la Berlin Prima reacție a lui Goering la numirea mea a făcut, evident, o impresie dureroasă asupra Führer-ului și, prin urmare, puteam conta pe sprijinul lui "Păi, bine", a spus el, "dacă cineva vi se opune sau pur și simplu există dificultăți, opriți întâlnirea și invitați participanții săi în sala de ședințe a cabinetului Le voi spune tot ce au nevoie, le voi spune" Această sală era considerată un "loc sacru", iar simplul fapt de a fi invitat acolo trebuie să fi făcut o impresie profundă asupra generalilor și industriașilor Și dacă Hitler a ținut un discurs către oamenii cu care urma să lucrez în viitor, atunci nici nu mi-aș putea imagina condiții mai bune de pornire Sala mare de conferințe a Ministerului Aerului a fost plină la capacitate maximă, cu treizeci de persoane prezenți Printre ei s-au numărat mari magnați industriali precum directorul general Albert Vogler și președintele Uniunii Imperiale a Industriașilor Germani Wilhelm Zangen, comandantul armatei de rezervă, generalul-colonel Friedrich Fromm, împreună cu șeful departamentului de armament al solului forțele subordonate lui, generalul Leeb, șeful departamentului de armament al forțelor navale, generalul-amiralul Witzel, șeful departamentului industriei militare și armamentului de la sediul comandamentului suprem, generalul Thomas, ministrul economiei Walter Funk, diferite departamente principale autorizate pentru implementarea planului pe patru ani, precum și alți câțiva angajați responsabili ai Goering Milch, în calitate de reprezentant al "proprietarului casei", a condus întâlnirea L-a rugat pe Funk să stea în dreapta lui și pe mine în stânga lui Într-un scurt discurs introductiv, a vorbit despre dificultățile care apar din cauza ciocnirii intereselor celor trei ramuri ale armatei în domeniul industriei militare Apoi șeful Steel Trust, Vogler, a vorbit foarte inteligent și rațional Le-a spus celor prezenți că fluxul de ordine și directive, uneori complet contrazicându-se, conflictele nesfârșite care apar despre gradul de urgență al îndeplinirii cutare sau cutare ordine, iar schimbarea constantă a priorităților îngreunează stabilirea producției industriale la scara necesară Există încă rezerve nefolosite, dar nu pot fi identificate din cauza tot felul de dispute și ezitări și, prin urmare, este timpul să punem lucrurile în ordine O persoană ar trebui să decidă, iar reprezentanții cercurilor industriale nu sunt deloc interesați de cine se va dovedi exact Apoi au vorbit general-colonelul Fromm și general-amiralul Witzel, reprezentând Armata și, respectiv, Marina Ei, deși cu rezerve, au susținut propunerea lui Vogler Restul participanților la întâlnire au vorbit în același spirit Au existat dorințe de a numi în această funcție un lider care să cunoască bine problemele lor interne În cele din urmă, ministrul Economiei Funk s-a ridicat și s-a adresat direct lui Milch "Decursul întâlnirii a arătat că nu avem dezacorduri aici", a spus el - Rămâne doar de acord asupra unui candidat pentru acest post Și ești cel mai

potrivit aici, dragă Milch, pentru că tu, ca nimeni altcineva, te bucuri de încrederea nemărginită a respectatului nostru Reichsmarschall Cred că voi exprima o părere comună dacă vă cer să vă asumați această sarcină El a rostit ultimele cuvinte cu patos excesiv, în general necaracteristic participanților la astfel de întâlniri Fără îndoială, au căzut deja de acord în prealabil Funk nici măcar nu-și terminase discursul când i-am șoptit lui Milch: "Vom trece la Camera Cabinetului acum Führer-ul dorește să discute despre problemele mele " Clever Milch și-a dat imediat seama ce putea urma El a declarat că percepe oferta lui Funk ca fiind foarte măgulitoare pentru el, dar, din păcate, nu o poate accepta Și apoi am luat cuvântul pentru prima dată în numele Führer-ului, i-am invitat pe toți să meargă într-o altă cameră și am anunțat că discuția va continua joi, februarie, în clădirea ministerului meu Milch a suspendat apoi ședința Ulterior, Funk mi-a mărturisit că, în ajunul întâlnirii, secretarul de stat Kerner, care l-a reprezentat pe Goering în biroul de implementare a planului pe patru ani, a propus el să-l nominalizeze pe Milch Desigur, Funk a decis că nu ar fi putut face asta fără știrea lui Goering Acum că eu, în numele lui Hitler, i-am invitat pe cei prezenți să intre în camera Cabinetului, toți cei care au plecat de la alinierea anterioară a forțelor trebuie să fi realizat că mă aflu într-o poziție mult mai puternică decât predecesorul meu Acum Hitler era pur și simplu obligat să-și îndeplinească promisiunea În birou, mi-a ascultat nuvela și m-a rugat să-l las câteva minute în pace, pentru că avea nevoie să facă niște note Apoi a ieșit în sala de ședințe și a început imediat să vorbească Discursul lui a durat aproximativ o oră În primul rând, el a descris pe larg sarcinile cu care se confruntă industria militară, a subliniat importanța creșterii producției de armament, a cerut mobilizarea unor resurse industriale puternice care erau încă ascunse și a vorbit cu o sinceritate uimitoare despre conflictul său cu Goering: "El este responsabil pentru implementarea planului de patru ani și în cadrul acestui sistem nu poate direcționa producția de armament " Potrivit lui Hitler, acest lucru ar trebui făcut de un departament separat, în fruntea căruia mi-a propus să mă pună Anterior, au existat și cazuri când a numit prima dată o persoană în orice funcție, apoi l-a îndepărtat Resursele disponibile ale întreprinderilor fac posibilă creșterea semnificativă a volumului producției, dar sunt utilizate extrem de inept Ulterior, în închisoare, Funk mi-a spus că în timpul Procesului de la Nürnberg, Goering a cerut înregistrarea acestui discurs al lui Hitler, pentru că de fapt a propus să-l priveze de o serie de puteri Astfel, a vrut să se absolve de acuzația de folosire a muncii rezidenților din alte țări conduși în Germania în întreprinderile care i-au fost încredințate Hitler a încercat să nu atingă problema conducerii unificate a întregului sistem al industriei militare El a vorbit doar despre producția de armament pentru armată și marina și nu a menționat în mod deliberat forțele aeriene De asemenea, așa avea grijă să nu atingă acest punct destul de controversat, deoarece aici se impunea o soluție politică și, fără ea, orice discuție pe acest subiect ar aduce doar mai multă confuzie și ambiguitate Așa a fost creat sistemul nostru de guvernare Hitler și-a încheiat discursul cu o adresă adresată participanților la întâlnire În ea, el a descris realizările mele în domeniul construcțiilor - totuși, acest lucru cu greu i-ar fi putut convinge pe cei prezenți - a descris acordul meu de a renunța la activitățile mele anterioare și de a lua o nouă poziție ca un act de sacrificiu de sine - având în vedere situația critică care se dezvoltă la fronturile, se pare că nu au putut să fie de acord cu el -

și și-au exprimat speranța că nu numai că voi fi susținut, ci și să mă abțin de la orice metode necinstite "Fii blând cu el!" Hitler a folosit rar astfel de cuvinte Adevărat, nu a spus niciodată care era exact sarcina mea, dar a fost doar în avantajul meu Deci Hitler nu a reprezentat încă un singur ministru Chiar și cu un sistem de guvernare mult mai puțin autoritar, un astfel de început ar determina restul carierei sale În statul nostru, consecințele lui m-au uimit chiar și pe mine De acum înainte, pentru o perioadă destul de lungă de timp, m-am comportat ca într-un spațiu absolut gol, fără să întâmpin rezistență din partea aproape oricui, și am putut să fac orice îmi doream Funk, care îl escortase pe Hitler cu mine până la camera lui din Cancelaria Reichului, a promis că va face toate eforturile pentru a mă ajuta Aproape întotdeauna s-a ținut de cuvânt După o scurtă conversație pe subiecte abstracte cu Bormann și cu mine, Hitler, înainte de a urca, m-a sfătuit să stabilesc relații cât mai strânse cu industriașii, deoarece printre ei sunt multe minți strălucitoare Nu a fost prima dată când a exprimat această idee și a subliniat adesea că industriașii ar trebui instruiți să își asume ei înșiși soluționarea problemelor urgente, întrucât birocrății ministeriale, față de care avea o antipatie insurmontabilă, îi împiedică în orice mod să preia inițiativa Am profitat de momentul favorabil și, în prezența lui Bormann, l-am asigurat pe Hitler că în activitățile mele mă voi ghida în primul rând după sfaturile tehnocraților Cu toate acestea, pentru aceasta trebuie să încetați să vă mai interesați de opiniile lor, deoarece mulți dintre ei, după cum știți, nu sunt adepții național-socialismului Hitler a fost de acord cu mine și l-a instruit pe Bormann să-mi accepte cererea În felul acesta, până la evenimentele din iulie, mi-am scutit ministerul de controale extrem de neplăcute ale Cancelariei Partidului condusă de Bormann Mai aveam timp să vorbesc cu Milch în acea seară, iar el mi-a promis să opresc orice rivalitate cu departamentele de armament ale forțelor terestre și ale marinei și să încerc să stabilesc o cooperare strânsă cu ei În primele luni, am avut mai ales nevoie de sfatul lui De-a lungul timpului, relația de serviciu s-a transformat într-o prietenie și încă îl număr printre cei mai apropiați prieteni ai mei Improvizatie organizată Cinci zile mai târziu, aveam să țin prima întâlnire din slujirea mea și, în acel moment, eram obligat să definesc în mod clar direcția principală a activităților mele viitoare Oricât de paradoxal ar suna, știam deja sigur pe ce principii se va baza Până la urmă, am avut deja șansa de a lucra în domeniul producției de arme timp de doi ani Nu am ocupat atunci o funcție înaltă și, prin urmare, am avut ocazia să îmi fac o idee despre "multe greșeli fundamentale care de obicei nu sunt observate de liderii de rang înalt" Am desenat o organigramă pe care liniile verticale desemnau produse finite individuale precum tancuri, avioane și submarine, adică armele tuturor celor trei ramuri ale armatei În apropiere am desenat numeroase cercuri Fiecare dintre ei simbolizează o asociație angajată în furnizarea de echipamente necesare producției de arme, tancuri, avioane și alte tipuri de arme În ele intenționez să mă concentrez, de exemplu, producția de piese forjate din oțel, rulmenți sau echipamente electrice Ca arhitect, sunt obișnuit să văd lumea în trei dimensiuni, iar organizarea muncii după această schemă mi s-a părut foarte promițătoare Pe februarie, în fosta sală de conferințe a Academiei de Arte s-au adunat din nou reprezentanți de frunte ai industriei militare și ai departamentelor de armament ale forțelor armate Timp de o oră întreagă le-am ținut un discurs, iar apoi fără nicio discuție au acceptat să-și construiască toate activitățile viitoare în conformitate cu noua schemă

organizatorică Nu au existat obiecții la cererea, în baza rezultatelor ședinței anterioare, de a-mi acorda competențele necesare în scopul conducerii unificate a întregului proces de producție de armament Prin urmare, mi-am propus chiar să le dau tuturor să-mi semneze declarația, ca să zic așa, să o lase în cerc, deși acest lucru nu a fost acceptat printre oficialii ministerelor și departamentelor imperiale Toți cei prezenți erau încă sub impresia discursului lui Hitler Milch a fost primul care și-a declarat deplin acordul cu propunerea mea și și-a exprimat imediat disponibilitatea de a semna documentul corespunzător Restul participanților la întâlnire au insistat, totuși, asupra respectării formalităților, dar Milch i-a asigurat rapid - autoritatea lui era mare Și numai generalul amiralul Witzel, care reprezenta Marina, a continuat să persiste și a fost de acord să-și pună semnătura sub o serie de condiții A doua zi, adică februarie, împreună cu Milch și generalii Thomas și Olbricht, m-am dus la sediu pentru a-i raporta lui Hitler planurile mele organizatorice și a-l informa despre rezultatele pozitive ale întâlnirii Hitler a aprobat pe deplin intențiile mele Imediat după întoarcerea mea, Goering m-a invitat la castelul său de vânătoare, Karinhall, situat la șaptezeci de kilometri nord de Berlin - în Schorfheide În , Goering a fost primul care a inspectat noua reședință a lui Hitler din Alpi și a ordonat imediat construirea unei proprietăți luxoase în jurul fostei sale cabane de vânătoare, foarte nedescrie Era mai mare decât Berghof M-a impresionat mai ales dimensiunea exorbitantă a sufrageriei cu ferestre glisante uriașe Hitler a aprobat apoi estimarea costurilor fără nicio obiecție, iar arhitectul său a reușit nu numai să satisfacă dorința de lux a lui Goering, ci și a creat toate condițiile pentru a transforma acest castel, dacă era necesar, într-un post de comandă Astfel de întâlniri durau de obicei o zi întreagă de lucru și de data aceasta am făcut drumul lung cu mașina pentru a ajunge la Carinhall exact la ora unsprezece, așa cum am convenit, apoi am petrecut o oră în hol privind tapiseriile și tablourile Spre deosebire de Hitler, Goering nu a fost punctual și, prin urmare, a pierdut atât timpul său, cât și al altora În cele din urmă, a ieșit din încăperile private de la ultimul etaj și a început să coboare scările Un halat din brocart verde scump flutura pe corpul gras al lui Goering și era ceva teatral în întreaga lui înfățișare Ne-am salutat destul de rece, iar el a intrat cu pași mici în holul rezervat biroului, unde s-a așezat imediat la un birou uriaș, iar eu m-am așezat modest vizavi Goering era foarte agitat și extrem de nemulțumit că nu l-am invitat atunci în sala de ședințe a Cabinetului de Miniștri Apoi s-a aplecat în față și mi-a dat peste masă opinia scrisă a directorului ministerial al biroului său pentru implementarea planului pe patru ani, Erich Neumann, cu privire la consecințele juridice ale documentelor pe care le pregătisem Cu o agilitate la care nu mă așteptam niciodată de la un om atât de gras, a sărit în sus și a început să se plimbe entuziasmat înainte și înapoi Și-a numit reprezentanții cârpe și lași, căci ei mă ascultau fără îndoială și nici măcar nu i-au cerut părerea Nici măcar nu m-a lăsat să spun o vorbă, dar a fost doar în avantajul meu Într-adevăr, chiar mi-a adresat reproșurile sale amare, iar faptul că nu a îndrăznit să mă acuze de comportament incorect a mărturisit precaritatea și vulnerabilitatea posturilor sale În cele din urmă, a declarat că nu se poate împăca cu o astfel de subminare a autorității sale și s-a dus imediat la Hitler pentru a-i anunța demisia din postul de comisar pentru implementarea planului de patru ani În acel moment, plecarea lui cu greu ar fi provocat prea multe pagube La început, Goering, într-adevăr, cu mare

entuziasm a început să pună în aplicare planul de patru ani, dar până în energia i se secase și-a pierdut orice interes pentru urmași, a căzut în apatie și nu a dat dovadă de nicio inițiativă Goering era prea impulsiv, iar inconstanța naturii lui se reflecta în faptul că a căutat să pună în aplicare multe idei deodată, care, de fapt, s-au dovedit a fi complet insuportabile Desigur, Hitler, pe baza consecințelor politice ale unei astfel de mișcări, nu i-ar fi permis lui Goering să demisioneze, ci i-ar fi oferit un compromis Sub nicio formă nu trebuie permis acest lucru, căci un astfel de compromis nu s-ar potrivi niciunei părți și nu numai că nu ar elimina dificultățile, ci, dimpotrivă, ar complica și mai mult situația Am înțeles că era necesar să măresc cumva prestigiul sensibil subminat al lui Goering - în orice caz, l-am asigurat imediat că inovațiile atât de dorite de Hitler și aprobate de reprezentanții generali ai lui Goering nu îi vor afecta în niciun fel poziția A fost pe deplin mulțumit de propunerea mea, întrucât am fost de acord să-mi depun și să-mi desfășor activitățile în cadrul organismelor subordonate lui Trei zile mai târziu, l-am vizitat din nou pe Goering și i-am înaintat spre examinare un proiect de decret prin care mă numim General Plenipotențiar pentru producția de armament în sistemul de control pentru implementarea planului de patru ani Goering nu s-a opus, deși a spus că planurile mele sunt prea mari și că ar trebui să-mi moderez pofta Două zile mai târziu, adică la martie, a semnat acest decret De acum înainte, era de datoria mea să "în condiții de război să asigur ca ramurile industriei legate de producția de armament să aibă o poziție prioritară în viața economică" Acest decret mi-a dat puteri mult mai mari decât documentul din februarie pe care Goering îl criticase Hitler a fost foarte bucuros că l-am scutit de o conversație neplăcută cu Goering Pe martie a aprobat decretul privind numirea mea, iar eu l-am depus imediat spre publicare în presă Am găsit chiar și o fotografie veche în care Göring îmi strângea umerii cu un zâmbet vesel În mod dureros, i-a plăcut apoi proiectul de decret elaborat de mine pentru a-i conferi rangul de Reichsmarschall Astfel, am vrut să arăt că criza, despre care se vorbea deja la Berlin, a fost rezolvată cu succes Departamentul de presă din subordinea lui Goering a exprimat imediat un puternic protest, deoarece astfel de decrete și fotografii au fost permise să fie publicate doar cu acordul șefului lor Nu o dată am avut de-a face cu Goering Într-o zi a devenit brusc prea sensibil și mi-a povestit cu amărăciune despre vizita ambadorului Italiei la el I-a povestit despre mesaje apărute în presa străină: se spune că noul ministru l-a împins complet pe Goering în plan secund Potrivit Reichsmarschall, astfel de publicații i-ar putea submina complet autoritatea în ochii industriașilor La urma urmei, toată lumea știa de mult că Goering ducea un stil de viață atât de luxos pe cheltuiala lor și am avut impresia că îi era foarte frică că scăderea autorității sale va presupune o reducere a subvențiilor Prin urmare, i-am sugerat să invite cei mai mari magnati industriali să ia parte la o întâlnire în cadrul căreia le voi fi prezentat oficial Buna dispoziție a lui Goering a revenit imediat Întâlnirea, la care Goering a invitat cincisprezece industriași, a început cu discursul meu foarte scurt M-am ținut de cuvânt, iar Göring a vorbit apoi foarte mult timp despre importanța enormă a producției de armament I-a obligat pe cei prezenți să contribuie cu toată puterea la ascensiunea ei și a rostit mult mai multe fraze goale, banale Cu toate acestea, nu a spus un cuvânt despre noua mea misiune Pe viitor, mi-a permis să lucrez calm și nu a pus niciun obstacol El, desigur, mi-a invidiat succesele, dar timp de doi ani întregi nu a încercat să se amestece cu mine Puterile acordate s-au

dovedit a fi, dupa parerea mea, total insuficiente Prin urmare, destul de curând - pe martie - am primit un alt ordin de la Hitler, care spunea direct: "Toate procesele din economia germană ar trebui să vizeze satisfacerea nevoilor urgente ale industriei militare" Conform regulilor stabilite în regimul autoritar, acest ordin echivala cu acordarea de competențe de urgență în sfera economică Din punct de vedere juridic, poziția organizației noastre era destul de incertă și se baza în principal asupra deciziilor spontane Niciunul dintre documentele oficiale nu a definit în mod clar sfera activităților și competența mea Am prevenit acest lucru cu mare succes, pentru că o astfel de situație era doar în avantajul meu Astfel, în fiecare caz concret, am putut stabili gradul de competență în funcție de interesele cauzei și de dispozițiile angajaților noștri Trebuie remarcat faptul că puterile mele aproape nelimitate se bazau doar pe simpatia pe care Hitler o simțea pentru mine și orice înregistrare legală rezonabilă a acestora ar implica inevitabil conflicte cu alte ministere Cu greu aș fi reușit să ajung la o înțelegere cu ei Adevărat, această incertitudine a fost un fel de tumoare canceroasă a regimului hitlerist Totuși, mi-a convenit destul de bine atâta timp cât Hitler a aprobat proiectele de decrete pe care i le-am propus spre semnare Când Hitler a încetat să se supună necondiționat cerințelor mele - uneori refuza deloc să mă întâlnească - am fost complet neputincios și am fost forțat să recurg la viclenie În seara zilei de martie, la aproape o lună de la noua mea numire, i-am invitat pe arhitecții din echipa Berlin Reconstruction Project la o cină de rămas bun la restaurantul Horcher Nu m-am lăudat cu noua mea funcție, ci pur și simplu le-am adresat cu un discurs scurt și sincer și am fost profund mișcat de faptul că noul meu domeniu de activitate nu era atât de departe de ei, deși la prima vedere nu aveau nici cea mai mică relație "Nu am avut deloc nevoie să obțin un certificat de studii superioare", am spus, "ca să înțeleg: încearcă să faci un lucru bine, și atunci ochii ți se vor deschide la multe lucruri Acum studiez producția de arme de tancuri cu o atenție deosebită, deoarece acest lucru mă ajută să înțeleg mai profund semnificația multor alte sarcini care mi-au fost atribuite Ca persoană precaută, presupun că programul meu este conceput pentru cel puțin doi ani, dar totuși sper că voi putea reveni mai devreme la fosta mea profesie Dar și acum pot spune că fiind pe unul nou, legat de conducerea armatei industrie, postarea mi-a fost foarte utilă, deoarece îmi permite să trag următoarea concluzie: noi - tehnicienii - suntem destinați să rezolvăm problemele viitorului! Cu această frază oarecum pompoasă mi-am încheiat discursul După ce am primit toată autoritatea necesară de la Hitler și știind că Goering era pașnic și nu avea de gând să-mi țină intrigi la spate, m-am apucat să pun în aplicare conceptul de "eliberare a industriei de sub tutela excesivă a statului" Procedând astfel, m-am bazat pe schema pe care am dezvoltat-o Astăzi, nimeni nu pune la îndoială faptul că creșterea neașteptat de rapidă a producției militare a fost cauzată de introducerea acestei scheme speciale Cu toate acestea, nu am venit cu nimic nou Atât Milch, cât și predecesorul meu, Todt, au numit în mod repetat angajați responsabili ai întreprinderilor industriale de conducere pentru a gestiona posturi responsabile în sistemul de producție militar Dar adevăratul creator al acestui concept a fost Walter Rathenau Acest nativ extrem de înzestrat dintr-o familie de evrei în timpul Primului Război Mondial a efectuat transferul economiei germane pe picior de război El a concluzionat destul de devreme că o creștere semnificativă a producției ar putea fi realizată prin schimbul de experiență tehnică, o diviziune clară a

muncii între diverse întreprinderi și stabilirea unor standarde de producție bine gândite. Încă din , el a formulat următoarea propoziție: respectarea acestor condiții "asigură pe deplin o aproape dublare a producției industriale, menținând în același timp aceleași echipamente și aceleași salarii". La ultimul etaj al ministerului lui Todt, aproape sub acoperiș, stătea fostul angajat al lui Rathenau, care lucrase cândva în departamentul de materii prime strategice condus de acesta și care ulterior a întocmit un memoriu detaliat asupra structurii acestuia. L-a făcut pe doctorul Todt să câștige experiență. Am înființat "comitete principale" care se ocupă de producerea principalelor tipuri de arme și "principale asociații" responsabile cu furnizarea de componente. Cele treisprezece comitete principale erau, parcă, verticale legăturile sistemului meu și tot același număr de asociații principale le-au servit drept suport. Totodată, am creat comisii pentru dezvoltarea de noi tipuri de arme cu implicarea ofițerilor și le-am instruit să evalueze cele mai bune produse industriale. Responsabilitățile lor, în special, au inclus îmbunătățirea acestor eșantioane în etapa de dezvoltare și identificarea în timp util a eficacității dezvoltărilor. Persoanele aflate în fruntea comitetelor și asociațiilor erau obligate să se ocupe de specializarea extrem de îngustă a întreprinderilor și, în același timp, să asigure producția de produse în cantitate maximă posibilă. Hitler și Goering, preocupați de starea de lucruri din industria militară, au schimbat constant programele, forțând astfel întreprinderile să se străduiască să primească - dacă este posibil de la o varietate de departamente militare - patru sau chiar cinci comenzi în același timp, pentru a acoperi împotriva anulării unuia dintre ele. Adesea, Wehrmacht-ul le dădea în general doar ordine urgente. Deci, de exemplu, până în , faptul că, în legătură cu Blitzkrieg, consumul de muniție fie a scăzut drastic, fie, dimpotrivă, a crescut, nu a permis întreprinderilor să-și pună producția în exploatare. Dimpotrivă, am asigurat fabricilor comenzi garantate și am încercat să ne asigurăm că produc produse omogene. Folosind analogii istorice, putem spune că dacă în primii ani ai războiului producția de arme se baza într-o anumită măsură pe tehnologia artizanală, atunci reorganizarea efectuată a făcut o adevărată revoluție industrială și a dus la producția de mașini pe scară largă în acest domeniu. În curând s-au obținut succese izbitoare, dar, în mod caracteristic, deloc în acele industrii în care metodele de producție raționale fuseseră introduse încă înainte de război, cum ar fi, de exemplu, în industria automobilelor. S-a dovedit că o creștere suplimentară a productivității muncii în ele este aproape imposibilă. Sarcina mea a fost în principal să identific problemele care erau insesizabile în timpul muncii de zi cu zi și care se acumulau de mulți ani, pe care le-am lăsat pe seama profesioniștilor să le rezolve. Eram atât de obsedat de dorința de a îndeplini sarcina care mi-a fost atribuită, care nu numai că nu a căutat să restrângă sfera competenței sale, ci, dimpotrivă, a încercat să-și asume cât mai multă responsabilitate. Am fost condus de dorința de a justifica încrederea lui Hitler, de simțul datoriei și de ambiție și de dorința de a-mi arăta abilitățile într-un domeniu nou pentru mine. La urma urmei, la treizeci și șase de ani, eram cel mai tânăr ministru al guvernului imperial. Curând "sistemul industrial" avea peste zece mii de angajați și personal auxiliar, în ministerul nostru, dimpotrivă, erau doar două sute optsprezece funcționari. Acest raport mi s-a părut destul de corect, deoarece am considerat că activitățile lor nu sunt atât de importante în comparație cu sarcinile atribuite industriașilor. Potrivit reglementărilor, secretarul de stat a raportat ministrului asupra

tuturor evenimentelor cele mai importante din sectorul aflat sub jurisdicția sa; el a fost cel care, la propria discreție, a decis ce ar trebui raportat managerului și ce nu. Am schimbat radical acest ordin și am subordonat direct nu numai peste treizeci de lideri ai "organizațiilor industriale", ci și zece șefi de departamente ai ministerului. De regulă, trebuiau să se înțeleagă între ei, mi-am rezervat doar dreptul de a interveni în cazul unor neînțelegeri grave între ei pe probleme importante. Metodele noastre de lucru erau, de asemenea, neobișnuite. Căliți în birocrăția lor, oficialii celor mai înalte organe ale statului au vorbit cu dispreț despre "ministerul instabil", despre "ministerul fără plan organizatoric", despre "ministerul fără funcționari". Am fost acuzat de un stil de conducere casual sau "american". Cuvintele mele "Este necesar să se delimiteze cu strictețe competența și atunci oamenii nu vor trebui să facă totul în lume" au fost îndreptate împotriva gândirii de castă a reprezentanților acestui regim, dar, în același timp, corespundeau în mare măsură opiniilor lui Hitler. El credea că un geniu este capabil să conducă statul dintr-un capriciu. Principiul selecției personalului, care îi irită pe mulți, a provocat și el multe critici. Chiar la începutul activității mele, am dat ordin că dacă șef cele mai importante departamente "de mai bine de patruzeci și cinci de ani, atunci dreptul de vot decisiv ar trebui acordat aceluia adjunct al său, a cărui vârstă nu depășește patruzeci de ani". Acest lucru a fost păstrat în înregistrarea corespunzătoare din procesul-verbal al întâlnirii cu Fuhrer-ul din februarie. Oricât i-am raportat lui Hitler despre planurile mele organizatorice, el nu a manifestat nici cel mai mic interes pentru ele. Am avut chiar impresia că reticența de a se ocupa de aceste probleme se datora faptului că în anumite domenii de activitate era complet incapabil să despartă principalul de secundar. În plus, chiar nu îi plăcea să facă distincția între domeniile de competență. Chiar și uneori a instruit în mod deliberat departamentele sau anumite persoane să îndeplinească aceleași sarcini sau, în multe privințe, sarcini similare. "Atunci", a spus el, "cel mai puternic va câștiga". Deja la șase luni de la preluarea mandatului am realizat o creștere semnificativă a producției de produse militare în toate sectoarele subordonate. Potrivit "Indicatorilor produselor finite ale industriei militare germane", producția de tancuri în august a crescut cu % față de februarie, iar producția de muniție aproape s-a dublat. În general, productivitatea globală a industriei militare a crescut în acest timp cu %, evident, am reușit să mobilizăm resurse neexploatate. Dacă în indicele volumului total al producției de arme era de %, atunci până în iulie, în ciuda începutului raidurilor aeriene masive, am reușit să atingem o cifră record. S-a ridicat la %. În același timp, intensitatea muncii a crescut cu doar %. Rathenau a scris despre acest efect în Contrar multor afirmații, aceste succese nu au fost obținute în detrimentul talentului angajaților mei. Fără îndoială, la realizarea lor au contribuit specialiștii care au lucrat sub supravegherea mea, înzestrați cu mari abilități organizatorice. Rolul decisiv l-a jucat însă faptul că în toate angajamentele mele mă puteam baza pe sprijinul lui Hitler, adică aveam dreptul la un moment decisiv să arunc în balanță autoritatea Fuhrer-ului și puterea sa nelimitată. În plus, am aplicat pe scară largă metodele de conducere a economiei, caracteristice statelor democratice. Ele se bazează pe încredere deplină în marii industriași, care, de regulă, încearcă să o justifice. În acest fel, se încurajează inițiativa și se trezește simțul responsabilității - la noi, acești factori au fost de mult uitați. Presiunea deschisă și

metodele de constrângere au făcut posibilă, totuși, menținerea unui nivel stabil de producție, dar au suprimat aproape orice manifestare de inițiativă Am fost chiar obligat să spun că nu trebuie să se creadă că industriașii "ne înșală și ne jefuiesc în mod deliberat sau încearcă în orice alt mod să strice sistemul economiei noastre de război" Cât de mult a fost rănit partidul de comportamentul meu independent, am înțeles în sfârșit abia după iulie Am fost atât de puternic atacat încât i-am trimis chiar o scrisoare lui Hitler în care îmi apăra conceptul de responsabilitate delegată Oricât de paradoxal ar părea, dar din au apărut tendințe complet opuse în viața economică a statelor ostile nouă În timp ce, de exemplu, americanii au fost nevoiți să folosească metode autoritare de gestionare a economiei, noi, dimpotrivă, am încercat în toate modurile posibile să reglementăm cât mai puțin activitatea economică Interdicția virtuală a criticării acțiunilor celor mai înalte organe ale statului a dus la faptul că nimeni nu putea înțelege situația haotică cauzată de greșeli și întreruperi, întocmirea de planuri eronate și dezvoltarea paralelă a unor tipuri similare de arme Acum, însă, s-au creat comitete și asociații în care s-au discutat liber diverse probleme, s-au scos la iveală neajunsuri și erori și s-au dezvoltat măsuri pentru eliminarea acestora De multe ori chiar am glumit că eram pe cale să revenim la sistemul parlamentarismului Reorganizarea efectuată de noi a făcut posibilă compensarea cumva a viciilor regimului autoritar De acum înainte, problemele urgente importante ar putea fi rezolvate nu numai în conformitate cu principiul ierarhic, adică ghidându-se după informațiile primite de la autoritățile superioare Comenzi Desigur, pentru aceasta a fost necesar să se pună în fruntea acestor organisme persoane capabile să asculte argumentele tuturor părților înainte de a lua o decizie rezonabilă și întemeiată Surprinzătoare a fost reacția șefilor de întreprinderi, cărora le-am trimis un mesaj la începutul activității mele cu un apel să "mă informeze mult mai pe deplin decât înainte despre toate nevoile, preocupările și neajunsurile observate" Mă așteptam la un val de scrisori, dar nimeni nu a răspuns la mesajul meu La început am bănuir că scrisorile lor îmi sunt ascunse, dar apoi s-a dovedit că niciunul dintre ei nu îndrăznise să-mi spună sincer despre treburile lor Mai târziu am aflat că se temeau să se răzbune de la Gauleiters "Critica de sus" a fost suficientă din abundență, dar nu a fost posibilă completarea cu recenzii critice de jos După ce am fost numit ministru, de multe ori mi s-a părut că stăteam în aer, pentru că nu existau răspunsuri critice la deciziile mele Succesul le datorăm multor mii de specialiști tehnici care au fost deja renumiți pentru realizările lor și cărora le-am încredințat acum conducerea celor mai importante ramuri ale industriei militare Acest lucru a trezit în ei un entuziasm nereclamat anterior, iar stilul meu de conducere, atât de necaracteristic pentru aparatul nostru birocratic, i-a forțat să se angajeze activ în muncă În esență, am folosit un astfel de fenomen ca un sentiment al unei legături inseparabile cu munca unui specialist tehnic De obicei este atât de pasionat de el încât latura morală nu-l deranjează deloc Dar cu cât progresul tehnologic se realizează mai activ într-o lume în care izbucnesc constant războaie, cu atât acest fenomen devine mai periculos, ceea ce permite să se elibereze de responsabilitatea pentru posibilele consecințe ale activităților proprii Am preferat să am sub comanda "angajați încăpățânați decât executori supuși"; dimpotrivă, partidul nu avea încredere în specialiști apolitici "Ar fi necesar să împușcăm mai mulți directori de întreprinderi, iar apoi restul, tremurând de frică, ar obține realizări

mult mai mari", a spus odată Sauckel Printre petrecere lideri, era cunoscut drept unul dintre campionii celor mai extreme vederi Timp de doi ani am fost protejat de orice atacuri După tentativa eșuată de lovitură de stat a mai multor generali din iulie , Bormann, Goebbels și Sauckel m-au răsplătit integral pentru tot Am fost silit chiar sa apelez la Hitler cu o scrisoare in care afirmam in mod explicit ca nu as mai putea indeplini cu succes sarcinile care mi-au fost incredintate daca activitatile mele ar fi evaluate exclusiv din punct de vedere politic Am reușit să apăr drepturile angajaților nepartizani ai ministerului într-un mod complet neobișnuit pentru regimul nazist De îndată ce am preluat mandatul, am insistat imediat ca dosarele penale în legătură cu faptele de producere a prejudiciului industriei militare să fie deschise doar la cererea mea În acest fel, am putut să ofer protecție angajaților mei chiar și după iulie Șeful RSHA, Ernst Kaltenbrunner, mi-a cerut chiar părerea dacă merită să fie considerat responsabil pentru discuția "defeatist" a trei directori generali: Bücher (AEG), Vögler (Steel Trust) și Reisch (instalații metalurgice "Gu- techoffnungshütge") În mesajul meu de răspuns, am subliniat în mod special că sarcinile care ne sunt încredințate ne obligă să discutăm situația de pe fronturi cu cea mai mare sinceritate Acest lucru i-a ajutat să evite arestarea Pe de altă parte, pe acei angajați ai sistemului pe care l-am creat i-au așteptat pe acei angajați care au abuzat de încrederea acordată lor și, de exemplu, au indicat cifre umflate pentru cheltuielile cu materii prime strategice în rapoartele lor Profitând de faptul că nu le puteam controla, au încercat să creeze stocuri secrete de materii prime și astfel, voluntar sau fără să vrea, au perturbat procesul de producție a armelor de care frontul avea atâta nevoie Din prima zi, am crezut că avem nevoie de o astfel de organizație uriașă doar pentru o perioadă limitată de timp Și, după ce am obținut de la Hitler asigurarea că, după sfârșitul războiului, îmi va permite să mă întorc la profesia mea de arhitect, am considerat, la rândul meu, necesar să reasigur magnaților industriali și le-a spus că reorganizarea radicală a conducerii economiei, realizată în conformitate cu organigrama pe care o elaborasem, a fost cauzată numai de război; pe timp de pace, nimeni nu va avea dreptul să ceară să transfere muncitori calificați în alte întreprinderi sau să le împărtășească secretele firmelor concurente În același timp, am încercat să păstrez stilul de improvizație de lucru inerent acestei organizații Am devenit descurajat la simplul gând că un spirit birocratic tradițional ar putea domni în el și mi-am îndemnat constant angajații să nu umple munți de hârtie, ci să rezolve instantaneu toate problemele în timpul conversațiilor informale și a conversațiilor telefonice În plus, raidurile aeriene asupra orașelor germane ne-au obligat constant să improvizăm Faptul că le-am perceput uneori ca extrem de utile pentru activitățile noastre este dovedit de cuvintele pe care le-am spus după distrugerea clădirii ministerului din noiembrie : Din păcate, nu ne putem aștepta ca astfel de evenimente să ne înveselească în mod regulat" În ciuda progresului tehnologic din - , când Wehrmacht-ul a câștigat victorie după alta, producția de armament în Germania nu a atins totuși nivelul Primului Război Mondial În primul an al campaniei ruse, producția de arme și muniție s-a ridicat la doar un sfert din volumul de produse similare fabricate în Germania în toamna anului Chiar și în primăvara anului , după toate succesele noastre cu adevărat grandioase în domeniul industriei militare, fabricile germane încă produceau mai puține muniții decât fabricile Germaniei și Austro-Ungariei de atunci, care, după cum știți, includeau

și Cehoslovacia Unul dintre principalele motive pentru acest fenomen, am considerat aparatul birocratic excesiv de exagerat și am încercat în zadar să-l reduc Deci, în departamentul de arme, au fost de zece ori mai mulți angajați decât într-un departament similar în timpul Primului Război Mondial război Din până la sfârșitul anului , în toate discursurile și scrisorile mele, a existat o cerere de simplificare a sistemului de control Și cu cât am vorbit mai mult împotriva birocrăției, care era atât de caracteristică Germaniei și, în condițiile unui regim autoritar, birocrăția a crescut de multe ori, cu atât mai clar a dobândit critica mea față de mica tutelă de către organele de stat ale industriei militare caracterul unui concept politic, pe baza căruia am încercat să explic esența proceselor negative Într-un mesaj trimis lui Hitler la iulie , cu câteva ore înainte de tentativa de asasinat, am scris că americanii și rușii au obținut rezultate atât de uimitoare tocmai datorită formelor extrem de simplificate de organizare a vieții lor economice, în timp ce noi, cu putere, rămân în urma lor din cauza sistemului prea complex de reglementare de stat a economiei Acest război este simultan o luptă între două sisteme "Dacă am introdus un sistem de supraorganizare excesivă, atunci adversarul nostru a dat preferință artei improvizației Și dacă nu găsim un înlocuitor pentru ea, atunci posteritatea nu va trebui decât să afirme: am pierdut războiul, pentru că sistemul nostru, care a devenit învechit, îngăduit de tradiții și și-a pierdut flexibilitatea, a suferit o prăbușire completă Oportunități ratate Cel mai surprinzător lucru este că Churchill și Roosevelt, fără nici cea mai mică ezitare, și-au forțat popoarele să suporte toate greutățile războiului, în timp ce Hitler a căutat să atenueze pe cât posibil soarta germanilor Mobilizarea totală a forței de muncă în Anglia democratică și atitudinea destul de neglijentă față de rezolvarea acestei probleme în Germania au mărturisit că, în mod ciudat, regimul autoritar a fost cel care a căutat să câștige simpatia poporului Liderii săi, nedorind să-și sacrifice propria bunăstare, nu au considerat că este posibil să-și forțeze oamenii să îndure pe deplin greutăți și greutăți și a căutat să-și mențină buna dispoziție prin concesiile Hitler și majoritatea asociațiilor săi aparțineau generației de soldați din Primul Război Mondial În noiembrie , când a izbucnit revoluția, s-au luptat pe front și de atunci nu au reușit să scape de teama de ea Teama de a stârni nemulțumiri în rândul maselor le-a forțat să cheltuiască mult mai mult pentru producția de bunuri de larg consum, plata prestațiilor veteranilor de război și compensații pentru femeile care și-au pierdut câștigurile din cauza plecării soților pe front, mult mai mult decât guvernele statelor democratice au cheltuit Iar dacă Churchill și-ar putea permite să spună că nu poate oferi poporului său decât "sânge, lacrimi, muncă grea și sudoare", atunci pe tot parcursul războiului am repetat, ca o vrajă, sloganul proclamat de Hitler: "Victoria va fi a noastră" Aceasta a mărturisit instabilitatea regimului și teama acestuia de a-și pierde popularitatea în rândul oamenilor, ceea ce, la rândul său, ar putea provoca o criză politică internă Alarmat de retragerea trupelor noastre pe o serie de sectoare ale Frontului de Est, în primăvara anului nu mă gândeam doar la mobilizarea totală a tuturor resurselor, ci insistam în același timp la "încheierea rapidă a războiului; altfel Germania va fi inevitabil învinsă Trebuie să câștigăm cel târziu până la sfârșitul lunii octombrie, adică înainte de începutul iernii rusești; altfel nu vom reuși niciodată Cu toate acestea, putem câștiga doar cu armele pe care le avem în acest moment și deloc cu cele care ne vor fi la dispoziție

anul viitor Într-un fel complet de neînțeles pentru mine, această analiză critică a situației noastre a căzut în mâinile angajaților ziarului Times, care a publicat-o la septembrie A fost rodul reflecțiilor mele comune cu Milch și Fromm "Cu toții anticipăm că anul acesta va fi un punct de cotitură în istoria noastră", am declarat public în aprilie, fără să-mi imaginez că va veni un punct de cotitură radical după încercuirea Armatei a -a lângă Stalingrad, înfrângerea completă a Afrika Korps , și aterizarea cu succes a aliaților din Africa de Nord și primele raiduri aeriene masive asupra orașelor germane În același timp, a trebuit să fac schimbări fundamentale în sistemul de management al industriei militare, întrucât până în toamna anului s-a bazat pe conceptul de "blitzkrieg" cu perioade intermediare relativ lungi de pace Acum a început războiul în curs Mobilizarea tuturor resurselor, în opinia mea, ar fi trebuit să afecteze în primul rând liderii de partid Acest lucru mi s-a părut destul de corect, fie și numai pentru că Hitler personal, în discursul său la Reichstag din septembrie , și-a declarat disponibilitatea de a împărtăși oamenilor toate greutățile și greutățile care ar putea cădea pe umerii lui Acum Hitler a fost pe deplin de acord cu propunerea mea de a opri toate lucrările de construcție în zona Obersalzberg, deși până de curând încurajase implementarea proiectului de reconstrucție a orașului în toate modurile posibile M-am referit la acest ordin, vorbind la două săptămâni după asumarea funcției mele, la o întâlnire a celor care sigur ne vor crea dificultăți și obstacole, adică în fața Gauleiters și Reichsleiters Am afirmat răspicat: "Nu există și nu poate exista nicio referire la necesitatea de a ne pregăti pentru vremuri de pace Führer-ul mi-a ordonat în cel mai clar mod să-i raportez imediat astfel de pași iresponsabili, de fapt, menite să submineze producția de arme De fapt, i-am amenințat deschis, deși m-am grăbit imediat să-i liniștesc oarecum și am spus că dacă înainte de iarnă fiecare dintre noi avea dreptul să caute foloase și indulgențe, acum situația de pe fronturi ne obligă să oprim toate lucrările inutile de construcție în teritorii aflate sub jurisdicția lor Și dacă este posibil să obținem mâinile libere și să reducem consumul de materiale de construcție, atunci datoria noastră este să luăm inițiativa și să dăm un exemplu pentru alții Eram ferm convins că, în ciuda modului monoton de prezentare, cei prezenți mi-au ascultat cu răsuflarea tăiată raportul Apoi Gauleiters și Kreisleiters s-au înghesuit în jurul meu în speranța de a mă convinge de importanța proiectelor de construcție sub supravegherea lor Reichsleiter Bormann a fost primul care și-a exprimat cererile, care a reușit să-l convingă pe Hitler, care nu a fost prea consecvent în deciziile sale, să-și anuleze comanda Muncitorii trimiși să efectueze reconstrucția Obersalzberg, căroră, în plus, le-au fost alocate camioane, materiale de construcție și benzină, de fapt au rămas acolo până la sfârșitul războiului, deși trei săptămâni mai târziu am obținut din nou ordin de la Hitler de a opri toate lucrările de reconstrucție în zona lui ședere Apoi Gauleiter Sauckel și-a împins drum spre mine El a vrut să fie asigurat că situația nu va afecta construcția "Forumului Partidului" din Weimar și, într-adevăr, lucrările de construcție acolo nu s-au oprit nici măcar o zi pe tot parcursul războiului Robert Ley, la rândul său, a insistat asupra necesității de a continua construcția unei porci pe teritoriul moșiei sale model, deoarece experimentele desfășurate acolo ar putea, spun ei, să îmbunătățească situația alimentară I-am refuzat cererea, dar nu mi-am putut refuza plăcerea de a-mi pune refuzul în scris Drept urmare, Ley a primit un mesaj care începea cu următoarele cuvinte: "Reichs Leiter pentru probleme

organizaționale ale NSDAP și liderul Frontului Muncii German În ceea ce privește construcția porcilor tale!" Hitler a mai alocat apoi câteva milioane de mărci pentru reconstrucția castelului dărăpănat din Klessheim, situat lângă Salzburg, și pentru a-l transforma într-o reședință guvernamentală de lux destinată reședinței oamenilor de stat străini veniți în Germania Himmler a construit o vilă uriașă în apropiere de Berchtesgaden pentru amanta sa și și-a ascuns atât de atent planul tuturor, încât am aflat despre el abia în ultimele zile ale războiului În , Hitler l-a chemat pe unul dintre Gauleiters săi să reconstruiască Castelul Posen și hotelul, precum și să construiască o reședință personală în vecinătatea orașului și a permis utilizarea materialelor din fondul de rezervă imperial inviolabil În - , Ley, Keitel și alți câțiva oficiali de rang înalt din anturajul lui Hitler au primit la dispoziție trenuri speciale cu un nou design, deși acestea trebuiau să cheltuiască o cantitate imensă de materiale de înaltă calitate și să devieze un număr mare de muncitori calificați din sarcinile lor directe și bineînțeles că nu am avut cea mai mică idee despre planurile personale ale liderilor de partid; Gauleiters și Reichsleiters concentrau o putere enormă în mâinile lor Nu aveam absolut niciun control asupra lor și foarte rar puteam să le opun deciziile Mai mult, nu au dat deloc atenție interdicțiilor mele Chiar și în vara anului , Hitler și Bormann nu au ezitat să-și informeze ministrul armamentului că un anume proprietar al unui atelier de rame pentru tablouri din München nu ar trebui să fie implicat în executarea ordinelor militare Cu câteva luni mai devreme, din ordinul lor personal, "fabricilor pentru producția de tapiserii și alte obiecte de valoare artistică" - trebuiau să decoreze clădirile pe care Hitler intenționa să le ridice după război - li s-a interzis să fie transferate în economia de război În doar nouă ani la putere, stratul conducător s-a dovedit a fi atât de corupt încât nici în perioada critică a războiului nu au putut renunța la stilul lor obișnuit de lux de viață Sub pretextul nevoii de "a îndeplini atribuții reprezentative", s-au stabilit în conace luxoase, au dobândit moșii de vânătoare, vile de la țară și castele, au păstrat un număr imens de servitori, au aranjat recepții la care se serveau preparate delicioase și vinuri scumpe Frica lor pentru propriile vieți a căpătat forme cu adevărat absurde Hitler, după ce a ajuns la locația propusă pentru sediul său, a ordonat în primul rând construcția de buncăre, a căror grosime a acoperirilor trebuia să reziste la bombe de orice calibru Până la urmă au fost cinci metri Ca urmare, au apărut sisteme întregi de structuri subterane în Rastenburg, Berlin, Obersalzberg, München și Castelul Klessheim, precum și pe teritoriul sediului său de lângă Nauheim și pe Somme, iar în a ordonat să fie instalate tuneluri montane în Silezia și Turingia pentru a-și găzdui punctele de comandă Sute de ingineri minieri foarte necesari și mii de muncitori cu înaltă calificare au fost aruncați în proiect Frica sinceră a lui Hitler pentru viața sa și supraestimarea lui a persoanei sale au permis anturajul său să-și manifeste o preocupare excesivă pentru siguranța lor goering a ordonat construirea unui adăpost de bombe spațios nu numai în Karinhall, ci și în Castelul Felsenstein, situat într-un loc retras de lângă Nürnberg, pe care nu l-a vizitat aproape niciodată: pe fiecare dintre tronsoanele traseului de de kilometri de la Karinhall la Berlin, care trece prin păduri dese, s-au construit pisoane din beton armat Ley, care a aflat despre lovirea unei bombe într-unul dintre adăposturile anti-bombe ale orașului, a fost interesat doar de grosimea stratului străpuns; era foarte îngrijorat dacă tavanul buncărului vilei

sale personale de la periferia Berlinului - Grunewald, care, apropo, aproape că nu a fost supus raidurilor aeriene, va rezista în plus, Hitler, convins de indispensabilitatea Gauleiterilor săi, le-a ordonat fiecăruia dintre ei să-și construiască adăposturi suplimentare în mediul rural Dintre toate chestiunile urgente care au căzut asupra mea în primele zile ale săptămânii, cea mai urgentă a fost, desigur, rezolvarea problemei muncii La mijlocul lunii martie, seara târziu, am inspectat una dintre cele mai mari fabrici militare din Berlin, Rheinmetall-Borsig, și am aflat că echipamentele puternice și costisitoare ale atelierelor sale practic nu erau folosite deloc; pur și simplu nu erau suficienți muncitori pentru a stabili un regim în două schimburi al direcției O situație similară s-a dezvoltat și în alte fabrici militare În plus, ziua am experimentat constant întreruperi în furnizarea de energie electrică, în timp ce seara și noaptea întreprinderile erau departe de a funcționa la capacitate maximă În plus, a existat o construcție intensivă de noi clădiri de fabrică cu un cost total de aproximativ unsprezece miliarde de mărci și, având în vedere lipsa cronică de mașini-unelte, mi s-a părut că ar fi indicat să opresc construcția și să folosim oamenii eliberați pentru lucreaza în schimbul doi Argumentele mele i s-au părut lui Hitler destul de rezonabile și a semnat un decret care reduce estimarea pentru construcție la trei miliarde de mărci Cu toate acestea, s-a încăpățânat imediat când a devenit clar că punerea în aplicare a decretului său va afecta direct proiectele pe termen lung pentru construcția de uzine chimice în valoare de un miliard de mărci El a căutat întotdeauna să obțină totul deodată în același timp și și-a justificat refuzul astfel: "Poate un război cu Rusia se va încheia în curând Cu toate acestea, datorită planurilor mele de anvergură, voi avea nevoie de mult mai multă benzină sintetică decât acum Prin urmare, nu pot opri construcția de noi fabrici, chiar dacă se termină în câțiva ani " Un an mai târziu, pe martie , am ajuns la concluzia că nu are rost să "construim fabrici noi dacă acestea erau puse în funcțiune abia după ianuarie " Consecințele deciziei greșite a lui Hitler au continuat să afecteze industria noastră militară chiar și în septembrie , când situația de pe fronturi a căpătat un caracter catastrofal Deși decizia lui nu mi-a permis să-mi pun în aplicare pe deplin planul, am reușit totuși să eliberăm câteva sute de mii de muncitori în construcții pentru nevoile industriei de război Și apoi deodată a apărut un nou obstacol Directorul ministerial dr Mansfeld, șeful grupului de coordonare pentru utilizarea forței de muncă din administrație pentru punerea în aplicare a planului pe patru ani, mi-a recunoscut că nu are competențele necesare și nu a putut să-i forțeze pe Gauleiters să dispună transferul muncitorilor eliberați de pe teritoriile lor pe alte pământuri Și într-adevăr, Gauleiterii puteau intrigă cât de mult au vrut unul împotriva celuilalt, dar de îndată ce "drepturile lor suverane" au fost rănite măcar puțin, s-au opus imediat infractorului într-un rând unitar Mi-am dat seama că, în ciuda poziției mele foarte puternice de atunci, nu i-aș putea învinge niciodată Doar un om din cercul lor, înzestrat cu puteri extraordinare de către Hitler, este capabil să rezolve această problemă Am optat pentru prietenul meu Carl Hank A ocupat câțiva ani ca secretar de stat al Ministerului Propagandei, iar în ianuarie a fost numit Gauleiter al Sileziei Inferioare Hitler a mers să mă întâlnească Totuși, Bormann a reușit să împiedice cu succes implementarea planului meu La urma urmei, Hanke era considerat susținătorul meu, iar numirea lui în această funcție a însemnat nu doar o creștere a puterii mele, ci și o invazie a sferei de influență a lui Bormann Când l-am informat din

nou pe Hitler despre intenția mea două zile mai târziu, el, totuși, a susținut argumentele mele, dar în același timp a respins candidatul propus: "Hanke deține încă foarte scurt postul de Gauleiter și nu se bucură de o autoritate specială Am vorbit deja cu Bormann Sauckel ni se potrivește mai bine " Trebuie să împărtășesc responsabilitatea pentru politica brutală de muncă a lui Sauckel În ciuda dezacordurilor cu privire la alte aspecte, am fost întotdeauna de acord cu măsurile sale pentru deportarea în masă a lucrătorilor străini în Germania Întrucât Edward L Homes, în cartea sa Foreign Workers in Nazi Germany (Princeton,), a acoperit în detaliu războiul care a izbucnit curând între Sauckel și mine, mă pot limita la câteva remarci Sunt de acord cu Homs că astfel de încălcări interne erau destul de tipice Alan S Milward în The New Order and the French Economy (Londra,) prezintă, de asemenea, o imagine exactă Bormann s-a asigurat că Sauckel a fost numit personal în acest post de Hitler și i-a raportat direct Goering a protestat pe bună dreptate, pentru că mai devreme această problemă a fost rezolvată în cadrul administrației pentru implementarea planului de patru ani Cu atitudinea sa caracteristică frivolă față de tot felul de numiri și mișcări în cadrul aparatului de stat, Hitler l-a declarat însă pe Sauckel "general plenipotențiar", dar, în același timp, l-a prezentat personalului administrației subordonate lui Goering Goering, considerându-se umilit, a protestat din nou A fost suficient ca Hitler să-i permită lui Goering să anunțe numirea lui Sauckel însuși Cu toate acestea, nu a făcut acest lucru, iar Goering, al cărui prestigiu era deja grav subminat, și-a pierdut în cele din urmă autoritatea din cauza intrigilor lui Bormann Apoi Sauckel și cu mine am fost chemați la sediul lui Hitler: înmânând documentul privind numirea sa, Führer-ul a subliniat că există și nu poate fi nicio problemă a forței de muncă și și-a repetat aproape complet cuvintele, spuse pentru prima dată la noiembrie : "Pe teritoriul care ne supune trăiește peste de milioane de oameni; nu există nicio îndoială că le vom putea încărca pe deplin cu muncă Hitler l-a obligat pe Sauckel fără nicio ezitare să elimine penuria de muncitori în detrimentul locuitorilor din ținuturile ocupate Din acel moment a început perioada fatală a activității mele La urma urmei, în următorii doi ani și jumătate Am cerut constant ca Sauckel să trimită cu forța muncitori străini la fabricile militare În primele săptămâni, nimic nu a umbrit relația noastră Sauckel i-a garantat imediat lui Hitler, ca și mie, să facă tot ce îi stă în putere pentru a înlocui muncitorii calificați recrutați în Wehrmacht I-am promis că îi voi oferi tot sprijinul meu În această situație, nu am avut de ales decât să-l cred pe Sauckel La urma urmei, pe timp de pace, aproximativ de tineri veneau în fabrici și fabrici în fiecare an I-au înlocuit pe cei care s-au pensionat sau au murit Acum, nu numai că au fost puși sub arme, ci și o parte semnificativă a muncitorilor, care erau atât de lipsiți în industria militară Pe scurt, Sauckel nu și-a îndeplinit promisiunile, Hitler a fost absolut în zadar să-și pună speranțele pe cei de milioane de locuitori ai teritoriilor ocupate Au eșuat atât din cauza slăbiciunii administrației germane de acolo, cât și pentru că populația locală a preferat să fugă la partizanii din păduri decât să accepte deportarea în Germania De îndată ce primii muncitori străini au apărut în fabricile noastre, reprezentanții comunității industriale și-au exprimat imediat nemulțumirea față de mine Argumentele lor s-au rezumat la următoarele: cele mai importante îndatoriri în întreprinderile militare erau atribuite anterior unor specialiști calificați neblindați, iar muncitorii străini nu îi vor putea înlocui Informațiile inamice vor fi acum foarte ușor de implicat în sabotaj și

sabotaj - doar includeți-vă oamenii în aceste coloane în plus, peste tot nu există destui traducători care s-ar putea explica oamenilor de diferite naționalități Am primit statistici care arată că mult mai multe femei germane au fost supuse muncii obligatorii în timpul Primului Război Mondial decât sunt acum Mi s-au arătat două fotografii ale aceleiași întreprinderi, făcute în , respectiv Pe una dintre ele, aproape numai femei au ieșit de la intrare după terminarea zilei de lucru, pe cealaltă, de la aceeași poartă, bărbați s-au repezit în stradă în mulțime Fotografii și în reviste americane și engleze a mărturisit că, spre deosebire de noi, în aceste țări o parte semnificativă a personalului din fabricile militare erau și femei Când, la începutul lui aprilie , i-am cerut lui Sauckel să introducă serviciul de muncă pentru femei, el mi-a spus fără îndoială că această chestiune era exclusiv de competența lui; față de orice altceva, el, ca Gauleiter, se supune numai lui Hitler și este responsabil doar față de el Drept urmare, mi-a sugerat să părăsesc Goering pentru a rezolva această problemă La întâlnirea de la Carinhall, Goering, evident încântat de o propunere atât de neașteptată, sa comportat obsequios față de Sauckel și m-a tratat destul de disprețuitor Nu mi sa permis niciodată să-mi expun argumentele corect; Goering și Sauckel m-au tot întrerupt Argumentul principal al lui Sauckel a fost că sufletul său nu putea să se împace cu daunele morale pe care munca într-o fabrică l-ar aduce unei femei germane; în plus, îi poate afecta grav capacitatea de a avea copii Desigur, Goering și-a susținut cu cea mai mare hotărâre argumentele, iar Sauckel, pentru orice eventualitate, fără știrea mea, a obținut și acordul lui Hitler Această a fost prima subminare a pozițiilor mele până acum aparent invincibile În legătură cu victoria, Sauckel s-a adresat colegilor lui Gauleiter cu un apel, în care, în special, a afirmat: "Pentru ca gospodina germană, și mai presus de toate, mama multor copii să-mi amenințe sănătatea, Fuhrer-ul m-a instruit să aleg patru sute până la cinci sute de mii de fete puternice și sănătoase din țările estice și să le livrez Reichului În timp ce în Anglia în numărul servitoarelor a scăzut cu două treimi, în Germania numărul lor - , milioane de femei și fete - a rămas aproape neschimbat până la sfârșitul războiului În curând s-a vorbit în rândul populației că dintre cele jumătate de milion de femei ucrainene aduse în Germania, cele mai multe erau ocupate să servească familiile liderilor de partid Volumul producției militare din statele beligerante depindea în întregime de distribuția fontei În timpul Primului Război Mondial în Germania, , % din toate rezervele sale erau A Speer cheltuită pentru nevoi militare După numirea mea ca ministru, am fost surprins să constat că doar , % din fontă merge în producția de armament I-am sugerat imediat lui Milch să preluăm împreună distribuția materiilor prime Pe aprilie am pornit din nou spre Carinhall La început, Goering a vorbit foarte mult timp pe o varietate de subiecte, iar apoi și-a exprimat în cele din urmă disponibilitatea de a susține propunerea noastră de a crea un plan pe patru ani al Direcției Centrale de Planificare în cadrul sistemului de organe pentru implementarea planul pe patru ani Impresionat de prestația noastră prietenoasă, el cu precauție - aproape cu o voce tremurândă - a întrebat: "Poate că încă îl vei lua pe Kernerul meu ca al treilea? Și se va dovedi că a fost lipsit de puterile sale și va fi foarte supărat Direcția Centrală de Planificare a devenit curând cea mai importantă verigă a sistemului nostru de economie de război Era chiar de neînțeles de ce până acum nimeni nu s-a gândit să creeze o autoritate superioară pentru dezvoltarea programelor prioritare și monitorizarea implementării

acestora Până în , Goering s-a ocupat personal de acest lucru, dar atunci nu a mai existat nimeni altcineva care, având autoritatea cuvenită, să-și ia asupra sa soluția unor probleme din ce în ce mai complicate și mai importante și astfel să netezeze toate greșelile și eșecurile lui Goering Adevărat, în decretul pe care l-a emis se spunea că, dacă era necesar, își rezervă dreptul de a lua o decizie definitivă, dar, după cum credeam, Goering nu și-a folosit niciodată dreptul și nici nu am considerat necesar să-l deranjăm Întâlnirile conducerii Biroului Central de Planificare s-au ținut întotdeauna în sala de conferințe a ministerului meu De obicei, s-au târât până târziu, iar la ele au luat parte mulți miniștri și secretari de stat Cu sprijinul experților calificați, au apărat interesele industriilor lor în toate modurile posibile Toată dificultatea sarcinii care ne-a revenit a fost de a limita nevoile sectorului civil al economiei și, în același timp, de a nu deteriora producția de armament prin suspendarea altor industrii sau reducerea excesivă a nivelului de trai al populației Eu însumi am căutat să obțin cea mai mare reducere posibilă a producției de bunuri de larg consum, al cărei volum la începutul anului a scăzut cu doar % față de perioada antebelică Am reușit să o reduc cu încă % Trei luni mai târziu, Hitler a regretat amarnic decizia sa de a "redistribui resursele în favoarea industriei militare" și în noaptea de spre iunie a anunțat că este necesar să "amintească din nou de nevoile materiale ale oamenilor" Ca răspuns, am observat că declarația sa "încurajează pe cei care și-au exprimat anterior nemulțumirea față de prioritatea în economia industriei militare să se opună din nou cursului actual" Totuși, Hitler a rămas surd la argumentele mele Din cauza indeciziei și ezitării lui Hitler, planul meu de a realiza o mobilizare totală a forței de muncă și de a realiza concentrarea maximă a resurselor economice în sfera economiei de război a eșuat din nou Pentru a crește producția de produse militare, a fost necesară și asigurarea circulației neîntrerupte a trenurilor pe căile ferate imperiale A fost necesar să se maximizeze debitul lor, deși în iarna anului au suferit daune grave Toate căile din teritoriile rusești ocupate de trupele noastre și până la granița Reichului erau înfundate cu trenuri netrimise; armele și munițiile au fost livrate pe front cu o întârziere de neconceput La martie , ministrul Reichului al Transporturilor, dr Julius Dorpmüller (în ciuda celor șaptezeci și trei de ani ai lui, era foarte vesel și se distingea prin claritatea gândirii) și m-am dus la sediu pentru a-i raporta lui Hitler problema care a apărut Am încercat să-l conving că situația transportului era pur și simplu catastrofală, dar Dorpmüller nu m-a susținut foarte activ, iar Hitler, ca de obicei, a preferat o evaluare mai optimistă a situației El a declarat că "consecințele nu sunt cu siguranță atât de grave pe cât le vede Speer" și a amânat la infinit soluția unei probleme extrem de importante Două săptămâni mai târziu, la insistențele mele, a acceptat să-l înlocuiască pe secretarul de stat al Ministerului Transporturilor, în vârstă de șaizeci și cinci de ani, cu un tânăr funcționar Cu toate acestea, Dorpmüller și-a exprimat imediat dezacordul "Ale mele * secretar de stat prea bătrân? a întrebat el când l-am informat despre decizia Fuhrerului Da, este încă foarte tânăr! Când eram în șeful căilor ferate imperiale, el tocmai intrase în serviciul de acolo ca consilier Nu m-a lăsat niciodată să pun o persoană energică și capabilă în această poziție Opt săptămâni mai târziu, la mai , Dorpmüller mi-a spus răspicat: "Pe întreg teritoriul german, flota de locomotive a Reichsbahn-ului este atât de mică încât nu își poate asuma responsabilitatea nici măcar pentru transportul

celor mai urgente mărfuri" După cum se menționează în procesul-verbal al următoarei ședințe susținute de Führer, aceste cuvinte "au echivalat cu a te declara faliment" În aceeași zi, Dorpmüller s-a oferit să-mi dea puteri dictatoriale pentru a rezolva problema transportului, dar eu am refuzat Două zile mai târziu, i-am prezentat lui Hitler tânărul consilier al Căilor Ferate Reich, dr Hanzen-Müller Iarna, a reușit să găsească o cale de ieșire dintr-o situație aparent complet fără speranță și a stabilit un trafic feroviar aproape complet paralizat pe linia Minsk-Smolensk Gantzenmüller a făcut o impresie atât de puternică asupra lui Hitler, încât Fuhrer-ul a declarat imediat: "Mi-a plăcut foarte mult acest om și îl numesc secretar de stat" Când am întrebat cu prudență dacă Dorpmüller ar trebui să vorbească mai întâi despre acest subiect, el a exclamat: "Nici un caz! Nici unul dintre ei nu ar trebui să știe nimic O să te sun, Herr Speer, împreună cu candidatul tău la sediu Lăsați ministrul transporturilor Reich să vină separat de voi " Din ordinul personal al lui Hitler, amândoi au fost plasați la sediu în cabane diferite, iar când Gantzenmüller a intrat în biroul lui Hitler, nici nu i-a venit prin minte că șeful lui era aici Cuvintele lui Hitler care i-au fost adresate s-au reflectat în procesul-verbal al ședinței întocmit în aceeași zi: "Iarna trecută a trebuit să rezolv probleme pe care nu le-am mai întâlnit în viața mea Atât așa-zișii specialiști, cât și oamenii care dețin funcții de răspundere au tot repetat: acest lucru este imposibil, nu va funcționa Nu voi mai tolera astfel de judecăți! Liderii adevărați au decis întotdeauna si rezolva orice probleme Și nu stau la ceremonie cu nimeni Și nu mă interesează deloc părerea descendenților despre metodele mele Trebuie să câștigăm războiul, altfel Germania va muri Acesta este singurul lucru care mă îngrijorează " Hitler a continuat spunând că iarna trecută a reușit să evite o catastrofă doar pentru că a rezistat cu succes asaltului generalilor care au insistat să se retragă Apoi s-a angajat să discute propunerile mele pentru restabilirea circulației regulate a trenurilor pe căile noastre ferate L-a numit pe Gantzenmüller noul secretar de stat, nu numai fără să ceară părerea superiorului său imediat, dar fără să-l sune măcar din sala de recepție Gantzen-Müller, spunea Hitler, "prin comportamentul său pe front a dovedit că avea energia potrivită și era capabil să restabilească ordinea în transport" Abia după această declarație a ordonat ca Dorpmüller și directorul său ministerial Leibrandt să fie invitați în birou și a declarat că intenționează să schimbe situația cu intervenția sa personală, iar apoi și-a dat argumentele obișnuite: "Am plecat și eu de la zero pe vremea mea , am fost doar un soldat Primul Război Mondial și am intrat în politică când toți cei care se considerau lideri adevărați erau departe de a fi la înălțime Voința de fier - asta m-a ajutat să câștig Toată viața mea confirmă că nu renunț niciodată în fața dificultăților Războiul ne-a stabilit noi sarcini și pur și simplu trebuie să le rezolvăm Repet: cuvântul "imposibil" nu există pentru mine " A continuat să strige: "Nu există - și atât!" Apoi l-a informat pe ministrul Transporturilor că fostul său consilier este acum secretar de stat Prin aceasta ne-a pus pe Gantzen-Müller și pe mine într-o poziție destul de incomodă Hitler a apreciat abilitățile profesionale ale lui Dorpmüller De aceea ministrul Transporturilor a avut dreptul să se aștepte să discute mai întâi despre candidatura noului său deputat În acest moment, totuși, Hitler a intenționat probabil să îi prezinte lui Dorpmüller un fapt împlinit și, prin urmare, să evite o controversă neplăcută (care a apărut de obicei atunci când puneau experți în față unii cu alții) Și așa s-a întâmplat: Dorpmüller a îndurat în tăcere umilința Aproape imediat, Hitler mi-a

dat temporar feldmareșalului Milch și mie puteri de urgență în transport și ne-a ordonat să avem grijă ca "toate cererile să fie îndeplinite în totalitate și în cel mai scurt timp posibil" Terminând întâlnirea, Hitler a spus cu metal în glas: "Problema transportului nu poate fi motivul înfrângerii noastre; prin urmare, trebuie permis " Nu aveam nimic de spus împotriva acestui lucru și într-adevăr această problemă a fost rezolvată; tânărul secretar de stat a reușit, folosind cele mai elementare metode, să elimine acumularea de vagoane pe șine, să grăbească circulația trenurilor și să realizeze o creștere semnificativă a volumului transportului militar Comitetul Principal pentru Transport Feroviar s-a ocupat de accelerarea reparației locomotivelor cu abur avariate în Rusia în timpul iernii Dacă mai devreme erau reparate într-un mod destul de primitiv, acum am trecut la metoda în linie În ciuda creșterii semnificative a producției de produse militare, circulația trenurilor nu a fost aproape întreruptă destul de mult timp, în plus, a fost afectată favorabil de retragerea treptată a trupelor noastre din teritoriile ocupate anterior - până la raidurile aeriene regulate care a început în toamna anului din nou grav agravat problema de transport Când Goering a aflat că vom crește producția de locomotive cu abur, m-a invitat la Carinhall și, cu toată seriozitatea, mi-a sugerat ca acestea să fie din beton, deoarece noi, spun ei, nu avem suficiente stocuri de oțel Potrivit acestuia, locomotivele cu abur din beton se vor uza însă mai repede, așa că este necesar doar să se fabrice cât mai multe dintre ele Desigur, Goering nu știa cum să le organizeze în mod special producția, dar timp de câteva luni s-a agățat cu o perseverență maniacală de această idee nebună, pentru care m-a obligat să pierd două ore cu mașina fără rost la el și alte două ore așteptând în sala de așteptare În plus, m-am întors acasă flămând ca un lup, întrucât în Carinhall nu era obișnuit să-i hrănesc pe cei care veneau aici cu afaceri oficiale: singurul lucru în care Goering și-a permis să fie limitat în condițiile unui război total iminent La o săptămână după numirea lui Gantzenmüller ca secretar de stat, l-am vizitat din nou pe Hitler Încă convins că în momentele critice conducătorii trebuie să dea un exemplu pentru popor, i-am sugerat Führer-ului ca liderii Partidului și Reich-ului să fie obligați să renunțe la folosirea vagoanelor Bineînțeles, nu am vrut să spun asta personal Totuși, Hitler a evitat să rezolve problema, spunând că este foarte dificil să plasezi oficiali de rang înalt în condiții mai mult sau mai puțin confortabile în ținuturile estice și, prin urmare, nu se putea lipsi de mașini limuzine L-am corectat pe Hitler: practic ei călătoresc pe teritoriul Reich-ului în ei - și i-au înmănat o listă cu un număr imens de tipuri diferite de oficiali care au folosit cu nerușinare mașini de salon Dar nu am reușit niciodată nimic Generalul-colonel Friedrich Fromm și cu mine am luat masa împreună în mod regulat într-una din camerele separate ale restaurantului Horcher Într-o zi, la sfârșitul lui aprilie , a spus că, dacă creăm o armă a cărei utilizare va da un efect complet neașteptat, atunci mai avem șansa de a câștiga războiul El menține contactul cu un grup de oameni de știință implicați în dezvoltarea de noi arme Este capabil să distrugă orașe întregi și, cu ajutorul lui, este posibil să forțeze Anglia să capituleze Fromm m-a invitat să le vizitez El credea că însuși faptul de a vorbi cu acești oameni era de mare importanță Șeful Steel Trust și președintele Societății Kaiser Wilhelm, Albert Vogler, mi-a mai spus atunci că cercetările în domeniul fizicii nucleare nu au primit atenția cuvenită în cercurile guvernamentale și militare De la el am auzit pentru prima dată despre sprijinul complet inadecvat din partea Ministerului

Educației și Științei (în timpul războiului, desigur, aproape că nu i s-a luat în considerare) pentru cercetarea fundamentală. Pe mai, am discutat situația cu Hitler și i-am sugerat ca Göring să fie numit președinte nominal al Consiliului Imperial de Cercetare, cu funcții exclusiv reprezentative. Exact o lună mai târziu a luat această postură. Cam în același timp, Milch, Fromm, Witzel și cu mine ne-am adunat la sediul Societății Kaiser Wilhelm, Harnackhaus, pentru a afla adevărata stare a cazurilor din domeniul cercetării nucleare. Alături de oameni de știință ale căror nume nu le amintesc, la întâlnire au luat parte și viitorii laureați ai Premiului Nobel Otto Hahn și Werner Heisenberg. În primele discursuri, au fost prezentate rezultatele diferitelor experimente, iar apoi Heisenberg a făcut un raport despre "diviziunea nucleului atomic și lucrările la crearea unei mașini de uraniu și a unui ciclotron". El s-a plâns de atitudinea indiferentă din partea Ministerului Educației Tineretului, de lipsa banilor și a materialelor și a subliniat că, din cauza recrutării de asistenți de laborator și specialiști tehnici în Wehrmacht, știința germană și-a pierdut poziția de lider într-un număr de domenii; dimpotrivă, judecând după articolele din reviste științifice americane, ele nu numai că finanțează cu generozitate cercetarea nucleară, ci oferă și oamenilor de știință implicați în aceasta tot ce este necesar, iar Statele Unite au mers deja mult înainte. Având în vedere puterea distructivă a energiei atomice, aceasta ar putea avea consecințe foarte grave. După discuție, l-am întrebat direct pe Heisenberg dacă fizicienii nucleari ar putea construi o bombă atomică. Răspunsul lui m-a derutat. Adevărat, el a declarat că s-a găsit o soluție științifică a problemei și, deși nimic pur teoretic nu împiedică crearea unei bombe atomice, baza tehnică pentru aceasta poate fi creată nu mai devreme de doi ani, iar apoi cu condiția ca acestea să fie acordat sprijinul adecvat. Heisenberg a explicat imposibilitatea realizării mai devreme a proiectului de uraniu prin faptul că în Europa au la dispoziție un singur ciclotron de putere redusă, care, de altfel, este departe de a fi utilizat pe deplin din cauza necesității de a păstra secretul. M-am oferit să aloc fonduri din fondul Departamentului de Arme pentru construcția de ciclotroni de aceeași dimensiune cu cele din Statele Unite. Heisenberg, însă, nu a fost de acord și a afirmat că, din lipsă de experiență, va trebui totuși să proiectăm instalații relativ mici. Cu toate acestea, Fromm a fost de acord să demită din armată câteva sute de oameni de știință care fuseseră anterior chemați acolo, iar eu, la rândul meu, i-am îndemnat pe oamenii de știință să spună de câți bani și materiale au nevoie pentru a accelera cercetarea nucleară. Câteva zile mai târziu am primit o cerere pentru câteva sute de mii de mărci și pentru un lot nu prea mare de oțel, nichel și alte metale din fondul de rezervă imperial; se vorbea, de asemenea, despre necesitatea construirii unui buncăr și a mai multor cabane și conținea o cerere de decizie de a clasifica desfășurarea experimentelor și continuarea construcției primului ciclotron german în categoria "chestiilor primare de importanță națională". Neplăcut lovit de modestia pretențiilor, am mărit costul estimat la două milioane și am promis că le voi pune la dispoziție o cantitate mult mai mare de materiale. Nu mai puteam face nimic pentru a-i ajuta și, în plus, am avut impresia că bomba atomică cu greu va fi capabilă să afecteze în mod semnificativ cursul ulterioară al ostilităților. Știind că Hitler era înclinat să susțină proiecte absolut fantastice și chiar să facă cereri fără sens față de participanții lor, la iunie, i-am spus doar pe scurt despre această întâlnire și despre măsurile pe care am decis să le luăm pentru a

sprijini cercetarea nucleară Hitler a primit un raport mai detaliat și mult mai optimist, se pare de la Goebbels, precum și de la fotograful său de curte, Heinrich Hoffmann, care era prieten cu ministrul Poștelor, Ohnesorge A manifestat un mare interes pentru problemele divizării nucleului atomic și - ca și SS - avea și un laborator de cercetare sub comanda sa Acesta a fost condus de tânărul fizician Manfred von Ardenne Faptul că Hitler a preferat să asculte nu o relatare detaliată a persoanelor responsabile, ci, de fapt, pe baza zvonurilor celor care aveau o legătură indirectă cu fizica nucleară, vorbește încă o dată despre înclinația sa pentru diletantism și o neînțelegere completă a semnificației a cercetării fundamentale Hitler mi-a vorbit uneori despre posibilitatea construirii unei bombe atomice, dar nu a înțeles deloc această problemă Aceasta explică incapacitatea lui de a aprecia semnificația epocală a fizicii nucleare Uneori, este adevărat, el a încercat să înțeleagă părerile ei despre viitor, dar rapoartele mele despre conversațiile cu fizicienii au întărit și mai mult în el dorința de a nu aprofunda prea mult în aceste chestiuni Într-adevăr, profesorul Heisenberg nu mi-a răspuns niciodată întrebarea este dacă poate garanta controlul complet al reacției în lanț Este puțin probabil ca Hitler să fi căutat să cucerească lumea, astfel încât apoi să se transforme din nou într-un corp ceresc încins O astfel de perspectivă nu i se potrivea în niciun fel Odată, chiar a declarat în glumă că oamenii de știință nu sunt prea în contact cu viața și sunt gata să dea foc globului de dragul dezvăluirii tuturor secretelor pământești, dar, din fericire, nu va trăi pentru a vedea acest lucru Cu toate acestea, Hitler, fără ezitare, ar fi dat ordinul de a arunca o bombă atomică asupra Angliei Confirmarea acestui lucru este reacția lui la fotografiile finale ale documentarului despre bombardarea Varșoviei Ne-a invitat pe Goebbels și pe mine pentru o vizionare în locuința lui din Cancelaria Reichului - casele ardeau pe ecran, bombardierele se apropiau de ținte, puteai să urmărești întreaga traiectorie a bombei și să vezi cum s-au ridicat avioanele și de la dedesubt, cadre uriașe, de aproape, se întindeau spre ei limbi de flacără Hitler se uită la ecran de parcă fermecat La sfârșitul filmului, pe pânza albă au apărut brusc contururile insulelor britanice Un avion cu mărci de identificare germane s-a aruncat pe ei: o explozie - iar insulele zboară literalmente în bucăți "Asta este soarta care îi așteaptă! exclamă Hitler încântat "Așa îi vom distruge!" În toamna anului , i-am întrebat încă o dată pe fizicienii nucleari despre momentul posibil al creării unei bombe atomice și, după ce am aflat că va dura trei-patru ani, am ordonat ca toate lucrările în această direcție să fie oprite La urma urmei, atunci războiul fie se va încheia, fie rezultatul lui va fi deja decis în sfârșit Dar am permis dezvoltarea unui reactor cu uraniu pentru a elibera energie de un anumit tip Ar fi trebuit să fie folosit pe echipamente proiectate pentru nave navale În timpul unei vizite la uzina Krupp, am inspectat plăcile de uraniu turnat fabricate acolo și l-am întrebat pe unul dintre tehnicieni dacă am putea risca să construim un reactor mult mai mare Mi-a spus literalmente același lucru ca profesorul Heisenberg: nu avem experiență tehnică În vara anului , lângă Spitalul Universitar Heidelberg, mi s-a arătat cum are loc fisiunea unui nucleu atomic în primul nostru ciclotron; apoi profesor Walter Bothe a explicat că acest ciclotron ar putea fi folosit foarte fructuos pentru cercetări medicale și biologice Am fost destul de mulțumit de cuvintele lui În vara anului , încetarea importurilor de wolfram din Portugalia a amenințat producția unui anumit tip de muniție și am ordonat utilizarea materiilor prime de uraniu pentru aceasta Am

donat de tone de uraniu fabricilor militare și am demonstrat astfel în mod clar că am abandonat complet ideea de a crea o bombă atomică. Este posibil, totuși, ca până în să fi fost încă capabili să producem un anumit număr de bombe atomice. Dar atunci ar trebui să trimitem toate mijloacele tehnice și financiare, precum și personalul științific, la implementarea proiectului de uraniu în timp util și, prin urmare, să renunțăm la orice dezvoltare a rachetelor cu rază lungă. Din acest punct de vedere, crearea centrului de rachete la Peenemünde a fost cea mai mare greșală. Refuzul de a subordona această sferă condițiilor "războiului total" a fost explicat, desigur, de dogmatismul și ignoranța lui Hitler. L-a respectat profund pe fizicianul Philip Lenard, care a primit Premiul Nobel în și a fost considerat în comunitatea științifică drept unul dintre puținii susținători înfocați ai lui Hitler. Lenard a reușit să-l convingă pe Hitler că fizica nucleară și teoria relativității erau folosite de evrei pentru a corupe poporul german. Într-un cerc restrâns al apropiaților săi, Hitler, cu referire la remarcabilul său coleg de știință, a numit fizica nucleară "fizica evreiască". Rosenberg nu a întârziat să se alăture părerii sale, iar Ministerul Educației, la rândul său, nu a îndrăznit să susțină în mod adecvat cercetarea nucleară. Dar chiar dacă Hitler, în atitudinea sa față de cercetarea nucleară, nu s-ar fi ghidat de criteriul doctrinei de partid și dacă cercetarea noastră fundamentală ar atinge un asemenea nivel în iunie, încât fizicienilor nucleari li s-ar alocă nu câteva milioane, ci câteva miliarde de mărci, pt crearea unei bombe nucleare, toate în egală măsură, situația extrem de tensionată care s-a dezvoltat în industria noastră militară nu ar fi făcut posibilă asigurarea acestora cu resursele materiale necesare. Noi Deasemenea a existat un deficit grav de muncitori calificați. Nu numai potențialul industrial colosal a permis Statelor Unite să realizeze acest proiect grandios. Datorită raidurilor aeriene din ce în ce mai mari, economia de război germană s-a aflat într-o situație critică, care nu a putut decât să afecteze toate evoluțiile științifice mai mult sau mai puțin lungi. Cu concentrarea maximă a tuturor forțelor, bomba atomică germană ar fi fost creată nu mai devreme de ; americanii o aveau deja în august. Într-un fel sau altul, ar fi trebuit să punem capăt războiului până la ianuarie cel târziu, pentru că toate stocurile noastre de cromit ar fi fost complet epuizate până atunci. Astfel, încă de la începutul activității mele, am descoperit că facem o greșală după alta. Cel mai uimitor lucru este că Hitler a repetat în mod repetat pe tot parcursul războiului: "Cel care greșește cele mai mari va fi învins!" Aceste cuvinte se referă în primul rând la el însuși, pentru care, dacă nu el, cu deciziile sale greșite a grăbit sfârșitul războiului, care într-un fel sau altul nu a putut fi câștigat din cauza potențialului economic prea puternic al inamicului. Deci, de exemplu, nu avea un plan clar de organizare a raidurilor aeriene asupra orașelor engleze, din vina lui la începutul războiului aveam mare nevoie de submarine și, în general, nu s-a obosit niciodată să elaboreze un plan general pentru efectuarea de operațiuni militare. Mulți memorialisti germani au dreptate când explică înfrângerea Germaniei tocmai prin aceste greșeli cardinale. Din aceasta nu rezultă însă că am avut vreo șansă să câștigăm războiul. Comandant suprem. Amatorismul a fost una dintre caracteristicile lui Hitler. Nu a stăpânit niciodată cu adevărat nicio profesie și, de fapt, a rămas mereu un outsider. La fel ca mulți autodidacți, pur și simplu nu era în stare să aprecieze valoarea cunoștințelor profesionale. Nu a înțeles că rezolvarea unei probleme mai mult sau mai puțin grave este întotdeauna asociată cu multe dificultăți, iar setea nebună de putere

l-a determinat să-și însușească din ce în ce mai multe puteri noi El a respins opiniile consacrate și, datorită unei minți captivante, neîmpovărate de ideile tradiționale, putea uneori să ia măsuri într-un domeniu sau altul de care un profesionist nu era capabil Succesele strategice obținute în primii ani ai războiului se explică prin ignoranța lui Hitler cu privire la regulile jocului și prin capacitatea amatorilor de a lua decizii spontane Întrucât inamicul, dimpotrivă, se ghida după anumite reguli ale jocului, pe care Hitler, ca autodidact, și chiar plin de complezență, nu știa sau nu dorea să le aplice, momentele de surpriză, combinate cu superioritatea în putere, a creat premisele pentru victoriile sale Dar de îndată ce trupele sale au început să sufere înfrângere, el, la fel ca mulți ignoranți, a dat dovadă de un eșec total Acum s-a dovedit că ignoranța lui cu privire la regulile jocului este un neajuns foarte grav, care implică consecințe grave Cu cât situația de pe fronturi devenea mai gravă, cu cât persista mai mult în refuzul său de a învăța din eșecuri, cu atât amatorismul lui devenea mai evident Tendința de a lua decizii neașteptate pentru o lungă perioadă de timp l-a condus de la victorie la victorie; acum ea a contribuit la căderea ei La fiecare două-trei săptămâni mergeam la sediul lui Hitler pentru câteva zile, mai întâi în Prusia de Est și apoi în Ucraina, pentru a discuta cu el o serie de detalii tehnice În calitate de comandant șef al forțelor terestre, el a fost foarte interesat de ele și a căutat să rezolve el însuși multe probleme Hitler a știut întotdeauna cu ce tipuri de arme și muniție era echipată Wehrmacht-ul, și-a amintit ce calibru aveau obuzele, ce lungime au țevelor și raza lor de tragere, câte dintre cele mai importante tipuri de produse militare sunt depozitate în prezent în depozite și câte dintre ele au fost produse în fiecare lună Ne-a studiat programul până la cel mai mic detaliu și acum, comparându-l cu indicatorii aprovizionării cu armele trupelor, a putut trage singur concluziile potrivite Hitler s-a bucurat întotdeauna, ca un copil, că poate fulgeră cu cunoștințe despre cifrele care caracterizează adevărata stare de lucruri în industria auto, arhitectură sau armată industrie A încercat mereu să demonstreze profesioniștilor că în multe privințe chiar îi depășește Un adevărat profesionist acționează cu prudență, fără să-și umple capul cu detalii tehnice El poate oricând să se uite în director sau să-i instruiască pe adjutant să facă acest lucru Hitler, dimpotrivă, a căutat întotdeauna să-și demonstreze cunoștințele, pentru că îi făcea o mare plăcere A tras informațiile necesare dintr-o carte groasă legată în piele roșie, care era străbătută de dungi galbene Acest director care conține date despre treizeci până la cincizeci de mostre diferite de muniție și arme a fost suplimentat în mod regulat Stătea mereu întins pe noptieră Dacă Hitler în timpul unei întâlniri operaționale a vrut să corecteze unul dintre vorbitori, a ordonat ordonatorului să aducă catalogul și să-l deschidă pe pagina din dreapta Astfel, Hitler și-a dovedit de fiecare dată cazul și a demonstrat ignoranța generalilor săi Anturajul lui Hitler se temea de memoria lui excepțională pentru numere precum focul De îndată ce Hitler a întâlnit un specialist care și-a apărut ferm opinia, a fost imediat de acord cu el și nu a încercat niciodată să respingă Predecesorul meu Todt i-a luat uneori cu el la sediu nu numai pe cei mai apropiați colaboratori ai săi - Xavier Dorsch și Karl Saur - ci și pe unul dintre experții săi În același timp, de obicei, îi raporta lui Hitler însuși și le dădea cuvântul doar în acele cazuri când apar dispute pe probleme pur tehnice De la bun început, am decis să nu țin nicio cifră în cap, pentru că încă nu puteam ține pasul cu Hitler Dar, pe de altă parte, am luat

mereu cu mine la întâlniri acei specialiști care ar putea susține cutare sau cutare poziție a raportului meu Astfel, m-am salvat de fluxul de cifre și date tehnice care însoțeau invariabil toate "conferințele cu participarea Fuhrerului", care s-au revărsat asupra participanților săi de pe buzele lui Hitler Am făcut apariții regulate la Cartierul General al Fuhrerului, însoțit de vreo douăzeci de civili Curând, în "zona interzisă numărul unu", "invazia lui Speer" râdea deja de mulți În funcție de problema discutată, doi-patru dintre experții mei au fost invitați la o întâlnire, care avea loc de obicei în pentru întâlniri de afaceri Era chiar lângă cabana lui Hitler: o cameră de metri mobilată modest, ai cărei pereți erau lambriși cu lemn deschis Imediat izbitor a fost o masă masivă de stejar de patru metri care stătea lângă fereastră, cu hărți operaționale întinse pe ea; în colț stătea o masă mult mai mică, înconjurată de șase fotolii În spatele lui stăteau participanții la întâlnire De obicei am încercat să spun cât mai puțin și, după ce am dezvoltat subiectul raportului, l-am invitat pe specialistul prezent aici să-și exprime părerea Nici abundența de generali, adjutanți, sectoare de securitate, bariere și treceri, nici aureola de mister care îi înconjură pe toți angajații care lucrau cu Hitler, nu au avut deloc un efect confuz asupra specialiștilor calificați Timp de mulți ani s-au implicat cu succes în afacerea lor, își cunoșteau foarte bine propria valoare și s-au comportat cu respect de sine Uneori, conversația se transforma într-o discuție aprinsă, pentru că de multe ori chiar uitau cine se afla în fața lor Hitler a tratat acest lucru cu umor și nu și-a ascuns atitudinea respectuoasă față de acești oameni; în general, la întâlniri, el s-a comportat destul de modest și i-a tratat pe participanții cu o politețe accentuată De asemenea, a abandonat modul său de a-i convinge pe dizidenți că avea dreptate, paralizându-le voința cu discursuri lungi și plictisitoare Știa să distingă întrebările majore de cele minore, avea o minte flexibilă și era capabil nu numai să aleagă instantaneu una dintre mai multe opțiuni, ci și să își justifice în mod convingător decizia Era ușor de orientat în procese tehnice și de planuri și desene ușor de înțeles Întrebările sale au arătat că, în scurtul timp al raportului, a reușit în mare parte să înțeleagă esența chiar și a celor mai complexe probleme discutate Dar de obicei nu suficient de adânc Nu am reușit niciodată să prezic din timp rezultatul acestor întâlniri Uneori, el a fost de acord fără rezerve cu argumente care păreau să contrazică în mod fundamental opiniile sale; uneori, dimpotrivă, s-a opus cu insistență punerii în aplicare a măsurilor secundare, deși până de curând insistase asupra implementării acestora Cu toate acestea, am ales o modalitate foarte reușită de a-l înfășura în jurul degetului cu ajutorul specialiștilor care aveau cunoștințe mult mai detaliate despre subiect decât el Persoane din mediul apropiat Hitler a fost surprins și nu fără invidie că, după astfel de întâlniri cu participarea specialiștilor calificați, Hitler a recunoscut adesea că au dreptate, deși la întâlnirile operaționale anterioare și-a apărut cu înverșunare opinia Orizonturile lui Hitler au fost influențate atât de viziunea sa asupra lumii, cât și de viziunile estetice și stilul de viață care prinseseră în cele din urmă contur până la sfârșitul Primului Război Mondial S-a concentrat exclusiv pe tipurile tradiționale de arme ale forțelor terestre și ale forțelor navale În acest domeniu, el și-a extins constant cunoștințele și de foarte multe ori a prezentat idei rezonabile Cu toate acestea, nu era deloc interesat de ultimele evoluții tehnice și a rămas surd la vocile celor care căutau să-l convingă de necesitatea dezvoltării metodei radarului, a creării unei

bombe atomice, a unui avion de luptă cu reacție sau a rachetelor A zburat foarte rar pe Condor-ul pus la dispoziție, întrucât îi era teamă că această aeronavă de ultimă generație nu va putea într-o zi să elibereze trenul de aterizare Hitler l-a tratat cu neîncredere și îi plăcea să repete că prefera vechiul Ju- cu tren de aterizare fix Nu de puține ori, după încheierea conferinței, Hitler a prezentat informațiile pe care le primise de la noi consilierilor săi militari în aceeași seară Uneori, parcă din întâmplare, uita să spună de la cine anume le-a luat Când primele T- au apărut pe câmpurile de luptă, Hitler s-a bucurat, pentru că el ceruse să prelungească țevicele tunurilor tancurilor și mai devreme, iar acum rușii i-au confirmat corectitudinea Chiar înainte de numirea mea ca ministru, l-am auzit pe Hitler, după ce i s-a arătat cel mai recent model al tancului T-IV, plângându-se cu amărăciune în grădina Cancelariei Reich de încăpățânarea oficialilor departamentului de armament al armatei Hitler a susținut că prelungirea țevii unui tun de tanc i-ar crește viteza, dar ei cu încăpățânare nu au vrut să-i asculte argumentele și, în primul rând, au susținut că designul tancului este complet nepotrivit pentru asta și un țevi alungit ar fi doar să mărească sarcina pe prova Acum Hitler, dorind să-i convingă pe cei care nu erau de acord cu propunerile sale, a citat întotdeauna ca argument decisiv acest episod: "Atunci am avut dreptate și nu au vrut să mă creadă Și acum voi avea din nou dreptate!" În timp ce comanda forțelor terestre și-a exprimat în sfârșit dorința de a obține un tanc la dispoziție, care avea o viteză mai mare decât T- , Hitler a început să insiste asupra necesității de a crește puterea de penetrare a tunului tancului și de a instala mai puternic armura pe ea În acest caz, el a funcționat și cu indicatorii numerici necesari și a motivat destul de competent cu privire la precizia lovirii obuzelor care perfora armura și viteza inițială a zborului lor Acesta și-a apărat punctul de vedere, referindu-se la experiența construcțiilor militare de nave: "Într-o bătaie navală, cel ale cărui tunuri au o rază de tragere mai mare poate trage de la distanță mai mare Chiar și cu o diferență de un kilometru Ei bine, dacă adaugi aici o armură mai puternică atunci el va depăși complet inamicul Ce vrei atunci? O navă rapidă își poate folosi doar avantajul în viteză și poate dispărea rapid la orizont Sau intenționați să-mi dovediți că o viteză mai mare oferă avantaje incontestabile față de armuri mai puternice și artilerie cu rază lungă de acțiune? Toate acestea se aplică pe deplin rezervoarelor Tancurile ușoare și rapide ar trebui să cedeze loc celor grele La aceste discuții, experții mei direct conectați cu industria, de regulă, nu au luat parte direct Eram obligați să proiectăm tancuri în conformitate cu cerințele comandamentului forțelor terestre, indiferent cine le-a prezentat anume: Hitler, Statul Major sau departamentul de arme Problemele de tactică nu ne priveau în niciun fel și, prin urmare, polemicele erau conduse în principal de ofițeri În , Hitler nu era încă obișnuit să încheie brusc discuția și să-și declare punctul de vedere incontestabil Apoi a ascultat cu calm obiecțiile și, într-o manieră nu mai puțin calmă, și-a prezentat argumentele, care, desigur, au fost ascultate cu o atenție deosebită Deoarece, la cererea lui Hitler, greutatea Tigrului a fost crescută de la la de tone, am decis să începem lucrările la crearea unui nou tanc, mai ușor - cu o greutate de de tone Deja numele său "Panther" vorbea despre măreția sa manevrabilitate În același timp, motorul lui trebuia să fie la fel de puternic ca cel al Tigrului Dar Hitler a cerut în mod constant să-și întărească protecția armurii și să mărească lungimea țevii tunului și, ca urmare, greutatea inițială a Panterei a fost de de tone Pentru a

compensa cumva pierderile asociate unei transformări atât de ciudate a unui tanc rapid într-un Tiger care nu era foarte manevrabil, am lansat producția în masă a unui tanc mic, ușor și, din nou, foarte mobil. În același timp, Porsche, dorind să-l mulțumească și să-l liniștească pe Hitler, a dezvoltat un proiect pentru un tanc super-greu cu o greutate de peste de tone. Prin urmare, au fost eliberate doar câteva mostre. Pentru a induce în eroare agenții informațiilor inamice, monstrul a fost numit "Șoarecele". Porsche a preluat deja de la Hitler o dependență excesivă de echipamente militare super-grele și, ocazional, l-a informat despre evoluții similare ale inamicului. Odată, Hitler l-a sunat de urgență pe generalul Bule și i-a spus: "Am auzit că inamicul este pe cale să înceapă să folosească un tanc cu blindaj mult mai puternic decât al nostru. Aveți deja informațiile relevante? Dacă acest lucru este adevărat, atunci trebuie să începeți imediat dezvoltarea unui nou tip de armă antitanc. Puterea lui de pătrundere ar trebui să fie trebuie să măriți botul sau să alungiți butoiul, pe scurt, trebuie să răspundem cumva și imediat!" Principala greșală a lui Hitler a fost că, fiind Comandant Suprem al Wehrmacht-ului, a preluat și postul de comandant șef al Forțelor Terestre și a avut ocazia să se dedice complet "hobby-ului său", adică să-și concentreze toată atenția pe noi tipuri de rezervoare. De obicei, aceste probleme erau rezolvate între ele în dispute aprinse de către ofițerii Statului Major General și angajații Direcției de Armament și ai comitetului militar-industrial. Fostul comandant-șef al forțelor terestre a intervenit de obicei doar în cazuri excepționale. Hitler, prin grija lui meschină și obiceiul de a da instrucțiuni detaliate ofițerilor și specialiștilor, i-a eliberat de orice responsabilitate și, prin urmare, i-a determinat involuntar să-și neglijeze îndatoririle. Deciziile lui Hitler nu numai că au dus la dezvoltarea multor tipuri similare de arme, dar au și încălcat ordinea obișnuită de a furniza trupe cu ele, creând aici un haos inimaginabil. Consecințele deosebite de dezastruoase au fost incapacitatea lui de a înțelege necesitatea livrării regulate a unui număr suficient de piese de schimb în fața Generalului-colonel Guderian, inspectorul general al trupelor de tancuri, în conversațiile cu mine, a repetat adesea că o reparație rapidă permite tancurilor să rămână pregătite pentru luptă și necesită cheltuieli relativ mici. Totuși, Hitler, cu sprijinul șefului unuia dintre departamentele ministerului meu, Zaur, a preferat nu producția de piese de schimb, ci producția pe scară largă mult mai scumpă de noi tancuri. Toate aceste scandaluri se întâmplau în sfera aflată sub jurisdicția Comandantului-șef al Armatei de Rezervă și, prin urmare, l-am luat cu mine pe generalul-colonel Fromm de mai multe ori la sediu, pentru a-i putea prezenta lui Hitler argumentele subordonaților săi. Fromm era înzestrat cu capacitatea de a vorbi clar și distinct; încrederea în sine era îmbinată în el cu tact diplomatic. De obicei stătea cu sabia între picioare și mâna pe mâner. Fromm părea să fie plin de energie de nestăpânit și încă mai cred că, datorită abilităților sale extraordinare, a reușit să împiedice adoptarea mai multor decizii proaste. După mai multe întâlniri, autoritatea lui la sediu a crescut foarte mult. A întâmpinat imediat o rezistență puternică din partea lui Keitel - a simțit clar că influența lui ar putea scădea - și a lui Goebbels, care l-a apreciat în mod foarte nemăgulitor pe Hitler drept comandantul șef al armatei de rezervă și l-a acuzat direct de nesiguranță politică. Curând, când a discutat despre problema aprovizionării unităților din prima linie, Fromm a avut un conflict cu Hitler și imediat mi-a sugerat destul de clar că nu ar trebui să-l mai iau pe generalul colonel cu mine la sediu. Toate aceste numeroase

întâlniri s-au desfășurat cu scopul de a elabora un program de înarmare a forțelor terestre Hitler s-a ghidat mereu după următorul principiu: "Cu cât cer mai mult, cu atât voi primi" - și, spre surprinderea mea, programul, care părea imposibil pentru mulți specialiști, până la urmă a reușit chiar să fie supraîmplinit Hitler, cu autoritatea sa, a reușit utilizați resurse necontabile anterior Dar din , el își pierduse deja complet simțul realității, iar toate încercările noastre de a introduce în producție proiectele utopice dezvoltate la ordinele lui nu au dat decât un rezultat minim Mi s-a părut că Hitler, obosit de povara răspunderii pentru conducerea operațiunilor militare, căuta odihnă în multe ore de întâlniri dedicate problemelor industriei militare Hitler însuși îmi spunea uneori că au avut asupra lui același efect ca și discuțiile noastre despre arhitectură cândva, adică i-au calmat nervii Chiar și atunci când situația de pe fronturi devenea din ce în ce mai amenințătoare, Hitler era totuși gata să petreacă mult timp acestor întâlniri; uneori, parcă intenționat, îi dădea drumul în acele momente în care mareșalii sau miniștrii săi voiau să se întâlnească de urgență cu el Întâlnirile noastre erau acum legate de o demonstrație de noi modele de echipamente militare într-un câmp situat nu departe de Bârlogul Lupului De obicei, arăta așa: la început am avut o conversație confidențială cu Hitler, apoi ne-am dus la terenul de antrenament, unde toți s-au aliniat la rând, iar feldmareșalul Keitel, șeful de stat major al OKW, care stătea mereu pe picioare extrema dreaptă, a introdus alternativ generalii și inginerii În astfel de situații, Hitler a fost deosebit de atent să respecte respectarea ceremonialului Câmpul era la doar câteva sute de metri distanță, dar Hitler nu și-a permis niciodată să facă această călătorie pe jos S-a urcat în mașina lui de serviciu lângă șofer, iar eu am urcat pe bancheta din spate La terenul de antrenament, Hitler a aprofundat cu atenție în toate detaliile și, continuând să conducă negocieri continue cu specialiști, a urcat pe vehiculele de luptă de-a lungul scărilor stabilite anterior Vorbind cu aprobare despre ei, spuneam adesea astfel de cuvinte: "Ce cufăr elegant!" sau "Cât de plăcut este acest rezervor!" - așa ne exprimam de obicei când vorbeam despre arhitectură În timpul unui astfel de test, Keitel a confundat un tun antitanc de mm cu un obuzier de câmp ușor Hitler s-a prefăcut că nu își dă seama de greșeala, dar la întoarcere a remarcat cu dispreț: "Tu auzit? Cum a putut Keitel să greșească atât de mult? Dar odinioară era în grad de general de artilerie!" Cu altă ocazie, comanda forțelor aeriene a trimis multe avioane de luptă de stil nou pe un aerodrom învecinat Goering s-a angajat personal să-i spună lui Hitler despre ei Ofițerii sediului său au întocmit o fișă de cheat în care au enumerat pe rând toate tipurile de aeronave prezentate cu o indicație detaliată a datelor lor tactice de zbor Cu toate acestea, au uitat să-l informeze pe Goering că una dintre probe nu a avut timp să fie livrată la timp pe aerodrom Goering era într-o dispoziție foarte mulțumită și, respectând cu strictețe textul, nu a ghicit că era vorba de un tip complet diferit de avion Hitler a înțeles imediat totul, dar a ales să nu-și observe greșeala Despre noua ofensivă generală de pe Frontul de Est care a început la sfârșitul lunii iunie , eu, ca majoritatea concetățenilor mei, am aflat din ziare O dispoziție veselă domnea în sediu În fiecare seară, adjutantul șef Schmundt, stând lângă o hartă atârnată pe perete, explica personalului civil cum înaintau trupele noastre Hitler s-a bucurat A reușit să-și demonstreze din nou cazul generalilor, care l-au sfătuit cu insistență să se limiteze la apărare și ofensive în anumite sectoare ale frontului De asemenea, Fromm nu și-a ascuns încrederea în rezultatul cu succes al

unor astfel de operațiuni ofensive de amploare, deși destul de recent, într-o conversație cu mine, a spus că sunt un lux inaccesibil pentru noi Flancul stâng al trupelor noastre care înaintau la est de Kiev a devenit din ce în ce mai lung Când s-au apropiat de Stalingrad Trebuiau depuse eforturi incredibile pentru a stabili cumva comunicația feroviară pe pământurile ocupate și a asigura livrarea soldaților și a armelor pe front La mai puțin de trei săptămâni de la începutul unei ofensive de succes, Hitler s-a mutat la un post de comandă avansat situat în apropierea orașului ucrainean Vinnitsa Deoarece avioanele rusești aproape că nu au apărut, iar aviația aliaților occidentali, cu atât mai mult, nu a putut pătrunde aici în niciun fel - acest lucru a fost clar chiar și pentru Hitler, care se temea prea mult pentru viața sa, nu au început să construiască clădiri puternice din beton armat pe teritoriul alocat pentru noua rată Personalul militar și civil a fost găzduit în blocuri din lemn bine întreținute și cu aspect foarte plăcut împrăștiate prin pădure Am profitat de zboruri frecvente către sediu pentru a mă familiariza cu cultura și obiceiurile Rusiei în orele mele libere Odată am ajuns la Kiev Dacă imediat după Revoluția din octombrie în orașele rusești au fost construite case în stilul unor artiști de avangardă precum Corbusier, Mai și El Lissitzky, atunci ascensiunea puterii lui Stalin la sfârșitul anilor douăzeci a dus la o întoarcere în arhitectură la tradițiile conservatoare ale clasicism De exemplu, designul clădirii Consiliului Suprem al Ucrainei ar fi putut foarte bine să fie creat de un absolvent talentat al Academiei de Arte Frumoase din Paris Mi-a venit chiar ideea să găsesc un arhitect și să-i ofer un loc de muncă în Germania Construit în stil clasic, stadionul a fost decorat cu statui ale sportivilor copiate clar din sculpturi antice Erau o priveliște destul de emoționantă, căci cineva îi îmbrăcase în pantaloni scurți și costume de baie Pe locul uneia dintre cele mai faimoase biserici din Kiev, am găsit un morman de ruine Mi s-a spus că sub sovietici a existat aici un depozit de muniție, care apoi, dintr-un motiv necunoscut, a zburat în aer Mai târziu, Goebbels mi-a spus că, de fapt, Reichskommissarul Ucrainei, Erich Koch, a decis să distrugă simbolul mândriei ei naționale și a ordonat aruncarea în aer a bisericii Goebbels a fost extrem de nemulțumit de comportamentul său și s-a supărat în mod deschis pentru metodele crude de guvernare a teritoriilor ocupate ale Rusiei Într-adevăr, la acea vreme, majoritatea locuitorilor Ucrainei erau destul de pașnici și îmi permiteam chiar să merg nepăzit prin pădurile sale dese Șase luni mai târziu, arbitrariul și violența comise de oficialii administrației germane au dus la faptul că partizanii au apărut peste tot acolo Mi s-a întâmplat să vizitez și un astfel de centru industrial precum Dnepropetrovsk Am fost profund impresionat de abundența de institute și școli tehnice din el Niciun alt oraș german nu l-ar putea egala Dorința inexorabilă a Uniunii Sovietice de a deveni una dintre principalele puteri industriale a produs un foarte puternic impresie Am examinat și rămășițele din Dneproges, unde odată erau instalate turbine fabricate în Germania Înainte de retragere, o echipă mare de sapatori a aruncat în aer un baraj de ridicare a apei în mai multe locuri, iar apoi inginerii ruși au întrerupt alimentarea cu ulei, iar mecanismele care funcționau la viteză maximă și au rămas fără lubrifiere s-au transformat în cele din urmă într-un morman de resturi fier - dovada vie a ce consecințe devastatoare poate duce la pârgăhie o simplă întoarcere Mai târziu, când Hitler nu și-a mai ascuns intențiile de a transforma Germania într-un deșert în caz de înfrângere, doar gândul la asta m-a lipsit mult timp de somn La sediu, Hitler nu a abandonat aproape niciodată obiceiul de a

lua prânzul și cina într-un cerc apropiat al celor mai apropiați angajați ai săi Dar dacă în Cancelaria Reich-ului la astfel de mese predominau oamenii îmbrăcați în uniforme maro de petrecere, atunci aici era înconjurat de generali și ofițeri Spre deosebire de sala luxos mobilată a Cancelariei Reich, sala de mese locală semăna mai degrabă cu un restaurant de gară a unui oraș de provincie: pereți căptușiți cu panouri de lemn, ferestre, ca într-o barăcă, înconjurată de scaune standard, o masă lungă pentru douăzeci de oameni Hitler stătea mereu la mijloc, cu spatele la fereastră; vizavi se afla Keitel, iar scaunele din dreapta și din stânga Fuhrerului erau destinate exclusiv oaspeților de onoare Ca și până acum la Berlin, Hitler a susținut și aici lungi monologuri pe teme sale preferate, relegându-i pe cei prezenți în rolul de ascultători tăcuți Evident, a încercat cu toată puterea, în modul cel mai convingător posibil, să-și transmită gândurile în conștiința acelor oaspeți care, în esență, îi erau străini și, în plus, se distingeau printr-o origine nobilă și au primit o educație excelentă Prin urmare, conversațiile la masă de la sediul central erau de natură mai intelectuală decât aceleași conversații din Cancelaria Reichului Dacă în primele zile ale ofensivei, în timpul acestor mese, eram încântați, pentru că eram foarte mulțumiți de înaintarea rapidă a trupelor noastre prin câmpiile din sudul Rusiei, atunci după opt săptămâni toată lumea stătea cu fețele posomorâte și chiar și Hitler se uita mai degrabă nedumerit Adevărat, trupele noastre au ocupat câmpurile petroliere din Maykop, iar coloanele de tancuri avansate au luptat lângă Terek și prin stepa Astrakhan, unde nu existau comunicații de transport, au pătruns până la Volga Dar în timpul acestei descoperiri s-a pierdut ritmul caracteristic primelor săptămâni de ofensivă Serviciile de aprovizionare nu au avut timp să livreze trupelor hrană și muniție, nu mai aveau suficiente piese de schimb, iar coloanele care înaintau erau prea întinse În plus, producția lunară la fabricile noastre militare nu a fost concepută pentru o ofensivă pe un teritoriu atât de vast Producția de tancuri și piese de artilerie a fost de doar / , respectiv / din nivelul din Ca să nu mai vorbim de faptul că echipamentele militare desfășurate pe astfel de distanțe s-au stricat în număr imens chiar înainte de a intra în luptă Specialiștii de la terenul de antrenament al tancurilor din Kummersdorf au susținut că șasiul și motorul unui tanc greu care a parcurs - de kilometri au trebuit întotdeauna reparate Hitler nu a înțeles asta Era obsedat de dorința de a folosi slăbiciunea imaginară a inamicului și a cerut ca trupele sale, epuizate de un marș lung, să pătrundă în Caucazul de Sud și să invadeze Georgia Prin urmare, el a ordonat ca majoritatea avangardei deja slăbite să avanseze de la Maikop la Soci și mai departe de-a lungul fâșiei înguste de coastă la sud de Sukhumi El a cerut ca lovitura principală să fie lovită tocmai în această direcție, deoarece credea că capturarea Caucazului de Nord nu va necesita prea mult efort Dar unitățile avansate erau deja atât de epuizate încât, în ciuda tuturor ordinelor lui Hitler, nu puteau avansa nici măcar un kilometru La una dintre întâlnirile operaționale, Fuhrer-ului i s-au arătat fotografii aeriene ale abordărilor spre Soci, dens acoperite de nuci Era clar că soldaților le va fi foarte greu să-și croiască drum prin aceste desișuri sub focul inamicului Șeful Statului Major, Halder, a încercat să-i demonstreze lui Hitler că o ofensivă în direcția sud este sortită eșecului, pentru că rușii puteau pune explozii pe versanții abrupti ai munților, iar atunci trupele germane nu vor putea a trece de-a lungul coastei Dar Hitler nu a vrut să asculte de nimeni: "Orice dificultăți pot fi depășite! Mai întâi trebuie să captăm autostrada Și

apoi drumul către câmpiile de la sud de Caucaz va fi deschis Acolo ne putem odihni armatele, ne putem stabili baze de aprovizionare și într-un an sau doi vom lovi sub burta Imperiului Britanic Vom elibera Persia și Irakul cu forțe mici, iar indienii vor întâlni cu siguranță diviziile noastre cu exclamații vesele Când în ne-am angajat serios în industria tipografică cu scopul de a transfera capacitățile sale de producție în producția de produse militare, am aflat brusc că una dintre tipografiile din Leipzig mai producea în mod regulat hărți ale Persiei și tipărirea manuale de fraze germano-persană OKB tocmai a uitat să-și anuleze comanda Chiar și pentru o persoană complet ignorantă în problemele militare, era clar că ofensiva noastră se epuizase Și apoi, brusc, cartierul general a primit mesajul că o unitate de trăgători de munte germani a urcat pe cel mai înalt munte al Caucazului, Elbrus, înconjurat de ghețari - înălțimea lui este de peste de metri - și a arborat pe el steagul militar imperial În esență, a fost cea mai pură aventură, care nu putea afecta în niciun fel cursul ostilităților Cu toții ne-am gândit că farsa nebună a alpiniștilor fanatici nu ar trebui să i se acorde deloc o mare importanță Reacția lui Hitler a fost complet diferită Rareori l-am văzut pe Hitler supărându-se, dar nu m-am gândit niciodată că este capabil să-și piardă atât de mult cumpătul Timp de câteva ore a țipat și a luptat isteric, de parcă acest episod ar fi pus în pericol întregul plan strategic al Campaniei de Est Nici măcar o săptămână mai târziu, nu s-a mai putut calma și i-a înjurat pe "acești alpiniști nebuni care ar fi trebuit să fie judecați la curtea marțială" El a spus că acești idiști au fost cuprinși de ambiție și au urcat pe acest vârf stupid, deși a ordonat fără echivoc ca toate forțele să fie aruncate spre Sukhumi Și acum era din nou convins că ordinele lui nu erau cu adevărat îndeplinite Afacerile urgente m-au forțat să mă întorc la Berlin Câteva zile mai târziu, comandantul șef al grupului de armate care înainta spre Caucaz a fost înlăturat din postul său, deși Jodl a încercat în toate modurile să-l apere Când m-am întors la sediu două săptămâni mai târziu, Hitler își dezvănușese deja furia Keitel, Jodl și Halder Acum, sfidător, nu a dat mâna cu ei, nu a luat parte la mesele comune și, până la sfârșitul războiului, a preferat să ia prânzul și cina, retras în buncărul său, unde invita uneori oameni aleși Relația lui Hitler cu consilierii săi militari s-a deteriorat în cele din urmă Să fi fost aceasta din cauza eșecului ofensivei de vară în care își pusese atâtea speranțe, sau poate atunci pentru prima dată a avut o premoniție a inevitabilității înfrângerii? Aparent, pur și simplu nu a vrut să arate ca un învins în ochii generalilor și ofițerilor săi și, prin urmare, nu a mai vrut să stea la aceeași masă cu ei În plus, în lungile sale monologuri adresate acestor oameni, a epuizat aproape complet stocul de cunoștințe pe care le-a primit din numeroasele cărți citite la întâmplare în copilărie și adolescență, iar raționamentul său amator nu mai facea impresia potrivită Poate chiar a simțit că nu mai are un efect magic asupra angajaților săi Oricum ar fi, dar o lună mai târziu totul a căzut la locul lor și, deodată, Hitler a început brusc să-i arate favoarea lui Keitel și lui Jodl Dacă primul a mers în tot acest timp cu o privire abătută, deși se distingea în același timp printr-un zel de serviciu și mai mare, iar acum cumva a devenit dintr-o dată vesel, atunci al doilea a rămas fidel cu sine și nu a reacționat în niciun fel la afirmațiile lui Hitler atitudine ostilă Cu toate acestea, generalul colonel Halder a fost forțat să se retragă - un om calm, rezervat, care nu l-a putut nici convinge pe Hitler să-și reconsidere părerile primitive asupra artei războiului, nici să reziste energiei sale nestăpânite și, prin

urmare, a făcut întotdeauna o impresie oarecum neajutorat Noul șef al Statului Major General al Forțelor Terestre, Kurt Zeitzler, nu semăna în niciun fel cu predecesorul său Nu se distingea prin tact deosebit, era nepolitic din fire și raporta mereu cu voce tare situația din față Nu exista nicio modalitate de a fi clasificat drept un lider militar independent La urma urmei, Hitler avea nevoie de un executor neîndoielnic care, în cuvintele Fuhrer-ului, "nu se va gândi mult la instrucțiunile mele, ci va depune toate eforturile pentru a le îndeplini" Zeitzler a corespuns acestor idei în cel mai bun mod posibil și, prin urmare, din toate Hitler l-a ales drept cel mai înalt ofițer de comandă al forțelor terestre Zeitzler, care ocupa un loc subordonat în această ierarhie, ocolind cele două trepte anterioare, a primit imediat gradul de general colonel După numirea noului șef al Statului Major General, deocamdată am fost singurul civil căruia Hitler i-a permis să participe la așa-zisele întâlniri operaționale Am considerat acest lucru ca un semn de favoare specială și, într-adevăr, Hitler a fost mulțumit de performanța mea ca ministru al armamentului, deoarece producția de produse militare creștea constant Dar cu siguranță nu și-ar fi dat permisiunea dacă s-ar fi temut că obiecțiile mele ar putea provoca o dezbateră aprinsă care i-ar submina prestigiul Pasiunile s-au potolit, iar Hitler s-a retras În fiecare zi exact la prânz a avut loc o "discuție asupra situației operațional-strategice"; de regulă, a durat două sau trei ore Toți participanții săi s-au aliniat în jurul mesei pentru hărți operaționale, în spatele cărora Hitler s-a așezat pe un scaun obișnuit de răchită cu cotiere Alături de adjutanți, la întâlnire au participat ofițeri ai sediului OKW și Statul Major al Forțelor Terestre, ofițeri de legătură ai forțelor aeriene și navale și trupelor SS, precum și reprezentantul personal al lui Himmler; erau în mare parte tineri frumoși cu grad de colonel sau maior În compania lor, Keitel, Jodl și Zeitzler s-au comportat foarte natural Uneori, Goering venea la sediu Ca un semn al dispoziției sale speciale și din cauza constituției sale obeze, Hitler a ordonat apoi să fie adus un taburet cu un scaun moale și ia permis lui Goering să stea lângă el Hărțile erau iluminate de lămpi portabile de birou pe trepiede lungi În primul rând, a fost discutată situația de pe Frontul de Est Trei sau patru hărți ale dispoziției formațiunilor militare mari, de aproximativ , x , metri fiecare, erau întinse în fața lui Hitler, lipite între ele În primul rând, am studiat cu atenție situația din sectorul de nord Hărțile reflectau în detaliu situația de luptă de ieri - nu numai că au fost înregistrate orice operațiuni ofensive, ci chiar raiduri grupuri de recunoaștere Șeful Statului Major a comentat în detaliu aproape fiecare episod de ostilități Cărțile au fost mutate constant în jurul mesei, astfel încât Hitler să aibă întotdeauna în fața ochilor exact sectorul frontului despre care se discuta în acest moment Dacă pe el au avut loc evenimente mai mult sau mai puțin semnificative, atunci discuția despre situația care s-a dezvoltat acolo a continuat destul de mult timp, iar Hitler și-a amintit mereu cum era situația de ieri și a notat cu atenție orice schimbări Însăși întocmirea raportului a necesitat un efort enorm din partea șefului Statului Major General și al ofițerilor săi și i-a distras de la chestiuni mult mai importante Nu înțelegeam nimic despre asta și eram mereu uimit de modul în care Hitler, ascultând un raport, și-a schimbat simultan dispozițiile, a transferat divizii de la un sector al frontului în altul sau a aprofundat în toate detaliile În , era încă destul de indiferent la rapoartele despre înfrângerile trupelor noastre, deși, poate, o astfel de reacție s-a datorat faptului că mintea lui a început să-și piardă

strălucirea anterioară în orice caz, în exterior, a rămas complet calm și nu numai că nu a căzut în disperare, ci, dimpotrivă, s-a încăpățânat să corespundă pe deplin imaginii unui comandant care ia decizii în cunoștință de cauză și nu are îndoieli. A susținut adesea că experiența dobândită în tranșeele Primului Război Mondial, pe care consilierii săi, care trecuseră prin școala de Stat Major, nu o dețin, îi permitea să înțeleagă mult mai bine episoadele de luptă în toate detaliile. Avea parțial dreptate, însă, potrivit multor ofițeri, "privirea din tranșee" nu i-a permis lui Hitler să studieze cu atenție situația operațional-strategică în ansamblu. Generalul colonel Fromm, în felul său laconic caracteristic, a susținut că ar prefera să aibă în postul de comandant suprem o persoană pur civilă decât un fost caporal, care, de altfel, nu luptase niciodată pe Frontul de Est și nu era în stare să înțeleagă natura specifică a teatrului de operații de acolo. Hitler a fost angajat în sensul literal al cuvântului căpătând găuri. Dar, pe de altă parte, a trebuit să suporte faptul că hărțile dădeau o idee complet insuficientă despre originalitatea zonei. În primăvara anului , a comandat personal trimite primii șase "Tigri" pregătiți pentru luptă în față. Ca de obicei, se așteptau rezultate senzaționale de la eșantioane ale celor mai noi echipamente militare. Hitler a pictat în fața noastră o imagine absolut fantastică: obuzele tunurilor antitanc sovietice de mm, care, de obicei, chiar și de la distanță lungă străpungeau cu ușurință armura frontală a tancurilor noastre T-IV, ricoșează acum turela masivă și corpul Tigru și în cele din urmă împinge punctele de tragere în pământ. Generalii i-au atras imediat atenția lui Hitler asupra faptului că pentru a demonstra puterea de luptă a Tigrilor a ales o zonă mlaștină și tancurile nu vor putea manevra acolo. Hitler nu a fost de acord cu argumentele lor, dar a făcut-o destul de calm. Tot ce a rămas a fost să aștept cu încordare rezultatele primului atac al Tigrilor, iar eu personal mă temeam serios pentru trenul lor de rulare. După cum sa dovedit, puțin depindea de ea. Rușii au așteptat pur și simplu ca Tigrii să treacă de pozițiile lor și apoi au deschis focul asupra primului și ultimului tanc. Obuzele au străpuns imediat turnurile - pe lateral, armura de pe ele nu era suficient de puternică. Cele patru tancuri rămase nu se mai puteau mișca înainte sau înapoi, iar terenurile mlaștinoase răspândite în jurul lor nu le-au permis să se întoarcă. Acum erau sortiți distrugerii. Hitler nu a reacționat în niciun fel la un eșec atât de evident al misiunii de luptă, care, printre altele, a fost vina lui, iar pe viitor nu a mai atins acest subiect. Generalul colonel Jodl a raportat despre situația din teatrul de operațiuni vestic - atunci luptele au fost doar pe teritoriul Africii de Nord. Și aici, Hitler a căutat să aprofundeze toate detaliile. Rommel i-a trezit în mod repetat nemulțumirea lui Hitler cu privire la faptul că a raportat foarte indistinct la sediu despre înaintarea trupelor sale, adică pur și simplu i-a ascuns adevărata stare de lucruri pentru a prezenta în mod neașteptat vești senzaționale despre o situație complet schimbată pe front. Hitler a fost violent indignat, dar, având o simpatie puternică pentru Rommel, a închis ochii la comportamentul său. De altfel, Jodl, în calitate de șef de stat major al conducerii operaționale a Wehrmacht-ului, trebuia să coordoneze operațiunile militare pe toate fronturile. Dar Hitler și-a asumat sfidător această sarcină, dar atât de clar și nu a fost implicat în implementarea acestuia. În esență, Jodl nu avea puteri bine definite. Dorind să obțină măcar un domeniu de activitate în general, sediul său a preluat conducerea operațiunilor pe fronturi individuale. Drept urmare, Hitler s-a trezit, parcă, între două state majore concurente și a putut

acționa în rolul său favorit de arbitru Cu cât situația a devenit mai înrăutățită, cu atât aceste sedii s-au certat mai înverșunat între ele despre transferul diviziilor individuale de pe Frontul de Est pe cel de Vest și invers În cadrul "discuției simultane asupra situației operațional-strategice în domeniul operațiunilor forțelor aeriene și navale", ofițerii de legătură sau adjutanții reprezentând aceste tipuri de trupe făceau de regulă rapoarte generalizatoare asupra evenimentelor care avuseseră loc în ultima zi Ei au relatat pe scurt despre raidurile aeriene asupra Angliei, bombardamentul orașelor germane și succesele impresionante ale submarinelor germane Hitler le-a oferit comandanților săi șefi ai aerului și marinei o discreție aproape deplină și, de obicei, cel puțin la acel moment, a intervenit doar în rarele ocazii în care era necesar sfatul său La finalul întâlnirii, Keitel, de regulă, a depus mai multe documente spre semnare De obicei era vorba despre acele ordine care provocau ridicol sau frică, care trebuiau să-l salveze de reproșurile ulterioare din partea lui Hitler Am declarat imediat că Keitel abuza de acest drept într-un mod inacceptabil, pentru că în acest fel, ideile și intențiile fundamental diferite una de cealaltă dobândesc forța unei ordini și creează confuzie și haos complet de neimaginat Datorită prezenței unui număr mare de oameni într-o cameră relativ mică, a existat întotdeauna aer viciat, din cauza căruia eu - ca mulți alți participanți la întâlnire - m-am obosit foarte repede Unitatea de ventilație, potrivit lui Hitler, a creat doar "presiune excesivă", care, la rândul său, a provocat o durere de cap și greață ușoară Prin urmare, a fost inclus doar înainte și după întâlnire Chiar și pe vreme bună, ferestrele au rămas mereu închise, chiar și ziua erau acoperite cu perdele groase perdele Din această cauză, în interior domnea o atmosferă destul de mohorâtă M-am așteptat ca participanții la întâlnire să accepte cu blândețe raportul pe care l-a citit și am fost uimit de cât de sincer, deși sub ton, ofițerii au discutat problemele evidențiate în acesta Adesea ei, fără să acorde nicio atenție prezenței lui Hitler, s-au așezat în spatele lui Hitler a fost împiedicat doar în acele cazuri când erau îngrijorați inutil și vorbeau prea tare între ei De îndată ce a ridicat capul cu o privire nemulțumită, toată lumea a tăcut imediat Opunând în mod deschis lui Hitler, și apoi doar la început într-o formă foarte precaută, la întâlnirile operaționale au început abia în toamna anului Hitler a acceptat destul de calm criticile celor care au participat ocazional la aceste întâlniri, dar pe de altă parte a cerut supunere deplină de la angajații săi permanenți El însuși, încercând să convingă pe oricine de nevinovăția sa, s-a extins îndelung pe subiecte generale și a încercat, pe cât posibil, să nu atingă probleme specifice De obicei, nici măcar nu le dădea interlocutorilor săi un cuvânt de spus și, de obicei, evita cu succes să discute probleme controversate, sugerându-le să facă acest lucru într-o conversație în privat El a crezut că va fi destul de dificil pentru liderii militari de vârf să recunoască că au greșit în prezența ofițerilor de stat major De asemenea, i se părea că atunci cu siguranță nu vor putea rezista farmecului și elocvenței lui magice La telefon, Hitler nu a putut profita din plin de aceste calități și, prin urmare, nu i-a plăcut să discute probleme importante cu interlocutori invizibili Seara târziu, a avut loc și o "discuție de seară a situației operațional-strategice", în cadrul căreia unul dintre tinerii ofițeri ai Statului Major General a raportat evenimentele petrecute în ultimele ore În același timp, Hitler prefera de obicei să primească informații personal, izolat cu el Totuși, dacă am luat cina cu Hitler înainte de asta, el mă invita întotdeauna să fiu prezent la raport În mod

caracteristic, el s-a comportat mai liber decât în timpul zilei și, în general, întreaga atmosferă în aceste ore era mult mai puțin apăsătoare. Vina pentru faptul că Hitler și-a imaginat în cele din urmă un supraom este purtată și de cercul său interior. Chiar și feldmareșalul Blomberg, primul și ultimul ministru de război din guvernul lui Hitler, a declarat în mod repetat public că "Führer-ul are un talent militar remarcabil". Chiar și o persoană mult mai modestă și înzestrată cu mult mai multă stăpânire de sine, ascultând în permanență doar cuvinte laudative care i se adresează, după un timp nu ar mai putea să-și evalueze realist capacitățile. Prin fire, Hitler era înclinat să primească sfaturi doar de la cei care, ca el, se complau cu iluzii și erau gata chiar să-l depășească într-o evaluare prea optimistă a situației. Acest lucru se aplică în primul rând Keitel. Ori de câte ori Hitler a luat decizii cu care majoritatea ofițerilor nu erau de acord și la care, prin urmare, au reacționat cu tăcere demonstrativă, nimeni altul decât Keitel a căutat să-l convingă pe Führer că se presupune că, ca întotdeauna, a făcut ceea ce trebuie și a găsit cuvintele necesare. A fost constant lângă Hitler și, ca urmare, a căzut complet sub influența lui. Dintr-un conducător militar care a inspirat respect nu numai prin înfățișarea sa respectabilă, ci și cu păreri amănunțite ca de burghez, s-a transformat, în esență, într-un lacheu, adică într-un om nesincer, fără părere proprie și gata să lingusească și mulțumiți stăpânului său în toate felurile posibile în inima lui, Keitel, fără îndoială, a suferit grav, dar nu s-a putut abține: inutilitatea discuțiilor cu Hitler l-a determinat în cele din urmă pe Keitel să fie de acord cu el în toate dinainte. La urma urmei, dacă s-ar fi gândit să înceapă să-și apere opinia, Hitler i-ar fi găsit imediat un înlocuitor și, bineînțeles, l-ar fi numit pe același lingusător și mulțumit ca șef de stat major al OKW. În - , adjutantul principal al lui Hitler, Schmundt, care a ocupat simultan funcția de șef al departamentului principal de personal al forțelor terestre, împreună cu alți câțiva generali, a încercat să-l numească pe decisiv și energic feldmareșal Kesselring în acest post, iar pe Hitler ca un rezultat a declarat că nu va refuza niciodată serviciile lui Keitel pentru că i se "dau ca câine". Probabil că și-a dorit ca toți oamenii din jurul lui să fie ca Keitel. Jodl s-a opus foarte rar în mod deschis la adresa lui Hitler. De regulă, își ascundea gândurile, pentru ca mai târziu, într-o conversație cu Hitler, să-l convingă să facă concesii sau chiar să-și inverseze complet decizia. Uneori chiar și-a permis să vorbească în mod disprețuitor despre Hitler, ceea ce mărturisea aprecierea mai mult sau mai puțin sobră a personalității comandantului suprem. Subordonații lui Keitel - de exemplu, generalul Warlimont - nu ar fi putut avea mai mult curaj decât șeful lor: Keitel nu i-a apărat niciodată de atacurile lui Hitler. Ocazional, ei au încercat să corecteze ordinele lui Hitler, care erau complet contrare bunului simț, și astfel să minimizeze posibilele daune din cauza lor. Sub conducerea supusului Keitel, căruia îi era teamă să-și arate chiar și cea mai mică independență, sediul OKW a fost nevoit să caute cele mai de neconceput ocoliri pentru a-și atinge obiectivele. Pregătirea generalilor de vârf de a fi de acord cu Hitler în toate s-a explicat într-o oarecare măsură și prin surmenajarea lor. Hitler era obișnuit să lucreze în așa fel încât să nu existe nicio problemă de rutină zilnică normală pentru generali și ofițerii sediului OKW. Nici măcar nu au dormit prea mult. O astfel de activitate fizică excesivă joacă un rol, mai ales atunci când o persoană este obligată să lucreze cu dăruire deplină pentru o perioadă lungă de timp. Chiar și la întâlnirile informale, Keitel și Jodl dădeau impresia de oameni

epuizați sub povara responsabilităților și devastați mental Văzând că toți angajații lui Hitler lucrează până la uzură, am hotărât că trebuie să atragă oameni noi care să-i ajute, și alături de Fromm, sub pretextul necesității de a raporta starea de fapt în Planificarea Centrală Directorate, l-am luat acolo de mai multe ori pe prietenul meu Milch La început totul a mers bine, iar Milch, propunând să renunțe la producția pe scară largă planificată de bombardiere grele și, în schimb, să continue cu programul de producție de luptători, sa întâlnit cu înțelegere din partea lui Hitler și și-a sporit semnificativ influența asupra lui Dar apoi Goering i-a interzis să apară la sediu A Speer Reședința lui Goering pe teritoriul sediului era un mic pavilion, pentru că de obicei venea acolo pentru o perioadă scurtă de timp Când l-am întâlnit în toamna anului sub acoperișul acestei clădiri ușoare, Reichsmarschall-ul a făcut, de asemenea, o impresie departe de a fi cea mai bună Înăuntru, nimic nu semăna cu mobilierul spartan al buncărului lui Hitler și, în general, Goering prefera să stea pe scaune Cu o privire deprimată, a spus: "Dacă după acest război vom reuși să menținem Germania în granițele anului , ne vom considera foarte norocoși" Adevărat, a încercat imediat să neteze impresia unei evaluări atât de sumbre a poziției noastre și a rostit câteva maxime banale care ar fi trebuit să mărturisească încrederea lui de nezdruccinat în victorie Cu toate acestea, acum mi se părea că, în ciuda nerușinei sincere cu care Goering era de acord cu aproape fiecare cuvânt al lui Hitler, în sufletul său era deja conștient de inevitabilitatea înfrângerii Ajuns la sediu, Goering obișnuia să se retragă câteva minute în pavilionul rezervat lui Reprezentantul său, generalul Bodenschatz, a părăsit imediat sala pentru întâlniri operaționale și, după cum ne-am asumat, și-a informat telefonic șeful despre toate problemele controversate care au apărut Apoi Goering a apărut în cameră și, fără să aștepte o invitație, a apărut cu ardoare chiar punctul de vedere pe care Hitler dorea cu siguranță să-l impună generalilor săi Și apoi Hitler, aruncând o privire triumfătoare asupra participanților la întâlnire, a spus: "Vedeți, Reichsmarschall-ul împărtășește pe deplin opinia mea" Pe noiembrie , m-am trezit cu Hitler în trenul său special cu destinația Munchen În astfel de călătorii, Hitler nu era dominat de rutina care predomina la sediu și am reușit cu ușurință să-l atrag în multe ore de discuții despre problemele generale ale dezvoltării industriei militare Într-unul dintre vagoanele acestui tren special se afla o stație radio puternică, un centru telefonic și un departament de telegraf Hitler era însoțit de Jodl și de mai mulți ofițeri de rang înalt ai Statului Major În tren era o atmosferă foarte tensionată Am întârziat câteva ore, deoarece am stat mult timp fiecare stație mai mult sau mai puțin mare, așteptând ca linia noastră să fie conectată la rețeaua de telefonie imperială Așteptam cu nerăbdare informații proaspete, căci știam deja că dimineața devreme o întregă armată de nave de transport, însoțite de numeroase nave de escortă, a intrat în strâmtoarea Gibraltar Anterior, Hitler se apropia întotdeauna de fereastră în timpul opririlor trenului său special Acum, aparent, voia să se izoleze de lumea exterioară; în orice caz, draperiile de la fereastra care dădea spre platformă erau acum mereu trase strâns Când, seara târziu, ne-am așezat cu Hitler să luăm masa în vagonul de salon - pereții ei erau tăiați cu lemn de trandafir -, la început, niciunul dintre noi nu a acordat atenție trenului de marfă care stătea pe linia vecină și soldații germani epuizați și înfometați care se întorceau din Frontul de Est în vagoane de vite, printre care erau mulți răniți, s-a uitat de ceva vreme cu atenție la compania adunată la masa încărcată cu

preparate delicioase Imaginea suferinței umane care i s-a deschis lui Hitler la doi metri de fereastra mașinii l-a făcut să sară brusc în sus Cu toate acestea, nu a ridicat mâna în semn de salut și nu a existat deloc altă reacție - i-a făcut doar semn comandantului să coboare rapid draperiile Aceasta a pus capăt uneia dintre rarele întâlniri ale lui Hitler din a treia perioadă a războiului cu soldații obișnuiți care luptau pe front Dar el era la fel Acum la fiecare stație am primit un mesaj că numărul de nave este în continuă creștere Se pare că Statele Unite și Marea Britanie s-au angajat într-o operațiune grandioasă Toate navele lor detectate de aeronavele noastre de recunoaștere au trecut deja de strâmtoarea Gibraltar și au intrat în Marea Mediterană "O operațiune de aterizare fără egal în istoria lumii", a vorbit Hitler cu admirație și, poate, nici nu și-a amintit în acel moment că astfel de operațiuni erau acum îndreptate direct împotriva lui Navele au ancorat la nord de coastele Algerului și Marocului și până dimineața nu s-a făcut nicio încercare de aterizare Hitler a rămas nedumerit toată noaptea cu privire la comportamentul misterios al comandamentului anglo-american și a propus unul unsprezece* versiune după alta El credea că, cel mai probabil, acest convoi a livrat loturi mari de muniție, alimente și combustibil pentru unitățile Armatei a VIII-a britanice care dezvoltau ofensiva împotriva Corpului nostru african Potrivit acestuia, navele s-au adunat într-un singur loc pentru a străbate strâmtoarea Messina sub acoperirea întinericului, protejându-le de aeronavele germane Dar, crezând că inamicul, la fel ca el, avea și o înclinație pentru operațiuni militare riscante, Hitler nu a exclus următoarea posibilitate: "Vor ateriza în centrul Italiei în această seară și nu vor întâmpina nicio rezistență acolo Nu există trupe germane acolo, iar italienii se vor împrăstia în toate direcțiile În acest fel vor putea tăia nordul Italiei de la sud Și ce soartă îl așteaptă atunci pe Rommel? În curând va suferi o înfrângere zdrobitoare Nu mai are aproape nicio rezervă, iar navele noastre nu pot pătrunde până la el! Hitler s-a pus în locul inamicului și a fost încântat de perspectiva de a-i deschide brusc, cel puțin în cuvinte, o operațiune de aterizare la scară atât de mare, pentru că el însuși nu mai avea astfel de oportunități de multă vreme: "Eu avea să ocupe imediat Roma și să formeze acolo un nou guvern italian Sau iată o altă opțiune Această armată se îndreaptă spre coasta sudului Franței și debarcă trupe acolo Întotdeauna am făcut concesii prea ușor Și iată rezultatul! Nu sunt deloc trupe germane acolo, ca să nu mai vorbim de fortificații Am făcut o greșală uriașă, nu trimitem trupe acolo Guvernul lui Pétain, desigur, nu va oferi nicio rezistență! În acel moment, se pare că a uitat că amenințarea de moarte planează acum nu asupra nimănui, ci asupra lui Considerațiile exprimate de Hitler nu aveau nicio legătură cu realitatea Nici nu-i venea prin minte că o operațiune de aterizare atât de grandioasă nu trebuia deloc să se limiteze la o aventură Debarcarea trupelor pe coastă în locuri sigure, de unde puteau dezvolta ofensiva aproape nestingerită și, prin urmare, evita pierderile inutile - o astfel de strategie era profund străină de natura sa Dar în acea noapte, el și-a dat seama cu siguranță că un al doilea front va fi deschis în curând Îmi amintesc încă bine cât de șocat am fost de discursul ținut de Hitler la aniversarea tentativei eșuate de lovitură de stat din În loc să sublinieze gravitatea situației și să îndemne oamenii să lucreze cu efort maxim, el a dat dovadă de încredere în victorie și a aruncat în sală fraze năucitoare "Sunt complet idioți dacă cred că vor putea vreodată să învingă Germania Noi nu vom muri, ceea ce înseamnă că vor muri alții " Așa a vorbit Hitler despre inamic,

despre care a vorbit cu mult respect abia ieri La sfârșitul toamnei anului , Hitler a spus cu o voce jubilatoare la una dintre întâlnirile operaționale: "Așadar, rușii trimit cadeți din școlile militare în luptă - dovadă de nerefuzat că și-au epuizat toate rezervele Altfel, nu ar fi sacrificat cadrele de ofițeri tineri" Câteva săptămâni mai târziu, pe noiembrie , Hitler - pe atunci izolat în Obersalzberg - a primit primele rapoarte despre începerea unei ofensive de iarnă pe scară largă a Rusiei, care a dus la capitularea Armatei a -a nouă săptămâni mai târziu După o pregătire puternică de artilerie, unitățile sovietice au spart pozițiile defensive ale diviziilor române de lângă Serafimovici Hitler a încercat la început să atribuie această catastrofă calităților slabe de luptă ale aliaților săi și, într-un efort de a-i diminua semnificația, a început să vorbească despre ele cu dispreț Cu toate acestea, în curând trupele sovietice au făcut o gaură în apărarea diviziilor germane și au intrat în spațiul operațional Hitler se plimba înainte și înapoi în sala imensă a Berghof: "Generalii noștri continuă să facă aceeași greșală Ei supraestimează puterea inamicului Dar, judecând după rapoartele din prima linie, nu mai are un număr suficient de soldați și ofițeri S-a slăbit pentru că a suferit prea multe pierderi Dar nimeni nu vrea să se ocupe de asta Nimeni deloc! Și cât de prost sunt pregătiți ofițerii ruși! În general, ei nu sunt în măsură să se angajeze în pregătirea ofensivei Știm deja ce este nevoie Mai devreme sau mai târziu rușii se vor opri Vor respira doar între timp, vom arunca în luptă câțiva diviziuni proaspete și totul se va întoarce la locul său În Berghof, el era, parcă, izolat de întreaga lume și, prin urmare, nu înțelegea ce se întâmplase cu adevărat Trei zile mai târziu, văzând că rapoarte tulburătoare soseau într-un flux nesfârșit, a plecat în grabă în Prusia de Est Câteva zile mai târziu, la Rastenburg, am avut ocazia să examinez o hartă a personalului, pe care sectorul sudic al frontului, care se întindea de la Voronezh până la Stalingrad, pe o fâșie de de kilometri lățime, era complet subțiat de multe săgeți roșii Ei au marcat avansarea trupelor sovietice între ele, pe alocuri, au fost desenate mici cercuri albastre - buzunare de rezistență din rămășițele unităților germane și aliate Inelul de încercuire s-a închis deja în jurul Stalingradului Pe hartă era reprezentat prin cercuri roșii Hitler a fost foarte îngrijorat de situație și a ordonat să transfere acolo în grabă trupe din alte sectoare ale frontului și din teritoriile ocupate Nu s-a obosit niciodată să creeze o rezervă operațională, deși generalul Zeitzler l-a avertizat cu mult înainte de aceste evenimente că fiecare dintre diviziile care luptau în sudul Rusiei a fost nevoită să-și întindă prea mult formațiunile de luptă și, prin urmare, nu poate respinge o puternică ofensivă sovietică După încercuirea Stalingradului, Zeitzler - îmi amintesc că am fost lovit atunci de ochii lui inflamați din multe nopți nedormite și de fața lui albă ca creta - și-a propus să permită imediat Armatei a -a să facă o descoperire, apoi și-a apărat cu încăpățănare punctul de vedere El a descris în detaliu cât de scăzută este rația zilnică de hrană asediată și a subliniat că, din cauza lipsei de combustibil, soldații care luptau în ruine sau pe câmpurile înzăpezite nu primeau hrană fierbinte nici măcar pe ger puternic Hitler i-a ascultat cu calm argumentele Era complet neliniștit și se comporta cu o încredere de nezdruncinat, ca și cum ar fi vrut să demonstreze că Zeitzler exagera pericolul și că nervii lui pur și simplu cedaseră "Un contraatac dinspre sud, efectuat la ordinele mele, va duce la refacerea liniei frontului Nu este prima dată când ne aflăm în această poziție și mereu până la urmă a ieșit cu onoare din asta El a ordonat să trimită

trenuri cu alimente după trupele care înaintau, combustibil și îmbrăcăminte caldă, astfel încât, după eliberarea Stalingradului, să ușureze imediat suferința soldaților și ofițerilor Armatei a -a Apoi a acceptat din nou să-l asculte pe Zeitzler și nici măcar nu l-a întrerupt niciodată Șeful Statului Major General a afirmat răspicat: forțele care participă la contraatac sunt prea slabe și, numai prin alăturarea Armatei a -a care s-a străpuns spre vest, vor putea ocupa și întări poziții la sud de Stalingrad, Hitler nu l-a putut convinge În cele din urmă, după o ceartă de jumătate de oră, Hitler și-a pierdut răbdarea: "Stalingradul trebuie să stea La urma urmei, aceasta este poziția noastră cheie Dacă nu le permitem rușilor să transporte mărfuri de-a lungul Volgăi, ei vor fi într-o poziție extrem de dificilă Cum altfel pot transporta cereale din sudul Rusiei în nord?" Acest argument nu suna foarte convingător și am avut impresia că Stalingradul era doar un fel de simbol pentru el Oricum ar fi, dar după polemica cu Zeitzler, a oprit toate discuțiile pe această temă A doua zi situația s-a înrăutățit Zeitzler era și mai hotărât să-l oblige pe Hitler să-și reconsidere punctul de vedere, situația din sala de conferințe operaționale era apăsătoare, iar Hitler părea complet deprimat Chiar și el însuși a început brusc să vorbească despre posibilitatea unei descoperiri și a ordonat din nou să calculeze câte tone de alimente și combustibil sunt necesare pentru a menține moralul a peste de soldați Exact douăzeci și patru de ore mai târziu, soarta unităților încercuite s-a hotărât în sfârșit, când un Goering vesel și vesel a apărut brusc în sala pentru întâlniri operaționale Un zâmbet i-a strălucit pe față și semăna foarte mult cu un actor de operetă care a primit rolul victoriosului Reichsmarschall "Este posibil să se asigure aprovizionarea Armatei pe calea aerului?" îl întrebă Hitler cu o voce neașteptat de timidă Goering și-a întins brațele în lateral și a anunțat solemn: "Führerul meu! Vă garantez personal că avioanele noastre vor livra toate proviziile necesare Armatei a -a Poți fi sigur de asta!" Mai târziu, Milch mi-a spus că, conform calculelor Marelui Stat Major al Forțelor Aeriene, nu a fost posibil să se înființeze un pod aerian cu trupele prinse în cazanul Stalingrad Zeitzler și-a exprimat și el îndoiele Dar Goering l-a întrerupt brusc pe general și a declarat că acum această chestiune era exclusiv de competența lui și ofițerii din subordinea lui vor face toate calculele necesare Hitler, care a alcătuit întotdeauna cu atenție coloane de cifre, nici măcar nu s-a demnitat să afle în acea zi exact câte avioane ar fi necesare pentru asta După cuvintele lui Goering, el s-a animat cumva imediat Fosta sa hotărâre i-a revenit: "Atunci trebuie să păstrezi Stalingradul cu orice preț! Nu este nevoie să continuăm discuții fără sens despre descoperirea Armatei a -a Ea va fi apoi forțată să-și abandoneze toate armele grele și să devină incapabilă Nu, Armata a -a va rămâne la Stalingrad!" Deși Göring știa că de el depinde acum soarta a mii de oameni, pe decembrie , ne-a invitat cu calm la premiera operei Die Meistersingers of Nürnberg a lui Richard Wagner, care trebuia să deschidă solemn noul sezon de teatru din clădirea reconstruită a Operei de Stat din Berlin după bombardament Am ajuns acolo îmbrăcați în uniforme și frac și ne-am ocupat cu decor în cutia guvernamentală Veselia care domnea în jurul meu contrasta atât de puternic cu evenimentele petrecute pe front, încât mi-am reproșat îndelung că am acceptat invitația lui Goering Câteva zile mai târziu m-am întors la sediu Zeitzler raporta acum zilnic cantitatea de alimente și muniții livrate prin aer Armatei a -a; era o mică parte din ceea ce promisese Goering Adevărat, Hitler a cerut în mod repetat un raport de la

Goering, dar Reichsmarschall a evitat cu îndemânare explicații și s-a referit la vreme rea, ceață, grindină sau viscol El a susținut că, de îndată ce vremea se va îmbunătăți, avioanele vor arunca cantitatea de marfă promisă în cazan. Între timp, la Stalingrad, normele de eliberare a alimentelor au fost reduse în continuare. Acum, când a venit la cantina ofițerilor din Statul Major, Zeitzler a cerut în mod hotărât de fiecare dată să i se servească exact aceeași rație. Câteva zile mai târziu, Hitler i-a spus că o asemenea expresie de solidaritate cu soldații Armatei a -a este inacceptabilă pentru șeful Statului Major General, care este obligat să-și păstreze forțele și să mănânce normal. La randul lui Hitler a interzis să servească coniac și șampanie în cantina ofițerilor. Interdicția a fost în vigoare de câteva săptămâni, iar în tot acest timp o dispoziție decadentă a prevalat în cartierul general de teren al lui Hitler, iar fețele ofițerilor s-au transformat în măști. La masă, acum tăceam cu încăpățănare, din moment ce nimeni nu voia să vorbească despre moartea inevitabilă a Armatei a -a recent învingătoare. Gruparea trimisă de Hitler pentru a debloca cazanul și a livra muniție și alimente trupelor încercuite nu a fost niciodată capabilă să îndeplinească sarcina care i-a fost atribuită, dar când m-am trezit din nou la sediu la începutul lui ianuarie, am fost lovit de optimismul lui Hitler. Tot nu și-a pierdut speranța, deși dacă ceva ar putea salva Armata a -a, atunci doar permisiunea de a părăsi cazanul. Într-una dintre aceste zile, mi s-a întâmplat să observ cum, în camera adiacentă sălii pentru întâlniri operaționale, Zeitzler l-a implorat literalmente pe Keitel să-l sprijine astăzi și să primească ordinul corespunzător de la Hitler. El a spus că aceasta este singura șansă de a evita o catastrofă teribilă. Keitel, cu un patos excesiv în voce, a fost de acord cu șeful Statului Major General și a promis solemn că îi va oferi tot sprijinul. Dar când Hitler a declarat din nou că soldații Armatei a -a sunt obligați să stea până la capăt, Keitel a fost atât de mișcat de cuvintele sale încât s-a dus la hartă și a arătat cu degetul spre inscripția "Stalingrad" abia vizibilă printre marile cercuri roșii și a spus cu voce tare: "Führerul meu, îl vom ține!" Prins într-o situație fără speranță, la ianuarie, Hitler i-a acordat lui Milch puteri de urgență. Mareșalul de câmp a primit dreptul de a folosi aeronave atât ale aviației militare, cât și ale aviației civile pentru a livra mărfuri la Stalingrad și, fără a-l cere pe Goering, emite toate ordinele necesare pentru aceasta. Am vorbit cu el la telefon de multe ori și mi-a promis că va încerca să-mi scoată fratele din Stalingrad. Cu toate acestea, din cauza confuziei generale, el nu a fost niciodată găsit. Fratele meu mi-a trimis scrisori desperate. De la ei am aflat că atunci când s-a îmbolnăvit de icter și i s-au umflat membrele, a fost internat într-un spital de campanie, dar condițiile de acolo erau absolut insuportabile, de aceea, s-a hotărât să se întoarcă în unitatea sa și, într-adevăr, a ajuns cumva la postul de observare a artileriei, unde servise anterior. Din acel moment, el a fost trecut ca dispărut. Sute de mii de familii, ca mine și părinții mei, de ceva timp au primit scrisori de la cei dragi, livrate cu avioane militare de transport din Stalingradul înconjurat, apoi au pierdut orice contact cu ei. Ulterior, Hitler nu a spus niciun cuvânt despre această catastrofă, care a avut loc numai din vina lui și a lui Goering. El a ordonat doar formarea urgentă a unei noi Armate a -a, astfel încât să reînvie gloria predecesorului ei. Intrigi. În iarna lui, în plină bătălie de la Stalingrad, Bormann, Keitel și Lammers au decis, parcă, să-l încercuiască pe Hitler. De acum încolo, doar ei aveau dreptul să depună șefului statului spre semnare tot felul de ordine, ordine și alte

documente similare Hitler a semnat adesea fără gânduri decrete care le contraziceau pe cele emise anterior, creând astfel o confuzie de neimaginat, iar acum trei persoane au decis să pună capăt acestui lucru Hitler nu trebuia decât să ia o decizie finală Pe viitor, "consiliul celor trei" intenționa să-i explice lui Hitler esența diferitelor petiții și propuneri trimise lui Hitler avea mari speranțe în obiectivitatea și abordarea ei imparțială a afacerilor "Consiliul celor trei" a distribuit sferele de influență între ele în felul următor Prin Keitel, ordinele și directivele de la toate autoritățile de comandă ale Wehrmacht-ului urmau să fie semnate lui Hitler, dar comandanții-șefi ai forțelor aeriene și navale de la bun început s-au opus cu fermitate instituirii unei tutele asupra lor și el nu a reușit niciodată nimic Lammers intenționa să preia soluționarea conflictelor dintre ministere, precum și soluționarea tuturor problemelor legate direct de domeniul managerial de activitate agentii guvernamentale Dar Bormann l-a lipsit treptat pe Lammers de puterea reală și nu i-a dat ocazia de a discuta cu Hitler mult timp Bormann s-a străduit de fiecare dată să raporteze situația politică internă din țară, dar nu avea o viziune suficient de largă și, în plus, era lipsit de contactul cu lumea exterioară De mai bine de opt ani, îl urmărea pe Hitler ca pe o umbră, fără riscul să plece într-o călătorie lungă de afaceri sau să plece în vacanță și, mai ales, îi păsa că nimeni nu-i poate submina autoritatea El cunoștea foarte bine pericolul pe care deputații ambițioși îl reprezentau pentru superiorii lor imediați, din moment ce odinioară ocupase tocmai o asemenea funcție în aparatul lui Hess La urma urmei, nu trebuia decât să-i prezinte pe acești oficiali lui Hitler, deoarece el le dădea imediat instrucțiuni și, în general, îi trata ca și cum ar fi apropiații săi Acest lucru s-a explicat nu doar prin dorința lui de a urma principiul "împărți și stăpânește" peste tot și pretutindeni, ci și prin faptul că îi plăcea să vadă fețe noi în jurul său și să pună la încercare oameni noi Prin urmare, pentru orice eventualitate, mulți miniștri au încercat să nu aibă sub comanda lor deputați educați și energici Dacă "consiliul celor trei" a reușit să-și ducă la îndeplinire intenția de a-l izola pe Hitler și de a-i furniza doar informații filtrate cu atenție de ei, atunci în cele din urmă acest lucru ar putea duce la abandonarea regimului de putere personală, dar Bormann, Keitel și Lammers erau prea obișnuiți să acționeze în numele lui Hitler și i-au urmat cu sclavie voința Cu toate acestea, Hitler a încetat curând să țină seama de regulile stabilite de ei - orice tutelă era o povară pentru el, deoarece era fundamental contrară naturii sale În mod firesc, crearea "bordului celor trei" i-a derutat pe cei care nu făceau parte din acesta și, la prima vedere, le-a slăbit în mod semnificativ pozițiile De fapt, singurul Bormann reprezenta un potențial pericol pentru înalții funcționari, întrucât chiar a reușit să ocupe o poziție exorbitantă Profitând de inerția lui Hitler, el însuși a stabilit care dintre oficialii guvernamentali ar putea obține audiență la Führer - sau mai degrabă, care dintre ei nu ar trebui să aibă voie să-l vadă Aproape niciunul dintre miniștri, Reichs și Gauleiters nu avea acces direct la Hitler; toți trebuiau să-i ceară lui Bormann să-i prezinte problemele Bormann a acționat foarte repede, iar în câteva zile liderul de rang înalt a primit un răspuns scris, pe care altfel ar fi trebuit să aștepte câteva luni Bormann a făcut o excepție pentru mine Eram responsabil pentru producția de produse nu civile, ci militare și în orice moment puteam obține o întâlnire cu Hitler Ora pentru audiența mea a fost stabilită de adjutanții săi De obicei întâlnirea noastră cu el se termina cu adjutantul cu chip impasibil, în mod militar, raportat

pe scurt despre sosirea lui Bormann, iar acesta apărea imediat pe prag cu același dosar în mâini Într-o manieră monotonă și enfatic de afaceri, în câteva propoziții a conturat esența memorandumurilor care i-au fost trimise, apoi a oferit propria sa versiune a soluției În cele mai multe cazuri, Hitler a dat din cap și a spus: "Sunt de acord" Numai acest cuvânt a fost suficient pentru a-l determina pe Bormann să înceapă să elaboreze directive lungi, deși Hitler și-a exprimat adesea consimțământul doar de dragul formalității În acest fel zece sau mai multe decizii importante se luau uneori într-o oră; de fapt, Bormann a fost cel care a dus la îndeplinire politica internă a Reich-ului Câteva luni mai târziu, a reușit să obțină semnătura lui Hitler sub un document aparent lipsit de sens și a devenit "Secretarul Fuhrerului" Dacă până în acest moment era autorizat oficial să se ocupe doar de afacerile interne ale partidului, atunci noua funcție îi permitea deja oficial să se amestece în orice domeniu de activitate De îndată ce am obținut primele succese în domeniul producției de arme, Goebbels a încetat imediat să fie jignit - relațiile noastre s-au deteriorat după povestea cu Lida Baarova - și a început să mă curteze în toate felurile posibile La rândul meu, în vara lui , l-am rugat să-și folosească întreaga sa mașinărie de propagandă - știri, reviste ilustrate, ziare - pentru a-mi ridica prestigiul A fost suficient ca ministrul Propagandei să dea un ordin subordonaților săi, iar faima mea a cuprins tot Reich-ul Acum, angajații Ministerului Armamentului se puteau baza pe autoritatea mea sporită în luptele lor zilnice cu organele de stat și de partid Discursurile lui Goebbels au dat impresia că au fost rostite de un fanatic înnebunit, dar, în realitate, vorbitorul nu putea fi numit o persoană cu un temperament violent Nu curgea sânge fierbinte în vene Era harnic, harnic, extrem de pedant, iar aderarea la doctrina de partid era combinată în el cu o perspectivă largă și o minte limpede El a putut nu numai să ajungă imediat în miezul problemei în discuție, ci și - așa cum mi s-a părut atunci - să tragă concluzia corectă și să dea o evaluare corectă a situației Goebbels era un gânditor logic, un semn sigur că fusese cândva student universitar Acest cinic era timid doar în fața lui Hitler În prima perioadă a războiului, Goebbels nu numai că nu s-a diferențiat în planuri ambițioase, ci, dimpotrivă, deja în și-a exprimat dorința, după încheierea lui victorioasă, de a se retrage imediat și de a se deda la activitățile sale preferate, deoarece prin aceea momentul în care o nouă generație ar veni la putere și ar urma să-și asume povara responsabilității Situația catastrofală care domnea pe front în decembrie l-a determinat să invite tot mai mult trei colegi la locul său: Walter Funk, Robert Ley și eu Alegerea lui a căzut asupra noastră nu întâmplător: toți am primit studii superioare Am fost șocați de rezultatul bătăliei de la Stalingrad și nu ne-a lovit atât soarta tragică a soldaților Armatei a -a, ci faptul că Hitler, cu o putere atât de enormă, nu a putut preveni catastrofa La urma urmei, înainte de asta, toate eșecurile au fost compensate de victorii, obligându-te să uiți imediat de pierderile suferite De data aceasta, pentru prima dată, nu se aștepta nimic de acest fel "La început am reușit să obținem succese semnificative pe câmpurile de luptă, limitându-ne la măsuri cu jumătate de inimă acasă", a spus Goebbels în timpul uneia dintre aceste întâlniri din ianuarie - Și am decis că putem continua să câștigăm victorie după alta fără prea mult efort Dimpotrivă, britanicii au fost mult mai norocoși, deoarece forța lor expediționară a fost înconjurată la Dunkerque la începutul războiului Cu această înfrângere, ei au justificat necesitatea unei restricții drastice de către populație a nevoilor lor Stalingradul este Dunkerque Ne străduim să menținem

oamenii într-o dispoziție bună, dar acest lucru nu este suficient Deci nu vom câștiga " Referindu-se la datele primite de la ramurile ministerului său împrăștiate în toată țara, Goebbels a subliniat că nemulțumirea crește în rândul populației Oamenii cer să nu mai răsfeți obiceiurile proaste ale celor care sunt obișnuiți să trăiască în lux, în general, acum se cere nu numai să depună toate eforturile, ci și să se limiteze vizibil în toate, altfel conducerea nu va mai putea recâștiga încrederea pe care și-au pierdut-o în ei înșiși De asemenea, trecerea economiei la o bază militară a forțat populația să facă sacrificii considerabile Hitler a cerut constant o creștere a producției militare și, în plus, Wehrmacht-ul a suferit pierderi atât de uriașe pe Frontul de Est, încât de tineri muncitori calificați au fost nevoiți să recruteze aproape simultan de tineri muncitori calificați pentru a-și reînnoi rândurile Dar orice reducere a fabricilor și fabricilor personalului german ne-a creat inevitabil dificultăți S-a dovedit brusc că chiar și în orașele care au fost supuse raidurilor aeriene grele, viața continuă ca de obicei Și deși multe dintre spațiile în care se aflau departamentele financiare au fost distruse, iar documentele depozitate în ele au ars, volumul deducerilor fiscale către trezorerie aproape că nu a scăzut În efortul de a oferi industriașilor cât mai multă independență, le-am sugerat să încetăm să-i tratăm cu neîncredere și să reducem drastic personalul organelor noastre administrative și de control, care numără aproape milioane de oameni A existat o discuție aprinsă când am prezentat un plan care le-ar oferi contribuabililor posibilitatea de a-și evalua propria situație financiară și de a plăti o anumită sumă de impozit pe venit La rândul său, statul refuză să revizuiască repartizarea taxelor făcută anterior Pentru a ne demonstra cazul, eu și Goebbels am făcut următorul argument: ce contează câteva milioane de venituri ascunse când războiul ne costă miliarde în fiecare lună? Un protest și mai mare a fost provocat de cererea mea de a stabili același program de lucru pentru toți funcționarii ca în întreprinderile industriei militare Conform calculelor mele, această măsură, precum și o scădere bruscă a nivelului de trai al segmentelor privilegiate ale populației, ar face posibilă atragerea fabrici cu aproximativ de oameni La o ședință a conducerii Direcției Centrale de Planificare care a avut loc în aceste zile, eu însumi a trebuit să recunosc cu amărăciune că punerea în aplicare a propunerilor mele atât de radicale ar avea consecințe foarte grave: "În consecință, dacă războiul durează suficient, ne vom transforma cu toții, în linii mari, în proletari" Astăzi chiar mă bucur că nu am reușit să-mi pun în practică planurile la acea vreme, altfel în viața economică a Germaniei în primele luni postbelice ar fi domnit un haos total, iar structurile ei de stat s-ar fi dezintegrat complet Dar sunt ferm convinși că dacă, să zicem, Anglia ar fi într-o poziție similară, astfel de propuneri ar fi imediat puse în aplicare Hitler a ezitat mult timp înainte de a aproba măsurile propuse de noi pentru reducerea aparatului de stat, limitarea cererii de bunuri de larg consum și închiderea multor instituții culturale I-am sugerat ca lui Goebbels să i se încredințeze această sarcină, dar Bormann, care nu avea încredere în nimeni, se temea că rivalul său ambițios va câștiga prea multă putere La insistențele sale, toate puterile necesare pentru aceasta i-au fost acordate unui membru al "consiliului celor trei" dr Lammers - lipsă de inițiativă, lipsită de darul improvizației, căruia i se ridica părul pe cap la simplul gând că ar fi avut să jignească interesele birocrăției atât de venerate de el Nimeni altul decât Lammers a prezidat în locul lui Hitler reuniunea Cabinetului de

Miniștri al Reich-ului, care a avut loc pentru prima dată după câțiva ani, în ianuarie Numai acei membri ale căror rapoarte ar fi trebuit să fie audiate au fost invitați să participe la ea Dar chiar faptul că au fost adunați nu oriunde, ci în sala de ședințe a Cabinetului de Miniștri, a mărturisit puterea enormă pe care "consiliul celor trei" o dobândise sau intenționa să o dobândească Această întâlnire și cele ulterioare au fost destul de furtunoase, Goebbels și Funk mi-au susținut programul, iar ministrul de Interne Frick și, bineînțeles, Lammers, așa cum era de așteptat, i s-au opus Sauckel, fără să se gândească de două ori, a declarat că poate recruta orice număr de muncitori necesari de la el pe terenurile ocupate, inclusiv numărul de profesioniști calificați Nici apelul lui Goebbels către liderii de partid de a abandona un stil de viață exagerat de lux nu a primit un răspuns La urma urmei, de îndată ce Eva Braun, de obicei tăcută și care nu avea niciodată propria opinie, a auzit că autoritățile intenționau să interzică coaforele permanente și să oprească producția de produse cosmetice, ea a profitat imediat de influența ei asupra lui Hitler și acesta a dat imediat înapoi În loc de o interdicție fără echivoc, mi-a recomandat să mă limitez la "crearea în secret a unei penurii artificiale de vopsea de păr și alte produse cosmetice" și, de asemenea, "să nu mai produc clește permanent" După mai multe întâlniri la Cancelaria Reichului, mi-a devenit clar pentru mine și pentru Goebbels că Bormann, Lammers și Keitel nu erau deloc dornici să susțină măsuri practice de creștere a producției de armament și toate eforturile noastre au fost complet în zadar din cauza atenției excesive acordate mici detalii La februarie, Goebbels a cerut "război total" într-un discurs Se adresa nu atât cetățenilor de rând, cât acelor reprezentanți ai păturilor privilegiate care nu doreau să fie de acord cu programul nostru radical de mobilizare a tuturor resurselor din spate În esență, aceasta a fost o încercare de a folosi masele largi pentru a exercita presiuni asupra lui Lammers și a altor lideri ai statului șovăitori și așteptați Numai în timpul celor mai de succes spectacole ale lui Goebbels am văzut publicul atât de abil condus la extaz Când am ajuns apoi la apartamentul lui, Goebbels, spre surprinderea mea, și-a analizat foarte sobru maniera exagerat de emoțională, reflectând cu voce tare dacă a obținut efectul psihologic dorit, așa cum ar fi făcut probabil un actor profesionist după o reprezentație În acea seară, a fost foarte mulțumit și de comportamentul publicului: "Ați observat? Au reacționat la cele mai mici nuanțe ale discursului meu și au aplaudat mereu doar în locurile potrivite Un public atât de alfabetizat din punct de vedere politic nu ești nicăieri altundeva nu vei găsi în Germania După cum s-a dovedit, organizațiile de partid au selectat în mod special oameni, printre care s-au numărat scriitori, jurnaliști și actori populari - de exemplu, Heinrich George Surprinse pe film și apoi prezentate în filmări de știri, reacția lor violentă a avut cu siguranță un impact puternic asupra populației De asemenea, Goebbels a căutat prin discursul său să-i reamintească lui Hitler, care acum gândește exclusiv în categorii militare, necesitatea de a acorda atenție politicii externe În plus, ministrul Propagandei a ținut să reamintească statelor occidentale pericolul care amenință întreaga Europă dinspre Est, iar câteva zile mai târziu a remarcat cu satisfacție că presa lor a răspuns în unanimitate tocmai acestui apel al său Goebbels, într-adevăr, nu a ascuns dorința lui de a deveni ministru al afacerilor externe Cu elocvența lui obișnuită, a încercat multă vreme să-l întoarcă pe Hitler împotriva lui Ribbentrop și, după cum i s-a părut, a reușit, deoarece

Hitler, contrar obiceiului său de a transfera imediat conversația pe un subiect mai interesant pentru el, i-a ascultat în tăcere raționament Goebbels aștepta deja cu nerăbdare victoria când Hitler a început brusc să-și laude rivalul Fuhrer-ul a declarat că Ribbentrop, ca nimeni altcineva, știe să negocieze cu "aliații" și și-a încheiat discursul cu o frază lapidară: "Îl judeci greșit pe Ribbentrop Este unul dintre cei mai remarcabili oameni de stat ai Germaniei, iar istoria îi va oferi cândva un rating mai mare decât Bismarck, pentru că a realizat mult mai mult Totodată, referindu-se la discursul lui Goebbels la Palatul Sporturilor, el l-a acuzat pe ministrul Propagandei că intenționează să stabilească contacte cu puterile occidentale și i-a interzis să atingă în continuare acest subiect în discursurile sale Cu toate acestea, după discursul lui Goebbels care a cerut "război total", au fost luate măsuri concrete, care au fost imediat aprobate cu ardoare de public El a ordonat închiderea tuturor restaurantelor și locurilor scumpe de divertisment din Berlin Goering a încercat însă să-și apere restaurantul preferat, Horcher, dar când participanții la demonstrația organizată de Goebbels aproape că au spart toate ferestrele de acolo, Reichsmarschall a fost forțat să se retragă De atunci, relația lui cu Goebbels s-a deteriorat În seara aceleiași zile în care Goebbels a ținut discursul menționat mai sus, mulți lideri militari și oameni de stat marcanti s-au adunat în conacul său situat lângă Poarta Brandenburg - ministrul Propagandei l-a construit cu puțin timp înainte de începerea războiului Printre aceștia s-au numărat feldmareșalul Milch, ministrul Justiției Tirak, secretarul de stat al Ministerului de Interne Stuckart și secretarul de stat Kerner, Funk și Ley Pentru prima dată a avut loc o discuție aprinsă asupra propunerii făcute de Milch și de mine: cum să-l induc pe Goering să-și folosească atribuțiile de președinte al Consiliului de Miniștri pentru Apărarea Reichului și să definească clar principalele direcții ale politicii interne Nouă zile mai târziu, Goebbels ne-a invitat din nou pe Funk, Ley și pe mine la el Conacul imens, mobilat luxos, făcea acum o impresie sumbră Dorind să demonstreze că a fost primul care a hotărât să se supună condițiilor "războiului total", Goebbels a ordonat ca sălile uriașe în care ținea de obicei recepțiile să fie bine încuiate, iar în restul camerelor să aducă aproape toate becuri Am fost invitați să intrăm într-o sală relativ mică, de aproximativ patruzeci până la cincizeci de metri pătrați Lachei în livre au pus repede sticle de coniac francez și cești de ceai pe mese, apoi Goebbels le-a ordonat să plece și să nu ne mai deranjeze "Nu poate continua așa", a început el răspicat Fuhrer-ul este departe și nu știe cum evaluăm situația aici, la Berlin Nu-i pot influența deciziile politice și nici măcar nu-i pot raporta măsurile urgente pe care intenționez să iau în cadrul competențelor mele Toate informațiile îi vin prin Bormann Hitler trebuie să fie forțat să vină la Berlin mai des " Goebbels a continuat spunând că Hitler s-a retras efectiv din politica internă Bormann este angajat în asta, creând cu pricepere iluzia lui Hitler că încă mai deține toate frâiele puterii în mâinile sale Bormann este condus doar de ambiție, este un doctrinar și împiedică implementarea unor planuri mai mult sau mai puțin rezonabile Prin urmare, în primul rând, este necesar să ne asigurăm că el nu mai exercită o influență atât de puternică asupra Fuhrer-ului Contrar obiceiului, de data aceasta Goebbels nu l-a cruțat pe Hitler și l-a supus unor atacuri critice: "Avem nu doar o criză de putere, ci, de fapt, o "criză a domnitorului!" Pentru un politician înăscut precum Goebbels, era complet de neînțeles de ce Hitler a abandonat activitatea politică pentru o ocupație atât de neimportantă precum conducerea

operațiunilor militare Nu trebuia decât să fim de acord cu el - la urma urmei, niciunul dintre noi nu avea o asemenea greutate politică ca Goebbels Critica lui asupra lui Hitler a dezvăluit adevărata esență a înfrângerii noastre de la Stalingrad Goebbels - și noi împreună cu el - s-au îndoit pentru prima dată de capacitatea lui Hitler de a câștiga Ministrul Propagandei, parcă, a prevăzut că Fuhrer-ul nu va mai avea noroc Mi-am amintit din nou de propunerea mea de a-i da din nou lui Goering puterile pe care le avea la începutul războiului La urma urmei, atunci a fost creat un organism de stat care avea dreptul de a emite decrete chiar și fără coordonarea prealabilă cu Hitler Acum ar putea fi folosit pentru a-i priva pe Bormann și Lammers de puterea enormă pe care o uzurpaseră Ei vor fi nevoiți să se supună structurii de stat ale cărei puteri au rămas multă vreme nefolosite din cauza inerției lui Goering Întrucât relațiile dintre ei și Goebbels s-au deteriorat în cele din urmă din cauza incidentului cu restaurantul Horcher, publicul mi-a cerut la unison să mă întâlnesc cu Reichsmarschall Poate că cititorul modern va fi uimit de faptul că alegerea noastră a căzut asupra unui bărbat care de câțiva ani era în apatie și a dus un stil de viață luxos și inactiv Vreau doar să vă reamintesc că atunci am căutat să ne unim eforturile și am făcut o ultimă încercare de a schimba situația anormală La urma urmei, Göring nu fusese întotdeauna așa și, din perioada în care a participat la Planul de patru ani și la înființarea Forțelor Aeriene, și-a păstrat reputația de a fi violent, dar totuși energic și inteligent Este posibil ca el să simtă din nou un val de energie în sine și, ca și înainte, să-și asume acum o nouă sarcină Dar chiar dacă acest lucru nu s-ar fi întâmplat, tot am fi Suntem siguri că Consiliul de Apărare al Reichului este exact structura care este capabilă să ia decizii cardinale Când reflectez acum asupra acestor evenimente, înțeleg perfect că înlăturarea lui Bormann și Lammers de la putere nu ar fi schimbat nimic La urma urmei, schimbarea cursului politic intern, pe care am căutat-o cu atâta insistență, nu s-ar fi putut produce deloc ca urmare a demiterii secretarului lui Hitler, ci ca urmare a conștientizării sale a necesității schimbării De fapt, Hitler a trebuit să se întoarcă împotriva lui însuși Dar nici nu ne-am gândit la o astfel de întorsătură a evenimentelor Dimpotrivă, intenționez să ne recâștigăm influența anterioară pentru a-i oferi lui Hitler și mai mult sprijin necondiționat în urma unui curs atât de dezastruos decât, după părerea noastră, prea prudentii Lammers și intrigantul Bormann Am vrut doar să-i facem ajustări minore, iar acest lucru indică încă o dată că am trăit cu toții într-o lume care era îngrădită de viața reală, o lume închisă Participarea la această acțiune a însemnat că mi-am revizuit părerile anterioare și nu mă mai consideram doar un specialist cufundat în propriile mele probleme pur profesionale, ci am participat activ la viața politică Întotdeauna am încercat cu grijă să stau departe de ea, dar când acest lucru nu a reușit, am tras pentru mine următoarea concluzie: ar fi greșit să cred că îmi pot face propria afacere Sub un regim autoritar, o persoană care dorește să aparțină elitei conducătoare este inevitabil atrasă în lupta pentru redistribuirea sferelor de influență politică Goering a stat la vila lui din Obersalzberg Milch mi-a spus că Hitler a aruncat reproșuri Reichsmarschall, acuzându-l de incapacitatea de a comanda forțele aeriene, iar el, enervat, a preferat să plece într-o vacanță lungă Goering și-a exprimat imediat disponibilitatea de a mă primi chiar a doua zi, adică februarie În multe noastre ore de conversație, a domnit o atmosferă relaxată, iar atmosfera aproape familiară a unei vile relativ mici, al cărei proprietar nu a considerat necesar să

ascundă detalii intime, a avut un efect benefic asupra mea părți ale vieții tale Destul de ciudat, dar încă îmi amintesc cum am fost lovit atunci de unghiile lui lăcuite cu roșu și de fața pudrată Până atunci eram deja obișnuit cu faptul că o broșă uriașă de rubin se etalează mereu pe halatul lui verde din brocart Goering a ascultat cu calm propunerea noastră și povestea mea despre întâlnirea de la Berlin și doar ocazional scotea pietre prețioase din buzunar și le atinge cu plăcere cu degetele lui elegante Era evident mulțumit că ne-am amintit de el și el a înțeles că influența sporită a lui Bormann a creat o situație periculoasă și a aprobat pe deplin intențiile noastre Cu toate acestea, Goering era încă foarte ofensat de Goebbels și nu m-am putut oferi decât să-l invit aici pe ministrul Propagandei și să discutăm toți trei planurile noastre Chiar a doua zi, Goebbels a ajuns la Berchtesgaden, unde i-am povestit rezultatele conversației noastre, apoi ne-am dus la Goering, iar eu m-am grăbit să plec, dându-le celor doi oameni de stat certați ocazia de a vorbi sincer unul cu celălalt Când după ceva timp am fost chemat din nou în cameră, Goering își freca deja mâinile în așteptarea luptei - și-a recăpătat starea de spirit El a declarat că primul pas ar trebui să fie numirea lui Goebbels și pe mine ca membri ai Consiliului de Miniștri pentru Apărarea Reichului; Până acum, nu am făcut parte din ea - încă o confirmare, totuși, a semnificației pur nominale a acestei structuri Apoi Goebbels a sugerat să se discute despre posibilitatea de a-l înlătura pe Ribbentrop din funcția sa: ministrul de externe, care este obligat să-l convingă pe Hitler să urmeze o politică externă mai rezonabilă, a devenit pur și simplu purtător de cuvânt al ideilor sale și, cu o situație atât de fără speranță pentru noi, pe fronturi, nu este în măsură să găsească o soluție politică la conflictul militar Goebbels s-a înflăcărat din ce în ce mai mult și în cele din urmă, incapabil să suporte, a strigat: "Atât Ribbentrop, cât și Lammers s-au frecat de încrederea Fuhrer-ului! El nu a fost niciodată capabil să dezlege adevărata lor natură!" Goering a sărit în sus, de parcă ar fi fost înțepat: "Când vorbesc, el inserează mereu remarci, apoi comploturi la spatele meu Dar acum va plăti pentru tot Mă ocup eu de asta, domnilor!" Goebbels nu a ascuns faptul că Goering, foarte supărat, îi face plăcere și a încercat să-l pună și mai mult împotriva rivalilor lor comuni, dar în același timp se temea că impulsivul și direct Reichsmarschall ar putea face lucruri stupide: "Fii sigur, domnule Goering, că vom deschide Ochii lui Fuhrer Iată cum să nu exagerăm Trebuie să fii foarte atent Îl cunoști pe Fuhrer și în niciun caz nu trebuie să fii prea sincer cu ceilalți membri ai Consiliului de Miniștri Ei nu ar trebui să știe că intenționăm să scoatem treptat "tabla de trei" din pârghiile puterii Suntem conduși nu de ambiție, ci de loialitatea față de Fuhrer și dacă ne susținem cu toții, atunci nimeni nu ne va învinge și vom ridica o barieră de netrecut în jurul Fuhrer-ului! Goebbels a fost foarte mulțumit de întâlnirea cu Reichsmarschall: "Nu mă așteptam la așa ceva Ai observat cum s-a animat Göring? Într-adevăr, în ultimii ani, nu l-am văzut niciodată pe Goering atât de vesel, energic și curajos Ne-am plimbat cu el mult timp în jurul liniștitului și calmului Obersalzberg, gândindu-ne cu voce tare la adevăratele intenții ale lui Bormann Am declarat sincer că Bormann avea să devină nimic mai mult și nimic mai puțin decât succesorul Fuhrer-ului și că va face tot posibilul să-l compromită pe Goering în ochii lui Hitler, precum și a noastră a tuturor Am mai spus că Bormann folosește orice ocazie pentru a submina autoritatea Reichsmarschall Goering m-a ascultat foarte atent În cele din urmă, i-am povestit despre petrecerile tradiționale de ceai ale lui

Hitler de la Obersalzberg, la care Göring nu a fost niciodată invitat Acolo m-am întâmplat să fac cunoștință cu tehnicile folosite de Bormann în lupta din culise Nu s-a opus niciodată deschis celor pe care îi considera rivalii săi, ci a țesut cu grijă intrigă, aranjând cu sânguință mici episoade astfel încât acestea să formeze o imagine coerentă și, în cele din urmă, să producă efectul dorit De exemplu, după ce a hotărât să strice reputația lui Schirach, Bormann a început să spună glume care îl discreditau pe Gauleiter din Viena la masa de ceai, dar când Hitler, cu o minte adecvată, a vorbit disprețuitor despre Schirach, a început brusc să-l laude Lauda, însă, suna atât de ambiguă, deci că un an mai târziu Hitler a început să simtă o antipatie insurmontabilă pentru Schirach și chiar a refuzat să-l accepte de mai multe ori Acum, Bormann putea, cu sufletul calm și cu o nuanță de dispreț în voce în absența lui Hitler, să vorbească despre Schirach așa: el, se spune, ca nimeni altul, este potrivit pentru postul de Gauleiter al Vienei, pentru că toată lumea există intrigă unul împotriva celuilalt În exterior, Bormann părea chiar că se străduiește cu propriile sale cuvinte să corecteze oarecum reputația deja destul de deteriorată a lui Schirach, dar în realitate i-a dat lovitura finală La sfârșitul poveștii mele, am subliniat că Bormann este la fel de capabil să-l calomnească pe Goering Pentru Bormann nu i-a fost greu să facă asta Reichsmarschall însuși i-a dat în repetate rânduri un motiv, iar Goebbels, de asemenea, într-una dintre aceste zile, a spus cu o intonație condescendentă că "dacă nu-l cunoști bine pe Goering, atunci el, cu dependența lui de hainele cu volan, va face o impresie destul de ciudată " În calitate de comandant șef al forțelor aeriene, Goering a dat dovadă de total inutilitate, dar acest lucru nu i-a afectat comportamentul și stilul de viață Mult mai târziu, în primăvara lui , când Hitler l-a insultat public la o întâlnire operațională, Goering i-a spus amarnic adjutantului din forțele aeriene al Führer-ului Below: "Dar Speer m-a avertizat S-a dovedit a avea dreptate Bormann și-a dat drumul " Goering a greșit Bormann își reușise drumul cu doi ani mai devreme Câteva zile mai târziu, pe martie , am zburat la sediu, aparent pentru a discuta din nou problemele producției de arme De fapt, am intenționat să sporesc autoritatea lui Goering și a lui Goebbels în ochii lui Hitler și am reușit cu ușurință să-l conving să-l invite aici pe ministrul Propagandei Hitler a fost foarte mulțumit de propunerea mea - spera ca Goebbels, care era faimos ca un excelent povestitor, să-și înveselească măcar puțin șederea aici Goebbels a sosit la sediu trei zile mai târziu și m-a luat imediat deoparte: "Ce dispoziție are Führer-ul, Herr Speer?" - el a întrebat "Am avut impresia", i-am răspuns, "că Hitler nu este înclinat să-l accepte pe Goering acum" De asemenea, l-am sfătuit pe Goebbels să păstreze un profil scăzut și nu forța desfășurarea evenimentelor Eu însumi, într-o conversație cu Hitler, am sondat cu atenție terenul și nu am insistat asupra propunerii mele, Goebbels a fost de acord cu mine: "Probabil ai dreptate Göring nu are încă voie să se întâlnească cu Führer-ul Reichsmarschall poate strica totul " De câteva săptămâni, aviația aliată, aproape fără opoziție, făcea raiduri asupra Germaniei, iar acest lucru a slăbit și mai mult poziția deja precară a lui Goering De îndată ce numele său a fost menționat în prezența lui Hitler, Führer-ul a izbucnit imediat în tirade furioase și l-a acuzat pe Goering de absența unui plan clar dezvoltat pentru războiul aerian În acea zi, Hitler și-a exprimat în mod repetat teama că raidurile neîncetate nu numai că vor distruge orașele noastre, ci și vor submina complet moralul oamenilor Totuși, nici temerile lui Hitler, nici calculele

adversarilor săi - politicieni britanici și lideri militari care au dezvoltat o strategie de atacuri cu bombardamente continue - nu au fost confirmate. Apoi Hitler ne-a invitat pe mine și pe Goebbels la cină. În mod ciudat, nu era niciun Bormann la masă, fără de care Hitler nu se putea descurca deloc acum. Dar din aceasta nu era deloc necesar să tragem concluzia că a început să fie obosit de prezența secretarei sale. Goebbels a reușit să-l facă pe Hitler să vorbească. Nu l-am mai văzut de multă vreme atât de plin de viață și de vesel. A profitat de ocazie pentru a ne revărsa sufletul și, ca de obicei, a vorbit foarte disprețuitor despre aproape toți angajații săi. După cină, mi-am dat seama că era timpul să mă retrag și să-i las în pace. Au vorbit câteva ore. Hitler m-a escortat politicos afară, ceea ce era destul de în concordanță cu felul lui de a trasa o linie între o anumită persoană și îndatoririle care i-au fost atribuite. Ne-am întâlnit din nou la cină. Hitler a ordonat să se aprindă focul, ordonatorul a pus o sticlă de vin în fața noastră, iar Fachinger în fața lui Hitler și am stat până dimineața, bucurându-ne de o atmosferă relaxată, aproape familiară. Am tăcut mai mult, în timp ce Goebbels ne distra cu o conversație strălucitoare cu elocvență, vorbea cu fraze șlefuite și, prezentându-l pe Hitler bărfele din Berlin și aventurile amoroase ale personalităților celebre, îmbina cu pricepere sarcasmul, admirația și sentimentalismul. Goebbels cu măiestrie a amestecat știrile despre teatru, cinema și evenimente din vremuri trecute și, ca întotdeauna, i-a povestit lui Hitler în detaliu despre copiii săi; povestea jocurilor lor preferate și, deseori, spusele neașteptate de inteligente din acea noapte l-au distras și pe Hitler de la grijile lui prezente. Goebbels a fost excelent în a-i aminti lui Hitler că, în trecutul recent, a rezistat cu onoare la cele mai dificile încercări. El, parcă, l-a încurajat din nou pe Hitler să creadă în sine și și-a măgulit mândria, pe care o evaluare sobră a situației de pe fronturi nu l-a putut satisface. La rândul său, Hitler i-a mulțumit lui Goebbels laudând realizările ministrului său. Liderii celui de-al Treilea Reich s-au laudat, în general, neobosiți unul pe celălalt și fiecare a căutat să-l inspire pe celălalt cu încredere în sine. Eu și Goebbels, depășindu-ne îndoielile, am fost de acord în acea seară să-i sugerăm măcar lui Hitler planurile noastre de a intensifica activitățile Consiliului de Miniștri pentru apărarea Reich-ului. Întreaga situație a contribuit la punerea în aplicare a planului nostru, iar Hitler mulțumit cu greu s-ar fi jignit prinzând în cuvintele noastre o critică ascunsă a metodelor sale de guvernare, dar, din păcate, această idilă a fost tulburată de vestea unui raid aerian puternic pe Nürnberg. Ori Hitler ne-a prevăzut intenția, ori Bormann l-a avertizat - în orice caz, a pus în scenă o scenă pe care nu am mai văzut-o până acum. El a ordonat să-l trezească imediat pe adjutantul superior al lui Goering, generalul-maior Bodenschatz, și în prezența sa a adus o grămadă de reproșuri "incompetentului Reichsmarschall". Eu și Goebbels l-am liniștit cumva. Dar toate eforturile noastre au fost complet în zadar și Goebbels a considerat rezonabil să nu atingă acest subiect deocamdată. În același timp, după ce a auzit atâtea laude de la Hitler, a decis că influența sa politică a crescut semnificativ și nu a mai vorbit cu nimeni despre "criza domnitorului". Se părea că el, ca în vremurile trecute, avea din nou încredere nelimitată în Hitler. Cu toate acestea, a decis să continue lupta împotriva lui Bormann. Pe martie, Goebbels, Funk, Ley și cu mine l-am întâlnit pe Goering la reședința lui din Berlin, la Leipzigerplatz. Reichsmarschall ne-a primit în biroul său și, la început, sa comportat formal. S-a așezat în spatele unui uriaș un birou într-un fotoliu renascentist și ne-am așezat vizavi pe scaune.

incomode și dure Atmosfera nu semăna deloc cu atmosfera intimă în care a avut loc conversația noastră în vila din Obersalzberg Se pare că Göring și-a regretat sinceritatea În timp ce ceilalți au tăcut și au făcut doar ocazional remarci, Goering și Goebbels și-au spus unul altuia despre pericolul teribil pe care îl reprezintă "tabla celor trei" și s-au lăsat în iluzii, încercând să se convingă că l-am putea salva cu ușurință pe Hitler de sub tutela ei Se pare că Goebbels a uitat că cu doar câteva zile în urmă Hitler vorbise despre Goering cu dispreț Amândurora li s-a părut că sunt deja aproape de poartă Goering, care, ca de obicei, a căzut în apatie, apoi în euforie, a îndemnat să nu exagereze influența "clicii de la sediu" "Nu ar trebui supraestimate, domnule Goebbels! Strict vorbind, atât Bormann, cât și Keitel sunt doar secretarii Fuhrer-ului Pur și simplu își permit prea mult Prin ele însele, sunt zerouri complete Goebbels a fost foarte deranjat de faptul că Gauleiters erau subordonați direct lui Bormann și le putea ordona să împiedice punerea în aplicare a planurilor noastre pe teritoriul Reichului Mi-am amintit că Goebbels încercase deja să-l determine pe Reichsleiter pentru chestiuni organizatorice, Ley, să-și folosească puterile în lupta împotriva lui Bormann și, în cele din urmă, a propus ca Consiliul de Miniștri pentru Apărarea Reichului să aibă dreptul de a chema Gauleiters și, dacă necesar, aduceți-i în fața justiției Goebbels era conștient de faptul că era puțin probabil ca Goering să apară prea des la întâlniri și, prin urmare, a sugerat ca acestea să aibă loc în fiecare săptămână și, ca din întâmplare, a remarcat că, dacă Reichsmarschall-ul era prea ocupat, el era personal pregătit să-l înlocuiască temporar ca președinte Goering nu a ghicit planul insidios al ministrului propagandei și a fost ușor de acord cu propunerea sa Invidia mohnitoare latentă pentru un tovarăș de arme formal mai puternic era gata să izbucnească cu o vigoare reînnoită și nicio luptă cu rivalii politici comuni nu putea să o înece Știu de multă vreme că datele despre utilizarea forței de muncă, pe care Sauckel le-a citat în rapoartele sale și Hitler în declarațiile sale laudăroase, nu a coincis cu starea reală a lucrurilor la întreprinderile industriei militare Diferența a fost de câteva sute de mii de oameni Le-am sugerat "aliaților" mei să lucreze împreună pentru a-l forța pe Sauckel, care era considerat unul dintre cei mai înflăcărați susținători ai lui Bormann, să dezvăluie informațiile adevărate Odată, Hitler a ordonat să construiască o casă mare lângă Berchtesgaden, asemănătoare cu cele în care locuiau țărani bavarezi, și să amplaseze temporar acolo aparatul Cancelariei Reichului Hitler obișnuia să petreacă uneori o lună întreagă în Obersalzberg, iar apoi Lammers și cei mai apropiați asociați ai săi au condus activitățile organismelor guvernamentale de acolo Prin intermediul lui Lammers, Goering ne-a invitat pe noi, ca și pe Sauckel și pe Milch, să ajungem pe aprilie, într-una din încăperile acestei case rezervate sălii de ședințe Înainte de întâlnire, Milch și cu mine i-am spus lui Goering cererile noastre A început să-și frece mâinile: "Voi face asta pentru tine! Voi pune lucrurile chiar aici!" Apariția lui Himmler, Bormann și Keitel în sala de ședințe a fost o surpriză completă pentru noi și, în plus, Goebbels a spus că nu va putea participa la întâlnire, deoarece în drum spre Berchtesgaden a avut colici la rinichi și acum nici nu se mai putea ridica Încă nu sunt sigur că era chiar bolnav la acea vreme Uneori mi se pare că Goebbels pur și simplu avea un instinct bun și a decis să stea în mașina lui specială până la sfârșitul întâlnirii A dus cu adevărat la prăbușirea uniunii noastre Sauckel s-a îndoit că întreaga noastră economie are nevoie de exact de muncitori, a spus că a obținut

rezultate foarte semnificative, a satisfăcut toate nevoile urgente ale întreprinderilor și a fost furios când l-am acuzat că denaturează datele digitale Milch și cu mine ne așteptam ca Goering să ceară o explicație de la Sauckel și să-l oblige să admită necesitatea schimbării sistemului de mobilizare a muncii. În schimb, Goering, spre groaza noastră, l-a atacat brusc pe Milch, referindu-se evident la mine: Milch, spun ei, se comportă complet scandalos și îl obstrucționează pe bunul nostru lider de partid Sauckel, care lucrează neobosit și a obținut un succes extraordinar. El, în orice caz, se simte îndatorat față de el în multe privințe. Milch pur și simplu nu vrea să vadă realizările neîndoielnice ale lui Sauckel. Se părea că Goering vorbea din vocea altcuiva. În lunga discuție care a urmat despre o astfel de diferență flagrantă între indicatorii raportați și cei reali, fiecare dintre miniștrii prezenți, neavând cunoștințe adecvate despre subiect, a încercat să găsească o explicație pentru aceasta. Deci, Himmler a remarcat cu o voce nepasională că acești muncitori trebuie să fi murit. Această întâlnire a scos la iveală inutilitatea eforturilor noastre. Nu numai că nu a clarificat istoria întunecată a penuriei de forță de muncă, dar a și frustrat încercarea de a începe o luptă împotriva lui Bormann. La sfârșitul întâlnirii, Goering m-a luat deoparte: "Am auzit că sunteți dispus să cooperați cu secretarul meu de stat Milch. Vreau să vă dau un avertisment prietenesc. Este o persoană foarte nesigură și, de dragul intereselor sale, este capabil să-și trădeze chiar și prietenii apropiați. I-am raportat imediat această conversație lui Milch. A răs: "Acum câteva zile mi-a spus același lucru despre tine". În încercarea lui de a semăna dușmănie între mine și Milch, Goering ne-a încălcat acordul. Evident, el percepea orice manifestare de sentimente prietenești ca pe o amenințare. O săptămână mai târziu, Milch mi-a spus că schimbarea rapidă a inimii lui Goering s-a datorat faptului că Gestapo-ul avea dovezi irefutabile ale dependenței sale de morfină. Milch m-a îndemnat de mult să fiu atent elevilor din Reichsmarschall. În timpul proceselor de la Nürnberg, avocatul meu, dr. Flexner, a confirmat că Goering devenise dependent de morfină înainte de și el însuși l-a apărat în instanță împotriva acuzațiilor de însușire necorespunzătoare a fiolelor de morfină. De asemenea, trebuie menționat că din motive pur financiare, încercarea noastră de a-l întoarce pe Goering împotriva lui Bormann a fost sortită eșecului în avans. După cum reiese din documentul prezentat la procesele de la Nürnberg, cu permisiunea lui Bormann, "Fundatia Adolf Hitler" a alocat șase milioane de mărci concernului Goering. După prăbușirea alianței noastre forțate, Goering, contrar așteptărilor, nu s-a liniștit deloc, dar activitatea sa a fost, în mod ciudat, îndreptată împotriva pe mine și a schimbat obiceiul și câteva săptămâni mai târziu mi-a cerut să-i invit pe liderii celor mai mari asociații ale industriei metalurgice la Obersalzberg. Întâlnirea a avut loc în casa alocată mie ca un atelier la o masă de desen acoperită cu hârtie Whatman și a fost amintită doar de comportamentul destul de ciudat al lui Goering. Neobișnuit de entuziasmat, cu elevii vizibil îngustați, a ținut o prelegere despre producția de metal către industriașii, care nu și-au ascuns surprinderea. Evident că s-a lăudat cu ei cu cunoștințele sale despre construcția furnalelor și procesul de topire. Discursul lui Goering s-a remarcat, de asemenea, printr-o abundență de cuvinte generale și apeluri zgomotoase: trebuie să creștem producția și să introducem noi dezvoltări în producție cât mai mult posibil, industria este prea dedicată tradițiilor, trebuie să stăpânească noi metode, să fie capabilă să sară peste ea cap și așa mai departe. Până la sfârșitul

discursului de două ore, fluxul de cuvinte a început să se usuce treptat, Goering își mișca deja cu greu limba și o expresie absentă a apărut pe față. Deodată și-a pus capul pe masă și a adormit liniștit. Nu l-am trezit pe Reichsmarschall Goering, care a decis să tragă un pui de somn, ca de obicei, îmbrăcat într-o uniformă luxoasă, pentru a nu-l face de rușine, și a continuat să discutăm despre problemele noastre până s-a trezit și a anunțat imediat încheierea întâlnirii. La fel de nereușită a fost și discuția lui despre problemele radarului a doua zi. A fost din nou plin de spirit, a vorbit într-un stil grandilocvent, fără cunoștințe profesionale, a predat expertii prezenți și, în cele din urmă, a demonstrat amploarea naturii emitând un pachet întreg de comenzi. Când a părăsit întâlnirea, a trebuit să fac multe eforturi pentru a repara cumva prejudiciul pe care l-a provocat fără să vrea, fără să-i anulez oficial ordinele. Cu toate acestea, acest incident ar fi putut avea consecințe atât de grave încât a trebuit să-l informez pe Hitler. Führer-ul a profitat de prima ocazie care s-a prezentat și la aprilie a chemat magnații militaro-industriali la sediu pentru a restabili prestigiul guvernului. Câteva luni mai târziu, l-am întâlnit din greșeală pe Himmler la sediu. Cu o amenințare deschisă, el a declarat: "Cred nu ar trebui să mai încurajați Reichsmarschall-ul să manifeste un zel excesiv. În orice caz, nu aș fi putut să-l stârnesc pe Goering. În cele din urmă, a căzut în starea lui obișnuită, asemănătoare unui somn letargic și s-a trezit abia la Nürnberg. A doua persoană în stat. La începutul lui mai, la doar câteva săptămâni după prăbușirea alianței noastre forțate, Goebbels s-a grăbit să admită că Bormann posedă virtuțile pe care ministrul Propagandei le dăruise recent lui Goering. El l-a asigurat pe Bormann că de acum înainte va transmite informații destinate Führerului exclusiv prin intermediul lui și i-a cerut lui Hitler să grăbească adoptarea deciziilor de care avea nevoie. Bormann a apreciat disponibilitatea ministrului propagandei de a-și recunoaște înfrângerea și i-a oferit în continuare o serie de servicii. Goebbels, la rândul său, a încetat în cele din urmă să mai socotească cu Goering și, dacă uneori l-a susținut, atunci numai în cazurile în care era vorba de îndeplinirea sarcinilor pur reprezentative de către Reichsmarschall. Era destul de evident că puterea trecea treptat la Bormann. Dar a înțeles că ar putea avea nevoie de mine și, fiind conștient de încercarea mea nereușită de a-l împinge de la tron, a fost totuși întotdeauna foarte amabil și a sugerat în mod repetat că, la fel ca Goebbels, ar fi trebuit să merg alături de el profita de o ofertă atât de tentantă: atunci ar trebui să plătesc un preț prea mare, pentru că aș fi complet dependent de Bormann. Goebbels a continuat să mențină un contact strâns cu mine. Amândoi ne-am dorit să atingem același obiectiv - mobilizarea deplină a tuturor resurselor interne. Bineînțeles, am avut prea multă încredere în el: am fost captivat de cordialitatea lui uimitoare, manierele impecabile și, bineînțeles, mintea lui sobră și capacitatea de a gândi în categorii logice. În exterior, aproape nimic nu s-a schimbat. Lumea în care am trăit a forțat ipocrizia și ipocrizia. Rivalii rareori vorbeau sincer unul cu celălalt, deoarece oricare dintre cuvintele lor putea fi distorsionat și transmis lui Hitler în această formă. Au țesut intrigi și, știind că starea de spirit a lui Hitler se schimbă din oră în oră, au folosit acest factor în lupta din culise. De asemenea, a trebuit să-mi interpretez, la figurat, rolul pe un pian complet neacordat și, fără nicio strângere de conștiință, am apelat la trucuri viclene, folosind atât conexiunile mele, cât și ale altora. În a doua jumătate a lunii mai, am primit o invitație de la Goering să vorbesc cu el la Palatul Sporturilor și să

vorbesc despre starea de lucruri din industria militară Am fost de acord, dar câteva zile mai târziu, spre surprinderea mea, am aflat că Hitler îl instruisese pe Goebbels să țină discursul Când ne-am pus de acord asupra textelor discursurilor, ministrul Propagandei m-a sfătuit să nu zăbovesc pe podium, întrucât discursul lui avea să dureze o oră: "Dacă vorbești mai mult de jumătate de oră, publicul își va pierde orice interes" Ca de obicei, i-am trimis lui Hitler note despre discursurile noastre cu o notă că textul meu va fi redus cu aproximativ o treime Hitler m-a chemat imediat la Obersalzberg În prezența mea, a citit cu atenție rapoartele și le-a tăiat fără milă, scurtând discursul lui Goebbels la aproape jumătate în câteva minute: "Te ordon, Bormann, să-l informezi pe Goebbels că mi-a plăcut foarte mult textul discursului lui Speer Mi se pare excelent " Cu laudele sale, Hitler mi-a crescut autoritatea în ochii lui Bormann și a subminat în mod semnificativ prestigiul lui Goebbels Amândoi erau convinși încă o dată că încă mai am respectul Fuehrerului Acum puteam conta pe faptul că, dacă va fi nevoie, mă va sprijini, chiar și contrar părerii celor mai apropiați asociați ai mei În discursul meu din iunie , am anunțat pentru prima dată că întreprinderile industriei militare au atins rate ridicate de producție și au stârnit imediat nemulțumirea atât a liderilor de partid, cât și a generalilor din prima linie Dacă primii mi-au spus: "Se pare că te poți descurca fără victime! Atunci de ce ar trebui să deranjăm oamenii și să-i înspăimântăm cu un declin catastrofal al? nivel?", apoi cei din urmă, ori de câte ori unitățile lor nu au primit cantitatea corespunzătoare de arme sau muniție, și-au exprimat deschis îndoielile cu privire la corectitudinea datelor pe care le-am citat Ritmul ofensivei de iarnă a Armatei Roșii a încetinit în cele din urmă datorită creșterii semnificative a producției de produse militare, am reușit nu numai să restabilim linia solidă a Frontului de Est într-un număr de locuri, ci și să îi oferim lui Hitler posibilitatea, în ciuda pierderilor uriașe de echipamente militare, de a se pregăti temeinic pentru ofensiva de vară, în timpul căreia trebuia să încercuiască și să distrugă trupele sovietice în zona Kursk Cornisa Kursk, mult avansată spre vest, a creat condiții favorabile pentru aceasta Hitler a amânat în mod repetat începerea Operațiunii Citadelă Acest lucru a continuat până când Wehrmacht-ul a primit tancuri de stil nou, în care Fuhrer-ul avea mari speranțe A contat mai ales pe rezervorul cu motor electric proiectat de profesorul Porsche Hitler credea ferm că această mașină de război va face un miracol La cina într-una din sălile izolate ale Cancelariei Reichului, decorată ca o sufragerie într-o casă țărănească bogată, am aflat întâmplător de la Sepp Dietrich că Hitler a dat ordin de a nu lua prizonieri Se presupune că, în timpul ofensivei trupelor SS, s-a dovedit că trupele sovietice au reprimat cu brutalitate soldații noștri capturați de ei, iar Hitler a anunțat furios că va vărsa de multe ori mai mult sânge de prizonieri sovietici ca răzbunare Nu am fost atât de uluit, cât de alarmat de acest mesaj: până la urmă, ne faceam rău Hitler intenționa să extermine sute de mii de prizonieri de război și de câteva luni încercăm în zadar să obținem un contingent de forță de muncă cam de aceeași mărime, atât de mare lipsă Prin urmare, am profitat de prima ocazie și am făcut un puternic protest împotriva lui Hitler S-a dovedit a fi destul de ușor să-l convingi și mi s-a părut că chiar a fost ușurat să-și ia promisiunea față de trupele SS În aceeași zi - iulie - l-a instruit pe Keitel să pregătească un proiect de directivă privind trimiterea tuturor prizonierilor la fabricile militare Albert Speer cu viitoarea lui soție Margaret Weber, / În ani diferiți Berlin, mai Hitler cu

președintele Reichului german von Hindenburg, ! mai Hitler și amiralul Raeder, Obersalzberg Albert Speer (dreapta), Adolf Hitler și Rudolf Hess la Congresul Partidului de la Nürnberg, Herman Gois ier Cancelaria Reich proiectată de Albert Speer Înăuntru, un coridor luxos de de metri ducea la biroul lui Hitler În curtea Cancelariei Reichului De la stânga la dreapta: Speer, Hitler și Arno Breker care pozează în fața Turnului Eiffel Hermann Göring Speer și Hitler discută planurile pentru o nouă Operă în Linz La locul de muncă Speer și Hitler inspectează gigantul tun Dora de de tone (nume neoficial "Heavy Gustav"), Echipa unui astfel de tun era de de oameni Speer pozând pentru sculptorul Arno Breker în studioul său (C) Muzeul Arno Broker Martin Bormann Heinrich Himmler Hermann Göring Joseph Goebbels De la stânga la dreapta: Goering, Keitel, Himmler și Bormann În centru - amiralul Karl Dönitz Hitler cu ministrul german de externe Joachim Ribbentrop Recompensează cu un sigiliu și o cutie de argint numită după Foia Todt Bundesarchiv Folos: Hoffmann, Heinrich Albert Speer în (C) Bundesarchiv, Foto: o Ang (C) Bundesarchiv, Foto: Kobierowski Pilotul Adolf Galland, ministrul armamentului Albert Speer, feldmareșalul Erhard Milch Tancul german "T-" mută un ponton de de tone peste Don De la stânga la dreapta: generalul Friedrich Fromm, doi marinari, Albert Speer, amiralul Karl Dönitz și ministrul Bisericii Hans Kerl Pilotul Adolf Galland și Albert Speer înconjurați de soldați (C) Bundesarchiv, Foto: Bauer (C) Bundesarchiv Foto: Ruge Willie Ani de război Dr Karl Brandt cu puțin timp înainte de executarea sa prin decizia Tribunalului de la Nürnberg "în cazul minciunii" Racheta "V-", raza de zbor km Folosit împotriva Marii Britanii Chiar și în primăvara lui , Hitler a petrecut multe ore examinând un model iluminat al grandiosului proiect de reconstrucție a orașului Linz Hitler cu personalul său la martie Generalul Alfred Jodl semnează documentul de capitulare german Reims, mai Toate argumentele noastre au fost complet în zadar Ofensiva a început pe iulie, dar, în ciuda utilizării pe scară largă a celor mai noi echipamente militare, nu am reușit să tăiem salientul Kursk și să încercuim trupele sovietice Încrederea excesivă în sine l-a eșuat încă o dată pe Hitler și, după două săptămâni de lupte aprige, a fost forțat să recunoască inutilitatea speranțelor sale Rezultatul nereușit al bătăliei de la Kursk a însemnat că de acum înainte Uniunea Sovietică a preluat inițiativa strategică chiar și într-un moment favorabil al anului pentru noi Imediat după cel de-al doilea dezastru de iarnă, Statul Major al Forțelor Terestre a insistat asupra construcției de linii intermediare în zonele frontale adânci, dar Hitler, desigur, nu a fost de acord cu el Dar, după eșecul ofensivei de vară, el însuși a cerut ca construcția structurilor defensive să fie începută la - de kilometri de principalele zone de luptă Statul Major, dimpotrivă, și-a propus să se pună la picioare pe versanții abrupti ai malului vestic al Niprului Linia frontului era încă la mai mult de de kilometri de ea și încă mai puteam avea timp să construim aici fortificații puternice Hitler a refuzat categoric să susțină această idee Dacă în timpul campaniilor sale militare victorioase obișnuia să-l laude pe soldații germani în toate felurile posibile și îi numea cei mai buni din lume, acum a declarat răspicat: "Nu ne permitem să începem să construim poziții din spate din motive pur psihologice De îndată ce trupele devin conștiente că se ridică structuri defensive la o sută de kilometri de liniile de luptă, nimeni nu le va putea obliga să intre în luptă Nu numai că nu vor oferi rezistență inamicului, dar cu prima ocazie vor alergeră înapoi " Cu toate acestea, la ordinul lui Manstein și cu acordul tacit al lui Zeitzler, în decembrie , a început crearea unei linii de apărare pe

malurile Bugului Trupele sovietice se aflau atunci la - de kilometri est de acest râu Când Hitler a aflat de la adjunctul meu Dorsch despre încălcarea interdicției sale, a ordonat într-o formă neobișnuit de dură să se oprească toate lucrările de construcție, invocând același argument ca acum șase luni Cu o voce tremurândă de emoție, el a declarat că întărirea pozițiilor din spate A Speer mărturisește starea de spirit defetistă a lui Manstein și a majorității generalilor grupării sale armate Încăpățânarea lui Hitler a pus armatele noastre într-o poziție extrem de dezavantajoasă în comparație cu avansarea trupelor sovietice În Rusia, deja în noiembrie a fost imposibil să sapi tranșee în pământul înghețat Ne pierdeam timpul și, ca urmare, soldații noștri erau complet neadaptați la condițiile meteorologice severe Spre deosebire de ei, inamicul era pe deplin pregătit pentru campania de iarnă Nedorința încăpățânată a lui Hitler de a admite că a avut loc o schimbare radicală a fost exprimată și în ordinul pe care a dat-o în primăvara anului pentru a începe construcția unui pod rutier și feroviar de cinci kilometri peste strâmtoarea Kerci, deși construise cu mult timp în urmă o telecabină peste el și la iunie și-a mărit capacitatea la o mie de tone de marfă pe zi Acest lucru abia a fost suficient pentru construirea de poziții de apărare în locația Armatei a -a Dar Hitler nu era dispus să abandoneze planul său de a invadea Iranul prin Caucaz; a insistat să-și îndeplinească ordinul și a justificat-o prin necesitatea transferului de trupe și arme către capul de pod Kuban pentru implementarea ulterioară a acestui plan Generalii lui, în schimb, uitaseră de el de mult În timpul inspecției pozițiilor noastre de pe capul de pod Kuban, ei și-au exprimat în unanimitate îndoiala că vor putea rezista atacului inamicului de aici, care avea o uriașă superioritate în forță Dar când i-am transmis lui Hitler temerile lor, el a spus cu dispreț: "Scuze goale! Jenike, ca și Statul Major, nu crede în posibilitatea unei noi ofensive Puțin mai târziu - în vara anului - comandantul Armatei a -a, generalul Enike, a cerut prin Zeitzler permisiunea de a se retrage din capul de pod Kuban al unităților subordonate lui, deoarece amenințarea încercuirii planea asupra lor În Crimeea, intenționa să ia poziții mai avantajoase și să se pregătească să respingă viitoarea ofensivă de iarnă a trupelor sovietice Hitler, ca răspuns, cu o insistență și mai mare, a cerut să fie accelerată construcția podului, atât de necesară pentru implementarea planurilor sale ofensive Chiar și atunci era clar că nu va fi construit niciodată Pe octombrie, ultimele divizii ale trupelor germane au început să se retragă de la punctul de sprijin creat de Hitler în partea asiatică a continentului Dacă la vila lui Goering am discutat despre problema depășirii crizei de putere, atunci m-am întâlnit cu Guderian, Zeitzler și Fromm pentru a vorbi sincer despre criza în metodele de conducere a operațiunilor militare În vara lui , Guderian mi-a cerut să-i aranjez o întâlnire privată cu Zeitzler Din cauza delimitării insuficiente a puterilor, relațiile dintre inspectorul general al forțelor blindate și șeful Statului Major General au fost destul de tensionate Pentru amândoi am simțit o profundă simpatie și mi-am asumat cu ușurință rolul de mediator După cum sa dovedit, Guderian a avut intenții de anvergură în legătură cu această întâlnire El dorea să elaboreze, împreună cu Zeitzler, un plan de înlăturare a lui Hitler din postul de comandant șef al forțelor terestre Au uitat repede de diferențele care au apărut între ei mai devreme și au început să discute cu zel despre situația anormală Potrivit lui Zeitzler, interesele forțelor terestre ar fi trebuit să fie mult mai vigurose apărute Hitler, în calitate de comandant suprem al

Wehrmacht-ului, este obligat să trateze în mod imparțial toate ramurile principale ale forțelor armate și unităților SS subordonate lui. La rândul său, Guderian a exprimat ideea că comandantul-șef al forțelor terestre este obligat să mențină contacte personale strânse cu comandanții armatelor, să cunoască adevăratele nevoi ale unităților din prima linie și să monitorizeze îndeaproape aprovizionarea neîntreruptă a armelor și munițiilor lor. Amândoi au fost de acord că Hitler nu a avut nici timpul și nici înclinația pentru asta. Își numește și îi demite fără discernământ generali pe care abia îi cunoaște. Numai comandantul șef, care cunoaște bine personalul său superior de comandă, este capabil să urmeze o politică corectă de personal. La sfârșitul conversației, Guderian a declarat că Hitler le-a dat de fapt comandanților-șefi ai forțelor aeriene și navale, precum și lui Himmler, dreptul de a decide toate problemele de personal la propria discreție. În forțele terestre, lucrurile stau cu totul altfel. * Fiecare dintre noi a încercat, pe riscul și riscul nostru, să-l convingă pe Hitler să renunțe la îndatoririle sale peste puterile sale. Dar de îndată ce Guderian și cu mine, separat unul de celălalt, am început cu prudență o conversație pe această temă, Hitler ne-a întrerupt imediat cu o acuratețe neobișnuită. Se pare că el a găsit astfel de indicii jignitoare pentru el însuși. Nu știam că feldmareșalii Kluge și Manstein veniseră deja la el cu o propunere similară cu puțin timp înainte, iar Hitler a presupus că am fost de acord. Au trecut de mult vremurile în care Hitler mi-a îndeplinit cu ușurință toate dorințele. Și deși acordarea de puteri suplimentare ar ajuta cu siguranță la creșterea producției de produse militare, Bormann, Lammers și Keitel au încercat în toate modurile posibile să prevină acest lucru. Dar nu au putut opune niciun argument convingător propunerii făcute de Dönitz și de mine de a pune sub supravegherea mea întreaga producție de armament pentru forțele navale. L-am cunoscut pe Dönitz în iulie, adică imediat după asumarea mea oficială a unei noi poziții. La Paris, comandantul flotei de submarine m-a primit într-un apartament mic, confortabil, într-o clădire rezidențială, conform conceptelor de atunci ale construcției ultramoderne. La urma urmei, cu o zi înainte, feldmareșalul Sperrle, comandantul forțelor aeriene germane din Franța, a aranjat în cinstea mea o cină de război nepotrivit de somptuoasă, cu o abundență incredibilă de preparate și vinuri fine și, prin urmare, mobilierul modest al apartamentelor lui Dönitz a făcut un impresie favorabilă asupra mea. Până la urmă, Sperrle nu și-a plasat sediul nicăieri, ci în Palatul Luxemburg, care a aparținut cândva Mariei Medici. Mareșalul semăna cu șeful său nu numai prin dorința lui ireprimabilă de lux și dorința lor inerentă de a face plăcere, ci și prin fizicul său obez. Și mai mulți Dönitz și cu mine am fost reuniți printr-o excursie comună pe coasta Oceanului Atlantic, unde construcția hangarelor submarine era în plină desfășurare. Comandantul șef al Forțelor Navale, Raeder, nu era în mod clar entuziasmat de prietenia noastră. Fără să se gândească de două ori, i-a interzis lui Dönitz să discute cu mine probleme tehnice. La sfârșitul lunii decembrie, comandantul submarinului Schütze, care opera cu succes pe căile maritime ale inamicului, m-a informat că Dönitz a avut dezacorduri serioase cu comanda forțelor navale și, se pare, va fi îndepărtat în curând din post de comandant al flotei de submarine. Câteva zile mai târziu, am aflat de la secretarul de stat Naumann că cenzorul desemnat de Ministerul Propagandei să monitorizeze media de presă a operațiunilor navale a tăiat numele lui Dönitz din legendele de sub toate fotografiile care îl înfățișau pe comandantul flotei de submarine care a mers într-un comun turul de inspecție și

superiorul său imediat La începutul lunii ianuarie, eram din nou la sediu și am văzut cu ochii mei cât de încântat era Hitler de vestea unei bătălii navale apărute în presa străină, despre care Raeder și personalul său l-au informat doar pe scurt pe Fuhrer Drept urmare, discuția despre posibila aplicare a unor metode mai raționale de construire a submarinelor a dus, oarecum, în mod spontan, la o conversație sinceră despre motivele cooperării mele nereușite cu Raeder I-am spus despre faptul că Raeder îi interzisese, de fapt, lui Dönitz să se întâlnească cu mine, despre temerile ofițerilor flotei de submarine pentru soarta lui și despre intrigile cenzurii Din observațiile despre comportamentul lui Bormann, am ajuns la concluzia că efectul dorit poate fi obținut dacă chiar și cea mai mică suspiciune este sădită în sufletul lui Hitler Era inutil să încerce să-l influențeze direct, pentru că refuza să ia o decizie dacă simțea că i se impune Prin urmare, am precizat doar că Dönitz este capabil să elimine dificultățile care împiedică implementarea planurilor noastre Ceea ce îmi doream de fapt a fost compensarea lui Raeder și, în mod ciudat, am reușit Având în vedere afecțiunea de-a dreptul maniacală pe care Hitler o simțea pentru vechii săi colaboratori, firește că nu am pus speranțe prea mari în întâlnirea noastră La ianuarie, Dönitz a fost avansat la gradul de mare amiral și numit în locul lui Raeder, care a fost transferat în funcția de onoare de inspector general al forțelor navale Aceasta dădea doar dreptul la o înmormântare solemnă Caracterul decisiv al lui Dönitz, cunoștințele sale profesionale profunde și capacitatea de a aduce tehnică argumentele până la sfârșitul războiului au protejat în mod sigur marina de consecințele deciziilor impulsive și neconsiderate ale lui Hitler Acum m-am întâlnit adesea cu marele amiral, dar strânsa noastră cooperare a început, ca de obicei, cu o neînțelegere La mijlocul lui aprilie, Hitler a ascultat raportul lui Dönitz și, fără a-mi cere părerea, a declarat imediat producția de arme pentru forțele navale o prioritate, deși în urmă cu trei luni, pe ianuarie, programul de extindere a tancurilor primise prioritate 0 luptă competitivă acerbă ar putea izbucni între armată și marina, dar nu a fost nevoie de intervenția mea pentru a o preveni Dönitz și-a dat seama rapid că cooperarea cu puternicul aparat de control al armelor al forțelor terestre i-ar aduce beneficii mult mai mari decât toate promisiunile lui Hitler În curând am convenit să transferăm fabricile de construcții navale, precum și întreaga producție de torpiled și obuze pentru tunurile navale, sub controlul departamentului meu În schimb, am promis ferm că voi realiza implementarea programului dezvoltat de Dönitz pentru construcția marinei În timp ce mai devreme puneam în funcțiune cel mult douăzeci de submarine pe lună, cu o deplasare totală de de tone, acum trebuia să le creștem numărul la cincizeci În consecință, tonajul total ar fi trebuit să crească în plus, am convenit să creștem numărul de dragămine și torpiloare Dönitz mi-a explicat că, dacă nu am îmbunătăți designul submarinelor noastre, am fi forțați să oprim practic războiul submarin Comandamentul forțelor navale a recunoscut în cele din urmă viciozitatea conceptului de construire a "submarinelor" submarine pentru o scurtă perioadă de timp și a decis să instaleze baterii de mare capacitate pe submarine Acest lucru a făcut posibilă utilizarea motoarelor electrice mai puternice și, prin urmare, creșterea vitezei și a razei de navigație sub apă În astfel de cazuri, cel mai important lucru este să găsești managerul de proiect potrivit Alegerea mea a căzut asupra unui anume Merker Prin aceasta, am provocat o insultă de moarte tuturor inginerilor constructori naval, pentru că acest originar din Suabia nu mai făcuse niciodată așa ceva înainte, dar

s-a arătat excelent proiectant de mașini de pompieri La iulie ne-a prezentat un nou program de construcție a submarinelor Dacă mai devreme erau construite la șantiere navale unde nu era posibilă extinderea producției, acum Merker și-a propus să adopte experiența industriei auto din SUA și să producă toate echipamentele, inclusiv centralele electrice, pe plan intern, iar apoi să le livreze pe apă sau pe uscat la șantierele navale și asamblați-le acolo în linie, ca mașinile, în acest caz - compartiment la compartiment Ideea sa originală aproape că l-a emoționat până la lacrimi pe Dönitz, iar el, emoționat, a declarat la sfârșitul întâlnirii: "Din acest moment începem o nouă viață" La început, aveam doar o idee generală despre cum ar trebui să arate noul tip de submarine Pentru dezvoltarea atentă a proiectului a fost creată o comisie care, contrar regulilor, era condusă nu de unul dintre experții de top în domeniul construcțiilor navale, ci de amiralul Topp Dönitz l-a detașat la dispoziția noastră și nici nu a fost nevoie să definim în mod clar sfera competenței sale, deoarece a găsit imediat un punct comun cu Merker La mai puțin de patru luni de la prima ședință a comisiei de construcții navale, încă din noiembrie, toate desenele erau gata, iar o lună mai târziu, Dönitz și cu mine am examinat macheta din lemn a submarinului lansat în apă Chiar și în timpul lucrărilor de dezvoltare, Comitetul principal pentru construcții navale a început să distribuie comenzi către industriași: pentru prima dată am folosit această metodă când ne pregăteam să începem producția unui nou model de tanc Panther și s-a justificat pe deplin Numai datorită lui a fost posibil deja în să se testeze primele șase submarine ale noului model Chiar și în primele luni ale anului, în ciuda situației cu adevărat catastrofale, cu siguranță ne-am fi ținut de promisiunea de a construi cel puțin patruzeci de submarine în fiecare lună, dacă șantierele navale nu ar fi fost supuse unor raiduri aeriene intense La trei săptămâni după ce Dönitz și cu mine am semnat un ordin comun privind adoptarea unui nou program de construcții navale, la iulie, l-am făcut pe Hitler să promită că va transfera tot controlul asupra implementării acestuia sub slujirea mea Din motive tactice, mi-am justificat comanda prin faptul că multe întreprinderi ar trebui să reducă producția de bunuri de larg consum și să treacă în întregime la îndeplinirea comenzilor militare I-am explicat lui Hitler că nu numai de muncitori germani ar trebui să fie implicați, ci și directori de fabrici și fabrici, care ar trebui, în mod natural, să fie reechipați Majoritatea Gauleiters se vor opune unei astfel de reconstrucții la scară largă Ministerul Economiei și-a arătat deja incapacitatea de a le rezista - am cam anticipat evenimentele din timp, dar desfășurarea lor mi-a confirmat nevinovăția În cursul unor negocieri neobișnuit de lungi și plictisitoare, care s-au rezumat în principal la găsirea unor soluții de soluționare, toți miniștrii Reichului și reprezentanții Oficiului pentru Implementarea Planului de Patru Ani implicați în implementarea acestui program au fost în cele din urmă chemați să-și exprime obiectiile în scris, iar apoi Lammers i-a convocat pe august în sala de ședințe a Cabinetului de Miniștri Funk a arătat în mod neașteptat o amploare a naturii, "a rostit un discurs strălucit spiritual la propria sa înmormântare" și, prin urmare, a obținut de la toți cei prezenți consimțământul unanim pentru transferul controlului asupra producției tuturor tipurilor de arme către departamentul meu Lammers a fost forțat fără tragere de inimă să promită că îi va cere lui Bormann să-l informeze pe Hitler despre rezultatul acestei întâlniri Câteva zile mai târziu, eu și Funk ne-am dus la Cartierul General pentru a obține acordul final al lui Hitler Spre marea mea surprindere, Führer-ul, în

prezența lui Funk, m-a întrerupt imediat și a declarat furios că nu vrea să asculte nicio explicație despre proiectul noii legi Bormann, spun ei, l-a avertizat cu câteva ore în urmă cu privire la intenția mea de a-l forța să-și pună semnătura pe un document despre care, se pare, nu a fost convenit nici cu ministrul Reich-ului Lammers, nici cu Mareșalul Reich-ului El cere să nu fie atras de povești și să nu fie forțat să ia partea unuia dintre rivali Am încercat să-i explic că era suficient dacă Lammers, în virtutea poziției sale, ar fi de acord nu cu Goering, ci cu secretarul de stat al administrației din subordinea lui, dar Hitler m-a întrerupt din nou: "Mă bucur că măcar Bormann îmi este devotat până la capăt El bănuia clar că vrem să-l înșelăm Funk i-a povestit lui Lammers despre toate, iar noi ne-am grăbit să-l întâlnim pe Goering, care se îndrepta către sediul general de la proprietatea sa de vânătoare situată în Rominten Heath La început, Reichsmarschall-ul nu a ascuns indignarea sa; Fără îndoială, el a fost la fel de tendențios informat despre planurile noastre și a fost avertizat să țină ochii deschiși Cu toate acestea, amabilul, politicosul Funk, prin elocvența sa, a reușit să dărâme zidul care se ridicase între noi și l-a convins treptat pe Goering de necesitatea susținerii proiectului de lege propus Tot ceea ce ni s-a cerut a fost să aducem următorul amendament la acesta: "Reichsmarschall-ul Marelui Reich German încă mai păstrează toate puterile șefului departamentului pentru punerea în aplicare a planului de patru ani" Acest amendament nu a avut o semnificație reală Am condus Direcția Centrală de Planificare și am reușit să elimin majoritatea întreprinderilor subordonate oficial lui Goering Reichsmarschall a semnat proiectul de lege de acord, iar Lammers, la rândul său, a telegrafat că nimeni altcineva nu are obiecții la el După aceasta, Hitler și-a anunțat de asemenea disponibilitatea de a semna proiectul de lege, care a intrat în vigoare la septembrie De acum înainte, funcția mea a fost numită oficial nu "ministru al armamentului și munițiilor Reich", ci "ministru al industriei de război al Reichului" Bormann nu a reușit niciodată nimic Cu toate acestea, nu i-am plâns lui Hitler de el, ci i-am oferit ocazia să reflecteze în voie la comportamentul secretarei sale Din proprie experiență, deja m-am convins că nu merită să expun intrigile lui Bormann și să-l pun pe Hitler într-o poziție incomodă Bormann nu s-a putut împăca în niciun fel cu dorința mea de a extinde sfera de competență a ministerului meu și de a-i acorda cele mai largi puteri posibile În plus, activitatea mea în acest post presupunea menținerea unor contacte strânse cu asemenea reprezentanți ai celui mai înalt stat major de comandă precum Guderian , Zeitzler, Fromm și, în cele din urmă, , Dönitz Înconjurat de Hitler, am fost sprijinit de adjutanții lui Hitler din forțele terestre și generalii Forțelor Aeriene Engel și von Below, adjutantul șef Schmudt, precum și medicul curant al lui Hitler Karl Brandt, pe care Bormann îl considera inamicul său personal Într-o seară, după câteva pahare de Steinhager, Schmudt mi-a mărturisit că, spre deosebire de Goering, toți generalii aveau mare încredere în mine Cu patos oarecum excesiv, el a exclamat: "Puteți întotdeauna să vă bazați pe forțele terestre, Herr Speer, sunt de partea dumneavoastră!" Sincer să fiu, nu știam de ce Schmudt m-a flatat atât de deschis și, în general, părea că pur și simplu a confundat opiniile generalilor și ale ofițerilor principali ai forțelor terestre De asemenea, am presupus că Schmudt nu numai că îmi făcea astfel de complimente și, desigur, i-au devenit imediat cunoscute lui Bormann Cercul de angajați ai sediului era prea apropiat Cam în aceeași perioadă, în toamna lui , Hitler m-a stânjenit considerabil, numindu-mă

pe mine și pe ofițerii de stat major ai lui Himmler "tovarăși egali de arme" în prezența mai multor ofițeri ai cartierului general de teren al lui Himmler Oricare ar fi considerentele după care s-a ghidat, declarația sa nu putea să-i mulțumească pe Reichsfuehrer SS, care probabil credea că nimeni, în afară de el, nu se bucură de o asemenea autoritate incontestabilă Într-una dintre aceste zile m-am întâlnit cu Zeitzler, iar acesta s-a grăbit să-mi împărtășească vestea fericită: "Führer-ul este foarte mulțumit de tine! El a declarat recent că are mari speranțe în tine! După Goering, o nouă luminare s-a ridicat în firmamentul nostru politic!" L-am rugat pe Zeitzler să nu spună nimănui despre aceste cuvinte ale Fuhrerului Dar din moment ce alți locuitori din "zona interzisă nr " reușiseră deja să-mi spună despre ei, nu mai era nicio îndoială că și Bormann a luat cunoștință de părerea lui Hitler Secretarul Führer-ului, care avea o mare influență, a fost nevoit să recunoască că nu a reușit să-și întoarcă șeful împotriva mea în această vară Dimpotrivă, Bormann a obținut exact rezultatul opus Deoarece Hitler era de obicei destul de zgârcit cu laudele, Bormann a luat-o imediat ca pe o amenințare El credea că sunt de două ori periculos pentru el, din moment ce nu fac parte din cercul ierarhilor de partid dedicat lui Din acel moment, în cercul colaboratorilor săi cei mai apropiați, m-a acuzat în repetate rânduri nu numai că sunt ostil Partidului, dar și în intenția de a deveni succesorul lui Hitler Inutil să spun că a greșit complet Îmi amintesc că în conversațiile cu Milch am atins acest subiect de mai multe ori Fără îndoială, Hitler se afla atunci într-o poziție destul de dificilă, pentru că nu știa pe cine să aleagă drept succesor Goering și-a pierdut toată autoritatea Hess, prin actul său, s-a exclus din numărul de solicitanți, Bormann a țesut o rețea de intrigi în jurul lui Schirach, iar acum era legat de mâini și de picioare, iar șeful biroului partidului însuși, precum și Himmler și Goebbels, nu era , potrivit lui Hitler, "într-o personalitate creativă adecvată" În mine, Hitler a găsit probabil trăsături înrudite Pentru el, am fost un arhitect talentat care nu numai că a făcut o carieră politică destul de rapidă, dar a asigurat și ascensiunea producției militare, demonstrând în mod neașteptat aptitudini organizatorice într-un domeniu destul de specific Pur și simplu nu m-am arătat în domeniul politicii externe - al patrulea patrimoniu al lui Hitler Poate că m-a considerat un artist talentat care, întâmplător, a fost aruncat în politică și, contrar tuturor afirmațiilor, a obținut un mare succes aici Biografia mea, parcă, a confirmat corectitudinea propriei sale căi de viață alese de el Într-un cerc apropiat, nu l-am numit pe Bormann decât "un om cu gheare" Energic, viclean și crud, Bormann era gata, ca un cancer, să se agațe strâns de piciorul oricui bănuia că intenționează să urce Acum a căutat să mă priveze de puterea reală și a făcut toate eforturile pentru a atinge acest scop Din octombrie , Gauleiterii mi s-au opus pe un front unit și, deja un an mai târziu, uneori, în disperare, îmi exprimam disponibilitatea de a demisiona Până la sfârșitul războiului, nici Bormann, nici eu nu am reușit să câștigăm această luptă Hitler l-a reținut constant pe Bormann și m-a susținut: uneori îmi arăta favoare, dar a fost și foarte nepoliticos cu mine Cu toate acestea, personalul aparatului meu a obținut succese cu adevărat uriașe și a folosit cu multă pricepere potențialul nostru militar-industrial Bormann nu putea face nimic în privința asta Această structură a fost prea strâns asociată cu un bărbat pe nume Albert Speer Fără el, s-ar prăbuși pur și simplu, ceea ce, la rândul său, ar pune imediat în pericol desfășurarea operațiunilor militare raiduri aeriene Extazul reușitelor obținute în

primele luni și cuvintele de recunoștință au trecut curând, pe când o povară grea de griji a căzut pe umerii mei. Au fost obstacole pentru mine la fiecare pas. Nu numai problemele nerezolvate ale forței de muncă și logisticii și intrigile instanței au provocat anxietate. Frecvența crescută a raidurilor aeriene britanice, care a afectat imediat starea de lucruri în industria militară, m-a făcut să uit pentru o vreme de Sauckel, Bormann și Biroul Central de Planificare. Cu toate acestea, aceste circumstanțe au contribuit simultan la creșterea autorității mele. În ciuda faptului că multe întreprinderi au eșuat, ca urmare, nu numai că nu am redus, ci, dimpotrivă, am crescut și mai mult producția de arme, muniții și echipamente militare. Aceste raiduri au însemnat că războiul a venit în Germania. În orașele incendiate și devastate, respirația ei fierbinte se simțea acum în fiecare zi și asta ne-a determinat să ne depunem toată puterea. Încercările care au lovit populația nu au făcut decât să-i întărească voința de a rezista; Germanii de rând au devenit mai degrabă mai puternici în spirit - o astfel de impresie am avut-o atunci după întâlnirile cu ei, precum și după vizitarea fabricilor militare. Am pierdut nouă la sută din spațiul nostru de producție, dar dublându-ne eforturile, am compensat mai mult decât aceste pierderi. Prejudiciul cel mai tangibil a fost cauzat de măsurile defensive forțate; țevile a zece mii de tunuri antiaeriene grele de pe teritoriul Reich-ului sau ale diferitelor teatre de război occidentale au fost îndreptate spre cer, deși puteau fi transferate în Rusia și folosite acolo pentru a trage în tancuri și alte ținte terestre. Dacă operațiuni aeriene inactive ale Aliaților împotriva Germaniei - un fel de al doilea front - artileria noastră antitanc ar primi mult mai multă muniție. În plus, sute de mii de tineri soldați au fost aruncați pentru a respinge atacurile ei. O treime dintre întreprinderile industriei optice fabricau lunete pentru artileria antiaeriană, jumătate din toate fabricile electrice produceau echipamente radar pentru aceasta. Prin urmare, în ciuda nivelului ridicat de dezvoltare al acestor ramuri ale industriei germane, armatele Aliaților Occidentali erau mult mai bine echipate cu instrumente moderne decât unitățile noastre de primă linie. Prima idee despre ce teste serioase ne așteaptă în , am primit-o deja în noaptea de - mai , când britanicii au atacat Köln. La ea au participat de avioane, adică aproape toate avioanele lor bombardiere. Dintr-o întâmplare întâmplătoare, Goering ne-a chemat la el în acea dimineață, nu la Carinhall, ci la Castelul Weldenstein, situat în Elveția. Franconiană Reichsmarschall era într-o dispoziție proastă și nu voia să creadă rapoartele unui raid aerian asupra Köln. "Nu poți arunca atât de multe bombe peste noapte! strigă el la adjutantul zăpăcit - Conectează-mă imediat la Gauleiter din Köln! Drept urmare, am asistat la o conversație telefonică complet lipsită de sens. "Președintele dumneavoastră de poliție minte în raportul său!" Se pare că Gauleiter i s-a opus. "Eu, în calitate de Reichsmarschall, vă declar că aceste cifre sunt excesiv de umflate. Cum poți raporta o asemenea prostie Führer-ului!" Gauleiterul de la celălalt capăt al liniei a insistat clar pe cont propriu. "Cum ați numărat bombele incendiare? Numărul lor le-ai putea determina doar aproximativ! Vă spun din nou că este foarte exagerat. Sunt numai minciuni! Faceți imediat corecții raportului dumneavoastră către Führer! Sau spui că mint? Eu însumi îi voi oferi Führer-ului datele reale și nimeni nu va îndrăzni să se îndoiască de ei!" Apoi, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, Goering ne-a arătat noua sa reședință, în care locuiau cândva părinții lui. S-a comportat ca și cum pacea ar fi venit cu mult timp în urmă: a ordonat să aducă

proiecte de arhitectură și ne-a explicat multă vreme ce castel magnific va fi ridicat pe locul unei modeste case părintești înconjurată de ruine. Dar, mai presus de toate, urma să construiască aici un adăpost anti-bombă de încredere, al cărui proiect era și el gata. Trei zile mai târziu am ajuns la sediu și m-am asigurat că locuitorii săi nu se pot calma în niciun fel - raidul lor aerian asupra Köln îi deranjase atât de mult. I-am spus lui Hitler despre conversația ciudată a lui Goering cu Gauleiter Groz Desigur, am sugerat că Goering avea informații mai precise decât interlocutorul său Hitler, însă, se hotărâse deja. El ia prezentat lui Goering date deja culese din presa statelor inamice; numărul de bombardieri implicați în raid și bombe aruncate a depășit chiar cifrele date în raportul președintelui poliției din Köln. Hitler a fost extrem de indignat de dorința lui Goering de a denatura faptele, dar a dat și o parte din vina pe înaltul comandament al forțelor aeriene. A doua zi, ca întotdeauna, l-a primit pe Goering și nu a mai pomenit niciodată de această poveste urâtă. Deja pe septembrie, i-am spus lui Hitler că încetarea producției de tancuri în Friedrichshafen și rulmenți cu bile în Schweinfurt va atrage în mod inevitabil consecințe grave. Hitler a ordonat imediat ca aceste două orașe să fie înconjurate de un inel dens de baterii antiaeriene. Mi-am dat seama că, dacă, în loc să provoace pagube semnificative regiunilor întregi, dar, în esență, "bombardări în zone" complet fără sens, Aliații încearcă să distrugă cu intenție centrele industriei militare, rezultatul războiului va fi hotărât în cele din urmă deja în. Pe aprilie, i-am sugerat lui Hitler ca un comitet special de industriași să studieze toate sistemele de alimentare cu energie electrică ale Uniunii Sovietice și să identifice punctele lor cele mai vulnerabile. Dar, patru săptămâni mai târziu, nu noi, ci forțele aeriene britanice, au făcut prima încercare, acționând pe principiul mielitei transversale, de a paraliza nervii industriei noastre militare și, prin urmare, de a exercita o influență decisivă asupra cursului războiului. Pe mai, nouăsprezece avioane britanice au bombardat digurile din zona Ruhr. Primele mesaje primite în zori m-au alarmat foarte mult. Barajul de pe râul Mönne a fost distrus, iar apele lui, clocotite, s-au revărsat în vale. Nu se știa nimic despre celelalte trei baraje. Dimineața devreme am zburat spre Ruhr și, când avionul a aterizat pe aerodromul Werl, am fost pur și simplu șocați de imaginea distrugerii care se deschidea de sus. Astfel, centrala, dotată cu unități puternice, situată la poalele barajului distrus, a fost literalmente stersă de pe fața pământului. Zone întregi din zona Ruhr erau sub apă. Echipamentele electrice ale stațiilor de pompare au fost inundate cu apă și acoperite cu noroi și nămol. Ca urmare, multe fabrici s-au oprit, iar schema de alimentare cu apă potabilă a populației a fost întreruptă. Raportul pe care l-am înaintat în scurt timp la sediu, așa cum se menționează în protocolul relevant, a făcut o impresie profundă asupra Führerului. A vrut chiar să-l păstreze. În timpul acestui raid, britanicii nu au reușit să distrugă celelalte trei baraje și să-i pună pe locuitorii Văii Ruhrului într-o situație foarte dificilă vara - la urma urmei, tocmai din aceste rezervoare primeau apă potabilă. Cu toate acestea, bomba a lovit în continuare barajul Sorpetal. În aceeași zi, am examinat pâlnia și am răsuflat ușurat: din fericire, era sub nivelul apei. Dacă bomba lovea puțin mai sus, micul pârau s-ar transforma foarte repede într-un curent turbulent, care ar spăla terasamentul ridicat din pământ și bolovani. S-a dovedit că a fost mult mai eficient să trimiți doar câteva avioane pentru a lovi anumite ținte decât să trimiți aproape întreaga aeronavă bombardieră să ne distrugă orașele. În această situație, britanicii au

făcut o singură greșeală și încă nu pot înțelege de ce au făcut-o Și-au dispersat forțele prea mult și în aceeași noapte, din anumite motive, au aruncat bombe și asupra barajului Edertal aflat la șaptezeci de kilometri distanță, care nu avea nicio legătură cu sistemul de alimentare cu apă al Ruhrului Câteva zile mai târziu, cei de oameni pe care i-am transferat de la construcția "Zidului Atlanticului" din regiunea Möhne și Eder au lucrat neobosit la refacerea barajelor Până la septembrie , adică chiar înainte de începerea frecventelor ploile de toamnă, gaura de douăzeci și doi de metri adâncime și lată de șaptezeci și șapte de metri făcută în barajul Möhne a fost complet sigilată Aceasta însemna că, după ploi abundente, până în vara anului , în rezervor se va acumula suficientă apă Nu știu de ce aeronavele britanice nu au întrerupt lucrările de restaurare, deși au avut o astfel de oportunitate A fost suficient să arunce câteva bombe incendiare pe șantier, iar toată schela ar fi cuprinsă de flăcări Am înțeles că potențialul de luptă al forțelor noastre aeriene a scăzut drastic în acel moment și, totuși, având în vedere experiența noastră, m-am întrebat din nou și din nou: de ce nu au atacat în continuare ținte similare ale inamicului importante din punct de vedere strategic? La urma urmei, distrugerea lor ar putea avea consecințe catastrofale pentru economia militară a acestor țări Au trecut două săptămâni, iar la sfârșitul lunii mai i-am sugerat din nou lui Hitler să se înființeze un grup de lucru care să stabilească obiective importante din punct de vedere strategic pe teritoriul statelor inamice Hitler a rămas fidel cu sine, adică, ca de obicei, nu a dat dovadă de determinarea cuvenită "După părerea mea, este inutil să convingi Statul Major al Forțelor Aeriene de necesitatea de a ține seama de sfaturile angajaților tăi din rândul industriașilor Eu personal am vorbit în mod repetat despre acest subiect cu generalul Yeshonnek - și niciun rezultat Evident, Hitler nu avea de gând să-și folosească puterea în această situație; nu i s-a dat deloc să înțeleagă că astfel de operațiuni ar putea schimba radical cursul ostilităților între și , fără îndoială, ratase deja șansa o dată Nu ar trebui să-și trimită avioanele să arunce mărfuri mortale în orașele engleze, ci să coordoneze clar acțiunile submarinelor Ei puteau bloca acele porturi engleze, ale căror instalații nu erau concepute pentru a primi și trimite un număr mare de nave, deoarece convoaiele cu marfă mergeau deja spre coasta Angliei Acum Hitler nu înțelegea că soarta îi va mai oferi o șansă Adevărat, britanicii, cu excepția raidurilor lor asupra barajelor din zona Ruhr, au procedat la fel de neînțelept Dar nici refuzul lui Hitler de a-mi susține propunerea, nici lipsa vreunei ocazii de a influența cumva comandamentul principal al forțelor aeriene nu m-au descurajat deloc Pe iunie am adunat la mine mai mulți specialiști și am creat din ei o comisie pentru identificarea celor mai importante obiecte ale inamicului Prima noastră propunere a vizat industria cărbunelui din Anglia, întrucât literatura de referință publicată acolo conținea informații exhaustive despre această industrie și rolul specific al fiecărei întreprinderi în creșterea bilanțului combustibil al țării Din păcate, am întârziat doi ani cu propunerea noastră: aviația noastră nu a mai fost în măsură să desfășoare această acțiune Am luat în considerare potențialul său limitat de luptă și ne-am amintit din nou de vulnerabilitățile din sectorul energetic al Rusiei În plus, conform datelor noastre, nu exista un sistem de apărare aeriană bine stabilit În plus, structura economiei energetice a Uniunii Sovietice a fost complet diferită de cea din statele occidentale În timp ce dezvoltarea industrială în aceste țări a dus la construirea de centrale electrice de dimensiuni medii, în Uniunea Sovietică producția

de energie electrică a fost concentrată în câteva puncte, de obicei situate pe o suprafață largă de zone industriale Deci, de exemplu, Moscova a fost alimentată cu energie electrică de o centrală electrică situată în partea superioară a Volgăi Dar, conform informațiilor pe care le-am primit, % din toate dispozitivele atât de necesare din industria optică și electrică au fost produse în capitala Uniunii Sovietice A fost suficient să doborâm o grindină de bombe puternic explozive și incendiare asupra centralelor electrice situate în regiunea industrială Ural, la fel ca în Uniunea Sovietică, nu numai oțelăriile ar rezista mult timp, ci producția de tancuri și muniția s-ar opri complet O lovitură directă asupra turbinei sau a liniilor sale de alimentare și a fluxurilor de apă în rețeziciune vor provoca mai multe distrugerii decât câteva bombe Și din moment ce multe centrale electrice sovietice au fost construite cu ajutorul firmelor germane, am avut și toată documentația tehnică și desenele Pe noiembrie, Goering a ordonat întărirea Corpului Aviație sub comanda generalului Rudolf Meister formațiuni de bombardiere cu rază lungă de acțiune În decembrie, întregul corp a fost transferat la Bialystok Am realizat urgent modele din lemn de centrale electrice pentru ca piloții să poată exersa asupra lor tehnici de bombardare de precizie La începutul lunii decembrie, i-am raportat lui Hitler despre pregătirile pentru operațiune, iar Milch l-a informat pe noul șef al Statului Major General al Forțelor Aeriene, Günter Korten, cu care a întreținut relații de prietenie, despre planurile noastre Pe februarie, în scrisoarea mea către Korten, am subliniat că "și și astăzi există încă posibilități operaționale pentru declanșarea unui război aerian împotriva Uniunii Sovietice Am toate motivele să cred că raidurile asupra centralelor electrice din Moscova -Regiunea Volga va duce la reducerea semnificativă a potențialului militar-industrial al Uniunii Sovietice De regulă, implementarea cu succes a unor astfel de acțiuni depinde de mulți factori aleatori Eu personal nu eram deloc convins că această operațiune ar putea schimba cursul războiului În mesajul meu către Korten, mi-am exprimat doar speranța că va slăbi puterea ofensivă a Armatei Roșii, care va dura câteva luni pentru restabilire, cu condiția ca furnizarea de echipamente militare din Statele Unite să fie neîntreruptă Și din nou s-a dovedit că am întârziat doi ani În legătură cu ofensiva de iarnă a trupelor ruse de pe Frontul de Est, s-a dezvoltat o situație critică, iar Hitler, regăsindu-se din nou într-o situație dificilă, a arătat din nou o uimitoare miopie La sfârșitul lunii februarie, mi-a spus că "Meister Corps" a primit ordin să supună căile ferate unui bombardament masiv pentru a întrerupe aprovizionarea cu întăriri și provizii militare către trupele ruse care avansează Am încercat să demonstrez că nu va realiza nimic făcând acest lucru, deoarece pământul din Rusia la acea vreme îngheață și bombe pot face doar cratere puțin adânci în el De asemenea, i-am amintit lui Hitler că căile ferate germane, făcute din materiale mult mai puțin durabile, erau de obicei redată în trafic în câteva ore Dar nu a vrut să-mi asculte argumentele Această operațiune aproape complet lipsită de sens nu a avut niciun efect asupra ritmului de înaintare a trupelor ruse; luptă potențialul corpului a fost irosit și aproape toate aeronavele sale au fost distruse Mai mult, Hitler și-a propus brusc să se răzbune pe Anglia și, în cele din urmă, și-a pierdut orice interes pentru noua strategie a războiului aerian Dar chiar și după moartea "Meister Corps", am avut încă la dispoziție un număr destul de suficient de bombardiere pentru implementarea acestuia Dar Hitler s-a convins că merită să facă mai multe raiduri masive asupra Londrei, deoarece Anglia

va opri imediat atacul aerian asupra Germaniei Acesta a fost singurul motiv pentru care a cerut încă din să înceapă dezvoltarea și producția de noi modele de bombardiere grele Toate încercările de a-i demonstra că există obiective strategice mult mai semnificative pe teritoriul Rusiei s-au dovedit a fi inutile Adevărat, chiar și în vara lui Hitler a fost uneori de acord cu argumentele mele, dar nici el, nici generalii de rang înalt ai forțelor aeriene nu au putut înțelege esența strategiei fundamental noi a războiului aerian Trebuie menționat că aici inamicul nu era diferit de ei În timp ce îmi făceam eforturi, care s-au dovedit a fi în zadar, aeronava anglo-americană în decurs de opt zile - de la iulie până la august - a făcut cinci raiduri masive asupra Hamburgului Rezultatul acestei acțiuni, inutil din orice punct de vedere tactic, a fost teribil Imediat, instalația de apă a fost complet distrusă, iar pompierii nu au putut stinge rapid incendiul care cuprinsese cartiere întregi Limbi de flacăra au lins cu lăcomie asfaltul care se topea, oamenii care s-au repezit în subsoluri au murit curând de sufocare, iar cei care au reușit să sară afară în stradă s-au transformat în torțe vii Se părea că în oraș a avut loc un cutremur foarte puternic sau o erupție vulcanică Gauleiter Kaufmann ia trimis lui Hitler o telegramă după alta, rugându-l să vină la Hamburg N-a reușit nimic, i-a cerut lui Hitler să accepte măcar membrii celor mai distinse echipe de salvare Dar Führer-ul ia refuzat chiar acest lucru Hamburg a suferit soarta pregătită de Hitler și Goering în pentru Londra Îmi amintesc că ne-am adunat atunci cumva la cina în Cancelaria Reichului și Hitler era atât de îmbătat de perspectiva distrugerii capitalei Anglia, care, din ce în ce mai inflamată, a început să-i convingă pe oaspeți: "Ați văzut vreodată o hartă a Londrei? Orașul este construit în așa fel încât un foc este suficient - și, ca acum două sute de ani, se va transforma într-o mare de foc Goering are perfectă dreptate: bombele puternic explozive nu vor avea efectul dorit Dar după bombele incendiare, din Londra vor rămâne doar ruine carbonizate! Iar pompierii nu pot face nimic!" După raidurile din Hamburg, am fost atât de alarmat încât, la o întâlnire a conducerii Oficiului Central de Planificare din iulie după-amiază, am spus răspicat: "Încă câteva acțiuni de această amploare - și problemele pe care le-am discutat atât de mult energic vor dispărea de la sine Totul se va prăbuși rapid Și atunci nu va trebui decât să ținem ultima întâlnire "Trei zile mai târziu l-am informat pe Hitler că sistemul industriei militare începe să se destrame și că încă șase orașe mari ar trebui supuse la bombardamente la fel de masive - iar producția de arme în Germania se va opri complet În exterior, Hitler nu a reacționat în niciun fel la cuvintele mele "Sunt sigur că vei putea pune lucrurile din nou ordine", a răspuns el calm și a îndreptat conversația către alt subiect Cel mai uimitor lucru este că Hitler avea dreptate Într-adevăr, am putut restabili ordinea, dar deloc datorită acțiunilor organelor de conducere ale sistemului nostru, care, chiar și cu cele mai bune intenții, au putut da doar instrucțiuni generale, ci pentru că personalul întreprinderilor, și în primul rând muncitorii, au făcut tot posibilul pentru a preveni o scădere a producției Din fericire, după raidurile asupra Hamburgului, nu au existat atacuri cu bombă la fel de devastatoare asupra altor orașe Inamicul ne-a oferit din nou ocazia de a ne adapta situației și de a minimiza daunele din acțiunile sale viitoare Pe august, adică la două săptămâni după bombardarea Hamburgului, avioanele strategice americane au apărut pentru prima dată deasupra Germaniei Au lovit la Schweinfurt Aici se aflau majoritatea fabricilor noastre de rulmenți cu bile, care încă nu satisfceau

nevoile industriei militare Inamicul a făcut din nou o greșală fundamentală Cele mai multe dintre "cetățile sale zburătoare" - din de avioane - și-au aruncat încărcătura mortală nu pe aceste întreprinderi, ci pe uzina de asamblare de avioane situată în Regensburg Distrugerea sa nu a avut niciun efect asupra stării de lucruri din industria noastră aeriană Cel mai semnificativ a fost faptul că pe august, avioanele britanice au bombardat aproape simultan și încă aleatoriu alte orașe Volumul producției de rulmenți cu diametrul de , până la cm, necesar în special pentru producția de produse militare, a scăzut cu aproape % Prin urmare, amenințarea noilor raiduri aeriene atârând deasupra Schweinfurt nu ne-a obligat să evacuăm fabricile de rulmenți cu bile din oraș, deoarece această operațiune ar presupune suspendarea producției lor timp de trei până la patru luni Din același motiv, am refuzat să mutăm fabricile de rulmenți cu bile din cartierul Erkner din Berlin, precum și din Cannstatt și Steyr, deși locația lor era cu siguranță cunoscută de inamic În iunie am primit o cerere scrisă de la Cartierul General al Forțelor Aeriene Britanice Ofițerii săi erau interesați de posibilele consecințe ale bombardării simultane a tuturor fabricilor noastre de rulmenți cu bile "În două luni, am fi forțați să reducem semnificativ rata producției de arme", le-am răspuns, "și în alte două luni, să o opresc cu totul dacă: În același timp, s-ar face raiduri în toate fabricile de rulmenți cu bile (în Schweinfurt, Steyr și Cannstatt, precum și în Franța și Italia) Aceste unități ar fi apoi bombardate de trei sau patru ori la două săptămâni După ceva timp, bombardierile grele aliate ar ataca aceste fabrici de două ori la opt săptămâni timp de șase luni , ceea ce ar duce la o întrerupere completă a lucrărilor de restaurare După prima lovitură, ne-am putut recupera atât de repede doar pentru că am folosit stocuri de rulmenți cu bile atât din depozitele Wehrmacht-ului, cât și folosiți în așa-numita producție continuă De obicei, asta procesul a durat șase până la opt luni, iar apoi muncitorii - adesea aproape în rucsacuri - au transferat produse de artizanat din ateliere în magazinele de asamblare Ne temeam serios că, dacă inamicul trecea la o strategie de distrugere a anumitor ținte din aer, atunci distrugerea a cinci sau șase mici instalații industriale ar avea un efect negativ asupra întregii noastre industrii militare A doua lovitură a urmat doar două luni mai târziu Pe octombrie, discutam cu Hitler la sediul său din Prusia de Est despre problemele stringente ale departamentului meu, când Schaub a apărut brusc în prag: "Reichsmarschall vrea să vă vorbească urgent De data aceasta are vești bune!" După o conversație telefonică cu Goering, Hitler ne-a informat că un nou raid în timpul zilei asupra Schweinfurt a fost respins și inamicul a suferit pierderi grele Se presupune că epava bombardierelor americane doborâte se află în tot districtul Am simțit imediat că ceva nu este în regulă aici și am cerut permisiunea să părăsesc întâlnirea, pentru că intenționez să sun personal la Schweinfurt Dar comunicarea cu orașul a fost întreruptă și doar cu ajutorul poliției am reușit să vorbesc cu maestrul uneia dintre fabrici Potrivit acestuia, bombele nu numai că au distrus toate clădirile fabricii, iar scânteele care au căzut în băile de întărire au provocat un incendiu în magazine, dar, în general, de această dată s-au produs pagube mult mai mari Producția de rulmenți în diametrele de care avem nevoie a scăzut acum cu până la șaiszeci la sută În această situație, i-am acordat imediat unuia dintre cei mai energici angajați ai mei - directorul general Kessler - puteri de urgență într-un domeniu atât de specific precum fabricarea rulmenților Resursele noastre se epuizau deja, iar toate încercările de a importa rulmenți cu bile din Suedia și

Elveția nu au dus cu adevărat la nimic Cu toate acestea, am reușit să evităm dezastrul, deoarece am folosit rulmenți de alunecare ori de câte ori a fost posibil Spre marea noastră surprindere, inamicul s-a oprit din nou brusc să lovească plantele cu bile Adevărat, pe decembrie, avioanele sale au bombardat atelierul de asamblare din Erkner, dar cel mai probabil acest lucru s-a întâmplat din întâmplare, deoarece în aceea zi au fost doar întâmplător a aruncat bombe asupra Berlinului Și abia în februarie , situația s-a schimbat dramatic Timp de patru zile, Schweinfurt, Steyr și Cannstatt au fost supuse de două ori unor raiduri aeriene grele Apoi a venit rândul lui Erkner, iar apoi bombe au căzut din nou asupra Schweinfurt și Steyr Șase săptămâni mai târziu, producția de rulmenți cu bile a scăzut cu % La începutul lunii aprilie , raidurile în aceste orașe s-au oprit din nou brusc Prin acțiunile lor inconsistente, Aliații înșiși s-au lipsit de oportunitatea de a grăbi înfrângerea Germaniei Dacă în martie și aprilie s-ar fi acționat la fel de energic ca în decembrie și februarie, am fi fost nevoiți să capitulăm destul de curând, pentru că chiar și cu o creștere a producției totale de armament cu % din iunie până în aprilie , deficitul de minge rezultat rulmenților au dus la oprirea producției de tancuri, avioane și alte echipamente militare Destul de ciudat, dar dezvoltarea industriei militare germane a confirmat pe deplin corectitudinea lui Hitler, care a susținut că nimic nu este imposibil în lume și că toți cei care se îndoiesc de cuvintele sale vor fi în curând puși de rușine Abia după război am aflat motivul unor astfel de tactici nerezonabile inamice Se pare că cartierul general al forțelor sale aeriene credea sincer că, dacă s-ar instaura un astfel de regim crud în Germania, atunci nu ar fi deloc dificultăți în evacuarea fabricilor din orașele supuse raidurilor aeriene La decembrie , Harris și-a exprimat convingerea fermă că "până la începutul acestei etape a războiului, germanii făcuseră deja fiecare pas posibil pentru a dispersa obiecte strategice atât de importante precum livrările cu rulmenți" Pentru a spune sincer, el a supraestimat foarte mult eficacitatea regimului autoritar, care în exterior părea într-adevăr unit și indestructibil Încă din decembrie , adică cu opt luni înainte de primul raid asupra Schweinfurt, am trimis un ordin tuturor organismelor industriei militare, care, în special, spunea următoarele: "Activitatea crescută a inamicului în aer ne obligă să luăm toate măsurile necesare cât mai curând posibil pentru relocarea principalelor armate fabrici" Nu am găsit nicăieri sprijin pentru demersul meu Gauleiterii doreau cu orice preț să mențină pacea și liniștea în orașele lor mici, rustice, unde aproape nu exista suflare de război și, prin urmare, au refuzat categoric să găzduiască întreprinderile evacuate Directorii lor, la rândul lor, nu au vrut să se implice în certuri cu liderii de partid și să fie acuzați de neîncredere politică Până la urmă, nu am reușit nimic După al doilea raid puternic asupra Schweinfurt din septembrie , s-a decis din nou dispersarea unei părți din întreprinderile restaurate în satele din jur și plasarea restului în orașe mici din partea de est a Germaniei, situate în afara zonei de operațiuni active a aeronavelor inamice Desigur, am întâlnit din nou o rezistență puternică peste tot Așadar, în ianuarie , s-a propus transferarea parțială a producției de rulmenți în tuneluri perforate în munți, iar în august reprezentantul meu încă s-a plâns că dificultățile apărute amenințau să "tragească la infinit lucrările de extindere și dotare adite" În loc de bombardarea ținută a zonelor industriale, aviația britanică a lansat un atac aerian asupra Berlinului În seara zilei de noiembrie , stăteam în biroul meu când, la

șapte și jumătate, la radio a sunat o alarmă că o întreagă armată de bombardieri se apropie de capitală. Curând am auzit că a ajuns deja la Potsdam - am întrerupt întâlnirea și m-am grăbit către structura de tip turn din apropiere, care găzduia postul de comandă pentru controlul focului artileriei antiaeriene. Berlinul era clar vizibil de pe platforma de sus. Dar imediat ce am urcat-o, am simțit că din cauza exploziilor puternice de bombe, podeaua de sub mine tremura și până și zidurile puternice ale turnului tremurau. Un vuiet asurzitor s-a rostogolit peste oraș în valuri, timp de douăzeci de minute aerul a fost zdruncinat continuu de exploziile explozive de bombe. M-am repezit în jos pe scări, iar tunerii antiaerieni s-au repezit după mine. Unii dintre ei fuseseră loviți de pereți înainte de acest val de explozie, iar acum strângeau rănilor sângerânde. Întregul etaj de jos era plin până la revărsare oameni. Fețele lor erau deja vag distinse în voal - tencuiala care se prăbușește de pe pereți era în aer. De îndată ce zgometul s-a domolit, m-am aventurat sus și am rămas uluit: clădirea ministerului meu ardea. Am mers imediat acolo. Mai multe secretare în casă, care le făceau să semene cu amazoanele, au încercat să scoată din foc dosare cu documente, în mijlocul vuietului ocazional al bombelor cu ceas care explodau în depărtare. În locul biroului meu, fumea un crater imens. Focul s-a extins rapid în întreaga clădire și a amenințat să se extindă la clădirea cu opt etaje a Direcției Armatei. Armatei. Bineînțeles, eram cu toții extrem de încântați și acum, simțind un val neașteptat de energie, am decis să salvăm măcar seturile telefonice ale liniilor de comunicații speciale care erau de mare valoare. Pur și simplu am deconectat firele și apoi am dus telefoanele într-un loc sigur în subsolul clădirii. Dimineața am fost vizitat de șeful departamentului, generalul Leeb. "În zori, focul a fost stins, dar, din păcate, nu putem face nimic", a spus el zâmbind, "cineva a luat toate telefoanele". Goering se afla atunci la Karinhall și, după ce am aflat despre vizita mea nocturnă la punctul de control al incendiilor antiaeriene, a ordonat imediat să nu mi se mai permită să merg pe platforma superioară. Dar am dezvoltat relații atât de bune cu ofițerii care slujeau în "turn", încât nu le era frică să nu asculte de ordinul Reichsmarschall și nu m-au împiedicat să urc la etaj. În timpul raidurilor aeriene asupra Berlinului, de pe platforma superioară s-a deschis un spectacol uluitor. Ar putea fi fermele și te face să uiți de tot ce este în lume și trebuia să-ți amintești constant că trăiești într-o lume reală și foarte crudă. Orașul a fost luminat puternic de artificii de la grămezi de rachete care plouau de sus - berlinezii le numeau "pomii de Crăciun" - avioanele lovite de obuze s-au aprins ca niște torțe, în timp ce restul bombardierelor executau dansul reflectoarelor. Sf. Într-un cuvânt, această imagine cu adevărat apocaliptică a fost uluitoare. De îndată ce avioanele, bombardate, s-au întins pe cursul de întoarcere, m-am urcat imediat în mașină și m-am dus la fabricile situate în cele mai distruse cartiere. Am circulat cu mașina pe străzile presărate cu fragmente de cărămizi, sticlă spartă și tot felul de gunoaie, case ardeau în jur, oamenii stăteau sau stăteau lângă ruine, mobilierul și tot felul de bunuri salvate de la incendiu erau îngrămădite pe trotuare, cenușa se învârtea în aer, ardea și praful de var gâdila în gât și se simțea un sentiment de totală deznădejde. Uneori, oamenii au început brusc să râdă isteric - un astfel de comportament ciudat le este de obicei caracteristic în momentele de catastrofe grandioase. Deasupra orașului, o coloană neagră de fum de șase metri, tăiată de flăcări, s-a ridicat spre cer. Prin urmare, chiar și în timpul zilei, străzile erau, parcă, cufundate în întuneric. Am

încercat în mod repetat să-i spun lui Hitler despre asta Ultima dată m-a întrerupt literalmente la jumătatea propoziției: "Apropo, Speer, câte tancuri vor fi trimise pe front luna viitoare?" Patru zile mai târziu, pe noiembrie, ca urmare a unui nou raid masiv asupra Berlinului, un incendiu puternic a izbucnit la cea mai mare fabrică de tancuri din Alket Bombele au redus și clădirea centrului telefonic din Berlin în moloz, așa că nu am putut chema pompierii În cele din urmă, colegului meu Zaur i-a venit fericita idee de a suna la sediul central cu un telefon direct - din fericire acest cablu telefonic nu a fost deteriorat - și de a-i cere ofițerului de serviciu să anunțe pompierii Astfel, Hitler a aflat și despre ceea ce s-a întâmplat Nu a întrebat pe nimeni altcineva, dar a ordonat imediat ca toate departamentele de pompieri situate atât în Berlin, cât și în întregul Gau să fie aruncate pentru a stinge incendiul la fabrica de tancuri Până atunci eram deja în Alket Aproape toate magazinele au ars, dar pompierii berlinezi, care au sosit mai devreme decât alții, au reușit rapid să stingă flăcările Curând, pompierii din orașe atât de îndepărtate precum Brandenburg, Oranienburg și Potsdam au început să sosească continuu la fabrică, iar pompierii șefi s-au apropiat de mine, unul după altul, pentru a da un raport Ei au primit ordine personal de la Führer și, prin urmare, nici eu nu i-am putut determina să plece stinge alte incendii Până dimineață, toate străzile adiacente centralei au fost pline cu o multitudine de mașini de pompieri Șederea lor aici a fost complet lipsită de sens și totuși incendiul a cuprins deja multe zone din Berlin În septembrie, Milch și cu mine am organizat o retragere la Centrul de Cercetare a Forțelor Aeriene din Rechlin, pe râul Müritzsee Acest lucru a fost făcut pentru ca personalul meu să înțeleagă pe deplin ce probleme tehnice privesc comanda forțelor aeriene Ni s-au prezentat programe pentru producția tuturor tipurilor de aeronave în statele inamice și, mai ales, în Statele Unite Am fost îngroziți când am aflat că pe viitor plănuiau să mărească producția de bombardiere adaptate să efectueze raiduri în timpul zilei de mai multe ori Se pare că actualele bombardamente, cu consecințe atât de dezastruoase pentru populația civilă, au fost doar o repetiție Desigur, a apărut întrebarea cât de informați erau Hitler și Göring cu privire la aceste cifre de producție Milch mi-a spus cu amărăciune că de câteva luni încerca în zadar să-l determine pe Goering să asculte raportul experților săi despre industria aviației din statele inamice Dar Goering refuză cu încăpățănare să le accepte, din moment ce Fuhrer-ul i-a spus că asta era doar propagandă, iar acum Reichsmarschall-ul pur și simplu își repetă cuvintele după el La rândul meu, am încercat în repetate rânduri să-i atrag atenția lui Hitler asupra acestor cifre alarmante și de fiecare dată am eșuat: "Nu te lăsa înșelat! Sunteți alimentat cu date false Iar deviniștii de la Ministerul Aviației, bineînțeles, au căzut de această momeală Așa a reacționat la toate avertismentele încă din iarna lui, iar acum, când orașele noastre s-au transformat rând pe rând în ruine, și-a apărut încă cu încăpățănare punctul de vedere pernicios Cam în același timp, am asistat la o dispută amară între Goering și inspectorul general al aviației de vânătoare, Galland Acesta din urmă i-a raportat lui Hitler în acea zi că mai mulți luptători care escortau escadrile americane de bombardieri au fost doborâți nu oriunde, ci lângă Aachen El a mai susținut că dacă acești luptători ar fi instalați în curând rezervoare de gaz suplimentare, apoi sub protecția lor, avioanele bombardiere americane ar pătrunde și mai adânc în spațiul aerian german Hitler i-a vorbit lui Göring despre preocupările sale Reichsmarschall era pe cale să se îmbarce în trenul

său special pentru Rominten Heath, când Galland a venit să-și ia rămas bun de la el "Cum îndrăznești să-i spui Führerului că luptătorii americani pot ajunge la granițele Reichului?" strigă Goering la el "Domnule Reichsmarschall", a răspuns Galland calm, "vor zbura în curând în adâncurile teritoriului nostru" Goering a zburat într-o frenezie: "Prostii, Galland, ce fantezii nebunești? Aceasta este o înșelăciune pură!" Galland clătină din cap: - Nu, domnule Reichsmarschall, chiar este Stătea într-o ipostază absolut casual - șapca lui era ușor deplasată într-o parte, cu un trabuc în gură: "Luptătorii americani au fost doborâți lângă Aachen Acest fapt este de netăgăduit! Dar Goering nu a vrut să fie de acord cu el: "Da, pur și simplu nu se poate, Galland!" - Și verificați, domnule Reichsmarschall, răspunse Galland batjocoritor "Este foarte ușor pentru tine să faci asta " Apoi în vocea lui Goering au răsunat note conciliante: "Ei bine, Galland, ești un pilot cu experiență și știi perfect că acest lucru este pur și simplu imposibil Să fim de acord: ai fost indus în eroare!" Dar Galland a clătinat în tăcere din cap ca răspuns, până când Goering a declarat în cele din urmă: "În acest caz, există o singură explicație pentru un eveniment atât de incredibil Luptătorii naufragiați nu s-au prăbușit imediat la pământ, ci au zburat de ceva timp în direcția vest Galland nici măcar nu ridică o sprânceană: "În est, domnule Reichsmarschall, și eu sunt profund convins " "Ajunge, domnule Galland", a spus Goering pe un ton oficial, dorind clar să oprească discuția prelungită, " ca subordonat al meu, îți ordon să-mi recunoști nevinovăția! Ai înțeles? Niciun luptător american nu a zburat la Aachen! Clar? Îi voi spune Führer-ului că nu au fost acolo" Și, nemai asculta de Galland, s-a îndreptat spre tren La trăsură, s-a întors încă o dată și, cu o amenințare nedisimulată în voce, a spus: "Dacă vă rog, respectați ordinul!" Nu voi uita niciodată expresia de pe chipul generalului când acesta, rânjind, a aruncat dezinvolt: "Da, Herr Reichsmarschall!" În esență, Goering nu era deloc înclinat să plutească în nori și, uneori, mi s-a întâmplat să aud de la el o evaluare sobră a situației Dar în momentul de față se purta ca un om care și-a arătat eșecul complet și acum a căutat să se înșele pe sine și pe alții Prin refuzul lui de a lua în calcul starea reală a lucrurilor și de a asculta argumente rezonabile, în îl determinase deja pe celebrul pilot de luptă și primul inginer de aviație Ernst Udet la sinucidere La august , unul dintre cei mai apropiați angajați ai lui Goering, șeful Statului Major General al Forțelor Aeriene, generalul-colonel Eschonnek, s-a împușcat în biroul său Potrivit lui Milch, într-un bilet de sinucidere găsit pe biroul său, el a cerut ca mareșalul Reich să nu participe la înmormântare Cu toate acestea, Goering nu numai că a luat parte la ceremonia de înmormântare, dar a depus și o coroană de flori pe mormântul lui Jeschonnek în numele lui Hitler Mereu am considerat una dintre cele mai valoroase calități ale unei persoane de a putea privi lucrurile cu sobru și de a nu-și umple capul cu idei nebunești Dar când mă gândesc la perioada din viața mea care a precedat închisoarea, sunt obligat să trag concluzia că și eu am fost întotdeauna delirant Nedorința încăpățănată de a socoti cu realitatea - această tendință, de altfel, a devenit destul de răspândită - nu au fost în niciun caz doar liderii regimului național-socialist care au păcătuit Dar dacă în condiții normale situația putea fi corectată prin ironie malefică, recenzii critice și, în cele din urmă, refuzul societății de a lua o persoană în serios, atunci în cel de-al treilea Reich a fost complet imposibil Dimpotrivă, parcă într-un birou de oglinzi distorsionate, orice autoînșelare a creat o percepție din ce în ce mai distorsionată a

realității, ducând o persoană departe de lumea reală sumbră într-o lume a viselor care nu avea nimic de-a face cu el. În aceste oglinzi, am putut vedea doar o imagine mult mărită a feței mele și nici o singură față extraterestră nu a perturbat această monotonie. Cu toții am scăpat de realitate în moduri diferite. Desigur, Goebbels a evaluat situația mult mai sobru decât, de exemplu, Goering sau Ley. Dar dacă ne amintim cât de infinit de departe de viața reală este lumea în care am trăit, atunci a rămas doar să recunoaștem că nu era aproape nicio diferență între cei care s-au dat în vise irealizabile și așa-ziii realiști. Hitler în toamna anului 0amenii care au lucrat cu Hitler mulți ani au împărtășit pe deplin opinia adjutanților săi: în ultimul an, au avut loc într-adevăr schimbări serioase cu el. Acest lucru nu ar trebui să fie surprinzător, deoarece în a supraviețuit predării Armatei a -a la Stalingrad și a fost nevoit să se împace cu faptul că peste dintre soldații săi din Tunisia și-au depus armele, iar avioanele anglo-americeane, fără să se întâlnească orice rezistență semnificativă, a distrus orașele germane. De asemenea, a trebuit să fie de acord cu decizia comandamentului forțelor navale de a ne retrage submarinele din Oceanul Atlantic, deși și-a pus atâtea speranțe în rezultatele operațiunilor lor de luptă. Fără îndoială, Hitler, în acest caz, a evaluat corect situația și, parcă s-ar fi rușinat de slăbiciunile sale de înțeles uman, a încercat să ascundă dezamăgirea și amărăciunea înfrângerii sub un pretins optimism. Istoricul poate face abstracție de la caracteristicile individuale ale lui Hitler și îl poate considera doar ca obiect de studiu. Pentru mine, el este în primul rând un om în carne și oase; Încă îi simt fizic prezența în viața mea. Undeva între primăvara lui și vara lui, el era uneori foarte posomorât. Dar apoi s-a schimbat într-un mod uimitor și nici în cele mai fără speranță nu și-a ascuns încrederea în victorie. De atunci, nici măcar o declarație pesimistă a lui nu mi-a mai fost păstrată în memorie, deși așteptam cu nerăbdare aceste cuvinte. Poate că s-a inspirat atât de mult timp cu ideea inevitabilității unei victorii germane, încât până la urmă el însuși a crezut în ea. Cu cât catastrofa iminentă devenea mai inevitabilă, cu atât apăra mai ferm această idee, cu atât credința lui în corectitudinea tuturor deciziilor lui devenea mai puternică. 0amenii din cercul său interior i-au urmărit cu alarmă comportamentul. A devenit din ce în ce mai retras și s-a retras în camere strâns izolate înainte de a lua o decizie. În același timp, mintea lui și-a pierdut flexibilitatea anterioară și a fost incapabil să propună idei noi. Figurat vorbind, nu putea merge decât pe drumul bătut - nu mai avea puterea să o părăsească. Principalul motiv al dorinței sale de a insista pe cont propriu cu orice preț a fost situația fără speranță în care se afla datorită puterii invincibile a adversarilor săi. În ianuarie, au convenit să ceară doar capitularea necondiționată a Germaniei. Hitler a fost, poate, singurul care și-a dat seama pe deplin de seriozitatea declarațiilor lor și nu și-a făcut iluzii, în timp ce Goering, Goebbels și unii dintre asociații săi nu și-au ascuns uneori intențiile de a folosi diferențele politice dintre Anglia, SUA și Sovietul. Unirea în conversații. Unirea Alții se așteptau ca el însuși să recurgă la mijloace politice și, prin urmare, să încerce să atenueze consecințele eșecurilor sale. Oare nu mai devreme, în perioada dintre ocuparea Austriei și încheierea pactului de neagresiune cu Uniunea Sovietică, a ieșit cu aparentă ușurință din situații dificile cu ajutorul a tot felul de șmecherii viclene? Acum, la ședințele operaționale, a repetat din ce în ce mai mult: "Nu vă faceți iluzii. Nu există cale de întoarcere. Nu putem decât să mergem înainte. Toate podurile din spatele

nostru au fost arse" Cu aceste cuvinte, Hitler le-a refuzat miniștrilor săi dreptul la orice inițiativă de pace Am înțeles adevăratul lor sens abia la procesele de la Nürnberg Am explicat deja schimbările în caracterul lui Hitler prin stresul excesiv și din ce în ce mai mare asupra corpului său, cauzat de un mod de lucru neobișnuit pentru el Dacă mai devreme Hitler, după o anumită perioadă de activitate violentă, își permitea să se relaxeze și să cadă în apatie pentru o lungă perioadă de timp, atunci după începerea campaniei ruse, a fost nevoit să facă o cantitate imensă de muncă în fiecare zi Si dacă în anii anteriori, știa din nou perfect să-i facă pe ceilalți să lucreze pentru el însuși, dar acum povara grijilor devenea din ce în ce mai grea și trebuia să se afunde constant în toate detaliile S-a forțat să respecte o rutină zilnică strictă, dar o disciplină profund străină de natura sa nu a contribuit deloc la luarea deciziilor rezonabile și echilibrate Desigur, chiar și înainte de război, au existat cazuri în care Hitler, ajuns la epuizare completă, a căzut într-o stare de prosternare, exprimată într-o teamă clară de a lua decizii, a slăbit periodic atenția la evenimentele care aveau loc în jurul său, precum și ca monologuri lungi și neobișnuit de plictisitoare pe teme abstracte La toate întrebările și sugestiile, Hitler a răspuns doar "da" sau "nu"; nu era clar dacă a înțeles ceea ce se spunea sau dacă era complet cufundat în gândurile sale și a rostit mecanic cuvinte neangajante Cu toate acestea, apoi a ieșit rapid din această stare A fost suficient să petreacă câteva săptămâni în Obersalzberg și a părut imediat înviorat și odihnit, în ochi i-a apărut o strălucire clară Hitler a început să reacționeze corect la situație și cu aceeași hotărâre s-a apucat de afaceri În , și angajații lui Hitler l-au forțat destul de des să-și ia o vacanță Apoi a părăsit sediul pentru câteva săptămâni, sau chiar luni, și a plecat la Ober-Salzberg Cu toate acestea, nici acolo nu a schimbat rutina zilnică Bormann, ca și până acum, îi aducea constant diverse documente de semnat, fluxul de vizitatori nu s-a secăt, căutând să profite de șederea sa la Berghof sau la Cancelaria Reichului; la sediu era inaccesibil pentru Gauleiters și miniștri, iar acum toți cereau să li se permită să-l vadă Odată cu aceasta, zilnic, ca și în sediu, se țineau și aici lungi întâlniri operaționale, pentru că oriunde s-ar fi aflat Hitler, sediul de teren în plină forță l-a urmat mereu Adesea Hitler, după ce ne-a ascultat cererile de a avea grijă de sănătatea lui, a răspuns: "Îți este ușor să mă sfătuiești să-mi iau o vacanță Dar este imposibil Nu pot transfera conducerea operațiunilor militare către altcineva nici măcar pentru o zi " Generalii și ofițerii cartierului general de teren de la o vârstă fragedă erau obișnuiți să muncească din greu și din greu, nu li s-a dat să înțeleagă că Hitler nu putea rezista la un asemenea stres De asemenea, Bormann nu a vrut să-și dea seama că îi pune a povară insuportabilă Dar chiar dacă aveau dorința de a-și asuma o parte din volumul de muncă, Hitler totuși nu i-a putut întâlni la jumătatea drumului, deoarece a pierdut timp și nu s-a obosit să-și aleagă deputați sensibili Dar chiar și orice director de fabrică are oameni responsabili pentru toate domeniile mai mult sau mai puțin importante Hitler, pe de altă parte, nu avea nici un șef capabil al cabinetului de miniștri, nici un comandant-șef energic al Wehrmacht-ului, nici un comandant capabil al forțelor terestre De câțiva ani încoace, el încalcă tradiția străveche conform căreia cu cât o persoană ocupă un post mai înalt, cu atât ar trebui să aibă mai mult timp liber Dar înainte de a adera la acest principiu Din cauza stresului excesiv și a unui sentiment de singurătate, Hitler și-a întărit în cele din urmă sufletul și a rămas în general într-o stare destul de ciudată Se

chinuia cu îndoieli, devenea extrem de iritabil și, uneori, era neobișnuit de sever. Dacă înainte lua decizii cu ușurință, acum trebuia să-și încordeze creierul epuizat. Sunt implicat în sport de mulți ani și știu bine ce este supraantrenamentul. În această situație, performanța a scăzut brusc, iar noi am devenit letargici și iritabili; reacția noastră nu a mai fost atât de bună, am urmat pur mecanic instrucțiunile antrenorului și am visat cu pasiune o pauză, timp în care ne-a trezit dorința de a începe din nou antrenamentele. Supraefortul mental poate duce la aceleași rezultate ca și supraantrenamentul. În anii grei de război, am observat singură că în condițiile în care nu există impresii proaspete, iar deciziile sunt luate automat, ești brusc copleșit de un sentiment de indiferență și gândurile îți roiesc încet în cap. Plecarea lui Hitler pe front în noaptea de septembrie din clădirea Căminului Reichului, în care toate ferestrele erau deja acoperite cu perdele negre de camuflaj, a avut consecințe foarte grave. De atunci, relațiile lui cu oamenii au început deja să prindă contur într-un mod diferit. Când acum A. Speer cam o dată la șase luni, a trebuit să intre în contact cu mulțimea, s-a dovedit că ea nu mai era dornică să-l salute cu entuziasm pe Hitler, iar el, la rândul său, își pierduse capacitatea de a inspira oamenii să creadă în sine. În ultima etapă a luptei pentru putere de la începutul anilor treizeci, Hitler și-a asumat o povară nu mai puțin grea decât în mijlocul războiului. Dar apoi, epuizat și epuizat, vorbind la mitinguri, nu și-a irosit atât de mult energia pe participanți, ci, dimpotrivă, și-a atras curaj și inspirație din ei. Chiar și între ei, când poziția lui Hitler i-a făcut viața mult mai ușoară, el încă s-a însuflețit vizibil când a privit în jur mulțimea de admiratori entuziaști din Obersalzberg. În fiecare zi Mitingurile au devenit apoi o parte integrantă a vieții lui Hitler - erau un fel de afrodisiace pentru el. După ei, a devenit mai în formă și mai tânăr și a câștigat mult mai multă încredere în sine. Oamenii apropiați de la sediu - secretari, adjutanți, medici - au avut, se pare, un efect mult mai mic asupra lui decât cei cu care a comunicat înainte de război în Obersalzberg sau Căminul Reichului: La urma urmei, nu era nimeni în sediu care, la întâlnirea cu el, a intrat într-o frenezie de încântare sau din emoție și-a pierdut puterea de vorbire. Comunicarea zilnică cu Hitler - eram convinși de asta, chiar și atunci când visam împreună la punerea în aplicare a grandioaselor noastre proiecte arhitecturale - l-a lipsit inevitabil pe Fuhrer de acel halou divin pe care Goebbels l-a creat în jurul său și, deși autoritatea lui a rămas de neclintit, el a apărut în ochii celor din jur ca un om obișnuit cu toate nevoile și slăbiciunile lui. Întâlnirile cu personalul militar al cartierului general nu au adus putere lui Hitler. În atmosfera de afaceri de acolo, orice admirație exagerată de entuziastă pentru el ar fi făcut o impresie extrem de neplăcută. Mai mult, ofițerii s-au arătat a fi oameni care nu sunt predispuși la manifestări violente ale emoțiilor, ci, dimpotrivă, care se evaluează sobru pe ei înșiși și pe cei din jur. Dar chiar dacă nu erau așa, încă din copilărie erau învățați să se comporte cu reținere. Pe acest fond, servilul comportamentul lui Keitel și Goering. Dar a fost nefiresc, iar Hitler nu a forțat în niciun fel personalul militar al cartierului general să-i câștige favoarea. Un stil de relații pur business a dominat aici. Hitler nu putea suporta nici cea mai mică critică la adresa modului său de viață. Prin urmare, cercul său interior a fost nevoit să-l suporte, deși nu și-au ascuns anxietatea. Hitler a evitat, de asemenea, orice conversație de natură personală, cu excepția conversațiilor rare, inimă la inimă, cu asociații săi din "lupta împotriva regimului" precum Goebbels, Ley sau Esser. Dar în

conversațiile cu toți ceilalți, inclusiv cu mine, nu și-a permis o notă prietenoasă și a păstrat întotdeauna cu grijă distanța. Acum era atât de rar proaspăt și vesel și a arătat disponibilitatea de a lua imediat o decizie adecvată, încât astfel de zile au fost apoi amintite mult timp. Schmundt și cu mine am avut aproape simultan ideea de a-l determina pe Hitler să accepte niște ofițeri tineri din prima linie. Prin însăși prezența lor, puteau însufleți atmosfera mucegăită a sediului, aproape complet ruptă de lumea exterioară. Dar nu am reușit. În primul rând, Hitler însuși nu și-a manifestat prea multă dorință de a-și petrece timpul prețios, așa cum a spus el, în asta și în al doilea rând, ne-am dat seama că putem face probleme. Așadar, Hitler primise deja un tânăr ofițer de tanc care a participat la descoperirea pe malurile Terek și a spus că unitatea sa nu a întâmpinat practic nicio rezistență și doar lipsa muniției ia forțat să oprească ofensiva. Hitler a fost atât de agitat încât timp de câteva zile nu s-a mai putut liniști și a revenit constant la această conversație: "Asta e ideea! Se pare că nu există suficiente obuze pentru pistoale de de milimetri! Care este volumul lor de producție? În orice mod, trebuie mărit urgent." De fapt, aveam stocuri destul de mari de aceste obuze, dar odată cu ritmul rapid al ofensivei de vară din , nu au avut timp să le livreze pe poziții. Dar Hitler nu a vrut să ia în calcul acest lucru. În timpul întâlnirilor cu tinerii ofițeri din prima linie, Hitler a aflat și despre alte fapte care au devenit pentru el dovezi ale celor mai grave greșeli ale generalului * sediu. De fapt, dificultățile au fost cauzate în principal de ritmul de avans impus de Hitler trupelor. Nu a vrut să asculte argumentele specialiștilor, iar cunoștințele sale în acest domeniu erau în mod clar insuficiente - nu înțelegea ce sistem complex de comandă și control este necesar pentru a desfășura operațiuni atât de mari. Din când în când, Hitler a prezentat personal premii înalte ofițerilor și soldaților de la cartierul general și, din moment ce nu aprecia prea mult abilitățile generalilor din cartierul său general de câmp, atunci de fiecare dată le-a muștrat și a schimbat planurile operaționale. Prin urmare, Keitel și Schmundt au încercat să neutralizeze pe cât posibil vizitatorii. Hitler la sediu a aranjat și o petrecere cu ceai, dar de obicei începea la două dimineața, durând o oră sau două. Hitler s-a culcat acum în zori și am spus chiar și o dată despre asta: "Dacă războiul va continua mult timp, vom stabili o rutină zilnică la fel ca toți cei care obișnuiesc să se trezească devreme. Vom presupune că bem cu Fuhrer nu ceai de seară, ci ceai de dimineață. Hitler, fără îndoială, a suferit foarte mult de insomnie și ne-a spus că, de îndată ce s-a culcat devreme, stătea întins cu ochii deschiși foarte mult timp și era chinuit de faptul că nu putea dormi. La ceaiul de seară, se plângea uneori că se trezește adesea și adoarme abia în zori. Numai oameni cunoscuți de Hitler au fost invitați la petreceri de ceai - medici, secretari, adjutanți, asistenți, un reprezentant al șefului departamentului de presă al guvernului imperial, trimisul Hevel, uneori un bucătar personal care pregătea mese dietetice pentru Fuhrer - Faptul că ea era originară din Viena a jucat un rol special aici, - și unul dintre vizitatori, desigur, dintre apropiații lui Hitler. Desigur, Bormann a fost mereu prezent la ei. Am fost considerat și un oaspete binevenit acolo. Ne-am adunat în sufrageria privată a lui Hitler și ne-am așezat pe scaune incomode cu cotiere. Hitler își dorea cu adevărat să creeze o atmosferă "confortabilă": de obicei aprindea un șemineu, își trata secretarele cu prăjituri cu o cordialitate accentuată și, în general, se prefăcea a fi o gazdă amabilă, încercând să înconjoare oaspeții cu grijă și atenție deosebită. Mie nu mai rămânea decât să

simpatizeze cu el: toate încercările lui Hitler de a arăta că bunătatea poate veni și de la el s-au dovedit a fi în zadar. La sediu nu era obișnuit să ascultăm muzică și puteam asculta doar monologuri nesfârșite ale lui Hitler. Glumele lui erau cunoscute de mult, dar invitații s-au prefăcut că le aud pentru prima dată și s-au forțat să râdă. Nu le-a fost nevoie de mai puțin efort pentru a-și arăta atenția pe fețele atunci când ascultau povestirile binecunoscute ale lui Hitler despre tinerețea lui dificilă sau evenimentele din "lupta împotriva regimului". În plus, acest cerc de oameni cu greu ar putea anima conversația. Conform regulii nescrise care era în vigoare aici, era imposibil să se atingă subiecte precum situația de pe fronturi și situația politică, precum și să se critice oficiali de rang înalt. Desigur, Hitler nu a simțit prea multă dorință de a începe o conversație despre asta. Din nou, Bormann s-a trezit într-o poziție privilegiată - doar el avea dreptul să provoace astfel de discuții. Motivul lor ar putea fi și acele scrisori ale Evei Braun, în care relata cele mai flagrante cazuri de inerție și prostie ale autorităților. Această veste neplăcută l-a infuriat pe Hitler. Așadar, după ce a aflat despre interzicerea locuitorilor din München în mijlocul sezonului de iarnă de a schia în munți, a izbucnit într-o tiradă furioasă și foarte lungă despre lupta sa neîncetată și, din păcate, până acum nereușită, cu birocrății care nu se încăpățânează să facă să-și recunoască greșelile; ca urmare, Bormann a fost instruit să investigheze toate cazurile de arbitrar birocratic. Atenția sporită pe care Hitler a acordat-o astfel de probleme minore a indicat că pragul său de iritabilitate a scăzut brusc. Pe de altă parte, toate aceste cazuri, în esență, mărunte, într-un fel, i-au permis să se relaxeze și să se simtă ușurat, în timp ce i-au redat sentimentul de putere anterioară. Hitler știa că în acest spațiu, chiar dacă era foarte limitat, se putea descurca, având puterea deplină. Măcar pentru o clipă, putea să uite de neputința lui, care s-a manifestat mai ales vizibil în interceptarea finală de către inamicul unei inițiative și incapacitatea de a schimba cursul evenimentelor cu cele mai formidabile ordine. Dar chiar și înconjurat de oameni apropiați, Hitler nu a putut totuși să scape complet de conștiința deznădejdiei poziției sale. Prin urmare, a început din nou și din nou să se plângă: el, se spune, împotriva voinței sale, s-a apucat de activitate politică și nu a devenit arhitect doar pentru că, abia după ce a devenit șef al statului, a putut implementa proiecte grandioase care corespundeau gustului său. Îi era din ce în ce mai milă de el însuși și repeta în repetate rânduri că visează doar la un singur lucru: "Cât mai repede, atârnă uniforma gri pe un cui. După încheierea victorioasă a războiului, scopul vieții mele va fi atins și voi putea să mă retrag în siguranță la locul meu din Linz și să-mi petrec ultimii ani ai vieții pe malul Dunării. Și lăsați-l pe succesorul meu să se înțeleagă cu privire la rezolvarea problemelor pe care le-a moștenit." Chiar înainte de război, Hitler, aflându-se în atmosfera relaxată a Obersalzbergului, și-a exprimat uneori intenția de a se retrage într-o zi. Dar apoi părea să flirteze. Acum era destul de sincer, pentru că a rostit aceste cuvinte fără niciun patos - cu o voce uniformă, calmă, în care se auzea distinct o intonație amară. A încercat să găsească uitarea în munca sa la planurile de reconstrucție a orașului natal. Acest lucru a fost dovedit de interesul lui nestins pentru ei. Arhitectul-șef din Linz, Hermann Giesler, a fost chemat din ce în ce mai mult la sediu în etapa finală a războiului. Dimpotrivă, proiectele de restructurare de la Hamburg, Berlin, Nürnberg sau München, care au însemnat odinioară atât de mult pentru el, cu greu l-

au mai interesat pe Hitler Cumva, chiar a declarat cu o privire mohorâtă că moartea l-ar salva de chinurile teribile pe care acum este nevoit să le îndure Având în vedere planurile de reconstrucție a Linzului prezentate de Giesler, Hitler și-a oprit de foarte multe ori ochii asupra designului criptei sale, care trebuia să fie construită într-unul dintre turnurile complexului de clădiri destinate organelor de partid Nu a ascuns faptul că nici după victorie nu a vrut să se odihnească lângă feldmareșalii săi în Palatul Gloriei Soldaților din Berlin În timpul acestor conversații de noapte târziu la sediul său din Ucraina și Prusia de Est, Hitler dădea adesea impresia unei persoane extrem de dezechilibrată Oaspeții aproape că au adormit dimineața și doar un sentiment de politețe și datorie i-au forțat să vină la aceste petreceri de ceai După întâlniri lungi și obositoare, vocea monotonă a lui Hitler a avut un efect de alinare asupra noastră Pleoapele noastre s-au lipit literalmente împreună Îmi amintesc că cineva întreba cu prudență, în timp ce îl aștepta pe Hitler: "Unde este Morrell?" Răspunsul a fost: "Nici el nu a fost aici aseară" "Aș fi putut veni", a intervenit una dintre secretare "Se pare că aceiași sunt prezenți Poate că vreau să dorm în noaptea asta " O altă secretară a susținut-o: "Este necesar ca și restul să vină aici Și-au aranjat o viață ușoară, și trebuie să luăm rapul pentru ei Nu, nu va funcționa așa " Acești oameni l-au tratat în continuare pe Hitler cu mare respect, dar nu s-au mai înclinat în fața lui Hitler a luat micul dejun spre amiază, apoi a căutat prin rezumatul rapoartelor din presa germană și agențiile de presă străine Opinia lui Hitler despre evenimentele care au loc în lume a fost creată tocmai sub influența lor; în mare măsură, starea lui de spirit depindea de aceste materiale În ceea ce privește rapoartele individuale, primite în principal din străinătate, el a exprimat uneori imediat punctul de vedere oficial, uneori exprimat pe un ton extrem de agresiv, iar doctorul Dietrich sau adjunctul său Lorentz a notat sub dictat cuvintele lui Hitler În același timp, nici nu credea că încalcă prerogativele departamentelor sale și nu considera necesar să informeze în prealabil vreunul dintre liderii acestora, precum și pe Goebbels și Ribbentrop Dimpotrivă, Hitler a luat raportul lui Hewel despre situația internațională destul de calm Acum mi se pare că el era interesat nu atât de viața reală, cât de reflectarea acesteia pe paginile ziarelor Schaub îi aducea apoi un raport al raidurilor aeriene efectuate în timpul nopții Gauleiterii i-au transmis aceste informații lui Bormann De regulă, după o zi sau două m-am dus în orașele bombardate pentru a inspecta fabricile situate acolo și pot spune pe bună dreptate că Hitler cunoștea cu exactitate întinderea adevărată a distrugerii Într-adevăr, nu avea sens ca Gauleiter să subestimeze pagubele cauzate; la urma urmei, autoritatea sa a crescut doar dacă a reușit să-și stabilească o viață normală în teritoriile devastate și să extindă producția Hitler a fost deprimat nu atât de pierderile uriașe în rândul populației sau de moartea unor zone rezidențiale întregi, cât de rapoartele despre distrugerea capodoperelor arhitecturale și, în primul rând, a clădirilor de teatru În anii de dinainte de război, când elabora "planuri de reconstrucție a orașelor germane", el era interesat în primul rând de ce impresie ar avea asupra altora structurile ridicate în ele Mai puțin de toate, s-a gândit să satisfacă nevoile sociale ale oamenilor: situația lor nu l-a deranjat deloc Prin urmare, acum a cerut imediat ca imediat să se demareze restaurarea clădirilor arse de teatru Uneori am încercat să-i deschid ochii asupra dificultăților serioase cu care se confruntă industria construcțiilor Aparent, autoritățile locale, nedorind să provoace un val de

nemulțumire în rândul populației, s-au susținut de aceste ordine în toate modurile posibile, iar Hitler, a cărui atenție a fost complet absorbită de evenimentele de pe fronturi, aproape niciodată nu a cerut să-i raporteze momentul de finalizarea lucrărilor de restaurare și numai la München - Hitler l-a considerat al doilea oraș natal - și la Berlin, a reușit să realizeze restaurarea clădirilor teatrelor de operă și a cheltuit sume uriașe de bani pentru asta Hitler a demonstrat însă o necunoaștere izbitoare a adevăratei stări de lucruri și a adevăratelor dispoziții ale populației, când, ca răspuns la toate obiecțiile, a afirmat categoric: "În rândul populației este necesar să se mențină o bună dispoziție și de aceea nu ar trebui să fie privat de posibilitatea de a merge la teatru " Locuitorii orașelor aveau, desigur, preocupări destul de diferite Aceste declarații au confirmat încă o dată cât de adânc înrădăcinate în Hitler încă din copilărie ideile insuflate de "mediul burghez" Hitler a pus vina pentru raidurile aeriene în întregime asupra guvernului britanic și a evreilor și, prin urmare, citind rapoartele, ca de obicei, i-a atacat cu atacuri aprige În opinia sa, crearea unor avioane bombardiere puternice ar putea opri inamicul și ar putea proteja orașele germane de distrugere Ori de câte ori am afirmat lui că nu avem destui bombardiere și explozibili pentru a lansa o ofensivă aeriană împotriva Angliei, i-a răspuns invariabil: "Tu, Speer, ai făcut mai mult decât ai putut, cred că vei depăși aceste dificultăți" În general, mult mai târziu, am ajuns la următoarea concluzie: tocmai pentru că noi, în ciuda raidurilor aeriene frecvente, am reușit să creștem producția de produse militare, Hitler nu a fost prea serios cu privire la apariția aeronavelor inamice pe cerul german Prin urmare, a respins toate propunerile noastre cu Milch de a reduce producția de bombardiere și o creștere bruscă a producției de luptători până când acestea și-au pierdut orice sens De câteva ori am încercat fără succes să-l conving pe Hitler să facă turul orașelor ruinate De asemenea, Goebbels mi s-a plâns în mod repetat că, cu toată influența lui asupra lui Hitler, nu l-a putut convinge să facă acest pas Era foarte gelos pe Churchill: "Oh, dacă Fuhrer-ul ar merge într-unul dintre aceste orașe, aș lansa o astfel de campanie de propagandă!" Dar Hitler a refuzat cu încăpățănare să ne întâlnească la jumătatea drumului Îndreptându-se acum la Berlin de la gara Stettin la Cancelaria Reichului sau la München la apartamentul său de pe Prinzregentstrasse, el a ordonat să urmeze cel mai scurt drum de acolo, deși anterior preferase să ajungă acolo pe căi giratorii L-am însoțit de câteva ori pe Hitler și am văzut cum se uita în gol la ruinele care pâlpâiau uneori pe lângă geamul mașinii Uneori părea că nici nu le observa Morrell l-a îndemnat pe Hitler să facă plimbări lungi, dar Führer-ul i-a urmat foarte rar sfatul Părea că nu a fost dificil să așezi mai multe poteci în pădurile Prusiei de Est, dar Hitler a respins cu hotărâre toate aceste propuneri și pur și simplu a mers zilnic de-a lungul unei mici porțiuni - nu mai mult de o sută de metri - pe teritoriul "zonei interzise nr " În timpul plimbărilor, Hitler s-a concentrat nu pe tovarășul său, ci pe ciobanul său Blondie, pe care a profitat de ocazie pentru a încerca să-l antreneze Mai întâi, el a învățat-o să execute comanda "preluare", apoi a forțat-o să se echilibreze pe o platformă înaltă de doi metri Bineînțeles că știa că câinele îl recunoaște pe stăpânul celui care îl hrănește și, prin urmare, înainte de a ordona ordonatorului să deschidă corelul, urmarea mereu câteva minute cum Blondie flămândă, lătrând zgomotos, se aruncă împotriva gardului de sârmă În semn de favoare specială, mi s-a acordat permisiunea de a intra uneori cu el în țarcă, în timp ce toți ceilalți erau obligați să

păstreze o distanță respectuoasă Nici măcar cei mai apropiați lui Hitler nu au jucat un asemenea rol în viața lui ca acest câine ciobănesc Dacă niciunul dintre vizitatorii sediului nu a trezit lui Hitler sentimente de favoare deosebită, atunci el a preferat să ia prânzul sau cina în compania câinelui său Când trebuia să stau la sediul lui două-trei zile, de obicei mă invita mereu să împart o masă cu el Unii de la sediu au crezut că discutăm probleme importante în timpul meselor sau discutăm pe subiecte pur personale Dar eu și Hitler nu am avut niciodată o conversație amănunțită despre situația de pe fronturi sau situația din economie și nu mai rămânea decât să vorbim despre niște fleacuri sau discuții lungi și plictisitoare cu el despre indicatorii de producție La început, Hitler și-a arătat în continuare interes pentru problemele pe care le-am discutat cândva cu el și a început, de exemplu, o conversație despre viitoarea reconstrucție a orașelor germane În conversații, el a revenit foarte des la cererea prezentată de el la vremea lui de a începe construirea unei linii de cale ferată transcontinentală după război, care trebuia să lege regiunile viitorului său imperiu cu diferite niveluri de dezvoltare economică El a stabilit personal ecartamentul - dimensiunile acestuia erau mult mai mari decât normele acceptate - și a petrecut nopți lungi nedormite studiind cu atenție planurile diferitelor planuri de vagoane prezentate lui de biroul căilor ferate imperiale și calculele detaliate ale capacității de încărcare a trenurilor de marfă Adevărat, din concluzia experților Ministerului Transporturilor a rezultat că forțele și fondurile cheltuite pentru construcția autostrăzii nu au putut fi recuperate, dar Hitler cu încăpățănare nu a vrut să renunțe la această idee Cu toate acestea, el era ferm convins că rețeaua de căi ferate avea să-și întărească imperiul și mai rigid decât autostrăzile În fiecare lună, Hitler a devenit din ce în ce mai tăcut Mulți dintre cei invitați de Hitler la cină i-au fost, de fapt, profund străini și, se pare, din acest motiv prefera compania mea, deoarece apoi se putea relaxa și nu neapărat să încerce să țină conversația Trebuie să recunoaștem că din toamna anului , fiecare masă s-a transformat într-o sarcină extrem de dureroasă pentru toți cei care au avut onoarea de a sta la aceeași masă cu Hitler Am scos în tăcere supa cu lingurile, apoi, în așteptarea următoarei feluri de mâncare, am schimbat uneori remarci despre vreme Cu această ocazie, Hitler a vorbit disprețuitor despre serviciul meteorologic, a vorbit despre incapacitatea acestuia de a oferi o prognoză exactă a vremii, iar apoi conversația s-a întors la mâncare Hitler a fost foarte mulțumit de bucătarul său personal, i-a apreciat foarte mult capacitatea de a găti mâncăruri vegetariene și mi-a oferit adesea una dintre ele Îi era foarte frică să se îngrașească: "Niciun! Imaginați-vă doar cu o burtă Acesta ar fi sfârșitul carierei mele politice!" Dacă simțea că nu poate rezista tentației, îl chema pe ordonator: "Vă rog să luați farfuria, mâncarea asta are un gust prea bun" Hitler și-a permis să-și bată joc de cei care mâncau carne, dar nu a încercat niciodată, să zicem, să mă convingă să-mi schimb obiceiul Nici măcar nu a spus un cuvânt unui pahar de Steinhager după o masă grasă și numai cu o vădită simpatie în voce a observat că se poate descurca fără el De îndată ce bulionul de carne a fost servit pe masă, nu m-am mai îndoit că acum va începe să vorbească despre "ceaiul de cadavre" Când i s-au adus raci fierți, a început să vorbească despre cum o bătrână a murit într-unul din sate și rudele ei i-au aruncat cadavrul într-un pârau pentru a prinde mai mulți raci în acest fel Dacă, totuși, a văzut anghile prăjite, a remarcat, parcă, apropo, că acești pești ciugulesc cel mai bine o pisică moartă Chiar și atunci

când s-a întâmplat să luăm cina împreună în Cancelaria Reichului, Hitler nu a ezitat să spună toate aceste povești în mod repetat. Acum, când trupele noastre au suferit o înfrângere după alta și s-au retras încet la granițele Germaniei, probabil că aceste povești ar trebui luate ca dovadă a stării de spirit veselă a lui Hitler. Dar nu numai că nu au provocat râs - dimpotrivă, la masă domnea liniștea de moarte. Pentru mine personal, Hitler a dat impresia unui om condamnat. În timpul întâlnirilor care durau adesea câteva ore, precum și al prânzului sau al cinei, Hitler și-a ordonat câinelui să stea întins în colțul rezervat lui Blondie, mârâi nemulțumită, dar a ascultat porunca. Dar de îndată ce ciobanul a simțit că nu se mai uită la ea, ea s-a târât cu grijă până la scaunul proprietarului și în cele din urmă și-a pus capul pe genunchii lui. Apoi Hitler a condus-o fără ceremonie înapoi la colț. Toți asociații apropiați ai lui Hitler, mai mult sau mai puțin iute, inclusiv eu, am încercat să nu dea niciun semn de atenție câinelui ciobănesc. Nu a fost atât de ușor, mai ales când, la masă, și-a așezat fruntea pe genunchii mei și s-a uitat cu atenție nu la farfuria cu mâncare vegetariană care stătea în fața stăpânului ei, ci la bucățile de carne pe care le mâncam. De îndată ce Hitler a observat că câinele său părea să încerce să se împrietenească cu unul dintre oaspeți, i-a ordonat cu o voce supărată să se întindă. Dar, de fapt, acest păstor era singura făptură vie de la sediul central care l-ar putea inspira pe Hitler și îi putea da curaj. Dar Schmundt și cu mine ne-am dorit exact asta. Păcat că Blondie nu putea vorbi. Hitler și-a pierdut din ce în ce mai mult capacitatea de a comunica cu oamenii, dar acest lucru s-a întâmplat treptat și aproape imperceptibil altora. Din toamna anului , a repetat în mod constant cuvinte care mărturisesc cât de singur și nefericit se simțea: "Înțelege, Speer, într-o zi voi avea doar două creaturi apropiate: Fräulein Braun și câinele meu". Vocea lui Hitler suna un dispreț sincer față de oameni și nici nu am încercat să-l conving pe Führer că am și eu sentimente calde pentru el sau că a fost ușor jignit de cuvintele lui. La prima vedere, aceasta a fost singura profeție a lui Hitler care se împlinise. Cu toate acestea, nu a existat nici un merit aici; a apreciat pur și simplu caracterul statornic al favoritului său și devotamentul câinelui său. Abia după ce am petrecut mulți ani într-o celulă de închisoare mi-am dat seama ce însemna să experimentezi un imens stres psihologic. Abia atunci mi-am dat seama că există multe în comun între Hitler și un prizonier. Buncărul său abia în vara anului a început să arate ca un mausoleu, dar mai devreme arăta ca o celulă de închisoare - pereți puternici, tavan jos, uși de fier și zăvoare. Prizonierul, care a fost dus la o scurtă plimbare în curtea închisorii, și Hitler, plimbându-se fără tragere de inimă prin teritoriul înconjurat de sârmă ghimpată din toate părțile, ambii au respirat aer curat și au admirat fauna sălbatică aproape în aceeași perioadă de timp. Hitler a simțit că îi vine vremea când, după-amiaza, pe la ora două, a început o întâlnire operațională în format extins. Părea că nimic nu s-a schimbat din primăvara lui. Toți aceiași generali și adjutanți s-au înghesuit în jurul lui Hitler, așezat la o masă mare pentru hărți operaționale. Tocmai din cauza evenimentelor care au avut loc în ultimul an și jumătate, participanții la întâlniri au îmbătrânit mult și și-au pierdut strălucirea de odinioară. Cu o privire abătută, indiferentă, au perceput apeluri și comenzi. Discuția despre sarcinile operaționale a fost destul de lentă. Toată lumea spera că vom putea uza și slăbi inamicul. Deși Rusia a depășit semnificativ Germania în ceea ce privește populația, conform protocoalelor de interogatoriu a prizonierilor de război și a rapoartelor din anumite sectoare ale

Frontului de Est, rușii au suferit pierderi enorme de forță de muncă în timpul operațiunilor ofensive, ceea ce le-a slăbit semnificativ potențialul uman. În conversații, orice, chiar și cel mai nesemnificativ succes al trupelor noastre a fost incredibil de exagerat, iar Hitler a primit din nou dovada incontestabilă că Germania ar putea reține asaltul armatelor rusești la granițele sale până când acestea au sângerat de moarte. Și mulți dintre noi credeau că Hitler va putea, dacă va fi necesar, să pună capăt războiului în timp util. Dorind să facă o prognoză a posibilei evoluții a evenimentelor, Jodl a pregătit un raport pentru Hitler. În același timp, a decis să-i amintească că era încă șeful de stat major al conducerii operaționale a Wehrmacht-ului, deoarece Hitler se amesteca din ce în ce mai des în prerogativele sale. Jodl știa că Hitler era foarte neîncrezător în tot felul de calcule matematice. Încă de la sfârșitul anului, Fuhrer-ul A vorbit cu dispreț despre memoriul care a ieșit din condeiul șefului Direcției Principale a Economiei de Război, Georg Thomas, pentru că generalul aprecia foarte mult potențialul militar sovietic. Lui Thomas, ca și OKW, i s-a interzis imediat să se ocupe de acest subiect, dar Hitler și-a exprimat totuși indignarea față de memorandum pentru o lungă perioadă de timp. Când, în toamna anului, ofițeri bine intenționați ai biroului meu de planificare, dorind să ajute înaltul comandament în luarea deciziilor corecte, au întocmit un memorandum privind producția de armament în statele inamice, Keitel ne-a interzis și el să trimitem astfel de documente la OKW. Jodl era bine conștient că trebuia să depășească dificultăți considerabile. Prin urmare, pentru a-și duce la îndeplinire planul, l-a ales pe colonelul aviatic Christian. Acest bărbat relativ tânăr la ședințele operaționale avea doar dreptul la vot consultativ, dar avea un avantaj incontestabil: soția sa era o participantă indispensabilă la petrecerile de ceai de noapte ale lui Hitler. Trebuia să analizeze planurile tactice ale inamicului și să tragă concluziile corespunzătoare. Îmi amintesc doar cum Christian, aplecat peste o masă cu câteva hărți uriașe ale continentului european întinse pe ea, i-a explicat situația lui Hitler, încăpățânat tăcut, cu o voce uniformă. Drept urmare, Christian și Jodl nu au reușit niciodată nimic. Niciunul dintre cei prezenți la ședințele operaționale nu s-a indignat de felul lui Hitler de a lua decizii dintr-un capriciu. El nu a ținut cont de nicio analiză a legii marțiale, nici de nevoile trupelor în echipament militar, uniforme și alimente și nu a instruit niciodată grupuri de experți din toate părțile să ia în considerare planurile noastre ofensive, precum și eventualele contramăsuri inamice. Generalii și ofițerii personalului său de teren au fost pe deplin pregătiți pentru a realiza aceste dezvoltări, atât de necesare în condițiile războiului modern; era necesar doar să le dea o sarcină anume Hitler, totuși, a ascultat cu ușurință informațiile despre situația de pe un anumit sector al frontului, dar numai în capul său informațiile împrăștiate s-au unit într-o imagine coerentă. De aceea Mareșalii de câmp, ca și cei mai apropiați colaboratori ai lui Hitler, erau, de fapt, doar consilierii săi militari, pentru că toate deciziile erau deja prestabilite. Hitler a fost întotdeauna de acord să facă doar schimbări minore în planurile sale. În plus, nu a vrut să învețe din luptele de pe Frontul de Est din - Personalul militar al cartierului general avea cea mai grea sarcină de responsabilitate, iar generalii și ofițerii visau mai mult decât orice altceva că un ordin de sus îi va scuti de nevoia de a lua decizii și, prin aceasta, va înlătura vina pentru posibilele consecințe. Rareori am auzit că unul dintre ei a cerut să meargă pe front, explicând acest lucru prin faptul că la sediu trebuia constant

să intre în conflict cu conștiința Aici vorbim despre un fenomen care îmi este încă inexplicabil: în ciuda tuturor afirmațiilor critice, aproape niciunul dintre noi nu a arătat dorința de a trece de la vorbe la fapte De fapt, eram deja incapabili să facem pasul în atmosfera mucegăită, amortită emoțional, a Cartierului General, nu ne-a păsat deloc de consecințele deciziilor lui Hitler de pe front, unde soldații noștri luptau și mureau De exemplu, ei puteau să cadă din nou în cazan datorită faptului că Hitler nu a vrut să țină seama de propunerea Marelui Stat Major și a ezitat să ordone retragerea Nimeni nu are dreptul să se aștepte la călătorii regulate pe front de la șeful statului Dar comandantul șef al forțelor terestre, care preferă și el să aprofundeze în toate detaliile, este pur și simplu obligat să apară din când în când în zona de luptă În caz de boală, trebuie să-și trimită reprezentantul personal acolo, iar dacă se teme prea mult pentru viața lui, trebuie să-și dea demisia Era suficient ca Hitler și generalii cartierului său de câmp să meargă de mai multe ori pe front și s-ar putea convinge cu ușurință că greșelile lor cardinale duc la vărsare de sânge fără sens Hitler și consilierii săi militari, pe de altă parte, credeau că este suficient să aibă la îndemână hărți operaționale Nu știau cât de puternice sunt gerurile în Rusia și nici cât de groaznice erau drumurile acolo, nu știau sunt chinurile pe care soldații noștri epuizați și pe jumătate înghețați, lipsiți de cartier și uniforme de iarnă, au trebuit să le îndure în tranșee Spiritul lor militar era deja complet subminat Cu toate acestea, la întâlnirile operaționale, Hitler a crezut că aceste unități aveau aceeași putere de luptă și le-a folosit în consecință A efectuat operațiuni pe hartă cu divizii epuizate în bătălii care și-au pierdut aproape toate armele și le-a stabilit termene complet nerealiste Destul de des el a ordonat angajarea imediată a bătăliei, iar detașamentele de avans s-au trezit sub focul inamicului chiar înainte ca diviziile să aibă timp să-și desfășoare pe deplin formațiunile de luptă Drept urmare, formațiunile noastre au fost distruse treptat și nu au reușit să adune forțe disparate într-un pumn Cartierul general a fost dotat cu cele mai noi echipamente de comunicații pentru acea vreme și a primit rapid informații de la toate cele mai importante teatre de operațiuni militare Dar Hitler s-a bazat prea mult pe informațiile primite prin radio, precum și pe canalele telefonice și telegrafice În plus, un astfel de sistem de comunicare funcțional, spre deosebire de războaiele din anii trecuți, i-a privat pe liderii militari de posibilitatea de a lua inițiativa în sectorul lor de front, deoarece Hitler a intervenit constant în prerogativele lor Cu cât situația de pe fronturi era mai dificilă, cu atât utilizarea echipamentelor moderne de comunicații a crescut decalajul dintre realitate și ideile fantastice ale lui Hitler despre aceasta Dar ei au fost cei care l-au ghidat în timpul întâlnirilor operaționale Hitler credea că, într-o măsură mult mai mare decât generalii săi, poseda calitățile necesare unui comandant, și anume: o minte analitică ascuțită, perseverență și nervi de fier După catastrofa din iarnă / , Hitler a repetat constant că ne-au întâmpinat încercări mult mai serioase și atunci va putea să arate ce nervi puternici avea Adesea, Hitler le vorbea pe un ton insultător ofițerilor Statului Major din jurul lui: ei, spun ei, nu dau dovadă de rezistență adecvată și sunt gata să dea inamicului pământurile cucerite fără niciun motiv Și în general, acești lași care s-au stabilit în Statul Major nu ar fi îndrăznit niciodată să intre în război L-au descurajat în toate felurile posibile și a susținut că nu avem suficientă forță Atunci Hitler a început, ca de obicei, să enumere realizările pe care

le obținuse în ciuda evaluării negative a poziției de victorie de către Statul Major - în situația actuală, cuvintele sale au făcut o impresie deosebit de teribilă După ce s-a angajat într-un astfel de raționament, și-a pierdut uneori stăpânirea de sine - fața lui era acoperită de pete roșii, vocea i-a izbucnit într-un strigăt: "Nu sunteți doar niște lași înrădăcinați, sunteți și mincinoși înveterați! Școala Statului Major învață să mintă și să înșele Mi-ai dat datele greșite, Zeitzler! Ești înșelat! Crede-mă, ni se spune în mod deliberat că situația este mult mai rea decât este în realitate Astfel, vor să mă oblighe să încep o retragere!" Bineînțeles, Hitler a ordonat întotdeauna să țină prima linie cu orice preț, dar după câteva zile sau săptămâni, trupele sovietice încă au spart pozițiile noastre Hitler a zburat din nou în furie și și-a certat din nou ofițerii Acum vorbea cu dispreț despre soldații germani: "Nu, soldatul primului război mondial a fost mult mai persistent: a luptat până la moarte la Verdun și pe Somme Și acum fuge de inamic Unii dintre cei pe care i-a certat atât de fără milă au fost printre participanții la conspirația din iulie Umbra acestei conspirații a căzut asupra aproape tuturor generalilor și ofițerilor Dacă mai devreme Hitler știa să se rețină și să găsească cuvintele potrivite care au făcut o impresie profundă asupra oamenilor din mediul său, acum și-a pierdut orice control asupra sa A vorbit neconținut, ca un criminal care vrea să vorbească și este gata, fără să se teamă de consecințe periculoase pentru sine, să-și trădeze până și procurorului secretele sale cele mai intime Uneori mi s-a părut că o forță invizibilă îl forța pe Hitler să arunce un flux nesfârșit de cuvinte Într-un efort de a demonstra generațiilor viitoare că a dat întotdeauna ordinele corecte, Hitler, la sfârșitul toamnei anului , a ordonat ca la sediu să fie chemați stenografii jurați de la Reichstag, care erau acum prezenți la toate întâlnirile operaționale și și-au notat fiecare cuvânt Dacă lui Hitler i s-a părut că s-a găsit o cale de ieșire dintr-o situație dificilă, el a rostit uneori aceste cuvinte: "Vezi! Intotdeauna se dovedesc a avea dreptate Iar idioții ăștia de la Statul Major nu vor să mă creadă " Și chiar dacă retragerea s-a transformat într-un zbor dezordonat, el totuși a declarat cu o voce jubiloasă: "Dar nu am ordonat acum trei zile să încep o retragere? Comanda mea a eșuat din nou În general, ordinele mele nu sunt adesea îndeplinite și întotdeauna găsești scuze și jocuri în mâinile rușilor Mințiți când spuneți că rușii au împiedicat efectuarea cutare sau cutare operațiune " Hitler nu era dispus să admită că înfrângerea sa se datora în primul rând incapacității Germaniei de a lupta pe mai multe fronturi simultan și că era vina lui că ne aflăm în această situație fără speranță Cufundați pe neașteptate în atmosfera unui azil de nebuni, stenografii, poate cu câteva luni în urmă, l-au idealizat pe Hitler și au crezut afirmațiile lui Goebbels că Fuhrer-ul era înzestrat cu o minte strălucitoare Acum trebuiau să coboare din cer pe pământ Până acum, am în fața ochilor următoarea poză: stenografii cu fețele palide și abatute iau minute la întâlniri sau, în timpul liber, se plimbă nervos înainte și înapoi pe teritoriul sediului I-am perceput ca pe niște trimiși ai poporului, sortiți să devină martori direcți ai unei adevărate tragedii Mai devreme, Hitler, convins de corectitudinea teoriei sale despre "inferioritatea rasei slave", a numit războiul împotriva ei nimic altceva decât "ocupație pe o cutie de nisip" Totuși, cu cât războiul a durat mai mult, cu atât a simțit mai mult un respect involuntar față de ruși A fost foarte impresionat de capacitatea lor de a îndura înfrângerea cu fermitate și curaj Hitler a vorbit despre Stalin cu mult respect și a subliniat mai ales asemănarea situațiilor

În care s-au aflat amândoi și care le-au cerut nervi de fier A găsit asemănări între situația sa actuală și situația în care se aflau apărătorii Moscovei la sfârșitul anului Dacă, totuși, s-a simțit din nou încrezător în victorie, a remarcat cu ironie că, după înfrângerea Rusiei, Stalin ar fi trebuit să fie lăsat în fruntea acesteia - desigur, cu condiția să fie subordonat autorităților germane - din moment ce el , ca nimeni altcineva, știe să gestioneze poporul rus În general, a văzut în Stalin suflet pereche și, se pare, din respect pentru el, a ordonat să-și trateze bine fiul, care a fost capturat de noi Cuvintele că războiul cu Rusia nu este altceva decât "ocupație pe o cutie de nisip" au fost rostite imediat după semnarea armistițiului cu Franța, iar de atunci Hitler s-a schimbat mult Dacă luptele de pe Frontul de Est l-au convins că se confruntă cu un inamic hotărât și hotărât, atunci luptele cu trupele statelor occidentale nu au făcut decât să-i întărească încrederea în capacitatea lor de luptă extrem de insuficientă El a păstrat această credință până în ultimele zile ale războiului Chiar și după victoriile câștigate de aliații din Africa și Italia, el era totuși convins că soldații lor nu vor rezista la primul atac puternic și se vor grăbi să fugă Hitler credea că democrația slăbește poporul Chiar și în vara lui , el a susținut că va returna în curând toate teritoriile ocupate de Aliații Occidentali Cu nu mai puțin dispreț, a vorbit despre oamenii de stat din țările occidentale El îl considera pe Churchill un demagog alcoolic și mediocru și susținea cu toată seriozitatea că Roosevelt suferea nu din copilărie, ci de paralizia progresivă cauzată de sifilis și, prin urmare, nebun mental Aceste aprecieri au reflectat din nou înlocuirea realității cu reprezentări iluzorii, ceea ce era foarte caracteristic ultimilor ani ai vieții sale Decorarea interioară a "ceainării" construită în Rastenburg pe teritoriul "zonei interzise nr " a fost plăcut diferită de restul sediului mobilat cu voită modestie Aici se putea vorbi liniștit la un pahar de vermut, aici mareșalii așteptau o audiență cu Hitler El însuși nu și-a făcut apariția de multă vreme aici, deoarece a preferat să se întâlnească cu generalii și ofițerii din cartierul general al Înaltului Comandament al Wehrmacht-ului exclusiv într-o situație oficială Dar la câteva zile după evenimentele din iulie , când fascismul din Italia a suferit o prăbușire completă și Badoglio a fost numit șef al guvernului, Hitler și-a invitat vreo zece dintre consilierii săi militari și politici aici la ceai într-o după-amiază În mijlocul discuției despre sfârșitul necinstit al regimului fascist, Jodl brusc a izbucnit: "Fascismul a izbucnit ca un balon de săpun" Toți cei prezenți au devenit cumva imediat speriați tăcuți și apoi au încercat să schimbe subiectul conversației Jodl, pe de altă parte, era în mod clar speriat și înroșit profund Câteva săptămâni mai târziu, prințul Filip de Hesse a fost chemat la sediu A fost unul dintre acei demnitari pe care Hitler i-a tratat cu respect Philip a făcut multe pentru el În primii ani ai imperiului, el a contribuit la stabilirea de contacte cu liderii statului fascist În plus, prin prinț Hitler a reușit să obțină multe opere de artă valoroase Li s-a interzis să fie scoși din Italia, dar Filip a reușit să rezolve toate formalitățile datorită legăturilor sale de familie cu familia regală Când prințul era pe punctul de a pleca câteva zile mai târziu, Hitler i-a interzis în mod neașteptat să părăsească teritoriul sediului Era încă politicoș și atent cu el și chiar l-a invitat la prânzuri și cine, dar dacă mai devreme oamenii din cercul interior al lui Hitler considerau că este o onoare să inițieze o conversație cu un "prinț adevărat", acum l-au ocolit ca un lepros Pe septembrie, din ordinul lui Hitler, Filip și

soția sa, fiica regelui Italiei, Prințesa Mafalda, au fost trimiși într-un lagăr de concentrare Chiar și după câteva săptămâni, Hitler încă a declarat cu mândrie uneori că îl suspectase de mult pe Prințul Filip că transmite informații secrete membrilor dinastiei regale italiene; a ordonat apoi să-l pună sub supraveghere și să-i asculte convorbirile telefonice S-a dovedit că prințul i-a dat soției sale codul nostru diplomatic Cu toate acestea, Hitler, deocamdată, s-a abținut de la orice acțiune și și-a exprimat totuși favoarea prințului "Aceasta este tactica mea", a subliniat el, bucurându-se că a descoperit în sine talentul unui specialist criminalist Arestarea acestui cuplu căsătorit le-a reamintit tuturor apropiaților lui Hitler că sunt complet în puterea lui și că aceeași soartă ar putea să-i aștepte Ei au simțit involuntar că viclenia lui Hitler nu cunoștea cu adevărat limite și că oricare dintre ei ar putea fi obiectul atenției sale apropiate Și atunci Hitler va ordona să-i urmeze pe toți pasul acestei persoane și apoi tratați-l fără milă Și, cel mai rău dintre toate, nici nu-l va asculta Din momentul în care Mussolini a susținut includerea Austriei în Reich, relația sa cu Hitler a devenit pentru noi toți un simbol al prieteniei de neîntrerupt După demiterea lui Mussolini din funcția de șef al guvernului și dispariția sa fără urmă, Hitler a căutat să respecte "jurământul de credință de la Nibelungen" și, la întâlnirile operaționale, a cerut constant să se facă totul pentru a găsi aliatul dispărut El a spus că din cauza acestei nenorociri, a fost chinuit de coșmaruri zi și noapte La septembrie a fost convocată o ședință la sediu, la care au fost invitați, pe lângă mine, și Gauleiterii din Tirol și Carintia A fost introdus oficial în protocol că nu numai Tirolul de Sud, ci și restul teritoriului până la Verona, se află acum sub jurisdicția lui Gauleiter Tyrol Hofer, iar cea mai mare parte a Venetiei, inclusiv Trieste, la granița cu Gau Carinthia, este transferată sub controlul lui Gauleiter Rainer În acea zi, am reușit ușor să obțin permisiunea de a transfera sub competența mea toate fabricile militare din restul Italiei Administrația italiană a fost privată de dreptul de a dispune de ele Spre marea noastră surprindere, la câteva ore după semnarea acestor trei decrete, s-a aflat despre eliberarea lui Mussolini Atât Gauleiteri, cât și eu, am decis deja că erau prea fericiți să-și extindă puterile prea devreme: "Nu, Fuhrer-ul nu va îndrăzni niciodată să facă asta cu Duce!" După ceva timp, l-am întâlnit pe Hitler și i-am sugerat imediat să mă priveze de drepturile pe care le aveam anterior Mă așteptam la laude și am fost extrem de impresionat de cuvintele lui: "Nu, decretul rămâne în vigoare" I-am atras atenția lui Hitler că, după formarea unui nou guvern fascist condus de Mussolini, suveranitatea Italiei nu ar trebui să fie încălcată Hitler s-a gândit o clipă, apoi pe un ton care nu a acceptat nicio obiecție a spus: "Trimiteți-mi din nou decretul spre semnare, datați-l doar mâine Și atunci va deveni clar pentru toată lumea că eliberarea lui Duce nu o anulează în niciun fel " Fără îndoială, Hitler, cu câteva zile înainte de această dezmembrare Italia știa că locul unde se afla Mussolini fusese deja stabilit Involuntar, se naște suspiciunea că tocmai de aceea am fost chemați în prealabil toți trei la sediu A doua zi, Mussolini a ajuns la Rastenburg Hitler a fost cu adevărat atins și l-a îmbrățișat El l-a felicitat pe Mussolini la următoarea aniversare a semnării Pactului Tripartit și în telegrama sa a exprimat "Duce, cu care am o strânsă prietenie urări din suflet și încredere că fascismul va reînvia Italia și țara va ieși din toate încercări cu onoare și recâștiga libertatea" Cu o zi înainte, el dezbrăcase Italia de o mare parte din teritoriul ei Descompunere Pe

măsură ce volumul producției de arme a crescut, poziția mea s-a consolidat constant până în toamna anului Când am epuizat toate resursele Germaniei, am încercat să folosesc potențialul industrial al țărilor europene care se aflau în sfera noastră de influență La început, Hitler nu a îndrăznit să-și mobilizeze pe deplin capacitățile de producție pentru a satisface nevoile noastre și, în general, a intenționat ulterior să oprească orice dezvoltare industrială din ținuturile răsăritene ocupate, întrucât, în opinia sa, aceasta nu a contribuit decât la răspândirea ideilor comuniste și la apariția a unui strat nedorit de intelectualitate Dar circumstanțele l-au forțat să-și abandoneze planul Avea o minte suficient de trează și în cele din urmă și-a dat seama că era mult mai profitabil să țină acolo fabricile și fabricile și să le includă în sistemul economiei noastre de război Dintre toate țările industrializate pe care le-am ocupat, Franța a fost de cel mai mare interes Până în primăvara anului , aproape că nu am folosit potențialul său industrial în propriile noastre scopuri Recrutarea forțată de muncitori acolo de către Sauckel pentru a fi trimiși în Germania a făcut mai mult rău decât bine străduindu-se pentru a evita recrutarea forței de muncă, muncitorii au fost concediați din fabricile care produceau produse militare În mai , pentru prima dată, i-am plâns lui Sauckel despre acest lucru, iar în iunie, la una dintre întâlnirile desfășurate la Paris, i-am propus să i se interzică lui Sauckel să efectueze aceste acțiuni, cel puțin la fabricile care ne îndeplinesc comenzile Eu și colegii mei intenționam să stabilim, în primul rând, în Franța, dar și în Belgia și Olanda, producția de bunuri de larg consum precum îmbrăcăminte, încălțăminte, textile și mobilier, în cantități care să satisfacă mai mult sau mai puțin nevoile populației noastre, și, în același timp, restrângem complet aceeași producție în Germania Când, în primele zile ale lunii septembrie, am concentrat în mâinile mele conducerea practic a întregii vieți economice a țării, l-am invitat imediat la Berlin pe ministrul Industriei al Franței Profesorul de la Sorbona Bichelon, care a ocupat acest post, era cunoscut ca o persoană foarte capabilă și energică După o scurtă ceartă, am forțat Ministerul de Externe să-i dea onorurile convenite unui om de stat Chiar a trebuit să mă adresez lui Hitler pentru ajutor și i-am spus fără îndoială că nu-l pot lăsa pe Bishelon să intre pe ușa din spate Și abia atunci ministrul a fost plasat în reședința guvernului pentru oaspeți de onoare Cu cinci zile înainte de sosirea lui Bichelon, am primit aprobarea lui Hitler cu privire la ideea de a crea o "Organizație Europeană pentru Planificarea Dezvoltării Industriale" și Franța să i se alăture pe picior de egalitate cu alte state Dar, la fel ca Hitler, eram ferm convinși că în discutarea acestei probleme, votul decisiv ar trebui să rămână și Germaniei La septembrie , l-am primit pe Bishelon, cu care am fost în curând legat nu numai de relațiile oficiale Eram amândoi relativ tineri și credeam că viitorul este al nostru, așa că într-o zi ne-am promis ferm unul altuia să evităm greșelile făcute de actualii reprezentanți conducători ai generației Primului Război Mondial Eram, de asemenea, gata să-l conving pe Hitler să renunțe la planul de anexare a multor provincii franceze la Germania, fie și doar din simplul motiv că, în opinia mea, după crearea în majoritatea continentului european al unui singur complex industrial, problema frontierelor de stat va dispărea de la sine La vremea aceea eram atât de pătrunși de ideea că ne-am încăpățânat să nu observăm natura sa utopică - asta indică încă o dată că trăim într-o lume iluzorie, fantomatică În ultima zi de negocieri, Bichelon a cerut permisiunea de a mă întâlni față în față și apoi m-a

informat în mod confidențial că, la insistențele lui Sauckel, prim-ministrul Laval i-a interzis cu strictețe să discute problema trimeriei lucrătorilor francezi în Germania și a sugerat că totuși vorbim despre acest subiect El și-a împărtășit grijile și am întrebat direct: "De ce să nu protejez întreprinderile franceze de deportare?" "Atunci toate problemele mele sunt rezolvate și nimic nu va împiedica implementarea programului nostru", a oftat ușurat Bichelon, "trebuie, totuși, să vă avertizez că, făcând acest lucru, francezii sunt de fapt eliberați de prestarea serviciului de muncă în Germania" Eu însumi am înțeles asta Dar numai așa am putut realiza producția produselor de care aveam nevoie în fabricile și fabricile franceze în volum maxim Am realizat imposibilul A nesocotit instrucțiunile lui Laval, am trecut pe calea lui Sauckel și amândoi - de fapt, fără niciun sprijin de sus - am ajuns la un acord plin de consecințe de amploare Apoi am mers la o întâlnire comună, în cadrul căreia avocații au discutat mult timp ultimele puncte controversate ale acordului nostru În cele din urmă, răbdarea mi s-a terminat La urma urmei, chiar și cele mai șlefuite paragrafe nu pot înlocui dorința ambelor părți de a arăta bunăvoință Prin urmare, am întrerupt argumentul inutil și mi-am propus să dau mâna lui Bichelon și să consider astfel acordul semnat Avocații care reprezintă atât Germania, cât și Franța au fost neplăcut surprinși Am aderat la acest acord până la sfârșitul războiului și m-am ocupat de păstrarea potențialului industrial al Franței chiar și în acele luni când acesta nu mai avea nicio valoare pentru noi și Hitler a ordonat distrugerea lui Acordul s-a dovedit benefic pentru ambele părți Acum aveam facilități suplimentare de producție, iar francezii, la rândul lor, pe merit au apreciat oportunitatea oferită în plin război de a reîncepe producția de produse pur pașnice De asemenea, am fost de acord cu comandantul trupelor noastre din Franța, iar personalul multor întreprinderi din toată țara a fost protejat de deportări Chiar m-am angajat personal să îndeplinesc aceste promisiuni, afișate pe pereții fabricilor și fabricilor și garantând întregului personal posibilitatea de a lucra în pace și de a nu se teme de Sauckel Dar industriașii francezi erau acum obligați să mărească producția, să se ocupe de transportul produselor lor și să ofere hrană pentru oameni - ca urmare a deportării, un total de zece mii de întreprinderi nu au fost afectate L-am dus în weekend pe Bichelon la vila de la țară a prietenului meu Arnaud Brecker, iar la începutul săptămânii următoare le-am prezentat angajaților lui Sauckel textul acordului și i-am îndemnat să încerce în continuare din toate puterile să-i forțeze pe muncitorii francezi să rămână în fabricile lor Știind din experiență că câștigătorul este întotdeauna cel care reușește să-și prezinte primul argumentele, am decis să-l înaintez pe Sauckel și după zece zile m-am dus la sediu Într-adevăr, Hitler și-a exprimat satisfacția și a aprobat pe deplin textul acordului Nici măcar nu se temea de o eventuală scădere a producției lunare în cazul unor revolte sau greve Aceasta a însemnat o încetare aproape completă a acțiunilor lui Sauckel în Franța Numărul francezilor trimiși lunar la muncă în Germania a scăzut de la la Câteva luni mai târziu, la martie, Sauckel scria indignat: "Angajații departamentelor mele din Franța mi-au spus: "Totul este aici! Nu are rost să ne continuăm activitățile " Se anunță în toate prefecturile: ministrul Bichelon a încheiat un acord oficial cu ministrul Speer Laval mi-a spus: "Nu intenționez să mai trimit oameni în Germania!" Curând, folosind aceleași argumente, am oprit deportările în Olanda, Belgia și Italia La august, Heinrich Himmler a fost numit ministru de interne al Reichului Anterior, Reichsfuehrer SS - această organizație și-a extins

deja funcțiile într-o măsură extraordinară numit "un stat în cadrul unui stat" - a condus și poliția și, în mod ciudat, a raportat fostului ministru de Interne Frick Administrația locală, reprezentată de Gauleiters, știa că Bormann nu o va lăsa niciodată să jignească și, prin acțiunile lor, a slăbit puterea supremă în toate modurile posibile. Acești oameni puteau fi împărțiți condiționat în două categorii: unii au devenit Gauleiters chiar înainte de și, de regulă, manifestau o incapacitate completă de a-și gestiona aparatul administrativ. Dar odată cu ei, de-a lungul anilor, a crescut o nouă galaxie de Gauleiters, formată sub conducerea lui Bormann: tineri, în mare parte cu studii juridice, funcționari capabili să întărească influența partidului asupra aparatului de stat. Am spus deja că în politica internă Hitler a fost ghidat de principiul "împărți și stăpânește", iar acest lucru și-a găsit expresie și în faptul că Gauleiterii, pe de o parte, ca funcționari de partid, erau subordonați lui Bormann, iar pe de altă parte pe de altă parte, liderul lor imediat ca "autorizat pentru Apărarea Reichului" a fost ministrul de Interne. Atâta timp cât această poziție a fost deținută de o persoană atât de slabă și fără spinare precum Frick, o astfel de poziție nu a reprezentat un pericol pentru Bormann. Dar după demisia sa, toți cei care au urmărit evoluția situației politice din Germania au sugerat imediat că în persoana lui Himmler Bormann a primit un rival periculos. Știu am crezut așa și am contat foarte mult pe întărirea influenței lui Himmler și mai presus de toate, mă așteptam ca el să poată rezista lui Bormann și să oprească procesul de dezintegrare a sistemului unificat de control al Reich-ului, care a mers deja prea departe. Himmler mi-a promis ferm că orice Gauleiter care refuză să se supună ordinelor sale va fi adus imediat în fața justiției. Pe octombrie, am vorbit cu Reichsleiters și Gauleiters. Scopul discursului meu a fost acela de a deschide ochii conducerii politice a Reich-ului asupra adevăratei situații, de a-i priva de speranța de lansare timpurie a unei rachete balistice cu rază lungă de acțiune și de a explica în sfârșit că de acum înainte, inamicul determină natura și volumul producției din Germania. Încă suntem orientați spre eliberare de producție civilă, economia ar trebui restructurată radical, iar din cele șase milioane de muncitori angajați în producția de bunuri de larg consum, un milion și jumătate ar trebui direcționați către întreprinderile din industria militară. Acum aceste bunuri și produse vor fi fabricate în Franța. Nu am ascuns faptul că acest acord plasează Franța într-o poziție mult mai avantajoasă față de noi în perioada postbelică. "Și totuși, în opinia mea", le-am spus liderilor de partid, încremenit în așteptări tensionate, "dacă vom câștiga războiul, atunci trebuie să facem sacrificii". Probabil că am fost prea dur când le-am spus: "Vă rog să-mi luați cuvintele foarte în serios: este timpul să punem capăt obiceiului nostru adânc înrădăcinat de a permite Gauleiters individuali, ca excepție, să mențină producția civilă deplină în teritorii. Iar dacă nu îmi îndeplinesc cererea în două săptămâni acum, voi dispune personal închiderea întreprinderilor. Vă asigur că prin orice mijloace vă voi forța să recunoașteți autoritatea autorităților imperiale. Am vorbit deja despre acest subiect cu Reichsführer SS și de acum înainte se vor lua măsuri corespunzătoare împotriva Gau-leiters care nu vor să se supună. Nu atât disponibilitatea mea pentru o acțiune decisivă i-a enervat pe Gauleiters, ci ultimele două propoziții. De îndată ce mi-am terminat discursul, câțiva dintre ei m-au atacat cu furie. Acest grup de Gauleiters, strigând și gesticulând violent, în frunte cu Bürckel - el era cel mai bătrân dintre ei - a anunțat în unanimitate că i-am amenințat cu un lagăr de concentrare

Dorind să-mi explic cumva poziția, l-am rugat pe Bormann să-mi dea din nou cuvântul, dar el a declarat ipocrit că acest lucru este inutil, deoarece, spun ei, nu a avut loc nicio neînțelegere Seara, mulți dintre Gauleiteri s-au îmbătat atât de mult încât nu au putut, fără ajutor din afară, să ajungă la trenul special care trebuia să-i livreze noaptea la sediu Dimineața i-am cerut lui Hitler permisiunea de a le spune câteva cuvinte puternice acestor oameni, dar el, ca întotdeauna, a preferat să nu jignească tovarășii iute din vremuri Bormann reușise deja să-i spună despre acuzațiile pe care mi le-au aruncat Hitler, fără a intra în prea multe detalii, mi-a dat să înțeleg că Gauleiterii nu se puteau calma Curând a devenit clar că Bormann, deși nu complet, a reușit totuși să mă discrediteze în ochii lui Hitler Îmi subminase neobosit autoritatea, iar acum, pentru prima dată, a avut o oarecare măsură de succes Eu însumi i-am pus armele în mâini și din acel moment nu am mai putut conta pe sprijinul necondiționat al lui Hitler Curând a devenit clar că cuvintele lui Himmler despre dorința lui de a obține respectarea strictă a ordinelor autorităților imperiale sunt, de asemenea, ieftine I-am predat documente care mărturiseau rezistența neîncetată a Gauleiters față de intențiile mele și am așteptat destul de mult o reacție Doar câteva săptămâni mai târziu, secretarul său de stat, Stuckart, m-a anunțat cu o privire stânjenită că ministrul de Interne i-a transmis fără ezitare toate materialele lui Bormann și că abia recent s-a primit un răspuns de la acesta În mesajul lui Bormann se spunea că toate faptele menționate în documente au fost verificate cu atenție; după cum era de așteptat, Gauleiterii aveau dreptul să nu execute ordinele mele eronate Himmler a fost de acord cu argumentele sale Nu ar fi trebuit să-mi pun speranțe în întărirea autorităților imperiale și nici nu ar fi trebuit să intru într-o coalitie cu Himmler Abia după câteva luni mi-am dat seama de ce planul meu a eșuat După cum mi-a spus Gauleiter Hanke din Silezia Inferioară, Himmler a decis cu adevărat să pună capăt poziției prea independente a unor lideri locali și - și asta echivalează cu o insultă - a început să le transmită ordine prin comandanții unităților SS aflate pe teritoriul lui Gau Cu o viteză neașteptată a devenit clar că Gauleiterii se bucurau de sprijin necondiționat în Cancelaria de Partid condusă de Bormann, deoarece în câteva zile Bormann a obținut de la Hitler o interdicție a acestora, în cuvintele sale, la limita măsurilor de abuz de putere Hitler putea vorbi cu dispreț despre Gauleiteri individuali, dar în momentele decisive s-a dovedit întotdeauna că în inima lui era sincer atașat de oamenii cu care a urcat în vârful puterii în anii douăzeci și nici Himmler, nici SS nu au reușit să-l facă să uite despre sentimentele anterioare și își schimbă atitudinea față de "prietenii din sân" Reichsführer-ul SS a desfășurat prima acțiune extrem de ineficient și, după înfrângere, a abandonat în cele din urmă ideea de a-i forța pe Gauleiters să-i asculte; contrar intenției sale, "comisarii pentru apărarea Reich" nu au fost convocați la întâlniri de la Berlin În viitor, Himmler a fost mulțumit că i-a plasat sub comanda sa pe burgomastri-șefi și pe șefii departamentelor districtuale care nu aveau o asemenea influență politică și i-a forțat să-și coordoneze deciziile cu el Bormann și Himmler se refereau de mult unul la celălalt drept "tu", iar după această poveste s-a dezvoltat o relație deosebit de strânsă între ei Discursul pe care l-am ținut a dezvăluit alinierea intereselor în cadrul conducerii noastre politice, a arătat echilibrul real al puterii și mi-a subminat poziția În doar câteva luni, am făcut trei încercări nereușite de a forța regimul să folosească posibilitățile de care dispune pentru propria conservare Am căutat să-i

convinc pe liderii noștri de necesitatea de a lua măsuri proactive și, prin urmare, să încerc să evit pericolul de moarte La mai puțin de o săptămână de la discursul meu, Hitler mi-a cerut să preiau dezvoltarea proiectelor de reconstrucție viitoare a orașelor distruse de bombardamente Am reușit să obțin de la el puteri de urgență într-un domeniu care pentru adversarii mei, și nu în ultimul rând pentru Bormann, părea mult mai important decât desfășurarea multor evenimente induse de război În parte, ei considerau deja restaurarea acestor orașe sarcina lor cea mai importantă în viitor Decretul lui Hitler le-a reamintit că acum vor trebui să-și coordoneze acțiunile cu mine În rest, aveam de gând să împiedic amenințarea să planeze asupra orașelor ruinate: ostili oricăror manifestări de spirit liber, Gauleiterii intenționau, sub pretextul reconstrucției, să demoleze monumente de arhitectură dărpănite, chiar dacă aveau nevoie doar de restaurare Așa, de exemplu, când am ajuns în Essen, care fusese supus unui raid aerian puternic cu o zi înainte și, după ce m-am ridicat pe o terasă înaltă, m-am uitat sumbru la ruinele răspândite dedesubt, apoi stăteau în apropiere Gauleiterul, parcă de altfel, a spus că acum catedrala va fi complet demolată: el, se spune, este încă foarte grav avariat și nu împiedică decât să dea orașului un aspect modern Primarul din Mannheim mi-a cerut să împiedic încercările de a curăța complet ruinele arse ale castelului orașului și de a demola clădirea Teatrului Național După cum am fost informat de la Stuttgart, Gauleiter-ul de acolo a cerut și distrugerea castelului orașului, care fusese lovit de o bombă incendiară În toate aceste cazuri, ei și-au urmat propriul slogan autoproclamat: șterge bisericile și castelele de pe fața pământului! După război, ne vom construi propriile capodopere arhitecturale! În această abordare s-a manifestat clar complexul de inferioritate trăit de liderii de partid înainte de istorie În plus, unul dintre Gauleiteri mi-a explicat o dorință atât de sinceră de a pune capăt trecutului în felul următor: "Castelele și bisericile sunt fortăreața reacției și, prin urmare, revoluția noastră trebuie să le măture!" În cuvintele sale, se putea simți fanatismul inerent liderilor de partid într-un stadiu incipient al dezvoltării NSDAP Pe măsură ce s-au ajuns la compromisuri și acorduri cu autoritățile, acestea păreau să renunțe treptat la opiniile lor extreme Dar în timpul războiului, spiritul de intoleranță s-a trezit din nou în ei și au început să lupte cu înverșunat trecutul Am acordat o asemenea importanță conservării ansamblului istoric al orașelor germane și reconstrucției lor rezonabile, încât chiar și în noiembrie , adică în plin război, m-am îndreptat către Gauleiters cu o serie de propuneri care diferă semnificativ de cele prealabile ale mele -planuri de război: să nu cheltuiți bani pentru crearea de capodopere ale arhitecturii, ci, dimpotrivă, să încercați să fiți economisiți, să nu vă zgâriți în același timp cu construcția de autostrăzi largi - altfel orașul va începe să se sufocă din cauza acumulării uriașe de vehicule pe drumuri - construcția masivă de clădiri rezidențiale, reconstrucția blocurilor vechi ale orașului și dezvoltarea străzilor centrale cu magazine Construirea oricăror clădiri monumentale era exclusă Până atunci, eu, ca și Hitler, cu care am discutat în detaliu principalele prevederi ale noului meu concept de urbanism, îmi pierdusem deja orice dorință de a dezvolta astfel de proiecte La începutul lunii noiembrie, trupele sovietice s-au apropiat de Nikopol, în zona în care existau zăcăminte bogate de minereuri de mangan În același timp, a avut loc un incident care îl caracterizează pe Hitler nu mai puțin viu decât Goering - un episod cu inspectorul său general de aviație Într-una din primele zile

ale lunii noiembrie, șeful Statului Major, Zeitzler, mi-a spus cu o voce emoționată la telefon că Hitler l-a atacat din nou și a cerut ca toate diviziile staționate în apropiere să fie imediat aruncate în apărarea Nikopolului. Potrivit acestuia, Hitler a fost foarte entuziasmat și a declarat că fără mangan ar trebui să recunoaștem înfrângerea în viitorul apropiat! Speer, spun ei, va fi forțat să suspende complet producția de arme, deoarece nu are rezerve de mangan. Zeitzler m-a îndemnat să-l ajut; acum era nevoie să nu se concentreze trupele pe acest sector al frontului, ci, dimpotrivă, să le retragă în grabă de acolo pentru a evita un nou Stalingrad. Am luat imediat legătura cu experți atât de mari din industria siderurgică precum Röchling și Roland Desigur, topirea oțelului de înaltă calitate depindea de mangan, dar după apelul lui Zeitzler, era clar că zăcămintele sale din partea de sud a Rusiei fuseseră deja pierdute pentru noi. Totuși, după ce s-au conferit, Röchling și Roland m-au încântat în mod neașteptat, iar pe noiembrie i-am trimis o telegramă lui Hitler și Zeitzler, după cum urmează: "Cu metoda actuală de topire a oțelului, rezervele de mangan din Reich vor dura unsprezece până la douăsprezece luni. Asociația imperială a industriei metalurgice garantează că, chiar și în cazul pierderii Nikopolului, utilizarea altor metode va permite, fără a reduce producția de produse laminate de înaltă calitate, întinderea acestor stocuri timp de optsprezece luni. În același timp, am afirmat că chiar și pierderea bazinului de minereu de fier Krivoy Rog din apropiere, pe care și Hitler urma să-l apere cu toate puterile, nu ar afecta în niciun fel producția industriei metalurgice germane. Două zile mai târziu am ajuns la sediu și l-am găsit pe Hitler într-o dispoziție foarte proastă. Niciodată nu-mi vorbise atât de aspru înainte. "Cum îndrăznești să-ți trimiți șeful Memorandumul Statului Major despre situația cu minereul de mangan? Nu mă așteptam la o asemenea reacție, căci credeam că Hitler va fi impresionat favorabil de datele pe care le citasem. Așa că am mormăit confuz: "Dar, Fuhrerul meu, rezultatul este în favoarea noastră!" Dar Hitler nu a fost deloc mulțumit de răspunsul meu: "Nu ar trebui să trimiteți niciun memoriu șefului Statului Major General! Și dacă doriți să împărtășiți gândurile dvs cu cineva, vă rog, vă stau la dispoziție! M-ai pus într-o poziție stupidă. Tocmai am ordonat ca toate forțele să fie aruncate în apărarea Nikopolului și am dat un motiv întemeiat care motivează gruparea armată să lupte până la capăt! Apoi, brusc, Zeitzler vine cu memoriul tău și se dovedește că sunt un mincinos. Acum vina pentru pierderea lui Nikopol cade în întregime pe tine. Îți interzic, - aici izbucni în plâns, - să trimiți nimănui însemnări de pomenire! Ai înțeles? interzic! Cu toate acestea, memoriul meu a avut efectul dorit, deoarece Hitler nu a mai cerut cu orice preț să păstrăm zăcămintul de minereu de mangan în mâinile noastre. Dar, din moment ce trupele sovietice au suspendat ofensiva în această zonă, am părăsit Nikopol abia pe februarie. În aceeași zi, i-am dat lui Hitler un al doilea memoriu, în care am expus informații despre principalele rezerve ale altor metale de aliere importante din punct de vedere strategic. Arătând că "importurile acestor materiale importante din punct de vedere strategic din țările din Peninsula Balcanică, Turcia, Nikopol, Finlanda și partea de nord a Norvegiei" nu sunt luate în considerare aici, am sugerat, astfel, cu precauție, probabila retragere a Germaniei din aceste teritorii. Principalii indicatori au fost prezentați în următorul tabel: Mangan, Nichel, Crom. Rezerve principale, tone. Chitanță din resurse interne, t - Consum, t Cât vor dura stocurile, luni. Tungsten, Molibden, Siliciu. Rezerve principale, t. Încasare din resurse

interne, t - , Consum, t , Cât vor dura stocurile, luni , Pe baza acestui tabel, am concluzionat următoarele: "Avem rezerve extrem de mici de crom, iar acest lucru poate duce la consecințe groaznice, deoarece industria militară foarte dezvoltată are mare nevoie de crom Dacă livrările din țările din Peninsula Balcanică și Turcia se opresc, atunci nevoile noastre de crom pot fi satisfăcute doar pentru puțin mai mult de cinci luni și jumătate Aceasta înseamnă că după consumarea stocurilor noastre de țagile pentru țevi, care ar trebui să fie suficient pentru două luni, va trebui să suspendăm producția de avioane, tancuri, camioane, obuze perforatoare, submarine și artilerie Astfel, am vrut să-i clarific lui Hitler că în această situație Nikopol nu joacă un rol deosebit și că războiul se va încheia la aproximativ zece luni după retragerea trupelor noastre din Peninsula Balcanică și ruperea relațiilor cu Turcia Hitler m-a ascultat în tăcere, apoi s-a întors și a început să discute cu angajatul meu Saur un nou program pentru producția de tancuri Până în vara lui , Hitler m-a sunat regulat la începutul fiecărei săptămâni, a ascultat informații și a introdus cifrele de producție într-o listă pregătită în prealabil I-am dat datele într-o secvență strict definită și am auzit exclamații ca răspuns: "Foarte bine! Minunat! Într-adevăr o sută optsprezece "Tigri"? Asta e mai mult decât ai promis Și câți Tigri te aștepti să produci luna viitoare? Fiecare tanc este important pentru noi acum " La sfârșitul conversației, dădea uneori o evaluare a situației: "Astăzi am ocupat din nou Harkovul Până acum totul merge bine Vă mulțumesc pentru veștile bune Și cele mai bune urări soției tale Mai este în Obersalzberg? Apoi, încă o dată, înclinați-vă înaintea ei din partea mea " Am mulțumit și, ca de obicei, am spus: "Heil este Fuhrerul meu!", Și el A Speer a răspuns vesel: "Heil Speer!" Aceste cuvinte erau echivalente cu o recompensă - foarte rar încheia o conversație ca aceea cu Goering, Goebbels și ceilalți asociați ai săi Și le-a pronunțat cu ușoară ironie, subliniindu-și parcă atitudinea nu prea serioasă față de "salut german" acceptat oficial În astfel de momente, mă simțeam excelent și nu observam că în spatele acestei familiarități se afla o anumită neglijență Nu mai simțeam aceleași sentimente pentru el de multă vreme, iar el, la rândul său, chiar și atunci când comunica cu mine într-un cadru informal, a păstrat cu grijă distanța: deși nu mai deținem poziția unică a arhitectului său de curte și am devenit doar unul dintre oficiali, cuvintele lui Hitler au avut încă un efect magic asupra mea Și pentru a fi complet sincer, scopul tuturor intrigilor și al luptei din culise pentru putere a fost oportunitatea de a auzi astfel de cuvinte de la Hitler într-o zi sau de a-și simți bunăvoința Poziția oricărui dintre noi depindea de asta Treptat a încetat să mă mai sune Este destul de dificil de stabilit exact când s-a întâmplat acest lucru, dar în jurul toamnei anului , Hitler și-a dezvoltat obiceiul de a asculta un raport lunar de la Saur Nu am protestat, pentru că am crezut că Hitler are dreptul să mă priveze de încredere În plus, Saur și Dorsch erau membri de partid cu mulți ani de experiență, iar Bormann întreținea relații bune cu ei Așa că brusc am început să mă simt destul de nesigur în propria mea lucrare La început am încercat să-mi întăresc poziția desemnând fiecăruia dintre cei zece șefi de departamente ai mei câte un adjunct dintre industriași Cu toate acestea, Dorsch și Zaur au putut să se asigure că acest lucru nu le-a afectat departamentele Când au fost semne clare de creare a unei opoziții în ministerul condus de Dorsch, atunci la decembrie am dat un fel de "lovitură de stat" și nu am numit doar șefii departamentului de personal și ai organizatoric departament al celor mai de încredere doi

angajați ai mei - i-am întâlnit în timpul lucrărilor ca arhitect, dar le-am și subordonat "organizația Todt" care anterior avea statut independent. A doua zi m-am dus să caut refugiu de greutățile care mi-au căzut în , multe dezamăgiri și intrigi nu oriunde, ci în Laponia de Nord - cel mai îndepărtat și abandonat colț al imperiului. Și deși Hitler în - mi-a interzis în mod repetat să călătoresc în Norvegia, Finlanda și Rusia, deoarece acolo era prea periculos și eram, se spune, o persoană de neînlocuit pentru el, de data aceasta a fost de acord fără ezitare. Am decolat în zorii zilei cu o aeronavă de cel mai recent design, fabricată la fabricile Focke-Wulf - Condor cu patru motoare, care, datorită unui rezervor de rezervă, avea o rază de zbor mărită. Nu mi-am propus să țin discursuri către soldații, ofițerii și muncitorii din "organizația Todt", ci, dimpotrivă, mi-am dorit foarte mult să le fac cumva pe plac de sărbătorile de Crăciun și, prin urmare, l-am luat cu mine pe violonistul Siegfried Borris și magicianul neprofesionist, care a jucat după război sub pseudonimul Kalanag și a câștigat o popularitate imensă. Avionul era la un nivel scăzut, iar de la fereastră am admirat lacurile finlandeze care se întindeau într-o linie nesfârșită, de-a lungul cărora eu și soția mea visam cu pasiune să navigăm în caiac în tinerețe. Mai aproape de prânz - de obicei razele târziu în regiunile nordice și abia la această oră razele soarelui au spulberat în sfârșit întunericul nopții - am aterizat lângă Rovaniemi pe o pistă care era cumva aranjată în zăpadă. Chiar a doua zi am mers cu mașina deschisă spre Petsamo, un port situat la șase sute de kilometri la nord, pe Marea Albă. Peisajul din afara ferestrelor era deprimant de monoton, dar de îndată ce soarele plutea încet din orizont, totul în jur a fost vopsit în tonuri galben-roșu, iar natura s-a lovit de o oarecare frumusețe nepământească. Am petrecut noaptea într-o casă din bușteni alocată comandantului trupelor germane din Arctica și de acolo am mers la soldații noștri din Peninsula Rybachy - cea mai îndepărtată și mai gravă secțiune a Frontului de Est, la doar optzeci de kilometri de Murmansk. Am schiat cu greu prin zăpadă, însoțiți de generalul Hengl. Un voal țesut din zăpadă și ceață era tăiat oblic de o grindă verde, evidențiind-o pe cea pustie care se întindea pe ambele părți, parcă * o zonă dispărută în care nu a crescut un singur copac. La una dintre pozițiile înainte, mi s-a arătat efectul unei lovituri directe din pistolul nostru de de milimetri într-o pirogă sovietică. Mai frecventasem o singură dată la acest tip de "practice de tragere": s-a întâmplat pe o baterie de arme grele staționate la Cape Gris Ne, situat chiar vizavi de Dover. Și apoi comandantul ei mi-a mărturisit mai târziu: a ordonat ca focul să fie reglat astfel încât obuzele să cadă în mare. Aici, am văzut cu ochii mei cum grinzile de lemn au zburat în aer de la o explozie puternică. Imediat, caporalul care stătea în apropiere s-a prăbușit în tăcere la pământ: un glonț tras de un lunetist sovietic printr-o gaură de vizualizare a scutului pentru armă l-a lovit în cap. Deși sună destul de ciudat, abia atunci am văzut adevărata față a războiului pentru prima dată. Dacă mai devreme pistolul nostru de infanterie de la poligonul de artilerie era doar o invenție tehnică utilă pentru mine, acum am văzut brusc cum distruge oamenii. În timpul acestei călătorii de inspecție, soldații și ofițerii s-au plâns în unanimitate de întreruperi în furnizarea de arme de calibru mic. Mai ales le lipseau pistoalele-mitralieră, iar soldații au fost nevoiți să folosească mitraliere sovietice capturate. Acest reproș ar fi trebuit adresat în întregime lui Hitler. În calitate de fost soldat din Primul Război Mondial, a refuzat cu încăpățănare să renunțe la tradiționala și cunoscuta carabină. În vara anului , ferm convins că era mult mai

convenabil pentru un infanterist să folosească o pușcă, el a respins hotărât propunerea noastră de a organiza producția de puști de asalt de stil nou deja dezvoltate și de a înarma Wehrmacht-ul cu ele După cum am văzut deja, consecințele experienței pe care a dobândit-o atunci în tranșee s-au reflectat acum în faptul că și-a dedicat toată atenția armelor grele și tancurilor, ceea ce i-a stârnit atunci puternică admirație și a ignorat sincer dezvoltarea și producția de noi tipuri de arme de calibru mic Imediat după întoarcerea mea, am încercat să corectez această omisiune La începutul lunii ianuarie, Statul Major și comandantul armatei de rezervă au precizat și completat programul nostru pentru producția de arme de calibru mic Hitler care credea că nimeni nu înțelege asta mai bine decât el, l-a aprobat doar șase luni mai târziu și de atunci ne-a reproșat constant că nu ne respectăm termenele În aproape un an, am obținut un succes foarte semnificativ și am crescut producția de puști automate de aproape douăzeci de ori Am fi reușit să obținem realizări atât de înalte cu doi ani mai devreme dacă majoritatea capacităților de producție nu ar fi fost folosite pentru fabricarea de arme grele A doua zi am inspectat mina de nichel de lângă Konosjokki, singura noastră sursă de această materie primă De dragul lui, de fapt, am venit aici de Crăciun S-a dovedit că toate mormanele sunt umplute cu minereu, deoarece nu există transport pentru îndepărtarea acestuia Aproape toate camioanele noastre au fost trimise în zona în care se construia centrala electrică pentru a transporta beton, care trebuia să întărească acoperirile și, prin urmare, să îl protejeze de raidurile aeriene Am repartizat imediat construcția acestei instalații la o categorie inferioară de urgență și am cerut să înceapă imediat eliminarea stocurilor de nichel acumulate în mijlocul unei păduri dese, destul de departe de lacul Inari, în jurul unui foc construit cu pricepere, care servea în același timp drept sursă de căldură și lumină, s-au adunat tăietorii de lemne - germani și finlandezi, iar Siegfried Borris a început seara festivă cu o parte din partita lui Bach în re minor Apoi am schiat câteva ore până la camping Cu toate acestea, nu am reușit să mă bucur de liniștea și vederea luminii boreale la treizeci de grade sub zero - vântul și-a schimbat direcția și ambele jumătăți ale cortului erau pline de fum La trei dimineața a trebuit să ies din cort la aer curat și să mă urc în sacul meu de dormit din piele de ren Și dimineața am simțit brusc o durere puternică la genunchi Câteva zile mai târziu m-am întors la sediu La insistențele lui Bormann, s-a hotărât să se organizeze o întâlnire cu participarea șefilor celor mai importante ministere și departamente, la care trebuia să aprobe programul de lucru pentru și să asculte pretențiile lui Sauckel la mine Cu o zi înainte, i-am sugerat lui Hitler să discutăm despre diferențele care au apărut între noi într-un cerc mai restrâns, adică la întâlnire prezidată de Lammers Mi s-a părut că putem rezolva singuri lucrurile Hitler m-a ascultat și cu metal în voce a spus că nu va tolera nicio încercare de a influența participanții la întâlnire Lasă-i să vorbească imparțial despre situație și apoi va lua o decizie După o mustrare atât de ascutită, eu, împreună cu experții mei, m-am dus la Himmler Mai devreme, l-am rugat și pe feldmareșalul Keitel să vină la el Am sperat că măcar voi putea ajunge la o înțelegere cu ei și noi trei nu-i vom permite lui Sauckel să înceapă din nou deportările în ținuturile vestice ocupate Keitel și Himmler, care erau la conducerea administrației militare și a agențiilor de aplicare a legii din teritoriile ocupate, se temeau că aceste acțiuni vor duce la o creștere a mișcării partizane Am convenit că la ședință ambii vor justifica imposibilitatea efectuării unor noi

deportări prin lipsa forțelor și mijloacelor suficiente Am sperat că voi putea astfel să pun capăt activităților hiperactive și destul de lipsite de sens ale lui Sauckel și să forțesc autoritățile imperiale să ia măsuri de urgență pentru a-și mobiliza propriile resurse umane, în special femei Dar dacă i-aș putea pune pe Himmler și Keitel cum trebuie, atunci Bormann a făcut același lucru cu Hitler I-a salutat destul de rece pe participanții la întâlnire, iar aceștia și-au dat seama imediat că Fuhrer-ul era într-o dispoziție proastă Oricine îl cunoștea bine pe Hitler a înțeles că un astfel de comportament nu era de bun augur și, de obicei, încerca să nu-l oblige să ia decizii responsabile în această stare De asemenea, am preferat să nu scot documente importante din servieta mea în acea zi și m-am limitat la declarații pe probleme destul de inofensive Cu toate acestea, era imposibil să nu discutăm despre subiectul principal al întâlnirii, iar Hitler m-a întrerupt brusc și a remarcat iritat: "Îți interzic, domnule Speer, să încerci în continuare să predeterminați rezultatele întâlnirilor Deocamdată, eu, și nu tu, ocup postul de cancelar al Reichului Amintește-ți asta o dată pentru totdeauna!" Nimeni nu a îndrăznit să se opună lui Hitler furios Nici aliații mei - Keitel și Himmler - nu au îndrăznit să-și exprime părerea Dimpotrivă, l-au asigurat pe Hitler că vor acorda tot sprijinul posibil programului Sauke-l în , Hitler a început să întrebe miniștrii prezenți despre nevoile de forță de muncă ale departamentelor lor El a notat cu atenție toate revendicările lor, a rezumat personal și s-a întors către Sauckel cu întrebarea: "Spune-mi, Partidul Nosse Sauckel, vei putea livra în acest an patru milioane de muncitori Reich, da sau nu?" Sauckel a început imediat să se mângâie: "Desigur, Fuhrerul meu, îți promit asta! Poți fi sigur că mă voi ține de cuvânt! Dar am nevoie de libertate de acțiune în teritoriile ocupate" Când am încercat să conving audiența că există un sentiment direct de a satisface cererea de forță de muncă în mare măsură în detrimentul propriilor resurse, Hitler m-a întrerupt la mijlocul propoziției: "Cine este responsabil pentru mobilizarea resurselor de muncă ? Tu sau Sauckel? Pe un ton care nu accepta obiecții, îi ordonă lui Keitel și lui Himmler să dea instrucțiuni adecvate organismelor lor subordonate Keitel a răspuns doar: "Supun, Fuhrerul meu!", iar Himmler nu a spus nimic Am eșuat din nou O discuție ulterioară a acestei probleme nu ar face decât să întărească poziția lui Sauckel După încheierea întâlnirii, starea de spirit a lui Hitler s-a îmbunătățit în mod clar și chiar mi-a spus câteva cuvinte prietenoase Nu am simțit nicio bucurie de la ei Drept urmare, Sauckel nu a fost niciodată capabil să livreze un nou contingent de forță de muncă Germaniei Acest lucru s-a explicat nu atât prin încercările mele prin filialele mele din Franța și prin diferite autorități ale Wehrmacht de a perturba implementarea planurilor sale, cât prin declinul complet al autorității Germaniei în ochii francezilor, creșterea constantă a activității " maquis" și lipsa de dorință a administrației ocupației de a-și crea dificultăți suplimentare Consecințele întâlnirii de la sediul Fuhrerului m-au afectat doar pe mine Tratatamentul pe care Hitler mi-a făcut-o a demonstrat în mod clar anturajului său că am căzut în disfavore Câștigătorul în disputa dintre Sauckel și mine a fost Bormann Din acel moment, industriașii care au colaborat cu mine au fost supuși în mod constant mai întâi atacurilor ascunse, apoi deschise, iar din ce în ce mai des a trebuit să-i apăr pe acești oameni din biroul partidului de acuzațiile politice aduse lor și chiar să mijlocesc pentru ei în SD Nici măcar sărbătorirea zilei de naștere a lui Goering, pe ianuarie , la Carinhall, nu mi-a

putut distrage atenția de la griji și neliniști. A fost penultima oară când liderii Reich-ului s-au adunat împreună cu o ocazie atât de solemnă. Nu am înșelat așteptările lui Goering și am venit la el cu cadouri scumpe - cutii cu trabucuri olandeze, lingouri de aur luate din Balcani, picturi și sculpturi valoroase. Goering mi-a spus că ar dori să primească un bust de marmură al lui Hitler de către Breker. În mijlocul sălii neobișnuit de spațioase rezervate bibliotecii, se afla o masă imensă cu cadouri, pe care Goering le-a arătat cu mândrie oaspeților. El a așezat și pe blatul mesei desenele realizate de arhitectul său personal: trebuia să dubleze dimensiunea vilei de țară asemănătoare castelului Reichsmarschall. În sufrageria mobilată rafinat, masa a lovit prin bogăția decorului, dar în niciun caz prin luxul mâncărilor aduse de ospățari în frac alb - proprietarul casei a ținut cont de circumstanțele vremii de război. Funk obișnuia să țină discursul solemn la fiecare sărbătoare a zilei de naștere a lui Göring, iar acum, conform tradiției, și, după cum s-a dovedit, pentru ultima oară, a luat cuvântul. El a lăudat abilitățile lui Goering în toate felurile posibile, a adus un omagiu calităților sale umane, a enumerat principalele sale servicii către Germania și, în cele din urmă, a proclamat un toast pentru "unul dintre cei mai mari germani". Cuvintele entuziaste ale lui Funk contrastau puternic cu starea reală a lucrurilor: o amenințare iminentă cu moartea atârna peste Reich, iar ierarhii săi organizau o "sărbătoare în timpul ciumei". Când oaspeții, ridicându-se de la masă, s-au împrăștiat prin sălile spațioase, am încercat să aflu de la Milch ce înseamnă că Goering își permite să ducă un stil de viață atât de lux, iar mareșalul a spus că destul de recent, în numele prietenului apropiat al lui Goering și nu mai puțin faimos decât el, un as pilot în timpul primului război mondial Loerzer, i s-a livrat un vagon cu mărfuri achiziționate în Italia de pe "piața neagră". Se presupunea că Milch va vinde ciorapi, săpun și alte articole de toaletă rare pe "piața neagră" locală. Lista de prețuri a fost întocmită astfel încât această operațiune comercială să nu se reflecte în prețurile "pieței negre" din Germania. Milch a fost promis o parte substanțială din profit, dar nu a cedat tentației, ci a ordonat ca bunurile să fie împărțite între angajații ministerului său. După cum sa dovedit mai târziu, conținutul multor alte vagoane care veneau din țările pe care le-am ocupat a fost încă vândut. Șeful serviciului comisar al Ministerului Aviației, Plageman, care a întors această înțelegere, a fost transferat curând în subordinea directă a Reichsmarschall. De asemenea, știam din experiență cum și-a sărbătorit Göring zilele de naștere. În fiecare an, cu o zi înainte, am primit o notificare că din cele de mărci Reich care mi se cuveneau în calitate de membru al Consiliului de Stat prusac, o parte foarte semnificativă fusese cheltuită pentru un cadou către Reichsmarschall. Consimțământul meu nu a fost niciodată cerut. I-am spus lui Milch despre asta și, la rândul meu, am aflat de la el că înainte de fiecare zi de naștere a lui Goering, o sumă mare era alocată din fondul de rezervă al Ministerului Aviației, iar Reichsmarschall-ul a decis însuși ce tablou să cumpere pentru el. Amândoi știam bine că acești bani acoperă doar o mică parte din cheltuielile uriașe ale lui Goering. Nu știam care dintre industriași aducea o contribuție aici, dar am ghicit că nu se poate lipsi, deoarece Goering ne suna uneori și cerea asistență unei firme. Impresiile proaspete de la o excursie în Laponia au contrastat puternic cu atmosfera de seară în care elita politică a Reich-ului a trăit prin și prin corupție și preferând să se deda cu iluzii. În plus, eram profund deprimat de incertitudinea relației mele cu Hitler. Aproape doi

ani am muncit cu tot efort, nici măcar o zi de odihnă, iar acum mi-a afectat starea La treizeci și opt de ani, mă simțeam ca un bătrân Durerea de la genunchi nu s-a atenuat niciodată Puterea mea era la capăt Sau poate că nu aș putea fi printre acești oameni? Pe ianuarie am fost dus la spital PARTEA A TREIA Boala Profesorul Gebhardt, un SS Gruppenfuehrer cunoscut printre sportivii europeni ca un ortoped de înaltă calificare, era responsabil de un spital de Cruce Roșie situat la aproximativ o sută de kilometri de Berlin, în Hohenlirchen Corpul ei stătea pe malul unui lac înconjurat de păduri Nu știam că un bărbat care era considerat unul dintre puținii prieteni apropiați ai lui Heinrich Himmler mă va trata Am petrecut peste două luni într-o secție mobilată foarte modest, ocupată de un spital privat și, prin urmare, stând oarecum la distanță de clădirea spitalului Dar nu am vrut să-mi întrerup munca și, prin urmare, secretarele mele au fost plasate în camerele alăturate și au fost instalate telefoane pentru comunicare directă cu ministerul În cel de-al treilea Reich, orice boală a unui ministru dădea inevitabil naștere la dificultăți serioase Prea des, Hitler a explicat retragerea forțată a unuia dintre ierarhii regimului său prin starea proastă a sănătății sale În cele mai înalte sfere politice, au fost imediat atenți când au aflat despre "boala" vreunui oficial de rang înalt Prin urmare, deși eram într-adevăr bolnav, am considerat totuși că este înțelept să dau dovadă de cât mai multă activitate În plus, nu am vrut să slăbesc controlul asupra subalternilor: ca și Hitler, nici eu nu am dobândit un deputat inteligent și sensibil Medicii și secretarele au făcut eforturi cu adevărat titan pentru a-mi asigura liniștea și totuși, chiar și întins în pat, îmi petreceam adesea aproape miezul nopții vorbind la telefon, ascultând rapoarte și dând ordine Nici măcar nu avusesem timp să mă simt confortabil în secție când a sunat un Bor indignat, care fusese numit recent șef al departamentului de personal al ministerului meu Se pare că a găsit un seif încuiat în biroul său, iar Dorsch a cerut imediat să fie dus la sediul "organizației Todt" Am ordonat ca totul să fie lăsat așa cum era, dar, potrivit lui Bohr, câteva zile mai târziu, însoțit de ambalatori, un reprezentant al Gauleiter din Berlin a venit la el cu intenția de a lua seiful, deoarece, împreună cu conținutul, a venit la el ar fi fost proprietatea partidei Bohr nu știa ce să facă și numai după un apel către unul dintre cei mai apropiați asociați ai lui Goebbels, Naumann, au reușit să cadă de acord asupra amânării acestei, ca să spunem așa, acțiunii Adevărat, un funcționar de la biroul lui Gauleiter a sigilat seiful, dar am ordonat să fie scoasă ușa din spate și chiar a doua zi Bohr a adus un pachet întreg de fotocopii ale unor documente foarte curioase Se dovedește că mulți dintre cei cu care am lucrat fructuos aproape doi ani aveau dosare care conțineau în mare parte evaluări negative ale acestora Practic, angajații mei au fost acuzați de opinii anti-partid și chiar s-au oferit să dea unele dintre ele sub supravegherea Gestapo-ului De asemenea, s-a dovedit că partidul avea un confident în minister M-a impresionat nu atât faptul în sine, cât personalitatea celui care s-a dovedit a fi acesta Interesele partidului au fost apărute de nimeni altul decât de Xavier Dorsch Din toamnă am încercat în zadar să promovez unul dintre oficialii mei Totuși, el nu a inspirat încredere în clica nou formată din minister, iar fostul șef al departamentului de personal a găsit tot felul de scuze până când l-am obligat la propriu să trimită o atestare la sediu Cu puțin timp înainte de a mă îmbolnăvi, am primit de la Bormann un refuz neobișnuit de dur și nepoliticos Acum, printre hârtiile găsite în seif, am găsit o schiță a acestui mesaj întocmit, după cum s-a dovedit,

la insistențele lui Dorsch de către fostul șef al departamentului de personal, Haasemann, care coincide cuvânt cu cuvânt cu textul primit apoi l-am sunat imediat pe Goebbels; ca Gauleiter al Berlinului, toți reprezentanții oficiali și neoficiali de partid din ministerele capitalei îi erau subordonați. A fost de acord fără ezitare cu numirea colegului meu de multă vreme, Frank: "Nu ar trebui să existe "cabinete umbră" Urâtenie! Acum fiecare ministru este membru al partidului. Ori avem încredere în el, ori își pierde poziția!" Cu toate acestea, nu am putut niciodată să aflu cine în ministerul meu a fost agent Gestapo. S-a dovedit a fi mult mai dificil în timpul bolii să-și mențină pozițiile. M-am adresat secretarului de stat Bormann Klopfer cu o cerere urgentă de a ordona organelor de partid să nu depășească puterile lor și să nu deranjeze industriașii cu patronaj excesiv. Cert este că de îndată ce m-am îmbolnăvit, consilierii soților Gauleiteri pe probleme economice, fără niciun motiv, au început la unison să-și însușească funcțiile administrative ale departamentelor ministerului meu. Funk și unul dintre apropiații lui Himmler, Ohlendorf, care intrase în departamentul său, i-am îndemnat să mă susțină și, în același timp, i-am trimis lui Hitler o scrisoare în care îi împărtășeam grijiile mele și îi cerusem și ajutor. În patru zile am dictat douăzeci și trei de pagini dactilografiate, o dovadă clară a stării mele extrem de nervoase de atunci. Am cerut încă o dată să definesc în scris sfera activităților mele și să îmi confirm autoritatea în cel mai clar mod. De fapt, nu am repetat decât cererile exprimate într-o formă dură la întâlnirea de la Posen, care au stârnit atâta indignare a Gauleiterilor. Mai departe, am scris că planificarea și conducerea centralizată a întregului proces de producție industrială este posibilă numai dacă "dacă toate organele care direcționează activitățile de producție sunt subordonate numai mie". Patru zile mai târziu, m-am întors din nou către Hitler: relațiile noastre actuale nu ne permiteau să fim complet sinceri cu el și, cu toate acestea, am decis să povestesc sincer despre clica care se formase în minister, care împiedică în secret punerea în aplicare a ordinelor mele și Comenzi. Esența apelului către Hitler s-a rezumat la faptul că un mic grup de foști angajați ai lui Todt, în frunte cu Dorsch, au acționat cu trădare față de mine și, prin urmare, sunt nevoit să-l înlocuiesc pe Dorsch cu o persoană care se bucură de toată încrederea mea. A fost unul dintre ultimele mesaje pe care le-am trimis lui Hitler din proprie inițiativă. Raportarea unei schimbări din postura de favorit, am procedat neînțelept, pentru că am încălcat legea nescrisă a regimului. Ar fi necesar, după ce am ales momentul potrivit, să îl întorc cu pricepere pe Hitler împotriva unor oameni care îmi sunt incomozi și, prin urmare, să-l determin să înceapă schimbările de personal. Mi-am declarat deschis nu numai că mi-am declarat nealoyalitate, dar mi-am permis și să mă îndoiesc de calitățile morale ale unuia dintre angajații mei. Am făcut un act și mai nesăbuit trimițând o copie a scrisorii mele către Bormann. Aceasta a fost deja o provocare directă, iar motivul, aparent, a fost dorința încăpățânată trezită în mine de a mă susține. La urma urmei, am simțit că sunt de fapt într-o izolare completă. Pe durata bolii mele, eu, așa cum spuneam, m-am lipsit de puterile de autoritate, și anume, ele erau de o importanță decisivă pentru Fuhrer. A încetat să răspundă la sugestiile, solicitările și reclamațiile mele - nu am așteptat un răspuns la niciuna dintre ele. Nu mai eram considerat nici favoritul lui Hitler, nici unul dintre posibillii lui succesori - calomniile lui Bormann și câteva săptămâni în spital au fost suficiente pentru a mă lipsi de orice greutate politică. Un anumit rol l-a jucat și capacitatea lui Hitler de a șterge din

memoria celor care au dispărut multă vreme din câmpul său vizual Dacă această persoană ar apărea din nou în mediul său, atitudinea față de el s-ar putea schimba din nou Prin urmare, în timpul bolii mele, am devenit foarte dezamăgit de Hitler și am încetat să mai am sentimente calde pentru el Totuși, în acele zile eram încă prea slab pentru a exprima indignarea violentă sau, dimpotrivă, pentru a dispera Am devenit brusc profund indiferent În cele din urmă, mi-au ajuns zvonuri că Hitler îl favorizează în continuare pe Dorsch, care i se alăturase în anii douăzeci Chiar și aproape sfidător a purtat o conversație confidențială cu el și, prin urmare, și-a întărit semnificativ poziția Goering, Bormann și Himmler au decis că echilibrul politic s-a schimbat și au încercat să-mi submineze complet autoritatea Desigur, fiecare dintre ei a acționat singur, ghidat de propriile considerații și fără a-i informa pe alții despre planurile lor Nu se mai puneau problema să-l înlocuiesc pe Dorsch cu omul meu Douăzeci de zile am stat nemișcat pe spate - piciorul meu era ghipsat - și am avut destul timp să rezolv nemulțumirile și dezamăgirile care mi-au revenit în ultima vreme De îndată ce m-am trezit pentru prima dată, câteva ore mai târziu au apărut primele simptome ale unei embolii pulmonare - durere severă în piept și spate și abundență de sânge în spută Cu toate acestea, profesorul Gebhardt m-a diagnosticat cu reumatism muscular dintr-un anumit motiv, mi-a ordonat să-mi frec pieptul cu venin de albine (forapin) și mi-a prescris sulfanilamidă, chinină și calmante Două zile mai târziu am început să am din nou dureri ascuțite și, deși starea mea era vădit alarmantă, Gebhardt a insistat cu încăpățănare asupra diagnosticului anterior Apoi, soția mea l-a sunat pe doctorul Brandt și l-a trimis la Hohenlirchen în aceeași noapte pe profesorul Friedrich Koch, șeful secției de medicină internă a Spitalului Universitar din Berlin și unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai lui Sauerbruch Brandt, care nu era doar medic-șef al lui Hitler, ci deținea și funcția de "comisar general pentru sănătate și afaceri sanitare", i-a încredințat lui Koch îngrijirea sănătății mele și i-a interzis categoric lui Gebhardt să-i dea orice instrucțiuni De asemenea, i-a ordonat lui Koch să i se ofere o cameră lângă secția mea și i-a ordonat să nu părăsească partea mea zi sau noapte După cum Koch a remarcat mai târziu în raportul său, timp de trei zile starea mea "a inspirat anxietate Dificultăți severe de respirație, fața albastră, puls rapid, tuse reflexă dureroasă, durere și spută cu sânge Tabloul clinic sugerează un atac de cord" Medicii mi-au sugerat deja cu prudență că un rezultat letal este foarte posibil Eu, aflându-mă într-o situație limită între viață și moarte, în mod ciudat, eram în euforie: micul salon s-a transformat brusc într-o sală imensă cu parchet stivuit și timp de trei săptămâni un simplu dulap din lemn ieșit în fața ochilor mei deodată părea să fie cioplită din lemn prețios, încrustate cu o capodopera de tâmplărie Nu am fost atât de ușor și calm în sufletul meu de mult timp Când am început să-mi revin, prietenul meu Robert Frank mi-a povestit despre o noapte de conversație sinceră cu Koch A învățat de la el un lucru absolut uimitor: se dovedește că atunci când eram într-o stare aproape inconștientă, Gebhardt i-a cerut lui Koch să recurgă la metode de tratament, care, în opinia terapeutului, ar putea duce la consecințe foarte triste pentru mine La început, Koch nu a putut înțelege ce doreau de la el, apoi a refuzat cu hotărâre să îndeplinească cererea lui Gebhardt, iar apoi acesta din urmă a dat imediat înapoi: el, spun ei, a vrut doar să-l testeze Frank m-a implorat să nu fac nimic, pentru că lui Koch se temea că va fi trimis într-un lagăr de concentrare și va dispărea acolo fără urmă, iar el

Însuși va avea cu siguranță probleme cu Gestapo A trebuit să-mi țin gura pentru că nu l-am putut iniția pe Hitler în această poveste Reacția lui ar fi fost bine prevăzută: ar fi fost furios, ar fi declarat că nu se poate, ar fi apăsat butonul de apel - îl avea mereu la îndemână - și i-ar fi ordonat lui Bormann, care imediat a apărut ca de sub pământ , pentru a-i aresta imediat pe cei care au îndrăznit să-l defăimească pe Himmler E greu de crezut zilele astea, dar la acea vreme povestea nu mi s-a părut incredibilă Chiar și în rândul liderilor de partid de rang înalt, Himmler se bucura de o reputație de om nemilos și prudent, care își atingea constant scopul: nimeni nu îndrăznește să se ceartă serios cu el În plus, a avut atunci o oportunitate foarte favorabilă: corpul meu nu ar rezista nici măcar la cea mai mică complicație și nimeni nu ar avea bănuieli Acest incident a evocat analogii cu "lupta diadohilor"; a mărturisit că poziția mea, deși slăbită, era încă destul de puternică De asemenea, eram convins că eșecul nu-mi va opri rivalii și vor începe să țese noi intrigi Abia în Spandau Funk mi-a spus o poveste pe care nu a îndrăznit să o spună în și apoi s-a limitat la doar indicii prudente Am aflat că, în toamna anului , în timpul unei băuturi organizate la sediul Corpului Sepp Dietrich Panzer, la care au participat, alături de Gebhardt, prietenul lui Funk și fostul său adjutant Horst Walter, directorul spitalului Hohenlichen a declarat răspicat : în opinia lui Himmler, Speer devenise prea periculos și trebuie înlăturat Nu am mai putut sta aici și, desi sanatatea mea lasa de dorit, am inceput sa insist din ce in ce mai insistent asupra transferului in alt loc Gebhardt la început nu a vrut să mă lase să plec de sub grija lui, referindu-se la starea mea de sănătate; chiar și când am început să merg pe jos la începutul lui martie, tot a persistat Abia după un raid puternic al bombardierelor americane asupra spitalului din apropiere, Gebhardt, crezând că mă vânează, s-a răzgândit peste noapte și m-a recunoscut ca fiind destul de transportabil Pe martie, am părăsit în sfârșit acest loc groaznic Cu puțin timp înainte de sfârșitul războiului, am încercat să aflu de la Koch ce s-a întâmplat atunci Dar profesorul a confirmat doar că a avut cu adevărat un conflict cu Gebhardt din cauza mea și i-a spus clar: el, spun ei, nu este doar un medic, ci și o persoană "înzestrată cu puteri politice adecvate" Era clar că Gebhardt a încercat atunci să mă țină în clinica lui cât mai mult posibil Pe februarie , Milch m-a vizitat și mi-a spus că flotele aeriene americane a -a și a -a au intensificat raidurile asupra fabricilor noastre de avioane Prin urmare, luna viitoare, producția lor va scădea cu aproximativ două treimi Milch a crezut că a găsit o cale de ieșire din situație și a adus cu el un plan stabilit pe hârtie Prin analogie cu așa-numitul Cartier General pentru Coordonarea Muncii Întreprinderilor Industriale din Ruhr, care s-a ocupat cu succes de consecințele bombardamentelor din regiunea Ruhr, el a propus crearea unui "Staf Jäger" pentru a crește producția de avioane de luptă prin combinarea eforturilor ambelor ministere În poziția mea, ar fi fost mai înțelept să dau un răspuns evaziv, dar am susținut imediat propunerea lui Milch, deoarece chiar nu am vrut ca forțele noastre aeriene să fie într-o poziție dificilă Era clar pentru amândoi că odată cu formarea Statului Major Jaeger, ultima ramură a trupelor Wehrmacht va transfera producția de arme în jurisdicția ministerului meu Imediat din pat, l-am sunat pe Goering și l-am rugat să semneze un ordin cu privire la activitățile noastre comune Reichsmarschall a refuzat categoric să ne sprijine și a acuzat eu încălcând prerogativele sale Apoi l-am sunat pe Hitler, căruia i-a plăcut ideea Cu toate acestea, a primit cu o răceală extremă propunerea mea de a-l numi pe

Gauleiter Hanke în fruntea "Staffului Jäger" "Am făcut deja o mare greșeală încredințându-i lui Sauckel atribuțiile comisarului general pentru utilizarea resurselor de muncă Ca Gauleiter, este obligat să ia doar decizii irevocabile, dar aici trebuie să negocieze constant și să facă compromisuri Nu voi da niciunui alt Gauleiter astfel de ordine Judecând după voce, Hitler era foarte supărat - Povestea cu Sauckel a dus doar la o cădere a autorității tuturor Gauleiters fără excepție Zaur va prelua această sarcină!" La aceasta, Hitler a încheiat brusc conversația Recent, a intervenit pentru a doua oară în politica mea de personal Cred că l-am supărat cu oferta mea Aici s-a dovedit că Milch a dat preferință și lui Saur, care și-a sporit considerabil influența în timpul bolii mele și, prin urmare, am respectat necondiționat ordinul lui Hitler De-a lungul anilor, am învățat deja să determin atitudinea lui Hitler față de o persoană apropiată, în modul în care i-a ordonat adjutantului său Schaub să-l felicite de ziua lui sau, dimpotrivă, să-și exprime simpatia în legătură cu boala lui Dacă ar fi spus cu dezinvoltură: "Flori și un mesaj", asta însemna că i se va prezenta un text standard pentru semnare Adjutantul a ales flori la discreție Câteva rânduri scrise de el de mână au fost considerate un semn de favoare deosebită Dacă dorea să-și exprime o recunoștință deosebită uneia dintre numeroasele sale cunoștințe, i-a ordonat lui Schaub să aducă felicitări și un stilou și, uneori, chiar și flori alese personal Odată, alături de vedete de cinema și cântăreți, am aparținut și celor pe care i-a onorat cu o atenție deosebită Prin urmare, când, după o boală atât de gravă, am primit de la el o vază cu flori și o carte poștală cu un text standard dactilografiat care nu conține un singur cuvânt cald, mi-am dat seama că, deși conduc unul dintre cele mai importante departamente guvernamentale, Nu am aproape nicio influență și, de fapt, mă aflu pe treapta cea mai de jos a scării ierarhice Pot fi, Nu ar fi trebuit să reacționez atât de dureros la o asemenea atitudine umilitoare Adevărat, Hitler a sunat de trei ori la spital și m-a întrebat de sănătatea mea, dar nu a ascuns faptul că mă considera vinovat de propria lui situație: "De ce ai schiat pe platoul de acolo? Întotdeauna am spus că aceasta este o nebunie pură Cine a venit doar să atașeze scânduri lungi la picioare! Grăbește-te și toacă-le pentru lemne de foc!" A simțit că nu poate încheia conversațiile noastre cu o glumă și, prin urmare, de fiecare dată a rostit această frază la sfârșitul conversației Profesorul Koch a crezut că aerul de munte din Obersalzberg era puțin probabil să-mi vindece plămânii În parcul Castelului Klessheim, reședință guvernamentală pentru oaspeții de onoare, situat în apropiere de Salzburg, arhiepiscopii care l-au deținut cândva i-au ordonat arhitectului Fischer, adept al stilului baroc, să construiască un pavilion cu formă elegantă, numit Shamrock Mi s-a permis să mă stabilesc în această casă recent renovată pe martie, pentru că în acea zi aveau loc negocieri chiar în castel cu regentul Ungariei, Hotry, care, douăzeci și patru de ore mai târziu, a fost nevoit să accepte intrarea lui trupele germane în țara lui Pentru ultima dată, soldații noștri au intrat pe teritoriul unui stat străin Seara, într-o pauză între negocieri, Hitler a venit să mă viziteze Nu-l mai văzusem de zece săptămâni și, pentru prima oară în cunoștința noastră, i-am observat nasul cărnos și tenul nefiresc de palid În general, mi s-a părut destul de neplăcut - un semn sigur al atitudinii mele schimbate față de el De acum înainte, am început să-l privesc pe Hitler ca din afară și să dau o evaluare imparțială a acțiunilor sale Timp de aproximativ un an și-a permis să mă agreseze, iar acum, pentru prima dată, m-am gândit la rolul lui în viața mea Dacă mai devreme

câteva dintre cuvintele sau gesturile lui violente au fost suficiente pentru a mă scoate din stupoare și a trezi în mine o energie fierbinte, atunci în timpul acestei întâlniri, în ciuda bunăvoinței accentuate a lui Hitler, nu am simțit decât oboseală care îmi lega corpul Eram nerăbdător să merg cu soția și copiii mei la Meran cât mai curând posibil, să petrec câteva săptămâni acolo și să-mi recapăt puteri, deși eu, de fapt, vorbind, nici nu știam de ce am nevoie de ele, pentru că nu mai aveam niciun scop în viață Dar când în aceste cinci zile petrecute la Castelul Klessheim m-am convins că dușmanii mei au început să țină din nou intrigă, instinctul de autoconservare s-a trezit din nou în mine Chiar a doua zi, Goering mi-a urât la mulți ani prin telefon Când am pus fața bună la un joc prost și, parcă întâmplător, am menționat că mă simt excelent, a exclamat fără niciun regret în voce și chiar cu un fel de bucurie: "Ei bine, nu, aici te înșeli ! Profesorul Gebhardt mi-a spus ieri că aveți o inimă foarte rea și nu există șanse de îmbunătățire, bine? Sau poate încă nu știi nimic? La sfârșitul conversației, Goering a început să-mi laude realizările în toate privințele, ca și cum ar fi sugerat astfel demisia viitoare Am spus că nici radiografia și nici electrocardiograma nu au prezentat semne de boală de inimă Goering a spus că pur și simplu am fost înșelat De fapt, el a fost înșelat Gebhardt l-a indus în eroare deliberat Hitler a mai spus sumbru în prezența soției mele: "Speer va trebui să plece!" Se pare că vorbea cu Gebhardt și i-a spus că nu mai sunt în formă Evident, Hitler se gândea la grandioasele proiecte de arhitectură pe care le dezvoltasem, pe care boala mea incurabilă de inimă nu mi-ar mai permite să le duc la îndeplinire Sau poate și-a amintit de plecarea timpurie din viața primului său arhitect de curte, profesorul Troost - în orice caz, în aceeași zi a reapărut la Castelul Klessheim pentru a-mi uimi imaginația cu un buchet imens de flori Nu mă așteptam la asta de la el La doar câteva ore după plecarea sa, Himmler a sunat și mi-a spus oficial că Führer-ul îl instruisese pe Gebhardt, în calitate de Gruppenfuehrer al SS, să-mi asume responsabilitatea pentru siguranța mea și, ca medic, să aibă grijă de sănătatea mea Acum eram păzit de un grup de oameni SS înarmați subordonați lui Gebhardt Hitler părea să simtă că îmi pierdusem interesul pentru el, iar pe martie a venit să-mi ia rămas bun de la mine Am fost profund jignit de faptul că el probabil doar în timpul acestor vizite au amintit de apropierea noastră de odinioară Nu ne-am văzut decât de câteva săptămâni, iar această perioadă a fost suficientă pentru a uita de meritele mele de arhitect și ministru Bineînțeles, am înțeles că Hitler are prea multe îndatoriri și presiuni de îndeplinit, astfel încât are dreptul să-i negligeze pe cei dintre angajații săi care nu-i atrag des atenția Dar tot comportamentul lui din aceste săptămâni mi-a arătat cât de puțină influență am în cerul lui și cât de puțin înseamnă pentru el calități precum inteligența și profesionalismul Poate că eram prea rece cu el, iar Hitler, parcă mângâiat, cu o privire abătută, a spus că și el și-a subminat serios sănătatea și, probabil, va orbește în curând Când am spus că totul este în regulă cu inima mea și că profesorul Brandt îmi poate confirma cuvintele, a dat doar în tăcere din cap ca răspuns Castelul Goyen se ridică pe Muntele Meran Aici mi-am petrecut cele mai fericite zile din mandatul meu de ministru Gebhardt s-a instalat în casă și cu greu a intervenit în rutina mea zilnică Dar Goering, într-o manieră complet neobișnuită pentru el, a dat dovadă de activitate violentă și, fără a-mi cere permisiunea și măcar să mă informeze, i-a luat pe Dorsch și Saur cu el la o întâlnire cu Hitler Fără îndoială, a vrut să profite de momentul favorabil și, subminându-mi și mai mult

poziția și întărind influența celor doi rivali ai mei, care erau complet în siguranță pentru el, să se reafirme în rolul celui de-al doilea în stat. Mai departe, el a spus că decizia a fost deja luată cu privire la demisia mea, iar într-o zi a cerut lui Gauleiter Oberdonau Eigruber părerea autorităților de partid despre prietenul său, directorul general Meindl Goering a motivat acest lucru prin faptul că vrea să-i ofere lui Hitler candidatura sa pentru postul de minister vacant Reichsleiter Ley, care a ocupat un număr incredibil de posturi, și-a anunțat pretențiile împotriva lui "Dacă Speer pleacă, sunt gata să devin succesorul lui", a spus el categoric "Poți fi sigur că voi face față acestei sarcini!" Între timp, Bormann și Himmler au încercat să-i discrediteze pe ceilalți șefi de departamente ai mele ministerelor și astfel să ajungă la demiterea acestora. De la terți - Hitler nu a considerat necesar să mă informeze - am aflat că era foarte supărat și trei dintre ei - Liebel, Weger și Schieber - au fost în scurt timp destituiți din posturi. Au trecut câteva săptămâni, iar Hitler, se pare, uitase complet de întâlnirile sale cu mine la castelul Kleissheim. În timpul bolii mele, dintre cei mai înalți oficiali ai Reich-ului, pe lângă Fromm, Zeitzler, Milch și Dönitz, doar ministrul Economiei Funk și-a exprimat simpatie pentru mine. Intensificarea raidurilor aeriene l-a obligat pe Hitler în urmă cu câteva luni să prezinte o cerere ca fabrici militare să fie amplasate în măruntaiele munților sau în buncăre uriașe. Am încercat să-i explic atunci că betonul nu era nicidecum cel mai bun mijloc de a lupta împotriva bombardierelor și că va dura prea mulți ani pentru a muta toate fabricile producătoare de arme în subteran. Figurat vorbind, industria noastră militară este ca o deltă fluvială tăiată de multe ramuri și afluenți, iar inamicul, din fericire, nu a început încă să-și bombardeze canalul. Mă refeream la fabrici chimice, mine, centrale electrice și multe alte întreprinderi din diverse industrii. M-am speriat la simplul gând că inamicul va începe să-i bombardeze succesiv. Fără îndoială, în primăvara lui , Marea Britanie și Statele Unite ar fi putut întrerupe aprovizionarea neîntreruptă a uzinelor militare cu produse chimice, combustibil, electricitate și metal și, prin urmare, ar fi făcut fără sens toate încercările noastre de a le proteja de aeronavele inamice. Pe aprilie, Goering a luat inițiativa - l-a chemat pe Dorsch și, cu o privire plină de sens, a declarat că, în opinia sa, numai "organizația Todt" ar putea îndeplini cerințele Fuhrer-ului. Dorsch a răspuns că organizația sa are dreptul de a construi facilități exclusiv pe terenuri ocupate. Apoi, seara, i s-a ordonat să se prezinte în fața lui Hitler, care a spus răspicat: "Îmi doresc ca în viitor să realizați o astfel de construcție la scară largă și pe teritoriul Reichului". A doua zi, Dorsch a prezentat nu doar o listă de locații pentru viitoare dotări, ci și o estimare a costurilor pentru construcția a șase structuri subterane. Zona fiecăruia dintre ele a fost să fie de de metri pătrați. El a promis că le va pune în funcțiune la sfârșitul anului , iar Hitler a emis imediat un decret, care nu numai că l-a transferat pe Dorsch în subordinea sa directă, dar a clasificat și acest proiect drept cea mai înaltă categorie de urgență. Astfel, Dorsch a primit dreptul de a elimina orice număr de oameni de pe alte obiecte, de a redistribui materiale de construcție și de a dispune de sume uriașe de bani. Cu toate acestea, nu a fost greu de prevăzut că construcția acestor structuri gigantice nu numai că nu va fi finalizată în perioada specificată, dar nu va putea fi niciodată finalizată deloc. Dacă minciuna este atât de primitivă, este foarte ușor să afli adevărul. Hitler nu a considerat de cuviință să mă informeze despre intențiile

sale Mi-a încălcat și mai mult drepturile, dar nu a fost deloc un sentiment de resentimente sau de mândrie ofensată care m-a determinat într-o scrisoare trimisă pe aprilie să-mi exprim deschis îndoielile cu privire la corectitudinea deciziilor sale Cu acest mesaj, am început o serie lungă de scrisori și memorandumuri, care de fapt mărturiseau nu atât diferențele apărute între noi, cât trezirea treptată a conștiinței mele de sine - la urma urmei, de-a lungul anilor, Hitler un efect cu adevărat magic asupra mea și nu am fost în stare să evaluez cu sobru faptele și evenimentele În scrisoare, am scris direct că astfel de proiecte grandioase sunt cea mai pură utopie, deoarece "plasarea muncitorilor germani și străini, chiar și în cele mai primitive condiții, va necesita eforturi extraordinare și nu va permite continuarea lucrărilor de restaurare la întreprinderile din industria militară distrus de bombardament Nu numai că nu pot începe construirea de noi fabrici dar sunt și nevoit să suspendă construcția unui număr de instalații militaro-industriale, deoarece sunt obligat să creez toate condițiile necesare pentru menținerea volumului actual de producție militară în lunile viitoare Apoi i-am reproșat deschis lui Hitler comportamentul său lipsit de tact: "Chiar și ca arhitect al tău, am încercat întotdeauna să le ofer angajaților mei cât mai multă independență Adesea m-au dezamăgit, pentru că nu fiecare dintre ei a trecut testul faimă Unii dintre ei, dobândind un prestigiu destul de mare, au început să mi se opună în toate felurile posibile Nu era greu de ghicit că mă refeream la Dorsha Apoi, într-o manieră oarecum moralizantă, am formulat următoarele gânduri: "Cu toate acestea, acest lucru nu mă va împiedica să urmez neclintit acest principiu în viitor În profunda mea convingere, doar cei care aderă la ea au dreptul să ocupe un post înalt în stat De asemenea, mi-am exprimat convingerea fermă că controlul asupra producției de armament, construcția și relocarea fabricilor militare în această etapă ar trebui concentrat într-o singură mână; Dorsh trebuia să părăsească construcția de fortificații pe terenurile ocupate Am intenționat să încredințez conducerea construcției de instalații militar-industriale pe teritoriul Germaniei proprii colegului de multă vreme al lui Todt, Willy Henna, și să-i subordonez pe acesta și pe Dorsch lui Walter Brugmann, de a cărui loialitate nu aveam nicio îndoială Hitler a respins propunerea mea, iar cinci săptămâni mai târziu, pe mai , Brugmann, la fel ca Todt, a murit într-un accident de avion care nu fusese niciodată clarificat Gerhard Frank i-a transmis acest mesaj lui Hitler în ajunul zilei sale de naștere; dacă Hitler refuza să admită că am dreptate, aveam de gând să-mi dau demisia Am primit informații despre reacția lui de la cea mai de încredere sursă în astfel de cazuri - de la șefa secretariatului lui Hitler, Johanna Wolf A fost extrem de iritat de conținutul scrisorii mele și a rostit literalmente următoarele cuvinte: "Chiar și Speer este obligat să socotească cu interesele statului" Cu șase săptămâni mai devreme, el a reacționat în mod similar la decizia mea de a suspenda temporar construcția de adăposturi antiaeriene pentru oficialii de rang înalt din Berlin, începută la instrucțiunile sale personale, deoarece toate eforturile ar trebui îndreptate spre repararea pagubelor grave cauzate capitalei Aparent, Hitler a decis că mi-am permis să-i interpretez ordinele prea liber; în orice caz, așa și-a motivat reproșurile la adresa mea Știa foarte bine că sunt grav bolnav și totuși i-a dictat personal lui Bormann mesajul destinat mie și compus în tonuri extrem de amenințătoare În special, a precizat că "orice german este obligat execută implicit ordinele Fuhrer-ului, iar nimeni nu are dreptul să-și suspende acțiunea Hitler a amenințat că, dacă un

oficial de rang înalt refuză să-i urmeze ordinele, va instrui imediat Gestapo-ul să-l trimită pe sabotor într-un lagăr de concentrare Când zvonurile despre reacția lui Hitler au ajuns la mine, Goering a sunat de la Obersalzberg: ar fi auzit despre intenția mea de a demisiona și, prin urmare, în numele celei mai înalte autorități, este obligat să-mi spună că numai Führer-ului i s-a acordat dreptul de a decide când ministru ar trebui să-și dea demisia din funcție post Conversația, care a durat o jumătate de oră, a fost destul de furtunoasă, până când în cele din urmă mi-am propus această opțiune de compromis: "Nu mă voi da demisia, dar voi încerca să mă îmbolnăvesc cât mai mult timp posibil și pur și simplu, în liniște și pașnic, nu îmi mai îndeplinesc îndatoririle" Goering mi-a susținut cu entuziasm propunerea: "Bună idee! Acest lucru ne convine foarte bine! Cred că Führer-ul nu va deranja!" Hitler, care în cazul unor neînțelegeri serioase a încercat mereu să evite confruntarea cu demnitarii săi, nu a îndrăznit să-mi spună în față că a tras concluziile potrivite și acum intenționa să mă trimită în vacanță Un an mai târziu, când a fost vorba de o ruptură aproape completă a relațiilor dintre noi, nici nu a îndrăznit să mă oblige să-mi abandonez temporar îndatoririle Acum, uneori, mi se pare că Hitler s-ar putea, probabil, să se enerveze pe unul dintre demnitari și să-i ordone să demisioneze Dar oamenii din cercul lui interior au plecat întotdeauna din propria voință Indiferent de considerentele care m-au ghidat, în orice caz, mie mi-a plăcut ideea de a mă retrage temporar din afaceri În fiecare zi, pe cerul albastru apăreau prevestitori ai sfârșitului iminent al războiului - aeronave americane din Flota a -a Aeriană, care decolau de la bazele lor din Italia, au zburat peste Alpi și au plouat cu bombe asupra instalațiilor noastre industriale Nici un singur luptător nu a zburat în întâmpinarea lor, nici un singur pistol antiaerian nu a deschis focul asupra lor Această imagine a impotenței totale a produs o impresie mult mai puternică decât orice raport despre operațiuni militare Din păcate, m-am gândit că, deși încă reușim să refacem pierderile în arme și echipamente militare, o ofensivă aeriană atât de puternică va anula în curând eforturile noastre Se apropia inevitabil o catastrofă și era cel mai rezonabil să profităm de șansa oferită de Goering și să nu ocupăm un post responsabil în momentul în care s-a produs catastrofa, ci să te ascunzi într-un colț liniștit Dar, în ciuda unor dezacorduri serioase cu Hitler, nici măcar nu mi-a putut trece prin cap să renunț la poziția mea și să opresc orice cooperare cu el, pentru a grăbi astfel sfârșitul regimului nazist Trebuie să mărturisesc că dacă aș fi în aceeași poziție astăzi, nici eu nu aș avea un asemenea gând Unul dintre cei mai apropiați colaboratori ai mei, Roland, m-a vizitat în după-amiaza zilei de aprilie și m-a împiedicat să mă mai gândesc la un subiect atât de trist În rândul industriașilor existau deja zvonuri persistente despre intenția mea de a demisiona, iar Roland a venit să mă convingă să renunț la un astfel de plan: "În tot acest timp industriașii v-au urmărit cu fidelitate și pur și simplu nu aveți dreptul să-i dați în mâinile posibilității tăi succesori Îmi pot imagina cine vizează locul tău! Cel mai important lucru pentru noi acum este să păstrăm baza potențialului nostru industrial după războiul pierdut Prin urmare, trebuie să rămâi la postul tău!" Din câte îmi amintesc, Roland a fost primul care a început să vorbească despre "pământ ars" când a vorbit despre faptul că liderii Reich-ului, în disperare, probabil vor ordona distrugerea fabricilor și fabricilor, ar arunca în aer poduri și căi ferate în Germania În această zi am avut un vag simț al responsabilității pentru poporul meu și țara mea: am separat soarta lui

Hitler de soarta lor Pe la una dimineata, Milch, Saur și Dr Frank au venit la mine din Obersalzberg Din mesajul lui Hitler pe care mi l-a transmis Milch, am aflat că el, se pare, încă mă apreciază foarte mult și atitudinea lui față de mine nu s-a schimbat deloc Hitler tocmai mi-a declarat dragostea, dar, după cum mi-a spus Milch douăzeci și trei de ani mai târziu, a acceptat să scrie această scrisoare numai după cererile insistente ale feldmareșalului Dacă l-aș fi primit de la Hitler cu doar câteva săptămâni în urmă, aș fi fost profund mișcat și nespun de fericit Acum am spus cu o voce fermă: "Nu, m-am săturat! Nu vreau să știu nimic!" Dar cei trei oaspeți peste noapte m-au tot rugat Nu am rezistat prea mult timp: comportamentul lui Hitler mi s-a părut pretențios și nesincer, dar Roland a reușit să mă convingă că în postul meu aș putea îndeplini o sarcină nouă și cea mai responsabilă După câteva ore, am cedat în cele din urmă la persuasiune, dar cu condiția ca Dorsch să mă asculte din nou A doua zi, Hitler a semnat un decret menținând actualul status quo: Dorsch a trecut din nou în subordinea mea, păstrând conducerea construcției de buncăre pentru fabricile militare Trei zile mai târziu, mi-am dat seama că luasem o decizie prea pripită și am decis să apelez din nou la Hitler La urma urmei, din cauza noii repartizări a puterilor, m-am trezit într-o poziție foarte dezavantajoasă Dacă îi ofer lui Dorsh tot sprijinul posibil, atunci voi pune în pericol implementarea altor proiecte și plângerile numeroaselor autorități imperiale vor cădea asupra mea Dacă nu îndeplinesc cerințele lui Dorsch, atunci va trebui să-i ascult afirmațiile și să răspund declarațiilor sale "Prin urmare", a continuat scrisoarea mea către Hitler, "cea mai bună cale de ieșire ar fi să se separe un departament separat de sistemul de organe de control al industriei militare și să-i încredințeze conducerea tuturor construcțiilor industriale" I-am sugerat ca Dorsch să fie numit "comisar general pentru construcții", sub raportul său direct lui Hitler și am subliniat că orice altă decizie ar presupune doar o deteriorare suplimentară a relațiilor noastre cu el În timp ce scriam scrisoarea, mi-a venit brusc ideea să-mi scurtez vacanța și să merg la Obersalzberg pentru a-mi prezenta personal propunerea lui Hitler Gebhardt a încercat la început să obiecteze și, referindu-se la puterile care i-au fost acordate de Hitler, mi-a cerut să rămân, pentru că din motive de sănătate s-ar putea să nu pot rezista la zbor Apoi i-am arătat certificatul primit acum câteva zile de la profesorul Koch În cele din urmă, Gebhardt l-a sunat pe Himmler, iar Reichsfuehrer-ul a fost de acord cu plecarea mea, cu condiția să am o conversație cu Hitler în fața audienței Când în astfel de situații nu ți se ascunde nimic, simți imediat ușurare Himmler a fost sincer cu mine El a spus că Hitler a acceptat de mult decizia de a separa din ministerul meu administrația care controla activitățile organizațiilor de construcții și de a o transforma într-un departament separat condus de Dorsh Himmler a mai spus că Goering a luat parte activ la discuția despre această problemă și m-a îndemnat să nu creez dificultăți Eram dezgustat de felul lor obscen de a negocia la spatele meu; pe de altă parte, planul lor era pe deplin în concordanță cu intențiile mele și, prin urmare, am acceptat cu ușurință să dau curs cererii Reichsfuehrer-ului SS Imediat ce am ajuns la vila mea din Obersalzberg, a intrat adjutantul lui Hitler și, în numele lui, m-a invitat la tradiționala petrecere de ceai Intenționez să discut cu Hitler o chestiune pur oficială; desigur, o situație informală ar fi înmuiat acuitatea contradicțiilor apărute între noi, dar tocmai asta am vrut să evit Am refuzat invitația, iar Hitler a simpatizat cu un act atât de neobișnuit pentru mine și chiar a doua zi mi-a numit o audiență

la Berghof Hitler era categoric oficial Purtând șapcă și mănuși în mână, m-a întâlnit la intrare și m-a escortat imediat la apartamentul lui Prin comportamentul său, a reușit să obțină efectul psihologic dorit și să-mi facă o impresie destul de puternică Cu toate acestea, acum atitudinea mea față de el era departe de a fi lipsită de ambiguitate Pe de o parte, nu puteam rămâne indiferentă la semnele de atenție pe care le dădea; pe de altă parte, am început treptat să-mi dau seama ce rol fatal joacă el în soarta poporului german Și deși farmecul lui Hitler încă mai avea putere asupra mea și el simțea instinctiv cum să se poarte cu mine, m-am prins tot mai mult să mă gândesc că nu-i mai pot asculta necondiționat În timpul conversației noastre, am fost impresionat de dorința neobișnuită ca Hitler de a-și convinge interlocutorul de corectitudinea poziției sale Mi-a respins propunerea de a separa de minister un departament independent de construcții: "În niciun caz nu voi permite acest lucru Nu am cui să încredințez construcția unor astfel de facilități importante Din păcate, dr Todt a murit Știți, Herr Speer, ce importanță acord construcției Și aprob tot ce faci măsuri în acest domeniu Hitler s-a contrazis, deoarece în urmă cu câteva zile, în prezența lui Goering și Himmler, s-a hotărât în cele din urmă să încredințeze această sarcină lui Dorsch El, ca întotdeauna, cu sufletul calm a uitat de declarațiile sale recente și nici nu s-a gândit că, de fapt, a rănit profund mândria lui Dorsch: un dispreț atât de evident față de propria părere mărturisea disprețul său deschis față de oameni Cu toate acestea, a trebuit să ia în considerare faptul că în curând își va schimba din nou punctul de vedere Prin urmare, i-am sugerat lui Hitler să se gândească din nou cu atenție și să nu se mai întoarcă la discuția despre această problemă Hitler a răspuns: "Nu, am luat decizia finală și nu o voi schimba" La sfârșitul conversației, a făcut chiar pretenții nu prea serioase șefilor celor trei departamente ale mele Între timp, eram deja pregătit interior pentru eliberarea lor din postările lor Apoi Hitler a mers cu mine în garderobă, și-a luat din nou șapca și mănușile, aparent intenționând să mă însoțească până la ieșire Mi s-a părut că a decis să se țină prea strict de ceremonial și, pe tonul unei persoane din cercul său interior, i-am spus că am aranjat să mă întâlnesc la ultimul etaj cu adjutantul din forțele aeriene, von Below Seara, ca de obicei, am stat lângă șemineu în compania Evei Braun și a mai multor apropiați ai lui Hitler Conversația nu a mers bine, Bormann a sugerat să pornim playerul, iar după ce am ascultat mai multe arii din operele lui Wagner, ne-am bucurat, odihnindu-ne sufletele, de melodii încântătoare din Die Fledermaus După nemulțumirile recente, insultate și umilite, am simțit brusc o liniște deplină: căldura mi s-a răspândit prin corp și părea că toate conflictele s-au rezolvat Incertitudinea situației era foarte deprimantă și îmi doream dureros să aud cuvinte de recunoștință și apreciere pentru a mă apuca de lucru cu o vigoare reînnoită Am câștigat lupta pentru putere din culise cu Göring, Himmler și Bormann Desigur, nu se așteptau la un astfel de rezultat, crezând că totul s-a terminat cu mine Chiar și atunci mi s-a părut că Hitler și-a dat seama la timp că își urmăresc propriile obiective egoiste și l-a târât prea adânc în jocul lor Când reflectez asupra motivelor care m-au determinat să intru pe neașteptate în cercul acestor oameni, atunci, fără îndoială, unul dintre cele mai importante motive a fost dorința de a menține o poziție înaltă și o poziție corespunzătoare în societate Dar după ce m-am alăturat elitei conducătoare a regimului nazist, mi-am dorit întotdeauna să văd o privire asupra gloriei și măreției lui Hitler căzând și asupra mea Până în , am crezut că, ca arhitect, îmi

pot permite independență în aprecierile și judecățile mele; dar apoi am fost flatat și am întors capul pentru a putea exercita o putere enormă, a numi oameni în funcții în aparatul meu, a decide probleme cu adevărat foarte importante și a gestiona miliarde de dolari. Și deși uneori îmi recunoșteam neputința, în inima mea nu am vrut niciodată să renunț la un astfel de stimulent precum răpirea puterii. Evenimentele recente m-au forțat să-mi percep situația oarecum diferit, dar convertirea industriașilor și capacitatea lui Hitler de a-mi suprima voința, care a rămas neschimbată, au înlăturat complet îndoielile apărute în mine. Desigur, relația noastră s-a spart și am simțit că nu voi mai fi niciodată complet devotată lui. Dar m-am întors în cercul persoanelor apropiate lui Hitler și asta m-a făcut foarte fericit. Două zile mai târziu, l-am adus lui Hitler pe Dorsch pentru a-l prezenta oficial ca șef, în cadrul ministerului meu, responsabil de implementarea întregului program de construcții industriale. Hitler a reacționat exact așa cum mă așteptam: "Nu mă voi amesteca în niciun caz în sfera ta de activitate, dragă Speer. Și dacă vrei să-i încredințezi această sarcină lui Dorsch, acesta este dreptul tău. Dar responsabilitatea e a ta." După toate aparențele, am câștigat o victorie, care însă nu mi-a plăcut prea mult: din experiență deja mă convinsesem că nu trebuie să se încrede prea mult în cuvintele lui Hitler, pentru că dimineața ar fi putut bine să se răzgândească. I-am trimis lui Goering un mesaj foarte business, informându-l despre numirea lui Dorsch ca reprezentant al meu pentru toate chestiunile legate de construcții în Oficiul pentru Implementarea Planului Patru Anual. Nici măcar nu m-am obosit să cer păreri Reichsmarschall și, cu destul de sarcasm, a subliniat că "Încrederea ta deplină în directorul ministerial Dorsch implică acordul necondiționat pentru numirea sa în această funcție." Goering părea să-i deranjeze această atitudine disprețuitoare, dar nu a putut face nimic și s-a limitat la un răspuns scurt: "Sunt complet de acord cu dumneavoastră și am ordonat deja ca toate organizațiile de construcții ale forțelor aeriene să fie subordonate lui Dorsch." Era complet imposibil de înțeles cum a reacționat Himmler la asta: în astfel de situații, el s-a dovedit întotdeauna a fi alunecos ca o anghilă. Dar Bormann, pentru prima dată în doi ani, și-a schimbat vizibil atitudinea față de mine în bine. A văzut că am făcut progrese considerabile și am reușit să ies din rețeaua de intrigi țesute cu pricepere și atât de atent: nu era persoana potrivită și nu avea suficientă putere să ignore schimbările care au avut loc și să mă trateze în continuare cu deschidere ostilă. În mod sfidător, nu l-am observat pe Bormann și, din moment ce acest lucru l-a jignit, fără îndoială, a decis cu prima ocazie să se mulțumească cu mine. Eram un grup mic, ca de obicei, rătăcim încet de-a lungul drumului care ducea la "Cuibul Vulturului", apoi el brusc - evident supraacționând - a început să mă asigure de deplina sa nevinovăție în intrigile și intrigile care aveau ca scop subminarea poziției mele. Curând, Bormann ne-a invitat pe mine și pe Lammers în vila sa foarte incomodă și oarecum lipsită de trăsături și a început să ne convingă cu insistență să bem, apoi, mai aproape de miezul nopții, a sugerat brusc să trecem la "tu". Chiar a doua zi, m-am prefăcut că nu a făcut nicio încercare de apropiere, în timp ce Lammers, dimpotrivă, a acceptat cu ușurință adresa familiară. Acest lucru nu l-a împiedicat pe Bormann cu prima ocazie, fără nici cea mai mică ezitare, să-l pună pe Lammers într-o poziție extrem de dificilă și în același timp - deși sincer l-am ignorat - să-mi arate constant simpatia lui, cel puțin atâta timp cât Hitler m-a favorizat. La mijlocul lui mai, m-am dus la Hamburg pentru a inspecta șantierele navale de acolo, iar Gauleiter

Kaufmann a spus într-o conversație confidențială că, chiar și după șase luni, liderii locali de partid încă nu au putut să mă liniștesc din cauza discursului meu memorabil de atunci, iar Bormann adaugă combustibil focului și, în orice mod posibil, îi pune împotriva mea Kaufman m-a avertizat să nu ignor această amenințare I-am luat sfatul destul de în serios și în timpul următoarei mele conversații cu Hitler i-am spus despre pericolul care planează asupra mea Apoi mi-a arătat din nou o atenție deosebită invitându-mă în biroul lui cu lambriuri din lemn de la primul etaj al Berghof Acolo, el a vorbit de obicei pe subiecte private cu persoane apropiate sau a purtat negocieri strict confidențiale Pe un ton prietenos, m-a sfătuit să nu-i enervez pe Gauleiteri și să-i tratez cu înțelegere, altfel mi-aș îngreuna viața pe viitor El le cunoaște neajunsurile, cei mai mulți dintre ei sunt martinet din fire sau doar niște idioți nepoliticoși și nepoliticoși, dar sunt camarazi de arme loiali și de încredere, trebuie acceptați așa cum sunt Hitler a precizat că atitudinea lui față de mine nu depinde deloc de Bormann: "Desigur, mulți se plâng de tine, dar pentru mine această problemă este rezolvată" Cuvintele lui au însemnat că Bormann a eșuat și aici Hitler era evident jenat că nu mi s-a acordat un premiu onorific la timp Vorbind despre intenția lui de a-i da lui Himmler cel mai înalt ordin al Reichului, el mi-a cerut din nou să tratez acest lucru cu înțelegere și, parcă și-ar fi cerut scuze, a adăugat că Reichsfuehrer SS, pentru meritele sale speciale, îl merită mai mult decât oricine altcineva "Sper ca după război realizările mele în domeniul arhitecturii să fie marcate de un premiu la fel de mare, și anume Ordinul de Meritul în domeniul științei și artei", am răspuns eu destul de vesel Cu toate acestea, am avut impresia că Hitler încerca în toate modurile posibile să-mi atenueze posibilă atitudine negativă față de premiul lui Himmler Un alt eveniment destul de neplăcut mi-a chinuit sufletul în acea zi Am fost foarte alarmat de un articol publicat pe aprilie în ziarul englez The Observer, care mă prezenta ca un corp străin printre adepții fanatici ai doctrinei partidului nazist Mi-a fost teamă că Bormann era pe cale să pună un articol pe masa lui Hitler și, prin urmare, dorind să-l înaintez, am glumit vesel pe această temă, apoi i-am predat Führerului traducerea sa în germană text de limbă Fața lui Hitler a căpătat o expresie severă, și-a pus ochelarii și a început să citească: "Speer este într-un fel mai important pentru Germania decât Hitler, Himmler, Goering, Goebbels sau generalii Figurat vorbind, toți au devenit nimic mai mult decât slujitori ai acestui om, fără de care țara nu ar fi cu adevărat în stare să ducă război și care stoarce la maximum din industria sa militară În opinia noastră, Speer personifică "revoluția managerilor" implementată El nu este unul dintre acei naziști care se comportă sfidător și caută în orice mod posibil să atragă atenția Avem informații despre viziunea sa asupra lumii și credem că aderă la viziuni moderate și destul de tradiționale El s-ar putea alătura oricărei partide care i-ar permite să-și facă propriul lucru și să-și satisfacă ambiția Nu este nimic remarcabil în înfățișarea sa - o persoană complet obișnuită, îngrijit îmbrăcată, foarte politicoasă, care în niciun caz nu poate fi clasificată drept figuri corupte ale regimului nazist; acest respectabil om de familie, care își iubește cu drag soția și șase copii, aparține cu siguranță clasei de mijloc Spre deosebire de alți lideri din Germania, el nu are aproape nicio trăsătură inerente unui german tipic sau unui nazist tipic Mai degrabă, el întruchipează tipul de persoană care începe să joace un rol din ce în ce mai important în viața politică și socio-economică a statelor în conflict - cel mai pur tehnocrat care are un

singur scop în viață - să facă o carieră cu ajutorul lui cunoștințe tehnice și abilități organizatorice Absența unei susceptibilități excesive și a unei lumi spirituale bogate, precum și ușurința cu care stăpânesc tehnologia complexă și oarecum teribilă a epocii noastre, le permit acestor oameni, în general, obișnuiți de astăzi să atingă culmi de neconceput Le-a venit vremea Vom scăpa cumva de Hitler și Himmler, dar Speer, indiferent de ce s-ar întâmpla cu fiecare dintre ei în parte, vor rămâne printre noi foarte mult timp " Hitler a terminat de citit cu atenție articolul, a împăturit o foaie de hârtie cu un text tipărit cu litere mari și mi-a returnat-o în tăcere cu un aer respectuos A trecut ceva timp și am început să simt constant înstrăinarea dintre mine și Hitler Nu este nimic mai dificil decât să te forțezi să tratezi cu același respect față de o persoană care și-a pierdut deja o anumită autoritate în ochii tăi După ce l-am nesupus lui Hitler pentru prima dată, am devenit mult mai independent în gândurile și acțiunile mele La urma urmei, încăpățânarea mea nu numai că nu i-a stârnit furia, dar, dimpotrivă, m-a făcut să mă comport destul de neputincios și să-mi arăt semne deosebite de atenție Adevărat, și eu am dat înapoi, dar acum experiența mi-a spus că, apărându-mi cu obstinație punctul de vedere, Hitler ar putea fi convins Cu toate acestea, această experiență nu a făcut decât să-mi ridice primele îndoieli cu privire la metodele inerente de guvernare ale regimului Mai degrabă, am fost revoltat de lipsa de voință a elitei conducătoare de a împărtăși oamenilor greutățile și greutățile cauzate de război, atitudinea sa indiferentă față de soarta oamenilor și intriga larg răspândită din acest mediu mi-au deschis ochii asupra imoralității și lipsei de scrupule Treptat, am început să mă despart interior de ea și, deși nu fără ezitare mentală, să mă despart încet de viața mea anterioară, de sarcinile puse de ea, de obligațiile care mi-au fost încredințate și de acea percepție necugetă a ei, din cauza căreia Acum sunt în această poziție Războiul pierdut de trei ori Pe mai m-am întors la Berlin pentru a începe din nou lucrul Și patru zile mai târziu, a avut loc un eveniment care m-a făcut să-mi amintesc pentru totdeauna această dată - mai La urma urmei, în această zi inamicul a câștigat în sfârșit o victorie în domeniul producției militare Înainte de aceasta, am putut, în ciuda pierderilor semnificative de arme, în general să răspundem nevoilor Wehrmacht-ului După un raid a de bombardiere de la a -a Forță Aeriană a SUA asupra centralelor de combustibil artificial din centrul și estul Germaniei, a început o perioadă complet nouă de putere aeriană A Speer războaie; el a inițiat prăbușirea completă a industriei militare germane Chiar a doua zi, noi, împreună cu specialiștii de la una dintre fabricile bombardate, ne-am făcut loc printre grâmezii de cărămizi, fitinguri sparte și țevi stricate Conform celor mai favorabile previziuni, aici a fost posibilă reluarea producției doar în câteva săptămâni Adevărat, mai aveam de tone de benzină de aviație în rezervă, iar într-un mod economic putea dura nouăsprezece luni Pe mai, am zburat în grabă la Obersalzberg și, în prezența lui Keitel, i-am raportat lui Hitler despre catastrofa iminentă: "Inamicul a lovit unul dintre locurile noastre cele mai vulnerabile Și dacă va continua să le provoace, în curând va trebui să oprim aproape complet producția de combustibil Nu se poate decât spera că personalul său aerian, ca al nostru, nu știe să planifice operațiunile cu precizie! Keitel, ca întotdeauna, dornic să-l mulțumească lui Hitler, a trecut să-l asigure că pericolul nu era atât de mare, că are suficiente rezerve de combustibil și, în cele din urmă, a dat argumentul obișnuit al lui Hitler: "Am rezistat celor mai dificile încercări atât de multe ori cu

onoare " Apoi, întorcându-se către Hitler, a spus cu o voce fermă: "Și acum ne vom ridica și noi, Fuhrerul meu!" Totuși, Hitler nu părea să-și împărtășească optimismul, căci a convocat o întâlnire la care, alături de Goering, Keitel și Milch, industriașii Krauch, Pleiger, Butefisch și E R Fischer, precum și șeful Biroului de Planificare și Contabilitate pentru Raw Resources Kerl Goering a încercat să împiedice sosirea industriașilor sub pretextul că, spun ei, nu ar trebui lăsați străinii să discute un subiect atât de important Dar Hitler a aprobat deja lista participanților la întâlnire Patru zile mai târziu, am stat într-o sală imensă și am așteptat ca Hitler să se elibereze și să ne invite în apartamentele lui Și dacă i-am îndemnat pe proprietarii fabricilor de benzină sintetică care au venit cu mine să-i spună lui Hitler tot adevărul, Goering, dimpotrivă, i-a îndemnat să se abțină de la declarații prea pesimiste Se temea, nu fără motiv, că Hitler îi va pune cea mai mare parte a vina pe seama lui Apoi, înalții oficiali militari care au participat la întâlnirea anterioară au trecut pe lângă noi, iar adjutantul ne-a invitat la etaj Hitler a strâns mâna cu toată lumea și, în general, s-a comportat rece și distante Industriașii erau oameni treji și, după cum reiese din discursurile lor, nu aveau de gând să-i ascundă nimic Sensul discursurilor a fost că, în cazul unor raiduri aeriene continue asupra întreprinderilor lor, poziția noastră ar fi în curând complet fără speranță Hitler, totuși, le întrerupea uneori cu remarci de genul "Cred că te descurci" sau "Ne-am trezit în situații mai dificile", iar Keitel și Goering s-au luptat unul cu celălalt încercând să demonstreze și mai mult optimism decât el Dar industriașii s-au dovedit a fi mai "nuci tari" decât cei apropiați lui Hitler; s-au susținut ferm și au citat cifre și analize comparative pentru a-și susține argumentele Brusc, Hitler a început să-i îndemne să evalueze în continuare cu sobru situația: de parcă Führer-ul s-ar fi saturat cu adevărat de denaturarea constantă a faptelor, de lingușiri și de falsul optimism și ar fi vrut să afle adevărul, oricât de amar s-ar fi dovedit a fi acesta Rezumând întâlnirea, Hitler a declarat răspicat: "După părerea mea, eșecul fabricilor de producere a combustibilului sintetic, cauciuc artificial și azot ne poate obliga să oprim ostilitățile" Dacă la început a fost posomorât și s-a comportat destul de indiferent, atunci după discursul său a dat impresia unei persoane complet rezonabile, care, în plus, a știut să se retragă la momentul potrivit Din păcate, când a avut loc o catastrofă, câteva luni mai târziu, el nu a vrut din nou să asculte vocea rațiunii Dimpotrivă, Goering, aflat deja în sală, ne-a reproșat că l-am alarmat inutil pe Hitler cu evaluarea noastră prea sumbră a situației Mașinile s-au rostogolit până la veranda de granit, iar participanții la întâlnire, cu excepția lui Goering, au mers să ia o mâncare la restaurantul Berchtesgaden Compound În astfel de cazuri, Hitler a considerat întotdeauna reședința sa de la poalele Alpilor Bavarezi exclusiv ca un loc pentru întâlniri oficiale Dar, de îndată ce mașinile au plecat, cei de care Hitler era cu adevărat atașat sincer au ieșit din toate camerele de la ultimul etaj A plecat pentru câteva minute, apoi a apărut în fața noastră în negru * haină și pălărie În mână ținea un baston Noi, ca întotdeauna, ne-am plimbat în mulțime până la "Cuibul Vulturului" În "ceaiul" rotund ni s-a servit cafea și prăjituri, bușteni trosneau în șemineu, am vorbit despre cele mai complete fleacuri, iar Hitler, în cercul de oameni plăcuți lui, părea să se scuture de povara grijilor: noi a simțit cu adevărat cât de mult are nevoie de noi De asemenea, nu mi-a mai vorbit despre pericolul teribil care planează asupra noastră Eforturile incredibile au dat roade După șaisprezece zile de reconstrucție

neîntreruptă, fabricile atacate tocmai începeau să producă la același nivel când au fost bombardate din nou în același timp, avioane ale Forțelor Aeriene a -a Americane au bombardat în aceste zile rafinăriile de petrol din apropierea Ploieștiului, regiunea petrolieră a României Producția de produse militare sa redus aproape la jumătate; această situație a confirmat prognoza noastră pesimistă și a infirmat în mod convingător afirmațiile liniștitoare ale lui Goering Hitler, judecând după remarcile sale individuale, a fost complet dezamăgit de Reichsmarschall Nu numai pentru binele cauzei, am decis să nu aștept evoluția ulterioară a evenimentelor și deja acum să profit de slăbirea poziției lui Goering Făcusem progrese foarte considerabile în producția de avioane de luptă și aveam toate motivele să-i propunem lui Hitler ca fabricile de avioane să fie plasate sub controlul ministerului meu; împreună cu aceasta, am fost tentat să-l răsplătesc pe Goering în totalitate pentru comportamentul său nedemn în timpul bolii mele Pe iunie, m-am adresat lui Hitler cu o cerere "de a influența Reichsmarschall-ul și de a mă asigura că această propunere vine de la el" Hitler a fost fără îndoială de acord cu mine; a apreciat intenția mea de a cruța vanitatea lui Goering El chiar a declarat destul de tăios: "Întreaga producție de aeronave ar trebui să intre sub controlul ministerului dumneavoastră și nu voi permite nicio discuție pe această temă Voi suna imediat Reichsmarschall și îl voi informa despre intenția mea, iar apoi veți discuta toate detaliile cu el În urmă cu câteva luni, Hitler nu ar fi îndrăznit să-și trateze fidelul tovarăș de arme în acest fel Asa de, la sfârșitul anului trecut, mi-a dat instrucțiuni să merg la Goering, în îndepărtatul pustiu Rominten, și să-i transmit niște vești nu tocmai plăcute - pe care, sincer să fiu, am uitat de mult Se pare că Goering a înțeles cine îmi dăduse această sarcină și, contrar practicii sale obișnuite, m-a tratat ca pe un oaspete de onoare A ordonat ca o trăsură să fie înhamată și m-a condus ore în șir prin vastele sale terenuri de vânătoare În același timp, vorbea neîncetat, nici măcar nu mă lăsa să deschid gura, iar în final am fost nevoit să mă întorc la sediu, fără să îndeplinesc instrucțiunile lui Hitler Adevărat, nu mi-a reproșat niciun cuvânt De data aceasta, Goering nu și-a acoperit, ca înainte, cu o cordialitate ostentativă, lipsa de dorință de a vorbi pe un subiect care îi era neplăcut L-am cunoscut în studiul vilei sale din Obersalzberg Hitler reușise deja să-l informeze pe Goering despre scopul vizitei mele și a vorbit foarte tăios despre șovăielile și ezităările Fuhrer-ului În urmă cu două săptămâni, se pare, avea de gând să scoată organizațiile de construcții din jurisdicția mea, dar după o scurtă conversație cu mine, s-a răzgândit și și-a anulat decizia "Din păcate, Fuhrer-ul nu este întotdeauna capabil să arate o voință puternică", a spus Goering cu o privire mohorâtă și a adăugat că, dacă aceasta ar fi dorința lui Hitler, el mi-ar oferi, desigur, fabricile de avioane Cu toate acestea, potrivit lui, destul de recent Hitler a avut o părere complet diferită și chiar a declarat că Speer avea un domeniu de activitate prea larg și nu era capabil să-l controleze complet Dorința mea de a profita la maximum de potențialul de producție al industriei aviatice aflate deja sub comanda mea a fost de fapt anulată de evenimentele care au avut loc puțin mai târziu, a căror cauză fundamentală a fost, ca întotdeauna, câștigarea superiorității aeriene de către inamic Și deși Aliații intenționau să folosească o parte semnificativă a aviației lor doar pentru a acoperi trupele care aterizaseră în Franța, după o pauză de două săptămâni, au bombardat din nou fabricile pentru producția de combustibil artificial Abia până la sfârșitul lunii iulie am reușit să le refacem parțial, iar

volumul producției de benzină pentru aviație a ajuns la de tone pe zi. Ne-am bucurat, fie și numai pentru că a însumat o zecime din volumul anterior de producție. Dar pe multe instalațiile producătoare de combustibili lichizi, sistemele de conducte au fost avariate. Aproape că nu au fost nicăieri lovituri directe, dar din cauza tremurului cauzat de exploziile bombelor aruncate în apropiere, sudurile de pe conducte s-au despărțit în multe locuri. Era aproape imposibil să le sigilăm din nou. Memorandumele trimise lui Hitler pe iunie și iulie subliniau că scăderea bruscă a producției așteptată la începutul lunii august ne va obliga să consumăm o mare parte din benzină și combustibil și lubrifianti pentru aviație, iar acest lucru, din nou, ar duce inevitabil la "dezastruoase" consecințe. În același timp, i-am sugerat lui Hitler să ia o serie întreagă de măsuri care ar putea, dacă nu împiedica, atunci măcar să întârzie deznodământul tragic. Practic, planul meu era să-i dau lui Edmund Heilenberg - el era responsabil de fabricarea muniției și a obținut un mare succes - puteri de urgență. Pentru a accelera rata de producție la întreprinderile respective, a trebuit să dobândească dreptul, în cadrul mobilizării totale, de a confisca cu cea mai mare hotărâre toate materialele necesare, de a suspenda producția de produse care nu au o importanță strategică mare și atrage muncitori calificați. Hitler a refuzat la început să-mi susțină planul: "De îndată ce dau cuiva o asemenea autoritate, flota noastră de tancuri va scădea imediat și nu pot lăsa să se întâmple asta!" În mod evident, încă nu înțelesese pe deplin gravitatea situației, deși discutasem deja cu el destul de des despre cum să evit amenințarea iminentă. Am tot încercat să-i spun că rezervoarele nu ar fi de nici un folos dacă nu le-am putea umple rezervoarele cu combustibil și numai când i-am promis că nu va reduce producția de tancuri și Zaur mi-a confirmat cuvintele, Hitler și-a pus semnătura sub textul decretului pregătit de mine. Două luni mai târziu, de muncitori au fost mobilizați pentru a reconstrui fabricile de benzină sintetică. Până la sfârșitul toamnei anului, erau deja. Dictând primul memoriu, m-am gândit cu amărăciune la eșecul conducerii politice de a înțelege tragedia situației noastre. În fața mea stătea întocmit în birou planificarea unui rezumat al scăderii lunare a producției, a încetării producției și a posibilului calendar al revenirii la ritmul anterior; o condiție indispensabilă pentru aceasta era încetarea totală sau parțială a raidurilor aeriene. În cel de-al doilea memorandum, l-am implorat literalmente pe Hitler să "trimită pe front doar o mică parte din luptătorii produși de industria aviației" și l-am îndemnat să înțeleagă că "este mult mai oportun să acoperim din aer fabricile de combustibil lichid în avansați și fiți siguri că cel puțin în august și septembrie, producția sa nu se va opri, decât să lăsați totul așa cum este și aproape sigur știți: în septembrie sau octombrie, forțele aeriene, din cauza lipsei sale, pot suspenda operațiunile militare. Este a doua oară când mă adresez lui Hitler pe această temă. La o întâlnire desfășurată la Obersalzberg la sfârșitul lunii mai, Galland a declarat că creșterea producției de luptători va face posibilă crearea unei noi flote aeriene destinate exclusiv apărării a Reichului Hitler și-a susținut propunerea. La rândul său, Goering, ascultând în cele din urmă argumentele reprezentanților industriei chimice, la o întâlnire de la Carinhall a promis în mod solemn că nu va trimite flota aeriană Reichului pe front sub nicio formă. Dar după deschiderea celui de-al doilea front, Hitler și Goering, fără nicio ezitare, au ordonat ca formațiunile sale să fie transferate în Franța, unde nu numai că nu au obținut niciun succes vizibil, dar au suferit și pierderi uriașe. Câteva

săptămâni mai târziu, această armadă a fost practic complet distrusă. La sfârșitul lunii iunie, Hitler și Goering au fost nevoiți să-și dea cuvântul de a oferi cel puțin două mii de luptători pentru a contracara raidurile aeriene. Deja în septembrie, avioanele trebuiau să zboare pentru a intercepta bombardierele inamice, dar lipsa de rațiune dintre conducătorii noștri a condamnat această acțiune la eșec. Am mai făcut o încercare de a-i convinge să arunce o privire sobră asupra situației apărute, la o conferință regulată ținută la decembrie, dedicată valorificării potențialului militar-industrial. I-am îndemnat "să fie conștienți de faptul că oamenii care plănuiesc raiduri aeriene asupra instalațiilor noastre industriale au o idee mai mult sau mai puțin clară despre specificul particularităților economiei germane și că piloții bombardierelor inamice - spre deosebire de ai noștri - sunt ghidați de un plan foarte rezonabil. Suntem norocoși că inamicul în urmă cu doar șase luni a început să o implementeze în mod consecvent. Mai târziu s-a dovedit că în urmă cu doi ani a fost înaintată o propunere în tabăra inamicului de a schimba conceptul de operațiuni strategice de aviație. Astfel, într-un buletin publicat de Departamentul de Război Economic creat de SUA din decembrie, se sublinia că este mult mai rezonabil "să provoci distrugerii semnificative unor instalații industriale cu adevărat vitale decât să încerci să supui cât mai multe fabrici posibil la bombardarea intensivă. Un plan adecvat a fost deja întocmit și rămâne doar cu o hotărâre neclintită să-l punem în practică. Experții americani au ajuns la o concluzie complet corectă. S-a dovedit a fi mult mai dificil să pună în aplicare planul pe care l-au întocmit. În august, Hitler, la o întâlnire cu reprezentanții comandamentului forțelor navale, a declarat că, dacă trupele aliate debarcau pe coasta Franței, ar trebui să pună imediat mâna pe un port major - altfel operațiunea de debarcare era sortită eșecului. Fără re aprovizionarea regulată a flotei de echipamente militare și a stocurilor de echipamente militare, pur și simplu nu vor putea respinge contraatacurile Wehrmacht-ului. Dar litoralul Franței, Belgiei și Olandei era prea lung, iar industria germană a construcțiilor nu avea suficientă capacitate de producție pentru a construi aici o linie continuă de structuri defensive și de susținere din beton armat. În plus, nu aveam suficienți soldați pentru a ocupa măcar parțial garnizoanele atâtor zone uriașe fortificate. Așadar, a rămas doar să înconjoare toate porturile mai mult sau mai puțin mari cu o centură de instalații militare și să construiască posturi de observare închise pe porțiunile de coastă care se întind între ele. Hitler a presupus că cincisprezece mii de pirogă i-ar acoperi în mod fiabil pe soldații noștri de focul de artilerie de la navele inamice și apoi se vor angaja în luptă deja în aer liber, deoarece, în opinia sa, respingând un atac inamic din poziții acoperite nu permite măsura adecvată a rezistenței și curajului. Hitler, până la cel mai mic detaliu, a elaborat un plan de construcție a acestor structuri defensive și chiar personal - mai ales noaptea - a creat proiecte pentru fortăviri individuale. Schițele lui erau izbitoare prin acuratețea lor. Hitler nu a ezitat să se laude și a repetat neobosit că proiectele sale erau un exemplu de atitudine ideală față de nevoile soldaților din prima linie. Într-adevăr, comandantul trupelor de inginerie practic nu le-a făcut nicio ajustare. Construcția a decurs într-un ritm atât de rapid încât în mai puțin de doi ani am folosit de metri cubi de beton fortificat pentru un total de , miliarde de mărci Reich și am redus stocurile de metal din fabricile de muniție cu , milioane de tone. Dar deja la două săptămâni după debarcarea trupelor aliate, s-a dovedit că o singură idee tehnică genială a făcut

aceste cheltuieli uriașe complet lipsite de sens Soldații inamici au instalat platforme de descărcare chiar pe țărm, lângă Arromanches, au montat alte facilități portuare livrate aici în părți pe nave și au asigurat astfel livrarea neîntreruptă de muniție, arme, alimente și noi unități ale armatei către capul de pod Astfel, a trebuit să schimbăm întregul plan de apărare deja în cursul ostilităților Numit la sfârșitul anului ca inspector general al fortificațiilor de coastă, Rommel a dat dovadă de mult mai multă prevedere Imediat după numirea sa, a fost chemat la sediul Înaltului Comandament Suprem din Prusia de Est Hitler a avut o conversație lungă cu feldmareșalul, apoi l-a condus la buncărul său, unde am așteptat primirea la intrare Se părea că aici disputa dintre ei a izbucnit cu o vigoare reînnoită, pentru că Rommel i-a spus lui Hitler fără îndoială: "Trebuie să învingem primul atac de aterizare Cetățile din jurul portului nu sunt potrivite pentru asta, dar dacă se pun mize de-a lungul întregii coaste, se instalează garduri de sârmă și abordările către ele sunt acoperite cu câmpuri de mine, atunci britanicii și americanii se vor găsi imediat într-o poziție foarte dificilă iar contramăsurile noastre vor da efectul dorit Rommel a vorbit în fraze tăiate, vocea lui părea hotărâtă: "Dacă nu va reuși, niciun "zid atlantic" nu îi va opri în Tripoli și Tunis, ne-au supus în cele din urmă unor bombardamente atât de masive încât până și cele mai bune trupe au fost complet demoralizate și dacă nu reușim să oprim atacurile din aer, este puțin probabil să reușim chiar și cu ajutorul barierelor să reținem atacul inamicului A fost foarte politicos cu Hitler, dar s-a ținut la distanță și aproape sfidător nu l-a numit "Führerul meu" Pentru Hitler, Rommel a fost un profesionist de înaltă clasă, capabil, ca nimeni altcineva, să respingă atacurile trupelor aliaților occidentali De aceea și-a luat criticile atât de calm În același timp, părea că așteaptă cu nerăbdare argumentul final al lui Rommel, căci el a declarat imediat: "Acum o să vă arăt ceva, domnule feldmareșal" Hitler ne-a condus la un tun antiaerian de mm montat pe o platformă blindată pe roți Soldații au demonstrat o îndemănare excelentă: țeava s-a ridicat instantaneu spre cer, iar dispozitivele de montare laterală l-au protejat în mod fiabil de vibrații în timpul tragerii - Câte dintre aceste arme puteți face în lunile următoare, domnule Zaur? - a întrebat Hitler și, auzind că câteva sute, a spus pe un ton liniștitor: "Nu uitați: aceste arme vor împrăști armada de bombardiere peste diviziile noastre" Aparent, Rommel a crezut că nu are rost să-i dea vreun argument unui om cu astfel de judecăți de amator În orice caz, ca răspuns, el a zâmbit doar disprețuitor și chiar oarecum înțelegător Când Hitler a observat că nu poate inspira încredere mareșalului, s-a întunecat, și-a luat repede rămas bun de la el și s-a grăbit împreună cu Zaur și cu mine la buncărul lui Nu a mai menționat episodul Deja după operațiunea de aterizare cu succes desfășurată de Aliați, Sepp Dietrich mi-a făcut o impresie puternică cu o poveste despre cum, după raiduri aeriene masive care au urmat unul după altul, diviziile sale de elită și-au pierdut moralul Soldații supraviețuitori erau într-o stare de apatie totală, nu s-au gândit bine și abia după câteva zile au început să-și vină treptat în fire Pe iunie, eram la Berghof și, pe la zece dimineața, unul dintre adjutanții lui Hitler mi-a spus că dimineața devreme trupele anglo-americane au debarcat în Normandia - S-a trezit Führer-ul? El clătină din cap: - Nu, toate știrile îi sunt raportate la micul dejun Întrucât Hitler declarase în repetate rânduri în ultimele zile că inamicul intenționează să facă o manevră de diversiune și apoi să efectueze o invazie într-un loc complet diferit, nimeni nu a vrut să fie acuzat de a judeca greșit

situația operațională La o întâlnire care a avut loc câteva ore mai târziu, Hitler părea să se fi convins în sfârșit că inamicul încerca să-l inducă în eroare: "Nu uitați: într-unul dintre mesajele pe care le-am primit, erau exact locul, ziua și ora operațiunii de aterizare indicat De aceea sunt și mai convins că acum vorbim de o manevra de diversiune Hitler a susținut că informațiile inamice au plantat aceste informații pentru a-l forța din timp și în locul greșit să-și arunce diviziile în luptă De fapt, i s-au oferit informații absolut sigure, care i-au confirmat și presupunerea inițială La urma urmei, anterior a considerat Normandia ca fiind cel mai probabil loc de aterizare pentru trupele anglo-americane Dar acum, dintr-un motiv oarecare, a decis că este dezinformat și și-a revizuit punctul de vedere anterior În săptămânile precedente, Hitler primise informații contradictorii cu privire la momentul și locul debarcării trupelor anglo-americane de la serviciile de informații acerbo concurente ale SS, Wehrmacht-ului și Ministerului de Externe Ca și în multe alte domenii, Hitler și-a asumat sarcina dificilă chiar și pentru un specialist de a determina ale căror informații merită cea mai mare încredere și care dintre aceste agenții de informații a fost cu adevărat capabilă să-și infiltreze agenții în instituțiile guvernamentale ale statelor inamice Drept urmare, a început să bată joc deschis de incapacitatea lor de a face o prognoză exactă a posibilei evoluții a evenimentelor și, în cele din urmă, a început chiar să susțină că serviciile secrete s-au angajat în prostii totale: "Câți dintre acești agenți presupus complet de încredere aveți gândi deja recrutat de aliați? Ei plantează în mod deliberat dezinformări asupra noastră Nici măcar nu voi transmite această informație la Paris Nu vreau să deranjez inutil sediul nostru " Abia la prânz a fost rezolvată cea mai importantă problemă a acelei zile - introducerea în luptă a trupelor din rezerva sediului înaltului comandament din Franța Fără ordinul lui Hitler, nu s-ar putea face o regroupare a unităților militare, iar Fuhrer-ul a persistat mult timp și a cedat extrem de fără tragere la cererea solicitărilor urgente ale comandantului Frontului de Vest, feldmareșalul Rundstedt Din cauza unei întârzieri atât de puternice, două divizii de tancuri nu au putut fi transferate în noaptea de spre iunie pe capul de pod creat de trupele anglo-americane, iar în timpul zilei au fost supuse unor bombardamente atât de puternice încât chiar înainte de contactul cu inamicul, unitățile noastre au suferit pierderi uriașe de forță de muncă și tehnologie Această zi, care a jucat, poate, un rol decisiv în deznodământul ostilităților, nu a fost nicidecum marcată de pasiuni furtunoase Chiar și în cele mai dramatice momente, Hitler a încercat să rămână calm - generalii și ofițerii cartierului general de teren i-au urmat exemplul, orice manifestare de nervozitate sau anxietate ar fi considerată o încălcare a bunelor maniere aici În zilele și chiar săptămânile care au urmat, apărarea încăpățânată a lui Hitler a părerii sale eronate a ajuns la punctul de absurditate A continuat să insiste că lovitura principală va fi dată într-o cu totul altă zonă, deja abandonată de trupele noastre Comandamentul forțelor navale l-a sprijinit, întrucât nu considerau această porțiune de coastă potrivită pentru o operațiune de aterizare de amploare La un moment dat, Hitler a crezut serios că forțele aliate mai mari vor ateriza lângă Calais - adică, de parcă ar fi cerut inamicul să recunoască că are dreptate La urma urmei, acolo, în , a ordonat instalarea de tunuri grele scoase de pe navele de război sub capace de beton Aceasta explică și refuzul său de a lansa un contraatac al unităților armatei a -a staționate lângă Calais Hitler se aștepta la debarcarea principalului contingent de

trupe aliate pe fâșia de coastă de la Calais la Cherbourg și pentru că aici erau echipate douăzeci și cinci de poziții de lansare, destinate bombardării zilnice a Londrei cu câteva sute de proiectile Hitler a presupus că inamicul intenționează în primul rând să distrugă lansatoarele. Nu se aștepta ca aliații, după ce au debarcat în Normandia, să ocupe în curând această parte a Franței. Spera că în cursul unor lupte grele va fi posibil, dacă nu să arunce primele eșaloane ale inamicului care aterizează în mare, atunci măcar să îngusteze cât mai mult capul de pod pe care îl capturase Hitler și cu toții am sperat că V- va semăna frică și groază în tabăra inamicului și a supraestimat foarte mult performanța acestor rachete. Adevărat, viteza redusă a proiectilelor m-a făcut să mă îndoiesc de eficacitatea utilizării lor. L-am îndemnat pe Hitler să lanseze numai în nori joase, dar nu a vrut să-mi asculte părerea și a ordonat un atac masiv cu rachete în spatele Angliei. Când V- a fost lansat într-o goană febrilă pe iunie, doar zece rachete de croazieră au decolat și doar cinci dintre ele au ajuns la Londra. Hitler a uitat imediat că el a fost cel care a insistat asupra utilizării lor imediate în luptă, iar la una dintre întâlnirile operaționale i-a atacat pe creatorii de noi arme cu atacuri ascuțite. Goering s-a grăbit imediat să dea vina pe rivalul său Milch, iar Hitler și-a propus să ordone încetarea producției acestor, așa cum a spus el, "proiectile complet fără valoare". Dar apoi șeful departamentului de presă i-a arătat rapoartele ziarelor londoneze publicate sub titluri senzaționale despre distrugerea provocată de V-. După cum sa dovedit mai târziu, aceste date au fost foarte exagerate, iar Hitler s-a răzgândit instantaneu și a cerut, dimpotrivă, să crească producția de rachete de croazieră. Goering a declarat imediat că comandamentul forțelor aeriene și el personal au susținut această "realizare cu adevărat remarcabilă a gândirii tehnice" în toate modurile posibile și nu l-a mai menționat niciodată pe Milch, pe care urma să-l facă un țap ispășitor. Înainte de invazie, Hitler a subliniat în mod repetat că, după începerea acesteia, va conduce personal operațiunile militare pe teritoriul Franței. În acest scop, s-au cheltuit milioane de mărci pentru așezarea a sute de kilometri de cabluri telefonice, iar muncitorii "organizației Todt" au lucrat zi și noapte și, în cele din urmă, au ridicat buncăre din beton armat dotate cu tot ce este necesar, concepute pentru a găzdui două dintre sediile lui Hitler. Acum, când a devenit clar că Franța va trebui să plece, el a justificat aceste cheltuieli colosale prin faptul că buncărele uneia dintre rate sunt situate direct pe viitoarea graniță de vest a Germaniei și pot fi folosite ca structuri defensive. La iunie, el și-a inspectat al doilea cartier general lângă Soissons, cu numele de cod B-, și s-a întors la Obersaal tzberg în aceeași zi. "Rommel și-a pierdut nervii, a căzut în deznădejde", a spus Hitler iritat. "Și în zilele noastre, dacă vrei să obții ceva, trebuie să fii optimist." După aceste cuvinte, soarta lui Rommel a fost pecetluită. Hitler era încă încrezător că inamicul nu va putea extinde semnificativ capul de pod. Era mult mai îngrijorat de o altă problemă. Cu îngrijorare în voce, mi-a spus că Franța era plină de detașamente de partizani, așa că B- nu era foarte fiabil. Înaintarea trupelor aliate aproape a coincis cu puternica ofensivă a Armatei Roșii care a început pe iunie, care a dus în curând la înfrângerea zdrobitoare a douăzeci și cinci de divizii germane. Trupele sovietice au avansat necontrolat. În aceste zile, când fronturile de Vest și de Est s-au prăbușit, iar inamicul a obținut supremația aeriană completă, Hitler a dat dovadă nu numai de autocontrol, ci și de o uimitoare încăpățănare în anii lungi de luptă.

pentru putere, a trebuit să îndure multe eșecuri, iar acestea i-au întărit probabil voința Poate că în așa-zisa perioadă de luptă cu regimul și-a dat seama că atunci când sunt prin preajmă oameni din mediul tău, nu ar trebui să fie semne de anxietate pe față Hitler le-a stârnit admirația pentru capacitatea sa de a rămâne calm chiar și în cele mai critice momente Fără îndoială, ei au acceptat deciziile lui Hitler atât de necondiționat pentru că aveau încredere totală în el Evident, Hitler a fost întotdeauna conștient că ochii multor oameni erau ațintiți asupra lui și mulți dintre ei vor cădea în în disperare dacă își pierde cumpătul chiar și pentru o clipă Dar menținerea stăpânirii de sine a necesitat eforturi incredibile de voință: și-a dorit ca nici anii, nici boala, nici medicamentele puternice luate zilnic conform prescripției lui Morrell, nici povara sarcinilor tot mai mari să nu aibă putere asupra lui Uneori am observat la el o asemănare cu un copil de șase ani care este neobosit capabil să alerge și să se zbată și pe care nimic nu-l poate enerva; uneori Hitler părea chiar ridicol, dar totuși inspira involuntar respect pentru comportamentul său Este imposibil de explicat acest fenomen numai prin energia nestăpânită - la urma urmei, Hitler a radiat optimism și a demonstrat o încredere de nezduncinat în victorie atunci când înfrângerile s-au succedat una după alta În închisoare, Funk mi-a explicat de ce era atât de deștept în a induce în eroare medicii cu privire la adevărata sa stare de sănătate Se pare că doar și-a crezut cuvintele Funk a adăugat că această teză a fost în centrul propagandei lui Goebbels De asemenea, pot explica hotărârea neînduplecată a lui Hitler prin faptul că s-a făcut să creadă că victoria era inevitabilă Într-un fel, s-a înclinat în fața lui Tot timpul părea că ține în fața lui o oglindă, în care se vedea nu numai pe sine, ci și providența, confirmându-și de fiecare dată corectitudinea Nu credea în Dumnezeu, ci într-un accident fericit și, prin urmare, a știut să inspire speranță în sine și cu cât situația devenea mai deznădăjduită, cu atât s-a opus evenimentelor mai hotărât cu credință în soarta lui Bineînțeles, în dezvoltarea operațiunilor militare, a gândit destul de sobru, dar le-a corelat cursul cu o credință sinceră în sine și a reușit, chiar și în înfrângere, să distingă contururile victoriei viitoare trimise de providență Uneori, e adevărat, era conștient de deznădejdea situației, dar rămânea de neclintit în convingerea că soarta va interveni în ultimul moment și va schimba situația în favoarea lui Hitler într-adevăr nu era chiar normal, dar acest lucru s-a exprimat doar în credința sa neclintită în steaua lui Obsesia lui Hitler nu putea decât să aibă un impact asupra anturajului său Undeva în subconștientul meu, bineînțeles, am înțeles că sfârșitul era deja aproape și, totuși, când a fost vorba de o zonă atât de limitată ca cea imediată mea sferă de activitate, a continuat să solicite "restaurarea instalațiilor pentru producția de produse militare" În mine, parcă, au coexistat conștiința inevitabilității înfrângerii și credința în posibilitatea unui rezultat diferit Când, la următoarea întâlnire desfășurată la Linz pe iunie, în ciuda triplei noastre înfrângeri, am încercat să inspir optimism celor prezenți, am eșuat total Acum mă uit uneori prin textul discursului meu din acea vreme și de fiecare dată sunt uimit de propria mea nesăbuire La urma urmei, am încercat să conving oamenii serioși că este suficient să-și exercite toată puterea - și tot va fi posibil să schimbe valul La sfârșitul discursului meu, am afirmat chiar cu o voce încrezătoare că criza din sfera noastră a fost deja aproape complet depășită și că anul viitor vom obține aceeași creștere a producției de arme ca și anul acesta Apoi am fost deodată purtat irezistibil și am exprimat

presupuneri că ascultătorii mei trebuie să fi părut a fi cea mai pură utopie De fapt, am reușit să creștem producția de produse militare în lunile următoare Dar nu m-am arătat ca un gânditor realist când, în același timp, i-am trimis lui Hitler o serie întreagă de memorandumuri în care îl avertizam direct despre catastrofa iminentă? O astfel de diferență între rațiune și credință era probabil inerentă tuturor celor care făceau parte din cercul interior al lui Hitler Mi-am încheiat discursul cu o frază destul de banală, în care, însă, am pus un sens destul de profund: "Vom continua să ne îndeplinim datoria pentru a salva și păstra poporul german" Astfel, am cam admis public că pentru mine există ceva mai prețios decât loialitatea față de Hitler și cauza lui Asta au vrut să audă industriașii și asta a vrut să fac Roland în aprilie De atunci, mi-am amintit constant cuvintele lui și în sfârșit mi-am dat seama că am o sarcină în față, pentru a cărei rezolvare chiar merită să depun toate eforturile Dar adevărul rămâne: nu i-am putut convinge pe liderii marilor asociații industriale că am avut dreptate Și imediat după discursul meu și în zilele următoare, mi s-a întâmplat să aud o mulțime de cuvinte amare, impregnate de un sentiment de deznădejde totală Zece zile mai devreme, Hitler mi-a promis că voi vorbi personal cu industriași și am sperat cu adevărat că după discursul lui le va crește moralul Chiar înainte de război, Hitler i-a ordonat lui Bormann să construiască un hotel lângă Berghof, pentru ca cei care au fost aduși aici de dorința de a-l vedea pe Fuhrer să poată mânca sau chiar să petreacă noaptea alături de el Pe iunie, aproximativ o sută de reprezentanți ai industriei militare s-au adunat în sala restaurantului Plattenhof Chiar și în timpul ședinței, am ajuns la concluzia că sunt extrem de negativi în ceea ce privește întărirea influenței aparatului de partid în viața economică Într-adevăr, se pare că în rândul funcționarilor de partid a crescut foarte mult numărul campionilor unui fel de "socialism de stat" Intențiile lor de a transfera întreprinderile de stat către Gauleiters erau deja parțial încununate de succes Fabricile subterane, care au fost construite cu fonduri de stat, dar tot personalul de conducere, muncitorii calificați și echipamentele pentru care firmele private au fost alocate, erau în primul rând în pericol de a fi complet sub controlul statului după război Sistemul de management industrial, generat de război și, în plus, dovedindu-și eficacitatea, ar putea deveni bine baza unei structuri economice bazate pe ideea socialismului de stat și, prin urmare, cu cât industriașii noștri au obținut mai mult succes, cu atât au săpat mai adânc propriul mormânt cu propriile mâini L-am rugat pe Hitler să-i calmeze și să mă asigur că reflectez acest moment în discursul meu Apoi a cerut să formuleze principalele prevederi ale raportului său Tezele mele au subliniat necesitatea de a promite ferm conducătorilor firmelor incluse în complexul nostru militar-industrial că vor fi susținuți în vremurile dificile care urmează și că vor fi protejați de abaterile autorităților locale de partid În continuare, mi-am propus să afirm fără echivoc că "trecerea temporară a fabricilor subterane la categoria întreprinderilor de stat nu înseamnă în niciun caz o respingere a principiului inviolabilității proprietății private" și că "nici măcar nu poate fi vorba de vreo reglementare a economia și naționalizarea industriei" În discursul său, Hitler a aderat cu strictețe la tezele mele, dar s-a comportat destul de rigid și a făcut o impresie foarte nefavorabilă Bâlbâia deseori, întrerupea fraze la mijlocul propoziției, uneori nu înțelegea sensul cuvintelor pe care le rostea, apoi tăcea și, cu o privire confuză, cotrobăia cu ochii pe hol Pentru toți cei prezenți, discursul lui Hitler a fost cea mai clară

dovadă a epuizării sale mentale și fizice complete în acea zi situația de pe Frontul de Vest s-a deteriorat brusc și a devenit clar că nu mai putem ține Cherbourg. Capturarea primului port major francez de către Aliați a însemnat că acum aceștia puteau satisface pe deplin nevoile trupelor lor în arme și echipamente militare. Acest lucru, desigur, le-a crescut semnificativ capacitatea de luptă. Nu am înțeles de ce, într-un moment atât de tensionat, Hitler a decis brusc să ne împărtășească părerile sale confuze asupra cursului dezvoltării istorice. A susținut multă vreme și confuz că "creatorul nu numai că creează, ci și ia ceea ce a creat în grija lui. Aceasta este esența și originile unui astfel de fenomen, pe care îl denotăm prin termeni "capital privat", "proprietate privată" sau "proprietate privată". Contrar afirmațiilor comunistilor, procesul dezvoltării umane nu se va încheia cu realizarea idealului lor de egalitate universală, adică comunismul, ci, dimpotrivă, tocmai pentru că unii realizează ceva în viață, în timp ce alții nu, primii îl vor lua în cele din urmă inevitabil pe cei din urmă sub tutela lor." În opinia sa, "singura condiție prealabilă posibilă pentru avansarea omenirii pe calea prosperității sale este încurajarea deplină a inițiativei private. Și dacă acest război se încheie cu victoria noastră, economia germană va avea o perioadă de prosperitate pentru întreprinderile private. Nu credeți că voi crea vreo administrație de stat a economiei. De îndată ce va veni pacea, voi acorda imediat libertate deplină de acțiune figurilor eminente ale economiei germane și le voi asculta cu atenție sfaturile. Numai mulțumită ție sunt în stare să decid la toate problemele cauzate de război. Ca semn al recunoștinței mele infinite, promit că nu voi uita niciodată meritele tale și că nu va exista un singur german care să acuze eu în neîndeplinirea obligațiilor mele. Asta înseamnă: dacă îți promit că după război va exista o perioadă de prosperitate fără precedent pentru economia germană, atunci ar trebui să îmi cuvintele mele foarte în serios. Cu siguranță vor deveni realitate." Pe tot parcursul discursului mototolit și confuz al lui Hitler, aplauze nu au sunat aproape niciodată. Cu toții am fost loviți în cap cu un băț. Poate că dorința de a speria industriașii cu perspectivele care îi așteptau în cazul înfrângerii Germaniei l-a determinat pe Hitler să rostească următoarele cuvinte: "Fără îndoială că, dacă pierdem războiul, va trebui să uităm pentru totdeauna de economie bazată pe proprietate privată. La urma urmei, exterminarea poporului german va atrage în mod firesc prăbușirea completă a economiei germane. Și nu numai pentru că inamicul nu are nevoie de concurenți - aceasta este o evaluare prea superficială a situației. Nu, vorbim despre diferențele noastre fundamentale cu el. Depinde de rezultatul războiului care dintre cele două puncte de vedere va câștiga: fie vom fi aruncați înapoi câteva milenii și ne vom întoarce, de fapt, la o stare primitivă - la urma urmei, statul va reglementa apoi toate activitățile de producție - sau umanitatea va continua să se dezvolte într-un mod natural prin încurajarea inițiativei private. Câteva minute mai târziu, a revenit din nou la acest gând: "În caz de înfrângere, domnilor, nu va fi nevoie să reconstruiți economia într-un mod pașnic. Pentru că fiecare dintre noi va trebui să decidă singur problema de a merge într-o altă lume: dacă o va face cu propriile mâini, dacă se va lăsa spânzurat, preferă să moară de foame sau este de acord să meargă la muncă silnică în Siberia - atunci nu va trebui să se gândească la nimic altceva. Hitler a rostit această frază aproape cu batjocură, nu și-a ascuns disprețul față de "burgerii lași". Industriașii s-au simțit cu siguranță jigniți și numai din acest motiv speranțele mele de un efect benefic asupra lor din

discursul lui Hitler s-au dovedit a fi zadarnice. Fie Führer-ul a fost jenat de prezența lui Bormann, fie șeful biroului partidului a reușit să-l instaleze în consecință - în orice caz, declarația lui Hitler despre refuzul de a întări rolul de reglementare al statului în sfera economică a sunat destul de vag. Cu toate acestea, am decis ca discursul lui să fie păstrat pentru arhiva noastră. Hitler a promis imediat să-l înregistreze pe bandă și mi-a cerut să fac corecturile corespunzătoare textului. Am respectat cererea lui Hitler, iar când după ceva timp i-am amintit de promisiunea lui, el a răspuns cumva foarte evaziv că intenționează să prelucreze el însuși textul. Calcule greșite "Wonder Weapon" și SS. Cu cât situația devenea mai proastă, cu atât Hitler asculta mai rar argumente contrare părerii sale. S-a dovedit a fi chiar mai despot decât înainte. Perseverența sa în apărarea propriului punct de vedere eronat a avut un efect fatal asupra dezvoltării celui mai eficient model al "armei noastre miraculoase" - vânătorul Me- echipat cu două motoare cu reacție, a cărui viteză a depășit de kilometri pe oră: nu un singur avion inamic se putea compara cu el în urcare. În , la aerodromul de testare al fabricii de avioane Heinkel din Rostock, s-a întâmplat să aud vuietul infernal al unuia dintre primele motoare cu reacție. Creatorul acesteia, profesorul Ernst Heinkel, a insistat asupra introducerii rapide în producție a acestei invenții cu adevărat epoci. În timpul unei întâlniri pe teren din septembrie la aerodromul de testare central al forțelor aeriene din Rechlin, Milch mi-a arătat în tăcere o telegramă cu ordinul lui Hitler de a opri imediat pregătirea producției în serie a Me- Noi, însă, am decis să ignorăm ordinul. Cu toate acestea, ritmul de lucru la fabricarea unui avion de luptă cu reacție a încetinit, deoarece acestea nu mai puteau fi atribuite priorităților industriei aviației. Câteva luni mai târziu, pe ianuarie , eu și Milch am fost chemați de urgență la sediu. Se pare că Hitler a făcut cunoștință cu fragmente din rapoartele presei engleze, care vorbea despre finalizarea îndeaproape a testării unui tip de aeronavă cu viteză ultra mare și a schimbat dramatic atitudinea față de planurile noastre. Acum a cerut ca producția Me- să fie lansată cât mai curând posibil. Dar în ultima vreme această problemă nu a primit atenția cuvenită și nu puteam decât să promitem că din iunie forțele noastre aeriene vor primi de avioane de luptă cu reacție pe lună, iar din ianuarie numărul lor va crește la două sute zece. Chiar și atunci, Hitler a spus clar că intenționează să transforme Me- într-un bombardier de mare viteză. Prin aceasta, i-a descurajat pe specialiștii din Ministerul Aviației. Ei, totuși, credeau că Hitler le va asculta argumentele rezonabile puțin mai târziu. Au obținut exact rezultatul. Opus Hitler a cerut și mai insistent ca toate armele de la bord să fie îndepărtate pentru a crește încărcătura cu bombe, deoarece, spun ei, luptătorii inamici încă nu ar putea ajunge din urmă cu un avion cu reacție. În general, a fost foarte neîncrezător în noua invenție și chiar a cerut ca Me- să zboare doar drept la mare altitudine, altfel coca și motorul ar putea să nu reziste. Utilizarea unui bombardier cu o încărcătură nesemnificativă de bombă de de kilograme și o vedere lucrată conform unei scheme simplificate a dat un efect complet neglijabil. Dar dacă Me- ar fi început imediat să fie folosit ca vânătoare, atunci americanii ar fi ratat multe dintre bombardierele lor cu patru motoare. La sfârșitul lui iunie , Goering și cu mine am încercat din nou în zadar să-l convingem pe Hitler. Între timp, Me- trecuse toate testele, iar piloții de vânătoare au insistat să-l folosească pentru a proteja orașele germane. Hitler, fără să se gândească de două ori, ca răspuns, a formulat următorul argument:

sarcina fizică asupra piloților de vânătoare crește semnificativ din cauza virajelor și schimbărilor rapide ale nivelurilor de altitudine și, prin urmare, Me- , datorită vitezei sale enorme în lupta aerian, este la un dezavantaj în comparație cu luptătorii inamici și chiar dacă Hitler și-a inspirat această idee în sine, toate încercările de a-l convinge că înălțimea plafonului Me- era inaccesibil luptătorilor americani au fost sortite eșecului în avans și cu cât l-au convins mai insistent, cu atât mai încăpățânat nu a vrut să-și revizuiască punctul de vedere și doar ne-a consolât cu asigurări că, în viitorul apropiat, desigur, va fi de acord cu utilizarea Me- ca luptător. Au fost dezvoltate mai multe modificări ale acestei aeronave, iar Hitler, din ordinul său, a adus confuzie în mintea reprezentanților celui mai înalt stat de comandă, deoarece sperau să realizeze o schimbare radicală în războiul aerian cu ajutorul Me-. Cine nu a încercat să-l convingă pe Hitler: Jodl, Guderian, Model, Sepp Dietrich și, bineînțeles, generalii de aviație. Aceștia din urmă au fost deosebit de activi în a contesta decizia complet amatoare a lui Hitler. Au ajuns să-i provoace mânia: Hitler a simțit că liderii militari se îndoiu într-un fel de abilitățile și competențele sale militare. În toamna anului , el a decis să rezuma în totalitate disputele și raționamentul și a interzis categoric dezbaterile ulterioare pe această temă. Când i-am spus telefonului lui Kreipe, noul șef al Statului Major General al Forțelor Aeriene, că la jumătatea lunii septembrie îi voi prezenta lui Hitler un memoriu în care sunt prezentate poziția mea, în ciuda interdicțiilor, el m-a sfătuit cu fermitate să nu ating acest lucru. Problema deloc. Potrivit lui Kreipe, simpla mențiune a "Me- " este capabilă să-l înfurie pe Hitler și el va crede cu siguranță că discursul meu a fost inițiat de comanda forțelor aeriene. Dar am ignorat cererea generalului și, referindu-mă la părerea ofițerilor nu doar ai Forțelor Aeriene, ci și ai forțelor terestre, i-am spus încă o dată lui Hitler că în situația actuală de pe fronturi ar fi o greșală gravă să transformi un avion cu reacție luptător într-un bombardier. Hitler nu a vrut să-mi asculte vocea, iar eu, dându-mi seama de inutilitatea tuturor eforturilor, am decis să nu mă ocup de chestiuni care nu erau direct în sfera mea de competență, ci să mă întorc la îndatoririle mele directe. În , intenționez să începem producția în serie nu numai de avioane cu reacție, ci și de alte tipuri de echipamente militare de ultimă generație, printre care ar trebui să fie în primul rând, pentru a numi o aeronavă cu rachete radiocontrolate și o torpilă electrică orientată. De asemenea, a fost finalizată dezvoltarea proiectului de rachete sol-aer. În cele din urmă, ne-am dat seama că nu trebuie să ne împrăștiem, ci să alegem cele mai semnificative proiecte și să ne concentrăm toate eforturile pe implementarea lor. Reprezentanții departamentelor relevante au convenit în viitor nu atât să promoveze crearea de noi tipuri de arme, cât să selecteze cele mai promițătoare dezvoltări de design din punctul de vedere al capacităților noastre reale și să le introducă activ în producție. Și din nou, tocmai din vina lui Hitler, Aliații, în ciuda multor greșeli tactice, au reușit să obțină un succes semnificativ în războiul aerian din Hitler nu numai că a obstrucționat dezvoltarea unui avion de luptă cu reacție, dar și-a propus și el însuși scopul de a pedepsi brutal Anglia cu rachete cu rază lungă de acțiune. La sfârșitul lunii iulie , la ordinele sale, multe instalații de producție au fost utilizate pentru producția în masă a rachetelor balistice V- de paisprezece metri lungime și cântărind peste treisprezece tone. Trebuia să bombardeze Anglia zilnic cu douăzeci și patru de rachete, fiecare transportând un focos cu o capacitate de o

tonă în total, aceasta corespundea încărcăturii cu bombe a șase "cetăți zburătoare" Pentru comparație, subliniem că în , de bombardiere cu patru motoare inamice aruncau zilnic treizeci și cinci de mii de tone de bombe asupra orașelor germane După cum se spune, comentariile sunt de prisos Nu numai că am fost de acord cu această decizie a lui Hitler, dar am și susținut-o ferm și, astfel, am comis una dintre cele mai grave greșeli ale mele în perioada în care am fost ministru al armamentului Ar fi trebuit să ne dedicăm toate eforturile și mijloacele pentru producerea unei rachete sol-aer La urma urmei, dacă am fi concentrat eforturile specialiștilor talentați și ale personalului tehnic al centrului de cercetare Peenemünde condus de Wernher von Braun asupra finalizării acestei rachete antiaeriene, cu numele de cod "Wasserfall", atunci deja în am putea începe marea ei- producție la scară Aproape niciun bombardier inamic nu a putut scăpa dintr-o rachetă orientată - opt metri lungime, greutatea focosului de aproximativ trei sute de kilograme, tavan înalt de cincisprezece mii de metri Ar putea fi lansat atât ziua, cât și noaptea, indiferent de înnoțire, îngheț sau ceață Și dacă mai târziu am putea produce nouă sute de V- lunar, atunci cu siguranță am putea produce câteva mii de rachete antiaeriene care necesită costuri mult mai mici pe lună Încă sunt convins că, cu ajutorul acestor rachete și avioane de luptă cu reacție, era posibil deja în primăvara anului să ne protejăm în mod fiabil instalațiile industriale de raidurile aeriene, în timp ce Hitler a preferat să cheltuiască sume uriașe de bani pentru crearea de rachete balistice În toamna anului , a devenit în cele din urmă clar că cel mai scump proiect al nostru s-a dovedit a fi în același timp și cel mai inutil Din păcate, ambiția mea și dorința de a obține rezultate cât mai curând posibil m-au determinat să contribuie la implementarea acestui program În timpul petrecut la postul ministerial, aceasta a fost poate singura mea greșală cardinală Nu în ultimul rând, din acest motiv, nu am reușit să realizăm o schimbare radicală în războiul aerian În iarna anului / , am stabilit un contact strâns cu angajații centrului de rachete din Peenemünde La început, am conceput doar proiecte de construcție pentru ei Mi-a plăcut foarte mult să vorbesc cu un grup de tineri oameni de știință apolitici, conduși de Wernher von Braun, un om real și obișnuit să privească departe A apărut o situație foarte neobișnuită: mai mulți oameni tineri și încă fără experiență au fost instruiți să implementeze un proiect de sute de milioane de mărci În plus, la vremea aceea părea că poate fi realizat doar într-un viitor foarte îndepărtat Colonelul Walter Dornberger, grijuliu patern, ia salvat pe specialiști de obstacole birocratice și le-a creat toate condițiile pentru ca la prima vedere să dezvolte idei complet utopice După prima cunoștință, am simțit imediat simpatie pentru Wernher von Braun și anturajul său: atunci mi s-a părut că și-au propus să facă o minune Am încercat să vin la Peenemünde cât mai des posibil și de fiecare dată acești raționaliști romantici au făcut o impresie foarte puternică Am simțit spirite înrudite în ei Destul de curând am avut ocazia să-mi dovedesc efectiv simpatia pentru ei La sfârșitul toamnei anului , Hitler a privat proiectul de arme-rachetă de o categorie prioritară, ceea ce a însemnat automat o reducere semnificativă a creditelor, retragerea muncitorilor din instalațiile în construcție și întreruperi în aprovizionarea cu materialele necesare Eu, dimpotrivă, m-am prefăcut că nu s-a întâmplat nimic și nu am cerut permisiunea specială de la Departamentul de Artizanat al Armatei, ci pur și simplu, cu acordul său tacit, am continuat să construiesc structurile necesare în Peenemünde Pentru oricine altcineva, o asemenea obstinație ar costa

probabil scump Și dacă după numirea în funcția de ministru am devenit și mai interesat de programul de rachete, atunci Hitler era încă destul de sceptic în privința acestuia: avea o neîncredere instinctivă în orice tip de arme neconvenționale Orizonturile lui Hitler în acest domeniu erau limitate de ideile care se dezvoltaseră în timpul Primului Război Mondial Avioanele de luptă cu reacție, bomba atomică și rachetele i-au deschis calea către o lume necunoscută și teribilă Pe iunie , feldmareșalul Milch, amiralul general Witzel și generalul colonel Fromm, care erau responsabili cu producția de arme pentru cele trei ramuri ale Wehrmacht-ului, au zburat cu mine la Peenemünde pentru a participa la un eveniment atât de important precum prima lansare a lui o rachetă balistică O structură în formă de con de înaltă cât o casă cu patru etaje se ridica într-o poiană din mijlocul unei păduri de pini Nu numai noi, ci întreg personalul științific al centrului de rachete, cu răsuflarea tăiată, așteptam rezultatul Am înțeles că Wernher von Braun și colaboratorii săi și-au pus toate speranțele în lansarea cu succes a rachetei și, în același timp, mi-am dat seama că nu se străduiau atât de mult să creeze un alt model nou de echipament militar, cât erau preocupați de accelerarea științifică și progresul tehnologic Aerul era saturat cu vapori de alcool, semn sigur că rezervoarele de combustibil erau pline A fost o creștere treptată, asemănătoare cu vuietul unui uriaș huruit de animale sălbatice Racheta s-a desprins încet de suport, pentru o fracțiune de secundă a înghețat în aer, ca și cum s-ar fi sprijinit pe o potecă de foc care se întindea în spatele ei, apoi a dispărut instantaneu în norii care atârnau jos deasupra solului Chipul lui Wernher von Braun strălucea de fericire și încă nu mi-am putut reveni, uimit de ușurința cu care creatorii acestei capodopere a gândirii tehnice au anulat efectiv efectul tuturor legilor gravitaționale La urma urmei, racheta, care a făcut o decolare verticală cu mare viteză fără nici un transportator, cântărea treisprezece tone Specialiștii au început să ne explice până la ce înălțime se ridicase, dar după un minut și jumătate s-a auzit din nou un vuiet sălbatic, apoi vuietul unei explozii După cum sa dovedit, racheta a lovit pământul la aproximativ un kilometru distanță Eșecul sistemului de control nu a afectat starea de spirit excelentă a lui Wernher von Braun S-a bucurat încă din adâncul inimii de decolarea reușită a rachetei, pentru că aceasta, în opinia sa, însemna rezolvarea problemei principale La octombrie , am încercat în cele din urmă să risipesc îndoielile lui Hitler și l-am informat că a avut loc o a doua rachetă, care a acoperit cei o sută nouăzeci de kilometri prescriși și a lovit zona țintă Abaterea de la țintă a fost de doar patru kilometri Pentru prima dată, un avion a reușit să se apropie de întinderile Universului și mi s-a părut că suntem mult mai aproape de realizarea visului vechi al omenirii Acum Hitler și-a manifestat un interes puternic pentru proiectul rachetei și, ca de obicei, nemăsurându-și dorințele cu realitatea, a cerut ca cel puțin cinci mii de rachete să fie făcute pentru prima utilizare în luptă A trebuit acum să mă ocup de pregătirea zonelor de producție Nu a fost posibil să începem producția în masă de rachete balistice până în a doua jumătate a anului viitor, dar deja pe decembrie am depus ordinul corespunzător lui Hitler spre semnare, în speranța că până în iulie voi avea la mine toată documentația tehnică necesară eliminarea Calculul meu era pe deplin justificat, iar la iulie , în numele lui Hitler, i-am invitat pe conducătorii centrului de rachete să vină la sediu La sosirea acolo, am așteptat până la sfârșitul întâlnirii operaționale și, împreună cu Hitler, s-a dus la sala de cinema, unde angajații lui Wernher von Braun

agătasera deja diagrame și stenograme pe pereți După un scurt discurs introductiv, luminile s-au stins, camera de film a ciripit și a început demonstrația unui film color adus de la Peenemünde Spectacolul colorat l-a fascinat pe Hitler, nu a încetat să se uite la ecran și chiar a încremenit când a văzut cum racheta s-a înălțat lin în aer și s-a repezit în stratosferă Apoi Wernher von Braun, fără nici cea mai mică timiditate în voce și cu un oarecare entuziasm chiar tineresc, și-a conturat planurile lui Hitler și i-a câștigat complet favoarea În timp ce Dornberger vorbea despre probleme organizaționale, i-am sugerat lui Hitler ca lui Wernher von Braun să i se dea titlul de profesor "De acord! exclamă el fericit "Lasă-l pe Meisner să redacteze decretul și eu îl voi semna personal " Hitler și-a luat rămas bun de la specialiștii centrului de rachete cu un rămas bun neobișnuit de cald și, la întoarcerea în buncărul său, a fost complet îmbăt de perspectivele care i s-au deschis: "A- va decide deznodământul războiului în favoarea noastră De îndată ce îi supunem pe britanici unui atac masiv cu rachete, ei vor înceta imediat să ne bombardeze orașele Vom salva muncitorii din fața casei de necazuri și suferințe! În plus, producția unor astfel de arme puternice nu necesită costuri semnificative Tu, Speer, ești obligat să asiste în toate modurile posibile la producția pe scară largă a A- Adevărat, urma să semnez un ordin pentru a începe un nou program de producție de tancuri, dar acum m-am răzgândit Armele cu rachete cu rază lungă de acțiune sunt mult mai importante Dar numai germanii ar trebui să-l dețină Dacă vor afla despre el în străinătate, nu va trebui decât să sperăm în mila lui Dumnezeu " Când eram singuri, a început să mă întrebe despre vârsta lui Wernher von Braun: "El chiar are douăzeci și opt de ani? Arată mult mai tânăr " Cu toate acestea, a fost foarte surprins că un astfel de tânăr a fost capabil să dezvolte idei care ar putea schimba fața viitorului Mai târziu, explicându-și ideea, Hitler a susținut că în secolul nostru oamenii își irotesc cei mai buni ani fără sens, în timp ce Alexandru cel Mare a cucerit o putere puternică la vârsta de douăzeci și trei de ani, iar Napoleon la treizeci de ani s-a arătat a fi un comandant strălucit El a făcut aluzie clar Wernher von Braun, care a realizat realizări tehnice unice în Peenemünde În toamna lui , s-a dovedit că ne-am grăbit cu prognozele încurajatoare În iulie, încă nu am primit modele și desene și nu ne-am putut îndeplini promisiunea de a începe producția de masă de rachete în curând În plus, după începerea lansărilor experimentale ale V- cu focoaase, majoritatea, dintr-un motiv necunoscut, au explodat la sfârșitul traiectoriei, neatingând sol Prin urmare, în discursul meu adresat liderilor de vârf de partid din octombrie , i-am îndemnat să nu mizeze pe "folosirea de noi arme în viitorul apropiat", deoarece echipamentul sofisticat al rachetelor balistice nu permite o tranziție rapidă de la producție de bucată până la producție de masă Abia în septembrie , primele rachete V- au lovit Anglia Dar nu cinci mii, așa cum a prezis Hitler, ci doar douăzeci și cinci timp de nouă zile Nu se punea problema vreunui atac masiv cu rachete De îndată ce Hitler și-a exprimat admirația pentru proiectul V- , Himmler a dezvoltat imediat o activitate viguroasă și șase săptămâni mai târziu a propus Fuhrer-ului să protejeze dezvoltarea acestui rezultat presupus decisiv al armeei de război de intrigile informațiilor inamice în cel mai simplu mod și cel mai fiabil mod Producția tuturor componentelor și ansamblurilor sale ar fi trebuit să se concentreze în lagăre de concentrare complet îndepărtate de lumea exterioară, unde prizonierilor li se interzicea să corespundă cu rudele și prietenii Himmler chiar a promis că va recruta dintre ei numărul necesar de

muncitori calificați și a declarat că întreprinderile industriale vor fi obligate să pună la dispoziție doar personal de conducere și de inginerie Hitler a susținut această idee, iar eu și Saur nu am avut de ales decât să fim de acord cu el - pur și simplu nu aveam argumente convingătoare în favoarea unei opțiuni diferite. Ca urmare, a trebuit să începem negocieri cu conducerea SS pentru crearea unei întreprinderi mixte numită Mittelwerke. Angajații mei au fost foarte reticenți în a efectua această sarcină și, după cum sa dovedit, temerile lor erau destul de justificate. În mod formal, am păstrat controlul asupra proceselor de producție, dar toate disputele s-au încheiat invariabil cu o victorie pentru liderii mult mai puternici SS. Figurat vorbind, Himmler, parcă, a pus piciorul între prag și ușa noastră, iar acum noi înșine l-am ajutat să deschidă. Am avut deja o experiență amară de cooperare cu Reichsführer SS. De regulă, el a conferit rangul onorific de general SS fiecărui ministru Reich care avea legături extinse sau se bucura de încrederea specială a lui Hitler. Avea de asemenea să mă onoreze cu o mare onoare și, dacă eram de acord, aș purta gradul de SS Oberst Gruppenführer, care corespundea gradului de general colonel. Dar am ales să refuz și l-am informat pe Himmler în cei mai rafinați termeni că comanda forțelor terestre, conducerea SA și Corpul Auto Național Socialist încercaseră deja, fără succes, să-mi confere diverse titluri onorifice. Pentru a îndulci pastila, i-am reamintit că m-am alăturat odată la detașamentul SS din Mannheim - nici nu mi-am dat seama că nu am fost înrolat oficial în rândurile acestuia. Desigur, Himmler a onorat atât de mulți oficiali înalți cu gradele de generali SS pentru a-și întări influența și a o extinde în sfere ale activității lor care nu aveau nimic de-a face cu el. Aveam toate motivele să nu am încredere în Himmler, deoarece Reichsführer-ul SS nu și-a abandonat deloc intențiile de a subjuga într-o măsură sau alta organele de conducere ale industriei militare și deja în a început să facă presiuni asupra unora dintre angajații mei. El a căutat clar să mărească numărul lagărelor de concentrare și să mute pe teritoriul lor instalațiile de producție ale fabricilor militare. Fromm mi-a atras imediat atenția asupra pericolului reprezentat de propunerile lui Himmler. Curând a devenit clar că și Hitler era complet de partea mea. Chiar înainte de război, am avut imprudența să dau comenzi la zidăriile și atelierele de granit deținute de SS, iar de atunci am încercat să nu am nimic de-a face cu ele. Septembrie, Hitler a rezolvat conflictul din mine. Beneficiază și a ordonat trimiterea prizonierilor la întreprinderi militaro-industriale; Himmler a trebuit să-și modereze pretențiile cel puțin pentru o vreme. La început, directorii fabricilor s-au plâns că prizonierii au venit la ei într-o stare complet epuizată și după câteva luni au trebuit să fie trimiși înapoi în lagăr. Le-a luat cel puțin două săptămâni pentru a dobândi anumite competențe profesionale; lipseau foarte mult maeștri care să-i predea și pur și simplu nu ne puteam permite să repetăm întregul proces de învățare la fiecare câteva luni. După plângeri repetate, comandantii unităților SS care păzeau prizonierii li s-a ordonat să-i țină în condiții mai mult sau mai puțin tolerabile și să mărească rațiile de hrană. Curând am întreprins o serie de vizite de inspecție la fabricile militare și am observat imediat fețele bine hrănite și mulțumite ale prizonierilor care lucrau acolo. Un an mai târziu, însă, situația s-a schimbat, iar Hitler a decis să transfere în continuare producția de rachete către SS. Timp de mulți ani, exploatarea calcarului a fost efectuată în măruntaiele Muntelui Konstein, care face parte din masivul Harz. Înainte de război, într-un tunel amenajat prin el cu câteva zeci de lucrări perpendiculare, a fost

amenajat un depozit de substanțe chimice importante din punct de vedere strategic La decembrie , am inspectat aditurile deja mărite, în care trebuia să stabilească producția V- Prizonierii au instalat mașini pe podeaua deja betonată și au pus fire de-a lungul pereților Se uitau în gol prin mine și strângeau beretele, rupte în grabă din cap, cusute din lemn de tec albastru, în palme Nu-l voi uita niciodată pe profesorul de la Institutul Pasteur din Paris care a depus mărturie la procesele de la Nürnberg El a fost unul dintre acei prizonieri din lagărele de concentrare care au fost trimiși la această fabrică de asamblare de rachete Cu o voce uniformă, calmă, a vorbit despre condițiile inumane care domneau la "fabrica morții" El a vorbit despre chinurile săi nu atât cu ură cât cu surpriză, aparent neînțelegând ce i-ar putea transforma în astfel de monștri Efectul de șoc al vizitei lagărului este indicat și de fraza voalată în mod deliberat a unei scrieri din jurnalul biroului meu din decembrie : "În dimineața zilei de decembrie, ministrul a mers să inspecteze o nouă fabrică în munții Harz Îndeplinirea acestei sarcini dificile a necesitat conducătorii tuturor forțelor fără urmă Unii au fost atât de afectați de vizită încât au fost nevoiți să plece în vacanță pentru a restabili sistemul nervos Când îmi amintesc de evenimentele din acei ani, sunt întotdeauna cuprins de un sentiment de vinovăție Într-adevăr, în acea zi, din cuvintele gardienilor, am aflat deja că prizonierii respirau aer otrăvit, că trebuiau să doarmă pe pământ de piatră gol și umed și, prin urmare, rata mortalității în rândul lor era foarte mare Adevărat, am ordonat imediat construirea de barăci de lemn pentru prizonieri pe versantul unui munte învecinat și am alocat cantitatea necesară de materiale pentru aceasta În rest, m-am limitat la a cere comandantului lagărului și subordonaților săi să îmbunătățească imediat condițiile prizonierilor și să le dea rații duble M-au asigurat că vor urma toate instrucțiunile mele M-am calmat și nu am acordat atenția cuvenită acestei probleme timp de o lună întreagă Și numai când, la ianuarie , dr Poshman, care era responsabil de îngrijirea medicală pentru angajații din toate departamentele ministerului meu, mi-a descris situația de la uzina de asamblare de rachete Mittelwerke în cele mai sumbre tonuri, am trimis imediat unul dintre șefii mei de departamente de acolo În același timp, Poshman a luat măsurile corespunzătoare Din păcate, câteva zile mai târziu m-am îmbolnăvit grav și multe dintre angajamentele noastre s-au dovedit a fi neîndeplinite din această cauză Cu toate acestea, pe mai, Poshman mi-a raportat despre trimiterea de medici non-militari în lagărele de muncă Desigur, am început imediat să punem obstacole În aceeași zi, am primit de la Robert Ley un mesaj pe un ton extrem de nepoliticos în care a protestat aspru împotriva activităților lui Poshman Lay a susținut că îngrijirea medicală a lagărelor de muncă era responsabilitatea exclusivă a departamentelor sale din subordine și a cerut cu furie să-l disciplinez pe Poshman pentru că i-am depășit autoritatea Am scris imediat el că nu văd niciun motiv să mă supun cererilor lui Nu am făcut niciunul dintre acești pași fără acordul dr Brandt și mi-am putut justifica poziția nu atât cu considerații umane, cât cu argumente rezonabile Așa că nu mi-a părut prea mult de reacția lui Ley la scrisoarea mea Eram ferm convins că Hitler nu numai că îi va pune pe oficialii de partid pe lângă care trecusem în locul lor, ci și-i va bate joc de ei la maxim Cu toate acestea, nu am primit niciodată niciun răspuns de la Ley La rândul său, Himmler a încercat să-mi demonstreze că poate trata pe oricine, chiar și cu o persoană de rang înalt, după bunul plac La martie , a ordonat arestarea lui Wernher von Braun și a doi dintre angajații săi Șeful

Administrației Centrale a fost informat că ar fi încălcat unul dintre ordinele mele și că s-au angajat în dezvoltarea unor proiecte pur pașnice Într-adevăr, Wernher von Braun și anturajul său au discutat adesea sincer despre posibilitatea de a folosi rachete în viitorul îndepărtat pentru a livra corespondență de pe continentul european către Statele Unite și retur Le plăcea să-și dea drumul imaginației și chiar și-au făcut planuri pentru o rachetă poștală Când Hitler m-a vizitat la Klessheim, am profitat de ocazie pentru a-l face să promită că îi va elibera Dar numai o săptămână mai târziu au fost eliberați, iar timp de șase săptămâni Hitler a revenit la această poveste de mai multe ori și cu o privire îmbufnată a declarat că, dorind să-mi facă o favoare, se afla într-o poziție foarte dificilă Oricum ar fi, Himmler și-a atins scopul De acum înainte, nici liderii responsabili ai proiectului de rachetă nu s-au simțit în siguranță Au înțeles că, dacă unul dintre ei ar fi arestat din nou, nu aş putea să-i asigur eliberarea atât de repede De mult timp, Himmler a căutat să creeze un fel de îngrijorare uriașă în sistemul SS Mi s-a părut personal că lui Hitler nu-i plăcea această idee și l-am susținut cât am putut Acest lucru, aparent, a explicat de ce Himmler s-a comportat astfel în timpul bolii mele În câteva luni a reușit să-l convingă pe Hitler, iar Fuhrer-ul m-a chemat să-l susțin un proiect pentru a crea o preocupare direct subordonată conducerii SS, care include întreprinderi atât din industria minieră, cât și din industria de prelucrare El și-a justificat cererea cu un argument destul de ciudat: se spune că, sub succesorul său, ministrul de Finanțe ar putea avea dorința de a reduce drastic finanțarea SS, iar această organizație trebuie să aibă suficientă putere economică pentru a rezista acestor intenții Ceea ce mă temeam atât de mult s-a întâmplat Adevărat, am reușit să-l conving pe Hitler să noteze în mod specific în procesul-verbal al ședinței că unitățile de producție aflate sub jurisdicția lui Himmler "sunt supuse aceluiași control ca toate celelalte întreprinderi ale industriei militare, altfel sistemul unificat de furnizare a tuturor ramurilor militare a forțelor armate, create cu atâta dificultate în doi ani, se vor destrama produse " În ciuda tuturor asigurărilor lui Hitler, nu eram deloc sigur că își va apăra opinia până la capăt Himmler, fără îndoială, a aflat curând de rezultatele întâlnirii noastre și s-a grăbit să mă invite la vila lui din Berchtesgaden Reichsführer-SS-ul a exprimat uneori idei absolut fantastice, iar Hitler a declarat în mod repetat că nu a putut să-și urmeze zborul nestăpânit al gândurilor sale și că multe dintre ele l-au făcut să râdă Dar, în același timp, Himmler a avut o minte sobră și a căutat cu încăpățănare să atingă obiective politice foarte specifice La întâlniri, Himmler a fost întotdeauna politicos cu toți participanții - deși, uneori, exista sentimentul că nu se comporta destul de sincer - și a încercat să aibă unul dintre ofițerii săi constant prezent lângă el El avea, de asemenea, o calitate atât de rară pentru majoritatea asociaților lui Hitler, precum abilitatea de a recunoaște corectitudinea unui adversar În timpul dezbaterii, a acordat adesea prea multă atenție fleacurilor, a cântărit cu atenție fiecare cuvânt și a dat impresia de pedant și formalist Evident, nu-i păsa deloc de părerile celorlalți - din cauza acestui obicei al său, le părea o persoană inertă și limitată Secretariatul lui Himmler a lucrat cu claritatea unui mecanism bine uns și bine uns, care a mărturisit mai degrabă absența unor trăsături individuale pronunțate în Reichsführer SS; în orice caz, întotdeauna mi s-a părut că într-un stil de lucru exagerat de business A Speer angajații secretariatului au arătat caracterul mediocru al șefului lor Dactilografele lui nu erau

deloc drăguțe, dar se distingeau printr-o diligență și conștiinciozitate extraordinare Himmler mi-a prezentat conceptul său atent gândit, dând mărturie despre planurile sale de anvergură În timpul bolii mele, în ciuda opoziției active a lui Zaur, SS-ul a preluat întreprinderile celei mai mari asociații militaro-industriale din Ungaria, concernul Manfred Weiss Potrivit lui Himmler, ei urmau să devină nucleul organizațional al viitorului său imperiu industrial Reichsfuehrer SS mi-a cerut să-i recomand un specialist autorizat care ar putea ajuta la crearea unei preocupări atât de uriașe După o oarecare deliberare, i-am propus candidatura lui Paul Pleiger, care s-a ocupat la un moment dat de construcția de mari oțelări în cadrul programului de implementare a Planului de patru ani Pleiger era cunoscut ca un om captivant, energic și speram că, datorită legăturilor sale extinse cu industriașii, va fi capabil să-i stăpânească apetitul exorbitant al lui Himmler Dar Reichsfuehrer-ului SS nu i-a plăcut propunerea mea și, în viitor, nu mi-a mai împărtășit niciodată planurile sale Liderii SS de rang înalt precum Pohl, Juttner și Berger, în ciuda modului lor dur și fără compromisuri de a negocia, se distingeau prin acea bună natură care este de obicei caracteristică oamenilor destul de obișnuiți; erau complet lipsiți de orice caracteristică originală De la ceilalți doi apropiați ai lui Himmler, precum și de la șeful lor, a suflat rece Atât Heydrich, cât și Kammler aveau un aspect arian ideal: păr blond, ochi albaștri, un craniu alungit S-au îmbrăcat emfatic elegant, au avut bune maniere, au putut în orice moment să ia o decizie complet neașteptată pentru cei din jur și cu o perseverență de invidiat, depășind orice rezistență, pentru a-și realiza implementarea Este caracteristic că la un moment dat Himmler l-a ales pe Kammler pentru a îndeplini anumite sarcini în ciuda angajamentului fanatic al Reichsfuehrer SS față de doctrina național-socialistă în selectarea personalului pentru conducere funcții, nu era deloc interesat de experiența de partid a candidatului; Himmler căuta oameni inteligenți, energici și harnici - restul nu l-a deranjat prea mult arc , a obținut numirea unui oficial de rang înalt al departamentului de construcții al Ministerului Aviației Kammler în postul de șef al departamentului de construcții al departamentului administrativ și economic principal al SS În vara , datorită eforturilor sale, lui Kammler i s-a încredințat conducerea construcției de fabrici de rachete și poligon După aceea, am avut ocazia să mă întâlnesc cu el destul de des, iar noua secție a lui Himmler s-a arătat a fi o persoană hotărâtă, capabilă să-și calculeze fiecare pas și gata pentru orice pentru a-și atinge scopul propus Himmler l-a încărcat cu muncă, a încercat să-l prezinte pe Hitler în cea mai bună lumină posibilă cu fiecare ocazie și în curând au apărut zvonuri că Reichsfuehrer-ul SS își pregătea protejatul pentru a fi succesorul meu Mi-a plăcut prudența și mintea sobră a lui Kammler, care a fost partenerul meu în îndeplinirea multor sarcini, în virtutea poziției sale - de rival și prin origine, educație și carieră - aproape un dublu De asemenea, a crescut într-o familie bogată de burghezi, a primit studii superioare, a dat dovadă de abilități remarcabile în gestionarea construcției diverselor obiecte, a fost remarcat și a făcut carieră deloc în specialitatea sa În timpul războiului, productivitatea muncii în întreprinderile industriale depindea în mare măsură de ce contingent de muncă au primit Prin urmare, deja la începutul anilor patruzeci, principalul departament administrativ și economic al SS a început în secret să extindă rețeaua de lagăre de muncă, a căror construcție a fost realizată într-un ritm din ce în ce mai accelerat Șeful unuia

dintre departamentele Ministerului Armamentului, Schieber, în memoriul său din mai , mi-a atras atenția asupra dorinței conducerii SS de a folosi contingentele de muncă de care dispune pentru expansiunea economică În plus, Gestapo, la cea mai mică încălcare a oricăror reguli, a arestat imediat muncitorii străini care lucrau în fabricile noastre * muncitori și i-au trimis în lagăre de muncă După calculele angajaților mei, în primăvara anului , treizeci până la patruzeci de mii de muncitori erau privați de noi în acest fel în fiecare lună Prin urmare, în memoriul pe care l-am prezentat lui Hitler la începutul lunii iunie, se afirma că "industria militară nu este capabilă să reziste la reducerea anuală a contingentului de muncă cu de oameni mai ales că vorbim despre cei care, cu astfel de eforturi, au putut să-și formeze anumite abilități profesionale " Ar fi trebuit să li se ofere "cât mai curând posibil oportunitatea de a se întoarce la activitățile lor anterioare" Hitler a promis că va discuta această problemă cu Himmler și apoi va lua o decizie finală Dar Himmler, în conversațiile atât cu Hitler, cât și cu mine, a negat cu încăpățănare faptele evidente și a susținut că nimic de acest fel nu s-a întâmplat De asemenea, m-am convins că prizonierii înșiși le era foarte frică să fie din nou în lagărele aflate sub jurisdicția SS Așa că, în timpul inspecției la oțelul din Linz, mi-am atras imediat atenția, cât de liberi se plimbau prin atelierele spațioase Aici se simțeau la egalitate cu restul muncitorilor: stăteau aplecați peste mașini, târau utilaje sau schimbau câteva cuvinte cu meșterii Erau păziți nu de oameni SS, ci de soldați din unitățile armatei La vederea unui grup de douăzeci de ruși, l-am rugat pe interpret să afle dacă au vreo plângere Ca răspuns, și-au fluturat mâinile la unison Spre deosebire de slăbiții, care abia puteau să suporte prizonierii filialei Buchenwald situate în măruntaiele Muntelui Konstein, acești oameni păreau relativ bine hrăniți și, când am întrebat fără îndoială dacă ar dori să se întoarcă în lagăr, o expresie autentică a fost exprimate pe fețele lor groază Nu am mai pus întrebări Când mă gândesc acum la sentimentele mele de atunci, sunt din ce în ce mai convins că eram prea obsedat de dorința de a obține victoria într-o cursă disperată contra cronometru și nicio considerație umană nu m-ar putea face să uit de indicatorii de producție Un istoric american a spus odată că iubesc tehnologia mai mult decât oamenii Nu a greșit atât de mult: vederea unor oameni epuizați și suferinzi mi-a stârnit simpatia, dar acest lucru nu s-a reflectat în niciun fel asupra comportamentului meu Nu o dată am lăsat emoțiile să prevaleze asupra rațiunii și, în luarea deciziilor, m-am ghidat doar de considerente de oportunitate La procesele de la Nürnberg, am fost acuzat în principal că am folosit munca forțată a prizonierilor în fabricile militare Probabil, dacă aș reuși, în ciuda rezistenței lui Himmler, să măresc și mai mult numărul deținuților din lagărele de concentrare care lucrează la întreprinderile noastre și, prin urmare, să dau șansa de supraviețuire a altor mii de oameni, judecătorii ar considera că acest act nu face decât să-mi agraveze vinovăția Oricât de paradoxal sună, în acest caz aș fi de acord să mai servesc câțiva ani Trebuie să recunosc că am fost puțin îngrijorat atât de motivele care i-au mișcat pe membrii Tribunalului Internațional, cât și de posibila agravare a soartei mele printr-un act uman de facto - pur și simplu nu am văzut niciun motiv de reflecție aici Eram mult mai îngrijorat de următoarea întrebare: de ce, uitându-mă în chipurile prizonierilor, nu puteam vedea adevărata față a regimului? Atunci tot nu puteam să-l judec după legile morale; Încă uneori mă întreb cine era în realitate această persoană tânără și acum complet străină, care în

acei ani se plimba cu un pas încrezător prin magazinele combinatului siderurgic Linz sau examina unitățile de producție Mittelwerke situate în adăposturile Muntelui Konstein Cândva, în vara lui , m-a vizitat prietenul meu apropiat, Gauleiter din Silezia Inferioară, Karl Hanke Înainte, mi-a povestit multe despre bătăliile din Polonia și Franța, despre soldații și ofițerii uciși și răniți, despre cât de chinuitor de dureros să privești chinul și suferința oamenilor și l-am considerat o persoană cu inimă bună De data aceasta, s-a prăbușit literalmente pe unul dintre scaunele din piele verde din biroul meu și, bâlbâind, a început să mă implore să nu accept niciodată o invitație de a vizita lagărul de concentrare situat pe teritoriul Sileziei Superioare Gau El personal nu are niciun drept și nu poate spune ce se întâmplă acolo Nu am mai vorbit niciodată despre acest subiect cu el, sau cu Hitler, sau cu Himmler, sau cu prietenii mei apropiați Nu am încercat să aflu detalii, dar am preferat să nu știu absolut nimic despre Auschwitz - Hank, Cu siguranță vorbesc despre el De îndată ce m-a avertizat, am încercat din nou, inconștient, să mă absolv de responsabilitate Mi-am amintit de acele minute de la Nürnberg când am declarat, în fața Tribunalului Internațional, că sunt și eu implicat în crimele comise la ordinul conducătorilor Reich-ului, deoarece aparținem conducerii sale politice de vârf Nici nu puteam sustrage responsabilitatea morală, căci preferam să închid ochii la teroare și excese, pentru că îmi era teamă că atunci va trebui să trag concluziile potrivite Și nici una dintre faptele bune comise în ultimii ani de război nu poate compensa comportamentul meu imoral În plus, mi-am dat seama că mă comport imoral De aceea îmi simt încă vinovăția personală pentru Auschwitz Operațiunea Valkyrie Odată, când avionul meu sa rotit peste ruinele unei fabrici de combustibil sintetic, am fost pur și simplu uimit de acuratețea piloților de aviație aliați Am fost îngrozit la simplul gând că nu i-ar costa nimic să bombardeze toate podurile peste Rin într-o zi Experții, care au studiat cu atenție fotografiile aeriene clare și detaliate ale teritoriului plantei pline de cratere uriașe, mi-au confirmat pe deplin temerile Am trimis în grabă în zona în care erau amplasate podurile numărul necesar de grinzi de susținere din oțel pentru refacerea lor rapidă, dacă era cazul, și am comandat să fie realizate zece feriboturi Zece zile mai târziu, pe mai , i-am scris lui Jodl cu neliniște: "Bombele aruncate din aeronavele inamice au căzut în ultima vreme cu atâta densitate încât trebuie să recunoaștem că piloții lor și-au îmbunătățit semnificativ abilitățile și acum le pot distruge complet pe toate podurile de peste Rin Și în ce poziție ne vom afla dacă inamicul va întrerupe toate comunicațiile armatelor noastre staționate pe teritoriul Europei de Vest țări și să-și aterizeze trupele nu în zona Zidului Atlanticului, ci pe coasta Mării Nordului? El ar putea foarte bine să efectueze această operațiune de aterizare, deoarece aviația sa a atins deja o superioritate aeriană completă acolo În orice caz, atunci va suferi mult mai puține pierderi decât în timpul asaltului asupra Zidului Atlanticului Pe teritoriul propriei noastre țări, nu aveam formațiuni militare semnificative și mă temeam serios că evenimentele se vor dezvolta în următoarea secvență: inamicul aruncă forțe de asalt aeropurtate pe aerodromurile din Hamburg și Bremen, apoi micile sale unități au capturat porturi ale acestor orașe, unde sunt debarcate puternice grupuri de armate care, practic fără rezistență, înaintează spre Berlin Podurile de peste Rin au fost distruse, apele acestuia blochează drumul armatelor Frontului de Vest, iar armatele Frontului de Est duc lupte grele defensive și, pe deasupra, din cauza distanțelor prea mari, nu pot fi transferat la timp pentru a ajuta

garnizoana capitalei Într-un cuvânt, în presupunerile mele, am pornit de la faptul că liderii militari inamici sunt oameni de același temperament aventuros ca Hitler Și dacă Jodl mi-a spus în mod ironic în Obersalzberg că aparent am decis, pe lângă orice altceva, să câștig laurii unui strateg, atunci Hitler, dimpotrivă, mi-a luat temerile foarte în serios Pe iunie, Jodl a notat în jurnalul său oficial: "În Germania, ar trebui creată o coloană organizatorică și un sediu de noi divizii, în care turiștii să se alăture în caz de urgență Speer intenționează să producă arme pentru ei într-un ritm accelerat de turiști înseamnă aproximativ - divizii Nici Jodl, nici eu nu știam că au fost luate de multă vreme măsuri pentru a pune această idee în practică S-au elaborat chiar instrucțiuni detaliate cu privire la procedura de desfășurare a Operațiunii Valkyrie, al cărei plan a fost elaborat încă din mai Acesta prevedea mobilizarea rapidă a forțelor armatei de rezervă în cazul unor tulburări din spate Acum Hitler și-a arătat brusc interesul pentru acest plan și chiar a organizat o întâlnire la Obersalzberg pe iunie, în care, împreună cu Colonelul Stauffenberg a participat și cu Keitel și Fromm Candidatura sa pentru postul de șef de stat major al armatei de rezervă a fost propusă de nimeni altul decât adjutantul șef al lui Hitler, generalul Schmudt El credea că contele Stauffenberg va fi capabil să trezească energie în Fromm, care era deja destul de obosit și își pierduse activitatea anterioară Potrivit lui Schmudt, Stauffenberg a fost considerat pe merit unul dintre cei mai capabili și experimentați ofițeri ai Wehrmacht-ului Chiar și Hitler m-a îndemnat în mod repetat să lucrez îndeaproape cu el Stauffenberg nu și-a pierdut farmecul tinerească inițial, chiar și rănilor grave (a pierdut un braț și un ochi în față) nu i-au distorsionat aspectul și nu i-au afectat caracterul Comunicarea cu oameni atât de aparent complet diferiți precum membrii cercului format în jurul lui Stefan Gheorghe și ofițerii Statului Major General i-au lăsat o amprentă pentru totdeauna După actul său eroic, și de acum înainte asociat pentru totdeauna cu numele său, m-am gândit adesea la Stauffenberg și am ajuns la concluzia că cel mai bun lucru despre oameni ca el, Hölderlin a spus: "Personajul lor este izbitor prin nefiresc, dar nu trebuie să uităm de împrejurările care i-au forțat ascund un suflet bun și blând sub o severitate batjocorită În și iulie au mai avut loc două întâlniri Hitler, Keitel, Fromm și generalii și ofițerii care îi însoțeau s-au așezat în spațiile de locuit ale Berghof, în spatele unei ferestre uriașe de la perete la perete, cu o masă rotundă; Chiar lângă mine, Stauffenberg i-a luat locul, fără să se despartă nicio clipă de o servietă bine îndesată A vorbit în detaliu despre planul Operațiunii Valkyrie Hitler l-a ascultat cu mare atenție și apoi, după o scurtă dezbatere, a aprobat aproape toate măsurile pe care le-a propus El nu s-a opus propunerii de a transfera, în cazul izbucnirii ostilităților pe teritoriul Reich-ului, toată puterea executivă comandanților districtelor militare și de a lăsa doar dreptul de vot consultativ Gauleiters S-a afirmat în mod explicit că autoritățile de comandă ale Wehrmacht-ului puteau da instrucțiuni funcționarilor aparatului de stat și magistraților fără a cere mai întâi permisiunea liderilor locali de partid Nu știu dacă acest lucru a fost planificat din timp sau dacă totul s-a întâmplat întâmplător, dar Stauffenberg a fost departe de singurul dintre principalii generali și ofițeri implicați în conspirație care a ajuns la Berchtesgaden în acele zile După cum am aflat abia acum, atunci au luat decizia finală de a-l ucide pe Hitler, iar șeful departamentului organizatoric al cartierului general al Înaltului Comandament Suprem, generalul-maior Helmut Stief,

obținuse deja o mină cu acțiune întârziată cu o fuzibilă acidă Pe iulie, după lungi și inutile negocieri cu Keitel despre recrutarea lucrătorilor anterior rezervați, m-am întâlnit cu generalul Friedrich Olbricht pentru a discuta această problemă Ca de obicei, a început imediat să se plângă de dificultățile care au apărut din cauza divizării artificiale a Wehrmacht-ului în patru tipuri de trupe El a citat o serie de exemple concrete de necazuri flagrante și a afirmat că, dacă ar fi posibil să se revină la situația anterioară, forțele terestre vor fi imediat completate cu sute de mii de tineri soldați din rândurile forțelor aeriene A doua zi, m-am întâlnit la Complexul Berchtesgaden cu generalul de cartier Eduard Wagner, generalul pentru misiuni speciale sub șeful Statului Major General Fritz Lindemann, comandantul Corpului de semnalizare Erich Felgiebel și Helmut Stief Toți au fost implicați în conspirație, iar în lunile următoare niciunul dintre ei nu era destinat să rămână în viață Poate tocmai pentru că nicio forță nu i-a putut îndepărta de la decizia luată după o lungă ezitare de a da o lovitură de stat, erau într-o dispoziție veselă și nu voiau să recunoască gravitatea situației Cuvintele seci ale protocolului nu au reflectat nedumerirea mea față de o atitudine atât de frivolă față de situația aproape fără speranță pentru noi de pe fronturi: "Generalul Cartierului General crede că toate dificultățile pot fi depășite cu ușurință Generalii evaluează situația de pe Est Front destul de optimist și nu văd niciun motiv de îngrijorare" În urmă cu două săptămâni, Wagner a înfățișat situația în cele mai sumbre culori și, prevăzând inevitabilitatea unei retrageri ulterioare a trupelor noastre, a cerut ca liderii industriei militare să le ofere un astfel de număr arme, pe care pur și simplu nu era capabilă să le fabrice Astăzi sunt profund convins că a făcut acest lucru pentru a-i demonstra lui Hitler că armata se confrunta cu o lipsă catastrofală de arme și, prin urmare, l-a inspirat treptat cu ideea inevitabilității înfrângerii Odată, Saur, care a fost prezent la una dintre întâlniri, cu sprijinul deplin al lui Hitler, în calitate de școlar, l-a certat pe generalul de cartier, care era mult mai în vârstă decât el Acum am profitat de moment, i-am cerut scuze lui Wagner pentru comportamentul angajatului meu și l-am asigurat pe general de simpatia mea neschimbată pentru el Dar el, după cum sa dovedit, uitase de mult de acest incident, care la început l-a supărat atât de mult Am discutat în detaliu consecințele negative ale ordinelor operaționale pripite și prost concepute și am ajuns la concluzia că sediul comandamentului suprem a pierdut în mare măsură controlul asupra situației Generalul Felgiebel a spus că fiecare dintre ramurile armatei avea propriul sistem de comunicații, necesitând folosirea unui număr incredibil de soldați care le servesc și costuri suplimentare uriașe El a încercat să-i demonstreze lui Hitler că, chiar dacă am renunța la preocuparea pentru economie, ar fi totuși mult mai rezonabil să stabilem, să zicem, din Atena sau Laponia, mai mult de două linii de comunicație care leagă formațiunile forțelor terestre și aeriene forță staționată acolo cu cele mai înalte instanțe de comandă și una, dar mult mai puternică și capabilă să reziste la orice suprasarcină Hitler a respins categoric propunerea sa Folosind mai multe exemple din practica mea, am demonstrat și avantajul unui singur sistem de gestionare a producției de arme pentru toate ramurile forțelor armate Deși am discutat multe probleme cu conspiratorii cu o rară franchise pentru acea vreme, nu am reușit să aflu nimic despre intențiile lor O singură dată am bănuیت că se pregătește un fel de acțiune - dar motivul pentru aceasta nu mi-a fost dat de conversațiile cu ei, ci de remarca lui Himmler La sfârșitul

toamnei anului , în timpul șederii mele obișnuite la sediu, am ieșit să trag aer curat și l-am văzut pe Hitler mergând pe îndelete într-o haină lungă de piele La un pas în spatele lui, ușor aplecat, a mers Reichsfuehrer SS S-au oprit în apropiere, iar eu am devenit un martor involuntar al conversației lor Primul lucru pe care l-am auzit au fost cuvintele lui Himmler: "Deci, al meu Fuhrer, voi vorbi cu "eminența gri" și voi pretinde că sunt cu ei în același timp Nu te deranjează?" Hitler dădu din cap în tăcere "În mod clar, pun la cale ceva Poate le voi putea câștiga încrederea și le voi afla planurile insidioase Și dacă, Fuhrerul meu, primești informații din orice altă sursă despre conspirația iminentă, acum vei ști de ce am făcut asta Hitler a fost de acord cu un gest și, întorcându-și capul spre Himmler, a spus: "Ei bine, desigur, am deplină încredere în tine" Am încercat să aflu de la unul dintre adjutanți care se ascundea sub porecla "eminența gri" "Da, acesta este ministrul de finanțe al Prusiei Popitz!" el a răspuns Uneori mi se pare că în ajunul acestor evenimente extrem de dramatice, soarta nu hotărâse încă în cele din urmă unde trebuia să fiu pe iulie: pe Bendlerstrasse, adică în imediata apropiere a principalilor participanți la conspirație, în sediul Abwehr-ului sau în conacul Goebbels Pe iulie, Fromm, prin Stauffenberg, m-a invitat să vin la el în Bendlerstrasse trei zile mai târziu să luăm prânzul împreună și apoi să țin o scurtă întâlnire Am fost obligat să refuz, întrucât tocmai în jurul prânzului zilei de iulie trebuia să fac un raport către un public foarte respectabil, format din reprezentanți ai guvernului imperial și ai cercurilor financiare și industriale Refuzul meu nu l-a descurajat nicidecum pe șeful de stat major al armatei de rezervă, iar el a început și mai insistent să mă convingă să accept invitația lui Fromm: se spune că are mare nevoie de mine Dar îmi era teamă că după un discurs lung și probabil obositor nu voi mai putea discuta cu generalul un subiect atât de important precum situația din fabricile militare - o astfel de conversație necesita prea mult efort - și pentru a doua oară am politicos, dar a refuzat hotărât oferta lui Fromm Goebbels a pus la dispoziția participanților la întâlnire sala de conferințe a ministerului său, care a lovit cu splendoare, pictura murală în care era deja realizată de Schinkel Pe la ora unsprezece am urcat pe podium, uitându-mă în jur la vreo două sute de oameni încremeniți în așteptări tensionate: toți miniștrii, secretarii de stat și oficialii de rang înalt care se aflau în acel moment la Berlin au venit să-mi asculte raportul - într-un cuvânt, toate elita politică metropolitană Am început cu ceea ce atunci a devenit aproape ritual și am proclamat aproape peste tot chemarea lucrătorilor din frontul de acasă să depună toate eforturile și să asigure nevoile Wehrmacht-ului Am rostit-o pur mecanic, fără nici un patos, și pe un ton nu mai puțin casual am început să vorbesc despre situația din industria militară Graficele și diagramele atârinate pe pereți au permis celor prezenți să-și facă o idee concretă asupra volumului producției de arme Cam în aceeași perioadă în care mi-am terminat raportul și Goebbels mi-a preluat locul pe podium pentru a-și ține discursul de încheiere ca stăpân al casei, un vuiet a rupt liniștea în cartierul general al lui Hitler de lângă Rastenburg Acest lucru a detonat încărcarea textului unui dispozitiv exploziv transportat acolo de Stauffenberg în servietă Dacă rebelii ar fi dat dovadă de mai multă promptitudine, ar putea nu numai să încerce asupra lui Hitler, ci și să-i aresteze pe aproape toți miniștrii Reich-ului și mulți angajați superiori ai departamentelor lor Pentru aceasta, ar fi de ajuns să-l trimiți pe renumitul locotenent cu zece soldați la Ministerul Propagandei Goebbels nu bănuia încă nimic și, după ce a

coborât de pe podium, ne-a invitat pe Funk și pe mine în biroul lui Recent, de îndată ce ne-am adunat toți trei, am început imediat să vorbim despre oportunități ratate sau încă nefolosite de a mobiliza resursele din spate De această dată am început să discutăm și despre această problemă, când dintr-o dată s-a auzit dintr-un difuzor atârnat de perete: "Domnul ministru este chemat de urgență de la sediu Dr Dietrich este la aparat Goebbels apăsă tasta: - Treci la biroul meu Apoi s-a dus la un birou imens și a ridicat telefonul: "Dr Dietrich? Goebbels ascultă Tentativă de asasinare a Fuhrer-ului? Ce? Deci, Fuhrer-ul este în viață? Ei bine, în casa lui Speer, desigur Ceva detalii deja cunoscute? Fuhrer-ul presupune că aceasta este munca lucrătorilor din "Organizația Todt"?!" Dietrich, se pare, nu a mai putut continua conversația, iar Goebbels, cu un regret evident, a apăsă pe pârghii Nu știam încă că explozia de la sediul lui Hitler a însemnat începutul Operațiunii Valkyrie, planul căruia conspiratorii discutaseră sincer de câteva luni încoace chiar și cu Hitler La urma urmei, formal, a fost vorba doar de mobilizarea unor părți ale armatei de rezervă pentru a combate tulburările din spate "Nu a fost suficient", m-am gândit pe scurt, când Goebbels ne-a povestit pe scurt conținutul conversației sale cu Dietrich și a declarat încă o dată fără echivoc că suspiciunea a căzut asupra lucrătorilor din "organizația Todt" La urma urmei, dacă această presupunere va fi confirmată, Bormann va începe imediat să țese din nou intrigi și să dizolve tot felul de bârfe pentru a-mi păta în sfârșit reputația Goebbels era deja extrem de enervat că nu puteam să-i răspund cu adevărat la întrebările despre dacă acești oameni au fost supuși unor verificări amănunțite și dacă a fost stabilit un control strict asupra lor la sediu I-am spus doar că câteva sute de muncitori erau lăsați în "Zona interzisă nr " în fiecare zi de către gardieni, deoarece erau însărcinați să întărească pereții și acoperirile buncărului lui Hitler De aceea, Hitler a ales temporar clădirea din placaj de tip bară care mi-a fost alocată pentru întâlnirile operaționale În lipsa mea, era atât de gol și, de altfel, în nicio altă cameră a sediului nu se putea aduna un număr mare de oameni Goebbels m-a privit acuzator și, clătinând din cap, a spus că, cu o atitudine atât de frivolă față de măsurile de securitate, ar fi destul de ușor să pătrunzi în acest teritoriu aparent cel mai protejat din lume "Atunci, ce rost are să înființezi bariere și să verifici documentele la fiecare pas?" exclamă el, de parcă omul responsabil cu securitatea lui Hitler ar fi într-adevăr printre noi După aceste cuvinte, Goebbels s-a grăbit să plece: el, ca și mine, nici măcar o tentativă asupra Fuhrerului nu l-a putut elibera de îndatoririle sale directe În minister, mă aștepta deja fostul adjutant al lui Hitler din forțele terestre, iar acum comandantul uneia dintre unitățile de primă linie, colonelul Engel M-a interesat foarte mult părerea lui cu privire la propunerea prezentată de mine într-unul dintre memorii de a numi un fel de "al doilea dictator" Se presupunea că unul dintre liderii militari de vârf înzestrați cu puteri de urgență, fără ezitare și fără teama de a submina autoritatea cuiva, va pune capăt confuziei și va simplifica la maximum structura organizatorică a Wehrmacht-ului Din punct de vedere mecanic, am datat memoriul în al douăzecilea iulie, deși l-a întocmit în urmă cu câteva zile și a exprimat în el idei pe care le-a discutat în detaliu cu principalii participanți la conspirație Nici nu mi-a trecut prin cap să fac un act atât de elementar precum să sun la sediu și să aflu toate detaliile Aparent, am înțeles că apelul meu va provoca și mai multă confuzie acolo, în plus, am simțit că nu merită să-mi reamintesc încă o dată - până la urmă,

suspiciunea de a comite o tentativă a căzut asupra lucrătorilor dintr-o organizație subordonată mie După prânz am avut o întâlnire cu trimisul Clodius al Ministerului de Externe, iar după o gură rapidă de mâncare, am început să discut cu ei problema "asigurării unei aprovizionări neîntrerupte cu ulei românesc" În mijlocul conversației, Goebbels a sunat Nu m-am așteptat niciodată să aibă o voce atât de răgușită, tremurând de emoție: "Te rog să-ți părăsești toate treburile și să vii imediat la mine! Nu, nu pot spune nimic la telefon " Bineînțeles, am întrerupt imediat întâlnirea și, pe la ora cinci, am condus până la clădirea maiestuoasă care se înălța chiar la sud de Poarta Brandenburg - conacul ministrului Propagandei Goebbels m-a întâlnit în pragul biroului său situat la etajul doi și m-a uimit imediat cu o veste absolut uimitoare: "S-a raportat de la cartierul general că avea loc o lovitură de stat militară în tot Reich-ul Situația este foarte grea și mi-aș dori să fii alături de mine chiar acum Sunt predispus la decizii pripite, iar tu ești o persoană mai echilibrată și, la nevoie, poți oricând să mă corectezi Trebuie să ne gândim la fiecare pas pe care îl facem " Această veste m-a entuziasmat nu mai puțin decât Goebbels Mi-am amintit imediat că m-am întâlnit în mod repetat cu mulți lideri militari și, indiferent despre ce vorbim - despre situația fără speranță pe toate fronturile, debarcarea în Normandia efectuată cu succes de Alianții Occidentali, superioritatea covârșitoare a Armatei Roșii sau o scădere semnificativă a producției de combustibil - de pe buzele noastre și cazul suna declarații foarte dure împotriva lui Hitler L-am condamnat în unanimitate pentru diletantism, decizii fără sens, insulte neconveniente și umilințe ale generalilor care dețin posturi de comandă, constantă remanierea personalului cu disponibilizări și retrogradări Adevărat, nu mă așteptam în niciun fel ca Stauffenberg, Olbricht, Stief și ofițerii din anturajul lor să încerce să răstoarne regimul nazist Mai degrabă, o persoană atât de impulsivă și de temperament iute precum Guderian ar putea ridica o rebeliune Mai târziu s-a dovedit că Goebbels știa deja la acel moment: ancheta a stabilit nevinovăția completă a lucrătorilor din "organizația Todt" în încercare, iar suspiciunea a căzut acum asupra lui Stauffenberg Dar Goebbels nu mi-a spus nimic și nici măcar nu a considerat necesar să mă informeze despre recenta lui conversație cu Hitler Mi s-a părut atunci că, oricât de nobile ar fi motivele conspiratorilor, acțiunea lor într-un moment atât de dificil nu poate avea decât consecințe catastrofale pentru noi Prin urmare, Goebbels putea conta pe deplin pe sprijinul meu M-am dus la fereastra cu vedere la stradă și am rămas uluit: soldații cu echipament complet de marș - căști pe cap, grenade la centură, mitraliere gata în mâinile lor - s-au împărțit în grupuri mici, îndreptându-se rapid spre Poarta Brandenburg Apoi au instalat mitraliere acolo și au blocat trecerea tuturor tipurilor de transport Doi soldați stăteau la intrarea în parcul Tiergarten L-am sunat pe Goebbels, el a aruncat scurt o privire pe fereastră și s-a retras repede în dormitorul alăturat biroului Prin ușa întredeschisă, am văzut cum cu mâinile tremurânde a luat mai multe fiole dintr-o cutie mică și le-a băgat în buzunarul jachetei Simțindu-mi privirea, s-a întors și, cu greu să-și stăpânească entuziasmul, a mormăit: - În caz de urgență Goebbels a trimis un adjutant să afle ce ordine specifice primiseră soldații, dar ei au refuzat să vorbească cu el Potrivit adjutantului, unul dintre militarii care păzeau intrarea în parc a mormăit degajat printre dinți: "Nimeni nu va intra aici și nimeni nu va pleca de acolo" Goebbels a apelat cu febră numărul de telefon, încercând să facă legătura cu diverse instituții de partid și

de stat Din informațiile primite, amândoi am fost amețiți Așa că, de exemplu, a aflat că nu numai părți din garnizoana din Potsdam, ci și trupele din multe districte militare s-ar fi apropiat de Berlin Eu, în ciuda atitudinii extrem de negative față de încercare lovitură de stat, a căzut brusc în apatie și a perceput evenimentele care se petreceau în jurul său cu un sentiment ciudat al completei lui neparticipări la ele Goebbels, pe de altă parte, era vizibil nervos, deși a încercat să se stăpânească Părea să declare clar că era convins de inevitabilitatea înfrângerii rebelilor, deși, când de ceva vreme poziția noastră a părut aproape fără speranță, s-a încurajat clar Ministrul Propagandei a fost oarecum încurajat de faptul că conspiratorii nu i-au oprit telefonul și nu au intrat la radio cu un apel către popor Goebbels a ajuns la concluzia că au ezitat și au ezitat să ia măsuri decisive Într-adevăr, era cu totul de neînțeles de ce rebelii nu au preluat controlul centrelor de comunicații, deși, judecând după planul întocmit în câteva săptămâni și clar programat la timp, intenționau nu numai să-l aresteze pe Goebbels, ci și să ocupe Berlinul centrală telefonică, biroul central de telegrafie, principalul centru de comunicații SS, Casa Radio și emițătoarele sale de emisie situate în jurul capitalei Un pluton de soldați ar fi fost suficient pentru a-l aresta pe Goebbels Nu am fi putut rezista - în conacul ministrului propagandei erau doar câteva pistoale Goebbels ar fi refuzat cu siguranță să se conformeze și ar fi luat otravă; nu degeaba ținea la îndemână fiole de cianura de potasiu În acest fel, conspiratorii ar scăpa cu ușurință de cel mai capabil și periculos adversar al lor Puteam folosi doar trupele SS la dispoziția lui Himmler și considerate cele mai de încredere pentru a înăbuși rebeliunea Cel mai uimitor lucru este că în aceste ore decisive, Goebbels nu l-a putut contacta în niciun fel Reichsführer-ul SS a dispărut brusc undeva, iar Goebbels nu și-a putut explica în niciun fel comportamentul L-a suspectat chiar pe Himmler de trădare, iar acuzațiile sale la fel de grave împotriva Reichsführer-ului SS și a ministrului de Interne au fost pentru mine cea mai convingătoare confirmare a precarității poziției noastre Se pare că nici Goebbels nu avea prea multă încredere în mine În orice caz, înainte de a forma din nou numărul de telefon al vreunei instituții, mi-a cerut brusc să intru în camera alăturată Apoi mi-a devenit complet clar că nu avea atât de mult nevoie de sprijinul meu, cât tocmai am decis să aibă grijă de mine; în plus, acum printre suspiecții în organizarea asasinatului se număra și șeful imediat al lui Stauffenberg Fromm Goebbels știa despre prietenia mea cu comandantul armatei de rezervă, pe care nu-l numea de multă vreme decât un "dușman al partidului" Mi-am amintit imediat acest lucru și, luându-mi rămas bun de la Goebbels, am cerut să fiu conectat la centrul de telefonie de pe Bendlerstrasse "General-colonelul Fromm nu este pe loc", a fost răspunsul Mai târziu am aflat că Fromm, care fusese arestat de rebeli, era închis în camera de lângă biroul lui "Pune-mă pe adjutantul lui", i-am cerut și am aflat că numărul lui nu a primit răspuns - Atunci cu generalul Olbricht Vocea lui plăcută se auzi imediat în receptor "Ce este cu dumneavoastră, domnule general? În ciuda gravității situației, nu mi-am schimbat obiceiul și, ca de obicei, i-am vorbit pe un ton de glumă "Eu și Goebbels am avut o mică întâlnire aici, eram pe cale să plec - lucruri, știi, multe, - și asupra ta: soldații nu mă vor lăsa să ies " Olbricht s-a grăbit să-și ceară scuze: "A fost o greșeală Nici măcar nu ai fost menționat Acum mă voi ocupa de tot" Eram pe cale să-i pun o întrebare, dar deja se auzeau bipuri scurte în membrană Nu i-am spus lui Goebbels în detaliu despre conversația noastră Conținutul și intonația lui mărturiseau relațiile

mele de prietenie cu Olbricht, iar Goebbels putea foarte bine să presupună că suntem de acord Atunci ar înceta complet să aibă încredere în mine În timp ce vorbeam cu Olbricht, adjunctul Gauleiter al șahului Berlinului a venit la Goebbels și i-a spus literalmente următoarele: cunoștința lui, un anume Hagen, care a servit anterior în batalionul de gardă care izolase cartierul guvernului, garantează că comandantul său, Maiorul Remer, este un național-socialist convins Hagen l-a adus deja pe Roemer aici pe o motocicletă, iar acum maiorul așteaptă o audiență în sala de așteptare El, spun ei, vrea să primească o explicație personal de la ministrul Propagandei Goebbels m-a invitat din nou imediat la el Era ferm convins că va reuși să-l câștige pe maiorul de lângă el și, dintr-un motiv oarecare, a vrut să facă acest lucru fără greș în prezența mea Goebbels a subliniat că l-a informat deja pe Hitler despre viitor conversație, iar el așteaptă cu nerăbdare rezultatele acesteia la sediu și este gata să vorbească cu maiorul în orice moment Când Roemer a apărut în pragul biroului, Goebbels s-a calmat vizibil și nu mai era într-o stare atât de entuziasmată și nervoasă S-ar părea că a reușit să se convingă că rezultatul rebeliunii este o concluzie ieșită dinainte, ceea ce înseamnă că nici în propria sa soartă nu se prevăd schimbări drastice Cu toată înfățișarea, a încercat clar să arate că nu trebuie să supradramatizeze situația și că în câteva minute va deveni complet clar: tentativa de lovitură de stat eșuase complet Goebbels ia amintit imediat lui Roemer de jurământul pe care îl depusese Maiorul a răspuns că, într-adevăr, a jurat credință Führerului și partidului, dar după moartea lui Hitler a fost obligat să îndeplinească ordinele numai ale locotenentului general von Haze și atunci Goebbels a dat cel mai convingător argument: "Führer-ul este în viață!" Goebbels a vorbit continuu, nepermițându-i lui Roemer uluit să-și revină: "El este în viață! Acum câteva minute vorbeam cu el! O cabală de generali ambițioși a încercat o lovitură de stat militară! Cum îndrăznesc ei ! Istoria nu a cunoscut niciodată o crimă atât de odioasă!" Vestea că Hitler era în viață l-a scutit pe maiorul jenat de toate îndoielile A zâmbit și s-a uitat atent la noi, de parcă ar aștepta confirmarea unor astfel de cuvinte încurajatoare pentru el Goebbels ia amintit de momentul istoric și de enorma responsabilitate față de istorie, care acum stă o povară grea pe umerii lui puternici; ei spun că soarta rareori oferă o astfel de șansă și trebuie să încerci să nu o ratezi Expresia lui Remer s-a schimbat instantaneu, iar cel care îl privea în acele secunde putea fi sigur că Goebbels învingase Acum, ministrul Propagandei și-a prezentat principalul atu: "Vă voi oferi acum ocazia să vorbiți cu Führer-ul, dar rețineți: el poate anula ordinul superiorului dumneavoastră imediat" Goebbels rosti ultimele cuvinte cu un strop de dispreț Nu a fost greu să sunați la sediul central: la un moment dat, de la conacul Goebbels a fost pusă o linie specială de comunicație la distanță lungă Nici măcar un minut nu trecuse până când Hitler a răspuns la telefon, iar Goebbels, subliniind pe scurt situația, i-a înmănat telefonul lui Roemer Maiorul recunosc imediat vocea Führerului A stat involuntar în atenție și cum s-a încheiat repetat: "Așa este, Führerul meu Așa este! Mă supun, Führerul meu! Apoi Goebbels a ridicat din nou telefonul, iar Hitler i-a spus cum s-a încheiat conversația cu Roemer: toate unitățile militare din Berlin sunt trecute la dispoziția maiorului, care este obligat să urmeze cu strictețe instrucțiunile ministrului propagandei Astfel, putem spune că motivul înfrângerii conspiratorilor a fost prezența unui singur cablu telefonic deservit Goebbels a decis să ia imediat contramăsuri active și a ordonat ca toți soldații batalionului de gardă să fie adunați în

grădina conacului său Cu toate acestea, era încă prea devreme să vorbim despre înăbușirea completă a rebeliunii Prin urmare, pe la șapte seara, Goebbels a comandat un mesaj radio despre încercarea nereușită asupra lui Hitler și a subliniat în el că Fuhrer-ul trăiește și și-a reluat deja atribuțiile Conspiratorii au plătit scump pentru nehotărârea lor și neglijarea progreselor tehnologice precum telefonul și radioul În mod neașteptat, s-a dovedit că ne-am bucurat devreme de victorie Sosirea unei brigăzi de tancuri în Piața Ferbellinskaya, care a refuzat să se supună ordinelor lui Roemer, a pus imediat la îndoială succesul acțiunilor noastre Comandantul acesteia a declarat că era subordonat numai generalului-colonel Guderian "Pentru cea mai mică neascultare - executare pe loc!" - și-a încheiat scurtul discurs laconic și în mod armat Goebbels nu avea ce să se opună acestei unități cu echipaj complet, echipată după standardele timpului de război și, prin urmare, posedă o putere de luptă enormă Prin urmare, soarta noastră depindea atunci complet de poziția comandantului său Încă nu era clar pe ce parte se aflau tancurile Goebbels și Roemer nu au exclus ca și Guderian să fi fost implicat în conspirație Dar îl cunoșteam bine pe comandantul brigăzii, colonelul Bolbrinker, și am încercat imediat să-l contactez telefonic Răspunsul lui m-a liniștit: a adus tancuri în piață pentru a înăbuși rebeliunea Între timp, batalionul de gardă, format în principal din soldați de altădată, s-au aliniat în grădina conacului, iar Goebbels, înainte de a ieși la ei, cu un îngâmfat a spus cu o privire: "Dacă reușesc să-i conving, consideră că am câștigat Acum uitați-vă cum îi împlânzesc " Era deja întuneric, doar o rază de lumină care cădea de la ușa întredeschisă în grădină a rărit întunericul Ministrul Propagandei s-a comportat foarte încrezător și, în general, s-a comportat de parcă victoria ar fi fost deja câștigată și laurii învingătorului i-ar fi aparținut singur astăzi Totuși, trebuie să-i dăm cuvenția: a reușit instantaneu să atragă atenția Discursul lui, care a fost, în esență, doar un set de fraze goale și cuvinte generale, i-a atins surprinzător de profund pe soldați M-am uitat cu atenție în fețele lor și mi-am dat seama că discursul lui Goebbels le-a făcut o impresie foarte puternică Pe la unsprezece, colonelul Bolbrinker a apărut în camera alocată mie și a spus că Fromm, care fusese eliberat din arest, intenționează să efectueze, de fapt, linșarea conspiratorilor căzuți în mâinile lui Mi-am dat imediat seama că, făcând asta, nu avea decât să atragă suspiciuni grave; în plus, credeam că numai Hitler avea dreptul să decidă soarta acestor oameni La începutul primei, am mers cu Roemer și Bolbrinker pe Bendlerstrasse pentru a împiedica execuția În mijlocul Berlinului, cufundat în întuneric, luminat puternic de faruri - își scosese recent scuturile de camuflaj - clădirea OKW care stătea în curtea camioanelor a făcut o impresie ireală și complet înfiorătoare Părea că aici se filmează un film și razele lui Jupiter au luminat peisajul instalat în pavilionul întunecat Clădirea părea și mai uriașă din cauza umbrelor lungi, asemănătoare unei săbii La intersecția de pe Tiergartenstrasse, un ofițer SS i-a făcut semn șoferului meu să oprească la bordura trotuarului Sub copaci, aproape imposibil de distins în întuneric, înconjurat de mulți oficiali juniori SS, stăteau în picioare șeful RSHA, Kaltenbrunner, și faimosul eliberator al lui Mussolini, Otto Skorzeny Niciunul dintre ei nu a pocnit călcâiele, ca de obicei, cu o privire accentuată jovială, în semn de salut, doar și-au plecat în tăcere capetele și, în general, au încercat să rămână discreți: vorbeau aproape în șoaptă și mai ales acum păreau participanți la o ceremonie de doliu I-am explicat lui Kaltenbrunner: că a venit aici pentru a-l

împiedica pe Fromm să reprime câțiva dintre principalii participanți la conspirație. Mă așteptam ca Kaltenbrunner și Skorzeny, dacă nu l-ar ataca pe vechiul rival al SS, armata, cel puțin să nu-și ascundă jubilația, pentru că în această situație forțele terestre chiar s-au pătat de rușine. Dar, ca răspuns, am auzit că aceste evenimente, în general, nu-i privesc în niciun fel: "În niciun caz nu vom efectua nicio acțiune fără acordul comandamentului armatei și, cu atât mai mult, nu ne propunem să încălca drepturile sale și apoi, până la urmă, curtea marțială și-a dat deja verdictul." Kaltenbrunner a procedat apoi cu prea multă grabă pentru a mă asigura că unitățile SS nu primiseră ordin să înlăture rebeliunea sau să execute sentința tribunalului. Acesta, spun ei, le-a interzis oamenilor săi chiar să treacă pragul clădirii OKB, întrucât acest lucru ar putea înrăutăți relațiile deja extrem de tensionate cu armata. Dar în curând a devenit clar că liderii de rang înalt SS așteaptă pur și simplu un moment favorabil și nu urmau în niciun caz să fie ghidați în continuare de aceste considerații tactice. În câteva ore, aparatul punitiv SS a efectuat percheziții generale și arestări în tot Reich-ul. În primul rând, ofițerii forțelor terestre care au participat la conspirație au fost în mod firesc reprimăți. Kaltenbrunner abia terminase de vorbit când o silueta gigantică a unui bărbat a apărut pe fundalul unei clădiri puternic luminate. Îmbrăcat într-o uniformă de înălțime enormă, generalul se apropia de noi cu un pas greu. L-am recunoscut imediat pe Fromm și, luându-mi repede rămas bun de la Kaltenbrunner, m-am grăbit să-l întâlnesc pe comandantul armatei de rezervă. "Rebeliunea este înăbușită", a spus Fromm, pronunțând cu atenție fiecare cuvânt și s-a simțit că cu greu se stăpânește pe sine. - Am transmis deja ordinele relevante la sediul raioanelor militare. De ceva vreme am fost lipsit de posibilitatea de a-mi îndeplini atribuțiile oficiale. Eram închis într-o cameră alăturată biroului meu și ofițerii de la sediul meu au făcut-o. Furia și anxietatea erau clare în vocea lui întărită. În mod clar, încerca să justifice execuția grăbită a mai multor conspiratori. "Am considerat este de datoria lui să-i aducă la curtea marțială. Fromm a tăcut o clipă, apoi, cu o voce abia auzită, deprimată, a spus: "Generalul Olbricht și șeful meu de stat major, colonelul Stauffenberg, nu mai trăiesc." Fromm a vrut cu siguranță să vorbească cu Goebbels și nu am reușit niciodată să-l conving să-mi viziteze mai întâi ministerul. Generalul-colonel a insistat să se întâlnească cu Goebbels, deși atât el cât și eu am înțeles foarte bine că nu ar trebui să apară acum în conacul ministrului Propagandei. Între timp, comandantul arestat al Berlinului, generalul Hase, fusese deja adus acolo. În prezența mea, Fromm a subliniat pe scurt situația și i-a cerut lui Goebbels să-l pună în legătură cu cartierul general. În loc să răspundă, Goebbels, pe un ton care nu accepta obiecții, i-a spus să aștepte într-una dintre camere și abia apoi a format numărul de la centrală a ministerului său. Apoi a cerut să fie lăsat în pace, iar după o conversație cu Hitler care a durat mai bine de douăzeci de minute, a părăsit biroul și a ordonat unuia dintre soldați să stea de veghe lângă camera în care se afla Fromm. În toiu noapții, Himmler, complet evaziv, și-a făcut apariția și, deși nimeni nu l-a întrebat, a început imediat să explice îndelungul lui absentă în detaliu. Se pare că a fost ghidat de o tactică anti-revoltă încercată și testată: dacă în capitală începe o lovitură de stat, înalții oficiali ar trebui să stea departe de ea și să pregătească imediat contramăsuri eficiente. Goebbels pare să fie destul de mulțumit de explicația lui. Era într-o dispoziție excelentă, iar când a început să vorbească despre evenimentele care aveau loc la Berlin, a

căzut literalmente în euforie Goebbels i-a demonstrat lui Himmler cu povestea sa, care conținea o mulțime de detalii inutile, că el a fost cel care, fără niciun sprijin din afară, a reușit să stăpânească situația: "Dacă ar fi acționat mai abil! Până la urmă, ei au fost într-o poziție mult mai avantajoasă decât suntem noi! Și ce atuuri aveau în mână! Și cât de ridicol s-au comportat! Încerc să mă imaginez în locul lor! Ar fi trebuit să ocupe Casa Radio și să înceapă să transmită chiar dacă era o minciună deliberată Și mi-au pus o santinelă la ușă, dar mi-au permis calm să iau legătura cu Fuhrer-ul și să lansez o activitate furtunoasă Ei nici măcar nu mi-am oprit telefonul! Să ratezi o astfel de șansă Altfel, nu îi poți numi amatori! Goebbels a continuat spunând că conspiratorii s-au bazat prea mult pe obiceiul de mult stabilit în mintea ofițerilor și soldaților germani de a se supune oricărui ordin fără îndoială Dar tocmai de aceea tentativa de lovitură de stat a fost sortită eșecului dinainte "La urma urmei, au uitat", a spus el cu satisfacție, "că statul național-socialist i-a învățat pe germani un mod de gândire independent și acum înțeleg politica Nu îi mai poți forța să se supună cu blândețe unei cliche de generali Nu mai sunt marionete" Goebbels a tăcut brusc, apoi a spus clar că sunt de prisos aici: "Acum, dragă Speer, vă rog să ne lăsați în pace Trebuie să vorbesc cu Reichsfuehrer-ul despre ceva Noapte bună" Pe iulie, șefii principalelor departamente guvernamentale au fost invitați la sediu pentru a participa la ceremonia solemnă de felicitare a lui Hitler Mi s-a ordonat literalmente să-i iau pe Zaur și Dorsh cu mine, deși restul miniștrilor au sosit fără adjuncții lor Hitler i-a întâmpinat pe toți pe rând cu o cordialitate ostentativă și doar el mi-a strâns mâna cu dezinvoltură și nu a spus nici măcar un cuvânt Dintr-un motiv necunoscut, oamenii din cercul lui interior m-au evitat acum: de îndată ce am apărut într-unul din incinta sediului, au tăcut la unison și au încercat sfidător să nu se uite în direcția mea Adjutantul lui Hitler Schaub, care era responsabil de legătura cu agențiile civile, mi-a spus: "Acum știm cine se află exact în spatele acestei tentative de asasinat" - și a plecat în grabă, de parcă i-ar fi fost teamă că voi începe să pun întrebări Încă nu am reușit să-mi dau seama de nimic Dar m-a alarmat mai ales faptul că Zaur și Dorsha au fost invitați la un ceai de noapte fără mine Dimpotrivă, Keitel, care a căzut recent în disfavore - demisia sa, se părea, era deja o concluzie dinainte - după ce iulie a devenit din nou unul dintre cei mai apropiați oameni de Hitler Se dovedește că, de îndată ce Keitel, aruncat pe fereastră de un val de explozie, s-a ridicat în picioare în acea zi, el, văzând ușa lui Hitler ruptă din balamale în deschidere, s-a repezit lui strigând "Fuhrerul meu, ești în viață, ești în viață!" Apoi, încălcând toate etichetele, l-a îmbrățișat strâns pe Hitler și chiar a încercat să-și curețe uniforma de funingine Este destul de evident că Hitler nu putea refuza acum serviciile unui om care și-a exprimat atât de violent sentimentele loiale În plus, Hitler a decis că Keitel, ca nimeni altcineva, va putea să se răzbune crunt pe conspiratori: "Field Marshal aproape că a murit el însuși Nu-i va cruța " A doua zi, Hitler mi-a vorbit neașteptat destul de favorabil, iar cei apropiați i-au urmat imediat exemplul Pe un ton amabil, m-a invitat la o întâlnire la care au participat și Keitel, Himmler, Bormann și Goebbels Hitler, ca de obicei, a împrumutat în liniște ideea altcuiva și a anunțat numirea lui Goebbels "comisarul Reich pentru mobilizare totală" Lui Hitler nu i-a trecut niciodată prin cap să menționeze că această propunere era cuprinsă în memoriul pe care i l-am trimis acum două săptămâni Tentativa de asasinat nereușită și eșecul tentativei de lovitură de

stat pentru o vreme l-au trezit din nou energie clocotită, fiecare gest al lui a demonstrat hotărâre, iar ceea ce Goebbels și cu mine încercam să realizăm de mai bine de un an s-a dovedit a fi acum posibil de realizat în doar câteva minute. La finalul întâlnirii, Hitler a început din nou să vorbească despre evenimentele din ultimele zile. Cu o voce jubilatatoare, a declarat că schimbarea radicală mult așteptată în cursul ostilităților se apropie, pentru că locul trădătorilor îndepărtați de la cele mai înalte posturi de comandă va fi de acum înainte ocupat de generali mai talentați. Semnificația raționamentului suplimentar al lui Hitler s-a rezumat la următoarele: el înțelege pe deplin de ce Stalin l-a împușcat pe Tuhacevsky și pe adepții săi. În acest fel, Stalin a reușit venirea la conducerea forțelor armate a unor lideri militari mai tineri, care nu erau împovărați cu experiență în serviciul în armată. El - Hitler - a considerat anterior acuzațiile făcute la procesele desfășurate la Moscova în ca fiind false, dar în lumina evenimentelor din iulie și-a schimbat punctul de vedere și, deși nu are date concrete, nu exclude posibilă cooperare secretă între Statul Major General al Germaniei și Rusiei. Toți au fost unanim de acord cu el. Am fost impresionat în special de Goebbels. El a turnat literalmente slop asupra generalilor Wehrmacht-ului - erau atâtea batjocuri și dispreț în cuvintele sale. Am încercat să mă cert cu el, dar m-a întrerupt scurt. Hitler a ales să nu se amestece în disputa noastră. Vestea că comandantul Corpului de semnalizare, generalul Felgiebel, se număra printre conspiratori, a provocat o nouă criză de furie în Hitler. Și-a exprimat suspiciunile împotriva lui cu o voce ruptă de furie, dar cu o strop de complezență. Mesajul, parcă, a confirmat temerile lui Hitler, iar acesta s-a bucurat sincer de acest lucru: "Acum știu de ce în acești ani nu am reușit să-mi pun în practică planurile grandioase de cucerire a Rusiei. Peste tot sunt trădători! Dacă nu erau ei, am fi câștigat de mult! Acum pot sta în fața curții istoriei cu conștiința curată! Este imperativ să aflăm dacă Felgiebel a stabilit o legătură telegrafică cu Elveția și dacă da, va deveni clar cum obțin rușii informații despre toate planurile mele și ar trebui să fie interogată folosind toate mijloacele! Această poveste mi-a confirmat din nou nevinovăția! Când am susținut că Wehrmacht-ul nu ar trebui să aibă o singură comandă, nimeni nu a fost de acord cu mine. Este imposibil să concentrăm conducerea forțelor noastre armate într-o singură mână. E prea periculos! Acum, sper că înțelegeți de ce am ordonat formarea a cât mai multe divizii SS? Și mi-am atins obiectivul, deși toată lumea din jur mi-a pus spițe în roți." Apoi Hitler i-a atacat din nou pe conspiratori cu atacuri furioase și a declarat că îi va extermina pe toți și va eradica trădarea din corpul ofițerilor. Apoi și-a amintit de cei care nu fuseseră vreodată de acord cu el și i-a clasat imediat printre conspiratori. Deci, potrivit lui, Schacht a perturbat în mod deliberat producția de arme și, din păcate, a cedat prea des în fața convingerii sale și a fost în general prea moale. Hitler a ordonat arestarea imediată a lui Schacht și a adăugat pe un ton amenințător: "Vom spânzura și pe Hess, ca aceste vite, acești criminali în uniforme de ofițer. Cu el a început totul, a dat naștere trădării în rândurile noastre și le-a dat exemplu. După un acces atât de furtunos, Hitler s-a liniștit puțin și a început să vorbească în detaliu despre tentativa de asasinat, despre modul în care a refuzat targa și, deși cu greu, și-a făcut drum spre buncărul său, despre schimbările care urmau și despre aceea victorie era din nou aproape. După înăbușirea rebeliunii, s-a simțit din nou încrezător în abilitățile sale, a căzut în euforie și, din nou, l-am crezut cu ușurință. După cum știți, viața lui Hitler a

fost salvată de faptul că până pe iulie nu au avut timp să termine decorarea interioară a noului său buncăr și pentru o întâlnire operațională au ales o structură ușoară din lemn destinată mie, în care erau ferestre și uși de asemenea larg deschise. În spațiul închis al unei încăperi subterane, după o explozie atât de puternică, niciunul dintre cei prezenți nu ar fi supraviețuit. Acest buncăr, în opinia mea, ar trebui privit ca un fel de simbol. În exterior, semăna cu o piramidă egipteană, dar în esență era un bloc uriaș de beton fără ferestre, punctat cu dungi în zig-zag și ca un bolovan, rotunjit la colțuri și marginea superioară, unde aerul proaspăt nu pătrundea și unde betonul armat, cinci-pereții groși de un metru, finisați în interior sub stejar închis, lăsau foarte puțin spațiu util. În această criptă, Hitler a trăit, a lucrat și a dormit. Avea sentimentul că, cu această grosime de beton armat monolit așezat cu așchii de oțel, el s-a îngrădit literalmente de lumea exterioară pentru a se răsfăța în vise nebunești singur cu el însuși. Am profitat de șederea mea la sediu și în seara zilei de iulie i-am făcut o vizită de adio lui Zeitzler, care fusese demis din funcția de șef al Statului Major. Zaur sa forțat să meargă cu mine. Conversația noastră a fost întreruptă de apariția adjutantului lui Zeitzler, locotenent-colonelul Smend, care a fost condamnat la moarte câteva săptămâni mai târziu. A venit să raporteze la întoarcerea dintr-o călătorie de afaceri. Zaur a bănuit imediat că ceva nu este în regulă și mi-a șoptit: "Ați văzut cum se uitau unul la altul? Ei vorbeau clar unul cu altul." Am răspuns furios: "Nu." Când în cele din urmă a plecat și am rămas singuri, s-a dovedit că Smend se dusesse la Berchtesgaden cu sarcina de a lua toate documentele din seiful Statului Major Zeitz-Schier, parcă apropo, a vorbit despre acest episod și despre în cele din urmă m-a convins că conspiratorii nu-l lăsaseră să intre în planurile lor. Nici nu am aflat dacă Zaur și-a exprimat presupunerile lui Hitler. Trei zile mai târziu, pe iulie, am zburat de la sediu la Berlin. În capitală, am aflat că SS-Obergruppenführer Kaltenbrunner căuta cu insistență o întâlnire cu mine, el nu fusese încă la mine. Durerea la picior s-a înrăutățit și am fost forțată să o iau culcat. Kaltenbrunner mi-a aruncat o privire atentă și am simțit imediat amenințarea care emana de la el. El a explicat imediat scopul sosirii sale: "Într-unul dintre seifurile de pe Bendlerstrasse, am găsit o listă de membri ai viitorului cabinet întocmit de conspiratori. Sunteți enumerat în ea ca ministru al armamentului. A început să afle dacă știți de intenția lor de a-mi păstra postul anterior, dar a vorbit pe un ton politic și a fost, ca de obicei, foarte politic. Curând a încetat să-mi mai pună întrebări și a scos din servietă documente care conțineau un plan elaborat de rebeli pentru reorganizarea puterii executive și a sistemului de comandă și control al forțelor armate. Probabil a fost întocmit de un ofițer, deoarece s-a acordat o atenție deosebită structurii organizatorice și de comandă a Wehrmacht-ului. Nu numai toate cele trei ramuri ale forțelor armate erau subordonate unui fel de mare Stat Major, ci și comandantul armatei de rezervă, care trebuia să conducă și producția de arme. În schema organelor de control al industriei militare aflate în subordinea lui, mi-am găsit numele de familie bine scris cu majuscule într-una din celulele hârtiei de pânză: "Armament: Speer." De sus, unul dintre conspiratorii sceptici a scris: "Dacă funcționează" - și a pus un semn de întrebare îndrăzneț lângă el. Îndoiala pe care și-a exprimat-o și refuzul meu de a veni pe Bendlerstrasse pe iulie m-au salvat de la o arestare aproape sigură. Destul de ciudat, dar Hitler în conversațiile cu mine nu a atins niciodată acest subiect. Desigur, chiar și atunci mă gândeam la

posibilul meu comportament în cazul unei victorii a rebelilor Dacă mi-ar oferi să rămân în postul de ministru al armamentului, probabil că aş fi de acord, dar aş stipula un termen limită a îndatoririlor lor oficiale pentru o perioadă de tranziție strict definită Știind atunci ceea ce știm acum despre principalii participanți la conspirație și despre motivele nobile care i-au mișcat, cu siguranță aş deveni susținătorul lor și aş putea coopera cu ei pentru o vreme În același timp, tocmai de aceea aş fi fost cu greu de acord să rămân în guvern în cazul victoriei lor; la urma urmei, aparținem elitei conducătoare a regimului nazist și înțelegerea adevăratei sale naturi pur și simplu nu mi-ar fi permis, din motive morale, să ocup vreun post de conducere în Germania post-hitlerică În acea zi, oficiali de rang înalt s-au adunat în sălile de conferință ale tuturor ministerelor din Berlin pentru a-și declara loialitatea necondiționată față de Fuhrer Peste tot, această procedură nu a durat mai mult de douăzeci de minute Niciodată până acum nu m-am simțit atât de încrezător pe podium și am ținut probabil cel mai nefericit discurs din viața mea De obicei, am încercat să evit frazele formulate și apelurile pline de patos excesiv, dar de data aceasta am glorificat cu voce tare măreția lui Hitler, mi-am jurat credința mea de nezdruccinat în victorie și pentru prima dată mi-am încheiat discursul cu exclamația "Sieg heil!" Anterior, nimeni nu mi-a cerut o manifestare atât de sinceră a sentimentelor loiale și, în general, orice supunere era contrară gustului și temperamentului meu De aceea m-am simțit nesigur, pentru că știam că m-am compromis fără speranță și, la figurat vorbind, am pășit pe calea care duce spre nicăieri Totuși, temerile mele erau bine întemeiate Au existat multe zvonuri despre soarta mea Unii au susținut că sunt arestat, alții cu un aer peremptoriu au declarat că pedeapsa cu moartea pronunțată asupra mea a fost deja executată - semn sigur că opinia publică ascunsă încă considera poziția mea destul de precară Dar toate îndoielile au fost risipite ca fumul când Bormann m-a invitat să vorbesc pe august la o întâlnire a lui Gauleiters din Posen Publicul era încă sub impresia evenimentelor din iulie și, deși chiar faptul de a fi invitat aici ar fi trebuit să mă reabilita complet în ochii lor, totuși aproape că mi-au declarat boicot Printre mulți Gauleiters adunați în Posen, mă simțeam destul de singur Atitudinea liderilor de top de partid față de mine a fost cel mai bine exprimată de remarca aruncată degeaba a lui Goebbels: "Acum știm de ce parte este Speer" În iunie, producția de arme a atins cel mai înalt nivel De data aceasta m-am hotărât să nu-i enervez pe Gauleiters și Reichsleiters cu discuții pe teme generale, înrăutățindu-mi astfel situația deja dificilă, dar am preferat să aduc asupra lor un șir de cifre care caracterizează succesele noastre și, de asemenea, să le povestesc despre noile programe grandioase fiind efectuată la ordinele directe ale lui Hitler Când am povestit despre cât de mult echipament militar nefolosit este depozitat în depozitele Wehrmacht-ului, publicul s-a animat vizibil, iar Goebbels a exclamat cu voce tare: "Sabotaj, cel mai pur sabotaj!" După iulie, conducătorii Reichului au căutat peste tot trădarea, conspirația și mașinațiunile insidioase ale dușmanilor secreți Oricum ar fi, raportul meu a făcut o impresie destul de puternică asupra Gauleiters Din Posen au mers la sediu, unde a doua zi Hitler le-a vorbit la cinema Deși poziția mea nu mi-a permis să intru în acest cerc, Hitler mi-a cerut să particip și eu la întâlnire În acea zi, am ales să iau un loc în rândul din spate Hitler a vorbit pe larg despre consecințele evenimentelor din iulie, a atribuit din nou eșecurile noastre trădării unui număr de ofițeri ai forțelor terestre, a pictat viitorul într-o lumină trandafirie și, după

cum s-a menționat în procesul-verbal, a declarat că " nu fusese niciodată atât de sigur pe sine" Anterior, toate eforturile lui au fost zadarnice din cauza sabotajului ascuns, dar acum cabala criminală a fost demascată, iar înfrângerea rebelilor poate avea un efect favorabil asupra rezultatului ostilităților Hitler a repetat literalmente cuvintele pe care le spusese imediat după tentativa de asasinat într-un cerc restrâns al apropiaților săi Trebuie să mărturisesc că, în ciuda faptului că în adâncul sufletului meu am înțeles toată prostia raționamentului lui Hitler, eram gata să-l cred - vorbea cu pasiune și abnegație - când deodată au răsunat fraze care m-au coborât imediat din rai la pământ și nu a permis să se angajeze în mai multă autoînșelare: "Dacă poporul german va fi învins în această luptă, este doar din cauza slăbiciunii sale Aceasta va însemna că nu a suportat testul trimis de istorie și că trebuie să dispară de pe fața pământului Spre surprinderea mea, Hitler, contrar obiceiului său de a nu celebra niciodată public meritele oamenilor apropiați, mi-a lăudat activitățile Aparent, el a înțeles că într-o astfel de dispoziție a Gauleiters cu greu puteam continua să lucrez la fel de fructuos ca înainte și, prin urmare, a considerat necesar să îndepărtiez toate îndoielile cu privire la loialitatea mea El, parcă, a demonstrat ierarhilor de partid că după iulie atitudinea lui față de mine nu s-a schimbat deloc Am profitat de această împrejurare și am încercat să-i ajut pe cei dintre angajații și cunoscuții mei care au fost supuși represiunii Zaur, în schimb, nu a disprețuit să devină informator și, profitând de șederea sa la cartierul general, l- a denunțat pe Hitler generalului Schneider și colonelului Fichtner, care dețineau funcții înalte în departamentul de armament al forțelor terestre Motivul arestării lui Schneider a fost o declarație presupusă auzită de Zaur de la el despre incapacitatea lui Hitler de a evalua problemele tehnice, iar pentru arestarea lui Fichtner, acuzația nefondată împotriva sa a fost suficientă: el, spun ei, nu a contribuit în mod adecvat la producția de noi tipuri de tancuri, deși Hitler chiar la începutul războiului, a insistat să înceapă producția lor la scară largă Totuși, Hitler era departe de a fi convins că amândoi s-au făcut vinovați de sabotaj intenționat și, când am mijlocit pentru ei, a fost imediat de acord cu argumentele mele și a ordonat eliberarea lor cu condiția ca nici generalul, nici colonelul să nu mai ia poziții în departamentul armamentului forțelor terestre Cât de mult credea Hitler în lipsa de încredere a corpului de ofițeri, m-am convins urmărind reacția lui la mesajul primit pe august de la sediul Frontului de Vest Comandantul său șef, feldmareșalul Kluge, a plecat într-o călătorie de inspecție la Armata a -a cu trei zile mai devreme și orice contact cu el a fost pierdut timp de multe ore Când Hitler a aflat că feldmareșalul era însoțit doar de un adjutant care avea un walkie-talkie cu el, nu se mai îndoia că au mers la o întâlnire prestabilită cu reprezentanții Aliaților pentru a discuta cu aceștia condițiile predării trupelor Frontului de Vest Și doar un raid aerian puternic l-a împiedicat pe mareșal să-și ducă la îndeplinire planul insidios Hitler l-a revocat imediat pe Kluge din postul său și a ordonat ca mareșalul să fie chemat la cartierul general Apoi a sosit un mesaj că Kluge murise de un atac de cord pe drum, iar Hitler, invocându-și instinctul, a ordonat Gestapo-ului să examineze cadavrul cu cea mai mare atenție S-a dovedit că Kluge luase otravă Hitler s-a bucurat și a declarat că acum este pe deplin convins de implicarea lui Kluge în conspirație, deși mareșalul l-a asigurat pe Fuhrer în scrisoarea sa de sinucidere că este gata să-și dea viața pentru el În același timp, am văzut rapoartele lui Kaltenbrunner despre

interogatoriile conspiratorilor întinse pe o masă mare pentru hărți operaționale din buncărul lui Hitler și, profitând de relațiile de prietenie cu unul dintre adjutanții Fuhrerului, le-am rugat să mi le dea pt două nopți, căci mă temeam că mărturia unuia dintre arestați poate fi folosită împotriva mea. La urma urmei, după iulie, orice critică exprimată mai devreme a fost considerată o manifestare a sentimentelor defetiste. Cu toate acestea, protocoalele nu conțineau nicio informație compromițătoare. Gestapo-ul nu putea decât să mă acuze de faptul că tocmai cu mâna mea ușoară viitorii rebeli au început să-i numească pe cei care erau gata să fie de acord cu Hitler în tot, din cercul său interior, "manichini chinezi". Pe aceeași masă zăcea în toate aceste zile un morman de fotografii. Le-am luat automat și le-am pus imediat înapoi, pentru că în fotografia de sus am fost imediat lovită de trupul unui bărbat atârnat pe spânzurătoare în halat de prizonier și pantaloni de uniformă cu dungi generale largi. Un ofițer SS care stătea în apropiere a explicat pe un ton amabil: "Acesta este Witzleben. Vrei să-i vezi pe ceilalți?" Seara am fost invitați să urmărim execuția conspiratorilor filmată pe film. Știam că nu voi putea privi cu calm ecranul și m-am grăbit să refuz invitația sub pretextul că sunt supraîncărcat de afaceri. Nu era nici măcar un ofițer al Wehrmacht-ului printre mulți oameni în uniforme negre SS sau costum civil care se repeziră în sala de cinema. Sub presiunea aliaților occidentali. Când la începutul lunii iulie i-am sugerat lui Hitler ca în locul membrilor "colegiului celor trei" care își manifestaseră total nepotrivire, să-i încredințeze lui Goebbels conducerea unei mobilizări totale, nu mi-am putut imagina că în câteva săptămâni m-ar găsi într-o poziție inegală cu el - suspiciunile ridicate împotriva mea de implicare în conspirație mi-au subminat semnificativ autoritatea. În plus, un număr tot mai mare de lideri de partid au pus eșecurile noastre pe seama acțiunilor insuficient active ale partidului în rezolvarea multor probleme. Dacă ar fi voia lor, întregul personal de comandă al Wehrmacht-ului ar fi format doar din membri de partid. Gauleiters și-au exprimat în mod deschis regretul că în conducerea SA nu a putut supune Reichswehr-ul și au crezut că a sosit momentul să ajungă din urmă și să pună în practică ideea lui Ryom pentru a crea o "Armata Poporului"; după înțelesul lor, educația la timp a corpului ofițerilor în spiritul național-socialismului ar fi prevenit înfrângerile din ultimii ani. Acum credeau că ar trebui să se ocupe cel puțin cu seriozitate de sfera politică și economică și să oblige instituțiile statului, ca noi toți, să respecte cu blândețe directivele partidelor. La doar câteva săptămâni după întâlnirea celor mai înalte grade ale partidului de la Posen, Tike, șeful Comitetului Principal pentru Producția de Armament, mi-a prezentat un memoriu în care se spunea că "gauleiteri, comandanți de unități SA și alte liderii de partid, fără nicio notificare, încearcă să se amestece în treburile întreprinderilor". Drept urmare, "directorii lor s-au trezit, parcă, într-o dublă subordonare". Multe guverne ale industriei militare "au cedat presiunilor, ceea ce a dus în cele din urmă la confuzie totală". Plini de ambiție și energie violentă, Gauleiters au fost încurajați în toate felurile posibile de nimeni altul decât de Goebbels, care s-a simțit brusc nu atât de ministru al Reichului, cât de lider de partid. Cu sprijinul lui Bormann și Keitel, el a efectuat de fapt chemarea către Wehrmacht a întregii populații mai mult sau mai puțin potrivite pentru această populație, și era de așteptat ca el să nu asculte niciun argument rezonabil și să înlăture rezerva unei părți semnificative a personalului fabricilor militare. Acest lucru, la rândul său, le va aduce munca în pragul eșecului. Pe

august am anunțat șefilor de departamente intenția mea de a transfera producția de armament către gauleiteri: mi-am dat seama că nu le mai pot rezista. Acum eram foarte conștient de lipsa mea de apărare, deoarece, la fel ca majoritatea miniștrilor, am fost lipsit de posibilitatea de a-mi exprima lui Hitler părerea mea despre intențiile ierarhilor de partid. A evitat cu sânguință conversațiile pe orice subiect care era neplăcut pentru el. Prin urmare, am decis că ar fi mai oportun să-i expun pretențiile mele în scris. M-am opus intenției Partidului de a subjuga întregul sistem de producție industrială. Pe septembrie, i-am trimis lui Hitler o scrisoare, în care, de altfel, i-am povestit în detaliu despre trucurile la care au recurs autoritățile de partid pentru a-și atinge scopul prețuit de a mă retrage din funcția de ministru al armamentului. Am scris că evenimentele din iulie "au dat naștere la o neîncredere și mai mare față de industriași care cooperau cu mine". Partidul este încă dominat de opinia că cercul meu interior este format din oameni "reacționari, îngusti din punct de vedere economic și ostili partidului". De asemenea, am citat în mesajul meu declarațiile sincere ale lui Bormann și Goebbels că sistemul de management al industriei militare pe care l-am creat și, în primul rând, ministerul meu sunt "un refugiu pentru reacționarii extremi din rândul liderilor economiei". La finalul scrisorii, am subliniat că "nu pot să-mi continuu cu succes activitățile dacă ei continuă să le evalueze pe baza criteriilor politice de partid". Am arătat că sunt gata să accept intervenția autorităților de partid în producția de arme numai dacă sunt îndeplinite două condiții. În primul rând, atât Gauleiteri, cât și consilierii lor economici trebuie să-și coordoneze mai întâi toate deciziile în probleme legate de producția de produse militare cu mine: "Lipsa unei subordonări clare va duce la o iresponsabilitate totală". În al doilea rând, i-am cerut lui Hitler să sprijine din nou A. Speer eu: "Este necesar să se decidă dacă sistemul actual de management economic, bazat pe încredere deplină în industriași, trebuie păstrat în viitor, sau dacă trebuie reorganizat complet. Convingerea mea profundă este că șefii întreprinderilor ar trebui să-și păstreze toate puterile anterioare. Am încheiat scrisoarea cu o solicitare de a nu schimba organizarea producției militare care a trecut testul în practică, și doar de a lua o decizie adecvată, "care va face și clară în ce direcție se va dezvolta economia". Pe septembrie, i-am transmis mesajul meu lui Hitler. A citit-o cu atenție și, fără să scoată un cuvânt, a apăsă butonul de apel. A apărut imediat la ușa adjutantului, acesta a ordonat să predea scrisoarea lui Bormann. În același timp, el a instruit secretarul său, împreună cu Goebbels, care se afla atunci la sediu, să discute conținutul acesteia. Asta a însemnat înfrângerea mea completă. Hitler era până atunci prea obosit pentru a se implica într-o discuție despre o problemă despre care avea o idee destul de vagă. Câteva ore mai târziu, Bormann m-a invitat în biroul lui, situat la doar câțiva pași de buncărul lui Hitler. Aspectul lui obișnuit - cămașă cu gâtul deschis, bretele mulate - contrasta puternic cu ținuta elegantă a ministrului propagandei. Goebbels a declarat imediat că, conform decretului lui Hitler din iulie, eram obligat să mă supun lui, iar el, la rândul său, urma să profite din plin de puterile largi care i-au fost acordate. Bormann a fost de acord cu el și a subliniat că intenționează să oprească orice încercare de a-l influența pe Hitler. Conversația devenea din ce în ce mai neplăcută: Bormann era în mod deschis nepolitic, iar Goebbels arunca din când în când amenințări scurte. Am cules roadele propriei mele inițiative: în mod neașteptat pentru mine, s-a transformat într-o alianță între Goebbels

și Bormann Hitler tot nu a reacționat la cererile mele, deși două zile mai târziu și-a exprimat din nou favoarea față de mine, fără nicio rezerve semnând proiectul de apel către directorii fabricilor pe care l-am întocmit, care, în esență, conținea aceleași propuneri ca și în scrisoarea mea. Într-o situație normală, aceasta ar echivala cu o victorie asupra lui Bormann și Goebbels. Dar atunci Hitler nu a mai folosit autoritatea de neclintit în partid. Cei mai apropiați asociați ai săi pur și simplu nu au acordat atenție gestului său și au continuat să comită arbitrări și să se amestece în procesele economice: aparatul de partid se descompusese deja în mare măsură până atunci, iar aceste fenomene nu puteau decât să afecteze comportamentul liderilor săi. Ei nu mai considerau necesar să urmeze cu strictețe instrucțiunile lui Hitler. Desigur, el însuși a purtat o anumită parte din vina pentru pierderea autorității sale. La urma urmei, Goebbels a cerut să i se permită să mobilizeze cât mai mulți oameni în Wehrmacht, am susținut că acest lucru ar afecta negativ producția de arme, iar Hitler a dat dovadă de neputință totală, deoarece nu a putut alege una dintre cele două opțiuni. El a sprijinit mai întâi o parte, apoi pe cealaltă, și a dat ordine contradictorii, până când, în cele din urmă, bombardarea intensă a orașelor germane și înaintarea de neoprit a armatelor inamice au soluționat disputa noastră și au făcut ca orice discuție despre declinul autorității lui Hitler să fie complet superflua. Evenimentele politice și intrigile neconținute m-au epuizat atât de mult încât am început să percep orice plecare din Berlin ca pe o vacanță. Prin urmare, am început curând să plec în deplasări de inspecție în diverse sectoare ale frontului în speranța că, având nu atât informații oficiale, cât informații de primă mână, pot influența deciziile individuale ale sediului. Când mă gândesc acum, ajung la concluzia că nici mesajele mele, nici rapoartele scrise nu au avut efectul dorit. De exemplu, mulți generali din prima linie m-au îndemnat să compensez pierderile lor în arme și echipamente militare - până la urmă, fabricile noastre militare, ca și înainte, lucrau aproape la capacitate maximă. Dar nici Hitler, nici Himmler, care fusese numit comandant-șef al armatei de rezervă, nu au vrut să asculte niciun argument rezonabil și s-au încăpățânat să adere la punctul de vedere că trupele care se retrăgeau deja s-au predat moral inamicului și, prin urmare, - aici au folosit o expresie foarte caracteristică - "lasă aceste unități militare și continuă să sângereze". Potrivit lui Hitler și Himmler, ar fi trebuit înlocuiți * au format în grabă așa-numitele divizii de grenadieri ai poporului. M-am convins de consecințele dezastruoase ale poziției pe care au apărut-o când am vizitat una dintre unitățile diviziei de tancuri de antrenament staționate lângă Bitburg, la sfârșitul lui septembrie. Comandantul său testat în luptă mi-a arătat zona în care, din cauza lipsei de experiență a echipajelor de tancuri ale brigăzii nou formate, se întâmplase o tragedie. Chiar și în marș, din cauza deteriorării trenului de rulare, zece dintre cele treizeci și doi tocmai livrate unități Panther au eșuat. Ofițerii sediului de brigadă efectuaseră o recunoaștere extrem de ineptă a zonei deschise, iar formația lor a venit sub focul unei baterii americane de tunuri antitanc, care a lovit-o, parcă trăgea în practică, cu foc direct și a distrus cincisprezece mai multe Pantere. "Și totul pentru că echipajele nu au învățat încă cum să le gestioneze corect. Oh, dacă băieților mei cu experiență li s-ar fi dat aceste tancuri, ar fi făcut așa ceva! se plânge căpitanul. I-am descris acest incident lui Hitler și la final, cu o ironie neascunsă, am remarcat că "reaprovizionarea unităților militare are adesea un efect mult mai mare decât formarea de noi

formațiuni" Povestea mea nu a avut niciun efect asupra lui Hitler La una dintre întâlnirile operaționale, el a spus că în timpul serviciului său în infanterie a câștigat o experiență neprețuită și acum este ferm convins de următoarele: soldații monitorizează cu atenție siguranța armelor lor doar dacă știu că nimeni nu le va compensa pierderile În alte călătorii, m-am convins că deja se încercau să ajungă la o înțelegere cu inamicul în anumite sectoare ale Frontului de Vest Nu departe de Arnheim, l-am întâlnit pe generalul SS furios Bitriha Cu o zi înainte, al -lea corp Panzer al său a îndreptat o divizie aeriană engleză Cu toate acestea, chiar și în timpul luptei, el a fost de acord cu comandantul ei și a permis britanicilor să nu evacueze spitalul de campanie, rămânând în spatele liniei frontului Dar apoi funcționarii de partid au organizat linșarea piloților britanici și americani care se aflau acolo Toate eforturile lui Bitrich au fost în zadar Reproșurile ascuțite care ieșeau de pe buzele lui au făcut o impresie puternică asupra partidului, fie și doar pentru că au fost vorbite de un general SS Fostul adjutant al lui Hitler din forțele terestre, iar acum comandantul Diviziei Infanterie staționat lângă Düren, colonelul Engel, pe riscul și riscul său, a convenit cu inamicul să transfere răniții între bătălii în locuri mai sigure Nu avea sens să încep să vorbesc despre astfel de înțelegeri la sediu, pentru că aveam deja ocazia să mă convin că Hitler le considera o manifestare de "lașitate" În prezența noastră, el a vorbit în mod repetat cu batjocură despre "falsele tradiții cavalești ale corpului ofițerilor prusaci" și a susținut că cruzimea cu care ambele părți se luptă pe frontul de Est creează un sentiment de deznădejde în soldat și, prin urmare, îi întărește lupta spirit - la urma urmei, în condiții atât de grele nici nu i-ar trece prin cap să se lase ghidat de considerații mai mult sau mai puțin umane În memoria mea, Hitler o singură dată, deși extrem de reticent, a acceptat să încheie un acord cu inamicul La sfârșitul toamnei anului , comanda forțelor navale britanice a permis ca garnizoanele germane să fie evacuate liber din insulele aparent complet blocate ale Mării Egee pe teritoriul Greciei continentale Navele care transportau soldații noștri au trecut în vederea navelor engleze Ca răspuns, comanda trupelor germane a promis să întărească formațiunile care apără Salonic pe cheltuiala acestor unități și să țină orașul până la apropierea diviziilor britanice După ce a discutat despre această acțiune propusă de Jodl, Hitler a remarcat iritat: "Nu vom mai face astfel de compromisuri" În septembrie , gauleiterii ținuturilor vestice, comandantii unităților de primă linie staționați acolo și proprietarii de fabrici se așteptau ca armatele aliaților occidentali să profite de deplina lor superioritate în forțe și să lanseze în curând o ofensivă largă Oricine a păstrat chiar și un mic simț al realității nici nu și-a putut imagina că trupele germane, care aproape că nu aveau arme grele și erau epuizate în lupte, își puteau opri atacul și, cu atât mai mult, era imposibil crede într-un nou, de data aceasta salvând nu pentru inamic, ci pentru noi "miracol pe Marna" Competența ministerului meu includea pregătirile pentru distrugerea tuturor instalațiilor industriale din teritoriile pe care le părăsim Pe Frontul de Est, ordinul lui Hitler era deja în vigoare "când se retrage, lasă pământul ars în urmă" De îndată ce armatele Aliaților Occidentali, după ce s-au așezat pe coasta Normandiei, au început să avanseze, Hitler a dat, fără nici cea mai mică ezitare, o directivă similară trupelor Frontului de Vest La început, el a fost ghidat de considerații pur operaționale, deoarece intenționa să îngreuneze aducerea de provizii în pozițiile avansate ale inamicului, să folosească centrale electrice și conducte

de gaz pentru a repara echipamentele militare eșuate și să-l împiedice să creeze fabrici militare în teritoriile ocupate în viitor. În timp ce sfârșitul războiului era încă departe, am recunoscut corectitudinea lui Hitler, dar intențiile lui și-au pierdut orice sens în momentul în care a devenit evident că înfrângerea Germaniei era inevitabilă. Situația complet fără speranță m-a determinat să fac totul pentru ca consecințele devastatoare ale războiului să nu aibă un efect fatal asupra redresării economice. În mod neașteptat, am reușit să-l conving destul de ușor pe Hitler, care în fiecare zi a insistat din ce în ce mai înverșunat să facă acțiuni distructive. Întrucât el a susținut întotdeauna că toate teritoriile ocupate de inamic vor fi returnate în viitorul apropiat, m-am referit imediat la cuvintele sale și am demonstrat că instalațiile de producție disponibile acolo trebuie păstrate și, după retragerea trupelor inamice, refolosite pentru producerea de produse militare. Evoluția evenimentelor de pe frontul de vest l-a forțat pe Hitler să-mi asculte argumentele. De îndată ce trupele americane au străbătut prima linie a apărării noastre și au înconjurat Cherbourg, el a hotărât pe iunie că, "în ciuda dificultăților temporare de transport cauzate de situația de pe front, toate capacitățile de producție ale întreprinderilor franceze ar trebui să fie pe deplin încărcate". Astfel, Hitler a permis șefului administrației militare să nu-și execute ordinul de forțat evacuarea în Germania a unui milion de francezi în cazul unei operațiuni de debarcare reușite de către aliați. El a avut în vedere muncitorii și personalul tehnic al unui număr de fabrici care anterior nu au fost supuse deportării. Curând însă, Hitler a vorbit din nou despre necesitatea distrugerii întregii industrii franceze. Pe august, când trupele aliate care înaintau dinspre nord-vest erau încă destul de departe de Paris, am reușit să obțin acordul lui Hitler pentru a nu distruge, ci doar pentru a suspenda temporar munca la fabricile situate în zonele amenințate. Dar era absolut imposibil să-l forțez pe Hitler să ia o decizie de principiu în această problemă și de fiecare dată a trebuit să-l conving că cu siguranță vom returna aceste teritorii. Nu mă credeam, iar acest argument destul de uzat a început să mă dezguste treptat. Când, la sfârșitul lunii august, trupele inamice s-au apropiat de zăcămintele de minereu de fier de la Brie și Longwy, situația s-a schimbat imediat, căci în Lorena a fost efectiv anexată la Reich și pentru prima dată, așa cum spune, am invadat zona subordonată direct Gauleiterului. Orice încercare de a-l convinge să nu provoace nicio distrugere înainte de a se retrage era sortită eșecului și, prin urmare, m-am îndreptat direct către Hitler, care m-a instruit să păstrez intacte toate zăcămintele de minereu de fier și întreprinderile industriale și să transmit instrucțiunile corespunzătoare Gauleiterului. La mijlocul lunii septembrie, Röchling m-a informat la Saabruken că centrala electrică care furnizează energie stațiilor de pompare a minelor din spatele liniei frontului se afla pe teritoriul nostru și, în termeni foarte precauți, a cerut permisiunea de a nu întrerupe alimentarea de înaltă tensiune încă intactă linia. Mi-am dat imediat acordul și am susținut, de asemenea, propunerea comandantului uneia dintre unitățile din front de a continua alimentarea cu curent la cei capturați de inamicul Lüttich, astfel încât spitalul de campanie și spitalul situat acolo să nu fie închise din lipsă de electricitate. Câteva săptămâni mai târziu a trebuit să decid soarta industriei germane. A ei conducătorii, desigur, nu ardeau nicidecum de dorința de a-și distruge fabricile și fabricile; destul de neașteptat, mai mulți Gauleiteri s-au alăturat punctului lor de vedere. A urmat o perioadă

destul de ciudată din viața mea, marcată de conversații ambigue, pline de aluzii și omisiuni ascunse; aceste conversații au fost o încercare de a afla adevăratele păreri ale interlocutorului Uneori exista chiar și sentimentul că ești provocat în mod deliberat, forțându-te să vorbești prea sincer și fiecare cuvânt pe care l-ai spus se putea întoarce cu ușurință împotriva ta M-am hotărât să fiu sigur pentru orice eventualitate, iar într-un raport către Himmler cu privire la călătoria mea pe front din - septembrie, am subliniat că întreprinderile situate în imediata vecinătate a liniei frontului, deși nu în totalitate, continuă să produce produsele necesare Pentru a-l convinge de corectitudinea argumentelor mele, am dat următorul exemplu concret: orașul Aachen era într-o zonă amenințată și totuși una dintre fabricile de acolo mai producea patru milioane de cartușe pe lună, care erau trimise în loturi direct în fața Am subliniat că ar fi oportun să nu se oprească producția lor până în ultimul moment, chiar dacă această întreprindere a fost supusă focului de artilerie, și am recomandat insistent să nu se evacueze cocsificările din Aachen: stocurile de cărbune extras acumulat acolo sunt necesare pentru Sistemul de încălzire din Köln, iar proviziile primite zilnic ca produs secundar, mai multe tone de benzen sunt folosite pentru a satisface nevoile Wehrmacht-ului Dacă echipamentul este demontat la centralele situate în zona frontului, atunci oficiile poștale se vor închide inevitabil și liniile de comunicații militare ale trupelor staționate în această zonă vor eșua în același timp, cu referire la deciziile anterioare ale lui Hitler, le-am trimis o telegramă Gauleiters cerând ca toate instalațiile industriale să fie păstrate intacte și intacte Deodată situația s-a schimbat din nou După ce m-am întors din această călătorie la Berlin, am decis să petrec câteva zile în hotelul nostru departamental pentru specialiști tehnici de pe Wannsee, iar acolo Liebel, șeful biroului central, m-a informat că în toate ministerele Hitler a ordonat ca o politică a pământului ars să fie realizată în Germania Știind că în camere se pot instala microfoane, am ieșit în grădină și ne-am întins pe șezlongurile așezate pe gazon; ziua nu era caldă de toamnă, soarele era fierbinte și iahturile alunecau încet de-a lungul suprafeței ca o oglindă a lacului, scânteind de strălucire Hitler nu dorea ca germanii să trăiască în teritoriile ocupate de inamic - acesta era, potrivit lui Liebel, adevăratul sens al ordinului său Iar cei care riscau totuși să rămână acolo au fost nevoiți să tragă o existență mizerabilă în condiții complet inumane Trebuia nu numai să arunce în aer întreprinderile industriale, centralele de gaz și centralele electrice, ci și să incendieze casele țărănești, să sacrifice animalele, să distrugă proviziile alimentare, precum și toată documentația necesară pentru emiterea cardurilor alimentare și procesarea conturilor bancare, toate actele de stare civilă și agende de adrese Hitler a refuzat categoric să salveze chiar și monumentele arhitecturale care supraviețuiseră după raidurile aeriene și și-a propus să distrugă vechile castele, bisericile, clădirile teatrelor de teatru și operă de pe fața pământului La insistențele lui Hitler, la septembrie, Völkischer Beobachter a publicat un editorial sunet care lăuda și chiar glorifica în toate privințele aceste acte de vandalism: "Nici o ureche care să crească pe pământul german nu ar trebui să dea hrană inamicului, nici un cuvânt ar trebui să audă de pe buzele germane și niciun german nu îndrăznește să-i întindă o mână de ajutor Fie ca toate podurile să fie distruse și toate drumurile blocate - fie ca inamicul să simtă ura sfârșitoare peste tot și pretutindeni, fie ca moartea să-l pândească peste tot și pretutindeni În zadar am încercat

să trezesc în Hitler simpatia pentru germani, care au fost nevoiți să-și părăsească locurile natale împotriva voinței lor Astfel, în raportul meu, am descris situația lor astfel: "În regiunea Aachen, mulțimi de oameni epuizați, nefericiți, printre care sunt mulți bătrâni și copii, la fel ca refugiații din Franța în , răătăcesc nimeni nu știe unde Dacă și mai mulți oameni ar trebui evacuați, ar putea provoca un haos înimaginabil și, prin urmare, ar trebui să se abțină de la a lua decizii pripite în această problemă evacuare " L-am îndemnat pe Hitler "să facă o călătorie în regiunile vestice ale Reichului și să vadă cu ochii tăi ce se întâmplă acolo Oamenii așteaptă acest act de la tine" Dar Hitler nu mi-a urmat niciodată apelul Dimpotrivă, de îndată ce a aflat că Kreisleiter din Aachen Schmeer a încercat să evite măsurile violente de evacuare a populației, a ordonat imediat să-l îndepărteze din postul său, să fie expulzat din partid și trimis ca soldat pe front Nu avea sens să încerc să-l conving pe Hitler să-și anuleze ordinele și, pentru orice acțiune independentă, nu aveam autoritatea necesară Dar m-am alarmat atât de mult încât imediat, fără nicio pregătire, am dictat textul telegrammei, pe care Bormann, după ce s-a înțeles cu Hitler, urma să o trimită la opt Gauleiters din ținuturile vestice În acea telegramă, nu am pomenit într-un cuvânt ordinele recente ale lui Hitler și, parcă, l-am împins să emită o directivă în spiritul deciziilor anterioare Am încercat să țin cont de starea psihologică a lui Hitler și am plecat de la credința lui în victorie - nu contează dacă a fost sincer convins de asta sau pur și simplu s-a înșelat L-am condus la ideea că, dacă nu renunță la intenția sa de a pune în aplicare principiul "pământului pârjolit", el va admite astfel înfrângerea și nu va mai putea, cu conștiința curată, să cheme oamenii să stea până la capăt Directiva a fost întocmită într-un stil militar clar, lapidar: "Führer-ul este ferm convins că în viitorul apropiat va putea returna toate teritoriile capturate de inamic Întrucât întreprinderile industriale situate în ținuturile vestice joacă un rol important în producția de arme și echipamente militare, trebuie luate măsuri de evacuare astfel încât fabricile și fabricile să poată lucra mereu din nou la capacitate maximă Dezactivarea întreprinderilor pentru o lungă perioadă de timp prin dezmembrare echipamentele ar trebui să fie doar în ultimul moment Centralele electrice din zonele de exploatare a cărbunelui nu ar trebui distruse, deoarece acest lucru va duce la oprirea instalațiilor de drenaj și la pătrunderea aproape inevitabilă a apelor subterane în mine, care va trebui apoi să fie să fie pompat în câteva luni Curând am sunat la cartierul general pentru a afla dacă Hitler a citit textul directivei S-a dovedit că circulara cu modificări minore fusese deja trimisă autorităților de conducere ale partidului Mă temeam că ajustările făcute de Hitler prevăd măsuri mult mai specifice și mai serioase pentru dezactivarea întreprinderilor, dar s-a dovedit că el nu a schimbat conținutul și doar a înmuiat personal pasajele impregnate de optimism excesiv și prefăcut credință în victorie A doua frază suna acum astfel: "În niciun caz nu trebuie să ne pierdem încrederea că vom putea întoarce măcar o parte din pământurile vestice ocupate de inamic" Dar cele câteva rânduri atribuite de Bormann i-au obligat imediat pe Gauleiters să acorde o atenție deosebită acestei telegramme: "În numele Führer-ului, vă trimit un mesaj de la domnul Reichsminister Speer și vă rog să respectați cu strictețe toate cerințele cuprinse în aceasta " Până și Bormann m-a susținut în această situație Părea că el, într-o măsură mult mai mare decât Hitler, era conștient de ce consecințe dezastruoase ar putea avea ruina completă a teritoriilor evacuate În esență, Hitler, îndemnând să nu-și piardă

Încrederea în posibilitatea de a alunga inamicul de pe pământurile germane pe care le ocupa, încerca doar să pună o față bună unui joc rău. În urmă cu o săptămână, s-a convins în sfârșit că, chiar dacă linia frontului ar putea fi temporar stabilizată, războiul va trebui în orice caz încheiat din cauza lipsei de materii prime strategice. Jodl a completat această prognoză a mea în acel an cu o analiză a situației operațional-strategice și într-unul dintre rapoartele sale a afirmat că Wehrmacht-ul ocupă un teritoriu prea vast; l-a asemănat chiar cu un boa constrictor care înghițise un animal mare și acum nu putea să-l digere. Așadar, a propus retragerea trupelor din Finlanda, nordul Norvegiei, regiunile de nord ale Italiei și cea mai mare parte a Peninsulei Balcanice, pentru a ocupa apoi pozițiile defensive care au creat avantaje indubitabile trupelor noastre de pe malul râurilor Tisa și Sava și lângă pîntenii sudici ai Alpilor. Astfel, a sperat să pună la dispoziție o mulțime de diviziuni suplimentare. La început, Hitler nici nu a vrut să audă despre asta, dar în cele din urmă a cedat în fața convingerii și pe august a permis să se facă măcar calcule preliminare pentru a determina consecințele renunțării la aceste teritorii bogate în resurse. Încă nu avusesem timp să termin și să editez un alt memorandum, când la septembrie, guvernul Finlandei a semnat un acord de armistițiu cu Uniunea Sovietică și a cerut ca trupele germane să părăsească țara până pe septembrie. Starea de spirit a lui Hitler s-a schimbat imediat dramatic. Acum, nici în gândurile sale, nu permitea posibilitatea unei retrageri voluntare a trupelor noastre de nicăieri. Jodl, dimpotrivă, și mai insistent decât înainte, a cerut retragerea unităților Wehrmacht-ului din Laponia chiar înainte de apariția vremii reci de toamnă, pentru că, dacă furtunile vor lovi trupele în retragere, acestea ar fi nevoite să-și abandoneze toate armele. Încă o dată, Hitler a folosit aceleași argumente pe care le folosea cu un an în urmă când a vorbit despre retragerea din zonele bogate în mangan din sudul Ucrainei: "Dacă vom pierde zăcămintele de nichel din Laponia de Nord, toate fabricile noastre militare se vor opri în câteva luni." Totuși, l-am forțat să-și reconsidere acest punct de vedere. Pe septembrie, le-am trimis un memoriu lui Jodl și lui Hitler cu un curier în care spunea că nu pierderea minelor de nichel din Finlanda va decide pentru noi rezultatul războiului, ci încetarea furnizării de minereu de crom din Turcia. Chiar și presupunând că industria militară va continua să funcționeze la capacitate maximă - în condițiile raidurilor aeriene neconținute, acest lucru era complet nerealist - ar fi primit totuși ultimul lot de minereu de crom la iulie. "Având în vedere potențialul de producție al acelor ramuri ale industriei noastre de prelucrare care sunt în întregime dependente de aprovizionarea cu minereu de crom - și practic ar trebui inclusă în ele întreaga industrie militară - producția de produse militare se va opri complet la ianuarie." Era imposibil de prezis reacția lui Hitler la cutare sau cutare propunere în această perioadă. Mă pregătisem deja pentru faptul că, într-o furie neputincioasă, Hitler avea să-și dezvăluie furia eu, dar mi-a ascultat destul de calm argumentele, nu a luat nicio decizie și, contrar sfatului lui Jodl, a amânat retragerea trupelor până la jumătatea lunii octombrie. Probabil, în situația de atunci, nici măcar o prognoză atât de sumbră nu l-a făcut prea mare impresie. Prăbușirea inevitabilă atât a frontului de Vest, cât și a celui de Est a devenit din ce în ce mai evidentă și, în aceste condiții, chiar și Hitler știa în inima sa că nu vom putea rezista până la ianuarie. Lipsa combustibilului ne-a provocat mult mai multă anxietate atunci. La sfârșitul lunii septembrie, i-am scris lui Hitler: "Un grup de luptători staționați lângă Krefeld și

format din peste treizeci și șapte de avioane pregătite pentru luptă, în ciuda condițiilor meteorologice favorabile, după două zile de pauză forțată și a primit douăzeci de tone de benzină pentru aviație, a făcut doar o ieșire foarte scurtă în regiunea Aachen, la care au participat doar douăzeci de luptători. Când, câteva zile mai târziu, avionul meu a aterizat pe aerodromul centrului de antrenament al Forțelor Aeriene din Werneuchen, situat la est de Berlin, superiorul său mi-a explicat că zborurile de antrenament nu aveau acum mai mult de o oră pe săptămână per cadet: unitatea sa a primit doar o parte nesemnificativă din combustibilul care trebuia Unităților forțelor terestre, la rândul lor, din cauza lipsei de combustibil, și-au pierdut aproape complet manevrabilitatea. La sfârșitul lunii octombrie, l-am informat pe Hitler despre călătoria mea de noapte la una dintre unitățile Armatei a -a, care ocupa poziții la sud de râul Po. Am văzut acolo "o coloană de camioane, fiecare tras de patru boi; tancurile și tractoarele au luat și o mulțime de camioane în remorcă." La începutul lunii decembrie, m-a alarmat mai ales faptul că "din cauza lipsei de combustibil, nivelul de pregătire al șoferilor de cisterne a scăzut brusc." Desigur, chiar și într-o măsură mult mai mare decât mine, generalul colonel Jodl știa despre situația noastră. Pentru a obține cele de tone de combustibil necesare pentru a lansa un contraatac în Ardeni - anterior nu erau necesare decât două zile pentru a produce o astfel de cantitate - la noiembrie, el a ordonat ca acesta să fie livrat acelor grupuri de armate care nu participau la operațiunea planificată să fie oprită între timp, raiduri continue asupra rafinăriilor de petrol au afectat situația tuturor întreprinderilor noastre chimice. A trebuit să-l informez pe Hitler că "trebuie să amesteci sare în praful de pușcă, altfel obuzele nu sunt complet umplute." Într-adevăr, praful de pușcă și explozivii pe care le-am produs în octombrie și în lunile următoare au constatat în % sare gemă, ceea ce le-a redus semnificativ eficacitatea. Aflându-se într-o situație atât de disperată, Hitler a decis să-și joace ultima carte și să demonstreze clar inamicului realizările în domeniul celor mai noi echipamente militare. Destul de ciudat, dar eliberarea luptătorilor în etapa finală a războiului a crescut; în total, în aceste șase luni am trimis de avioane pe front. Este suficient să ne amintim că înainte de începerea războiului, în , aveam la dispoziție doar luptători. La sfârșitul lunii iulie, Hitler a fost din nou de acord să trimită de piloți la pregătire specială, pentru că încă speram să producem pierderi uriașe aeronavelor americane cu ajutorul unor ieșiri masive și să forțeze comanda să oprească bombardarea teritoriului nostru. La urma urmei, escadrilele de bombardieri, atât în timpul zborului către țintă, cât și la întoarcerea la bază, puteau fi atacate aproape nestingerite timp de peste o mie de kilometri. Conform calculelor făcute de inspectorul general al aviației de vânătoare și de mine, pentru un bombardier doborât deasupra Germaniei va fi unul dintre luptătorii noștri, dar pierderile personalului lor de zbor vor fi de două ori ale noastre. La urma urmei, jumătate dintre membrii echipajului aeronavei noastre doborâte vor putea să sară cu o parașută și să aterizeze pe pământ german. Prin urmare, se vor putea întoarce din nou la serviciu. Piloții americani au fost inevitabil capturați. Prin urmare, deși Statele Unite aveau un potențial industrial neobișnuit de puternic, cu rezerve uriașe de forță de muncă la dispoziție și oportunități practic nelimitate de pregătire a personalului pentru forțele aeriene, ne vom afla într-o poziție mult mai bună în această situație față de ei. Pe august, Galland m-a sunat și, cu o voce

tremurândă de emoție, m-a invitat să zbor imediat cu el la sediu: Hitler, din obiceiul lui obișnuit, deodată, fără motiv, a dat ordin să transfere de luptători și aproape a format flota aeriană a Reich-ului către Frontul de Vest, unde, conform informațiilor noastre, o moarte aproape sigură îl aștepta în curând Hitler, desigur, a ghicit de ce am venit la el Știa că încălcase promisiunea pe care o făcuse în iulie de a folosi avioane de luptă pentru a asigura acoperirea aerului uzinelor petrochimice Nu a vrut însă să intre în polemici la ședința operațională și a spus că ne va primi după ce se va termina Mi-am exprimat foarte prudent îndoielile cu privire la corectitudinea ordinului său și, în ciuda agitației mele extreme, am încercat să descriu cu cea mai calmă voce posibilă starea catastrofală a industriei noastre de război Am dat cifre specifice și am descris în detaliu consecințele teribile ale raidurilor aeriene continue Din tot ce a auzit, Hitler a devenit nervos, starea lui s-a deteriorat în mod evident Și deși încă nu scosese un cuvânt, se remarcă prin schimbarea expresiei sale, prin felul în care strângea și desfacea convulsiv pumnii, mușcându-și unghiile Se simțea că în el creștea o tensiune internă Când mi-am terminat raportul și am crezut că l-am convins de necesitatea de a trimite toți luptătorii din Reich să lupte cu bombardierii, Hitler nu mai avea controlul Fața îi era acoperită de pete roșii, se uita cu ochi nevăzători undeva în gol și țipa cu vârful vocii: "Desfășurarea oricăror activități operaționale este exclusiv apanajul meu! Nu te interesează! Afacerea ta este producția de arme, așa că ocupă-te de ele! Poate că dacă n-ar fi fost nimeni aici în afară de noi doi, mi-ar fi ascultat argumentele Dar din cauza prezenței lui Galland, Hitler nu a vrut să-mi înțeleagă argumentele sau să facă concesii Dintr-o dată s-a oprit din vorbit, apoi într-o singură propoziție a rezumat discuția despre această problemă: "Nu mai am pentru timpul tău " Eu și Galland ne-am dus la cabana mea în totală confuzie A doua zi eram pe cale să renunțăm la tot și să ne întoarcem la Berlin, când deodată Schaub ne-a invitat la Hitler Fuhrer-ul și-a pierdut în cele din urmă calmul, discursul său a fost incoerent, s-a înecat literalmente într-un șir de cuvinte: "Nu mai vreau să produc avioane Toată aviația de luptă va fi desființată! Opriți imediat producția de avioane! intelegi sau nu? Se pare că vă plângeți în mod constant de lipsa muncitorilor calificați? Transferați-le imediat la producția de tunuri antiaeriene Toți muncitorii pentru fabricarea tunurilor antiaeriene! Și toate materialele de asemenea! iti comand Și trimite-l imediat pe Zaur la sediu! Este necesar să se dezvolte un program pentru producția de tunuri antiaeriene Creșteți-le producția de zece ori Citesc zilnic în presa străină despre pericolul pe care tunurile antiaeriene îl reprezintă pentru aviația anglo-americană Și încă le este frică doar de ei, dar cu siguranță nu de luptătorii noștri Thailanda a încercat să obiecteze: luptătorii de pe cerul de deasupra Germaniei ar doborî mult mai multe avioane inamice decât tunurile antiaeriene Aici Hitler l-a întrerupt și, de fapt, ne-a dat pur și simplu afară În "ceainăria" mi-am turnat imediat un pahar plin de vermut dintr-o sticlă pregătită special pentru astfel de ocazii: aceste scene îmi dădeau mereu crampe de stomac Thailanda, care de obicei știa să rămână calm în orice situație și în general era stăpân pe sine perfect, de data aceasta era în mod clar confuză și nu se putea strânge Generalul nici nu-și putea imagina că formațiunile de aviație de luptă subordonate lui ar putea fi desființate din cauza acuzației piloților lor de lașitate și incapacitate de a conduce bătălii aeriene Eu, pe de altă parte, eram deja obișnuit cu accesele bruște de furie ale lui

Hitler și știam bine că, acționând cu pricepere și cu grijă, era posibil să-l induc să inverseze deciziile pripite. Am asigurat Thailanda că instalațiile de producție destinate producției de luptători nu pot fi în niciun caz adaptate pentru fabricarea țevelor de arme. Nu aveam nevoie atât de mult tunuri antiaeriene, câte obuze pentru ele, care nu au fost suficiente din cauza lipsei unei cantități suficiente de explozibili. Saur se temea și că Hitler ne va pune cerințe absolut imposibile, așa că a doua zi, în timpul unei discuții cu el unu-la-unu, a declarat pe un ton categoric că, pentru a crește producția de tunuri antiaeriene, oferta a fost nevoie de mașini de strunjit și de alezat de tip special pentru găuri în butoaie lungi. Curând, Saur și cu mine am ajuns din nou la sediu pentru a discuta în detaliu această comandă, pe care Hitler, pe lângă toate celelalte, l-a dat și în scris. Dar când i-am atras din nou atenția lui Hitler asupra faptului că luptătorii ar trebui folosiți exclusiv pentru protecția spațiului aerian german, scânteii de furie au dansat în ochii lui, el m-a întrerupt din nou, și-a confirmat cererea pe un ton intolerant și a anunțat sfârșitul întâlnirii. Acesta a fost primul ordin al lui Hitler, pe care nici Zaur, nici eu nu l-am executat vreodată. Am decis să acționez pe riscul și riscul meu, iar o zi mai târziu, la o întâlnire a liderilor industriei militare, am considerat necesar să subliniez că "nu trebuie să reducem în niciun caz producția de avioane de luptă". Trei zile mai târziu, am adunat reprezentanți ai industriei aviatice și, în prezența lui Galland, le-am explicat importanța sarcinii care le-a fost încredințată "de a ne salva de cel mai mare pericol - prăbușirea completă a industriei noastre militare - prin creșterea multor ori producția de luptători". Între timp, Hitler s-a liniștit oarecum și, fără nicio obiecție, a acceptat să clasifice programul compilat pentru producția de luptători - desigur, la scară limitată - în categoria zonelor cu cea mai mare prioritate. Furtuna a trecut. Pe măsură ce am redus producția anumitor tipuri de arme și chiar am oprit complet unele lucrări de dezvoltare, Hitler i-a inspirat din ce în ce mai activ și mai încrezător pe generalii și oficialii de rang înalt ai partidului și aparatului de stat cu speranța de a crea o nouă armă care ar fi presupus decide rezultatul războiului. Când am venit să lupt pe front divizii, soldați și ofițeri adesea, zâmbind misterios, întrebau când va fi folosită în sfârșit "arma-minune" în luptă. Chiar nu am vrut să semăn astfel de iluzii - la urma urmei, mai devreme sau mai târziu acești oameni vor trebui să experimenteze o amară dezamăgire - și, prin urmare, la mijlocul lunii septembrie, când racheta V- fusese deja lansată, i-am scris lui Hitler cu următoarele rânduri: "Există o credință larg răspândită în rândul trupelor în folosirea viitoare a unei noi arme care va decide rezultatul războiului în viitorul foarte apropiat. Soldații și ofițerii se așteaptă ca acest lucru să se întâmple în doar câteva zile. Această convingere este împărtășită și de mulți ofițeri superiori. Nu sunt sigur că ar fi înțelept să continuăm această campanie de propagandă." Într-o conversație față în față, Hitler a recunoscut că aveam dreptate, dar a continuat să promită că un fel de "armă minune" va apărea în curând pe front. În acest sens, la jumătatea lunii noiembrie, i-am scris lui Goebbels o scrisoare în care subliniam că "Consider că este nepotrivit să inspirăm populației speranțe pe care cu siguranță nu le vom putea justifica în viitorul apropiat. Prin urmare, Vă îndemn să luați toate măsurile și să preveniți apariția pe viitor a, pe paginile ziarelor și publicațiilor de specialitate, a tot felul de aluzii la succesele grandioase presupuse obținute de industria noastră militară. Goebbels, într-adevăr, a interzis imediat publicarea oricăror

rapoarte despre dezvoltarea de noi tipuri de arme Destul de ciudat, dar zvonurile au devenit și mai multe Abia la Nürnberg am aflat de la unul dintre cei mai apropiați angajați ai ministrului propagandei, Fritzsche, că Goebbels a creat un departament special pentru difuzarea lor Aceste zvonuri conțineau în mare parte informații veridice despre evoluțiile științifice promițătoare pe care le desfășuram La urma urmei, la întâlnirile de zi și de seară dedicate problemei producției de tipuri netraditionale de arme, inclusiv bomba atomică, au fost deseori prezenți oameni din anturajul lui Goebbels, care ne-au ascultat cu atenție raționamentul despre ultimele descoperiri tehnice Dacă o țară trecea prin vremuri tulburi, locuitorii ei se consolau de obicei cu speranțe și, prin urmare, creau teren propice pentru diverse zvonuri Dimpotrivă, aproape nimeni nu credea ziarele O excepție pentru un număr imens de oameni disperați au fost horoscoapele publicate în diferite publicații în ultimele luni de război Potrivit lui Fritzsche, Ministerul Propagandei le-a folosit ca instrument de influențare a opiniei publice În horoscoapele întocmite în spiritul potrivit, se spunea că obstacolele apărute pe drum vor fi în mod inevitabil îndepărtate, au fost prezise schimbări neașteptate viitoare și a fost inspirată credința într-un rezultat de succes Regimul nu avea viitor și nu se putea baza decât pe previziuni astrologice favorabile pentru el Cădeți în abis Creat în primăvara anului , sistemul de management al industriei militare, principalul element de conducere al căruia era ministrul meu, a început să se destrame în toamnă și nu numai pentru că producția de rachete cu rază lungă de acțiune, cu care conducerea Reich-ului și-a pus toate speranțele, a fost încredințată ca urmare SS-ului, ci și faptul că mai mulți Gauleiters au reușit să insiste pe cont propriu și să subjugă fabricile militare situate pe teritoriile lor subordonate au jucat de asemenea un rol fatal teritorii Astfel de inițiative s-au bucurat de sprijinul deplin al lui Hitler De exemplu, a aprobat imediat propunerea lui Sauckel de a construi o mare fabrică subterană în Turingia pentru producția pe scară largă de avioane de luptă cu reacție monomotor, pe care Fuhrer-ul le-a numit pompos "luptători ai poporului" Cu toate acestea, prăbușirea sistemului de control centralizat nu a dus la consecințe fatale din simplul motiv că întreaga noastră economie a început deja să se chinuie Un alt semn evident al confuziei care domnea în mintea conducerii noastre militaro-politice a fost dorința lor de a obține succesul cu ajutorul unor tipuri extrem de primitive de arme Pariul nu a fost pe tehnic realizare, ci pe eroism În aprilie , Dönitz l-a numit pe viceamiralul Heye, care propusese cândva o serie de idei originale, autorizat să construiască submarine ultra-mici și nave de suprafață: în august era deja posibil să înceapă producția lor în masă, dar în acel moment forțele aliate erau deja ferm înrădăcinate pe coasta Normandiei și a devenit clar că momentul efectuării unor astfel de operațiuni trecuse în sfârșit La rândul său, Himmler a decis să formeze un "detașament de piloți sinucigași" și să folosească "V- " cu echipaj pentru a lupta împotriva bombardierelor inamice Nu mai puțin primitiv a fost așa-numitul faustpatron - un lansator de grenade de mână, care trebuia să înlocuiască tunurile antitanc atât de necesare La sfârșitul toamnei anului , Hitler a devenit brusc interesat de producția de măști de gaz și a numit un plenipotențiar responsabil de această direcție și care îi raporta direct Un program a fost dezvoltat în grabă pentru a proteja populația de efectele războiului chimic și deși, după revendicările insistente ale lui Hitler, din octombrie, producția de măști de gaz s-a triplat și a depășit cifra de , a fost posibilă asigurarea tuturor

locuitorilor orașelor cu protecție chimică abia după câteva luni Prin urmare, publicațiile de partid au început să publice instrucțiuni care amintesc cum, în cazul unui atac cu gaze, te poți proteja cu mijloace improvizate elementare De exemplu, era foarte recomandat să acoperiți nasul și gura cu hârtie La acea vreme, Hitler, este adevărat, a vorbit în repetate rânduri despre pericolul unei aruncări masive de bombe pline cu gaze otrăvitoare asupra orașelor germane, dar prietenul meu Karl Brandt, care a fost desemnat de el să ia măsuri preventive, a sugerat că, în De fapt, pregătirile febrile erau în curs pentru ca noi să declanșăm un război chimic Gazul Tabun, pe care îl aveam la dispoziție și era considerat, de asemenea, o "armă minune", pătrundea cu ușurință în ochiurile de filtrare ale măștilor de gaz de orice design, iar efectul său, chiar și în doze minime, era fatal Prin urmare, s-a decis să se organizeze o întâlnire la Sonthofen, iar Robert Ley - apropo, chimist de profesie - a sugerat să merg acolo cu mașina lui Discuția cu el, ca de obicei, a fost însoțită de băutura unei sticlă de vin tare Lei i-a fost mereu legat de limbă, dar de data aceasta a fost foarte agitat și a vorbit într-un mod deosebit de confuz și neclar: "Avem deja un nou gaz otrăvitor, am auzit și eu de el Führer-ul trebuie să o aplice acum Altfel, când? Atunci va fi prea târziu! Spune-i și tu că nu avem altă opțiune Aparent, Ley discutasese deja cu Goebbels pe această temă, deoarece ministrul propagandei a început brusc să afle de la liderii industriei chimice gradul de eficacitate al utilizării substanțelor otrăvitoare, apoi a încercat să-l convingă pe Hitler să înceapă să folosească "tabun" în luptă Anterior, Hitler nu a fost niciodată un susținător al războiului chimic, dar acum, la una dintre întâlnirile operaționale de la sediu, a dat deodată să înțeleagă că va folosi cea mai recentă modificare a gazului împotriva trupelor sovietice înaintate Cu o voce nu prea încrezătoare, el și-a exprimat speranța că, spun ei, guvernele Angliei și Statelor Unite nu vor lua niciun pas activ pentru a preveni atacurile cu gaze pe Frontul de Est, deoarece în această etapă a războiului nu erau interesați în înaintarea rapidă a armatelor ruse Dar niciunul dintre participanții la întâlnire nu l-a susținut, iar Hitler nu a mai început niciodată o conversație pe această temă Generalii se temeau cu siguranță de consecințe neprevăzute Pe octombrie, personal am subliniat într-o scrisoare către Keitel că, ca urmare a prăbușirii industriei noastre chimice, rezervele de cianogen și metanol au fost aproape complet epuizate și, prin urmare, după noiembrie, producția de "tabun" va avea loc trebuie oprite, iar producția de gaz muștar ar trebui limitată la un sfert din volumul său anterior Keitel, însă, l-a determinat pe Hitler să dea un ordin formidabil - sub nicio formă să reducă eliberarea de gaze otrăvitoare Dar astfel de ordine nu mai aveau nici un sens real Nimeni nu i-a acordat pur și simplu atenție, iar distribuirea stocurilor rămase de substanțe chimice a fost efectuată în conformitate cu schema elaborată de specialiștii mei Pe noiembrie, în urma memorandumurilor întocmite mai devreme despre scăderea producției de combustibil, a trebuit să transmit un alt mesaj nu mai puțin alarmant la sediu: deja timp de șase săptămâni, niciun mijloc de transport nu a fost lăsat să intre în zona Ruhr Am decis să-i deschid ochii lui Hitler asupra adevăratei stări de lucruri și i-am scris cu îngrijorare că "nu mai este vorba de continuarea cu succes a războiului, ci de păstrarea structurii economiei germane, care, din cauza pierderii regiunea industrială renan-westfaliană, ar putea suferi în curând un colaps complet Există deja rapoarte despre închiderea viitoare a unui număr de întreprinderi Este practic imposibil să eviți

acest lucru în această situație " Mai mult, l-am informat pe Hitler că cărbunele nu mai curgea în restul Reich-ului, stocurile sale din depozitele feroviare erau în scădere rapidă, gazele, rafinările de petrol și fabricile de margarină erau amenințate cu închiderea și chiar și cocs a fost livrat spitalelor în cantități foarte limitate Peste tot și peste tot am văzut semne de decădere Trenurile de marfă încărcate cu cărbune nu au ajuns la destinație - pur și simplu au fost jefuite pe drum din ordinul Gauleiters La Berlin, casele nu erau încălzite, gazul și electricitatea erau furnizate doar la anumite ore, iar departamentul nostru pentru distribuirea resurselor de combustibil, în ciuda furiei și indignării oficialilor Cancelariei Reich, care mi-au trimis imediat o plângere, chiar și ei au fost nevoiți să reducă rata de emisiune de cărbune pentru februarie - martie anul viitor Într-o astfel de situație, nu era nimic de gândit la implementarea programelor noastre Ne-am ocupat doar de găuri de petice Asemenea ofițerilor din cartierul general al forțelor aeriene ale statelor inamice care au dezvoltat strategia războiului aerian, nici eu nu am ținut cont de stocurile uriașe de piese și semifabricate care se acumulaseră în depozitele fabricilor De îndată ce am făcut un inventar, s-a dovedit că pentru încă câteva luni este foarte posibil să contăm pe un nivel destul de ridicat de producție de arme Calmul cu care Hitler a luat act de acest plan, pe care l-am numit "Programul de urgență și măsuri suplimentare", a făcut o impresie teribilă Nu a scos niciun cuvânt, pentru că, se pare, ca și noi, a înțeles deja că nimic nu poate fi schimbat Cam în aceeași oră, la una dintre întâlnirile operaționale, Hitler, în prezența tuturor generalilor din din cercul său interior a declarat categoric: "Ce binecuvântare că unul dintre liderii industriei noastre militare este un adevărat geniu Adică Zaura El va depăși cu siguranță toate dificultățile " Generalul Thomas-le a încercat timid să-i atragă atenția asupra următoarei împrejurări: "Führer-ul meu, ministrul Speer este aici" "Da, știu", a mormăit Hitler, evident enervat că a fost întrerupt, "dar Saur este un geniu care poate îndrepta lucrurile " În mod ciudat, am luat cu indiferență aceste cuvinte ale lui Hitler, deși el m-a insultat intenționat Tocmai mă pregăteam să demisionez La octombrie , când situația de pe Frontul de Vest s-a stabilizat în cele din urmă și mulțimile de soldați și ofițeri în panică care se revărsau peste graniță au fost transformate în formațiuni militare pregătite pentru luptă, după o întâlnire operațională, Hitler m-a luat deoparte, m-a făcut o obligație de a păstra tăcerea, și numai după aceea a declarat, că va aduna toate trupele Frontului de Vest într-un singur pumn și va oferi un contraatac puternic: "Vi se cere să formați o unitate de construcții complet motorizată din muncitori germani, capabili de efectuare a lucrărilor de restaurare în cazul distrugerii podurilor rutiere și feroviare în cel mai scurt timp posibil în orice condiții Faceți referire la experiența campaniei militare din , apoi totul a funcționat în cel mai bun mod Mi-am permis să remarc că sunt prea puține camioane la dispoziție pentru o sarcină atât de serioasă "Nu avem o sarcină mai importantă acum", a declarat el cu o fermitate neașteptată în voce "De dragul implementării sale, ar trebui să uitați de tot și să nu vă gândiți la consecințe " La sfârșitul lunii noiembrie, Hitler a declarat încă o dată că își pune toate speranțele în această ofensivă Cu un aer lipsit de griji, a adăugat că este convins de succes, pentru că pur și simplu nu i-a mai rămas nimic altceva: "Dacă nu dă rezultatele așteptate, războiul poate fi considerat pierdut Dar ne vom atinge scopul! " Hitler s-a lansat din nou în discuții lungi și, ca de obicei, și-a pierdut simțul realității:

"Va fi suficient să facem o singură descoperire pe Frontul de Vest! Aici vei vedea! Americanii vor intra în panică și vor fugi Vom străpunge sectorul central și vom captura Anversul Și fără acest port, ei nu își vor putea aproviziona trupele pe mare Toate armatele engleze vor fi într-un cazan uriaș Vom lua sute de mii de prizonieri Ca înainte în Rusia! În această perioadă, m-am întâlnit cu Albert Vogler pentru a discuta cu el situația în care se aflase zona Ruhr din cauza raidurilor aeriene neconținute El a întrebat imediat, răspicat: "Când se va sfârși asta?" L-am anunțat că Hitler intenționează să-și concentreze toate forțele într-o singură direcție și să facă o ultimă încercare Dar Vögler părea să nu mă asculte și a continuat să-și dezvolte gândul cu o hotărâre de nezdruccinat: "Nu înțelege că asta nu poate continua așa? Prea multe unități de producție distruse! Încă câteva luni - și nu ne vom mai putea restabili industria "Mi se pare", am răspuns, "că Hitler își pune ultimul atu pe masă și îl înțelege bine" Vögler s-a uitat la mine neîncrezător: "Ei bine, bineînțeles, după ce sistemul nostru de producție industrială s-a crăpat la cusături, nu mai are alte atuuri Cred că urmează să efectueze această operațiune pe Frontul de Est pentru a ameliora măcar puțin situația de acolo? Am refuzat să răspund - Cu siguranță, pe frontul de est, spuse Vogler încrezător "Trebuie să fii un nebun complet pentru a expune această direcție și a transfera trupe pe Frontul de Vest, unde situația este mai mult sau mai puțin stabilă " Generalul colonel Guderian, numit în locul lui Zeitzler în funcția de șef al Statului Major General al Forțelor Terestre, din noiembrie, aproape la fiecare întâlnire operațională, a vorbit despre concentrarea trupelor sovietice în direcțiile Poznań și Breslav și a subliniat că aceasta reprezintă o amenințare directă pentru Silezia Superioară Astfel, a vrut să-l convingă pe Hitler să trimită diviziile concentrate pentru ofensiva de pe Frontul de Vest în Polonia pentru a evita catastrofa iminentă La procesele de la Nürnberg, mulți inculpați au încercat să justifice dorința lui Hitler de a continua războiul pierdut fără speranță chiar și în iarna anului / prin dorința sa de a salva viețile refugiaților din ținuturile estice și de a salva cât mai mulți soldați germani din captivitatea rusă Totuși, deciziile pe care le-a luat la acea vreme mărturiseau intenții direct opuse Am decis să fac tot posibilul pentru a obține cel mai mare efect în punerea în aplicare a planului lui Hitler și i-am promis feldmareșalului Model, comandantul șef al grupului de armate B, să controleze personal furnizarea unităților sale cu arme Când a început ofensiva în Ardenne pe decembrie, deja mă stabilisem temporar într-o mică cabană de vânătoare de lângă Bonn Am ajuns aici cu o mașină atârând de săgeți care zdrăgăneau, iar în afara ferestrei au fulgerat trenuri de marfă care stăteau pe margini și sortau curți la est de Rin cu combustibil și alte materiale vitale pentru trupele care înaintau - nu s-au putut deplasa mai departe din cauza raidurilor aeriene În munții pitorești din Eifel, Model și-a așezat sediul într-un imens castel de vânătoare care se înălța în mijlocul unei văi înguste și dens împădurite, care aparținea unui industrial foarte bogat Asemenea conducerii Statului Major al Forțelor Terestre, și el a refuzat să construiască aici buncăre din beton armat pentru el și anturajul său, pentru a nu atrage atenția agenților de informații inamici asupra acestei zone Mareșalul era într-o dispoziție excelentă: aliații au fost prinși pe neprevăzute, frontul a fost spart și trupele sale se îndreptau rapid înainte Condițiile meteo s-au dovedit a fi cele mai favorabile Hitler a evocat literalmente cerurile despre acest lucru în ajunul ofensivei, deoarece, potrivit lui, operațiunea ar putea reuși doar pe vreme rea În această

situație, am acționat ca un observator extern și am încercat să fiu cât mai aproape de linia frontului. Moralul trupelor care avansa era foarte ridicat, cerul acoperit cu nori de zăpadă a inspirat speranța că aviația anglo-americană nu va apărea curând. A doua zi, ceva de neimaginat s-a întâmplat pe drumuri: mașinile se târau cu viteza unei țestoase de-a lungul autostrăzii principale cu trei căi, care devenise înghețată în timpul nopții. Mașina mea a intrat într-un convoi de camioane care transporta muniție și nu a putut parcurge o distanță de trei până la patru kilometri timp de o oră. Mi-a fost foarte teamă că soarele era pe cale să iasă din spatele norilor, iar după el vor apărea avioane inamice. Modelul explica acest haos prin lipsa de disciplină a noilor formațiuni militare, precum și prin confuzia completă care domnea în spate. Oricum ar fi, toate împreună au creat senzația că mandatul de trei ani al lui Hitler ca comandant șef al forțelor terestre a avut cele mai negative consecințe: armata, renumită înainte pentru organizarea impecabilă, acum a pierdut-o complet. Scopul inițial al traseului nostru, depășit cu atâta dificultate, a fost podul situat pe flancul nordic stâng al Armatei a -a SS Panzer, pe care soldații americani au reușit să-l arunce în aer. Mi-am dorit foarte mult să fiu util. Modelului și am promis că voi afla cum să-l refac cât mai repede posibil. Soldații erau destul de sceptici în privința aspectului meu. Unul dintre ei i-a explicat adjutantului meu motivul sosirii ministrului Speer aici în felul următor: "Führer-ul i-a dat o bătaie bună pentru că podul nu a fost încă restaurat. Așa că s-a repezit la noi să dezlege terciul, pe care el însuși l-a preparat. Într-adevăr, ritmul lucrărilor de restaurare a fost extrem de lent. Dar am luat cu bună-credință ordinul lui Hitler și am recrutat cei mai calificați specialiști în unitățile de construcții ale "organizației Todt" care au rămas blocați pe malul de est al Rinului din cauza blocajelor de pe căile ferate. Vagoanele cu echipament de inginer-sapator erau și ele inactiv acolo. Ofensiva urma să se oprească curând, chiar dacă numai din cauza lipsei echipamentului de punte atât de necesar. Succesul operațiunii a fost împiedicat și de lipsa combustibilului. Unitățile de tancuri au intrat în ofensivă, având rezerve de combustibil complet insuficiente. Hitler a dat dovadă de o frivolitate uimitoare. El credea că combustibilul capturat în depozitele americane va fi mai mult decât suficient pentru cisternele noastre. Când a existat amenințarea cu suspendarea ofensivei, i-am contactat imediat pe directorii fabricilor de benzen situate în regiunea Ruhr din apropiere și am ordonat să se formeze imediat un tren rutier de tancuri și să fie trimis pe front. Astfel, am ajutat Modelul să iasă dintr-o situație extrem de dificilă. Dar, după câteva zile, nu mai putea fi vorba de nicio aprovizionare a trupelor noastre, deoarece ceața s-a limpezit și un cer fără nori s-a umplut de mulți luptători și bombardiere inamice. Era extrem de greu și periculos să conducem chiar și într-o mașină de mare viteză în timpul zilei, de multe ori ne bucuram din suflet când reușeam să ne ascundem într-un crâș. Mașinile încărcate cu muniție și tot felul de echipamente militare se mișcau acum doar noaptea; într-un întuneric de nepătruns, se târau încet, în cel mai adevărat sens al cuvântului, din stâlp în stâlp. Pe decembrie, adică în ajunul Crăciunului, Model a declarat sincer că Hitler a insistat ferm să continue ofensiva, deși a fost complet imposibil să se atingă obiectivele stabilite. Am fost în zona de luptă până la sfârșitul lunii decembrie și, în acest timp, am vizitat în mod repetat diferite divizii, am fost supus focului și bombardamentelor și am văzut un câmp acoperit de zăpadă complet presărat cu cadavrele soldaților noștri tăiate de rafale de mitraliere.

- consecințele unei încercări de a ataca pozițiile inamice bine fortificate în zone deschise În ajunul plecării, l-am vizitat pe Sepp Dietrich Fostul sergent-major al armatei Kaiserului, iar acum comandantul Armatei Panzer SS, și-a plasat cartierul general lângă orașul de graniță belgian Houffalize Era unul dintre puținii care se alăturaseră lui Hitler în anii de formare ai partidului, iar acum, fiind un om simplu din fire, nu mai căuta să mențină relații strânse cu el Discuția s-a îndreptat curând către ultimele comenzi de la sediu Hitler a cerut din ce în ce mai insistent "cu orice preț" să captureze Bastogne, înconjurat de trupele noastre Potrivit lui Dietrich, el nu voia să înțeleagă că nici măcar diviziile de elită ale SS nu au fost capabile să spargă ușor rezistența americanilor Hitler nu a fost niciodată convins că americanii sunt soldați convinși și că în general sunt adversari demni - În plus, mormăi el îmbufnat, au încetat să ne mai livreze muniție Avioanele lor au blocat aproape complet drumurile " Impotența noastră totală a fost bine ilustrată de raidul unei armate puternice de bombardiere cu patru motoare care ne-a întrerupt conversația de noapte Urletul sirenelor, vuietul exploziilor, fulgerările roșii și galbene intermitente în nori, vuietul asurzitor al motoarelor - și nicio respingere din partea noastră Inamicul își demonstra în mod clar superioritatea militară și, privind cu depărtare la această imagine, am crezut pe scurt că evaluarea greșită a situației de către Hitler a căpătat deja un caracter complet absurd Am crezut că acoperirea întinericului ne va proteja în mod sigur și, prin urmare, pe decembrie am părăsit zona de luptă exact la patru dimineața pentru a ajunge la sediul lui Hitler cel târziu la două dimineața Mai trebuia să ne ascundem de luptătorii inamici care au aranjat o adevărată vânătoare pentru vehicule singure și, cu toate acestea, chiar și în astfel de condiții, am reușit să parcurgem o distanță de de kilometri în douăzeci și două de ore Cartierul general al lui Hitler de pe Frontul de Vest, de unde a condus ofensiva din Ardeni, se afla chiar la capătul unei văi abandonate, la doi kilometri de castelul Ziegenberg, lângă Bad Nauheim În mijlocul unei păduri dese de aici, ca și în toate celelalte locuri ale reședinței permanente a lui Hitler, au fost construite buncăre deghizate în case de bloc cu un strat puternic de beton armat De la numirea mea ca ministru, am încercat de două ori să-l felicit pe Hitler pentru Anul Nou și de ambele ori am eșuat În , din cauza înghețurilor severe, avionul meu a fost acoperit cu o crustă de gheață; în , motivul a fost deteriorarea motorului său Trecuseră două ore de la apariția noului an, , când eu, trecând peste numeroase posturi de pază, am intrat în buncărul amenajat pentru apartamentele personale ale lui Hitler Nu am întârziat prea mult: adjutanți, medici, secretare și, bineînțeles, Bormann s-au înghesuit în jurul lui Hitler Au lipsit doar generalii care au slujit la sediu Aplauze puternice dopuri de plută, din sticle de șampanie franceză asemănătoare cochiliei, lichidul spumos auriu șuiera în pahare În atmosfera relaxată, dar deloc nestăpânită a sărbătorii, Hitler părea să fie singurul care, fără a apela la stimulente, era totuși într-o euforie totală Începutul noului an nu promitea deloc cea mai mică ușurare, dar aici toată lumea era deja bucuroasă măcar că calendarul adusese ceva schimbări În orice caz, acesta este sentimentul pe care l-am avut Hitler a fost foarte optimist și a asigurat că în situația se va schimba Noi, spun ei, vom depăși în curând cea mai acută fază a crizei și în final vom câștiga Dintre cei din jur, doar Bormann l-a susținut cu entuziasm, restul au preferat să tacă Timp de două ore, Hitler, cu furia unui fanatic religios, ne-a asigurat că are dreptate și, dintr-o dată, toată lumea, inclusiv eu, în

ciuda unei dispoziții destul de sceptice, a simțit că, parcă, a ridicat povara grijilor de pe umerii noștri Hitler nu și-a pierdut în niciun caz abilitățile cu adevărat magice Nu mai eram în stare să gândim rațional A fost suficient să ne gândim măcar la faptul că Hitler a făcut o paralelă între el și Frederic cel Mare la sfârșitul Războiului de Șapte Ani, așa cum avea să devină imediat clar: nici măcar nu se putea vorbi de vreo victorie Dar nici unuia dintre noi nu i-a trecut prin cap să se gândească puțin la acest subiect Semnul distinctiv al conferinței extinse care a avut loc trei zile mai târziu, cu participarea lui Keitel, Bormann și Goebbels, a fost dorința de a trezi din nou speranțe irealizabile Acum miliția populară trebuia să schimbe cursul ostilităților De îndată ce am spus că aceasta ar însemna prăbușirea definitivă a tuturor ramurilor producției militaro-industriale, care nu ar putea produce armament în cantități atât de uriașe, Goebbels m-a privit uluit, apoi, întorcându-se către Hitler, a exclamat cu patos: "În acest caz, Herr Speer, toată vina istorică pentru războiul pierdut va cădea asupra dumneavoastră, pentru că se dovedește că am fi câștigat victoria dacă am mai avea la dispoziție câteva sute de mii de soldați! Deci de ce nu vrei să fii de acord cu mine? Luați în considerare cu atenție cuvintele mele! Pentru o clipă, ne-am înghețat ca și cum ar fi înrădăcinați la fața locului, uitându-ne unul în ochii celuilalt, apoi Hitler a rezolvat confruntarea noastră susținând propunerea lui Goebbels Goebbels și secretarul său de stat Naumann, invitați la sediu, au avut și ei voie să ia parte la următoarea discuție asupra situației din industria militară care a urmat acestei întâlniri După cum era obiceiul lui în ultima vreme, Hitler nu mi-a acordat sfidător nicio atenție în timpul discuției Nici nu a vrut să-mi asculte părerea și a apelat exclusiv la Zaur Mi s-a atribuit rolul unui ascultător tăcut După întâlnire, Goebbels mi-a spus pe un ton confidențial că a fost uimit de atitudinea mea indiferentă față de comportamentul lui Zaur, care intenționa clar să-mi ia locul Dar toate discuțiile despre asta mi s-au părut deja vorbărie goală Eșecul efectiv al ofensivei din Ardenne a însemnat sfârșitul iminent al războiului Toate operațiunile noastre militare ulterioare au fost doar convulsive și sortite eșecului de a întârzia ocuparea țării Nu numai că mi-am pierdut orice dorință de a-mi apăra opiniile și de a intra în polemici cu oricine La sediu domnea o atmosferă de indiferență, care nu putea fi explicată doar prin apatie generală, surmenaj și impactul psihologic al lui Hitler Dacă anii și chiar lunile precedenți au fost caracterizați de o ciocnire de interese și conflicte violente între diverse grupuri și clanuri, căutând prin orice mijloace să câștige favoarea lui Hitler și să pună vina pentru înfrângerile neconținute asupra rivalilor lor, acum toată lumea a arătat o sinceră indiferență, și tocmai acesta este ceea ce nu putea fi mai bun a indicat că sfârșitul era aproape Așa că, de exemplu, când Saur a reușit în aceste zile să-l înlocuiască pe Himmler ca "șef al producției de arme pentru forțele terestre" de către generalul Buhle, aproape nimeni nu a acordat atenție acestei împrejurări, deși aceasta însemna privarea Reichsführer-ului SS de o parte din puteri extinse Nu era niciun muncitor, în adevăratul sens acest cuvânt, mediu; evenimentele care au avut loc în jur nu au provocat nicio reacție, fie și numai pentru că conștiința inevitabilității înfrângerii a ucis orice activitate Mi-am permis chiar să fac o călătorie pe front care a durat peste trei săptămâni - semn sigur al absenței oricărei posibilități de a exercita conducerea din capitală Haosul și confuzia au făcut extrem de dificilă conducerea centralizată a industriei militare - ordinele și directivele

de la Berlin erau tot mai des ignorate Pe ianuarie, așa cum a prezis Guderian, trupele sovietice au intrat în ofensivă de-a lungul întregului front și au depășit rapid liniile noastre defensive Și chiar dacă Hitler ar fi decis imediat să transfere peste de tancuri cu cel mai recent design de pe Frontul de Vest pe Frontul de Est, acest lucru cu greu ar fi putut schimba echilibrul de forțe Câteva ore mai târziu, așteptam începerea ședinței operaționale în așa-numita sală a ambasadei - sala de recepție a Cancelariei Reich-ului era atârnată cu tapiserii De îndată ce a sosit Guderian, care fusese amânat din cauza negocierilor cu ambasadorul japonez Oshima Oshima, un infirmier îmbrăcat într-o uniformă neagră SS a deschis ușa biroului lui Hitler Am mers de-a lungul covorului pufos, țesut manual, întins pe podea, până la masa pentru hărțile operaționale care stăteau lângă fereastră Fabricat în Austria, blatul mesei era o lespede uriașă sculptată dintr-o singură bucată de marmură Intersecția dungilor galbene și albe pe un fundal roșu aprins l-a făcut să arate ca un recif de corali Ne-am așezat la fereastră vizavi de Hitler Gruparea germană din Peninsula Courland a fost complet blocată Guderian a încercat să-l convingă pe Hitler să dea ordin să o evacueze de acolo pe mare în Germania Hitler, ca de obicei în astfel de cazuri, a început să obiecteze Nici Guderian, nici Hitler nu au fost dispuși să facă concesii și, în curând, amândoi au vorbit unul cu celălalt pe un ton ridicat În cele din urmă, Guderian, cu o sinceritate rară pentru persoanele din cercul interior al lui Hitler, și-a exprimat punctul de vedere Probabil impactul băuturi spirtoase în ambasada Japoniei; era foarte entuziasmat și nu se mai gândea la nimic Ochii îi scânteiau, mustața i se bomba amenințător, sări de pe scaun și, privindu-l pe Hitler, care se ridicase de pe scaun, strigă: "Trebuie pur și simplu să-i salvăm pe acești oameni! Încă îi putem scoate de acolo!" Hitler, infuriat de comportamentul sfidător al lui Guderian, a declarat cu un aer neclintit: "Nu, vor rămâne acolo! Nu putem da aceste pământuri inamicului!" Dar Guderian era hotărât să-și apere punctul de vedere "Dar acest lucru este complet inutil! el a exclamat Oamenii nu ar trebui să moară degeaba Timpul nu așteaptă! Trebuie să ordonăm urgent soldaților să se încarce pe nave!" Și apoi s-a întâmplat ceva ce nimeni nici măcar nu credea că și-ar fi putut imagina Hitler a devenit brusc palid, era clar speriat de o reacție atât de violentă a lui Guderian De fapt, nu ar fi trebuit să se lase să i se vorbească pe un ton aproape insultător, pentru că asta i-a subminat foarte mult prestigiul Dar, spre surprinderea mea, a început brusc să vorbească despre aspectele pur militare ale problemei și a început să afirme că apărarea pozițiilor ocupate acum în Peninsula Courland ar duce la mult mai puține pierderi decât retragerea trupelor pe coastă, ceea ce se presupune că ar duce la descompunerea lor completă Cu toate acestea, Guderian a infirmat-o cu ușurință și, invocând cifre specifice, a dovedit că tactica de retragere a fost elaborată până la cel mai mic detaliu Cu toate acestea, Hitler a refuzat să-și anuleze decizia A mărturisit acest episod despre căderea autorității lui Hitler? Într-un fel sau altul, dar ultimul cuvânt a rămas cu el Niciunul dintre cei prezenți nu a părăsit biroul și a spus că Hitler nu mai are dreptul să-și asume responsabilitatea pentru soarta țării De aceea acest incident nu a afectat până la urmă prestigiul lui Hitler, deși toți am încremenit o clipă, uimiți de încălcarea flagrantă a etichetei De asemenea, Zeitzler s-a opus ocazional la adresa lui Hitler, dar s-a comportat într-o manieră mult mai restrânsă și nu a depășit niciodată limitele corectitudinii; s-a simțit că, cu toate dezacordurile sale, avea un profund respect pentru

el Acum, pentru prima dată, în prezența multor apropiați ai lui Hitler, șeful Statului Major General al Forțelor Terestre a îndrăznit să-l certe într-o formă incorectă; însemna că, la figurat cu alte cuvinte, lumea s-a prăbușit și distanța dintre Hitler și anturajul său a devenit și mai palpabilă Hitler, însă, a reușit să-și mențină prestigiul, adică s-ar părea că a realizat multe Dar a pierdut și mai mult Înaintarea rapidă a trupelor sovietice m-a determinat să mai fac o călătorie în regiunea industrială Silezia pentru a afla dacă autoritățile inferioare îmi sabotau ordinele pentru conservarea întreprinderilor industriale Pe 1 ianuarie, la Oppeln, feldmareșalul Scherner, proaspăt numit comandant-șef al Grupului de Armate Centru, m-a informat că formațiunile subordonate lui existau de fapt doar pe hârtie: aproape toate tancurile și armele grele au rămas pe câmpurile de luptă Nimeni nu știa cât de aproape au ajuns trupele sovietice de Oppeln În orice caz, ofițerii de stat major au părăsit în grabă orașul, iar cei care nu aveau unde să petreacă noaptea au rămas în hotel În camera mea era o gravură de Käthe Kollwitz "Carmagnola" pe perete: mulțimea dansa în jurul ghilotinei, fețele oamenilor erau distorsionate de ură, gura lor părea strânsă într-un țipăt și o femeie care plângea stătea pe pământ într-o ipostază neputincioasă Dintr-o dată am avut sentimentul că mă așteaptă aceeași soartă teribilă În timpul zilei eram atât de ocupat cu afaceri, încât aceste temeri se înghesuiau undeva în subconștient, dar noaptea se târau afară de acolo și au început să-mi zdrobească și să-mi chinuie sufletul cu și mai mare forță În noaptea aceea, nu am putut dormi Am stat pe jumătate adormit, iar personajele gravurii îmi apăreau tot timpul în fața ochilor Are poporul dreptul să se ridice și să-și reverse căldura asupra conducătorilor care i-au înșelat? Are dreptul să se ocupe de ele așa cum este descris în gravură? Prietenii și cunoștințele mei, adunându-se într-un cerc restrâns, acum au început adesea să vorbească despre viitorul lor Aproape toată lumea era ferm convinsă că nimic bun nu îi așteaptă în viitor Milch, de exemplu, a asigurat în mod repetat că inamicul nu intenționează să participe la o ceremonie cu liderii celui de-al Treilea Reich I-am împărtășit pe deplin punctul de vedere Am fost salvat de coșmaruri prin apeluri telefonice, care mi-au străpuns timpanele ca niște ace ascuțite și mi-au umplut imediat capul de sunete enervante A sunat ofițerul meu de legătură de la sediu, colonelul von Belov Mai mult A Speer Pe 1 ianuarie, l-am convins cu insistență pe Hitler că, după blocarea zonei Ruhr, pierderea Sileziei Superioare va atrage prăbușirea imediată a economiei germane În telegrama mea, am subliniat încă o dată importanța strategică extraordinară a Sileziei Superioare și am cerut acordul pentru a trimite "cel puțin - % din volumul întreg al producției militare" grupului de armate al lui Scherner În același timp, am vrut să-l susțin pe Guderian, care a cerut ca toate încercările ulterioare de a dezvolta o ofensivă pe Frontul de Vest să fie abandonate și ca puținele unități de tancuri rămase la dispoziție să fie transferate la granițele de est De asemenea, am subliniat că "rușii și-au întins prea mult formațiunile de luptă și, în ciuda vremii senine și a vizibilității bune din aer, fără nicio deghizare livrează muniții și alte echipamente militare către pozițiile de avans În condițiile în care utilizarea ulterioară a luptătorilor pe Frontul de Vest este puțin probabil să ne îmbunătățească în mod semnificativ situația, probabil că ar avea sens să-i transferăm pe Frontul de Est pentru atacuri aeriene masive, deoarece inamicul de aici încă se teme de aceste avioane Acum Belov m-a informat că Hitler, cu un rânjec sarcastic, a aprobat propunerea mea, dar nu a luat nicio măsură concretă A considerat el

doar puterile occidentale drept adevăratul său dușman și a simpatizat în sufletul său cu regimul stalinist? Mi-am amintit de remarci și declarații separate ale lui Hitler, care, probabil, ar putea explica adevăratele motive ale comportamentului său în acele zile A doua zi am mers la centrul administrativ al regiunii industriale Sileziane Katowice și am avut un accident pe drum Era gheață puternică, iar mașina mea s-a ciocnit cu un camion care a sărit brusc din spatele unei viraj De la o lovitură puternică cu pieptul, nu doar volanul a crăpat, ci și coloana de direcție s-a îndoit Stăteam pe treptele hanului din sat cu o privire nedumerită, palid ca creta și, ca un pește spălat pe țărm, găteam cu poftă de aer - Acum arăți ca un ministru al unui stat care a pierdut războiul, spuse Poser cu toată seriozitatea Mașina mea este în total paragină iar înapoi la Oppeln am fost duși cu ambulanța Când mi-am revenit mai mult sau mai puțin în fire, am sunat imediat la Kattowitz și m-am asigurat că angajații de acolo îmi urmează cu atenție toate instrucțiunile Pe drumul de întoarcere la Berlin, m-am oprit la Breslau, iar Hanke mi-a făcut un tur al clădirii vechi, construită de Schinkel și recent restaurată de administrație funciară "Nu trebuie să permitem rușilor să-l obțină! el a exclamat "Aș prefera să-l ard din pământ!" Breslau nu-i mai interesa pe Gauleiter, deoarece era clar că orașul va fi în curând capturat de inamic După mult efort, am reușit în sfârșit să-i explic lui Hanke ce valoare artistică și istorică reprezintă această clădire Într-un cuvânt, l-am convins să nu devină ca niște vandali În timpul călătoriei, am surprins pe film scene din mizeria și suferința refugiaților, iar la Berlin i-am oferit imediat lui Hitler o grămadă întreagă de fotografii Mai aveam o licărire de speranță că vederea femeilor, copiilor și bătrânilor nefericiți i-ar putea atinge sufletul Am sperat, cel puțin în acest fel, să-l oblig pe Hitler să transfere o parte din diviziile de pe Frontul de Vest către trupele rusești, care practic nu au întâmpinat rezistență pe drum Dar Hitler doar s-a uitat la fotografii și le-a împins deoparte cu o mișcare ascuțită Nu am înțeles: fie nu s-a arătat interesat de soarta acestor oameni, fie, dimpotrivă, impresia s-a dovedit a fi prea puternică Pe ianuarie, Guderian l-a vizitat pe Ribbentrop și i-a spus direct că războiul a fost pierdut Ministrului de Externe i-a fost teamă să-și exprime părerea Se temea că ar putea fi târât într-o poveste neplăcută și s-a grăbit să-i spună lui Hitler cu prefăcută surprindere că șeful său de Stat Major, se dovedește, avea propriul său punct de vedere asupra situației de pe fronturi Două ore mai târziu, Hitler, reținându-și cu greu entuziasmul, a anunțat la o ședință operațională că în viitor va pedepsi aspru pe oricine își permite astfel de declarații defetiste Toți angajații săi, indiferent de rang și rang, au dreptul să i se adreseze doar direct: "Interzic categoric oricui să dea o evaluare generală a situației Aceasta este numai prerogativa mea! Și dacă cineva decide să spună asta * războiul este pierdut, voi trata cu el ca pe un trădător, cu toate consecințele care decurg pentru el și familia lui Voi lua măsurile cele mai drastice pentru ca nimeni altcineva să nu se gândească nici măcar să discute acest subiect! Niciunul dintre noi nu a îndrăznit să spună măcar un cuvânt Am ascultat în tăcere tiradele furioase ale lui Hitler și la fel de tăcuți am părăsit sala de conferințe Acum, numărul participanților la întâlnirile operaționale s-a completat cu încă o persoană A încercat să rămână discret și, de regulă, s-a așezat în tăcere lângă perete, dar chiar și prezența lui a inspirat teamă involuntară Era șeful RSHA, Ernst Kaltenbrunner Având în vedere amenințările neechivoce ale lui Hitler și imprevizibilitatea comportamentului său, trei zile mai târziu, adică pe

ianuarie , am trimis un raport cu privire la rezultatele activității întreprinderilor militaro-industriale din ultimii trei ani către trei sute de seniori angajații departamentelor din subordinea mea În plus, mi-am invitat colegii - arhitecți - la mine și le-am rugat să colecteze și să ascundă fotocopii ale proiectelor noastre într-un loc sigur Nu aveam de gând să le împărtășesc grijile și anxietățile mele De fapt, nici nu am avut timp de discuții lungi cu ei Dar tot au înțeles: mi-am luat rămas bun de la trecut Pe ianuarie i-am dat lui Hitler un memoriu prin colonelul Belov Din pură întâmplare, aceasta a coincis cu cea de-a douăsprezecea aniversare a "venirii la putere" În memoriu am dat cifre și fapte concrete care demonstrează că războiul în sfera economică s-a încheiat de fapt și că acum este necesar să ne ocupăm de aprovizionarea cu alimente a populației și să ne ocupăm de menținerea bazei de combustibil și energie Pentru a respinge acuzațiile nefondate ale lui Hitler cu privire la o creștere extraordinară a potențialului nostru militar-industrial care ar fi venit în , am atașat memorandumului date privind volumele planificate de producție de tancuri, arme, motoare de avioane și muniție în următoarele trei luni și am încheiat cu cuvintele: "Pierderea Sileziei Superioare înseamnă că industria militară germană nu va putea face față nevoilor frontului Rezistența și curajul soldaților noștri nu vor mai putea compensa superioritatea completă a inamicului în echipament militar Astfel L-am cam îndemnat pe Hitler să nu se bazeze prea mult pe miracolele eroismului, pe care, așa cum a susținut în repetate rânduri, soldatul german le va arăta pe pământul german Hitler, judecând după reacția sa, a făcut cunoștință cu memoriul A început brusc să mă ignore și să ignore cu încăpățănare prezența mea la întâlnirile operaționale Pe februarie mi-a cerut să vin la el cu Zaur Experiența mi-a spus că nu se poate aștepta nimic bun de la această întâlnire Cu toate acestea, ne-a invitat într-o cameră privată din apartamentul său de serviciu din Cancelaria Reichului și, parcă, a spus clar că nu are de gând să-și îndeplinească amenințările Hitler și-a exprimat de obicei nemulțumirea forțând oaspeții să stea în picioare, dar mi-a oferit amabil lui Zaur și mie să stăm pe scaune de pluș Vorbea cu voce înecată, de parcă n-ar fi putut înghiți un nod în gât; avea sentimentul că trăia un anumit sentiment de jenă și, prin urmare, nu intenționează să mă pedepsească pentru încăpățănare Hitler părea să decidă să pretindă că nu sa întâmplat nimic și că pur și simplu am fost invitați să discutăm problemele de rutină ale producției de armament În cele din urmă și-a dres glasul și, cu o voce calmă, s-a oferit să-l informeze despre perspectivele pentru lunile următoare, iar Zaur, la rândul său, a încercat să atenueze impresia prea sumbră a memoriului meu Desigur, avea motive de optimism Prognozele mele pentru anul trecut s-au dovedit a fi eronate în multe cazuri, deoarece inamicul nu a tras concluziile pe care le așteptam de la el Nu am luat parte la conversație și am stat cu sprâncenele împletite și buzele strânse "Îmi puteți trimite personal memorii cu o evaluare a situației din industria militară și-a întors brusc capul spre mine - Dar vă interzic să trimiteți copii ale acestora oricărei autorități de stat, militare și de partid și să împărtășiți oricui punctul dvs de vedere În ceea ce privește ultimul paragraf - acum îmi vorbea ca unui străin și profund antipatic față de el - atunci nici măcar nu ai dreptul să-mi scrii așa Abține-te de la concluzii generalizări suplimentare și lasă-mă pe mine să mă ocup de această chestiune Voce nu tremura în niciun caz de indignare, dimpotrivă, Hitler râpă încet cuvintele printre dinți Această manieră era plină de mult mai multe pericole decât un acces de furie sălbatică, deoarece chiar a doua zi Hitler se liniștea de obicei

și putea fi convins cu ușurință să inverseze decizia neplăcută luată cu o zi înainte. Dar acum simțeam clar că Hitler nu va face nicio concesie. S-a despărțit destul de rece de mine și i-a strâns mâna lui Zaur cu un zâmbet prietenesc. Pe ianuarie, prin Poser, am transmis șase exemplare ale memoriului meu către toate departamentele Statului Major al Forțelor Terestre. Dorind să demonstrez că, cel puțin formal, ordinele lui Hitler fuseseră îndeplinite, le-am cerut acum înapoi. Hitler i-a interzis cu strictețe lui Guderian și celor mai înalți oficiali ai departamentului său chiar și să vadă aceste documente și a ordonat ca acestea să fie ascunse într-un seif. M-am apucat imediat de pregătirea unui nou memorandum. Știind că Zaur, în esență, împărtășește punctul meu de vedere, am decis să-l oblig să-și exprime adevărata părere și am convenit cu liderii principalelor comitete principale că de data aceasta va fi Zaur cel care va fi însărcinat să întocmească și să semneze un memorandum. Precaritatea poziției mele de atunci era cel mai bine caracterizată prin faptul că am transferat în secret întâlnirea noastră la Bernau, unde era o fabrică deținută de Stahl, un mare industriaș din sistemul nostru responsabil cu producția de muniție. Fiecare dintre participanții la întâlnire s-a angajat să-l convingă pe Zaur să formuleze în scris principalele prevederi ale memorandumului, repetând aproape cuvânt cu cuvânt "declarația mea de faliment". Zaur se învârtea ca un blat. A refuzat categoric să facă vreo declarație scrisă, dar în cele din urmă a promis că va confirma previziunile mele pesimiste la următoarea întâlnire din Cancelaria Reich-ului. Dar următoarea întâlnire nu a adus surprize. De îndată ce am terminat raportul, Zaur a încercat imediat să netezească impresia dureroasă de la el și s-a povestit conversația cu Messerschmitt și a scos din servietă un proiect al unui bombardier cu patru motoare și deși ar dura câțiva ani pentru a crea o aeronavă ultra-lungă capabilă să zboare la New York, chiar și în condiții normale, Hitler și Saur au început imediat să discute cu entuziasm consecințele bombardării celui mai mare oraș din SUA în ceea ce privește populația și-au imaginat posibilul efect psihologic al explodării bombelor în jungla de piatră a "orașului zgârie-norilor" și au ajuns la o frenezie de încântare. În februarie-martie, Hitler, totuși, a sugerat uneori vag că a stabilit deja contactul cu inamicul în diferite moduri, dar nu a oferit niciun detaliu. Am avut impresia că a căutat mai degrabă să creeze o atmosferă de intoleranță și ostilitate care să împiedice orice reconciliere între părțile în conflict. Deci, de exemplu, era foarte nemulțumit de felul în care ziarele germane au reflectat Conferința din Crimeea și, instruindu-l pe Lorentz, care reprezenta departamentul de presă al guvernului imperial la sediu, în prezența mea, a cerut ca acest eveniment să fie reflectat în publicații care aveau un ton mult mai agresiv. "Belicnicii care s-au adunat la Ialta trebuie să fie insultați, umiliți și supuși unor atacuri atât de înverșunate încât nici nu se vor gândi să se adreseze poporului german cu propuneri de pace. Sub nicio formă nu le putem permite să ia o asemenea inițiativă. Această gașcă vrea un singur lucru: să creeze o pană între poporul german și liderii lor. Întotdeauna am spus: predarea este exclusă!" Hitler a ezitat o clipă și apoi a exclamat: "Istoria nu se repeta!" Această idee a avut ecou și în discursul radiofonic al lui Hitler care a urmat în scurt timp, în care îi asigura pe "acești oameni de stat" că "orice încercare de a influența Germania Național Socialistă cu fraze goale în spiritul celor Paisprezece Puncte ale lui Wilson va fi sortită eșecului, deoarece poporul german nu este mai naiv și credul". El a mai precizat că numai cei cărora li s-a dat dreptul să facă acest lucru îl pot lipsi

de datoria sa de a apăra fără compromisuri interesele poporului El a avut în minte Domnul Dumnezeu, la care a apelat în mod repetat în discursul său Dacă în anii campaniilor militare victorioase Hitler a petrecut timp în cercul generalilor, atunci când se apropia prăbușirea regimului său, a preferat din ce în ce mai mult compania celor alături de care a început odată o carieră politică Acum, în fiecare seară, vorbea câteva ore cu Goebbels, Bormann și Ley Nimeni nu putea să-i viziteze, nimeni nu știa despre ce vorbesc - dacă își aminteau de vremurile de demult sau discutau despre înfrângerea viitoare și posibilele ei consecințe Degeaba mă așteptam ca unul dintre ei chiar să simpatizeze cu soarta amară a poporului învins Dar ei, asemenea oamenilor care se înecau, se strângeau de orice pai, ascultau cu lăcomie zvonurile care promiteau schimbări iminente și nu puteau să-și împărtășească soarta cu oamenii lor "Americani, britanici și ruși vor obține doar terenuri goale" - această expresie se încheie acum des întâlnirile operaționale Hitler nu a vorbit niciodată la fel de puternic ca Goebbels, Bormann și Ley, dar i-a susținut invariabil Câteva săptămâni mai târziu, a devenit clar că Hitler a susținut măsuri și mai extreme Spre deosebire de asociații săi, Hitler, după ce și-a asumat ipostaza unui om de stat, de ceva vreme nu și-a permis declarații atât de sincere Dar apoi și-a arătat adevărata față și a dat ordine care au condamnat de fapt poporul german la moarte La una dintre întâlnirile operaționale care au avut loc la începutul lunii februarie, am fost atât de uimit de harta cu desemnarea liniilor frontului rupte în multe locuri și de nenumăratele buzunare în care au căzut grupurile noastre de armate, încât l-am luat deoparte pe Dönitz: "Acesta nu pot continua așa " Răspunsul Marelui Amiral a fost categoric scurt: "Reprezintă Marina aici Orice altceva nu mă privește Fuhrer-ul va găsi cumva o cale de ieșire din această situație Este caracteristic că cei care se adunau zilnic în jurul lui Hitler, care stătea cu o privire mohorâtă la masa pentru hărți operaționale, nu s-au gândit niciodată să organizeze o acțiune comună Bineînțeles, Goering fusese cufundat de mult în corupție și era în pragul epuizării nervoase Dar el a fost unul dintre acei puțini oficiali de rang înalt ai Reich-ului care au evaluat cu sobru personalitatea lui Hitler și au văzut cât de mult se schimbase în anii războiului Dacă Reichsmarschall, ca a doua persoană în stat, împreună cu Keitel, Jodl, Dönitz, Eu și Guderian, într-o formă de ultimatum, i-am cerut lui Hitler să spună în sfârșit cum intenționează să pună capăt războiului, Fuhrer-ul ar fi trebuit să ne întâlnească la jumătatea drumului și nu numai pentru că Hitler a căutat de mult să evite acest tip de conflict cu mediul său; tocmai acum nu-și putea permite să demonstreze falsitatea mitului pe care el însuși la creat despre absența discordiei în rândul conducerii Reich-ului Într-o seară de februarie am vizitat Goering la Carinhall După ce am studiat anterior harta situației operaționale, am descoperit că el concentrase o întreagă divizie aeropurtată în jurul castelului său de vânătoare Hitler, care demult făcuse din Goering un țap ispășitor pentru toate înfrângerile forțelor noastre aeriene, l-a insultat și umilit în mod constant la întâlnirile operaționale Dar l-a supus la muștrări și mai mari în absența străinilor Hitler a tipat la el atât de tare încât se auzea chiar și în sala de așteptare Eu însumi am fost martor la asta În acea seară la Carinhall, Goering, pentru prima și singura dată, s-a apropiat de mine ca ființă umană I-a ordonat lacheului să pună masa lângă șemineu - tacâmurile și paharele erau de la serviciul familiei Rothschild - și să nu ne mai deranjeze Am decis să fiu complet sincer și am descris în detaliu motivele dezamăgirii mele față de Hitler

Goering mi-a răspuns că m-a înțeles pe deplin și că el însuși a experimentat sentimente similare. Dar eu, se spune, m-am alăturat Fuhrerului mult mai târziu decât el și, prin urmare, m-am despărțit de el mai devreme. Îi este foarte greu să facă asta, pentru că a fost aproape de Hitler de atâția ani, a împărtășit cu el atât bucurie, cât și tristețe, trecutul le-a legat ferm - și nu se va putea rupe niciodată de el. Câteva zile mai târziu, la ordinul lui Hitler, divizia aeropurtată concentrată în jurul lui Karinhall a fost transferată în pozițiile de la sud de Berlin. Cam în aceeași perioadă, unul dintre cei mai înalți oficiali SS mi-a dat să înțeleg că Himmler se pregătea să ia măsuri drastice. În februarie, Reichsführer-ul SS a fost numit comandant șef al Grupului de armate Vistula, dar, ca și predecesorii săi, nici el nu a putut opri înaintarea trupelor ruse. A venit rândul lui să asculte reproșurile furioase ale lui Hitler. Sejur de câteva săptămâni în față a fost suficient pentru a submina complet autoritatea lui Himmler. Cu toate acestea, Reichsführer-ul SS încă a insuflat frică în toată lumea și mi s-a făcut pielea de găină când adjutantul a spus odată că vrea să vorbească cu mine; prima și singura dată când l-am întâlnit față în față pe Himmler. Am fost în cele din urmă aruncat în confuzie de noul șef al Oficiului Central, Hupfauer, cu care am discutat în mod repetat și destul de sincer despre situația noastră. Cu o voce emoționată, mi-a spus că Kaltenbrunner intenționează să-l viziteze. Adevărat, când adjutantul a șoptit: "Este singur", m-am liniștit oarecum. Ferestrele goale erau deschise în biroul meu; nu mai avea sens să introduci ochelari, din moment ce aceștia încă zboară din cauza detonării bombelor aeriene care explodau zilnic în apropiere. Electricitatea s-a oprit din nou și pe masă era un ciot de lumânare. Himmler, ca și mine, a preferat să nu-și dea jos paltoanele. L-a înfășurat mai strâns, s-a așezat vizavi de mine, după ce două-trei fraze fără sens mi-au cerut să vă spun mai multe despre situația din fabricile militare și apoi a început brusc să vorbească despre subiecte abstracte. Judecățile pe care le-a pronunțat nu mărturiseau deloc pentru o minte profundă: "În sus, în jos - așa este viața. Dar dacă te-ai rostogolit în jos, trebuie să ajungi la fund, iar apoi, Herr Speer, ascensiunea va începe din nou. Nu puteam fi de acord cu o astfel de judecată primitivă, dar nici nu aveam nici cea mai mică dorință să o infirm. În general, nu am fost prea vorbăreț în acea seară și Himmler s-a grăbit să plece. L-am însoțit până la ușă, și-a luat rămas bun de la mine foarte amabil și nu a spus niciun cuvânt despre scopul vizitei sale. Nu am înțeles niciodată ce voia de la mine și de ce, în același timp, Kaltenbrunner și-a luat brusc în cap să-l viziteze pe Hupfauer. Fie criticile mele i-au determinat să caute contact cu mine, fie pur și simplu au decis să afle planurile noastre secrete. Pe februarie, am trimis o scrisoare ministrului de Finanțe, contele Schwerin-Krosigk, cu o propunere "de confiscare a tuturor sumelor uriașe de bani primite după în conturi bancare". Mă așteptam astfel să stabilizez cursul de schimb al mărcii, puterea de cumpărare care a fost susținut cu greu de măsuri administrative. Cu toate acestea, mai devreme sau mai târziu, cu siguranță ar trebui să fie abandonate, iar atunci inflația ar fi atins un nivel absolut de neconceput. Când Schwerin-Krosigk a încercat să discute propunerea mea cu Goebbels, acesta a întâlnit imediat o rezistență acerbă. Până la urmă, ministrul Propagandei a fost unul dintre cei ale căror interese au fost direct afectate de această acțiune. Cealaltă idee a mea a avut și mai puține șanse de succes. A devenit o altă dovadă a detașării mele totale de realitate. În orice caz, așa îmi percep acum intenția de atunci. La sfârșitul lunii

ianuarie, am avut o conversație plină de indicii vagi și reticente cu Werner Naumann, secretar de stat al Ministerului Propagandei S-a întâmplat să fim împreună în adăpostul anti-bombă al departamentului său Am presupus că Goebbels era capabil să dea dovadă de prudență și să tragă concluziile potrivite și, prin urmare, într-o conversație cu Naumann, nu m-am exprimat prea clar în sensul că, spun ei, toți liderii de vârf ai Reich-ului, conduși de Hitler , ar trebui să-și declare consimțământul de a se preda voluntar inamicului dacă, în schimb, poporului german i se vor asigura condiții de viață mai mult sau mai puțin normale Această idee a dat naștere reminiscențelor istorice - la urma urmei, după înfrângerea de la Waterloo, Napoleon și-a încredințat în mod voluntar soarta guvernului englez Ea a fost inspirată și de operele lui Wagner, mulți dintre ai căror eroi s-au sacrificat Dintre toți industriașii care au colaborat cu mine, cel mai simpatic a fost membrul în vârstă de șaptezeci de ani al consiliului de administrație al concernului Siemens, șeful departamentului de dezvoltare, dr Luschen Întotdeauna i-am ascultat părerea de bună voie El a prezis că poporul german se va confrunta cu vremuri foarte grele, dar avea un viitor mare în față La începutul lunii februarie, Luchen a vizitat modestul meu apartament din Parisian Place Era situat într-una din clădirile Ministerului Armamentului, care se afla în spatele curții Luschen a scos o bucată de hârtie din buzunar și a spus: "Cunoști cel mai popular citat din Mein Kampf chiar acum?" "Datoria diplomației este să împiedice oamenii să moară eroic și să aibă grijă de mântuirea lor Pentru a atinge acest scop, folosirea oricăror mijloace este justificată, iar refuzul de a folosi unul dintre ele trebuie considerat ca o încălcare a obligației cuiva care se limitează la o infracțiune Potrivit lui Luschen, următorul fragment din cartea lui Hitler este și mai relevant pentru situația actuală: "Grijia pentru păstrarea prestigiului statului nu este un scop în sine: în caz contrar, orice formă de tiranie ar trebui recunoscută ca inviolabilă și nu supusă oricărei critici Dacă puterea supremă recurge la metode care duc la moartea poporului, atunci oricine este conștient de apartenența sa la ea este nu numai îndreptățit, ci și obligat să se opună acestei puteri Luchen s-a retras în tăcere, iar eu am început să pășesc în sus și în jos prin cameră Această declarație a lui Hitler, așa cum spunea, a tras o linie sub reflexiile mele dureroase din ultimele luni A rămas doar să tragem următoarea concluzie: Hitler - chiar dacă judecând după programul său politic - și-a trădat în mod deliberat poporul și ia sacrificat pentru scopurile sale Am simțit brusc că nu mai eram legat de nicio obligație față de Hitler În acea noapte am luat decizia de a-l elimina pe Hitler Desigur, din această idee stupidă nu a venit nimic valoros Totul s-a limitat la conversații și, în general, în planul meu era ceva foarte ușor de băiețel Dar, în același timp, a dezvăluit la maximum adâncimea căderii morale a regimului nazist și a liderilor săi Încă tremur de groază la doar gândul în cine s-a transformat omul care a pretins odată că este arhitectul personal al lui Hitler Într-adevăr, în aceste zile am stat uneori împreună mult timp și chiar am luat în considerare proiectele noastre arhitecturale comune din anii trecuți Dar chiar și în astfel de momente, mă gândeam cu febrilitate de unde să iau gaze otrăvitoare pentru a ucide un om care, în ciuda tuturor neînțelegerilor, încă mă trata cu profundă simpatie și închidea ochii la multe lucruri Am petrecut mulți ani printre cei pentru care viața umană nu a însemnat absolut nimic - nici nu am observat-o Acum mi-am dat seama brusc că experiența acumulată în subconștient nu a fost în zadar Nu sunt doar încurcat în complexități minciuni, intrigi, tot

felul de fapte josnice și planuri însetate de sânge, dar el însuși a devenit parte din această lume nebună De fapt, am trăit doisprezece ani printre criminali adevărați și nu m-am gândit niciodată la asta; acum, în ajunul prăbușirii regimului, Hitler a fost cel care mi-a dat imboldul moral să încep să pregătesc o tentativă de asasinat asupra lui La Procesele de la Nuremberg, Goering m-a batjocorit în toate felurile posibile și m-a numit un al doilea Brutus Unii dintre ceilalți inculpați mi-au reproșat și că "am încălcat jurământul de credință față de Fuhrer" Dar toate aceste referiri la jurământ au fost doar o frază goală, o încercare de a scăpa de obligația de a gândi și de a fi responsabil pentru acțiunile cuiva Nimeni altul decât Hitler i-a privat de dreptul de a recurge la aceste argumente complet insuportabile Din păcate, mi-am dat seama de asta abia în februarie Într-o zi, mă plimbam în grădina Cancelariei Reichului și am observat orificiul de ventilație al buncărului lui Hitler Acoperită doar de un grătar, trapa de ventilație ieșea clar pe fundalul unui tufiș rar Un dispozitiv special de filtrare a curățat aerul care intra în interior Nu putea, însă, să protejeze "tabun" de gaz Din întâmplare, în aceste zile am devenit în mod special prieten apropiat cu președintele comitetului principal pentru muniție, Dieter Stahl Nu a ascuns faptul că a considerat înfrângerea Germaniei inevitabilă, iar anchetatorii Gestapo l-au acuzat de declarații defetiste Stahl mi-a cerut să-l ajut să evite procesul Am luat legătura cu un bun prieten de-al meu, Gauleiter Stürtz din Brandenburg, care la rândul său l-a ajutat pe Stahl să iasă din această poveste La mijlocul lunii februarie, adică la câteva zile după vizita lui Luschen, Berlinul a fost supus poate celui mai masiv raid aerian al întregului război, iar eu și Stahl am ajuns într-unul dintre compartimentele adăpostului antibombe ministerial Situația în sine a favorizat o conversație sinceră O ușă puternică de oțel ne-a ferit de întreaga lume, am înghețat în poziții incomode pe scaune obișnuite stând lângă pereții goi de beton și am discutat pe îndelete despre morală și ordine în Cancelaria Reichului Este convingerea noastră unanimă că de către conducătorii Reichului, politica a dus inevitabil la dezastru Deodată, Stahl m-a prins de braț și a strigat: "Se va întâmpla ceva groaznic, ceva absolut groaznic!" Am întrebat cu prudență dacă ar putea obține cea mai recentă modificare a gazului otrăvitor Nu numai că Stahl nu a fost surprins, ca să spunem ușor, de o întrebare destul de neobișnuită, dar a promis imediat că îmi va îndeplini cererea După o scurtă pauză, am spus: "Nu există altă cale de a pune capăt războiului Vreau să încerc să gazez buncărul Cancelariei Reich " Deși aveam destulă încredere unul în celălalt, m-am simțit brusc pentru o clipă frică pentru cuvintele mele Stahl, însă, i-a luat destul de calm și cu o voce uniformă a promis că va face tot posibilul în viitorul apropiat Câteva zile mai târziu, mi-a spus că a stabilit contact cu șeful departamentului de muniții al Direcției de Armament a Forțelor Terestre, maiorul Soika, și se părea că este posibil să se organizeze trageri de antrenament cu grenade pline cu "tabun" de la lansatoare de grenade de pușcă fabricate la fabrica Stahl Într-adevăr, pentru ministrul armamentului sau pentru președintele Comitetului principal pentru muniții a fost mult mai dificil să obțină acces la "turmă" decât pentru orice angajat din administrarea fabricilor de gaze otrăvitoare În plus, s-a dovedit că "tabunul" are un efect mortal numai în timpul unei explozii, ceea ce înseamnă că în acest caz nu ar putea fi vorba despre utilizarea sa, deoarece explozia ar sparge imediat pereții subțiri ai puțului de ventilație Era deja martie și încă nu puteam începe să-mi pun în aplicare planul Nu am văzut nicio altă modalitate

de a-l elimina nu numai pe Hitler, ci și pe interlocutorii săi de noapte - Bormann, Goebbels și Ley Stahl credea că în curând va putea obține un gaz otrăvitor, constând din componente mai tradiționale De la construirea Cancelariei Reich-ului, îl cunoșteam pe șeful departamentului tehnic al acesteia, Henschel, iar acum am reușit să-l conving că filtrele de aer erau folosite de multă vreme și probabil că au căzut în paragină Hitler, în prezența mea, s-a plâns în mod repetat de aerul viciat din buncăr, m-am referit la cuvintele lui, iar Henschel, fără să se gândească de două ori, a început imediat să demonteze dispozitivul de filtrare, privând incinta subterană de sistemul de protecție Dar chiar dacă am obține gazul, cu greu l-am putea folosi în scopul propus Într-una din aceste zile, sub un pretext, m-am dus să inspectez orificiul de ventilație și am văzut că imaginea din jurul meu se schimbase dramatic Pe acoperișul Cancelariei Reichului și al clădirilor din jur au fost instalate posturi de pază întărite Băieții înalți în uniforme SS înarmați cu mitraliere se uitau în jur cu prudență Acolo au fost instalate și spoturi, iar ventilația a fost acoperită cu un coș de fum Nu m-am așteptat niciodată la asta La început am bănuir că cineva a reușit să-mi dezlege planul Dar apoi s-a dovedit că totul s-a întâmplat pur întâmplător La sfârșitul Primului Război Mondial, Hitler și-a pierdut temporar vederea ca urmare a otrăvirii cu gaze Prin urmare, a ordonat să fie ridicat un coș de fum pe orificiu de ventilație în cazul unui atac de gaz Un gaz otrăvitor este mai greu decât aerul De fapt, ordinul lui a fost doar în avantajul meu, deoarece acum puteam cu inima ușoară să refuz să duc la îndeplinire planul, care acum era evident sortit eșecului Timp de aproape o lună am tremurat apoi de frică când mi-am imaginat că cineva ar putea dezvălui complotul nostru; uneori nu puteam scăpa de sentimentul că intenția mea nu era greu de ghicit nici măcar din expresia feței mele Într-adevăr, după evenimentele din iulie, "rudele și prietenii persoanelor acuzate de trădare" au fost arestați, în limba oficială, și mi-am expus în mod deliberat soția și șase copii unui pericol teribil Prin urmare, am decis să uit complet de planul meu anterior și să-mi concentrez toate eforturile pe frustrarea acelor planuri ale lui Hitler, care vizau transformarea Germaniei într-o "zonă deșertică" M-am simțit imediat ușurat, totul s-a amestecat în sufletul meu: afecțiunea sinceră pentru Hitler era cot la cot cu refuzul de a-i mai asculta, iar dorința de a rămâne loial Führerului era gata să încerce asupra lui Dar nu numai frica m-a împiedicat să-l lovesc pe Hitler cu o lovitură de pistol A fost suficient ca el să se uite în ochii mei și i-am simțit imediat efectul hipnotic asupra mea Până în ultima zi, puterea lui Hitler asupra mea a fost prea mare Nu puteam să dau sens sentimentelor mele, iar consternarea mea s-a exprimat prin faptul că, în ciuda conștientizării întregii imoralități a comportamentului lui Hitler, nu puteam înăbuși un sentiment de milă pentru el Am regretat sincer moartea apropiată a unui bărbat care s-a străduit toată viața să demonstreze că nu există obstacole de netrecut pentru el Hitler m-a inspirat dezgust, dar în același timp l-am simpatizat și nu puteam scăpa de farmecele lui de vrăjitorie În plus, chiar am trăit frica La mijlocul lunii martie, am intenționat din nou să trimit un memoriu la Cartierul General, atingând subiectul interzis al înfrângerii și, prin urmare, am decis să atașez acestuia o scrisoare adresată personal lui Hitler Creionul verde, pe care doar miniștrii aveau voie să-l folosească, mi-a tremurat ușor în degete, tremurând de emoție nervoasă Din întâmplare, am scris o foaie de hârtie cu litere sparte, pe reversul căreia secretara mea a tipărit un citat din Mein

Kampf pe o mașină de scris specială cu litere mari I-am cam amintit lui Hitler că el însuși a sunat să se opună guvernului care a pierdut în război "Datoria mea față de tine și poporul german mă obligă să scriu memoriul atașat" Am ezitat puțin și am schimbat puțin fraza Acum suna așa: " datoria mea ca ministru al armamentului și industriei de război față de poporul german și față de tine personal" Posesiune diavolească În etapa finală a războiului, puteam fi distras și liniștit doar aruncându-mă cu capul în cap într-o activitate viguroasă Am decis că, dacă Zaur a dorit așa, atunci să-l las să preia conducerea sistemului economiei de război care se prăbușește și să încerce să mențină un volum relativ acceptabil de producție de arme Eu, dimpotrivă, am căutat acum să stabilesc cât mai multe cooperare strânsă cu industriașii Nu ne-am mai gândit la război, ci la pace, iar la întâlniri am discutat problema trecerii la o economie postbelică Pentru Hitler și liderii de partid de rang înalt, planul Morgenthau s-a dovedit a fi foarte binevenit, deoarece le-a permis să anunțe public: acum, spun ei, nimeni nu ar trebui să se îndoiască că înfrângerea va duce la moartea poporului german Într-adevăr, o parte semnificativă a populației le-a crezut Noi, dimpotrivă, aveam toate motivele să afirmăm că nimic de acest fel nu se va întâmpla La urma urmei, exact aceleași obiective și-au stabilit Hitler și anturajul său atunci când au dat ordin de a începe o invazie pe teritoriul statelor străine Au încercat doar mai consecvent să le pună în practică Totuși, evoluțiile ulterioare au arătat că Polonia, Cehoslovacia, Franța și Norvegia, contrar intențiilor lui Hitler și anturajul său, în condițiile de ocupare, și-au păstrat și și-au sporit potențialul industrial, întrucât, în cele din urmă, au avut un stimulent să-l folosească pentru propriile lor scopuri și chiar și cei mai înfocați susținători ai tacticii pământului pârjolit nu puteau face nimic Dacă este posibilă restabilirea industriei, atunci, vrând-nevrând, este necesar să se respecte condițiile pentru păstrarea fundamentelor vieții economice, adică să hrăniți oamenii, să le coasem haine și să le plătiți un salariu Deci, în orice caz, lucrurile erau în teritoriile ocupate anterior Și singura condiție prealabilă pentru aceasta, în opinia noastră, a fost păstrarea principalelor unități de producție Așa am făcut la sfârșitul războiului, eliminând orice prejudecăți ideologice și naționale Pentru a depăși dificultăți incredibile, cauzate în principal de rezistența acerbă a multor oficiali, a trebuit să mint, să mă prefac și să devin aproape un Ianus cu două fețe La una dintre întâlnirile operaționale desfășurate în ianuarie , Hitler mi-a înmănat un rezumat al rapoartelor presei străine și a întrebat pe un ton amenințător: "Am ordonat distrugerea tuturor întreprinderilor industriale din Franța Cum se face că în doar câteva luni creșterea generală a producției lor s-a apropiat deja de nivelul de dinainte de război? El vicios s-a uitat la mine "Poate că aceasta este doar o manevră de propagandă", am răspuns eu calm Hitler a fost întotdeauna înțelegător față de acțiuni de propagandă precum publicarea de rapoarte false în presă, iar incidentul sa încheiat În februarie , am vizitat regiunea petrolieră a Ungariei, în partea din regiunea minieră a cărbunelui Silezia Superioară, care nu era încă ocupată de trupele sovietice, în Cehoslovacia, iar în cele din urmă am zburat la Danzig Peste tot am reușit nu doar să oblig angajații organelor teritoriale să urmeze cu strictețe linia elaborată de noi, ci și să ajungă la o înțelegere cu generalii Mi s-a întâmplat să observ și concentrarea mai multor divizii SS lângă Lacul Balaton, pe care Hitler intenționa să le lanseze într-o contraofensivă de amploare Planul acestei operațiuni a fost complet clasificat Cu atât mai ciudat era

faptul că pe mânecile paltoanelor soldaților și ofițerilor erau dungi și embleme care trădau apartenența lor la formațiuni militare selectate. Dar dorința lui Hitler de a răsturna puterea nou înființată a sovieticilor în Peninsula Balcanică cu ajutorul mai multor divizii de tancuri părea cu totul absurdă. El credea că în trei-patru luni popoarele țărilor din sud-estul Europei vor fi în sfârșit dezamăgiți de regimurile impuse lor de Uniunea Sovietică. Hitler nu numai că nu a căzut în disperare, dar a și reușit să se convingă pe sine și pe alții că primele succese vor duce imediat la schimbările dorite, peste tot va izbucni o revoltă populară și populația va sta alături de noi împotriva inamicului comun - sovieticul Uniune Desigur, el nu avea nici cea mai mică bază pentru astfel de afirmații. La Danzig am vizitat cartierul general al lui Himmler, care era atunci comandantul șef al Grupului de Armate Vistula. Împreună cu sediul său, s-a instalat în vagoane foarte confortabile ale unui tren special. Am fost martor involuntar la o conversație telefonică între Reichsfuehrer SS și generalul Weiss, care a rugat să i se permită să se retragă din pozițiile sale din cauza imposibilității totale de a reține asaltul trupelor ruse. Himmler i-a răspuns cu fraza standard: "Ți-am dat ordinul potrivit și pentru el executie raspuși cu capul. Retragerea te va costa mai mult decât cariera ta. Voi avea grijă de tine personal." Cu toate acestea, când am ajuns la sediul generalului Weiss a doua zi, sa dovedit că unitățile sale și-au părăsit pozițiile în timpul nopții. Amenințările lui Himmler nu i-au făcut nici cea mai mică impresie generalului: "Nu am de gând să-mi oblig soldații să îndeplinească cerințe evident imposibile. În general, fac doar ceea ce este posibil. Amenințările lui Hitler și Himmler au încetat să aibă efect. În timpul acestei călătorii, i-am ordonat și fotografului ministerial să fotografieze coloanele nesfârșite de refugiați în panică. Hitler a refuzat din nou să se uite la fotografii, totuși, chiar și o expresie dureroasă a apărut pe fața lui în acel moment. Cu toate acestea, cu un gest relaxat, i-a împins din nou departe de el. În Silezia Superioară, l-am întâlnit pe generalul colonel Heinrici, care s-a dovedit a fi o persoană surprinzător de inteligentă și înțelegătoare. În ultimele săptămâni de război, am fost din nou convins de acest lucru. La mijlocul lunii februarie am convenit să păstrăm intacte liniile de cale ferată, de-a lungul cărora pe viitor trebuia să transporte cărbune în direcția sud-est. Am vizitat împreună și o mină de lângă Ribnik. Ea a ajuns în zona frontului, dar trupele sovietice nu au făcut nicio încercare de a perturba exploatarea cărbunelui; părea că inamicul a început să trateze politica noastră cu înțelegere. Minerii polonezi au reușit și ei să se adapteze situației și au intrat în subteran cu nu mai puțin, dacă nu mai mult entuziasm decât înainte. Le-am promis ferm că nu vor distruge mina în schimbul unei promisiuni de a se abține de la orice act de sabotaj și ne-au întâlnit cu ușurință la jumătatea drumului. La începutul lunii martie am fost în regiunea Ruhr. Industriașii locali au fost cel mai preocupați de următoarea problemă: chiar dacă minele și oțelăriile rămân intacte, dar toate podurile sunt distruse, întregul ciclu tehnologic va fi întrerupt. În aceeași zi am fost să văd Field Marshal Model. A fost extrem de entuziasmat și mi-a spus că Hitler i-a ordonat să detașeze mai multe divizii de infanterie pentru a lansa un contraatac pe flancul trupelor inamice concentrate lângă Remagen cu scopul de a recaptura podurile peste Rin. Cu o privire deprimată, el a spus: "Aceste divizii și-au pierdut aproape toate armele, ceea ce înseamnă că și-au pierdut eficiența în luptă. Puterea de luptă a fiecăruia dintre ei este mai mică decât a unei companii! Ei nici măcar nu au idee ce se întâmplă aici! Și

vina pentru eșecul contraofensivei va fi, desigur, pusă pe seama mea " Model a fost atât de nemulțumit de ordinele lui Hitler, încât a fost imediat de acord cu propunerile mele și a promis în cursul bătăliilor viitoare pentru zona Ruhr să încerce să păstreze toate comunicațiile, și mai ales podurile feroviare Eram pe deplin conștient de consecințele fatale ale distrugerii lor pentru economia noastră și, prin urmare, l-am convins pe Guderian să emită un ordin prin care să interzică categoric explozia clădirilor și structurilor dacă acestea ar putea duce la "distrugerea sistemelor de alimentare ale populației" La un moment dat, Guderian intenționa, pe riscul și riscul său, să dea tocmai un astfel de ordin trupelor care luptau pe Frontul de Est; când i-a înaintat spre semnare un proiect de ordin similar lui Jodl, care era responsabil de teatrul de operațiuni de vest, șeful de stat major al conducerii operaționale i-a sugerat să apeleze la Keitel Mareșalul de câmp nu a respins însă proiectul de ordin, ci a declarat că este obligat să-l discute cu Hitler Nu a fost greu de prevăzut rezultatul La următoarea întâlnire operațională, Hitler a cerut să fie luate măsuri și mai dure pentru implementarea tacticii pământului pârjolit și și-a exprimat indignarea extremă față de comportamentul lui Guderian La mijlocul lunii martie, i-am înaintat din nou lui Hitler un memoriu, în care i-am declarat sincer viziunea mea asupra situației și am dat o listă întreagă de măsuri necesare în această etapă a războiului Făcând acest lucru, am încălcat în mod deliberat tabuul pe care l-a stabilit în ultimele luni La o întâlnire cu industriașii care a avut loc cu câteva zile mai devreme la Bernau, mi-am confirmat încă o dată intenția de a preveni distrugerea instalațiilor industriale chiar și cu prețul vieții mele Chiar nu am vrut ca Hitler să răsfoie prima pagină și să refuze să citească mai departe memoriul Așa că am început-o cu un raport tradițional de producție de cărbune Dar deja pe a doua pagină la listare Dintre problemele economice stringente, am dat primul loc nu păstrării producției militare, ci satisfacerii nevoilor populației civile: asigurarea acestora cu hrană, gaz și electricitate Din toată legătura cu declarațiile anterioare, am subliniat că "prăbușirea finală a economiei germane" va avea loc în patru până la opt săptămâni și "nu poate fi vorba de continuarea războiului atunci" Am vorbit direct cu Hitler, încercând să-l conving că "nimeni nu are dreptul să considere soarta lui personală și soarta poporului german" Memorandumul s-a încheiat cu următoarele cuvinte: "În această etapă a războiului, nu ar trebui să împovărăm viața deja foarte dificilă a poporului nostru cu distrugeri fără sens" De data aceasta am avut grijă să nu predau memoriul de douăzeci și două de pagini lui Hitler fără pregătire prealabilă Se putea aștepta orice de la el și chiar și un ordin pentru arestarea mea imediată Prin urmare, m-am adresat lui Julius Schaub cu o cerere de a-l convinge pe Hitler să-mi dea o fotografie cu el însuși cu o inscripție comemorativă făcută cu propria sa mână pentru cea de-a patruzecea aniversare a mea Am fost singurul dintre asociații lui Hitler care, în doisprezece ani, nu i-a cerut niciodată așa ceva Și acum, când prăbușirea regimului său era deja inevitabilă și relațiile noastre apropiate s-au încheiat, am părut să clarific că, deși m-am opus în mod repetat la el și, în memoriul meu, am prezis sincer o moarte rapidă, totuși, tot respect profund al lui Dar eram încă îngrijorat în suflet și, după ce am predat memoriul, am decis să încerc să fiu cât mai departe de Cancelaria Reichului Sub pretextul de a mai ține o întâlnire cu angajații organelor teritoriale, aveam de gând să zbor în aceeași noapte spre Königsberg, înconjurat de trupe sovietice În același timp, am vrut să le iau rămas bun de la ei Fiind de acord cu

von Belov și Schaub, am mers pe martie la o întâlnire operațională pentru a scăpa în sfârșit de memoriul care îmi ardea literalmente mâna. De câteva zile, întâlnirile operaționale au loc nu în biroul de lux al Cancelarului Reich-ului pe care l-am proiectat acum șapte ani, ci într-unul dintre buncărele subterane. Cu o amărăciune nedisimulată, Hitler mi-a spus: "Vedeți, domnule Speer, în această situație, sala pe care ați proiectat-o atât de frumos nu mai este potrivită pentru întâlniri operaționale." S-a discutat despre situația din Saarland, care era atacată de armata generalului Patton. Hitler a insistat să apere acest teritoriu până la ultima picătură de sânge și a salutat aceleași argumente ca acum un an, când trupele sovietice s-au apropiat de zona zăcămintelor de minereu de mangan de lângă Nikopol. S-a întors brusc către mine pentru sprijin și, evident îngrijorat, a întrebat: "Explicați participanților la întâlnire ce consecințe va avea pentru noi pierderea bazinului carbonifer Saar." Am exclamat involuntar: "Atunci sfârșitul!" Am fost amândoi stânjeniți și ne-am privit în tăcere o vreme. Apoi Hitler, se pare, a devenit jenat și a schimbat subiectul de discuție. În aceeași zi, feldmareșalul Kesselring, comandantul șef al Frontului de Vest, a raportat că populația face totul pentru a împiedica atacurile trupelor americane să fie respinse. Din ce în ce mai des, locuitorii pur și simplu nu lasă unitățile noastre să intre în satele lor și cer comandanților să jure pe Biblie că nu vor intra în luptă aici și nu vor pune în pericol zona. În cele mai multe cazuri, ofițerii au fost nevoiți să îndeplinească cerințele oamenilor disperati. Hitler i-a ordonat fără prea multă gândire lui Keitel să elaboreze un proiect de ordin pentru evacuarea forțată a întregii populații din zona frontului Keitel, obsedat ca întotdeauna de dorința de a-l face pe plac lui Hitler, s-a așezat imediat la o masă care stătea în colț și a început să deseneze cu sânguință pixul peste hârtie. Unul dintre generali a încercat să-l convingă pe Hitler că în condițiile actuale era imposibil să se efectueze evacuarea a sute de mii de oameni, deoarece transportul feroviar era complet dezorganizat. Hitler nu a fost impresionat de cuvintele sale. "Atunci lasă-i să meargă!" a spus el pe un ton peremptoriu. Generalul a început să argumenteze că Wehrmacht-ul nu a fost capabil să desfășoare numărul necesar de bucătării de câmp în zone slab populate, dar Hitler s-a întors brusc. A spus clar că nu mai vrea să vorbească cu el. Textul proiectului de ordin elaborat de Keitel și aprobat de Hitler spunea: "Șederea unui civil populația din zona frontului nu numai că reduce eficacitatea luptei trupelor, dar creează și o amenințare directă pentru sine. Prin urmare, Fuhrer-ul ordonă curățarea teritoriului de pe malul vestic al Rinului și, în primul rând, regiunea Saar și Palatinatul, de întreaga populație care locuiește acolo. Evacuarea ar trebui efectuată în direcția sud-est și la sud de Linia St Bendel - Kaiserslautern - Ludwigshafen. Cu privire la măsurile specifice, comandamentul Grupului de Armate G trebuie să fie de acord cu Gauleiters, care vor primi un ordin corespunzător de la șeful biroului partidului. Șeful Statului Major al Mareșalului de Comandă Keitel Nimeni nu a ridicat obiecții și la următoarele cuvinte ale lui Hitler: "Nu mai putem socoti cu interesele populației civile." Am plecat cu consilierul lui Bormann, Zander, care a tot repetat disperat: "N-o să iasă nimic! Aceasta este o catastrofă! La urma urmei, nimic nu a fost pregătit." Într-un acces de indignare, am anunțat că anulez zborul către Königsberg și că plec imediat în regiunile de vest. A trecut miezul nopții și a sosit ziua celei de-a patruzeci de ani. I-am cerut lui Hitler permisiunea de a vorbi cu el. A chemat valetul: "Adu-mi

fotografia semnată de mine" Hitler m-a felicitat cordial și mi-a oferit o carcasă roșie cu imprimare aurie pe capac, sub forma unui vultur imperial. Își puneă întotdeauna fotografiile în rame argintii destinate cuiva drept cadou în astfel de cutii. I-am mulțumit lui Hitler, am pus cazul pe masă și am scos un memoriu din servietă. Hitler, privindu-mă, a spus cu voce joasă: "Recent, cu greu pot să scriu nici măcar câteva rânduri. Puteți vedea cum tremură mâna. Adesea nici măcar nu pot să-mi pun semnătura. Prin urmare, inscripția de pe fotografie s-a dovedit a fi foarte ilizibilă. Am deschis imediat carcasa și am constatat că era foarte greu să-i deslușesc scrisul de mână nervos și stângaci. Era clar doar că mi-a mulțumit sincer pentru munca fructuoasă și m-a asigurat de invariabilitatea sentimentelor sale prietenești. După o clipă de ezitare, cu inima grea i-am înmănat un cadou de retur - un memoriu în care se afirma căderea completă a poliției sale. Hitler a luat în tăcere documentul. Pentru a atenua măcar puțin situația, am povestit despre intenția mea la aceeași călătorie în regiunile vestice noaptea și se grăbea să plece. În sala de așteptare, eram pe cale să sun la o mașină, când deodată mi s-a oferit brusc să mă întorc în biroul lui Hitler. Fără să-mi dea măcar ocazia să-mi revin în fire, a declarat: "M-am gândit la asta și am decis că ar fi mai bine dacă șoferul meu Kempka te va duce acolo cu mașina mea." Am început să protestez și în cele din urmă l-am convins pe Hitler să mă lase să merg acolo, cel puțin în mașina mea. Inima mea era îngrijorată - am încetat să mai simt simpatie pentru el, cu care am impregnat-o din nou în momentul în care mi-a înmănat fotografia lui Hitler invizibil care m-a legat de Hitler, aparent, s-a rupt în cele din urmă. Hitler, evident supărat de această împrejurare, mi-a permis să plec, dar chiar la ușă m-a sunat și cu o voce fermă, parcă ar fi tras o linie sub disputele noastre, a declarat: "De data asta vei primi un răspuns scris." S-a uitat atent la mine și a continuat: "Dacă se pierde războiul, oamenii sunt oarecum sortiți morții. Poporul german și-a pierdut dreptul chiar și la cele mai elementare condiții de viață. Poporul răsăritean s-a dovedit a fi mai puternic, iar viitorul le aparține, de drept, exclusiv. Cu toate acestea, oamenii mai degrabă inferiori au rămas în viață, pentru că cei mai demni au căzut în această luptă. Am respirat aerul rece care pătrundea prin fereastra deschisă. Kempka și cu mine am fost de acord să conducem mașina pe rând, iar acum m-am apucat de volan, privind cu atenție la autostrada care ieșea de sub roți. Pe bancheta din spate, rezemat de spate, ofițerul meu de legătură cu Statul Major General, locotenent-colonelul von Poser, sforăia măsurat. Era deja ora două dimineata și dacă aveam de gând să depășim cei de kilometri care ne despărțeau de sediul comandantului șef al Frontului de Vest, situat lângă Nautheim, înainte de zori, adică înainte de apariția avioanelor inamice care zboară la un zbor de mitraliere pe cer, ar trebui să adăugăm viteza Kempka, ascultând cu atenție vocea monotonă care venea de la receptorul radio, a acordat serviciul de notificare al "luptătorilor noștri de noapte": "Luptători de noapte" într-un pătrat câțiva "țânțari" într-un pătrat "luptători de noapte" într-un pătrat ", și-a dus degetul de-a lungul celei întinse pe genunchi. Harta cu o grilă de pătrate. Când escadrilele inamice s-au apropiat, a trebuit să ne acoperim farurile cu scuturi de camuflaj și să conducem încet pe marginea drumului. Între timp, am aprins la putere maximă nu doar două faruri uriașe Zeiss, ci și două faruri de ceață și, împrăștiind întinericul cu un con de lumină strălucitoare, ne-am repezit înainte spre vuietul motorului. Dimineata ne-a găsit încă pe drum, dar acoperirea norilor joasă a paralizat temporar activitatea aeronavelor.

inamice La sediu am reusit chiar sa dorm cateva ore Pe la prânz m-am întâlnit cu Kesselring, dar conversația noastră nu a adus niciun rezultat El a subliniat constant că, în calitate de soldat, era obligat să execute fără îndoială ordinele comandantului suprem În mod destul de neașteptat, am fost susținut de NSDAP autorizat la sediul său Ne-am plimbat în sus și în jos pe terasa castelului, iar după o oarecare ezitare mi-a promis că se va abține să-i trimită lui Hitler vreun raport despre comportamentul populației, pentru a nu-i provoca o reacție negativă Când Kesselring prăjea ziua mea de naștere la cină, avioanele inamice s-au aruncat brusc asupra castelului cu un vuiet sălbatic și, în același moment, după primele explozii de mitralieră, sticla a plouat cu un zgomot Ne-am aruncat cu toții pe jos În cele din urmă, cu întârziere, o sirenă a urlat sfâșietor și, foarte aproape de dreapta și de stânga, s-au auzit explozii de bombe Printre nori de fum și praf de var, am fugit în buncăr Evident, Aliații și-au stabilit un obiectiv foarte specific - să bombardeze sediul Frontului de Vest Exploziile tureau în mod constant, pereții buncărului tremurau, podeaua tremura, dar nicio bombă nu a lovit direct castelul După încheierea raidului aerian, am continuat întâlnirea, la care a participat și cel mai mare industriaș din Saar Hermann Röchling Acestui om venerabil de o vârstă foarte înaintată (avea peste șaptezeci de ani), Kesselring l-a informat fără îndoială că în următoarele câteva zile va fi obligat să se retragă din Saar Röchling a luat vestea iminentei confiscării pământului său natal de către trupele străine și a pierderii inevitabile a fabricilor sale destul de indiferent, cu o voce uniformă și calmă, notând: "Am fost deja forțați cândva să recunoaștem Saar către inamic, dar apoi l-a recăpătat și cred că, în ciuda vârstei mele înaintate, voi trăi să văd zilele când vom lua din nou stăpânirea acestei regiuni Următoarea etapă a călătoriei mele a fost Heidelberg, unde s-a mutat sediul pentru coordonarea producției de armament în partea de sud-vest a Germaniei Am vrut să profit de ocazie să petrec puțin timp cu părinții mei de ziua mea Era aproape imposibil să conduci pe autostradă în timpul zilei, dar toate ocolurile le-am învățat aici în tinerețe și, în ciuda vremii senine și calde de primăvară, eu și Röchling am decis să pornim la drum și să ajungem la destinație prin Odenwald Pentru prima dată am fost complet sinceri unul cu celălalt; Röchling, care înainte fusese un susținător înflăcărat al lui Hitler, acum nu și-a ascuns că a considerat că dorința fanatică de a continua războiul este o nebunie Am ajuns la Heidelberg seara și am aflat că totul merge destul de bine în Saar: nimeni nu avea de gând să distrugă nimic Au mai rămas doar câteva zile până la sosirea trupelor americane, iar ordinul lui Hitler nu a mai putut cauza multe necazuri și nenorociri Toate drumurile erau înfundate de unități în retragere, iar soldații epuizați, abia trăgându-și picioarele, ne-au certat cât de mult degeaba Abia după miezul nopții am ajuns la sediul armatei staționate în Palatinat, situat într-unul din satele înconjugate de vii Generalul SS Hausser s-a dovedit a fi o persoană mult mai prudentă decât superiorul său imediat El a declarat direct că este imposibil să se respecte ordinul de evacuare forțată și a descris cerința de pregătire a podurilor pentru explozie ca fiind complet iresponsabilă Când, după cinci luni de captivitate, eram transportat cu un camion de la Versailles prin aceste părți, am văzut cu ochii mei că nu fusese distrusă nici o linie de cale ferată, nici un pod rutier Gauleiterul Palatinatului și Saar Stöhr au refuzat categoric să îndeplinească ordinul primit de a evacua populația și a avut loc un dialog destul de ciudat între el și mine: "Dacă Fuhrer-ul vă trage la răspundere, puteți

să vă referiți la cuvintele mele din dvs apărare Spune, te-am forțat să nu asculti de acest ordin - E foarte amabil din partea ta, dar sunt obișnuit să fiu responsabil pentru propriile mele acțiuni În rest, Gauleiterul și ministrul au ajuns la o înțelegere deplină Pentru a ajunge la sediul Field Marshal Model, aflat acum în Westerwald, a trebuit să parcurgem încă de kilometri În zori, luptători americani au apărut din spatele norilor și a trebuit să părăsim imediat autostrada și să facem o ocolire către un sat care părea înșelător de pașnic Nimănui nu i-ar fi trecut niciodată prin cap că aici se află sediul grupării armate Nu am găsit doar o singură legătură motociclistă - conducerea era permisă doar noaptea - dar nici o singură persoană în uniformă militară În hanul din sat, i-am amintit lui Model de conversația noastră din Siegburg În acel moment, un ofițer a intrat în cameră cu o telegramă în mână Modelul și-a aruncat ochii, iar expresia lui s-a schimbat imediat - Este vorba despre tine, se bâlbâi el, încercând să nu mă privească în ochi Hitler și-a îndeplinit promisiunea și mi-a scris înapoi în memoriul meu Fiecare secțiune a ordinului său a contrazis complet cerințele prezentate de mine pe martie A ordonat distrugerea la sol a "toate instalațiile militare, dezactivarea sistemelor de transport, comunicații și servicii pentru consumatori, precum și distrugerea tuturor valorilor materiale de pe teritoriul Reichului" Aceasta a fost o condamnare la moarte pentru poporul german, deoarece implementarea consecventă a tacticii "pământului ars" a însemnat moartea lor Aceeași comandă practic m-a lipsit de autoritate: toate comenzile mele de păstrare a potențialului industrial au fost anulate Acum Gauleiterii erau însărcinați să se ocupe de distrugerea resurselor materiale și tehnice ale Germaniei Mi-a fost teamă la doar gândul la posibilele consecințe: multă vreme am fost lipsiți de asemenea beneficii ale civilizației precum electricitatea, gazul, apă curată, încălzirea cu abur și transportul Bariere feroviare, ecluze, docuri, nave, locomotive cu abur, depozite dotate modern și comunicații telefonice - totul a fost supus distrugerii totale; într-un cuvânt Hitler și-a propus cu adevărat să returneze țara în Evul Mediu Prin comportamentul Modelului, era acum posibil să se înțeleagă clar că situația s-a schimbat radical: a apărut un zid invizibil între noi, parcă În conversație, el a încercat cu grijă să evite să discute, în opinia sa, un subiect sensibil precum păstrarea integrității întreprinderilor din regiunea industrială Ruhr, deși tocmai în acest scop am venit la el M-au adormit într-o casă de țăran Eram atât de indignat și enervat încât, deși eram foarte obosit, nu puteam dormi După câteva ore m-am ridicat, m-am plimbat pe câmpurile din jur, apoi am urcat pe deal La vederea satului întins la poalele lui, învăluit într-o ceață ușoară cețoasă, sufletul meu a devenit imediat ușor și calm De aici puteam vedea cu ușurință țara mult, mult dincolo de dealurile Sauerland M-am gândit dureros de ce o persoană vrea să transforme într-un deșert o țară în care există atât de multe locuri fabulos de frumoase Epuizat, m-am întins pe pământul acoperit cu ferigi Totul aici părea cumva ireal Din pământ, de sub care apăruseră deja primii muguri, emana un miros atât de îmbătător, picant, încât chiar am simțit amețeala M-am întors când soarele deja dispăruse în spatele orizontului Am hotărât în cele din urmă și irevocabil că voi face tot posibilul, dar să nu permit executarea acestei comenzi Am anulat întâlnirea programată pentru seară și am plecat în grabă la Berlin, pentru că am crezut că principalul lucru acum este să aflu care este situația acolo Soldații au împins mașina din tufișuri, iar noi, în ciuda avioanelor inamice care stăteau peste autostradă, noaptea, cu

farurile stinse, am pornit în direcția est Kempka și-a sprijinit palmele cu dezinvoltură pe marginea volanului în timp ce îmi răsfoiam frenetic notele, dintre care majoritatea fuseseră luate de la întâlnirile care au avut loc în ultimele două zile Am încercat să memorez punctele de bază, apoi am început să rup discret bucăți de hârtie - chiar nu voiam să cadă în mâini greșite - și să le arunc pe fereastră În timpul uneia dintre scurtele opriri, am observat că din cauza vântului puternic în contra, bucăți de hârtie s-au acumulat în colțul tăbliei și, alegând momentul în care Kempka s-a întors, le-am aruncat cu degetul de la picior în șanțul de pe marginea drumului

treizeci Ultimatumul lui Hitler Eram atât de obosit încât am simțit brusc indiferență totală față de propria mea soartă și nu am experimentat nici cea mai mică emoție când l-am întâlnit pe Hitler pe martie în Cancelaria Reichului A fost mai degrabă tăcut, s-a întrebat lejer despre rezultatele călătoriei mele și nu a menționat niciun cuvânt "răspuns scris" De asemenea, am decis să nu încep o conversație cu el, pentru că știam că asta nu va avea sens Pe de altă parte, Hitler l-a ținut pe Kempka la el aproape o oră și nici măcar nu m-a informat despre conversația cu el Sfidând ordinul lui Hitler, i-am dat lui Guderian al doilea exemplar al memorandumului meu în aceeași seară

Keitel, îngrozit, chiar a refuzat să o ridice - concluziile cuprinse în memorandum puteau da impresia unei bombe care explodează, iar mareșalul se temea pentru cariera sa Degeaba am încercat să aflu cum și în ce împrejurări a apărut acest ordin al lui Hitler După ce numele meu a fost găsit și pe lista membrilor Cabinetului de Miniștri întocmită de conspiratori, aceștia au început să mă trateze destul de precauți Probabil, în anturajul lui Hitler, ei considerau că în sfârșit căzusem în disgrație; de fapt, mi-am pierdut aproape complet influența reală asupra sferei aflate sub jurisdicția mea Cele două decizii ale lui Hitler luate în acele zile mărturiseau că de acum înainte nu se va opri la nimic Într-un raport OKW din martie, am citit despre execuția ofițerilor Wehrmacht-ului care au fost acuzați că nu au pregătit podul peste Rin de lângă Remagen la timp pentru explozie Cel mai recent, Modelul într-o conversație cu mine a spus că nu sunt de vină pentru nimic Din "coșmarul remagen" - așa cum spunea Model - mulți oficiali superiori nu și-au putut reveni până la sfârșitul războiului În aceeași zi, mi s-a dat să înțeleg că Hitler ordonase ca generalul-colonel Fromm să fie omorât În urmă cu câteva săptămâni, ministrul Justiției Tirak, în pauza dintre primul și al doilea curs, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat, mi-a spus: "De la, vom trimite și noi în curând într-o altă lume" Toate eforturile mele de a-l convinge pe Tirak nu au dat niciun rezultat; argumentele mele nu l-au făcut nicio impresie Prin urmare, i-am trimis imediat o scrisoare oficială, în care am infirmat majoritatea acuzațiilor împotriva lui Fromm în cinci pagini și mi-am declarat disponibilitatea de a mă prezenta ca martor pentru apărare la o ședință a Tribunalului Poporului Niciodată ministrul Reich-ului nu făcuse o asemenea petiție și deja pe martie, adică trei zile mai târziu, Tirak mi-a răspuns pe un ton foarte ascutit: Eu, spun ei, nu am dreptul să vorbesc la o ședință a Tribunalului Poporului fără permisiunea specială a lui Hitler "Führer-ul mi-a ordonat să-mi spun imediat", a subliniat Tirak în mesajul său, "că nu intenționează să permită nimănui, prin excepție, să acționeze ca martor în cazul Fromm Prin urmare, nu pot atașa declarația dvs "

După executarea fostului comandant al armatei de rezervă, mi-am dat seama în sfârșit că mă aflu într-o situație extrem de dificilă Am decis să nu mă relaxez, să nu fac niciun compromis, ci, dimpotrivă, să perseverez Când Hitler m-a invitat pe martie la o

întâlnire regulată dedicată problemelor producției de arme, l-am trimis pe Zaur în locul meu Atunci când am făcut cunoștință cu însemnările lui, am fost din nou convins că atât Hitler, cât și el, ca niște tineri frivoli, nu voiau să ia în calcul situația reală Deși întregul sistem al industriei militare era pe punctul de a se prăbuși, amândoi nu au venit cu nimic mai bun decât să acorde o atenție deosebită diferitelor tipuri de proiecte, de parcă ar avea întregul în rezervă Așa că, de exemplu, nu numai că au discutat serios despre posibilitatea creșterii producției de fontă - ceea ce era complet nerealist - dar au convenit să înceapă producerea "cantităților maxime" de tunuri antitanc de mm și lansatoare de grenade de mm Ei au fost deosebit de încântați de propunerile pentru dezvoltarea celor mai noi tipuri de arme: o pușcă specială pentru soldații trupelor aeropurtate - desigur, tot în "numărul maxim" - sau un lansator de grenade adaptat pentru a trage obuze de un uriaș - calibrul mm Protocolul conținea și o înregistrare a ordinului lui Hitler, care a cerut în câteva săptămâni pentru a-i prezenta spre examinare desene a cinci noi tipuri de tancuri aflate în prezent în serviciu cu Wehrmacht În plus, a devenit foarte interesat de "focul grecesc" cunoscut din cele mai vechi timpuri și a interzis transformarea avionului de vânătoare Me- într-un bombardier Timp de doi ani și jumătate, contrar părerii experților, s-a încăpățânat pe cont propriu, iar acum, în cele din urmă, și-a recunoscut involuntar propria eroare tactică Pe martie m-am întors la Berlin Trei zile mai târziu, dimineața devreme, am fost informat că trupele britanice de la nord de Ruhr trecuseră la ofensivă pe un front larg și, neîntâmpinând practic nicio rezistență, au traversat Rinul Potrivit Model, trupele noastre nu au putut să riposteze Dacă în septembrie producția brută a industriei militare a atins cel mai înalt nivel și datorită acestuia am reușit în cel mai scurt timp posibil să transformăm armatele care se retrăgeau fără discernământ și își abandonează armele în formațiuni pregătite pentru luptă care respingeau asaltul inamicului, acum nu am avut astfel de oportunități și armatele aliaților occidentali au înaintat aproape nestingherite adânc în Germania M-am urcat din nou la volanul mașinii și am plecat în regiunea Ruhr, deoarece dezvoltarea economiei țării noastre în perioada postbelică depindea în întregime de păstrarea potențialului său industrial În Westfalia, anvelopa mașinii mele a explodat și a trebuit să ne scurtăm călătoria Mi-a fost destul de greu să mă recunosc la amurg și eu, profitând de această împrejurare, am intrat într-o discuție cu țăranii la una dintre ferme S-a dovedit brusc că în ultimii ani fuseseră învățați să aibă atât de multă încredere în Hitler, încât nici în această situație nu se îndoiau deloc de victoria lui! "Führer-ul are cu siguranță ultimul atu în rezervă, pe care îl va folosi la momentul potrivit Între timp, el atrage inamicul într-o capcană! Chiar și unii miniștri, din naivitatea lor, au crezut în planul viclean al lui Hitler: el a cedat în mod deliberat o parte din teritoriu inamicului pentru a folosi o "arma minune" zdrobitoare împotriva lui în ultimul moment Deci, de exemplu, Funk m-a întrebat odată: "Avem un fel de armă specială, nu? Și datorită lui, evenimentele vor lua în curând o întorsătură favorabilă pentru noi? Chiar noaptea, am ținut o conferință cu șeful sediului de coordonare a activității întreprinderilor industriale din Ruhr, dr Roland și angajații săi Raportul lor mi-a făcut o impresie groaznică Se dovedește că cei trei Gauleiteri care conduceau organizațiile partidelor terestre de pe teritoriul Ruhr au decis ferm să îndeplinească notoriul ordin al lui Hitler Unul dintre angajații noștri responsabili, Hörner, care, din păcate, era și șeful departamentului tehnic al NSDAP, la cererea lor, a

Întocmit un plan, a cărui implementare ar presupune distrugerea completă a întreprinderilor industriale din Ruhr Hoerner chiar nu voia să facă asta, dar era obișnuit să urmeze instrucțiunile superiorilor săi Când am făcut cunoștință cu principalele prevederi ale planului, nu m-am putut abține să nu aduc un omagiu aptitudinilor profesionale ale autorului său: trebuia să inunde minele și să distrugă toate mașinile de ridicat, astfel încât nici pe termen lung acestea să nu poată fi restaurat Planul lui Hörner prevedea și inundarea aburilor încărcate cu ciment la intrarea în porturile fluviale din Ruhr, ceea ce ar duce la blocarea căilor navigabile Trupele inamice invadaseră deja teritoriul regiunii Ruhr dinspre nord, iar Gauleiteri intenționau să organizeze o serie de explozii a doua zi Potrivit ipotezei lor, minele aveau stocuri semnificative de explozibili, detonatoare și fitiluri Nu aveau însă un număr suficient de vehicule și, prin urmare, au fost nevoiți să solicite ajutor de la organele teritoriale ale ministerului meu Roland a chemat imediat douăzeci dintre cei mai de încredere angajați ai industriei cărbunelui la Castelul Landsberg, unde se afla sediul departamentului său Întâlnirea nu a durat foarte mult, întrucât participanții ei au considerat de la sine înțeles că ar trebui să arunce toate echipamentele destinate exploatării în puțurile minelor Unul dintre angajați a fost instruit să scoată în grabă toate camioanele din zona Ruhr În ultimă instanță, s-a decis transferul acestora, împreună cu rezervele de combustibil, către unitățile din prima linie În cele din urmă, i-am promis lui Roland să-și echipeze oamenii cu cincizeci de mitraliere S-au umplut hotărâți să apere centralele electrice și alte instalații industriale cu armele în mână și, prin urmare, reprezentau o forță formidabilă, deoarece personalul de poliție și funcționarii de partid erau nevoiți să predea toate armele în depozitele armatei Nu am ascuns faptul că ne pregătim de fapt o rebeliune Gauleiters Florian, Hoffmann și Schlessmann s-au adunat în satul Rummelol de lângă Hagen Am ignorat toate interdicțiile lui Hitler și a doua zi am încercat din nou să-i conving Am avut o ceartă deosebit de aprinsă cu Gauleiterul de la Düsseldorf, Florian, care a apărut următorul punct de vedere: dacă războiul este pierdut, nu se datorează în niciun caz greșelilor lui Hitler sau ale partidului, ci numai din vina Poporul german și doar indivizii nenorociți și ne semnificativi sunt menți să supraviețuiască unei catastrofe de o asemenea amploare Spre deosebire de Florian, Hoffmann și Schlessmann au fost în cele din urmă de acord cu mine, dar au declarat că sunt obligați să urmeze ordinele Führer-ului, altfel toată responsabilitatea le revine Erau într-o confuzie totală și pentru că din biroul lui Bormann a venit un nou decret de la Hitler, care prevedea măsuri mult mai severe pentru distrugerea sistemului de susținere a vieții de pe teritoriul Reichului Hitler și-a confirmat ordinul "de evacuare a populației din toate zonele pe care nu suntem în măsură să le ținem și care pot fi capturate de inamic" Ca răspuns la posibilitățile opoziției au răsunat următoarele fraze: "Führer-ul a fost raportat în mod repetat cu privire la dificultățile enorme asociate cu îndeplinirea cererii sale Cu toate acestea, ținând cont de toate împrejurările, el interzice categoric orice discuție asupra acestui ordin Evacuarea forțată a locuitorilor din regiunile Rin și Ruhr, Mannheim și Frankfurt a putut fi efectuată doar în zone slab populate, în principal în văile Turingiei și Elba Cetățeni prost îmbrăcați, înfomețați, ar inunda teritoriile în care era imposibil să se ofere îngrijiri medicale calificate, precum și să le ofere locuințe și hrană Acolo îi așteptau foamea, boala și sărăcia Gauleiterii adunați au ajuns în cele din urmă la concluzia că

autoritățile de partid pur și simplu nu le puteau îndeplini A Speer Comenzi Singura excepție a fost Florian, care, spre uimirea tuturor, a citit textul unui apel plin de patos către funcționarii de partid din Düsseldorf, pe care urma să îl lipească în tot orașul În ea, când trupele inamice s-au apropiat, el a amenințat că va da foc tuturor clădirilor care supraviețuiseră bombardamentelor și că va evacua locuitorii Alți doi Gauleiters și-au exprimat îndoielile cu privire la corectitudinea unor astfel de acțiuni Am reușit să-i conving de punctul meu de vedere: ei spun că este imposibil să opresc activitatea întreprinderilor militare din Ruhr, pentru că în acest fel trupele care îl apără vor primi în permanență arme și muniție Aceasta a însemnat că distrugerea centralelor programate pentru a doua zi a fost amânată pe termen nelimitat Apoi m-am dus la sediul feldmareșalului Model El și-a exprimat disponibilitatea, dacă este posibil, de a abandona luptele de pe teritoriul regiunii industriale și de a nu întreprinde nicio acțiune pentru distrugerea întreprinderilor În continuare, el a promis că va stabili contactul cu Roland și personalul său în zilele următoare De asemenea, am aflat de la Model că trupele americane înaintau spre Frankfurt, că nu era complet clar unde era exact linia frontului și că Kesselring și-a mutat cartierul general la est în noaptea aceea Cu toate acestea, la ora trei dimineața ea era încă în același loc, nu departe de Nauheim Într-o conversație cu șeful de stat major al Frontului de Vest, generalul Westphal, s-a dovedit că și acesta era înclinat spre o interpretare liberă a ordinului lui Hitler Deoarece nici măcar el nu a putut să răspundă la întrebarea cât de departe înaintase inamicul în timpul nopții, am luat o rută giratorie prin Spessart și Odenwald până la Heidelberg, iar pe drum ne-am oprit la orașelul Lohr Trupele noastre se retrăseseră deja, locuitorii s-au ascuns în casele lor, iar pe străzile și piețele pustii domnea o atmosferă destul de ciudată de așteptare a schimbării La una din răscruce stătea un soldat cu doi faustpatroni în mâini S-a uitat la mine uluit "Pe cine aștepti?" L-am întrebat "Americani" "Și ce vei face când vor veni?" - "Voi pune imediat lacrima", a răspuns soldatul fără să se gândească Am avut impresia că nu numai aici, ci peste tot pe unde am fost în aceste zile, se gândeau: războiul s-a terminat În Heidelberg, sediul pentru coordonarea activității întreprinderilor militaro-industriale primise deja ordine emise de localul Gauleiter Wagner de a distruge stațiile de apă și benzină nu numai în orașul meu natal, ci și în toate celelalte orașe din Baden După multă gândire la modul de a preveni implementarea lor, a fost găsită o soluție uimitor de simplă Le-am făcut copii și le-am aruncat în cutiile poștale ale orașului, care urma să fie ocupat de inamic Trupele americane capturasera deja Mannheim, la douăzeci de kilometri distanță, și înaintau încet spre Heidelberg După o întâlnire de noapte cu primarul Dr Ninehaus, am decis să-mi servesc în sfârșit orașul natal și i-am cerut generalului SS Hausser să declare Heidelberg oraș deschis și să-l predea fără luptă În zori, mi-am luat rămas bun de la părinții mei În ultimele ore au fost cuprinse și de acel calm și stăpânire de sine care le-a lăsat un sentiment foarte teribil, care atunci era în general caracteristic oamenilor cufundați în abisul suferinței M-am urcat în mașină și ei încă stăteau la ușa casei, apoi tatăl meu a coborât treptele, s-a uitat cu atenție în ochii mei, mi-a strâns mâna în tăcere și s-a uitat îndelung după mine Nu mai speram să ne revedem Autostrada spre Würzburg era plină de trupe în retragere, care în panică și-au abandonat armele și echipamentul și arăta mai degrabă ca o tabără de țigani Când un mistreț s-a aventurat la marginea pădurii în amurgul

dinainte de zori, soldați în diverse uniforme din aproape toate ramurile militare, uitând de tot ce este în lume, s-au repezit după el cu un zgomot și un strigăt La Würzburg, Gauleiter Helmut mi-a oferit un mic dejun extraordinar de delicios și, în timp ce ne umpleam burtica cu cârnați și ouă din sat, a remarcat degajat că, conform directivei lui Hitler, a ordonat deja distrugerea fabricilor de rulmenți situate la Schweinfurt: reprezentanții întreprinderilor și ai organelor de partid așteptau deja în camera alăturată instrucțiunile sale Planul a fost destul de bine gândit Trebuia să dea foc băilor de întărire, deoarece experiența eliminării consecințelor raidurilor aeriene a arătat că * după aceea, mașinile s-au transformat în mormane de gunoaie La început, Gauleiter a refuzat cu încăpățănare să-mi asculte argumentele și, la rândul său, m-a întrebat când Fuhrer-ul va folosi în sfârșit "arma miracolă"? Se pare că Bormann și Goebbels l-au informat de la cartierul general că ordinul fusese deja dat pentru utilizarea sa în luptă Încă o dată a trebuit să explic că nu există nicio "arma miracolă" Știam că Gauleiterul era unul dintre acei lideri de partid care se distingeau prin prudență și, prin urmare, l-am îndemnat să nu execute ordinul lui Hitler Am încercat să-i demonstrez că, în această situație, exploziile de instalații industriale și de poduri condamnă oamenii noștri la moarte Mai departe, am menționat că la est de Schweinfurt avea loc o concentrare de trupe germane cu scopul de a lansa o contraofensivă și de a recuceri unul dintre centrele industriei noastre militare; de remarcat că nu am mințit deloc, căci înaltul comandament chiar se pregătea să lanseze un contraatac De asemenea, am susținut că fără rulmenți cu bile, Hitler nu ar putea continua războiul, iar acest vechi argument încercat și adevărat a funcționat în sfârșit Nu știu dacă am reușit să-l conving pe Gauleiter că am dreptate, dar clar că nu era pregătit să-și asume responsabilitatea istorică pentru înfrângerea Germaniei ca urmare a distrugerii fabricilor din Schweinfurt Când am plecat de la Würzburg, cerul s-a limpezit Ocazional am dat peste formațiuni mici, pe jos și fără arme grele, îndreptându-se spre inamic Acestea au fost unități de antrenament aruncate în ultima ofensivă Sătenii au săpat cu sânguință gropi în grădinile lor și au ascuns acolo argint de familie și lucruri mai mult sau mai puțin valoroase Peste tot țăranii ne-au întâlnit foarte prietenoși Adevărat, nu le-a plăcut foarte mult când ne-am ascuns printre case când au apărut luptătorii inamici La urma urmei, făcând asta, le-am pus în pericol casele "Domnule ministru, ați putea conduce puțin mai departe până la casa vecinului?" strigau de la ferestre Tocmai pentru că populația era destul de liniștită și nu am întâlnit nicăieri formațiuni militare bine echipate, numeroasele poduri pregătite pentru explozie mi-au făcut o impresie cu totul sălbatică Membrii în uniformă ai diferitelor formațiuni NSDAP, și în special avioanele de atac, rățăceau fără ținută pe străzile orașelor și satelor din Turingia Sauckel a mobilizat în rândurile lor mai ales oameni în vârstă sau tineri de șaisprezece ani Au fost incluși în "Volkssturm", dar nu au putut obține arme pentru ei Câteva zile mai târziu, Sauckel i-a îndemnat să nu se cruțe în lupta împotriva inamicului și a fugit imediat cu mașina în Germania de Sud În seara zilei de martie, m-am întors la Berlin În lipsa mea, Hitler a ordonat ca SS-Group-Penführer Kammler să fie instruit să supravegheze în continuare nu numai construcția fabricilor de rachete, ci și crearea tuturor tipurilor moderne de avioane de luptă Astfel, Hitler nu numai că m-a lipsit de posibilitatea de a controla producția de arme de aviație, dar m-a și pus într-o poziție complet intolerabilă, de neconceput din punct de vedere juridic și adâncind și mai mult haosul

organizațional El i-a permis lui Kammler să dea instrucțiuni personalului ministerului meu și mi-a ordonat lui Göring și mie să semnăm un protocol de consimțământ de a ne supune SS Gruppenfuehrer-ului Știam bine că m-a insultat și umilit prin asta, dar mi-a reținut furia și am semnat în tăcere protocolul: în acea zi, nu am perceput deloc problemele discutate la ședința operațională Aproape simultan, Poser mi-a spus că Hitler l-a demis pe Guderian: a fost trimis oficial în concediu pentru a-și îmbunătăți starea de sănătate, dar toți cei mai mult sau mai puțin inițiați în partea din culise a evenimentelor erau conștienți că nu se va întoarce niciodată la el fosta poziție În Guderian, am pierdut unul dintre acei puțini apropiați ai lui Hitler din rândurile cele mai înalte ale armatei, care nu numai că m-au susținut, ci și m-au îndemnat să urmez constant cursul ales În plus, secretarul mi-a adus instrucțiuni elaborate de comandantul trupelor de comunicații cu privire la executarea ordinului lui Hitler de a distruge toate Valorile materiale Ele corespundeau pe deplin intențiilor sale și prevedeau distrugerea sistemului de comunicații nu numai al Wehrmacht-ului, ci și al departamentului poștal, al departamentelor de căi ferate și căi navigabile, al poliției și al centralelor regionale Acestea conțineau o cerință "prin explozii, incendiere sau distrugere" de a dezactiva complet toate comutatoarele liniilor electrice și suporturile, antenele și emițătoarele-receptoare ale stațiilor radio Comanda prevedea distrugerea completă nu numai a tuturor pieselor de schimb, a cablurilor și a firelor, ci și a schemelor de cablare a cablurilor, precum și a documentației tehnice Prin urmare, nu putea fi vorba de vreo restabilire a canalelor de comunicare în teritoriile ocupate de inamic Adevărat, generalul Albert Praun a arătat clar că a înmuiat cererile dure cât a putut de bine În plus, mi s-a spus cu încredere că Hitler urma să-i atribuie oficial atribuțiile ministrului armamentului lui Saur, dar să-l subordoneze lui Himmler, pentru care intenționa să stabilească postul de inspector general al industriei militare De aici rezultă că Hitler nu a vrut să mă mai vadă în fosta mea postare Curând Schaub m-a sunat și, pe un ton foarte ascuțit, mi-a ordonat să vin seara la Cancelaria Reichului În buncărul alocat biroului lui Hitler și situat adânc în subteran, m-am simțit puțin neliniștit Hitler era singur și m-a primit foarte rece Nu mi-a strâns mâna, nici măcar nu mi-a răspuns cu adevărat la salut și imediat mi-a spus liniștit și cu o amenințare în glas: "Bormann mi-a raportat că ați chemat pe Gauleiters din regiunea Ruhr să nu-mi urmeze ordinele și a spus ei că războiul a fost pierdut Sper că înțelegeți ce se înțelege prin astfel de afirmații? Brusc, vocea i s-a schimbat, tensiunea s-a domolit și, de parcă și-ar fi amintit trecutul, a vorbit ca un om normal: "Dacă nu ai fi arhitectul meu, aș trage concluziile potrivite " Deloc pentru că am avut curaj, ci mai degrabă dintr-un sentiment de contradicție și un sentiment de indiferență totală față de soarta mea cauzat de surmenaj, i-am răspuns fără ezitare: "Fă cum crezi de cuviință și te rog să nu faci nicio excepție pt pe mine " Hitler, se pare, nu se aștepta la aceste cuvinte de la mine și era clar confuz După o scurtă pauză, a continuat pe un ton destul de amabil, dar, după cum mi s-a părut, nu fără să mă gândesc: "Ești obosit și bolnav Prin urmare, am ordonat să fiți trimis imediat în concediu Îndatoririle tale în minister vor fi preluate de o altă persoană " "Nu, mă simt perfect sănătos", am obiectat cu o voce fermă, "și dacă nu-ți mai potrivești ca ministru, atunci demite-mă " În acel moment mi-am amintit că Göring a respins deja acest gen de propunere cu un an în urmă Hitler m-a întrerupt brusc și, ca și cum ar fi rezumat conversația, a spus: "Nu,

nu vreau asta Dar insist să mergi în concediu medical" Nu am vrut să renunț "Dar nu pot fi făcut responsabil pentru starea industriei atunci când altul acționează în numele meu" Și cu o intonație conciliantă, parcă și-ar fi cerut scuze lui Hitler, a repetat încă o dată: "Nu pot, Fuhrerul meu" Pe toată durata conversației, pentru prima dată i-am numit un titlu oficial, dar acest lucru nu a avut niciun efect asupra lui Hitler: "Nu ai altă opțiune Scoate-ți din cap până și gândul de a demisiona Parcă și-ar demonstra slăbiciunea, a adăugat: "Înțelegeți, circumstanțele politice interne și externe sunt de așa natură încât nu am dreptul să vă refuz serviciile" M-am înveselit cumva imediat și i-am obiectat: "Dar nu am dreptul să plec acum în vacanță Iar dacă nu am fost dat afară din postul meu, înseamnă că încă sunt la conducerea ministerului Sunt destul de sănătos " A urmat o pauză lungă Hitler s-a așezat și, când i-am urmat exemplul fără invitație, a spus pe un ton confidențial: "Dacă tu, Speer, ești ferm convins că războiul nu este încă pierdut, atunci continuă să-ți conduci departamentul" După ce mi-a citit memoriile și documentul lui Bormann, a știut perfect cum am evaluat situația și ce concluzii am tras pentru mine Totuși, a vrut să mă facă măcar verbal de acord cu el, pentru a mă lipsi pentru totdeauna de posibilitatea de a explica altora adevărata stare a lucrurilor "Știi că acest lucru este contrar credințelor mele", am spus sincer, dar fără prea multă încredere în vocea mea "Războiul este pierdut" Apoi Hitler s-a lansat în amintiri și a început să vorbească despre cum, datorită perseverenței, energiei și credinței fantastice în victorie, a găsit întotdeauna o cale de ieșire din situații aparent complet fără speranță M-a obosit destul de mult cu o poveste nesfârșită despre "perioada de luptă" și situația catastrofală cu transportul care a apărut în iarna anului / și chiar a condus ca exemplu al muncii mele de succes ca ministru al armamentului Am auzit toate acestea de mai multe ori și acum puteam să-i repet monologul cuvânt cu cuvânt Vocea lui suna destul de monotona, dar datorită modului incredibil și în același timp fermecat de a vorbi, Hitler a reușit aproape întotdeauna să-l convingă pe interlocutor că are dreptate Am trăit aceleași senzații ca acum câțiva ani în "ceainăria", când și-a fixat privirea fascinantă asupra mea și nu am putut să-mi întorc privirea Acum tăceam cu încăpățănare și mă uitam doar cu atenție la el Aparent, prin urmare, a făcut concesii și și-a înmuiat oarecum pretențiile: "Dacă ai crede că războiul poate fi câștigat totuși, dacă te-ai forța să crezi în el Atunci totul ar fi bine" O intonație rugătoare răsona distinct în vocea lui și mi-a trecut prin minte gândul că Hitler, care nu și-a ascuns slăbiciunea, a cucerit inimile și mințile chiar mai ușor decât în ipostaza unui conducător În alte circumstanțe, probabil aș fi fost mișcat și aș fi cedat în fața convingerii lui Dar de data aceasta nu m-a putut convinge, pentru că eram constant conștient de intențiile lui distructive Drept urmare, am devenit destul de entuziasmat și puțin mai tare decât ar fi trebuit să răspund: "Nu pot, cu toată dorința mea, nu pot Și apoi, nu vreau să fiu ca acei nenorociți din mediul tău care te asigură de credința lor neclintită în victorie, dar ei înșiși nu au crezut în ea de mult timp Hitler nu a reacționat în niciun fel la cuvintele mele Pentru o clipă a încremenit, privind drept înaintea, apoi a reluat să vorbească despre "perioada de luptă" - asta se întâmpla destul de des în aceste săptămâni - și despre modul în care soarta l-a salvat pe neașteptate pe Frederic cel Mare "Trebuie să crezi", a subliniat el, "că totul se va schimba în bine Mai spera la un sfârșit victorios al războiului sau ți-ai pierdut deja parțial încrederea în victorie? Hitler a încercat încă o dată să obțină măcar un consimțământ formal, pentru a-mi impune

astfel anumite obligații: "Dacă păstrați măcar o speranță în victoria noastră! Asta m-ar satisface " Nu i-am răspuns În buncăr se făcu o tăcere dureroasă În cele din urmă, Hitler se ridică cu o smucitură de pe scaun și cu aceeași intonație ascuțită cu aceeași voce ca la începutul conversației, a declarat: "Ai douăzeci și patru de ore la dispoziție! Luați în considerare cu atenție cuvintele mele! Aștept răspunsul tău mâine " La despărțire, nici nu mi-a dat mâna O altă confirmare a adevăratelor intenții ale lui Hitler a fost o telegramă a șefului serviciului militar de comunicații din martie, pe care am primit-o imediat după această întâlnire: "Scopul nostru este să împiedicăm funcționarea tuturor modurilor de transport în teritorii să fie abandonată Lipsa explozivilor ne obligă să folosim creativ toate oportunitățile disponibile în așa fel încât să depășim consecințele devastatoare într-un timp scurt a fost imposibil În plus, circulația conținea o listă detaliată a obiectelor care trebuiau distruse complet Acestea au inclus poduri de toate modelele, șine de cale ferată, comutatoare și dispozitive de centralizare a semnalelor, toate structurile tehnice de la șantierul de triaj, echipamentele fabricii, precum și ecluzele și ascensoarele pentru nave În același timp, a fost necesar să se distrugă toate locomotivele cu abur, vagoanele de pasageri și de marfă și să se inunde navele de marfă și șleपुरi în râuri și canale, blocând astfel traficul pe acestea Trebuia să folosească tot felul de explozibili, să dea foc sau doar să spargă și să distrugă Doar un specialist ar putea determina cu exactitate prejudiciul pe care Germania l-ar suferi ca urmare a executării acestei comenzi atent elaborate În cămăruța care mi-a fost alocată pentru locuință temporară în clădirea din spate a ministerului, m-am prăbușit obosit pe pat și am început să mă gândesc destul de incoerent cum să scriu un răspuns la ultimatumul lui Hitler într-o zi Într-un final, m-am ridicat și am început să formulez principalele prevederi ale viitorului mesaj La început am fost destul de inconsecvent și am încercat să combin incompatibilul Dorința de a-l convinge pe Hitler a fost combinată cu dorința de a-l sprijini și, în același timp, de a-l obliga să asculte o evaluare veridică a situației În cele din urmă, am reușit să mă trag și mi-am exprimat clar părerea: "Când am făcut cunoștință cu ordinul privind distrugerea instalațiilor industriale, a valorilor materiale și culturale (din martie), iar după aceea cu ordinul privind evacuarea forțată a populației, care prevedea punerea în aplicare a celor mai stringente măsuri, le-a privit drept începutul implementării unui plan foarte hotărât După ce m-am exprimat destul de categoric, am procedat să răspund la întrebarea pusă de Hitler într-o formă de ultimatum: "Nu pot să cred în succesul cauzei noastre drepte dacă distrugem sistematic bazele existenței poporului nostru în aceste luni decisive Nu a meritat o astfel de soartă și, prin urmare, nu putem spera la soartă Vă rog să vă abțineți de la îndeplinirea acestor acțiuni Și dacă îmi satisfaceți cumva cererea, voi fi încă o dată pătruns de credință în victorie și voi avea curajul și energia să-mi continui activitățile în postul de ministru Voința sorții nu depinde de noi Cu toate acestea, mai este timp să avem grijă de viitorul poporului nostru și să-i salvăm de la distrugere " De obicei, se obișnuia să se încheie astfel de mesaje personale cu tradiționalul: "Heil este Fuhrerul meu!" Am încheiat-o cu o frază care exprimă speranța mea cea mai profundă: "Doamne, protejează Germania!" Nu eram deloc sigur că Hitler îmi va asculta câtuși de puțin argumentele și chiar mă temeam că va considera această scrisoare ca fiind impregnată de un spirit rebel și chiar mă va supune represaliilor În orice caz, când l-am sunat pe

una dintre secretarele lui și i-am cerut să reintroduce un mesaj destinat lui Hitler personal și scris de mână cu scrisul meu destul de ilizibil pe o mașină de scris specială cu litere foarte mari, ea a răspuns sfidător: "Führer-ul mi-a interzis să accept scrisori de la tine Vrea să audă răspunsul de la tine " Curând mi s-a ordonat să mă prezint imediat lui Hitler Pe la miezul nopții, mașina mea, șerpuind printre ruinele clădirilor administrative bombardate în mod repetat de pe Wilhelmstrasse, sa oprit în cele din urmă în fața Cancelariei Reichului Au trecut douăzeci și patru de ore și încă nu știam cum să răspund la întrebarea lui Hitler Am decis să las la voia întâmplării Hitler avea o privire destul de pierdută, dacă nu speriată M-a întrebat imediat: "Deci?" Pentru o clipă mi-a fost rușine, și apoi, chiar dacă doar ceva să spună, rostit cuvinte neobligatorii: "Führerul meu, te susțin necondiționat" Hitler nu a răspuns, dar a fost clar mișcat El a ezitat, apoi mi-a întins mâna, iar ochii i s-au umplut de lacrimi, așa cum sa întâmplat de mai multe ori în ultima vreme "Acum totul va fi bine", a spus el cu un oftat de ușurare Nu mă așteptam să-l pot muta Pentru o clipă, a existat chiar și sentimentul că nimic nu s-a schimbat în relația noastră Am hotărât să profit imediat de situație: "Și dacă poți conta pe deplin pe sprijinul meu, atunci dă-mi din nou instrucțiuni să-ți duc la îndeplinire decretul, nu pe Gauleiteri, ci pe mine" Mi-a ordonat să întocmesc un document corespunzător și și-a exprimat disponibilitatea de a-l semna imediat, dar a insistat totuși asupra distrugerii instalațiilor industriale și a podurilor Ne-am despărțit în jurul miezului nopții Într-un buncăr din apropiere, am întocmit "Regulile pentru executarea" ordinului lui Hitler din martie Pentru a evita întrebările inutile, m-am prefăcut că nu am de gând să-l anulez Totuși, i-am făcut următoarele modificări: "Executarea ordinului este încredințată instituțiilor și organelor aflate în subordinea directă a ministrului Reich-ului pentru armament și industrie de război, care, de comun acord cu mine, elaborează și instrucțiunile necesare De asemenea, are dreptul de a da instrucțiuni comisarilor pentru apărarea Reich-ului Asta însemna că am fost repus pe deplin în funcția mea În plus, am inclus în text expresia că "închiderea instalațiilor industriale poate, în anumite condiții, echivala cu distrugerea completă" Stând la masa pentru hărți operaționale, epuizat și obosit, Hitler a făcut mici modificări cu o mână tremurândă și a semnat documentul fără prea multe conversații Mi se pare că Hitler era conștient că acum planul său ar putea fi departe de a fi pus în aplicare pe deplin Înainte de a pleca, am reușit să-l conving și că folosirea tacticii pământului ars nu poate da rezultatul dorit decât în vastele întinderi ale Rusiei și nu pe teritoriul relativ mic al Germaniei și am făcut o notă în protocol Totuși, Hitler, cu ipocrizia lui obișnuită, în aceeași seară a dat pe spatele meu un ordin comandanților armatelor "să fie ireconciliabile în lupta împotriva inamicului care avansează și să desconsidere complet interesele populației" În decurs de o oră, le-am ordonat ordonanților să folosească toate motocicletele și mașinile de care dispunem și să meargă la tipografie și la biroul de telegraf pentru a suspenda imediat implementarea ordinului lui Hitler în versiunea sa originală Exact la ora patru dimineața, fără acordul lui Hitler, am predat autorităților competente instrucțiunile pe care le elaborasem și, cu sufletul calm, mi-am ordonat să ader la instrucțiunile transmise anterior de mine, iar apoi am anulat de Hitler, privind conservarea instalațiilor industriale, a stațiilor de benzină și de apă, a întreprinderilor de alimentare cu energie și de alimentație publică În aceeași zi, din nou

fără a primi nicio autoritate de la Hitler, am ordonat să continui lucrările pe șantierele subordonate "Organizației Todt", în ciuda amenințării cu capturarea lor de către trupele inamice, și am trimis zece sau douăsprezece trenuri cu alimente - nu Nu-mi amintesc numărul exact acum - în zonele imediat adiacente regiunii înconjurată Ruhr. Împreună cu generalul Winter al Cartierului General de Operațiuni, am întocmit o directivă de suspendare a aruncării în aer a podurilor, dar Keitel, desigur, a împiedicat trimiterea ei către unitățile militare. Împreună cu SS-Obergruppenführer Frank, care era responsabil de toate depozitele Wehrmacht-ului cu uniforme și alimente, am fost de acord să distribui populația civilă proviziile depozitate acolo și l-am instruit pe reprezentantul meu în Polonia și Cehoslovacia, Malzacher, să împiedice distrugerea podurilor din Silezia Superioară. A doua zi, la Oldenburg, l-am întâlnit pe Seyss-Inkwart, viceregele Reich-ului din Țările de Jos ocupate, care era numit oficial "comisar general". Pe drum până acolo, în timpul unei opriri forțate, mi-am ușurat sufletul exersând pentru prima dată tragerea cu pistolul. După introducerea necesară în astfel de cazuri, Seyss-Inkwart, spre surprinderea mea, a recunoscut că a reușit să stabilească contactul cu inamicul și nu intenționează să urmeze ordinul lui Hitler, care intenționa să inunde o parte semnificativă a teritoriului Olandei. De asemenea, nu mi-a luat mult să-l conving pe Gauleiter Hamburg Kaufmann, pe lângă care l-am oprit la întoarcere. A fost imediat de acord cu argumentele mele. Mulți dintre oficialii de rang înalt m-au susținut. Dr. Hupfauer, care era responsabil de legătura cu agențiile guvernamentale din ministerul meu, a contactat secretarii de stat ai celor mai importante departamente pentru a realiza o opoziție efectivă față de politicile lui Hitler. Adjunctul lui Bormann, Klopfer, a promis că ne va ajuta. Am reușit să dăm pământul de sub picioarele lui Bormann, iar acum multe dintre ordinele lui nu și-au atins scopul. În ajunul prăbușirii celui de-al Treilea Reich, Hitler, după toate probabilitățile, a fost în întregime sub influența sa, dar în spatele zidurilor puternice ale buncărelor lor, au funcționat legi complet diferite. Chiar și SS-Group-Penführer Ohlendorf, care era atunci șeful Direcției III (serviciul de securitate internă) al RSHA, m-a asigurat în captivitate că a fost informat în mod repetat despre măsurile luate de mine, dar ascundea invariabil aceste documente sub o cârpă. Într-adevăr, în aprilie, bazându-mă pe sprijinul secretarilor de stat, am putut realiza mai multe în sfera sub controlul meu decât Hitler, Goebbels și Bormann împreună. L-am întâlnit pe noul șef al Statului Major General, Krebs, când generalul încă slujea sub Model și, prin urmare, am dezvoltat imediat relații bune cu el; totuși, Jodl, Bule și comandantul trupelor de semnalizare, Praun, au reactionat cu înțelegere la acțiunile întreprinse de mine. Mi-am dat seama că dacă Hitler ar afla despre ei, ar trage imediat concluziile potrivite. Cel mai probabil, s-ar fi comportat brutal cu mine. În aceste luni am jucat un joc foarte riscant și, prin urmare, am respectat cu strictețe un principiu simplu: stai cât mai aproape de Hitler. Orice încercare de a se despărți de el ar genera imediat suspiciuni. Nu am avut niciodată înclinația să mă sinucid și așa, pentru orice eventualitate, mi-am pregătit un refugiu într-o cabană de vânătoare obișnuită situată la o sută de kilometri de Berlin; în plus, Roland mă ajuta întotdeauna să mă adăpostesc într-una din cabanele de vânătoare ale Prințului Fürstenberg. Chiar la începutul lunii aprilie, la ședința operațională, Hitler a vorbit în repetate rânduri despre viitoarea contraofensivă și s-a oferit să lovească în flancurile deschise ale armatelor oponentilor occidentali, care, depășind zilnic distanțe lungi, se apropiau deja de

Eisenach A transferat cu ușurință divizii dintr-un sector al frontului în altul și, dus de acest joc militar, nu a înțeles că se comportă crud și inuman La urma urmei, dacă, de exemplu, după întoarcerea dintr-o călătorie pe front, vedeam traseele de mișcare ale trupelor noastre marcate pe hartă, mi-am amintit imediat că în acele zone în care aveam șansa să le vizitez, fie nu existau deloc formațiuni militare, sau constau din soldați înarmați cu puști La rândul meu, țineam întruniri zilnice într-un cerc restrâns, la care reprezentantul meu la Statul Major a raportat despre ultimele evenimente; făcând acest lucru, a încălcat ordinul lui Hitler, care interzicea cu strictețe informarea instituțiilor civile despre legea marțială Poser ne-a spus ce teritoriu va fi ocupat de inamic în următoarele de ore și aproape niciodată nu a greșit Evaluarea sa sobră a situației nu avea nimic în comun cu discursurile de la întâlnirile operaționale care se desfășoară acum în buncărul de sub Cancelaria Reichului, care ascundea adevărata stare a lucrurilor Nu au spus nimic despre evacuare și retragere Am avut chiar senzația că Krebs, după ce a condus Statul Major, a renunțat în cele din urmă la încercările de a-i deschide ochii lui Hitler asupra stării reale a lucrurilor și a preferat în schimb să se angajeze cu sânguință în jocuri de război cu el Când, contrar presupunerilor făcute mai devreme, inamicul a capturat din ce în ce mai multe orașe și teritorii noi, acest lucru nu a afectat în niciun fel starea de spirit a lui Hitler Dacă în urmă cu doar câteva săptămâni striga uneori la angajații săi, acum, se pare, și-a dat seama de neputința sa și s-a resemnat cu soarta La începutul lunii aprilie, Hitler l-a chemat pe comandantul șef al Frontului de Vest Din întâmplare, s-a întâmplat să fiu martor la această conversație ciudată Kesselring a încercat să-i spună lui Hitler întreg adevărul Dar Hitler l-a întrerupt curând și a început să-i explice cum a fost lovită a câteva sute de tancuri pe flancurile unităților de șoc ale trupelor americane care avansează pe Eisen vor duce la distrugerea lor completă, vor provoca o panică teribilă și, ca urmare, vor atrage expulzarea armatelor aliaților occidentali de pe teritoriul Germaniei A dezvăluit pe larg despre presupusa incapacitate cronică a soldaților americani de a supraviețui înfrângerii, deși mai recent, în timpul ofensivei din Ardenne, s-a convins că acest lucru este departe de a fi cazul Am fost extrem de enervat de comportamentul feldmareșalului Kesselring, care la început s-a opus pe scurt la adresa lui Hitler, apoi a început serios să discute cu el planurile sale Dar apoi a decis că nu are rost să-și facă griji: la urma urmei, într-un fel sau altul, aceste bătălii se vor juca doar pe hârtie La una dintre întâlnirile operaționale ulterioare, Hitler a revenit din nou la ideea sa de o lovitură din flancuri Am declarat cât se poate de indiferent: "Dacă totul este distrus, nu va avea rost să returnăm aceste pământuri Nu voi putea stabili producția acolo " Hitler a tăcut "De asemenea, nu voi putea reconstrui rapid podurile" Hitler era evident euforic și, prin urmare, a spus: "Nu vă faceți griji, Herr Speer, nu vor avea timp să distrugă toate podurile Și apoi, comenzile mele sunt acum doar parțial îndeplinite Parcă în glumă, am observat că aici nu este nimic încurajator Spre surprinderea mea, Hitler și-a exprimat disponibilitatea de a semna proiectul de decret pregătit de mine Când i-am arătat-o pentru prima dată lui Keitel, feldmareșalul chiar a strigat indignat: "Schimbări din nou! Avem o directivă din martie Într-un război, trebuie să arunci în aer poduri, nu poți face nimic!" În cele din urmă, mi-a aprobat în general proiectul, iar Hitler și-a pus semnătura și pe ordinul de a limita funcționarea modurilor de transport și a sistemelor de comunicații și până în ultimul moment pentru a

reface și construi poduri Hitler nu a apucat creionul lui albastru preferat și a bifat fraza finală din textul pe care l-am alcătuit: "Când se întreprind măsuri de distrugere a instalațiilor industriale și de evacuare a populației, în primul rând, trebuie avut grijă ca după victorioșii sfârșitul ostilităților, consecințele acestora nu vor împiedica în niciun caz restabilirea capacității de producție Chiar și cu trei săptămâni înainte de prăbușirea totală, el și-a păstrat încrederea în victorie În aceeași zi, generalul Praun și-a retras ordinul din martie și chiar a ordonat în secret ca stocurile de echipamente din depozite să fie păstrate intacte, pentru ca după război să se poată începe imediat refacerea canalelor de comunicare După părerea sa, Hitler a dat un ordin complet lipsit de sens, deoarece inamicul avea un sistem de comunicații în primă linie funcțional Nu am reușit niciodată să aflu dacă șeful serviciului de comunicații militare și-a anulat ordinul plin de consecințe groaznice Pe de altă parte, Keitel - și trebuie să recunosc, pe bună dreptate - m-a acuzat de faptul că directiva din aprilie emisă de Hitler la insistențele mele a distrus complet ordinea administrației și a creat un haos înimaginabil în relațiile dintre autoritățile militare superioare și inferioare La urma urmei, doar în ultimele nouăsprezece zile - de la martie până la aprilie - au fost emise douăsprezece ordine contradictorii cu această ocazie Dar, pe de altă parte, starea haotică care a apărut în această zonă nu a permis ca întreaga Germanie să fie cufundată în haos unu și cinci minute În septembrie, Werner Naumann, secretarul de stat al Ministerului Propagandei, mi-a sugerat să fac un discurs la radio și să îl difuzez la toate posturile de radio germane pentru a întări voința poporului de a rezista Am presupus imediat că Goebbels îmi pregătea o capcană și am respins această propunere Acum, însă, când Hitler a semnat proiectul de decret pregătit de mine, adică a acceptat să urmeze linia trasată de mine, am hotărât prin discursul meu la radio să evoc un răspuns din partea publicului larg pentru a-i face apel să împiedice transformarea unei părți semnificative a Germaniei într-un deșert Am fost de acord și am mers imediat la cabana de vânătoare din Milch, situată într-unul dintre cele mai izolate locuri din provincia Brandenburg - nu departe de Lacul Stechlinsee Văzând că lucrurile se apropie de final, ne-am pregătit din timp pentru orice surprize Am înțeles că Hitler să recurg la măsuri extreme și să ordon arestarea mea și, prin urmare, m-am antrenat pe malul lacului să trag cu pistolul în manechine, iar în pauză am schițat un rezumat al viitorului meu discurs Seara, am fost complet mulțumit de rezultatele obținute: fără pauză, puneam deja întregul clip în țintă, iar textul discursului pe care îl compilasem nu permitea neînțelegeri și, în același timp, nu permitea dezvăluie pe deplin planurile mele La un pahar de vin, i-am citit-o lui Milch și unuia dintre prietenii feldmareșalului: "Nu ar trebui să vă înșelați și să credeți în crearea unei "arme-minune" care poate înlocui un luptător dezinteresat!" Mai departe, am subliniat că am abandonat tactica pământului pârjolit de dragul salvării țării și, așa cum era obișnuit atunci, am declarat cu patos: "Toți cei care, distingându-se prin zel excesiv, nu vor să se adâncească în adevăratul sensul acestor acțiuni, ar trebui să fie aspru pedepsit Căci ei pătrund voluntar sau involuntar asupra sfintelor sfintelor poporului german - izvoarele vitalității sale - și, prin urmare, comit un păcat grav Am menționat pe scurt posibilitatea returnării teritoriilor ocupate de inamic și, folosind terminologia șefului serviciului militar de comunicații, am spus câteva cuvinte despre intenția unor funcționari de a distruge complet întregul sistem de transport: "Poporul trebuie prin toate

mijloacele și mijloacele zădărnicesc implementarea acestor planuri și dacă ia măsuri rezonabile, atunci el, totuși, va trebui să se limiteze în hrană, dar proviziile de hrană vor dura până la următoarea recoltă Când am terminat, Milch a remarcat cu prefăcută indiferență: "Semnificația este clară pentru toată lumea, inclusiv pentru Gestapo" Pe aprilie, o mașină cu echipament de înregistrare a sunetului s-a deplasat până la intrarea în clădirea ministerială, muncitorii au prelungit rapid firele către biroul meu, iar apoi deodată a sunat telefonul: "Raportați imediat la Führer și luați textul discursului cu tu " Desigur, am adus o variantă destinată publicării în presă, în care cele mai dure formulări erau oarecum înmuiate Hitler bea ceai în buncărul său cu una dintre secretare și a ordonat imediat să mi se aducă o a treia ceașcă Multă vreme nu am mai comunicat cu el într-o atmosferă atât de familiară și relaxată Hitler și-a pus încet ochelarii subțiri cu rame metalice care l-au făcut să arate ca un profesor, a luat un creion, a scanat primele pagini cu ochii și a început imediat să taie paragrafe întregi Uneori, mormăia în liniște și fără răutate pentru sine: "Vom înlătura asta" sau "Acest pasaj este inutil aici" Secretara a luat destul de neceremonios cearșafurile puse deoparte și le-a privit cu atenție "Îmi pare rău pentru un discurs atât de minunat", a spus ea cu regret sincer La despărțire, Hitler m-a sfătuit pe un ton amabil, aproape prietenos: "Mai bine pregătește o nouă versiune" Era complet inutil să rostești un discurs distorsionat de intervenția lui Hitler În plus, fără permisiunea lui, nu puteam vorbi la posturile de radio care făceau parte din sistemul imperial de difuzare Din moment ce Naumann nu m-a mai abordat cu o asemenea cerere, am încercat să uit această poveste La mijlocul lui decembrie , Wilhelm Furtwängler a susținut ultimul său concert la Filarmonica din Berlin și, după ce s-a terminat, m-a invitat în camera directorului, unde m-a uimit imediat cu o întrebare surprinzător de naivă: "Mai avem vreo șansă să câștigăm război?" I-am răspuns că sfârșitul este aproape și Furtwängler a dat din cap în semn de acord: se pare că nu se aștepta la alte cuvinte de la mine Mi s-a părut că pericolul planează asupra lui, pentru că Bormann, Goebbels și Hitler nu au uitat declarațiile sale destul de sincere și discursul îndrăzneț în apărarea dirigijorului persecutat Hindemith Prin urmare, l-am sfătuit pe Furtwängler să rămână în Elveția, unde urma să plece în turneu "Dar ce se va întâmpla cu orchestra mea atunci? Sunt responsabil pentru el " Am promis că voi avea grijă de muzicieni în următoarele luni La începutul lunii aprilie, directorul Filarmonicii, Gerhart von Westermann, m-a informat că Goebbels va mobiliza muzicieni pentru a apăra Berlinul Am încercat imediat să-l conving prin telefon să-și revină decizia și să nu-i trimită pe acești oameni în rândurile Volkssturm Goebbels, pe un ton neobișnuit de dur, de parcă m-ar muștra, a spus: "Numai datorită mea această orchestră a obținut un succes atât de nemaiauzit Doar prin eforturile mele și prin sprijinul meu financiar el este cunoscut și apreciat în întreaga lume Cei care vin după noi nu au dreptul să l Așa că lasă-l să moară cu noi " Mi-am amintit imediat cum Hitler, la începutul războiului, a împiedicat recrutarea artiștilor și artiștilor aflați sub protecția sa în Wehrmacht și i-a ordonat colonelului Poser să ocolească toate stațiile de recrutare și să distrugă cărțile de înregistrare ale muzicienilor Pentru a ajuta cumva orchestra în momentele grele, ministerul meu mi-a cerut să aranjez mai multe concerte "Se vor încheia cu Simfonia romantică a lui Bruckner", le-am spus prietenilor mei la concertul de rămas bun din seara zilei de aprilie În oraș, care fusese deja abordat de trupele inamice, toți cei

care auziseră de acest cu adevărat ultim concert stăteau acum în Sala Filarmonicii neîncălzite pe scaune pe care le aduseseră cu ei, înfășurându-se în paltoane și pardesiuri Berlinezii au fost aparent plăcut surprinși de faptul că luminile ardeau puternic în hol; au existat de obicei întreruperi regulate de curent în timpul acestor ore Dar am ordonat să fac o excepție astăzi Mai întâi, la cererea mea, orchestra a cântat ultima arie a lui Brunnhilde și scena finală din The Death of the Gods Acest gest a simbolizat sentimentele pe care le-am trăit în ajunul înfrângerii finale a Reich-ului, și anume tristețea și entuziasmul Niciuna dintre lucrările muzicale de mulți ani nu mi-a făcut o impresie atât de puternică ca simfonia Bruckner, care a sunat atunci după concertul pentru vioară Beethoven, cu finalul construit după canoanele celui mai perfect proiect arhitectural Ministerul mi-a cerut să-l sun de urgență pe adjutantul de serviciu al lui Hitler Auzindu-mi vocea, el a exclamat: "Ei bine, unde ești? Fuhrer-ul vă așteaptă " Nu l-am văzut pe Hitler atât de entuziasmat de mult timp S-a repezit literalmente în jurul buncărului și s-a repezit imediat la mine cu un rezumat al reportajelor din presa străină: "Întotdeauna am spus că se va întâmpla un mare miracol în curând și predicția mea s-a împlinit în sfârșit Ei bine, cine a avut dreptate? Războiul este departe de a fi pierdut Aici citește Roosevelt a murit! Hitler nu se putea liniști: Providența, care îl patronează mereu, părea să fi demonstrat în sfârșit de ce parte se afla Deci, oricum, se gândi el Goebbels și mulți dintre cei prezenți cu radiație cu bucurie, fețele lor l-au felicitat pe Hitler pentru încă o confirmare a nevinovăției sale "Povestea de acum aproape două secole s-a repetat, când Frederic cel Mare, care s-a trezit într-o situație la fel de fără speranță, s-a dovedit a fi învingător în ultimul moment Un miracol a salvat dinastia Hohenzollern Dacă atunci situația s-a schimbat după moartea subită a împărătesei ruse, acum vor avea loc schimbări de semnificație istorică în legătură cu moartea președintelui Statelor Unite", a repetat neconținut Goebbels, sufocându-se de bucurie Toți cei din jur s-au animat și, cu un zel și mai mare decât în lunile precedente, au început să dea dovadă de fals optimism Parcă mi-ar fi căzut un vâl din ochi și i-am aruncat o privire sobră la Hitler La început părea că i-a revenit liniștea sufletească și acum este încântat de bucurie Dar apoi emoția a trecut, Hitler s-a prăbușit pe un scaun cu o privire epuizată și a încremenit năucit; arăta din nou ca un om care-și pierduse orice speranță Vestea morții lui Roosevelt a dat naștere la nenumărate planuri și proiecte fantastice Așa că, câteva zile mai târziu, Goebbels m-a sunat și s-a oferit să se gândească la propunerea de a merge cu unul dintre avioanele adaptate pentru zborurile pe distanțe lungi către președintele interimar al SUA Truman Aceste proiecte s-au scufundat în uitare la fel de repede cum s-au născut Într-una din aceste zile l-am găsit pe Robert Ley în fostele apartamente ale lui Bismarck, înconjurat de un grup mare de oameni Printre adjutanții și ordonanții înghesuiți în jurul lui în dezordine, i-am observat și pe Bormann și Schaub Lei s-a repezit spre mine cu un strigăt sălbatic: "Razele morții au fost inventate! Nu ai nevoie de nimic special pentru a le folosi! Vom produce astfel de dispozitive în orice cantitate! Am studiat cu atenție toată documentația tehnică, nu există nicio îndoială - ei vor decide rezultatul războiului! Bormann a dat din cap liniștitor, iar Ley, trăgându-și răsuflarea și bâlbâind ca de obicei, a continuat: "Dar, bineînțeles, în ministerul tău l-au arătat inventatorului până la ușă Din fericire, s-a întors spre mine Acum pur și simplu trebuie să vă ocupați personal de această problemă și imediat Nu este nimic mai

important în acest moment!" Emoționat, Lei i-a certat mult timp pe angajații mei pentru incompetență și i-a acuzat de birocrație și inerție El a declarat chiar că creierul lor era umflat de grăsime A fost atât de absurd încât nici nu am protestat: "Ai perfectă dreptate! Și de ce nu o faci pur și simplu? Vă voi numi, să zicem, "autorizat să creați raze ale morții" și voi aranja totul în mod corespunzător Ley a fost încântat de oferta mea: "Ei bine, bineînțeles, o să îmi asum această sarcină! Și aici sunt gata să vă ascult La urma urmei, sunt chimist de profesie!" L-am îndemnat fără să piardă timpul să înceapă să experimenteze și să folosească iepurii crescuți pe moșia lui, pentru că folosirea în astfel de scopuri a animalelor pregătite anterior într-un mod adecvat ducea adesea la concluzii incorecte Și într-adevăr, câteva zile mai târziu, adjutantul său m-a sunat de undeva și mi-a cerut să pun la dispoziție echipamentul electric necesar experimentului Am decis să jucăm comedie până la capăt L-am inițiat pe prietenul meu Luchen în această poveste și l-am rugat să ofere inventatorului echipamentul de care avea nevoie La întoarcere, el a declarat: "Am primit totul, cu excepția întreruptorului Nu există niciun dispozitiv cu viteza de care au nevoie în orice depozit Dar "inventatorul" nici nu vrea să audă despre nimic altceva Și știi ce am aflat? Aici buzele lui Luchen s-au ondulat ușor într-un zâmbet ironic - Industria noastră electrică nu produce astfel de întrerupătoare de patruzeci de ani Pentru prima dată, este menționat în prima ediție a Graetz (manual de fizică pentru școli medii - Aprox Aut) Și a apărut la începutul secolului Pe măsură ce armatele Rusiei și aliații occidentali se îndreptau unul spre celălalt, s-au născut unul după altul planuri de a provoca o ciocnire între ele Așadar, Ley a declarat cu toată seriozitatea: "Dacă rușii inundă ținuturile estice, de acolo se va revărsa un flux puternic de refugiați, care va mătura cu ușurință toate granițele și alte bariere de la granițele de vest Și ca urmare a unei noi mari migrații a popoarelor, vom acapara din nou statele occidentale Hitler, însă, a fost mai degrabă ironic la proiectele liderului său excentric al Muncii front", cu toate acestea, zilele acestea l-a remarcat clar de toți ceilalți apropiați ai săi și i-a arătat semne deosebite de atenție În prima jumătate a lunii aprilie, Eva Braun a ajuns la Berlin pe neașteptate și fără nicio invitație și a declarat că acum își dorește să fie mereu aproape de Hitler El, la rândul său, a insistat ca ea să se întoarcă la Munchen și chiar i-am oferit un loc în avionul nostru al serviciului de curierat Dar ea a insistat ferm pe cont propriu, iar acum toți cei care, împreună cu Hitler, s-au stabilit în buncărele de sub Cancelaria Reichului, știau de ce venise aici Eva Braun nu numai că a personificat, dar a fost de fapt prevestitorul morții iminente Dr Brandt, medicul curant al lui Hitler din și un participant indispensabil la petrecerile tradiționale de ceai din Obersalzberg, nu și-a evacuat la timp soția și copilul din Turingia, care era pe cale să fie capturată de trupele americane Acum el însuși, așa cum se obișnuia atunci să se exprime în mediul birocratic, "i-a lăsat în mod deliberat în teritoriul ocupat de inamic" Hitler a convocat o curte marțială, care a inclus Goebbels, șeful Tineretului Hitler, Axman și generalul SS Berger; în același timp, el și-a permis să se amestece în proces și, asumându-și rolul procurorului, și totodată judecătorul suprem, l-a acuzat pe Brandt de următoarele infracțiuni: el, se spune, nu și-a pus în mod deliberat familia în Obersalzberg și, în plus, este suspectat că a trecut prin intermediul soției sale americani documente secrete Pe această bază, Hitler a cerut pedeapsa cu moartea pentru el Wolff, care fusese de mulți ani responsabil de secretariatul lui Hitler, a plâns

amar și a mormăit printre lacrimi: "Nu-l mai înțeleg" În cele din urmă, Reichsführer-ul SS a intrat în buncăr și i-a liniștit pe apropiații destul de agitați ai lui Hitler: "Mai întâi, trebuie să interoghezi un martor important pe care nu îl pot găsi în niciun fel " Himmler a tăcut pentru o clipă, și-a mijit ochii cu viclenie și a terminat fraza: "Și nu vor face niciodată" Acest incident neașteptat m-a pus și într-o situație destul de jenantă, întrucât pe aprilie mi-am dus familia într-o moșie situată departe de coasta Mării Baltice cu marile sale orașe Aceasta era situat în provincia Holstein, lângă Kappeln Acum a devenit deodată clar că am comis o crimă Când Eva Braun, în numele lui Hitler, a întrebat unde se află soția și copiii mei, am mințit cu inima ușoară că le-am plasat în vila unui prieten, lângă Berlin Destul de mulțumit de răspunsul meu, Hitler a asigurat, totuși, că, dacă ar decide să se mute la Obersalzberg, va trebui să-l urmăresc Atunci nu abandonase încă intenția de a lupta până la capăt în așa-numita "cetate alpină" Goebbels a declarat că, chiar dacă Hitler ar părăsi Berlinul, el va întâlni personal moartea în capitală: "Soția și copiii mei nu trebuie să-mi supraviețuiască Americanii vor începe imediat să le proceseze și apoi le vor folosi pentru o campanie de propagandă împotriva mea " Soția lui, dimpotrivă, a respins chiar și indicii cu privire la posibilitatea de a-și ucide copiii Am fost convins de asta când am vizitat-o la Schwanenwerder, la mijlocul lunii aprilie Dar apoi soțul ei se pare că a forțat-o să respecte decizia lui Câteva zile mai târziu, i-am sugerat doamnei Goebbels ca în ultimul moment noaptea să trimită o barjă la locul de coastă de lângă conacul lor din Schwanenwerder și să o lase acolo, lângă debarcader Mi s-a părut că s-ar putea ascunde în cală cu copiii și să nu apară pe punte până când barja nu va fi dusă de curent pe malul de vest al Elbei Tot ce a mai rămas a fost să se aprovizioneze cu alimente Din păcate, ea a refuzat oferta mea De îndată ce Hitler a declarat că, în caz de înfrângere, se va sinucide, mulți dintre angajații săi au concurat între ei pentru a-l asigura că sunt pregătiți să-i urmeze exemplul M-am gândit că ar fi trebuit să se sacrifice și să se predea de bunăvoie inamicului Baumbach și Galland, care erau foarte populari în rândul piloților militari, în ultimele zile ale războiului, împreună cu mine, au dezvoltat un plan complet aventuros de a captura cei mai apropiați asociați ai lui Hitler pentru a-i împiedica să se sinucidă Am aflat că Bormann, Ley și Himmler călătoreau în fiecare seară în diferite locuri izolate și protejate de raidurile aeriene din vecinătatea Berlinului Planul nostru era foarte simplu: de îndată ce un avion inamic arunca o bombă luminoasă, orice mașină frâna brusc și toți cei ce stăteau în ea s-au împrăștiat să se adăpostească Exact aceeași reacție ar fi fost provocată de împușcăturile unui lansator de rachete, iar oamenii noștri, înarmați cu mitraliere, ar fi învins cu ușurință un grup de escortă format din șase persoane Muniția ușoară a fost deja livrată în apartamentul meu, s-au selectat persoanele potrivite și s-au discutat detaliile Era un haos total peste tot și trebuia să găsim un loc mai mult sau mai puțin sigur unde să-i putem livra pe arestați Spre surprinderea mea, dr Hupfauer, care anterior colaborase activ cu Ley, a cerut ca capturarea lui Bormann să fie efectuată de șase membri ai NSDAP care aveau experiență în prima linie El a susținut că el a fost cel mai urât din partid Pentru a confirma aceste cuvinte, Gauleiter Kaufmann s-a oferit voluntar să termine personal pe "Mephistopheles Fuhrer" Cu toate acestea, șeful de stat major al forțelor blindate, generalul Tomale, după ce a aflat despre proiectele noastre, s-a întâlnit cu mine noaptea pe un drum de țară și m-a sfătuit să nu anticipez verdictul judecății

lui Dumnezeu Până la urmă, am fost de acord cu el Bormann, pe de altă parte, se străduia să-și atingă obiectivele Fără niciun motiv, credea că mă bucur de o asemenea autoritate cu Hitler doar datorită lui Brandt, iar când acesta din urmă era în închisoare, secretarul de stat Klopfer a considerat că este necesar să mă avertizeze: se dovedește că nu Hitler a inițiat arestarea lui, dar Bormann și în general toată această acțiune este în cele din urmă îndreptată împotriva mea M-a îndemnat să mă abțin de la orice remarcă neplăcută De asemenea, am fost foarte alarmat de rapoartele transmise de unul dintre posturile de radio inamice: nepotul meu urma să se prezinte în fața unei curți marțiale sub acuzația de tipărire secretă a scrierilor lui Lenin într-o tipografie și se presupune că l-am ajutat să se elibereze În plus, a fost emis deja un mandat de arestare a lui Hettle aga, care a fost întotdeauna extrem de ostil în partid; în cele din urmă, unul dintre ziarele elvețiene ne-a indicat direct pe fostul comandant-șef al forțelor terestre, von Brauchitsch, și pe mine, singurii cu care a fost posibil să negociem capitularea Germaniei Ori inamicul încerca să semene discordie între liderii Reich-ului, ori erau doar zvonuri În orice caz, comanda forțelor terestre nu a ignorat aceste rapoarte și mi-a pus în secret la dispoziție câțiva ofițeri de încredere de primă linie înarmați cu mitraliere, pe care i-am instalat temporar în apartamentul meu În cel mai extrem caz, aveam pregătit un vehicul blindat de recunoaștere cu opt roți Pe el urma să fugim din Berlin Încă nu știu cine anume și pe baza ce informații a decis să aibă grijă de siguranța mea Armata sovietică se pregătea activ să asalteze capitala Reichului În acest sens, Hitler l-a numit pe generalul Reimann comandant al "Cetății Berlinului" La început, a raportat generalului colonel Heinrici, noul comandant al grupării armate concentrate în teritoriul dintre coasta Mării Baltice și Frankfurt an der Oder Am avut încredere totală în vechea mea cunoștință, pentru că destul de recent m-a ajutat să transfer intactă bazinul de cărbune Rybnik către trupele ruse Când Reimann a început să organizeze pregătirile pentru aruncarea în aer a tuturor podurilor din Berlin, pe aprilie, adică cu o zi înainte de începerea ofensivei armatelor ruse de-a lungul întregului front, m-am dus la sediul lui Heinrici, situat lângă Prenzlau, pentru a-mi sprijini opinie cu argumente serioase Am luat cu mine specialiști atât de calificați precum consilierul pentru construcții și lucrări subterane al magistratului berlinez Langer și șeful căii ferate metropolitane, Beck La rândul său, Heinrici, la cererea mea, l-a convocat pe Reimann la o întâlnire Langer și Beck au demonstrat clar că implementarea planului Reimann ar însemna dispariția Berlinului de pe fața pământului Generalul s-a referit la ordinul primit de la Hitler de a apăra orașul cu toate mijloacele de care dispune: "Trebuie să lupt până la capăt, iar pentru asta trebuie să distrugi podurile" Heinrici a considerat necesar să intervină în treburile noastre: "Numai unde este direcția principalului atac?" Reiman clătină energic din cap: "Nu, oriunde va fi luptă" Și apoi am recurs la argumentul meu cel mai încercat și testat: "Ești atât de neclintit pentru că crezi în victorie?" Generalul a ezitat o clipă, apoi mi-a răspuns afirmativ la întrebare "Dar dacă Berlinul este aproape complet distrus, localul întreprinderile industriale vor eșua complet Și fără ei este imposibil să câștigi războiul " Rayman încremeni cu o privire nedumerită Probabil că întâlnirea noastră nu ar fi dat niciun rezultat dacă Heinrici nu ar fi dispus scoaterea explozivilor din camerele de încărcare ale podurilor situate pe cele mai importante rute de cale ferată și autostrăzită din Berlin Când eram singuri, Heinrici a declarat sincer:

"Ordinul meu înseamnă că nu va fi aruncat în aer un singur pod în Berlin, din moment ce nu vor fi deloc lupte în jurul orașului Dacă rușii pătrund în Berlin, trupele noastre concentrate pe flancuri se vor retrage spre nord și sud și la nord de Berlin, ne vom întâlni cu un sistem extins de canale I-am înțeles imediat gândul: "Deci Berlinul nu va dura mult?" "În orice caz, garnizoana lui nu va putea să opună rezistență puternică", a răspuns generalul colonel Pe aprilie, Poser m-a trezit dimineața devreme, deoarece intenționam să observăm de pe un deal de lângă Vritsen ofensiva care a hotărât în cele din urmă rezultatul războiului, care a început cu trupele sovietice forțând Oderul Totuși, în ceața deasă era imposibil să se vadă ceva și doar un pădurar care a apărut câteva ore mai târziu a raportat că unitățile noastre se retrăgeau la întâmplare și că rușii vor fi în curând aici Nu am ispitit soarta și am părăsit rapid zona La întoarcere, am trecut pe lângă liftul pentru nave Niederfins, o realizare tehnică remarcabilă a anilor treizeci, pe care nicio navă care se îndrepta spre Berlin de-a lungul Oderului nu putea trece Încărcăturile explozive au fost plantate cu pricepere peste tot pe structurile cadru metalic Canonada bubuia neconținut în depărtare Comandantul plutonului de sapatori a raportat că explozia poate avea loc în orice moment Aici au continuat să execute ordinul lui Hitler din martie Locotenentul a primit ordinul lui Poser de a curăța podul cu o ușurare evidentă Cu toate acestea, am plecat de aici cu o senzație destul de grea, ne-am dat seama că nu toate unitățile militare au primit directiva din aprilie Nu avea sens să încercăm din nou să transmitem acest ordin prin canalele de comunicații militare, deoarece întregul sistem era în pragul colapsului total Dar știam că pot conta oricând pe ajutorul lui Heinrichi și am decis să-mi duc la îndeplinire planul anterior de apel direct către public Am sperat că, în condițiile confuziei provocate de lupte, nu-i va fi greu domnului general-colonel să-mi pună la dispoziție posturi de radio în locurile de desfășurare a unităților armatei din subordine și să pot chema oamenii să se răzgândesc Am călătorit destul de repede treizeci de kilometri și ne-am trezit în pădurile dese din Schorfheide, transformate în teren de vânătoare de către Goering Mi-am dat afară tovarășii, m-am așezat pe un ciot și, aproape în aceeași suflare, am schițat un discurs care era un îndemn sincer la rebeliune De data aceasta intenționam, fără nicio rezervă, să interzic distrugerea fabricilor, podurilor, căilor ferate și instalațiilor de comunicații și să ordon soldaților Wehrmacht-ului "să prevină acest lucru în orice mod posibil și, dacă este necesar, să folosească arme" Am cerut ca toți prizonierii politici și evreii care se aflau în închisori și lagăre de concentrare să fie predați trupelor aliate și ca prizonierii de război și muncitorii străini să nu fie împiedicați să se întoarcă în patria lor În apelul meu adresat oamenilor, am intenționat, de asemenea, să declar interzicerea activităților Vârcolacului și să solicit predarea orașelor și teritoriilor fără luptă în cele din urmă, aveam de gând să exclam cu multă patos că suntem "plini de credință de neclintit în marele viitor al poporului nostru" I-am cerut lui Poser să predea directorului general al centralelor electrice din Berlin, dr Richard Fischer, o notă scrisă în grabă prin care se cerea, în orice împrejurare, ca cel mai puternic post de radio german din Königswusterhausen să fie alimentat cu energie electrică; acest post de radio, care transmitea zilnic ordinele Vârcolacului, urma să anunțe interzicerea completă a acestei organizații Seara târziu l-am întâlnit pe Heinrichi la Dammsey-muhl, unde între timp își mutase sediul Pentru o perioadă destul de scurtă, autoritățile statului nu au avut capacitatea

de a controla posturile de radio care au ajuns în "zona de război" - atunci am vrut să fac un discurs. Cu toate acestea, potrivit lui Heinrich, aş fi fost capturat chiar înainte de a-mi termina contestaţia, aşa că mi-a sugerat să o înregistrez în avans pe farfurie. Luschen a făcut toate eforturile, dar nu a găsit un echipament de înregistrare adecvat. Două zile mai târziu, mai trebuia să cedez cererii insistente a lui Kaufmann şi să plec la Hamburg, unde comanda bazei navale începuse deja să se pregătească să arunce în aer instalaţiile portuare. Gauleiter a dat dovadă de o energie remarcabilă şi la întâlnirea, la care, alături de marii industriaşi, au fost prezenţi reprezentanţi ai întreprinderilor de construcţii navale, autorităţi portuare şi ofiţeri ai marinei, a obţinut anularea acestei decizii. A doua zi l-am întâlnit pe Kaufman într-o casă cu vedere la Aussen-Alster. Eram păziţi de studenţi înarmaţi - Cel mai bine, spuse Kaufman imediat, dacă rămâi cu noi. Aici eşti complet în siguranţă. Oamenii mei nu te vor dezamăgi niciodată. "Dar m-am întors la Berlin şi, în primul rând, i-am amintit lui Goebbels că a intrat deja în istorie drept "cuceritorul Berlinului", dar numele său ar fi şters de pe aceste plăci dacă ar muri având reputaţia de distrugător al acestui oraş. Oricât de ciudate ar părea aceste cuvinte, ele corespundeau perfect părerilor noastre de atunci şi puteau avea un efect asupra lui Goebbels, care credea că prin moartea voluntară cineva îşi poate creşte gloria postumă. În seara zilei de aprilie, Hitler, într-o întâlnire operaţională, a anunţat că este de acord cu Gauleiter-ul Berlinului şi, folosind toate rezervele, va oferi inamicului o luptă decisivă la periferia capitalei Reich-ului. Destamare. În ultimele săptămâni de viaţă, Hitler, mi s-a părut, a ieşit dintr-o stare de stupefacţie. A devenit mult mai accesibil şi chiar a fost înclinat să discute despre propriile decizii uneori. În decembrie, nu exista niciun motiv să cred că el îşi va exprima vreodată dorinţa de a-mi auzi părerea despre inutilitatea continuării ulterioare a ostilităţilor. Era imposibil de imaginat că ar fi de acord să facă concesii şi să-şi revizuiască pe ale lui un ordin de pământ pârjolit şi îşi va oferi politicos corecturile la textul discursului meu planificat la radio. A început din nou să asculte argumente pe care anterior le-a respins necondiţionat. Dar asta nu însemna deloc că se simţea din nou liber în interior. Hitler a dat mai degrabă impresia unui om care şi-a dat seama că opera vieţii sale a murit în sfârşit; graţie energiei care nu era încă complet irosită, s-a deplasat prin inerţie de-a lungul căii moletate, dar de fapt deja renunţase la toate şi se resemnase soartei. Se simţea ca şi cum ar fi un gol în sufletul lui. Poate că a fost mereu aşa. După atâţia ani, uneori îmi pun întrebarea: poate fragilitatea lumii lui interioare, lipsa împlinirii spirituale i-au predeterminat drumul vieţii din tinereţe până în ziua morţii? Prin urmare, a fost cuprins de dorinţa de a crea violenţă şi cruzime; nici un impuls nobil nu l-ar fi putut opri, pentru că pur şi simplu nu aveau de unde să vină. Nimic nu putea pătrunde în lumea lui interioară - totul era deja mort şi acolo domnea golul. De obicei, o astfel de lipsă de voinţă şi indiferenţă se observă la oamenii bătrâni, iar Hitler a dat într-adevăr impresia unui bătrân profund. Măinile îi tremurau, era vizibil cocoşat, frământându-şi cu violenţă picioarele; din când în când se bâlbâia şi le vorbea celor care îşi pierduseră intonaţia imperativă cu o voce slabă, zdrăgănită, în momentele de mare emoţie - iarăşi, asta se întâmplă adesea cu bătrânii - cu o voce frântă. Uneori devenise brusc nu copilăresc, dar cumva foarte bătrân. Încăpăţânat. Înfăţişarea lui s-a schimbat şi el: o faţă palidă de moarte, umflată, ochi plictisiţi, cu pleoapele umflate. Pe trupul lui slăbit, uniforma atârna ca pe un cuier,

iar pantalonii de uniformă, de obicei mereu călcați și curățați cu grijă, erau încrețiți și acoperiți cu pete de mâncare În această stare, Hitler a stârnit cu siguranță simpatie din anturajul său De asemenea, aproape că mi-a părut milă de el și am învins cu greu tentația - contrastul dintre actualul Hitler și omul pe care îl cunoscusem de mulți ani era dureros de izbitor Poate de aceea, apropiații săi nu s-au opus când a ordonat transferul diviziilor care existau doar pe hârtie într-unul sau altul sector al frontului sau a dat un ordin de a ridica în aer avioane care nu au putut decola din cauza lipsei de combustibil Aceștia se împăcaseră deja cu faptul că își pierdea din ce în ce mai mult simțul realității și, dând frâu liber fanteziei, vorbea despre o ruptură iminentă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și aliații occidentali Și deși anturajul său era conștient că aceste raționamente nu se bazau pe nimic, totuși, în mod constant, ca o vrajă, cuvintele repetate nu puteau decât să-și exercite efectul, aș spune, mistic Deci, de exemplu, Hitler a asigurat că numai el singur ar putea, împreună cu puterile occidentale, să învingă bolșevismul; acest lucru a sunat destul de convingător, mai ales când a declarat că intenționează să realizeze o schimbare radicală în război, dar personal își dorește cu pasiune un singur lucru: să moară cât mai curând Stăpânirea de sine și disponibilitatea lui Hitler de a accepta moartea cu blândețe au stârnit simpatie și l-au făcut să-l respecte și mai mult În plus, a devenit mult mai prietenos și politicos într-un mod familiar Într-un fel, semăna cu fantoma lui Hitler pe care l-am cunoscut acum doisprezece ani Era încă dulce și amabil cu mai multe dintre femeile care îi fuseseră în preajma de-a lungul anilor Cu o simpatie deosebită, a tratat-o pe văduva valetului său tragic decedat, doamna Junge; locația lui s-a bucurat și de bucătăreasa - era din Viena și mâncăruri dietetice gătite excelent Printre cei cu care Hitler a comunicat informal în ultimele săptămâni de viață s-au numărat și secretarele sale, doamna Wolf și doamna Christian De câteva luni preferase să ia masa, să ia masa și să bea ceai exclusiv în compania lor și aproape că nu invita bărbații la mesele lui Eu personal nu am mai stat la aceeași masă cu el de mult timp În rest, apariția Evei Braun l-a forțat pe Hitler să-și schimbe oarecum obiceiurile, dar nu a afectat relațiile de prietenie accentuate cu femeile din anturajul său Probabil, Hitler a fost atras de ei pentru că, prin comportamentul lor, ei au confirmat mai mult ideile sale destul de primitive despre loialitatea față de lider în ceasul pericolului decât cei mai apropiați asociați ai săi, în care se pare că nu mai avea încredere deplină Excepția a fost, evident, Bormann, Goebbels și Ley, în a căror devotament părea să aibă deplină încredere Hitler de astăzi nu era decât o imitație jalnică a omului în fața căruia întreaga lume tremurase recent, dar autoritățile subordonate lui încă executau automat instrucțiunile - forța inerției era prea mare, deși, desigur, putea nu le mai încărcați cu energie În opinia mea, acest automatism explică și acțiunile generalilor, care au preferat să se deplaseze pe drumurile bătute și până în ultimele zile ale existenței Reich-ului, cu rare excepții, au executat fără îndoială ordinele lui Hitler, deși voința acestuia din urmă a slăbit iar el nu a insistat întotdeauna asupra executării lor obligatorii Keitel, de exemplu, a cerut distrugerea podurilor într-o situație în care Hitler însuși căzuse deja în deznădejde și își abandonase de fapt intenția anterioară Hitler nu a putut să nu observe că oamenii din jurul lui au uitat clar de disciplină Anterior, a intrat în cameră și toți cei prezenți s-au ridicat repede și l-au așteptat să se așeze Acum, însă, se putea observa deseori cum lacheii nu ezitau să vorbească cu oaspeții

în prezența lui, iar angajații, care erau destul de însuflețiți de băuturi alcoolice, moșteau, zăceau în fotolii sau vorbeau tare și chiar în tonuri ridicate unul către celălalt. Poate că în mod deliberat nu a observat schimbările care au avut loc cu acești oameni. Am perceput împrejurimile ca pe un coșmar. S-a schimbat și situația din apartamentele private ale Cancelarului Reichului: au dispărut tapiserii, au fost îndepărtate tablourile de pe pereți, au fost rulate covoare și, împreună cu mobilierul scump, au fost duse într-unul dintre buncăre pentru orice eventualitate. Mișcarea s-a făcut într-o grabă agitată, dovadă fiind pete de pe tapet, ziare întinse peste tot, pahare goale și farfurii murdare cu resturi de mâncare și, în sfârșit, o pălărie uitată pe un scaun Hitler nu mai apărea de mult în birourile Cancelariei Reichului; a afirmat că din cauza raidurilor aeriene neconținute, în mod constant nu a dormit suficient, iar acest lucru, la rândul său, a avut un efect negativ asupra performanței sale. El a decis să se mute în cele din urmă într-un buncăr subteran. Mi s-a părut întotdeauna că mutarea lui grăbită în viitoarea sa criptă are o semnificație simbolică. Trecând peste într-un buncăr ascuns adânc în subteran și complet izolat de lumea exterioară, el în cele din urmă s-a îngrădit cu o grosime de ziduri de beton armat de tragedia care se juca deasupra. Nu mai avea nimic de-a face cu ea. Când a spus că sfârșitul este aproape, a avut în minte doar el însuși și nicidecum poporul german. Fuga lui Hitler din viața reală, pe care a refuzat cu încăpățănare să o ia în calcul chiar și în tinerețe, s-a încheiat în acele zile, am numit această lume ireală "insula celor binecuvântați". Dar chiar și în aprilie, mă întâlneam uneori cu Hitler doar ca să vorbesc despre planurile de reconstrucție a orașului Linz sau să stau în tăcere unul lângă altul, răsفățându-mă în vise vechi. Buncărul rezervat biroului său era atunci probabil cel mai sigur loc din Berlin - un strat de beton de cinci metri și un strat de pământ de doi metri îl separau de suprafață. Cu toate acestea, tavanul tremura de-a dreptul de la puternicele bombe aeriene care explodau în apropiere - solul nisipos din Berlin a creat condiții aproape ideale pentru propagarea undei de explozie. În aceste momente, Hitler, tremurând peste tot, s-a lipit strâns de spătarul scaunului. Ce schimbare dramatică a avut loc în caporalul de armată al lui Kaiser, care a luptat fără teamă pe fronturile Primului Război Mondial! Hitler se prăbuși chiar în fața ochilor noștri. S-a transformat într-un pachet continuu de nervi și și-a pierdut complet controlul asupra sa. Strict vorbind, ultima zi de naștere din viața lui Hitler nu a fost cu adevărat sărbătorită. De obicei, pe aprilie, mașinile intrau unul după altul în curtea Cancelariei Reichului, santinelele în ținută erau luate de gardă, cei mai înalți oficiali ai Reichului și oaspeții străini și-au prezentat felicitările în atmosfera solemnă care domnea în jur. S-au simțit încredere și calm de neclintit. Acum Hitler, însă, a acceptat să urce la etaj și, pe fundalul unei încăperi incredibil de neglijate, părea și mai jalnic. În grădină, i s-a prezentat o delegație a celor mai distinși membri ai Tineretului Hitler în luptă; a mângâiat pe obraji câțiva băieți și a început, cu o voce înăbușită, ca printr-un strat de vată, să rostească un discurs zdruncinat, dar curând îl întrerupse aproape la jumătatea propoziției. Aparent, Hitler a simțit că nu-i mai poate convinge de nimic și nu-i mai provoacă decât milă. Prinși într-o poziție destul de incomodă, participanții la ceremonie au încercat să treacă la relatări despre situația de pe fronturi cât mai curând posibil. Nimeni nu știa cu adevărat ce să spună. În această situație, Hitler, evident, s-a forțat cu greu să păstreze aparențe și să asculte felicitări. Nu a

trecut mult timp și ne-am așezat din nou la masă pentru întâlniri operaționale, instalate într-un buncăr îngust și înghesuit - nu mai mare decât un vagon de marfă Goering stătea chiar vizavi de Hitler. Întotdeauna a acordat o mare importanță aspectului și în aceste zile ne-a uimit prin înlocuirea sa tradițională uniformă gri-argintie cu o uniformă cusută din pânză gri-maro. În același timp, el a înlocuit uriașul - cinci centimetri lățime - cu bretele de umăr din aur țesut cu cele obișnuite din pânză cu însemnele sale - vulturul Reichsmarshal de aur - prins simplu și modest de ele "La fel ca un general american", mi-a șoptit unul dintre participanții la întâlnire. Dar Hitler, se pare, nu a observat o schimbare atât de izbitoare în uniforma celui mai apropiat asociat al său. În cadrul întâlnirii s-a discutat despre viitoarea ofensivă a trupelor sovietice în cartierele centrale ale Berlinului. Dacă în ajunul lui Hitler urma să părăsească capitala și să se mute în Cetatea Alpină, atunci peste noapte s-a răzgândit și și-a anunțat intenția de a rămâne la Berlin, unde era pe cale să înceapă luptele de stradă. Au început imediat să-l convingă că încă nu este prea târziu să transfere sediul înaltului comandament la Obersalzberg. Goering i-a atras atenția lui Hitler asupra faptului că deținem în continuare singura autostradă care leagă părțile de nord și de sud ale Germaniei și care trece prin pădurea bavareză, dar în orice moment poate fi tăiată de inamic și atunci nu mai poate exista nicio mișcare la Berchtesgaden. Vorbire Hitler, ascultând asta, a fost destul de entuziasmat și a declarat amar ca răspuns: "Cum pot chema trupele să reziste până la capăt în bătălia decisivă pentru Berlin și să părăsească imediat orașul și să se mute într-un loc sigur!" Își aținti privirea asupra ochii palizi și bombați ai lui Goering, pe chipul căruia A. Speer șuvoaie de sudoare, iar cu o voce tremurândă de emoție, și-a încheiat mustrarea cu următoarele cuvinte: "Mă bazez complet pe voința sorții și rămân în capitală. Dacă soarta vrea, atunci în ultimul moment îmi va oferi ocazia să zbor la Ober-Salzberg. Imediat ce ședința operațională s-a încheiat și generalii s-au grăbit să plece, Goering, complet nedumerit, s-a apropiat de Hitler și a mormăit bâlbâit că treburile urgente necesită prezența lui indispensabilă în Germania de Sud și a cerut permisiunea de a părăsi Berlinul chiar în noaptea aceea. Hitler l-a privit absent și mi s-a părut deodată că deja regretă decizia sa grăbită de a rămâne în capitală, unde îl aștepta moartea aproape sigură. Poate chiar l-a invidiat puțin pe Goering, dar nici nu a arătat că și-a ghicit planul, ci a rostit doar câteva cuvinte fără sens și a strâns cu indiferență mâna Reichsmarschall-ului. Eu, stând la câțiva pași de ei, am crezut pentru o clipă că am fost martor la un moment istoric: pentru prima dată, unul dintre liderii Reich-ului, deși pe ascuns, s-a distanțat de Fuhrer. După întâlnirile operaționale, nu era obișnuit să ne luăm rămas bun de la Hitler, iar la aprilie, părăsind buncărul, am aderat în continuare la această tradiție. Contrar intenției mele inițiale, locotenent-colonelul Poser mi-a cerut să mă pregătesc pentru plecarea mea noaptea. Trupele sovietice înaintau rapid și ajunseseră deja la una dintre periferiile Berlinului. Dar nu am pierdut timpul și acum câteva zile am început să ne pregătim de zbor: cele mai necesare lucruri au fost trimise la Hamburg, iar două mașini rezidențiale stăteau deja pe malul lacului Eitinsky, nu departe de sediul lui Dönitz, situat în Plön. În Hamburg l-am vizitat încă o dată pe Kaufmann. La fel ca mine, a crezut și el că este o nebunie să continue să lupte cu orice preț. Încurajat de statornicia lui Gauleiter, l-am lăsat să citească textul unui discurs pe care îl scrisesem cu o săptămână înainte pe un ciot de copac din Schorfheide. "Trebuie doar să

o spui De ce nu ai făcut-o?" Aflând dificultățile apărute, el a spus: "De ce nu vorbești la radioul nostru? Sunt de acord cu managementul tehnic Poți măcar să-ți înregistrezi discursul pe o înregistrare?" În aceeași noapte, Kaufmann m-a dus la buncărul unde a fost găzduit temporar conducerea tehnică a postului de radio din Hamburg Am mers prin coridoarele goale într-un mic studio de înregistrări subteran, iar Kaufman mi-a prezentat doi tehnicieni radio, care, evident, știau deja despre planul meu Pentru o clipă, am fost îngrozit la simplul gând că acum sunt complet dependent de acești oameni Pentru orice eventualitate, am hotărât să joc în siguranță și să-i fac cumva să împartă responsabilitatea cu mine, așa că am declarat imediat că dacă conținutul discursului meu nu le convine, ar putea doborî recordurile Apoi m-am așezat în fața microfonului și am citit discursul Tehnicienii radio au ascultat-o în tăcere; poate că s-au speriat teribil, poate că au fost complet de acord cu mine în inimile lor, dar nu au avut curajul să se opună deschis regimului nazist Într-un fel sau altul, nu au spus nimic, darămite s-au certat cu mine I-am dat dosarul lui Kaufman pentru păstrare și am negociat cu el condițiile în care avea dreptul de a difuza discursul fără acordul meu: dacă aș fi fost ucis la ordinul unuia dintre oponenții mei politici, la care l-am referit pe Bormann în primul loc; dacă Hitler, aflând despre planul meu, ordonă să fiu condamnat la moarte și dacă, după moartea lui Hitler, succesorul său nu refuză să continue politica care este distructivă pentru țară Deoarece generalul-colonel Heinrich nu avea de gând să apere Berlinul, se putea presupune că în câteva zile orașul va fi luat și războiul se va termina în sfârșit Generalul SS Berger mi-a spus că încă din aprilie Hitler intenționase să se sinucidă Eva Braun mi-a spus la fel Totuși, apoi s-a răzgândit și l-a înlocuit pe Heinrich cu comandantul trupelor aeriene, Student: Hitler îl considera unul dintre cei mai energici conducători militari El credea că într-o situație atât de disperată se poate baza pe Student din cel puțin un motiv simplu: generalul nu era foarte inteligent Această acțiune i-a dat curaj lui Hitler și le-a ordonat lui Keitel și Jodl să transfere la Berlin toate diviziile pe care le aveau la dispoziție Până atunci, nu mai aveam nicio îndatorire, căci industria militară practic încetase * existența acestuia Dar, cuprins de confuzie spirituală, am călătorit neobosit prin țară Din anumite motive, fără niciun scop, am vizitat moșia de lângă Vilznak, unde am fost odată în mod repetat cu familia în weekend Acolo l-am cunoscut pe unul dintre colegii doctorului Brandt; a spus că fostul medic curant al lui Hitler era arestat într-o vilă de la periferia de vest a Berlinului De asemenea, a descris în detaliu zona, a dat numărul de telefon al vilei și a spus că SS-ul care o păzea a luat contact cu ușurință Am început să discutăm despre posibilitatea eliberării lui Brandt și am ajuns la concluzia că, în condițiile unui haos total care domnea la Berlin la acea vreme, acest lucru nu era atât de greu de făcut În plus, îmi doream foarte mult să-l văd pe Luchen Am hotărât ferm să-l conving să fugă din Berlin Aceste împrejurări m-au determinat pentru ultima oară să merg în capitala Reich-ului Dar dorința de a-l vedea pe Hitler pentru ultima oară și de a-i lua rămas-bun de la el a prevalat asupra lor, căci tot mă atrăgea ca un magnet Nu puteam scăpa de sentimentul că în urmă cu două zile pur și simplu fugisem de el Este într-adevăr singurul mod în care cooperarea noastră pe termen lung s-ar putea încheia? Atâtea zile, atâtea luni, aproape în fiecare zi am discutat câteva ore despre proiecte dezvoltate în comun și am dezvoltat relații aproape de tovarăș Timp de mulți ani, m-a găzduit pe mine și pe familia mea la Obersalzberg, unde s-a dovedit a fi o gazdă amabilă, politicoasă

și adesea exagerat de preocupată Dorința irezistibilă de a mă întâlni în sfârșit cu Hitler vorbea despre atitudinea mea ambivalentă față de el Pe de o parte, am cedat complet în fața argumentelor rațiunii, care îmi spuneau că era timpul ca Hitler să moară La urma urmei, toate planurile mele îndreptate împotriva lui în ultimele luni au fost generate de dorința de a-l împiedica să distrugă poporul german Nimic nu a mărturisit mai bine antagonismul nostru decât discursul meu înregistrat și faptul că așteptam cu nerăbdare moartea lui - și aici din nou legătura mea interioară cu el a fost dezvăluită La urma urmei, am insistat să-mi transmit discursul după moartea lui doar pentru că nu am vrut să trag o concluzie finală pentru mine și recunoaște în sine: este direct îndreptat împotriva lui; Eram din ce în ce mai pătruns de simpatie pentru Hitler - până la urmă, el își pierdea puterea chiar în fața ochilor noștri Cred că mulți dintre apropiații lui Hitler au experimentat aceleași sentimente în ultimele zile ale Reichului Conștiința datoriei lor, un jurământ, legături de loialitate, un sentiment de recunoștință - și înțelegerea că persoana căreia par să-i datoreze atât de mult a adus acum nenorocire nu numai lor, ci și Germaniei E bine că am putut să-l văd pe Hitler pentru ultima dată Încă cred că am făcut exact ceea ce trebuie când m-am dus la el, disprețuind toate diferențele noastre și făcând un gest cu adevărat măreț Apoi, însă, când eram pe cale să părăsesc Vilznak, nu eram încă pe deplin conștient de fapta mea și am acționat aproape automat Înainte de a pleca, i-am scris câteva rânduri soției mele Am vrut să o înveslesc și i-am spus clar că nu am de gând să mor cu Hitler La nouăzeci de kilometri de Berlin, autostrada era înțesată de o coloană nesfârșită care se îndrepta spre mine spre Hamburg, constând din aproape toate tipurile de transport: câteva modele antediluviane de mașini și mașini moderne de lux, camioane și autoutilitare pentru livrarea mărfurilor, motociclete și chiar mașini de pompieri complet condus recent de Oberbrandmajor Berlin Era absolut imposibil să străpungi acest curent puternic A rămas întotdeauna un mister pentru mine unde șoferii și pasagerii au putut obține dintr-o dată atât de multă benzină - la urma urmei, a fost permis să fie cheltuită exclusiv pentru călătorii de afaceri, iar ratele de emisiune erau în scădere constantă Evident, s-au aprovizionat cu el în avans De la sediul diviziei din Kiritz, am sunat la vila în care nefericitul Brandt lăncea în așteptarea execuției și, spre bucuria mea profundă, am aflat că, conform ordinului special al lui Himmler, a fost transferat în Germania de Nord și nimic nu-l mai amenință Din păcate, nu am reușit să-l găesc niciodată pe Luschen, dar nu m-am răzgândit și l-am informat pe Schaub de intenția mea de a ajunge în capitală după-amiază La sediu, am aflat că unitățile Armatei Roșii înaintau rapid, dar era puțin probabil să reușească să înconjoare complet Berlinul în viitorul apropiat În orice caz, un aerodrom militar în Gatow - pe malul lacului Havel - este încă în mâinile noastre Prin urmare, imediat după convorbirile telefonice, ne-am dus la aerodromul de antrenament din Rechlin, care a lovit prin dimensiunea sa; aeronavele bazate aici au atacat continuu trupele sovietice care înaintau la sud de Potsdam Am vizitat în repetate rânduri Rechlin pentru a face cunoștință acolo cu cele mai noi modele de tehnologie aviatică, iar comandantul aerodromului, care mă cunoștea bine, a acceptat fără ezitare să ne ducă la Gatow la bordul unui avion de luptă de antrenament Trebuia să ne ducă pe mine și pe ofițerul meu de legătură din Berlin cu două "shtorhs" - aeronave de recunoaștere cu un singur motor cu o viteză foarte mică de aterizare Însoțiți de o escadrilă de luptători, am zburat spre sud Vremea era senină, iar de la

o înălțime de o mie de metri bătălia pentru capitala Reich-ului nu era deloc o priveliște înspăimântătoare Dimpotrivă, uneori chiar părea că dedesubt domnește pacea și liniștea, deși pe vremea aceea în zona bine cunoscută de mine - am călătorit în repetate rânduri pe aceste drumuri, am vizitat sate și orașe mici - soldații noștri au reținut cu greu asaltul inamic, care, ca acum aproape două sute de ani, înapoi, preia Berlinul Armele trăgeau încontinuu, aruncând snopi de foc din țevisle lor, fermele țărănești erau în flăcări - dar de sus, fulgerele de flăcări făceau o impresie destul de inofensivă: de parcă cineva doar lovea tot timpul chibrituri Adevărat, în depărtare, la periferia de est a Berlinului, în ceața dimineții se vedeau clar pufături uriașe de fum vuietul motorului a înecat salvele de arme Escadrila de luptă a pornit pentru a îndeplini o misiune de luptă - pentru a ataca ținte terestre la sud de Potsdam, iar avionul nostru a aterizat la Gatow Aerodromul părea complet abandonat Și numai generalul Christian, care a servit sub conducerea lui Jodl și, prin urmare, era unul dintre apropiații lui Hitler, urma să-și ridice personal avionul, care stătea la marginea aerodromului, în aer Situația nu era propice pentru conversație, am făcut schimb de fraze fără sens, apoi Poser și cu mine ne-am urcat pe scările de aluminiu în "perdelele" care stăteau deja pe pistă De fapt, am putea ajunge de aici la Berlin cu mașina, dar împreună am decis că, fiind deja implicați într-o aventură, să gustăm din plin farmec romantic Storchs s-au ridicat cu ușurință de pe sol, la un zbor coborât au trecut peste autostrada Est-Vest, de-a lungul căreia am condus cu Hitler în ajunul sărbătoririi sale atât de pompoase a cincizeci de ani și, spre surprinderea considerabilă a câtorva trecători , a aterizat chiar la Poarta Brandenburg Aici am oprit o mașină cu emblema Wehrmacht-ului și am ordonat să fim duși la Cancelaria Reichului Ne-a luat aproximativ zece ore să depășim cei o sută cincizeci de kilometri care despart Wilznak de Berlin Nu știam cu ce mă amenința întâlnirea cu Hitler Până la urmă, în aceste două zile și-a putut schimba complet atitudinea față de mine Dar din anumite motive nu m-a deranjat cu adevărat Am sperat la un rezultat fericit al aventurii noastre, dar m-am pregătit din timp pentru cel mai rău scenariu posibil Majestuoasa Cancelarie Reich pe care am construit-o acum șapte ani fusese deja bombardată de tunuri grele, dar obuzele lor făcuseră mult mai puține pagube decât bombele americane care au căzut asupra ei în timpul raidurilor aeriene din ultima zi M-am plimbat în jurul molozului, fragmentelor de pereți înclinate periculos și grămezilor de marmură zdrobită și topită și, în cele din urmă, am ajuns în fostele locuințe acoperite cu moloz ale Cancelarului Reich-ului, unde am petrecut atâtea seri plăcute vorbind cu Hitler, unde Bismarck odată ținea întâlniri și unde adjutantul lui Hitler Schaub bea acum pahare de coniac cu niște oameni complet necunoscuți Și deși am avertizat din timp prin telefon despre sosirea mea, după cum s-a dovedit, nimeni nu mă aștepta Apariția mea i-a luat prin surprindere Schaub m-a salutat bucuros De aici am ajuns la concluzia că ei încă nu știau nimic despre discursul înregistrat la Hamburg pe o înregistrare și cumva mi-a liniștit inima imediat Schaub s-a dus să-i raporteze lui Hitler apariția mea neașteptată, iar eu, la rândul meu, l-am instruit lui Poser, prin intermediul centrului telefonic al Cancelariei Reich, să-l găsească pe Duchenne și să-l rog să vină aici imediat La întoarcere, adjutantul lui Hitler a rostit fraza sacramentală: "Führerul vrea să vorbească cu tine" În ultimii doisprezece ani, am auzit aceste cuvinte de atâtea ori, dar acum, coborând cincizeci de trepte ale scărilor, m-am gândit doar la un singur lucru - dacă eram destinat să ies astăzi sănătos și

sigur Prima persoană pe care am întâlnit-o la începutul lungului coridor a fost Bormann Nu mă așteptam la un tratament atât de politicos și politicos de la el și m-am simțit puțin mai încrezător La urma urmei, chiar și după expresiile faciale ale lui Bormann și Schaub se putea judeca fără greșală starea de spirit a lui Hitler A început cu prudență conversația pe un subiect care era de mare interes pentru el: "Când vorbești cu Fuhrerul trebuie să afli dacă stăm la Berlin sau zburăm la Berchtesgaden; este timpul ca el să se mute în Germania de Sud și să conducă de acolo apărarea Reich-ului Cât timp acest lucru este încă posibil Vă rog să-l convingeți să părăsească capitala Dintre toți actualii locuitori ai temniței de sub Cancelaria Reichului, Bormann a fost cel mai mult cel care s-a agățat de viață, care în urmă cu trei săptămâni le-a cerut funcționarilor de partid să nu se încurce, să câștige sau să moară cu onoare Am încercat să mă feresc de la răspuns, dar trebuie să mărturisesc că sufletul meu s-a bucurat, pentru că omul care până de curând a încercat să mă distrugă acum a rugat să-l salveze de la moarte Apoi am fost dus la buncărul lui Hitler Acum cu greu aș putea, ca acum câteva săptămâni, să-l ating cu un jurământ de credință După părerea mea, Hitler nu mai era îngrijorat de nimic și, din nou, mi s-a părut că sub carapacea lui domnea golul complet Parcă s-ar fi ars pe dinăuntru Cu o expresie pietroasă pe chip, în spatele căreia putea fi ascuns orice, pe un ton sec, de afaceri, a întrebat cum îi evaluez activitățile Am ghicit imediat că Hitler nu pusese din greșală această întrebare Își alegea deja un înlocuitor și încă cred cu tărie că dacă Bormann sau Himmler ar fi fost în locul lui Dönitz, care a avut brusc soarta de neînviat de a deveni succesorul lui Hitler, ar fi procedat mult mai puțin circumspect și ar fi arătat multe mai puțin curaj și stăpânire de sine L-am rezumat pe Marele Amiral în cel mai bun mod posibil și mi-am înfrumusețat povestea cu detalii care trebuie să fi făcut o impresie puternică asupra lui Hitler Cu toate acestea, nu am încercat să-i sugerez o soluție, deoarece aceasta ar putea duce la rezultatul exact opus Deodată, Hitler a întrebat: "Crezi că ar trebui să rămân aici în continuare? Jodl a spus că mâine mai poți avea timp să zbori la Berchtesgaden Fără ezitare, l-am sfătuit să rămână la Berlin În Obersalzberg, spun ei, nimic nu îl așteaptă, deoarece odată cu căderea Berlinului războiul se va termina oricum "Cred că e mai bine să mori în capitală, îndeplinind până la capăt îndatoririle Fuhrerului poporului german, decât acolo unde îți petreceai de obicei zilele libere" Mi-a părut rău pentru Hitler din nou Am sperat că am găsit o cale bună de ieșire din situație, dar, după cum sa dovedit mai târziu, ar fi trebuit să-l sfătuiesc să zboare la Obersalzberg - pentru că atunci luptele de la Berlin s-ar fi încheiat cu o săptămână mai devreme Mă așteptam ca Hitler, ca de obicei, să sune la sfârșitul conversației să nu-și piardă încrederea într-un rezultat reușit, dar el, languid și destul de indiferent, ca și cum ar fi vorba despre ceva de la sine înțeles, a vorbit brusc despre moarte: "Am hotărât o lungă perioadă de timp cu timp în urmă să stau aici Am vrut doar să aud părerea ta " Cu o voce neclintită, el a continuat: "Nu am nicio intenție să continui lupta Pericolul de a fi rănit și capturat de ruși este prea mare Și nu vreau ca dușmanii să-mi bată joc de trup Am decis să mă sinucid și am ordonat să-mi ard cadavrul Fräulein Braun vrea să-mi urmeze exemplul și înainte de asta o voi împușca pe Blondie Crede-mă, Speer, voi muri ușor Un moment scurt și voi fi pentru totdeauna eliberat de suferința nesfârșită Mă simțeam de parcă vorbesc cu o persoană moartă M-am simțit neliniștit, pentru că venise sfârșitul tragediei În aceste luni l-am urât uneori pe Hitler cu înverșunare, m-

am luptat cu el în secret și uneori l-am înșelat, dar în acel moment aproape că mi-am pierdut calmul în mod neașteptat pentru mine, i-am mărturisit cu voce joasă că de fapt am împiedicat îndeplinirea ordinului său de a distruge instalațiile industriale și sistemele de susținere a vieții în zonele Germaniei lăsate de trupele noastre Pentru o clipă, ochii i s-au umplut de lacrimi Cu toate acestea, el nu a reacționat în niciun fel la cuvintele mele S-a uitat undeva prin mine și a tăcut cu încăpățănare Evident, Hitler renunțase deja complet la această lume, iar întrebările care păreau extrem de importante acum câteva săptămâni au încetat să-l mai intereseze Uneori mi se pare că a înțeles instinctiv adevăratul sens al acțiunilor întreprinse de mine în ianuarie-aprilie și îndreptate împotriva lui Aparent, a tras concluziile corecte din memoriile mele; poate chiar, mi-a permis în mod deliberat să-i sabotez executarea ordinelor la toate nivelurile și astfel a mai dat o dovadă a versatilității și misterului firii sale În acel moment, adjutantul a raportat că șeful Statului Major General al Forțelor Terestre, Krebs, a sosit cu un raport privind situația operațională Se pare că nimic nu s-a schimbat: comandantul suprem al Wehrmacht-ului, ca de obicei, a ascultat rapoarte despre situația de pe fronturi Dar dacă în urmă cu trei zile, comandantii-șefi ai tuturor ramurilor forțelor armate au participat la ședința operațională, iar mica sală de conferințe subterană a fost plină la capacitate maximă cu generali și ofițeri superiori ai Wehrmacht-ului și SS, acum aproape toți au părăsit Berlinul Nu numai Göring, Dönitz și Himmler, ci și Keitel, Jodl și Koller, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, împreună cu majoritatea subordonaților lor, au părăsit deja capitala; au rămas doar ofițeri de comunicații, dintre care colonelul era cel mai înalt grad S-a schimbat și procedura de desfășurare a ședințelor operaționale: niciunul dintre cei prezenți nu avea informații sigure, iar șeful Statului Major al forțelor terestre nu putea decât să facă presupuneri Harta întinsă în fața lui Hitler arăta doar situația din jurul Berlinului și Potsdamului Dar nici pe el, datele privind înaintarea trupelor sovietice nu coincideau cu informațiile primite în urmă cu câteva ore la postul de comandă al aviației de luptă din Rechlin Până atunci, diviziile sovietice au mers mult înainte Spre uimirea mea, Hitler și-a luat din nou în cap să manifeste un optimism de nezdruncinat, în contrast puternic cu asigurările sale recente de hotărâre fermă de a se sinucide Desigur, nu mai era în stare să-i facă pe oameni să se creadă, iar cuvintele lui nu au avut același efect Krebs, din obișnuință, l-a ascultat cu răbdare pe Hitler Înainte, de multe ori mi se părea că Hitler, care pretindea că poate găsi o cale de ieșire din cea mai disperată situație, era într-adevăr ferm convins de asta; acum mi-am dat seama că era un dublu dealer De cât timp ne înșală? Când și-a dat seama că războiul s-a pierdut: în iarna anului / , când încă nu am putut lua Moscova, după înfrângerea de la Stalingrad, după debarcarea Aliaților Occidentali în Franța sau după eșecul ofensivei în Ardenne? Când s-a înșelat sincer și când a indus în mod deliberat în eroare pe alții? Este posibil ca el să fi experimentat din nou o schimbare bruscă de dispoziție și l-a asigurat sincer pe Krebs de rezultatul iminent al războiului favorabil Germaniei, așa cum mă asigurase anterior de intenția lui de a muri voluntar Șeful Statului Major General a completat destul de repede un raport privind situația operațională, care de obicei dura câteva ore Aceasta a mărturisit starea agonizantă a sediului înaltului comandament, care acum era format din doar câteva persoane În această zi, Hitler nici măcar nu s-a lăsat în iluzii și a dezvăluit despre un miracol care se presupune că

se va întâmpla necondiționat în ultimul moment, prin voința Providenței Ne-a eliberat destul de curând și am părăsit premisele în care Hitler, acum tulburat, luase atâtea decizii greșite și crease atâtea proiecte criminale într-un timp foarte scurt Hitler m-a tratat ca pe un membru al anturajului său pe care îl vedea aproape în fiecare zi La despărțire, din obișnuință, nu mi-a dat mâna și nici măcar nu m-a întrebat dacă o să rămân la Berlin În hol l-am întâlnit pe Goebbels, care a spus cu metal în voce: "Ieri, Fuhrer-ul a luat o decizie cu adevărat istorică El a ordonat ca frontul să fie deschis aliaților occidentali, astfel încât trupele lor să poată intra în Berlin fără piedici Am asistat din nou la un fenomen foarte caracteristic stării de spirit a celor mai apropiați asociați ai lui Hitler: ei erau gata să creadă instantaneu orice mesaj care le putea insufla în suflete, chiar dacă speranța evident irealizabilă; după câteva ore au căzut din nou în deznădejde Goebbels mi-a spus că și-a mutat soția și șase copii în buncăr, astfel încât, după cum a spus el, să moară nu oriunde, ci în acest loc istoric Spre deosebire de Hitler, Goebbels avea un control excelent asupra lui și, privindu-l, nimeni nu s-ar fi gândit că și-a pregătit pentru sine și familia lui o soartă teribilă Deja începea să se întunece; Eram pe punctul de a pleca, dar atunci unul dintre ofițerii medicali SS desemnați la spitalul Cancelariei Reichului m-a informat că doamna Goebbels stătea întinsă în pat și nu și-a putut recupera după un atac de cord recent Am cerut permisiunea s-o vizitez Aș fi vorbit cu plăcere cu ea față în față, dar Goebbels mă aștepta deja în vestibul și m-a condus imediat într-o cămăruță unde soția lui zăcea epuizată pe un pat Fața ei era palidă ca creta, vorbea cu voce joasă despre niște fleacuri, deși se simțea că trăiește o suferință grea la gândul că se apropie moartea inevitabilă a copiilor ei Goebbels nu a părăsit niciodată partea mea și, prin urmare, conversația s-a limitat la a discuta despre starea ei de sănătate Abia la sfârșitul conversației a început să vorbească cu atenție despre ceea ce o îngrijora cu adevărat: "Cât de fericită sunt că măcar Harald (fiul ei din prima căsătorie) va rămâne în viață" De asemenea, m-am păstrat destul de rigid și am stors literalmente cuvintele - dar despre ce poți vorbi într-o astfel de situație? În cele din urmă, ne-am luat rămas bun, atât de clar și fără să ne spunem nimic Soțul ei, nici în momentul despărțirii, nu ne-a lăsat în pace Toți cei din hol au fost brusc alarmați îngrozitor După cum sa dovedit, Goering a trimis o telegramă, iar Bormann i-a dus-o imediat lui Hitler L-am urmat automat Göring l-a întrebat pe Hitler dacă are dreptul legal de a-și asuma atribuțiile de șef al statului dacă Hitler nu și-a schimbat decizia de a rămâne în "fortăreața Berlin" Bormann l-a acuzat însă pe Goering că a încercat o lovitură de stat: poate că a încercat pentru ultima dată să-l convingă pe Hitler să se mute la Berchtesgaden și să restabilească ordinea de acolo Hitler, la început, nu a reacționat deloc la acest mesaj Dar apoi i s-a înmănat o nouă radiogramă de la Goering Buncărul era complet dezordonat și nimeni nici măcar nu a observat când am pus o copie a lui în buzunar "Secret! Transfer numai prin ofițer! Radiograma Punct de plecare: Robinson Punct de primire: Elector, primit pe la ora : Ministrul Reich von Ribbentrop L-am rugat pe Führer să mă înștiințeze cu privire la decizia lui cel târziu la ora : pe aprilie Dacă până acum se dovedește că Fuhrer-ul nu este capabil să conducă Reich-ul, intră în vigoare decretul său din , conform căruia sunt succesorul său în toate posturile pe care le-a ocupat anterior Dacă Fuhrer-ul nu se face cunoscut deloc înainte de , vă rog să zburați imediat la mine Reichsmarschall Goering Bormann a considerat următorul mesaj al lui

Goering ca o altă confirmare a versiunii sale "Goering este un trădător! exclamă el entuziasmat "El trimite deja telegrame membrilor Cabinetului de Miniștri și îi informează despre intenția sa, pe baza presupusei sale autorități, de a vă lua locul la miezul nopții în această seară, Fuhrerul meu " Dacă Hitler a luat mai degrabă calm conținutul primului mesaj radio, atunci a doua oară Bormann a identificat cu exactitate cea mai sensibilă coardă din sufletul său, pe care a cântat-o foarte abil Bormann a compus și textul unei radiograme de răspuns în care vechiul său rival era acuzat de trădare împotriva național-socialismului și trădare a Fuhrer-ului În plus, Hitler a ordonat ca lui Göring să i se spună că se va abține de la a lua orice măsură împotriva lui dacă ar fi de acord să demisioneze din toate posturile din motive de sănătate Bormann a reușit în cele din urmă să-l facă pe Hitler să-și depășească apatia A urmat un acces de furie sălbatică, în care amărăciunea înfrângerii, sentimentul propriei neputințe, compasiunea pentru sine și disperarea și-au găsit expresie Fața îi era plină de sânge, ochii păreau gata să sară din orbite, un strigăt groaznic i-a scăpat din gât: "Știu și eu de mult despre asta Știam că Goering era complet descompus A distrus forțele aeriene A luat deschis mită Din cauza lui a înflorit corupția în statul nostru În plus, de mulți ani nu se poate descurca fără morfină Știu asta de mult timp!" strigă Hitler, fără să acorde atenție celor din jur și mi s-a părut că aceste cuvinte îl caracterizează destul de pe deplin: nu știa și nu făcea nimic Surprinzător de repede, Hitler s-a calmat și cu o voce lângă și indiferentă a spus: "Dar nu-mi pasă Lasă-l pe Goering să negocieze cu calm capitularea Dacă războiul este pierdut, nu contează cine îl face în mod concret" Aceste cuvinte au arătat un dispreț sincer față de poporul german: pentru a recunoaște înfrângerea Germaniei, este destul de dependent de droguri și mită Un acces de furie l-a epuizat complet pe Hitler și s-a prăbușit literalmente pe un scaun S-a epuizat de mulți ani, iar în ultimii ani și-a îndreptat toată voința sa nestăpânită pentru a-i face pe sine și pe alții să uite de inevitabilitatea înfrângerii Acum energia se secase și nu-și mai putea ascunde adevărata stare de spirit Acum s-a resemnat în cele din urmă cu destinul O jumătate de oră mai târziu, Bormann a adus o radiogramă de răspuns de la Goering: în legătură cu o boală de inimă gravă, Reichsmarschall a cerut să fie eliberat de toate posturile sale De câte ori Hitler, hotărând să scape de unul dintre asociații săi, a preferat să-și anunțe demisia voluntară din cauza bolii pentru a păstra credința în coeziunea conducerii sale în rândul poporului german Hitler a aderat la această tactică până în ultimele zile ale vieții sale În ajunul prăbușirii Reich-ului, Bormann și-a atins în sfârșit obiectivul prețuit și a scăpat de rivalul său de multă vreme Poate că Bormann era convins de nepotrivirea totală a lui Goering; cu toate acestea, l-a urât cu înverșunare și l-a răsturnat pentru că mareșalul Reich-ului a concentrat prea multă putere în mâinile lui Într-o oarecare măsură, l-am simpatizat pe Goering, pentru că îmi aminteam bine cum m-a asigurat de loialitatea lui față de Hitler Scandalul pus în scenă de Bormann s-a potolit, au răsunat câteva batoane din Moartea zeilor, iar imaginarul Hagen a părăsit scena Spre surprinderea mea, Hitler a reacționat destul de favorabil la cererea mea, nu fără ezitare Mai mulți directori ai fabricilor Skoda care au cooperat activ cu noi așteptau cu teamă sosirea rușilor, deoarece aveau toate motivele să se teamă de soarta lor Dar, pe de altă parte, ei avuseseră anterior legături extinse cu industriașii americani și puteau conta pe o bună primire la sediul lui Eisenhower, unde sperau să ajungă cu avionul În urmă cu câteva zile,

Hitler ar fi refuzat categoric să se supună cererii lor; acum și-a exprimat disponibilitatea de a rezolva imediat toate formalitățile necesare. Aici Bormann i-a amintit lui Hitler că Ribbentrop căuta cu insistență o întâlnire cu el. Hitler a reacționat destul de iritat la cuvintele sale: "De câte ori am spus Nici nu vreau să vorbesc cu el". Dar Bormann a insistat: "Ribbentrop a spus că nu va pleca până nu l-ai acceptat. El va aștepta, ca un câine credincios, în prag. Lui Hitler, evident, i-a plăcut această comparație, a aprins imediat și a ordonat ca Ribbentrop să fie chemat și lăsat în pace. Se pare că Hitler i-a spus despre viitoarea plecare a directorilor fabricilor Skoda la sediul armatei americane. Chiar și într-o situație atât de disperată, Ribbentrop a cerut ca nimeni să nu îndrăznească să se amestece în sfera sa de jurisdicție. În hol, mi-a spus cu reproș: "Aceasta este prerogativa exclusivă a Ministerului Afacerilor Externe", apoi a adăugat pe un ton mai puțin iritat: "Dar în această situație, nu voi obiecta la emiterea unui decret corespunzător dacă includeți în ea cuvintele "la sugestia Ministrului Afacerilor Externe al Reichului". Desigur, nu m-am certat cu el. Din câte știu eu, Hitler nu a mai coordonat niciun document oficial cu ministrul său de externe. Între timp, bunul meu prieten și mentor Luschen a ajuns la Cancelaria Reichului, care a avut grijă de mine în aceste luni. Nu am reușit niciodată să-l conving să părăsească Berlinul; numai la Nürnberg am aflat că imediat după capitularea garnizoanei din Berlin s-a sinucis. Pe la miezul nopții, un ordonator în uniformă SS mi-a cerut să o sun pe Eva Braun. Micuta camera subterană, care a servit simultan drept dormitor și living, a fost mobilată cu gust, ea a cerut să transfere aici mobilier scump, realizat cu cativa ani în urmă după schitele mele, special pentru cele două camere alocate ei în biroul cancelar. Nici ca dimensiune, nici prin decorul său rafinat nu se potrivea cu atmosfera sumbră a buncărului, cu bolta joasă și pereții puternici care ocupau cea mai mare parte a spațiului. Și în plus, ușile comodelor erau decorate cu imaginea unui quadrifoil sub forma inițialelor ei. Hitler a plecat și am putut vorbi în pace. Dintre toți locuitorii condamnați ai temniței de sub Cancelaria Reichului, ea a fost poate singura care s-a purtat cu un calm admirabil. Dacă Goebbels s-a comportat prea exaltat și și-a subliniat constant disponibilitatea pentru sacrificiu de sine, Bormann s-a gândit doar despre salvarea propriei vieți, Hitler a renunțat efectiv la toate, iar Magda Goebbels a fost în cele din urmă ruptă de sentimentul propriei ei neputințe. Eva Braun, chiar și în această situație, a reușit să-și păstreze calmul obișnuit și nu și-a pierdut capacitatea de a glumi. "Ce zici de o sticlă de șampanie pentru rămas bun? Și vreau să te tratez și cu ciocolată. Probabil că nu ai mâncat nimic de mult timp." În cele câteva ore petrecute în buncăr, ea a fost singura care a ghicit că mi-e foame și, cu atenția și grija ei, m-a atins până la capăt. Infirmierul a adus o sticlă de șampanie franceză, prăjituri și ciocolată. Când a plecat, Eva Braun a zâmbit trist cu colțurile buzelor și a spus: "Știi, e foarte bine că ai venit aici. Führer-ul a presupus că i te opui în secret. Dar cu vizita dumneavoastră, ați dovedit că acest lucru este departe de a fi cazul. Dreapta?" Am preferat să tac. "Cu toate acestea, i-a plăcut foarte mult sfatul tău. El a decis să rămână aici, la fel și eu, bineînțeles. Tu știi restul." Din nou, în buncăr, doar ea era îngrijorată de soarta oamenilor. "Câți au murit deja? Întrebă ea cu o amărăciune nedisimulată - Și pentru ce? Totuși, probabil că nu ne vom mai vedea. Situația este de așa natură încât Berlinul va fi în curând capturat de ruși. Führer-ul dorea deja să oprească lupta. Dar Goebbels l-a descurajat și iată-ne

deocamdată " În timpul conversației noastre obișnuite, ea a vorbit foarte tăios despre Bormann de mai multe ori, care a continuat să țese intrigă și a repetat constant: "Sunt foarte fericită că am fost aici" Era trei dimineața Hitler se ridicase deja și i-am cerut să-i transmit că vreau să-mi iau rămas bun de la el Această zi s-a dovedit a fi extrem de grea, m-am simțit complet copleșită și mi-a fost teamă că în momentul despărțirii nu mă voi putea controla Bărbatul căruia i-am dedicat viața acum doisprezece ani arăta ca un bătrân decrepit Eram atins și în același timp eram într-o tulburare psihică El, dimpotrivă, nu a simțit deloc cea mai mică emoție Zâmbetul părea lipit de chipul lui, cuvintele la fel de reci ca mâna lui "Pleci? Amenda La revedere" Nici o cerere de a saluta familia, nici un singur cuvânt de recunoștință, nici o dorință Drum bun Pentru o clipă, nu m-am putut abține și am început să mă asigur că voi reveni cu siguranță Dar a ghicit cu ușurință că mi-a fost rușine să spun adevărul și, cu un gest dezinvolt, mi-a ordonat să plec Zece minute mai târziu, am părăsit apartamentul cancelarului sub tăcerea de moarte a oamenilor adunați acolo Am hotărât să ies în stradă prin incinta adiacentă a Cancelariei Reich-ului pe care o construise Generatorul s-a defectat și am stat doar câteva minute în curte, ale cărei contururi cu greu se puteau distinge pe fundalul cerului nopții și a cărei decorare interioară nu puteam decât să ghicesc acum Tăcerea care domnea în jur a creat senzația unei lumi ireale, fantomatice: de obicei este atât de liniștită doar noaptea și la munte Zgomotul orașului mare, care venea aici chiar și noaptea, era tăcut și doar din când în când explozii de obuze rusești bubuiau în depărtare Începând cu câțiva ani în urmă să construiesc o nouă Cancelarie a Reichului, am visat, am sperat și am făcut planuri pentru viitor Nu doar clădirea pe care am construit-o a fost distrusă, ci toată viața mea "Deci cum este?" m-a întrebat Poser "Mulțumesc lui Dumnezeu, nu trebuie să-l imit pe prințul Max de Baden", i-am răspuns cu un oftat de ușurare, pentru că interpretasem destul de corect comportamentul lui Hitler în momentul rămas-bunului Șase zile mai târziu, în testamentul său politic, l-a numit pe Zaur drept succesorul meu Pe strada largă care duce de la Poarta Brandenburg au fost instalate mai multe semafore roșii, echipe de lucru formate în grabă au curățat-o rapid de moloz, au umplut pâlniile și au transformat-o astfel într-o pistă de aterizare "Storch"-ul nostru s-a înălțat lin în aer; o umbră lungă pâlpâi spre dreapta: Coloana Victoriei Am evitat fericiți avioanele inamice De sus, se vedeau limpede numeroasele incendii care cuprinseseră Berlinul și împrejurimile sale, boturile pistoalelor luminate de fulgere, rachete de semnalizare asemănătoare licuricilor; cu toate acestea, trebuie să admitem că un raid aerian masiv asupra capitalei Reich-ului a fost o priveliște mult mai de coșmar "Storch" s-a repezit acolo unde încă domnea întunericul și a fost posibil să se strecoare A Speer sclipiri de ruptură Era deja zori când am ajuns în sfârșit la Rechlin Am ordonat ca un avion de vânătoare să fie pregătit pentru decolare și i-am livrat adjunctul lui Hitler la Praga, Karl Hermann Frank, un ordin de a trimite imediat directorii fabricilor Skoda americanilor - soarta ulterioară a acestui document este necunoscută pentru pe mine Ca să nu mă întâlnesc la apropierea Hamburg cu luptători britanici care zăbovesc liberi în aer, am decis să aștept până seara și am aflat din întâmplare că Himmler se afla acum în același spital, aflat la doar patruzeci de kilometri distanță, în care am ajuns să fiu cu un an în urmă în circumstanțe destul de ciudate Varza noastră a aterizat nu departe de ea în luncă Himmler a fost foarte surprins de apariția mea bruscă M-a

primit în secția în care zăceam cândva și chiar în prezența profesorului Gebhardt, ceea ce a făcut situația complet absurdă. Ca de obicei, Himmler, dând dovadă de o atitudine de camaradeză enfatică față de interlocutorul său, a evitat orice conversație sinceră. În primul rând, l-au interesat impresiile mele despre bătălia de la Berlin. Reichsführer-ul auzise, fără îndoială, deja de decretul lui Hitler de a-l înlătura pe Göring din toate posturile, dar când i-am spus despre presupusa sa demisie voluntară, el s-a prefăcut că nu-i pasă deloc. "Göring va fi succesorul lui. Am fost de acord cu el de mult și mi-a promis postul de prim-ministru. Pentru a-l face șef de stat, nu am nevoie deloc de acordul lui Hitler. Îl cunoști bine pe Reichsmarschall. Aici a zâmbit în cunoștință de cauză și a spus fără nicio ezitare: "Bineînțeles, voi juca un rol decisiv. Am selectat deja candidați pentru cabinetul meu de miniștri. Astăzi am o întâlnire cu Keitel." Himmler a presupus probabil că am venit la el să cerșesc o nouă funcție pentru mine. În cele din urmă și-a pierdut simțul realității și a trăit într-o lume de iluzii și fantezii. "Fără mine, statele europene nu au viitor", a spus el categoric. "Va trebui să suporte mandatul meu ca ministru al poliției de dragul ordinii și păcii. 0 oră de negocieri cu Eisenhower - și el de asemenea alătură-te lor! Ei sunt complet dependenți de mine - altfel continentul va fi într-un haos total." El a vorbit despre întâlnirile sale cu contele Bernadotte, în timpul cărora, se pare, s-a ajuns la un acord privind transferul lagărelor de concentrare sub auspiciile Crucii Roșii Internaționale. Acum am înțeles motivul apariției, cu câteva zile mai devreme, în Sachsenwald, lângă Hamburg, a unei coloane uriașe de mașini cu emblemele acestei organizații. Dacă mai devreme, în cele mai înalte eșaloane ale puterii, intenționau serios să-i distrugă pe toți prizonierii politici în ajunul înfrângerii, acum Himmler, din proprie inițiativă, a încercat să le negocieze soarta cu puterile învingătoare. Hitler, judecând după ultima noastră conversație, și-a pierdut orice interes pentru această problemă. La sfârșitul conversației, Himmler a dat de înțeles că încă mai am șansa să mă alătur guvernului său. Cu un nivel destul de sarcasm în voce, i-am sugerat să-i facă o vizită de rămas bun lui Hitler și i-am promis că îmi va pune avionul la dispoziție. Dar Himmler a refuzat, invocând lipsa de timp. Nicio convingere nu a lucrat asupra lui: "Acum sunt obligat să preiau formarea cabinetului și apoi, sunt responsabil pentru viitorul Germaniei și nu-mi pot risca viața." Apoi adjutantul a anunțat sosirea lui Keitel și a trebuit să întrerupem conversația. Am intrat în camera alăturată, iar acolo feldmareșalul, în prezența mea, cu aceeași privire fără compromisuri cu care îl asigurase recent pe Hitler de loialitatea lui neschimbată, cu o voce fermă și poruncitoare, și-a declarat acum lui Himmler că este gata de îndeplinire instrucțiunile sale. Seara am ajuns din nou la Hamburg. Gauleiter a sugerat imediat ca imediat, adică chiar înainte de anunțul oficial al morții lui Hitler, discursul meu să fie difuzat la radio. Dar la gândul la tragedia care s-a petrecut în aceste zile și ore în buncărul de sub Cancelaria Reich-ului, mi-am pierdut orice dorință de a mă angaja în activități subterane. Încă o dată Hitler a reușit să-mi paralizeze voința. Pentru mine și parțial pentru alții, am justificat o schimbare atât de drastică a părerilor mele prin faptul că ar fi greșit și inutil să anticipez rezultatul evident al acestei tragedii. * Mi-am luat rămas bun de la Kaufmann și am plecat în Schleswig-Holstein. Ne-am instalat temporar în rulote parcate pe malul lacului Eitinsky. Uneori l-am vizitat pe Dönitz și pe cunoscuții ai ofițerilor Marelui Stat Major, care, la fel ca mine, erau condamnați la lenevirea forțată și așteptau la fel de nerăbdători evoluția

ulterioară a evenimentelor Așa că la mai m-am trezit lângă Dönitz în momentul în care i s-a adus o radiogramă succesorului desemnat al lui Hitler, Marele Amiral, care i-a limitat semnificativ puterile Hitler a legat de fapt mâinile noului președinte al Reichului, după ce a stabilit în prealabil componența Cabinetului de miniștri: Goebbels a fost numit cancelar al Reichului, Seyss-Inquart a fost numit ministru al afacerilor externe, Bormann a fost numit ministru al afacerilor de partid, care la în același timp și-a anunțat sosirea la sediul lui Dönitz în viitorul apropiat "Da, asta pur și simplu nu se potrivește în capul meu! Dönitz nu și-a putut reveni din indignarea lui "A văzut cineva radiograma?" Adjutantul său Ludde-Neurath a declarat că nu a mers nicăieri pe drum de la centrul radio Apoi Dönitz i-a ordonat operatorului radio de serviciu să nu spună nimănui nimic despre acest mesaj și să ascundă radiograma în sine într-un seif "Și ce vom face dacă Bormann și Goebbels vor ajunge cu adevărat aici? întrebă marele amiral și, pe un ton care nu accepta obiecții, spuse: "Nu vreau să am nimic de-a face cu ei" În acea seară am ajuns la concluzia că Bormann și Goebbels ar trebui să fie arestați sub un pretext Așa că Hitler și-a forțat succesorul să comită o crimă oficială când a preluat mandatul Ascunderea documentului oficial s-a dovedit a fi ultima verigă dintr-un lung șir de minciuni, trădări și intrigi: Himmler, care a căutat să stabilească contacte cu reprezentanții puterilor occidentale și prin aceasta și-a trădat Fuhrerul; Bormann, care l-a înșelat pe Hitler pentru a-l înlătura pe Goering din toate posturile sale; Goering, care intenționa să negocieze cu Aliații pe spatele lui Hitler; Kaufman, care a intrat în negocieri cu comanda trupelor britanice și era gata să-mi pună postul de radio la dispoziție; Keitel, care, chiar și în timpul vieții lui Hitler, a încercat să obțină sprijinul unuia dintre presupușii săi succesori și, în cele din urmă, a mea, în aceste luni în toate modurile posibile care și-a înșelat binefăcătorul și patronul și, la un moment dat, chiar a complotat să-l omoare Am fost forțați să acționăm în acest fel nu numai de regimul, pe care l-am personificat și noi, ci și personal de Hitler, care ne-a trădat din nou pe noi, pe el însuși și pe oamenii lui Acesta a fost sfârșitul celui de-al Treilea Reich Moartea lui Hitler a fost anunțată pe mai, iar în seara aceleiași zile mă duceam să mă culc într-una dintre camerele mici și înghesuite de la sediul lui Dönitz În valiză, am găsit deodată o cutie de piele roșie cu o fotografie a lui Hitler și mi-am amintit că încă nu o deschiseseam Mi l-a dat secretara pe drum Și apoi mi-am pierdut cumpătul în sfârșit De îndată ce am pus fotografia pe masă, am devenit foarte isteric Legătura mea cu Hitler a fost ruptă complet, și-a pierdut puterea asupra mea și vraja lui a fost ruptă Au rămas pentru totdeauna doar câmpuri de luptă presărate de cadavre, orașe distruse, milioane de oameni îndurerați, lagăre de concentrare, întipărite pentru totdeauna în memoria mea Treptat am reușit să mă uit de mine și să adorm cumva Două săptămâni mai târziu, impresionat de potopul de dezvăluiri despre crimele comise în lagărele de concentrare, i-am scris noului șef al guvernului, contele Schwerin-Krosigk: "Fota conducere poartă întreaga responsabilitate pentru soarta grea care îl așteaptă pe poporul german Totuși, toți cei care dețineau cel puțin o poziție de conducere în structurile anterioare de putere trebuie să-și asume o anumită cota de vină pentru a alina cumva soarta poporului lor Atunci a început o perioadă cu totul nouă din viața mea, care continuă și astăzi epilog Z Z Captivitate Noul președinte al Reichului Karl Dönitz, poate chiar mai mult decât noi ceilalți, a fost influențat de ideologia național-socialistă Timp de doisprezece ani am slujit cu fidelitate acestui

regim, iar acum simteam că ar fi pur și simplu indecent să rupem brusc de el În plus, sentimentele triste provocate de vestea morții lui Hitler nu au permis de ceva timp o evaluare sobră a situației Dar, în cele din urmă, eficiența inerentă unui marinar naval de carieră a prevalat asupra emoțiilor, iar Dönitz a început imediat să adere la punctul de vedere că ar trebui să punem capăt războiului cât mai curând posibil și să ne încheiem activitățile acolo La mai, Dönitz, care și-a asumat atribuțiile noului comandant suprem al Wehrmacht-ului, a avut o întâlnire cu feldmareșalul Ernst Busch Acesta din urmă intenționa să atace trupele britanice care înaintează spre Hamburg și având o superioritate semnificativă în forțe, dar Dönitz a cerut să se abțină de la orice ostilități active El a declarat că unitățile militare germane ar trebui să lupte pe Frontul de Vest doar până când mulțimile de refugiați din regiunile de est care se acumulaseră în apropiere de Lübeck vor ajunge în partea de nord-vest a Germaniei Bush destul de agitat l-a acuzat chiar pe Marele Amiral că a încercat să urmeze orbește instrucțiunile lui Hitler Dar astfel de argumente nu au mai funcționat la Dönitz Și-a apărat ferm punctul de vedere și în cele din urmă a reușit să-l convingă pe mareșal Se părea că la aprilie noul șef al statului a reușit să-l convingă pe Himmler să nu insiste să-i acorde unul dintre cele mai influente posturi ministeriale din guvernul său, dar chiar a doua zi, Reichsführer-ul SS, fără o notificare prealabilă, a sosit brusc la sediul lui Dönitz S-a întâmplat în jurul prânzului, iar marele amiral ne-a invitat pe el și pe mine la cină, dar deloc pentru că avea sentimente bune pentru Himmler Mai degrabă, dimpotrivă: el a stârnit în el o puternică antipatie, dar Dönitz credea că ar fi pur și simplu nepoliticos să disprețuiască Reichsführer SS, care până de curând era considerat unul dintre cei mai puternici oameni din Germania Himmler a spus că Gauleiter Kaufmann avea de gând să predea Hamburg fără luptă, iar pliante au fost deja tipărite prin care îndemnau populația să ia cu calm intrarea trupelor britanice în oraș Dönitz a fost extrem de indignat de această împrejurare: dacă fiecare acționează pe cont propriu, atunci nu ar avea sens să-și asume deloc noile îndatoriri Am plecat imediat la Hamburg Gauleiterul, care ne-a primit în clădirea administrației funciare, păzit cu grijă de un grup armat de studenți, nu a fost mai puțin entuziasmat decât Dönitz: se dovedește că comandantul garnizoanei a primit ordin de apărare a Hamburgului cu toate mijloacele de care dispunea , iar comanda trupelor britanice a emis un ultimatum, amenințând să supună orașul celui mai masiv masacru din ultimii ani "Poate că eu", a continuat Kaufman cu o voce ruptă de emoție, "ar fi trebuit să mă comport ca Gauleiterul din Bremen, care a cerut locuitorilor să rămână până la urmă, în timp ce el însuși fugea în secret? Drept urmare, orașul a fost foarte grav avariat " Potrivit lui Kaufmann, el era hotărât să nu permită nicio luptă pentru Hamburg, măcar să mobilizeze populația și să înceapă să dezarmeze soldații Prin telefon l-am informat pe Dönitz că aici era pe cale să izbucnească o revoltă Marele Amiral a cerut să-i dea timp să se gândească și aproximativ o oră mai târziu a dat ordinul de predare a garnizoanei din Hamburg Încă din aprilie, în timpul înregistrării discursului meu la postul de radio din Hamburg, Kaufmann m-a convins, împreună cu el, să mă predau de bună voie Acum a revenit la această propunere, dar am respins-o, precum și planul de zbor elaborat anterior de Werner Baumbach Unul dintre dintre cei mai renumiți piloți militari ai noștri ne-au invitat pe mine și pe câțiva dintre prietenii mei să petrecem primele luni ale ocupației Germaniei pe țărmurile unuia dintre golfurile izolate ale Groenlandei Trebuia să zburăm acolo într-un

hidroavion cu patru motoare bazat pe coasta nordului Norvegiei și să livrăm produse la una dintre stațiile meteo situate în Groenlanda. Erau deja cărți, medicamente, articole de papetărie, teancuri de hârtie curată (era să încep să-mi scriu memoriile), revolvere, caiacul meu pliabil, schiuri, corturi, grenade de mână pentru a ucide peștii și provizii. De la filmul cu participarea lui Udet " ! Aisberg", Groenlanda a devenit unul dintre locurile mele preferate de vacanță. Dar de îndată ce Dönitz a preluat frâiele guvernului, am abandonat și acest plan, care a creat în mod surprinzător o stare romantică și, în același timp, mi-a inspirat teamă. Pe marginea autostrăzii care ducea la Eytin zăceau cisterne și mașini în flăcări, cu lateralele străpunse de rafale de mitralieră. Avioane de luptă engleze se învârtteau pe cer. Mai aproape de Schleswig, drumul era înfundat cu mașini aparținând atât Wehrmacht-ului, cât și persoanelor fizice. Un șir de oameni răătăciți cu privirea abătută, printre care se aflau mulți soldați, se întindea de-a lungul autostrăzii. Am fost imediat recunoscut, dar nimeni nu a început să-și arate nemulțumirea; refugiații s-au comportat destul de rezervat, dar din expresia feței lor s-a observat că mai degrabă m-au simpatizat. În seara zilei de mai, am ajuns la Plön și am aflat că Dönitz, nedorind să fie capturat de trupele britanice care înaintau rapid, s-a grăbit să se mute la Flensburg. Dar, pe de altă parte, i-am întâlnit aici pe Keitel și Jodl, care s-au grăbit să-și ofere serviciile succesorului lui Hitler. Dönitz și anturajul său s-au instalat temporar pe nava de pasageri Patria. După micul dejun în cabina căpitanului, i-am înmănat marelui amiral un decret privind păstrarea integrității și siguranței podurilor tuturor structurilor, iar el l-a semnat fără ezitare. Deși foarte târziu, mi-am dat drumul - la urma urmei, pentru prima dată i-am prezentat această cerere lui Hitler. Pe martie Dönitz a susținut și propunerea mea de a aborda populația din teritoriile deja ocupate de inamic și de a le îndemna să înceapă imediat restabilirea economiei; Aveam să fac apel la oameni să iasă din starea de apatie "în care au căzut, pentru că suferințele care i-au căzut în ultimele luni le-au paralizat voința". Dönitz mi-a cerut doar să merg la clădirea școlii navale din Mürwik, lângă Flensburg, care fusese desemnată ca reședință guvernamentală, și să coordonez textul discursului cu noul ministru de externe Schwerin-Krosigk. Contele a aprobat-o în general și a cerut doar să introducă imediat câteva fraze dictate de el, explicând esența politicii guvernamentale. Discursul meu a fost difuzat de singurele două posturi de radio puternice din Copenhaga și Oslo care au rămas în zona de difuzare pe teritoriul pe care încă îl controlăm. Când am părăsit studioul radio, l-am cunoscut pe Himmler. A început imediat să-mi argumenteze cu aroganță că Norvegia și Danemarca, încă ocupate de trupele germane, ar putea servi drept garanție a securității noastre. Ei, spun ei, au o asemenea valoare pentru inamic, încât în schimbul unui acord de a nu efectua nicio distrugere în această parte a Peninsulei Scandinave, s-ar putea negocia de la el o serie întreagă de concesiuni. Cu toate acestea, din discursul meu se poate concluziona că urmează să transferăm aceste pământuri aliaților occidentali chiar așa, fără nicio compensație, și numai din acest motiv a provocat pagube foarte importante. Keitel Himmler a fost surprins de propunerea de a numi un cenzor care să supravegheze toate declarațiile oficiale ale guvernului și și-a exprimat disponibilitatea de a-și asuma această sarcină. Terboven, viceregele lui Hitler în Norvegia, a venit cu o inițiativă similară în aceeași zi. Dar Dönitz a fost de o părere similară cu mine și pe mai a semnat un ordin prin care interzicea categoric distrugerea oricăror obiecte din teritoriile încă ocupate de

noi - Cehoslovacia, Norvegia, Danemarca, precum și într-o serie de zone din Olanda Nu mai puțin hotărât a respins marele amiral planul de a muta guvernul de la Flensburg - care ar putea fi capturat de trupele britanice în orice moment - la Praga Himmler a fost deosebit de atras acolo El a asigurat că cabinetul de miniștri ar trebui să aleagă orașul imperial antic ca loc de reședință, și nu provincia Flensburg Himmler a uitat însă să menționeze că atunci ne-am afla pe un teritoriu controlat nu de comandamentul marinei, ci de trupele SS subordonate acesteia Dönitz a rezumat discuția prelungită El a subliniat că în niciun caz nu trebuie să ne transferăm activitățile în afara Germaniei - Și să ne ia englezii dacă vor Ca răspuns, Himmler a cerut ca Baumbach, care acum era șeful escadronului aerian guvernamental, să-l ducă cu avionul la Praga Eu și Baumbach am hotărât să-l aterizăm pe unul dintre aerodromurile inamice Dar Himmler avea încă o rețea bine stabilită de agenți și a putut afla despre planul nostru "Încă nu știm unde mă va duce avionul tău", i-a spus el lui Baumbach cu furie nedisimulată Când am stabilit contactul cu Montgomery câteva zile mai târziu, Himmler i-a înmănat lui Jodl o scrisoare prin care i-a cerut să o predea comandantului Forțelor anglo-americane Potrivit generalului Kinzl, care era responsabil de comunicarea cu ea, în mesajul Himmler și-a exprimat disponibilitatea de a se întâlni cu feldmareșalul dacă acesta îi garantează siguranța personală Reichsfuehrer-ul SS a insistat, de asemenea, ca el să fie tratat ca un comandant militar în captivitate, pe motiv că a ocupat la un moment dat postul de comandant al Grupului de Armate Vistula Montgomery, desigur, nu a primit acest mesaj, pentru că Jodl l-a distrus imediat El însuși mi-a spus despre asta la Nürnberg Ca în orice situație critică, în aceste zile mulți și-au arătat adevăratele culori Așadar, Gauleiterul Prusiei de Est și Reichskommissarul Ucrainei Koch, la sosirea în Flensburg, au cerut ca un submarin să fie pus la dispoziție pentru a naviga pe el spre America de Sud Gauleiter Lohse sa adresat și lui Dönitz cu o cerere similară Marele amiral într-o formă foarte ascuțită le-a refuzat Rosenberg, care acum s-a dovedit a fi liderul de rang înalt al NSDAP, era pe cale să dizolve partidul: în afară de el, spun ei, nimeni nu are dreptul să emită un astfel de decret Câteva zile mai târziu a fost adus la Mürvik într-o stare înconștientă Puțin venind în fire, el a spus: că a luat otravă; mai târziu s-a dovedit că Reichsleiter era pur și simplu complet beat Unii, însă, s-au comportat destul de demn: mulți au refuzat categoric să se piardă printre mulțimile de refugiați care umpleau Holstein Astfel, Seyss-Inquart, deși navele inamice se plimbau pe coastă, a avut curajul să navigheze noaptea din Olanda cu o torpilieră pentru a discuta situația cu Dönitz și cu mine A refuzat hotărât să ocupe orice post în guvern și a preferat să se întoarcă - Locul meu este acolo, spuse el trist "Când mă întorc, mă vor aresta imediat " La trei zile după acordul de încetare a focului din partea de nord-vest a Germaniei, pe mai, a fost semnat un act privind predarea necondiționată a trupelor noastre pe toate fronturile, care în noaptea de spre mai a fost sigilat de semnăturile lui Keitel și comandantii-șefi ai celor trei ramuri ale trupelor Wehrmacht în clădirea fostei școli militare de inginerie din Karlshorst, unde se afla sediul Frontului Bieloruss Keitel ne-a povestit cu plăcere că generalii sovietici, pe care propaganda lui Goebbels i-a reprezentat ca un fel de barbari disprețuind obiceiurile țărilor civilizate, după această ceremonie solemnă au invitat delegația germană la o recepție care a lovit imaginația cu abundență de șampanie și caviar Keitel, evident, nu și-a dat seama că, după ce a comis un astfel de act, care a însemnat

prăbușirea Reich-ului și trimiterea în captivitate a milioane de soldați germani, ar trebui pur și simplu să-și potolească foamea, dar să nu atingă șampania de la masa câștigătorului 0 recenzie entuziastă a generozității ruse a mărturisit lipsa totală a stimei de sine și a gustului lui Keitel Cu toate acestea, acest lucru s-a manifestat în mod clar chiar și în timpul bătăliei de la Stalingrad Trupele engleze au închis încercuirea din jurul Flensburgului Aici s-a format o enclavă minusculă, pe teritoriul căreia guvernul nostru avea încă nominal putere deplină Patria Blockship a găzduit Comisia Aliată de Control pentru Afaceri OKW, prezidată de generalul-maior Rooks, care s-a transformat curând într-un fel de reprezentare a puterilor occidentale sub guvernul Dönitz În opinia mea, cabinetul său a îndeplinit sarcina care i-a fost atribuită și, prin semnarea capitulării, a pus capăt războiului pierdut fără speranță Așadar, pe mai, mi-am propus să emit un discurs în care să subliniem că, deși suntem lipsiți de libertatea de acțiune, suntem totuși pregătiți să ne asumăm noi sarcini:

"Înțelegem că inamicul, în ciuda acestui fapt, ne va atrage pe noi și pe toți alți lideri ai statului național-socialist să răspundă pentru activitățile noastre anterioare Am inclus această frază în textul recursului pentru a evita interpretările greșite ale intențiilor noastre Dar secretarul de stat Stuckart, care se afla acum în fruntea Ministerului de Interne, a elaborat un memorandum în care susținea că Dönitz, în calitate de șef legitim al statului, nu ar trebui să-și demisioneze voluntar funcția, pentru a nu pune sub semnul întrebării succesiunea a viitoarelor guverne ale Reichului Marele Amiral, care a împărtășit anterior punctul meu de vedere, a susținut ideea lui Stuckart, iar guvernul său a continuat să-și îndeplinească oficial atribuțiile pentru încă două săptămâni Au sosit primii reporteri englezi și americani, iar fiecare dintre rapoartele lor a stârnit tot felul de speranțe și iluzii nerealiste În același timp, mulți s-au grăbit să scape de uniforme SS, iar peste noapte Wegener, Stuckart și Ohlendorf s-au transformat în civili, iar prietenul apropiat al lui Himmler, Gebhardt, a îmbrăcat uniforma unui general al serviciului medical și chiar și-a pus un bandaj cu un roșu cruce pe brațul lui Întrucât guvernul nu avea deja, în general, nimic de făcut, a început cu sânguință să creeze tot felul de structuri de putere și să acorde atenție exclusiv problemelor de autosuficiență Deci, Dönitz, imitându-l pe Kaiser, a numit șefii cabinetelor militare (amiralul Wagner) și civile (Gauleiter Wegener) După multe dezbateri, s-a decis ca șefului statului să i se adreseze în continuare "Marele Amiral"; s-a înființat un serviciu de informare, iar un om dedicat a stat zile în șir la vechiul radio și a ascultat știrile Nu este clar cum uriașul Mercedes care îi aparținuse anterior lui Hitler, care ajunsese la Flensburg, l-a condus acum pe Dönitz la locul său situat tocmai cinci sute de metri de apartamentul "Patria" Un fost asistent al fotografului personal al lui Hitler, Heinrich Hoffmann, a apărut pentru a imortaliza activitățile guvernului în fotografiile sale; în acest sens, i-am spus cu amărăciune adjutantului lui Dönitz că tragedia devenise o tragicomedie Dacă, înainte de a semna capitularea, Dönitz acționase cu foarte multă înțelepciune - și el ar fi trebuit să i se atribuie un sfârșit atât de rapid al războiului - acum era uluit de evoluția complet imprevizibilă a evenimentelor Doi membri ai noului cabinet, Bakke și Dorpmüller, au dispărut fără urmă; s-a zvonit că ar fi fost duși la sediul lui Eisenhower pentru a discuta despre măsurile de revigorare a Germaniei feldmareșalul Keitel, care era încă șef de stat major al Înaltului Comandament, a fost arestat - guvernul nostru nu numai că nu avea

putere reală, ci nimeni pur și simplu nu i-a acordat nicio atenție Eram bine conștienți că nu putem face nimic și totuși am întocmit memorii pentru nimeni nu știe pentru cine Fosta sală de clasă folosită ca sală de conferințe ținea în mod regulat ședințe de cabinet și se părea că Schwerin-Krosigk era hotărât să ajungă din urmă, pentru toți acești ani, guvernul nu se întâlnește niciodată la ședințele sale Masa a fost vopsită cu vopsea în ulei, în cameră au fost aduse scaune din toată clădirea La una dintre întâlniri, ministrul interimar al alimentelor a luat cumva mai multe sticle de vodcă din stocurile sale Am scos pahare și pahare și am început să discutăm despre o problemă atât de importantă precum reorganizarea Cabinetului de Miniștri în spiritul vremurilor O discuție aprinsă a izbucnit în legătură cu numirea unui slujitor pentru afacerile bisericii Unii au sugerat candidatura unui teolog cunoscut, alții au vrut să-l numească pe Niemoller în acest post - cel puțin unul dintre miniștri trebuia să aibă o reputație care să poată face o impresie potrivită aliaților Aceste conversații m-au pus într-o dispoziție sarcastică și am făcut o propunere de a ceda locuri în guvern liderilor social-democraților și liderilor Partidului de Centru Cu toate acestea, nu s-a întâlnit cu înțelegere Aproximativ inepuizabilă a ministrului alimentației a reînviat simțitor starea de spirit După părerea mea, ne-am transformat pur și simplu în personaje comice și complet a pierdut seriozitatea și minuțiozitatea care ne-au distins atât de favorabil în timpul negocierilor de predare care au avut loc în această clădire Pe mai, i-am trimis o scrisoare lui Schwerin-Krosigk prin care i-am propus să includ în guvern persoane care se bucurau de încrederea Aliaților și să îi îndepărtăm pe cei care erau prea apropiați de Hitler În plus, "ar fi un lux inaccesibil pentru noi să-l instrui pe artist să se ocupe de problema plății datoriilor, așa cum, totuși, nu ar fi trebuit să numim anterior un comerciant de vinuri ca ministru de externe al Reichului" Am cerut să fiu eliberat din funcțiile mele de ministru al Economiei și Industriei Nu am primit un răspuns la mesajul meu După capitulare, ofițerii subalterni ai armatelor americane și britanice au frecventat Flensburg Ei s-au plimbat destul de fără ceremonie în jurul "reședinței noastre guvernamentale" Într-o zi, la mijlocul lunii mai, un locotenent din armata americană a intrat în biroul meu - Spune-mi, unde stă Speer? - el a întrebat Când m-am prezentat, a spus că comanda lui colectează date despre consecințele atacurilor cu bombă efectuate de aeronavele aliate Mi-am exprimat disponibilitatea de a răspunde la toate întrebările Cu câteva zile mai devreme, Ducele de Golyptein îmi pune la dispoziție castelul Glücksburg, la zece kilometri de Flensburg, care era o fortăreață construită în secolul al XVI-lea și înconjurată din toate părțile de apă În aceeași zi, m-am întâlnit acolo cu mai mulți angajați în civil ai sediului Eisenhower "Serviciul pentru studiul rezultatelor acțiunilor aviației bombardiere strategice din SUA" Aveau cam aceeași vârstă Am discutat în detaliu particularitățile tacticilor de război aerian utilizate de ambele părți în război, precum și greșelile pe care le-au făcut A doua zi dimineața, adjutantul mi-a raportat că un general american, însoțit de un grup de ofițeri, s-a apropiat de intrarea în castel Santinelele trimise aici de comanda grupului german de tancuri au făcut paza cu pricepere, iar comandantul formației de bombardiere, care făcea parte din Flota a -a Aeriană, a intrat în camera mea Aviația F L Anderson Acum era păzit literalmente de soldați germani Generalul mi-a mulțumit politicos pentru disponibilitatea mea de a lua parte la discuții ulterioare despre diferite aspecte ale războiului aerian A continuat încă trei zile; Pe

mai, d'Olire, președintele Economics of War Fair din Washington, ne-a vizitat, însoțit de asociații săi: Alexander, care i-a fost adjunct, dr Galbraith, Paul Nitze, George Ball, colonelul Gilchrist și Williams În timpul mandatului meu de ministru al armamentului, am avut ocazia să văd ce rol uriaș a jucat acest serviciu în dezvoltarea strategiei militare a SUA În toate aceste zile, în genul nostru de "institut pentru studiul războiului aerian", atitudinea față de mine a fost cea mai prietenoasă, dar totul s-a schimbat de îndată ce presa mondială a făcut înconjurul presei mondiale despre micul dejun cu șampanie al generalului Patton în cinstea lui Goering Dar chiar mai devreme, Anderson m-a onorat cu un compliment foarte ciudat Nici înainte, nici mai târziu, nimeni nu a dat vreodată o evaluare atât de măgulitoare a muncii mele Generalul a spus literalmente următoarele: "Dacă aș fi știut dinainte despre succesele pe care le-a obținut, aș fi trimis întreaga flotă a -a aeriană să-l bombardeze în pământ" Flota a -a aeriană număra peste două mii de bombardiere grele și nu puteam decât să mă bucur că Anderson a ajuns prea târziu la această concluzie Familia mea se afla în acel moment la patruzeci de kilometri de Glücksburg Nu aveam nimic de pierdut, știam că mai devreme sau mai târziu voi fi arestat, așa că am plecat din Flensburg cu mașina și am traversat în siguranță zona ocupată, profitând de nepăsarea soldaților britanici Au mers calm pe străzi, fără să acorde atenție mașinii mele Țevile armelor care stăteau la răscruce erau împachetate în cutii albe Am condus până la intrarea în conacul care găzduia familia mea și ne-am bucurat din adâncul inimii de trucul pe care îl făcusem atât de bine Dar comanda trupelor britanice încă, se pare, bănuia ceva Pe mai, am fost forțat să mă întorc la Flensburg și am fost închis într-unul dintre incinte clădire rezervată temporar pentru sediul serviciilor secrete britanice Soldatul care stătea la ușă ținea o mitralieră pe genunchi și nu și-a luat ochii de la mine M-au eliberat doar câteva ore mai târziu Mașina mea a dispărut fără urmă, iar ofițerii britanici au fost nevoiți să mă ducă la Glücksburg cu una dintre mașinile lor Două zile mai târziu, dimineața devreme, un adjutant a fugit în camera mea și, fără suflare, a raportat că unități de trupe britanice au înconjurat Glücksburg Sergentul care l-a urmat a anunțat că sunt arestat Și-a desfăcut centura în toc, a pus-o pe masă ca din întâmplare și a plecat să mă lase să-mi împachetez lucrurile Apoi am fost dus cu camionul la Flensburg Pe drum, am observat o mulțime de tunuri antitanc montate pe abordările îndepărtate ale castelului În același timp, din clădirea școlii navale a fost coborât steagul imperial de război De obicei, a fost ridicat în fiecare dimineață, iar dorința de a păstra acest atribut particular al fostei puteri a fost cea mai bună dovadă că guvernul Dönitz, în ciuda tuturor eforturilor, nu a putut rupe de trecut De la bun început, Dönitz și cu mine am crezut că steagul nu trebuie schimbat Am crezut că nu avem dreptul să ne angajăm în transformarea structurii de stat a Germaniei La urma urmei, perioada Flensburg a fost doar etapa finală din istoria celui de-al Treilea Reich În împrejurări normale, răsturnarea de pe culmile puterii, probabil, ar fi presupus un puternic șoc psihic, dar apoi, spre surprinderea mea, nu am simțit prea multă emoție În captivitate, m-am obișnuit repede - se pare că obiceiul de supunere dezvoltat de-a lungul a doisprezece ani a avut efect - dar până la urmă, chiar și în starea hitleristă, în sufletul meu nu m-am simțit niciodată un om liber Pe de altă parte, eliberat de povara responsabilității pentru consecințele propriilor decizii, m-am simțit brusc foarte somnoros în primele luni, îmi era prea lene să mă gândesc și cu greu puteam ascunde asta de

ceilalți La Flensburg, miniștrii guvernului Dönitz s-au întâlnit din nou Ne-am așezat pe băncile de-a lungul peretelui într-o cameră care arăta ca o sală de așteptare și arăta ca niște emigranți care așteaptă plecarea navei lor, pentru că la picioarele noastre erau valize cu lucruri simple Starea de spirit era domolită Am fost chemați unul câte unul în camera alăturată pentru înregistrare În funcție de natura depozitului, la întoarcerea de acolo, unii și-au exprimat cu voce tare nemulțumirea, alții au experimentat în tăcere insulta adusă sau au fost complet în declin Pentru mine, procedura neplăcută de căutare personală a provocat doar dezgust Probabil că am fost căutați atât de atent pentru că puțin mai devreme Himmler a reușit să se sinucidă: în gură îi era ascunsă o fiolă cu cianura de potasiu Dönitz, Jodl și cu mine am fost conduși într-o curte mică, unde am fost pur și simplu loviți de abundența de țevi de mitraliere care ieșeau pe ferestrele de la ultimul etaj Fotojurnaliștii și cameramanii au apăsat obloanele și au răsucit mânerurile camerei, iar eu am încercat să pretind că tot acest teatru amenajat pentru presă și știri nu are nimic de-a face cu mine În cele din urmă, noi, împreună cu restul camarazilor noștri de nenorocire, am fost nevoiți să urcăm în spatele unui camion Un total de treizeci sau chiar patruzeci de mașini blindate circulau în față și în spate Nu am văzut niciodată atât de multe mașini de escortă - la urma urmei, de obicei îmi conduceam mașina fără nicio protecție Două avioane de transport bimotoare ne așteptau pe aerodrom Stând pe valize și cutii, am făcut o impresie destul de jalnică Nu știam încotro mergem și, după atâția ani de îndreptare constantă către obiective bine definite, acum trebuia să ne obișnuim cu ideea că înainte era o necunoscută completă În acest timp, destinațiile finale ne-au fost clare doar de două ori: Nürnberg și Spandau Avionul a zburat deasupra coastei, iar apoi întinderea nesfârșită de apă a Mării Nordului s-a întins dedesubt pentru o lungă perioadă de timp - asta înseamnă Londra? Dar apoi avionul s-a întors spre sud și ne-am dat seama că teritoriul Franței era dedesubt: doar putea exista o astfel de natură și astfel de case A apărut un oraș mare și nu-mi amintesc cine a declarat categoric că este Reims Dar s-a dovedit a fi Luxemburg Când avionul a aterizat, am văzut soldați americani aliniați în două rânduri, cu mitralierele pregătite Mi-am amintit imediat scene din filmele cu gangsteri: la urma urmei, așa au adus criminali periculoși arestați în închisori a condus convoi de camioane; în camionul dintre noi, soldații s-au așezat pe bănci de lemn, așezându-și boturile mitralierelor pe părțile noastre Trecătorii fluierau după noi și strigau înjurături Așa a început prima etapă a șederii mele în captivitate Am fost conduși la o clădire uriașă care s-a dovedit a fi Hotelul Palace din Mondorf și chiar și de pe stradă puteam vedea prin ușile de sticlă pe Goering și alți ierarhi de vârf ai celui de-al Treilea Reich care se plimbau nervoși înainte și înapoi în sală: miniștri, mareșali de câmp, Reichsleiters, secretari de stat și generali Avea sentimentul că te afli într-un muzeu de fantome: toți cei care, în ajunul prăbușirii Reich-ului, împrăstiați ca praful în vânt, s-au adunat din nou aici Am încercat să stau departe de ei și mi-am dorit un singur lucru: să mă bucur din plin de atmosfera calmă care domnea aici Numai o dată l-am întrebat pe Kesselring de ce, chiar și după ce comunicarea cu cele mai înalte autorități de comandă ale Wehrmacht-ului a încetat, a continuat să arunce în aer poduri Ca un adevărat martinet, el a răspuns că podurile ar trebui distruse atâta timp cât ostilitățile vor continua; în calitate de comandant-șef, el este responsabil doar de siguranța soldaților săi Discordia a început curând, deoarece nu era clar cine era obligat să se supună cui Goering

fusese declarat anterior succesorul lui Hitler, dar Dönitz a fost numit șef de stat în ultimul moment. Cu toate acestea, Goering era cel mai înalt grad, pentru că avea rangul de Reichsmarschall. A urmat o luptă secretă între noul șef de stat și nefericitul succesor al lui Hitler: au început să-și dea seama cine ar trebui să lase pe cine să meargă înainte în holurile unui hotel uriaș, asemănător unui palat, care va prelua îndatoririle unui senior la cină de masă și care era în general cel mai mare șef al companiei noastre. Nu au reușit să ajungă la un acord. Ambii rivali au evitat acum cu sârguință să se întâlnească la ușă, iar în restaurant fiecare dintre ei prezida o masă separată. Goering a subliniat în mod special poziția sa privilegiată. Când Brandt a menționat odată într-o conversație că și-a pierdut toate proprietățile, Goering a lătrat la el: "Nu vorbi prostii! Nu ai de ce să te plângi de soartă. Ce ai avut acolo? Deci chiar am suferit pierderi uriașe." În mai puțin de două săptămâni, am aflat că aveau de gând să mă transfere în alt loc; din acel moment americanii au început să mă trateze puțin mai respectuos. Tovarășii mei de nenorocire au primit această veste cu un optimism excesiv. Ei au interpretat-o ca pe o comisie de a lua parte la renașterea Germaniei, pentru că nu s-au putut împăca cu ideea că s-ar întâmpla fără noi. Am fost rugat să salut familia și prietenii mei, acum nu era un camion, ci o limuzină care aștepta la intrare, iar escorta nu era un sergent de poliție militar îmbrăcat înarmat cu o mitralieră, ci un locotenent zâmbitor amabil. Calea noastră era în direcția vest. Mașina a traversat Reims și s-a repezit cu viteză direct la Paris. În centrul capitalei franceze, locotenentul a plecat în apropierea uneia dintre clădirile administrative și s-a întors curând de acolo cu o hartă și noi instrucțiuni. Mi-a poruncit să merg în sus pe Sena și m-am gândit consternat că s-au hotărât să mă bage în Bastilie; Am uitat că a fost demolat cu mult timp în urmă. Locotenentul era vădit alarmat, s-a uitat atent la numele străzilor, din când în când ne verifica traseul cu harta și mi-am dat seama cu ușurare că ne-am pierdut. Mi-am amintit de cunoștințele mele școlare despre limba engleză și, deformând-o monstruos, mi-am oferit serviciile; locotenentul a ezitat puțin și, învingând ezitarea, a numit destinația finală a călătoriei noastre: Hotelul Trianon Palace din Versailles. Știam bine drumul până acolo, pentru că acolo mi s-a întâmplat să petrec câteva zile minunate când proiectam pavilionul german pentru Expoziția Mondială de la Paris. Din Mașini de lux din parcare la intrare și santinelele în uniformă au mărturisit că hotelul era destinat să găzduiască cartierul general al trupelor aliate, dar cu siguranță nu prizonierii de război; după cum sa dovedit, sediul lui Eisenhower se afla aici. Locotenentul a dispărut în interiorul hotelului și am avut ocazia să urmăresc cu calm cum mașinile se rostogoleau una după alta până la intrare și generalii, care dețineau posturi foarte înalte, au coborât încet din ele, cu simțul propriei lor importanțe. Trebuie să mărturisesc că această priveliște mi-a făcut plăcere. A durat ceva timp până când sergentul ne-a escortat în cele din urmă pe alee mai multe peluze la un castel în miniatură cu porți deschise. Am petrecut câteva săptămâni în Shen. Am fost plasat într-o cameră mică, mobilată cu pat spartan și scaune; ferestrele care dădeau spre curtea din spate erau și ele sarmă ghimpată. O santinelă înarmată stătea imediat la ușă. A doua zi am avut ocazia să admir și frontonul castelului. Înconjurat din toate părțile de copaci vechi de secole și de un zid înalt, era situat în adâncurile unui mic parc, care se învecina cu clădirile Castelului Versailles. Statuile rafinate din secolul al XVIII-lea au creat o atmosferă cu adevărat idilică.

Plimbările durau de obicei o jumătate de oră; Am fost urmat invariabil de un soldat cu o mitralieră Era strict interzis să stabilesc contact cu cineva, dar după câteva zile aveam câteva informații despre restul arestaților Aici se aflau toți tehnicienii și oamenii de știință de frunte, mulți dintre care lucraseră anterior în sistemul agricol și în căile ferate imperiale Printre ei s-a numărat și fostul ministru Dormmüller De asemenea, l-am cunoscut pe celebrul designer de aeronave, profesorul Heinkel, și pe mulți alții cu care s-a întâmplat să colaborez O săptămână mai târziu, însoțitorul meu constant a rămas pe neașteptate la hotel Mi s-a permis să mă mișc liber în această zonă Perioada de singurătate s-a încheiat, viața nu a mai fost atât de monotonă, iar asta a avut un efect pozitiv asupra stării mele de spirit Au apărut și oameni noi: diverși angajați ai aparatului meu administrativ, printre ei Frank și Zaur, precum și ofițeri ai serviciilor tehnice ale armatelor britanice și americane care doreau să-și reînnoiască cunoștințele Am convenit să împărtășim cu ei experiența acumulată în domeniul producției de arme Adevărat, eu personal cu greu puteam fi de ajutor aici, pentru că Zaur avea date mult mai detaliate Prin urmare, i-am fost sincer recunoscător comandantului nostru, maior în trupele aeriene britanice, când acesta, hotărând să-mi înveselească puțin șederea aici, m-a invitat să fac o scurtă plimbare cu mașina Am intrat cu mașina în castelul din Saint-Germain-en-Laye, construit de regele Francisc I, care era uimitor prin frumusețea sa și deja De acolo, de-a lungul malurilor Senei, au plecat la Paris Vederea lui Coq Hardy, celebrul restaurant din Beaugival, mi-a trezit amintiri nostalgice: atâtea seri minunate le-am petrecut acolo în compania lui Cortot, Vlaminck, Despio și a altor pictori și sculptori francezi În sfârșit am ajuns la Champs Elysees Maiorul s-a oferit să ia o plimbare, dar mi-a fost teamă să nu mă recunoască Prin Place de la Concorde, ne-am transformat pe benzi adiacente terasamentului Nu era multă lume aici și ne-am aventurat să facem o scurtă plimbare, apoi ne-am întors prin Saint-Cloud la Versailles Câteva zile mai târziu, un autobuz mare a intrat în curtea castelului, livrându-ne un fel de grup turistic În el, printre alții, se aflau Schacht și fostul șef al departamentului de arme, generalul Thomas Ei, la fel ca mulți alți prizonieri din lagărele de concentrare germane care au aparținut anterior elitei politice și militare a Reichului, au fost eliberați de trupele americane în Tirolul de Sud Au petrecut ceva timp în Capri, apoi au fost aduși în tabără Potrivit zvonurilor, printre ei s-a numărat și Niemöller; nu-i cunoșteam chipul, dar printre noii veniți era un bărbat firav, cu părul cărunț, într-un costum negru Heinkel, designerul Flettner și cu mine eram ferm convinși că acesta este Niemöller Am simpatizat sincer cu persoana al cărei chip era marcat de sigiliul suferinței Flettner era pe cale să-și exprime simpatia în numele nostru, dar de îndată ce a rostit primele cuvinte, a auzit: "Thyssen! Numele meu de familie este Thiessen! Și acolo stă Niemöller Pastorul arăta foarte tânăr, s-a concentrat și a scos încet nori de fum dintr-o țevă prinsă în dinți, dând un exemplu despre cum ar trebui să îndurați greutățile de a fi în închisori și lagăre de concentrare timp de câțiva ani Mai târziu m-am gândit adesea la el Câteva zile mai târziu, autobuzul de tur a oprit din nou la hotel; numai Thyssen și Schacht au rămas cu noi După transferul sediului lui Eisenhower la Frankfurt, foarte curând am avut onoarea de a contempla un convoi de zece camioane militare americane Conform unui plan atent conceput, am fost puși în spatele a doi camioane, iar restul erau încărcate cu mobilă Pe măsură ce treceam prin Paris, o mulțime de

mulțimi înjurătoare și amenințătoare se aduna la fiecare intersecție. La est de capitala Franței am făcut o oprire într-o poiană; escortele și prizonierii stăteau unul lângă altul și din lateral erau o priveliște destul de liniștită. Trebuia să fim duși la Heidelberg în prima zi și, când nu am ajuns niciodată acolo, m-am bucurat foarte mult de asta: nu voiam să petrec noaptea în închisoarea orașului meu natal. A doua zi am fost la Mannheim. Orașul părea complet abandonat: nici măcar o persoană pe străzi, case distruse și numai nefericitul soldat Wehrmacht - o față plină de peri, o uniformă ruptă în bucăți, o cutie de hârtie pe spate - stătea uluit pe marginea drumului, ca și cum ar simboliza înfrângerea Germaniei. Lângă Nauheim, am ieșit din drum, am depășit o urcare abruptă și am intrat cu mașina în curtea castelului Kronsberg. La sfârșitul anului, am efectuat reconstrucția acestuia, deoarece sediul lui Hitler se afla atunci la cincizeci de kilometri distanță, iar Goering intenționa să-și plaseze sediul în aceste clădiri fortificate. Pentru numeroșii săi slujitori a fost construită o anexă suplimentară cu două etaje, în care am fost așezați acum. Spre deosebire de Versailles, această tabără nu era înconjurată de sârmă ghimpată, de la ferestrele etajului superior al aripii se putea privi cu calm împrejurimile, iar până și porțile legate de fier făcute după schița mea erau mereu deschise. Eram liberi să ne plimbăm pe terenul castelului, în a cărei parte superioară am plantat cândva pomi fructiferi și i-am înconjurat cu un zid înalt. Aici ne așezam de obicei să ne odihnim; dincolo de versanții împăduriți ai Muntelui Taunus, adânc dedesubt, se afla satul Kronsberg, iar coșurile fumegătoare ale caselor lui aveau un efect calmant asupra noastră. În comparație cu compatrioții noștri înfometați, duceam un stil de viață nepotrivit de lux, întrucât primeam rații de mâncare din depozitele armatei americane. Cu toate acestea, sătenii au spus niște povești groaznice despre tabăra noastră. Se presupune că am fost bătuți acolo, cu greu hrăniți și au existat zvonuri persistente că Leni Riefenstahl lăncește în temnița unuia dintre turnuri. De fapt vorbind, am fost duși la acest castel pentru a discuta o serie de probleme pur tehnice. Aici au fost nu numai specialiști, ci aproape întreaga conducere a ministerului meu: aproape toți șefii de departamente și șefii de comisii pentru producția de muniții și tancuri, pentru industria auto, construcții navale, textile și chimice, precum și profesorul Porsche și mulți alți designeri cunoscuți. Dar era extrem de rar ca vreun ofițer curios sau reprezentant al serviciilor speciale să rătăcească la noi. Deținuții au fost extrem de nemulțumiți de acest lucru, pentru că sperau că după interogatoriu vor fi repede eliberați. De asemenea, Werner von Braun a petrecut aici câteva zile cu colegii săi; potrivit lor, primiseră deja oferte din Anglia și Statele Unite și chiar și rușii au reușit să intre în tabăra puternic păzită din Garmisch și să-i contacteze acolo prin oamenii care lucrau în bucătărie. În rest, ca să nu murim complet de plictiseală, făceam regulat exerciții de dimineață, purtam un fel de discuție, iar Schacht ne-a uimit cumva pe toți citind o poezie lirică pe care o compusese. Săptămânal am aranjat chiar și un fel de cabaret. Scene improvizate au jucat în mod constant șederea noastră aici și, uneori, doar râsul ne împiedica să plângem. Pe la ora șase dimineața m-a trezit unul dintre foștii mei angajați: "S-a raportat la radio că tu și Schacht ați fost incluși pe lista înculpaților de la Procesele de la Nürnberg". Am fost atât de șocată de asta încât cu greu îmi puteam păstra calmul. Și deși eu, în esență, credeam că, în calitate de una dintre cele mai proeminente figuri ale regimului nazist, ar trebui să fiu responsabil pentru crimele pe care le comitese, tot nu credeam în inima mea că așa

ceva s-ar putea întâmpla cu adevărat pe mine Până acum câteva săptămâni, examinam cu îngrijorare fotografii cu celulele închisorii de la Nürnberg publicate într-unul dintre ziare și citeam un raport că mai mulți membri ai Cabinetului de Miniștri fuseseră deja aduși acolo Și dacă Shakht a trebuit să schimbe curând tabăra noastră, care se distingea printr-un regim relativ blând, în închisoarea de la Nürnberg, am fost luat de aici aproape o lună mai târziu În ciuda faptului că mi s-au adus acuzații foarte grave, personalul de gardă a fost totuși destul de amabil Americanii au încercat chiar să mă consoleze: "În curând vei fi achitat și vei uita complet toată povestea" Sergentul Williams a spus că trebuie să ne facem putere înainte de începerea procesului și mi-a mărit imediat rația de mâncare, iar colonelul armatei engleze, comandantul interimar al lagărului, m-a invitat să mă plimb cu mașina lui aceeași zi Am mers cu mașina prin pădurile din jur, ne-am așezat sub un pom fructifer mare, am rătăcit puțin prin castel și mi-a spus despre vânătoarea de urs în Kashmir Au trecut însă minunatele zile de septembrie, iar la sfârșitul lunii, un jeep cu semnele de identificare ale armatei americane a trecut pe poartă La început, comandantul a refuzat categoric să-și extrădeze secția și chiar a contactat Frankfurt prin telefon Williams mi-a umplut valiza plină cu produse alimentare și a tot întrebat dacă mai am nevoie de ceva Când am urcat în sfârșit în mașină, aproape toți paznicii și prizonierii s-au aliniat în curtea castelului Toată lumea mi-a urat sănătate și un rezultat cu succes al procesului Și numai colonelul mi-a luat rămas bun în tăcere Nu voi uita niciodată ochii lui amabili și în acel moment foarte speriați Nürnberg Seara am fost dus în renumitul lagăr de filtrare Oberursel de lângă Frankfurt, unde sergentul de serviciu m-a batjocorit imediat cu niște glume stupide Apoi am fost hrănit cu o tocană apoasă L-am mâncat cu o prăjitură din proviziile care mi le-a dat Williams și, ascultând toată noaptea apelul soldaților americani care stăteau pe ceas, mi-am amintit cu dor de frumosul castel din Kronsberg; dimineața, un general german a fost condus pe lângă escortă, cu o față slăbită, pe care încremeni o grimasă de disperare Apoi am fost duși într-un camion cu caroseria acoperită cu prelată Stăteam într-o aglomerație incredibilă, strâns lipiți unul de celălalt și i-am recunoscut pe primarul din Stuttgart, dr Strölin, și pe fostul regent al Ungariei, Horthy Și deși nimeni nu ne-a spus nimic, știam deja sigur că mergem la Nürnberg Abia la amurg am ajuns la destinație Porțile închisorii erau deschise, am fost condus de-a lungul unui coridor - cunoscut din fotografiile publicate în urmă cu câteva săptămâni într-unul din ziare - și nici nu am avut timp să mă uit în urmă, căci eram închis într-un celulă Chipul lui Goering a apărut în fereastra celulei de pe cealaltă parte a coridorului Mi-a dat din cap M-am uitat în jur: o saltea umplută cu paie, o pătură veche, uzată, murdară și nici o singură persoană în jur care să te poată simpatiza cumva Celulele de la toate cele patru etaje erau supraaglomerate, dar peste tot domnea o liniște alarmantă, întreruptă uneori de zgomotul încuietorilor Aceasta însemna că unul dintre prizonieri a fost dus la interogatoriu Göring se plimba încontinuu înainte și înapoi în celula lui, iar corpul său corpulent strălucea constant prin fereastra de vizualizare Curând, și eu am început să pășesc celula: mai întâi înainte și înapoi, apoi și în cerc Timp de aproximativ o săptămână am fost complet în întuneric cu privire la soarta mea viitoare și apoi a avut loc o schimbare pe care o persoană în condiții normale nu ar aprecia-o pur și simplu niciodată, dar care apoi a avut o semnificație extraordinară pentru mine: am fost transferat la etajul trei și plasat pe partea însorită Celulele de aici

se distingeau printr-un anumit confort: în special, existau paturi relativ confortabile Curând am fost vizitat pentru prima dată de șeful închisorii, colonelul Andrews al armatei americane: "Sunt foarte bucuros să vă văd aici" Anterior, el a fost șeful lagărului din Mondorf și deja acolo a insistat să respecte cel mai strict regim Așa că am decis că pur și simplu își bate joc de mine Dar ce întâlnire fericită cu personalul auxiliar german! Bucătarii, vânzătorii de alimente și frizerii au fost aleși cu grijă dintre prizonierii de război Dar tocmai pentru că s-a întâmplat să îndure chinurile și suferința în captivitate, în lipsa paznicilor și-au exprimat imediat disponibilitatea de a ne ajuta în orice fel Ei au raportat discret uneori despre publicat în ziare, știri, și-au exprimat urări de bine și au încercat să ne înveselească cumva Când am coborât partea superioară a ferestrei celulei, în zilele frumoase făceam chiar și un fel de plajă Am întins o pătură pe podea și mi-am expus corpul la razele soarelui Doar un bec slab a ars în celulă, am fost lipsit de cărți, ziare și reviste și a trebuit să fac față suferinței mentale fără nici un ajutor din afară Adesea, Sauckel era escortat pe lângă celula mea De îndată ce m-a observat, pe chipul lui i-a apărut o expresie mohorâtă și în același timp stânjenită În cele din urmă, ușa celulei s-a deschis și în prag a apărut un soldat american cu o hârtie pe care erau indicate numele meu și numărul biroului anchetatorului Am fost dus prin curți de-a lungul scărilor laterale către Palatul de Justiție Pe drum, l-am întâlnit pe Funk care se întorcea de la interogatoriu, care părea foarte deprimat Ultima dată când l-am văzut a fost la Berlin și atunci eram încă oameni liberi "Așa că ne-am întâlnit din nou!" strigă el când trecea Privindu-i cămașa cu gulerul murdar deschis, costumul încrețit și fața palidă de moarte, m-am gândit că trebuie să fac aceeași impresie jalnică La urma urmei, de câteva săptămâni nu am avut ocazia să mă privesc în oglindă, iar acum, probabil, nu o voi avea de mulți ani L-am văzut și pe Keitel, stând atent într-unul din birourile în fața ofițerilor americani și am fost șocat de aspectul lui jalnic Tânărul ofițer american m-a invitat politicos să mă așez și a început să pun întrebări Evident, Sauckel a încercat să inducă în eroare autoritățile de anchetă și să mă facă pe deplin responsabil pentru utilizarea muncii forțate a lucrătorilor străini Anchetatorul a fost destul de binevoitor și a scris personal textul declarației sub jurământ, în care a pus totul la locul lui Am răsuflat ușurat, deoarece după plecarea din Mondorf m-am convins că mulți prizonieri au respectat cu strictete principiul "cei absenți de compromis" și au reușit să-mi strice reputația în mare măsură Am fost apoi dus la procurorul șef adjunct al SUA Dodd S-a comportat extrem de agresiv și, ca urmare, după cum se spune, a găsit o coasă pe o piatră Am încercat să fiu curajoasă, să nu mă sustragem de la răspunsuri și nu m-am gândit la posibilele consecințe, deși, probabil, ar fi trebuit să dezvolt și atunci tactici de apărare Dimpotrivă, nu am pomenit un cuvânt despre situații care să mă prezinte într-o lumină favorabilă În celulă, mi-am spus: "Iată-te într-o capcană"; și, într-adevăr, declarațiile mele au constituit cea mai mare parte a acuzațiilor aduse mai târziu împotriva mea Dar în același timp interogatoriul a servit ca un bun stimul pentru mine; Încă cred că am procedat absolut corect și nu m-am cruțat Cu frică și totuși cu intenția de a continua să adere la aceeași linie, am așteptat următorul interogatoriu Cu toate acestea, nu m-au sunat în altă parte Nu am înțeles de ce - poate că au fost puternic impresionați de sinceritatea mea Am fost interogat doar de câteva ori de ofițeri sovietici, care erau însoțiți de o secretară cu buzele viu vopsite și o

abundență de machiaj pe față S-au comportat foarte corect și au reușit să-mi zguduie destul de puternic viziunea asupra lumii, care s-a format în mare parte sub influența propagandei naziste Colonelul care conducea un grup de anchetatori sovietici m-a întrebat odată: "Dar ați citit Mein Kampf?" Tocmai am răsfoit această carte; în primul rând, pentru că Hitler însuși a declarat ca multe dintre prevederile și concluziile conținute în ea depășite și, în al doilea rând, a fost nebun de greu de citit Am clătinat din cap, ceea ce i-a făcut o plăcere vădită Apoi eu, enervat, am anunțat că am citit eseul acesta al lui Hitler În timpul procesului, minciuna mea a avut consecințe neașteptate În timpul interogatoriului, procurorul sovietic mi-a citat declarația și a trebuit să declar sub jurământ că apoi am mințit La sfârșitul lunii octombrie, toți acuzații au fost adunați la parter și, în același timp, restul deținuților au fost scoși din clădire Din tăcerea care a urmat asupra sufletului a fost deosebit de grea Douăzeci și unu de oameni așteptau să înceapă procesul În cele din urmă, Rudolf Hess a fost adus din Anglia; îmbrăcat într-un pardesiu de culoarea porumbelului, a mers pe coridor, însoțit de doi soldați americani legați de el cu câtușe Pe chipul lui era o expresie absentă și în același timp încăpățânată Sunt obișnuit să-i văd pe toți acuzații îmbrăcați anterior în uniforme luxoase, plimbându-se cu un aer inexpugnabil sau, dimpotrivă, purtându-se destul de obraznic Prin urmare, nu puteam să cred cumva în schimbări atât de dramatice care au avut loc cu ei și, uneori, chiar părea că tot ce se întâmpla în jurul meu era doar un vis Cu toate acestea, suntem deja obișnuiți cu regulile închisorii Niciunul dintre noi, fie el Reichsmarschall, Field Marshal, Mare Amiral, Ministru sau Reichsleiter, nu și-ar putea imagina vreodată că psihologii militari americani i-ar testa inteligența cu un test special Dar niciunul dintre noi nu a protestat - dimpotrivă, toate încercând să demonstreze abilități mentale remarcabile Spre surprinderea tuturor, câștigătorul testului, care a inclus teste de memorie, reacție și fantezie, a fost Schacht Se dovedește că, în funcție de vârstă, s-au acordat puncte suplimentare De asemenea, nimeni nu se aștepta ca Seyss-Inquart să arate rezultate strălucitoare Printre cei care au ocupat primul loc a fost Goering; După cum sa dovedit, am avut abilități destul de medii Câteva zile mai târziu, tăcerea cimitirului care domnea în corpul nostru a fost întreruptă de venirea unei comisii formată din mai mulți ofițeri În primul rând, declarațiile de neînțeles ale cuiva veneau de pe coridor, apoi ușa celei s-a deschis și, fără prea multe conversații, mi s-a înmănat rechizitoriul dactilografiat la o mașină de scris Deci, ancheta preliminară s-a încheiat, iar procesul era pe cale să înceapă În naivitatea mea, am crezut că fiecare dintre noi va fi acuzat de fapte penale comise în mod specific Dar s-a dovedit că am fost acuzați în masă de toate crimele odioase enumerate în acest document Am fost copleșit de un sentiment de totală deznădejde Dar, chiar și căzând în disperare, am continuat să dezvolt o linie de conduită în procesul următor Am decis ferm să nu-mi pese de soarta mea viitoare, nu încercați să salvați o viață, ci asumați întreaga responsabilitate Și deși avocatul meu și membrii Tribunalului Internațional mi s-au opus într-un anumit fel, pe tot parcursul procesului am aderat ferm la linia mea Impresia rechizitoriului s-a reflectat în următoarele rânduri scrise soției mele: "Trebuie să recunosc că viața mea s-a încheiat Abia după această mărturisire o voi putea completa după cum cred de cuviință Intenționez să mă prezint în fața instanței tocmai în calitate de ministru al Reichului, și nu ca persoană privată Și, prin urmare, nu au dreptul să socotească cu tine și să se gândească la ei înșiși Am o

singură dorință: să adere la această linie până la capăt Sper să am destulă putere Oricât de ciudat ar suna, dar de îndată ce am renunțat la orice speranță, starea mea de spirit s-a îmbunătățit imediat Dar când am crezut că am măcar o șansă de a fi salvat, m-am simțit imediat extrem de nesigur și am așteptat cu nerăbdare începerea procesului Poate că, făcând asta, voi ajuta poporul german Crede-mă, nu toată lumea de aici este capabilă să se comporte ca mine", o scrisoare către soția sa din octombrie Cam la fel i-am scris la decembrie : "Sunt obligat să mă prezint la acest tribunal Având în vedere soarta poporului german, îngrijirea propriei familii este deplasată" În martie : "Nu pot recurge la apărări ieftine Cred că veți înțelege, pentru că până la urmă dumneavoastră și copiii vă veți simți rușinați dacă uit că milioane de germani au murit luptând pentru idealuri false Scrisoare către părinți din aprilie : "Nu te mângâia cu gândul că voi lupta cu disperare pentru mine Trebuie să ne recunoaștem responsabilitatea și să nu ne complacăm în iluzii Totodată, psihologul penitenciarului G M Gilbert, cu o copie a rechizitoriului în mână, a făcut ocol prin celule pentru a identifica părerile deținuților Mulți au batjocorit acuzațiile care le-au fost aduse sau au dat răspunsuri destul de evazive, în timp ce eu, spre surprinderea lui, am scris: "Proces este necesar Chiar și într-un stat autoritar, trebuie să existe responsabilitate colectivă pentru astfel de crime teribile " Timp de zece luni, am aderat constant la această poziție Încă mai cred că niciodată în viața mea nu a trebuit să dau dovadă de atâta curaj și perseverență Odată cu rechizitoriul, ni s-a dat o listă lungă de avocați germani, conform căreia fiecare putea să aleagă un avocat al apărării sau să-și propună candidatura Oricât mi-am încordat memoria, nu mi-am amintit de nimeni Numele avocaților indicați în listă îmi erau necunoscute și am cerut instanței, la discreția sa, să-mi aleagă un avocat Câteva zile mai târziu am fost dus la unul dintre birourile situate la subsolul Palatului de Justiție Un bărbat slab, cu ochelari cu ramă groasă, s-a ridicat de la masă și a spus cu voce joasă: "Dacă nu te superi, voi fi avocatul tău Permiteți-mi să mă prezint: Dr Hans Flexner din Berlin " Era amabil și nu încerca să pară important Am discutat în detaliu rechizitoriul și mi-a făcut imediat o impresie foarte bună prin comportamentul lui firesc La sfârșitul discuției, mi-a întins un formular: "Ia-l cu tine și gândește-te, după bunul plac, dacă ți se potrivește" Mi-am pus imediat semnătura și nu m-am pocăit Flexner s-a dovedit a fi un foarte circumspect, perfect conștient de situația avocatului Dar ceea ce conta mult mai mult pentru mine era faptul că mă simpatiza sincer; în zece luni ne-am simțit bine unul pentru altul și menținem totuși o relație destul de strânsă În cadrul cercetării preliminare, autoritățile de anchetă au împiedicat prin toate modurile posibile deținuții să comunice între ei Acum regimul era relaxat și nu numai că ieșeam mai des în curtea închisorii, dar puteam vorbi cât ne doream Au fost discutate aceleași subiecte: viitorul proces, rechizitoriul, incompetența Tribunalului Internațional, încălcarea onoarei și demnității prizonierilor - voci indignate s-au contopit, iar argumentele date au fost extrem de monotone Dintre cei douăzeci și unu de inculpați, am găsit o singură persoană cu gânduri asemănătoare cu care aș putea avea o discuție amănunțită despre principiul răspunderii Era Friche Mai târziu la poziția mea Seyss-Inquart a reacționat cu o anumită înțelegere Cu restul, a fost complet inutil să intri într-o discuție Vorbeam limbi diferite În ceea ce privește alte aspecte, am avut și opinii opuse Problema legată de caracterizarea dictaturii lui Hitler la proces ni s-a părut a fi deosebit de importantă Așadar,

Goering, care anterior a fost destul de critic cu privire la unele acțiuni ale regimului nazist, a cerut să justificăm oricare dintre acțiunile sale în fața instanței Fără nicio ezitare, el a susținut că scopul acestui lucru era doar de a crea un mit care să permită ca statul nazist să fie prezentat în cea mai favorabilă lumină Am crezut că este timpul să nu mai mint poporul german și să-i ajut să înceapă o nouă viață Doar adevărul ar putea contribui la o ruptură completă cu trecutul Odată, Goering a declarat sincer că învingătorii l-ar putea ucide, dar după cincizeci de ani rămășițele muritoare ale Reichsmarschall vor fi într-un sarcofag de marmură, iar poporul german l-ar onora ca pe un erou național și martir Astfel, el a dezvăluit adevăratele motive ale comportamentului său Adevărat, mulți prizonieri credeau că aceeași soartă îi așteaptă În general, Goering a fost destul de sumbru și a spus în mod repetat că suntem cu toții sortiți morții și nu avem nicio șansă să fim salvați Prin urmare, spun ei, nu există nici măcar să încerci să te aperi Cu această ocazie, am remarcat chiar cu ironie: "Goering intenționează să ajungă în Valhalla cu o suită imensă" De fapt, el a infirmat cel mai vehement acuzațiile la adresa lui De când Göring a fost tratat la Mondorf și Nürnberg și s-a vindecat de dependența de droguri, a arătat calități la care nu mă așteptam de la el Energia din el era literalmente în plină desfășurare și dintre toți acuzații, el a făcut, poate, cea mai frapantă impresie Am regretat foarte mult că nu s-a aflat atât de puțin înainte de izbucnirea războiului și în diverse dintre cele mai intense etape ale acestuia - pentru că atunci obiceiul de a consuma droguri i-a slăbit voința și nu a găsit puterea de a obiecta împotriva lui Hitler Dar nimeni, cu excepția lui Goering, nu avea o asemenea autoritate și o asemenea popularitate, iar Hitler va trebui inevitabil să țină seama de opinia lui Chiar a fost unul dintre puținii care avea o minte sănătoasă și prevedea consecințele fatale ale multor decizii ale lui Hitler Cu toate acestea, Goering a ratat șansa și acum, contrar oricărui simț, și-a folosit energia nou-găsită în scopuri criminale: avea de gând să-și inducă în eroare propriul popor În timpul uneia dintre plimbările sale, a aflat că unii dintre evreii maghiari au supraviețuit și a remarcat indiferent: "Deci, a mai rămas cineva acolo? Și m-am gândit că i-am trimis pe toți în lumea următoare Nici nu mă așteptam la un asemenea cinism de la el Decizia de a-mi asuma întreaga responsabilitate pentru crimele comise de regimul nazist mi-a provocat o mare suferință emoțională Uneori chiar mă gândeam să părăsesc voluntar această viață, pentru că așa era singura modalitate de a evita încercările severe care urmau Noaptea, uneori, pur și simplu cădeam în disperare Odată am încercat chiar să înfășor un prosop strâns în jurul piciorului meu rănit și să provoc flebită La Kramsberg, unul dintre oamenii de știință în chimie ne-a spus că dacă un trabuc este zdrobit, apoi dizolvat în apă și beat acest amestec, atunci moartea este foarte posibilă; multă vreme am purtat un trabuc zdrobit în buzunar, dar, după cum știți, există o distanță uriașă între intenție și acțiune Slujba de duminică în biserică a devenit un sprijin spiritual pentru mine La Kramsberg am refuzat categoric să o vizitez Dar la Nürnberg am ajuns la o concluzie diferită Împrejurările m-au obligat pe mine, ca și pe aproape toți acuzații, cu excepția lui Hess, Rosenberg și Streicher, să vin în mod regulat la mica noastră capelă În aceste săptămâni, costumele noastre au căzut în zdrențuri, iar americanii ne-au pus la dispoziție haine de lucru din țesătură de gabardină neagră Acum oficialii închisorii au intrat în celulele noastre pentru a ne alege costumele pentru proces, care apoi au trebuit să fie curățate și călcate temeinic Fiecare

detaliu al toaletei, până la nasturele de la manșete, trebuia coordonat cu comandantul Colonelul Andrews s-a plimbat pentru ultima oară prin celule, iar pe noiembrie , fiecare dintre noi, însoțit de un soldat, dar fără cătușe, a fost dus în sala încă goală și așezat pe scaunele noastre Stând în primul rând Goering, Hess și Ribbentrop; Am ajuns pe a doua bancă, a treia de la capăt, cot la cot cu oameni care mi-au plăcut: Seyss-Inquart în dreapta, von Neurath în stânga Direct în fața mea se profila spatele capetelor lui Streicher și Funk Cu toții am fost foarte fericiți de începutul procesului: în sfârșit, soarta noastră urma să fie decisă Procesul a început cu un discurs lung și zdrobitor al procurorului șef al SUA, Robert Jackson Am fost oarecum încurajat de fraza că vina pentru crimele regimului cade pe umerii a douăzeci și unu de inculpați, dar cu siguranță nu asupra întregului popor german Această abordare corespundea pe deplin ideilor mele despre una dintre posibilele consecințe ale acestui proces: ura față de poporul german, care chiar și în anii de război a fost umflată în orice mod posibil de propaganda inamicului și care, după expunerea atrocităților și violenței, a depășit-o toate limitele, acum se vor concentra asupra noastră Într-una dintre scrisorile mele către Flexner, în definirea comportamentului meu în instanță, am subliniat că, în ansamblu, nu mi-a păsat deloc, și chiar părea de prisos, să iau orice acțiuni întreprinse pentru protecția mea Documentele și mărturiile martorilor acumulate de-a lungul mai multor luni au cerut, parcă, pedepse și mai severe pentru infracțiunile comise Absolut nu s-a ținut cont de faptul că nu toți acuzații au fost implicați personal în acestea Frica și groaza îmi îngăduiau corpul și am reușit să îndur încercări atât de grele doar pentru că cu fiecare dată senzațiile deveneau din ce în ce mai plictisitoare Pana acum am în fata ochilor fotografii, documente si comenzi care au facut o impresie absolut monstruoasa si pe care cu greu imi venea sa cred; niciunul dintre acuzați nu s-a îndoit însă de autenticitatea lor În rest, totul a decurs ca de obicei: de dimineață până la prânz, procesul, apoi o pauză de masă (de obicei mâncam la ultimul etaj al Palatului de Justiție), mai multe interogatorii și discursuri în sala de judecată și în final o întoarcere în celulă , unde îmi schimbam repede hainele, își lăsa costumul să se călcă, devora grăbit cina și, de regulă, cerea să fie dus în camera avocatului, unde discuta despre procesul cu Flexner până la ora zece și lua notițe, A Speer dezvoltarea unei linii de apărare Seara târziu, m-am prăbușit pe pat epuizat și am adormit instantaneu Sâmbăta și duminica nu au avut loc ședințe ale Tribunalului Internațional și, prin urmare, conversațiile cu avocații au durat mult mai mult Aproape că nu mai era timp de plimbări în curtea închisorii: durau doar o jumătate de oră pe zi Deși toți acuzații se aflau în aceeași poziție, nu exista niciun sentiment de solidaritate între noi Ne împărțim în grupuri separate Cea mai caracteristică manifestare a acestui fapt a fost crearea unui fel de "grădină a generalului": un gard mic despărțea o mică parte - X metri - din grădina închisorii Elita militară a decis să se despartă de noi și acum a mers în cerc pe această porțiune de pământ complet nepotrivită Civilii au reacționat la acțiunea lor cu un respect emfatic Am luat masa, conform ordinului direcției închisorii, în diferite încăperi; Am ajuns în același grup cu Fritsche, Funk și Schirach Între timp, ne-am reînnoit speranța, pentru că acum toată lumea știa exact de ce este acuzat În orice caz, Fritsche și cu mine ne-am putut baza pe propoziții mai mult sau mai puțin blânde, iar retrospectiv trebuie să recunoaștem că ne-am descurcat într-adevăr relativ ușor Aproape toți cei din sala de judecată aveau fețe dure și o sclipire de oțel în ochi

când se uitau la noi și doar în cabina interpreților am fost tratați diferit. De exemplu, mi-au dat din cap cu un zâmbet prietenesc; unii dintre angajații birourilor procurorilor principali din Anglia și SUA i-au tratat și pe acuzat cu un anumit grad de simpatie. Dar a fost deosebit de amar și dureros pentru mine când jurnaliștii au început să parieze pe pedeapsa viitoare pentru fiecare dintre noi, iar majoritatea a susținut: pedeapsa cu moartea prin spânzurare. După o pauză a ședințelor de judecată care a durat câteva zile și a fost folosită de avocați pentru a finaliza linia de apărare, a urmat un "contraatac", în care unii și-au pus mari speranțe. Când Göring a fost chemat să depună mărturie, i-a promis lui Funk Sauckel și restul acuzaților să-și asume întreaga responsabilitate și, prin urmare, să-i exonereze de vinovăție. La început, Goering s-a comportat destul de curajos, dar cu cât se discutau mai multe detalii cu el, cu atât fețele celor care sperau să-și aline soarta cu ajutorul lui deveneau mai dezamăgiți. În acest duel verbal, Jackson a avut avantajul că putea extrage în mod destul de neașteptat un document dintr-o servietă uriașă și să-l pună pe inculpat într-o poziție destul de incomodă, în timp ce Goering a folosit cu pricepere necunoașterea multor detalii a procurorului. Dar, în cele din urmă, Goering a început să lupte cu disperare pentru a-și salva viața: a recurs în mod constant la scuze, s-a dedat la raționamente vagi și a contestat faptele evidente. Ribbentrop și Keitel, chemați alături pentru a răspunde la întrebări, s-au comportat exact în același fel și, cu dorința lor de a se vărui complet, au făcut o impresie și mai proastă decât Goering; de îndată ce procurorul a prezentat un document semnat de ei, ei au început în unanimitate să facă referire la ordinul lui Hitler. Comportamentul lor mi-a trezit un sentiment de dezgust, iar eu, neputând suporta, i-am numit pe Ribbentrop și Keitel "poștași cu salarii de minister"; aceste cuvinte au ajuns apoi în aproape toate ziarele lumii. Când mă gândesc acum la răspunsurile lor de atunci, ajung la concluzia că amândoi, în esență, aveau dreptate; la urma urmei, amândoi erau doar șefi nominali ai departamentelor lor, a căror sarcină era doar să transmită ordinele lui Hitler autorităților subordonate. Rosenberg, dimpotrivă, și-a apărat consecvent punctele de vedere, iar toate încercările avocatului său din culise de a-l convinge pe fostul Reichsleiter să abandoneze viziunea nazistă asupra lumii au fost eșuate. Hans Frank, care l-a apărat cândva pe Hitler în instanță și mai târziu a servit ca guvernator general al Poloniei, a pledat vinovat; Funk a dat argumente destul de convingătoare în apărarea sa și uneori chiar a stârnit simpatie, iar avocatul lui Schacht, care era prea elocvent, a încercat să-și facă clientul aproape un participant la o conspirație împotriva lui Hitler, iar aceasta a obținut mai degrabă rezultatul opus: documentele citate de el în favoarea lui Schacht * iar mărturiile nu au avut efect. Dönitz și-a apărat cu înverșunare cazul și a dovedit valabilitatea tacticilor de război submarin pe care le-a folosit. A simțit, evident, cea mai profundă satisfacție atunci când avocatul său a prezentat instanței declarația comandantului șef al Flotei SUA Pacificului Nimitz: amiralul american a mărturisit că a aderat la aceleași principii pentru utilizarea submarinelor ca și comanda marina germană. Raeder era un om de afaceri; Sauckel a lăsat o impresie destul de jalnică, pentru că naivitatea lui se învecina cu prostia. Jodl a impus respect cu calm și răspunsuri precise la întrebări. A fost unul dintre puținii inculpați care deținea deplin control asupra situației. Am fost interogați pe rând, iar nervii mei erau la limită, din moment ce Seyss-Inquart depusese deja mărturie. Nici măcar avocatul nu și-a făcut iluzii cu privire la soarta sa, deoarece a fost direct implicat

În deportările și execuțiile ostaticilor Seyss-Inquart nu și-a pierdut calmul și la finalul interogatoriului a declarat că este obligat să răspundă pentru tot ce s-a întâmplat din vina lui Soarta lui a fost în cele din urmă pecetluită Ne-am bucurat însă foarte mult pentru el: câteva zile mai târziu a fost informat că fiul său, care era considerat dispărut în Rusia, trăiește După anunțarea numelui meu, m-am scuturat peste tot și am înghițit repede pastila liniștitoare, pe care doctorul german mi-a dat-o prudent Flexner stătea la biroul avocatului la zece pași depărtare; în stânga, pe o estradă, se aflau membrii Tribunalului Internațional Flexner și-a deschis dosarul gros și a început interogatoriul Am declarat imediat: "Dacă Hitler ar avea prieteni, cu siguranță aş fi unul dintre ei" Reprezentantul procuraturii nu se aştepta la o declarație atât de sinceră A început o discuție asupra nenumăratelor detalii culese din documentele prezentate; Nu am încercat să evit răspunsurile sau să mă justific cumva Apoi am rostit câteva propoziții Înțelesul lor era următorul: mi-am asumat întreaga responsabilitate pentru consecințele tuturor ordinelor lui Hitler pe care le-am îndeplinit Adevărat, am apărat punctul de vedere conform căruia în orice stat este inferior autoritățile sunt obligate să îndeplinească orice ordine venite de sus și, în același timp, să fie conștiente de posibilele consecințe ale acestora; dar chiar dacă au fost forțați să execute prin amenințări, acest lucru nu îi scutește de responsabilitate Dar a fost mult mai important pentru mine să pun vina pentru toate acțiunile întreprinse de Hitler începând cu , precum și pentru toate crimele împotriva umanității comise după aceea - indiferent de cine "În domeniul guvernării, fiecare este responsabil pentru zona care i-a fost încredințată", am declarat eu în fața instanței "Cu toate acestea, apartenența la elita conducătoare implică și responsabilitate colectivă Mă refer la asociații șefului statului Acest lucru se aplică pe deplin regimului autoritar, și niciunul dintre liderii acestuia să nu se creadă că după o catastrofă atât de groaznică va putea sustrage responsabilitatea La urma urmei, dacă Germania ar câștiga războiul, liderii săi și-ar asuma cu ușurință responsabilitatea pentru toate actele criminale comise în timpul acestuia Eu personal consider că este de datoria mea și pentru că șeful guvernului a reușit să evite responsabilitatea față de poporul german și de întreaga lume " Într-o conversație cu Seyss-Inquart, am exprimat această idee într-o formă și mai clară: "Dar dacă situația s-ar schimba brusc și am câștiga războiul? Nu este greu de imaginat cum toată lumea s-ar lăuda cu meritele lor și și-ar etala realizările Dar nu a funcționat, iar acum, în loc de comenzi, tot felul de onoruri și recompense bănești, trebuie să așteptăm condamnarea la moarte Zilele acestea, Flexner a încercat în zadar să mă convingă să nu îmi asum responsabilitatea pentru tot ce s-a întâmplat în afara zidurilor slujirii mele; potrivit lui, s-ar putea termina pentru mine foarte trist Dar eu, după ce am făcut o mărturisire atât de sinceră, am simțit o profundă ușurare și m-am bucurat doar că pot evita ispită și nu am apelat la tot felul de scuze Acum, cu conștiința propriei mele dreptate, aş putea trece la mărturia cu privire la activitățile mele în etapa finală a războiului Am presupus că povestea intențiilor încă puțin cunoscute ale lui Hitler de a condamna poporul german în caz de înfrângere ar face mai ușoară despărțirea de trecut și ar împiedica crearea mitului "marelui Fuhrer" Aceste declarații ale mele au stârnit indignarea furtunoasă a lui Goering și a multor alți inculpați Dimpotrivă, aveam de gând să menționez iminenta tentativă de asasinat asupra lui Hitler doar pe scurt și doar pentru a arăta cât de periculoase mi se păreau intențiile

lui distructive - Nu vreau să intru în prea multe detalii, am spus, încercând să îndrept interogatoriul în direcția mea Judecătorii au început imediat să discute între ei, iar apoi președintele Tribunalului Internațional s-a întors către mine cu următoarele cuvinte:

"Dimpotrivă, ar fi foarte interesant pentru noi să cunoaștem detaliile Anunț amânarea ședinței de judecată pentru o altă zi Nu aveam chef să mă adâncesc în această poveste, pentru că s-a dovedit că vreau să mă vâruiesc Prin urmare, m-am dus cu mare reticență să-i întâlnesc și l-am rugat pe avocat să nu menționeze această parte a mărturiei mele în discursul său În viitor, totul a mers pe o pistă moletă, în deplină concordanță cu tactica pe care am dezvoltat-o pentru a răspunde la întrebările judecătorilor Nedorind să-mi subliniez prea mult meritele în etapa finală a războiului, am considerat de cuviință să fac următoarea rezervă: "Nu mi-am asumat prea multe riscuri când am luat aceste măsuri Din ianuarie nu a fost greu în Germania să se opună politicii oficiale; orice persoană mai mult sau mai puțin rezonabilă a aprobat astfel de acțiuni Chiar și mulți dintre cei care s-au alăturat de multă vreme NSDAP și-au îndeplinit datoria față de popor la acea vreme Împreună am împiedicat punerea în aplicare a ordinelor nebunești ale lui Hitler" Flexner a împăturit hârtiile într-un dosar cu o vădită ușurare și și-a luat locul printre ceilalți avocați A venit rândul procurorului-șef din Statele Unite și membru al Curții Supreme a acestei țări, Jackson, să vorbească Înfațișarea lui nu m-a surprins deloc, pentru că în seara precedentă un ofițer american pătrunsese literalmente în celula mea și declarase că Jackson era hotărât să mă interogheze personal și în cazul meu Spre deosebire de zilele anterioare, el și-a început discursul cu o voce destul de calmă și a încercat să evite limbajul dur A citit încă o dată fragmente din documente care mărturisesc responsabilitatea mea personală pentru folosind munca unor civili îndepărtați cu forța din teritoriile ocupate și m-a onorat pe neașteptate cu un compliment: se dovedește că eu am fost singurul care a avut curajul să-i declare deschis lui Hitler că războiul a fost pierdut Am subliniat imediat, în deplină concordanță cu adevărul, că nici lui Guderian, Jodl și unii dintre comandanții-șefi ai grupărilor armatei nu se temeau să se certe cu Hitler La întrebarea lui: "Se pare că au existat și mai multe conspirații?" - Am dat un răspuns foarte evaziv: "Când a devenit clar că înfrângerea este inevitabilă, nu a fost deloc greu să aranjezi o conspirație Era posibil să abordezi aproape orice persoană de pe stradă și să-i ceri să evalueze situația Aproape toată lumea spunea: "Nebunie cu apă pură" Și dacă ar avea curaj, s-ar alătura ție Iată că ei încearcă să creeze impresia că trebuie aproape constant să-și riște viața De fapt, acest lucru nu este adevărat Din păcate, la putere erau câteva zeci de nebuni, dar restul de optzeci de milioane de germani nu-și pierduseră nicidecum bunul simț și înțelegeau perfect ce îi aștepta Procurorul-șef adjunct al Uniunii Sovietice, generalul Raginsky, a fost și el încrucișat, timp în care au apărut multe neînțelegeri din vina interpretului, iar apoi Flexner a depus instanței un teanc întreg de declarații pe propria răspundere de la douăsprezece persoane care au depus mărturie în favoarea mea În acest moment, cazul meu a fost suspendat deocamdată De câteva ore sunt chinuit de dureri puternice de stomac; în celulă, m-am prăbușit pe canapea, chinuit de durere pe tot corpul și simțind o epuizare nervoasă completă concluzii Procurorii au ținut ultimele discursuri, iar procesul s-a încheiat efectiv Acum am putea spune doar ultimul nostru cuvânt Urma să fie difuzat la radio fără abrevieri; pentru noi a fost ultima ocazie de a ne îndrepta către

oamenii înșelați și, recunoscându-ne vinovăția sau vorbind sincer despre cele mai grave crime comise în trecutul recent, ajută-l să găsească o cale de ieșire din impas Procesul care a durat nouă luni ne-a lăsat o amprentă de neșters Chiar și Goering, care era hotărât să-și demonstreze cazul prin toate mijloacele și care la început s-a remarcat printr-un comportament destul de agresiv, a condamnat aspru masacrele și a spus că nu înțelege de ce și cine are nevoie de ele Keitel a dat asigurări că a preferat să meargă la moarte, dacă numai să nu fie implicat din nou în asemenea crime groaznice Frank a subliniat că din cauza lui Hitler, vina a căzut asupra întregului popor german El i-a îndemnat pe cei care au persistat în amăgirile lor "să nu se îmbarce pe calea nebuniei politice, căci acea cale va duce la ruină" Cuvintele lui au sunat exagerat de exaltat, dar, în esență, corespundeau părerilor mele Chiar și Streicher, în ultimul său discurs, a condamnat aspru "exterminarea evreilor" Funk a spus că la doar gândul la astfel de atrocități, arde de rușine Shakht s-a plâns că "sufletul lui nu va mai avea acum odihnă" Sauckel a recunoscut că "acțiunile inumane dezvăluite la acest proces l-au lovit până la inimă" Potrivit lui Palen, "forțele răului s-au dovedit a fi mai puternice decât forțele binelui" Seyss-Inquart a numit atrocitățile comise de regimul nazist și cu participarea lui directă nimic mai mult decât "excese teribile" Fritzsche a cerut "să considere uciderea a cinci milioane de oameni ca pe un avertisment pentru generațiile viitoare" Și toți, într-o măsură sau alta, și-au negat vinovăția Astfel, într-un fel, speranța mea s-a împlinit: am deturnat atenția asupra noastră, iar o parte semnificativă a vinei - în interpretarea juridică a acestui termen - a căzut asupra noastră Dar această epocă nefastă nu a oferit doar un exemplu clar al nenumăratelor abominații care pândesc în om - acum a apărut un factor istoric care face posibil să se distingă clar acest regim dictatorial sângeros de toți predecesorii săi Importanța sa nu trebuie niciodată subestimată Ca unul dintre conducătorii statului, care, fără nici cea mai mică ezitare, și-a folosit toată puterea tehnică împotriva umanității, m-am străduit și eu la proces să înțeleg sensul a ceea ce se întâmplase În ultimul meu discurs, am spus, parțial: "Aceasta a fost prima dictatură a statului industrial în epoca tehnologiei moderne, și-a dominat complet și complet propriul popor Cu ajutorul unor astfel de mijloace tehnice precum radioul și difuzoarele, optzeci de milioane de oameni au avut gândirea independentă a fost luată, au fost subordonate voinței unei singure persoane Telegraful, telefonul și radioul au făcut posibil, de exemplu, autorităților superioare să-și transmită ordinele direct către organizațiile inferioare, unde, datorită înaltei lor autorități, acestea se executau fără îndoială Aceasta a dus la faptul că numeroase instanțe și sedii erau legate direct de conducerea supremă, de la care au primit ordine teribile; consecința a fost supravegherea fiecărui cetățean și clasificarea strictă a faptelor penale Pentru un străin, acest aparat de stat va părea o mizerie între toate firele centralei telefonice, dar, ca și centrala, acest aparat era controlat de o singură voință Vechile dictaturi aveau nevoie de angajați calificați pentru organizațiile inferioare, indivizi care să gândească și să acționeze independent Un sistem autoritar în perioada de dominație a tehnologiei le poate abandona, numai mijloacele de comunicare fac posibilă mecanizarea activităților nivelurilor inferioare de guvernare Ca o consecință a acestui fapt, apare un nou tip de executor de ordine fără cuvinte Crimele monstruoase comise în acești ani au fost explicate nu numai prin proprietățile individuale ale lui Hitler Ei au dobândit o asemenea amploare, deoarece Hitler a

folosit pe scară largă cele mai moderne mijloace tehnice Spunând ultimul cuvânt, m-am gândit la posibilele consecințe ale instaurării unei dictaturi nelimitate a tehnocraților, folosind pe scară largă cele mai recente realizări științifice și tehnologice și în același timp complet dependente de ele: "Acest război s-a încheiat cu avioane cu proiectile, avioane zburând cu viteza de propagare a sunetului, noi tipuri de submarine și torpile care își găsesc propria țintă, bombe atomice și perspectivele unui război chimic teribil Echipament militar prin cinci până la zece ani vor face posibilă bombardarea unui continent de pe altul cu rachete cu o precizie absolută a loviturilor O astfel de rachetă, care va funcționa prin puterea de a diviza atomul și va fi deservită de poate doar zece oameni, poate distruge un milion de oameni în New York în câteva secunde A devenit posibilă răspândirea bolilor contagioase printre oameni și animale în diverse țări și cu ajutorul bacteriilor distrug culturile În calitate de fost ministru al industriei de armament foarte dezvoltate, consider că este ultima mea datorie să declar: noul război mondial se va încheia cu distrugerea culturii și civilizației umane Nimic nu poate întârzia dezvoltarea tehnologiei și științei și nu-i poate împiedica să își finalizeze munca de exterminare a oamenilor, care a început în forme atât de teribile în timpul acestui război Prin urmare, acest proces ar trebui să contribuie la prevenirea războaielor devastatoare în viitor și la punerea bazelor coexistenței pașnice a popoarelor Ce înseamnă propria mea soartă după ce s-a întâmplat, și în fața unui gol atât de mare! Eram conștient că rezultatul procesului nu era de bun augur pentru mine și, prin urmare, am rostit cu sinceritate ultima frază M-am pregătit cu adevărat pentru ce e mai rău și am cam trasat o linie sub viața mea anterioară Membrii Tribunalului Internațional de Condamnare s-au retras pe termen nelimitat pentru deliberare A trebuit să așteptăm patru săptămâni lungi Aveam nervii pe cap și pentru a uita măcar puțin după aproape opt luni de chinuri mentale, m-am cufundat în lectura romanului lui Dickens "A Tale of Two Cities", dedicat epocii Marii Revoluții Franceze A descris în detaliu modul în care prizonierii Bastiliei, în așteptarea deciziei soartei lor, nu numai că nu au căzut în disperare, ci, dimpotrivă, au rămas calmi și chiar uneori s-au distrat După cum s-a dovedit, eram incapabil să arăt o asemenea libertate de spirit - la urma urmei, procurorul principal din Uniunea Sovietică a cerut pedeapsa cu moartea pentru mine La septembrie , inculpații în costume proaspăt călcate și-au luat locul pentru ultima dată în bancă La momentul fundamentării verdictului, instanța a decis să ne elibereze de camerele de filmat și de fotojurnaliști Înainte de asta, jupiterii strălucitori, care au făcut posibilă surprinderea fiecărei mișcări pe film, s-au stins, iar sala a devenit imediat sumbră și chiar înfiorătoare Aici au intrat cu pași mășurați membrii Tribunalului Internațional, iar acuzații, procurorii, avocații apărării, publicul prezent în sală și jurnaliștii s-au ridicat pentru ultima oară de pe scaune Ca de obicei, președintele Tribunalului Internațional, Lord Lawrence, s-a înclinat din toate părțile și s-a așezat pe scaunul său Membrii succesivi ai Tribunalului Internațional, cu voci monotone, au citit poate cel mai teribil capitol din istoria Germaniei Cu toate acestea, condamnarea elitei puterii a făcut posibil să nu se arunce toată vina asupra poporului german La urma urmei, dacă unul dintre cei mai apropiați asociați ai lui Hitler, Baldur von Schirach, care a deținut multă vreme postul de șef al Tineretului Hitler, și a stat la originile restaurării și desfășurării potențialului militar-industrial al Germaniei, ministrul de Economie din guvernul lui Hitler, Hjalmar Schacht, a fost scutit de acuzațiile

de pregătire și declanșare a unui război agresiv, atunci cum ar putea fi acuzați soldații obișnuiți pentru asta, și cu atât mai mult femeile și copiii? Dacă, în consecință, Marele Amiral Raeder și adjunctul lui Hitler, Rudolf Hess, nu au fost niciodată acuzați de implicare în crime împotriva umanității, atunci cum ar putea fi urmărit penal un tehnician sau un muncitor obișnuit pentru asta? De asemenea, am sperat că procesul va avea un impact direct asupra politicii de ocupație a puterilor învingătoare: acum nu mai puteau interpreta în linii mari faptele pe care le calificau drept infracțiuni și supune întregul popor la represiune. Am avut în vedere principala acuzație adusă împotriva mea: folosirea muncii forțate. Aceasta a fost urmată de justificarea pedepselor pentru fiecare dintre inculpați. Performanța mea a primit o evaluare rece și imparțială care se potrivea pe deplin cu presupunerile mele. Am fost acuzat că am deportat muncitori străini în Germania și, de asemenea, că, opunându-mă planurilor lui Himmler, insistând asupra trimeriei prizonierilor de război sovietici din lagărele de concentrare în întreprinderile militare, m-am ghidat numai de considerente de afaceri și nicidecum motive umane. Toți acuzații, chiar și cei care riscă pedeapsa cu moartea, și-au păstrat calmul. Am ascultat în tăcere, fără niciun semn de entuziasm. Îmi este încă de neînțeles cum am îndurat procesul fără să cad o dată în isterie și cum am reușit, în timp ce ascultam rațiunea verdictului, să rămân calm în exterior, deși totul mi-a tremurat în suflet. Flexner a fost foarte optimist: "Te asigur că vei primi patru-cinci ani". A doua zi ne-am văzut pentru ultima dată înainte de pronunțare. Am coborât la subsolul Palatului de Justiție, apoi fiecare dintre noi a fost transportat individual într-un lift. Nimeni nu s-a întors în cele din urmă a venit rândul meu și, însoțit de un soldat american, am intrat în mica cabină înghesuită. Ușile s-au deschis și un minut mai târziu stăteam deja pe o platformă mică, chiar vizavi de membrii Tribunalului Internațional. Căștile mi-au fost înmânate și cuvintele "Albert Speer la douăzeci de ani de închisoare" mi-au răsunat tare în urechi. Câteva zile mai târziu mi-am primit sentința. Nu le-am cerut Puterilor învingătoare să-l revizuiască. Orice pedeapsă mi se părea încă neglijabilă în comparație cu necazurile și necazurile pe care le-am provocat lumii. "Întotdeauna poți găsi scuze", am scris în jurnalul meu câteva săptămâni mai târziu, "dar nu există și nu poate exista iertare pentru astfel de crime monstruoase". Și acum, când a trecut un sfert de veac, nu numai păcatele individuale, oricât de mari ar fi, nu-mi chinuiesc conștiința. Când îmi aduc aminte de trecut, nu vreau să analizez trecutul în detaliu, pentru că însuși faptul de a fi implicat în aceste evenimente mărturisește imoralitatea mea. Nu numai că am contribuit la declanșarea războiului, al cărui scop a fost - am vorbit mereu despre asta într-un cerc îngust - instaurarea dominației mondiale datorită energiei și abilităților mele, m-am descurcat câteva luni extinde-l. Pe acoperișul Palatului Domed, am plănuisit să instalez o sculptură a unui vultur ținând globul în gheare. Știam foarte bine că pentru Hitler acest lucru nu avea doar o semnificație simbolică, ci chiar își dorea să o cucerească. Știam că Franța trebuia să fie transformată într-un mic stat dependent în întregime de al Treilea Reich. La el urmau să se adauge și Belgia, Olanda și Burgundia. Popoarele Poloniei și ale Uniunii Sovietice au fost destinate soartei iloților. Hitler nu și-a ascuns în mod special intențiile de a-și extermina toți evreii înainte și, ca urmare, în discursul său din ianuarie, a declarat deschis acest lucru. Nu i-am aprobat întotdeauna acțiunile, dar am dezvoltat proiecte arhitecturale care întruchipează aspirațiile lui și am produs arme menite să-și

atingă obiectivele În următorii douăzeci de ani din viața mea, am fost păzit pe rând de soldații armatelor acelor patru state, popoarele cărora, în mare parte din vina mea, au suferit victime incalculabile în acest război Securitatea și încă șase prizonieri - acesta este cercul contactelor mele în acești ani și de la soldații obișnuiți am aflat din ce în ce mai multe despre adevăratele rezultate ale activităților mele anterioare Mulți dintre ei, și în primul rând soldații sovietici, și-au pierdut tatăl sau fratele în război Dar nici unul dintre ei nu m-a acuzat sau reproșat vreodată pentru nimic Aruncat din culmea puterii, i-am fost infinit recunoscător destinului pentru că am fost printre acești oameni Au urmat cu atenție instrucțiunile care le-au fost date și totuși am simțit că mă tratează cu simpatie și sunt întotdeauna gata să ajute Îmi amintesc cum, cu o zi înainte de numirea mea ca ministru, am ajuns în Ucraina și cu siguranță mi-aș fi degerat obraji, dacă nu pentru țărani locului Apoi am fost pur și simplu atins de actul lor, fără să mă gândesc profund la asta Acum, când am fost tratat cu amabilitate de oameni de la care s-ar aștepta mai degrabă o atitudine ostilă, am vrut să-i înțeleg și am scris această carte "Catastrofa care a urmat ca urmare a acestui război", am scris în celula mea în , "a demonstrat în mod clar fragilitatea și instabilitatea vieții vechi de secole sistemele civilizației moderne Acum știm că trăim într-o casă foarte fragilă Structura complexă a societății moderne se poate descompune treptat sub influența tendințelor negative în creștere și nimeni nu poate opri acest proces dacă continuă să fie însoțit de depersonalizare, ceea ce duce la pierderea simțului responsabilității pentru acțiunile lor Orbit de posibilitățile aparent nelimitate ale progresului tehnologic, mi-am dedicat cei mai buni ani din viața mea slujirii acestuia Până la urmă, am fost amar dezamăgit Postfață Scriind această carte, am intenționat nu numai să vorbesc despre trecut, ci și să dau un avertisment pentru viitor Deja în primele luni de captivitate, înapoi la Nürnberg, nevoia de a ușura măcar puțin sufletul, care era foarte împovărat de evenimentele trecute, m-a determinat să încep să fac notițe Mișcat de aceleași sentimente, am continuat această ocupație în anii - , iar în cele din urmă, în martie , m-am hotărât în cele din urmă să-mi scriu memoriile A fost benefic sau, dimpotrivă, afectat negativ de faptul că am lucrat într-o stare de singurătate deplină, care m-a deprimat atât de tare? Am simțit o dorință puternică de a oferi o evaluare nemiloasă a mea și a celorlalți La decembrie mi-am terminat munca Când am fost eliberat din închisoarea Spandau la octombrie , memoriile mele erau de peste două mii de pagini Le-am completat cu materialele secretariatului meu depozitate în arhivele federale din Koblenz Sunt sincer recunoscător persoanelor cu care am vorbit în mod repetat în ultimii doi ani, și anume directorului editurii Ulyptein and Propylene, Wolf Jobst Siedler, și Joachim Fest, membru al consiliului consultativ al acestei edituri Datorită perseverenței lor, în această carte a existat un loc atât pentru multe discuții dedicate problemelor generale, cât și pentru o analiză a aspectelor psihologice și istorice ale evenimentelor descrise Conversațiile noastre au întărit și întărit și mai mult evaluarea principială dată de mine lui Hitler, regimului său și implicarea mea în crimele pe care le-a comis în prima versiune a memoriilor scrise cu zece ani mai devreme De asemenea, îi sunt recunoscător personalului UNESCO Dr Alfred Wagner, arhivistului Dr Thomas Trump și doamnei Hedwig Singer de la Arhivele Federale din Koblenz, precum și lui David Irving, care mi-a pus la dispoziție fragmente nepublicate anterior din jurnale lui Jodl și Goebbels index de nume Abel Adolf - de ani Aman Max - ,

[illegible]

Felix - Milward Alan S - Mille Cecile de - , Milch Erich - ,
 - , , , , , Model Walter - , - , , , , , Morrell Theodor - - , , , ,
 Mussolini Benito - , , , , , , Muller Ludwig - , Nagel Willy - , ,
 Naumann Werner - , , , , , , Neurath Konstantin von - , , , , , Niemoller
 Martin - , , , , Friedrich Wilhelm Nietzsche - Neumann Erich - Ohlendorf
 Otto - , , , Olbrich Josef M - Olbricht Friedrich - , , , , , Onesorge
 Wilhelm - , Osman Georges E - , Papen Franz von - Pappenheim Friedrich
 Ferdinand zu - Patton George - , Paul Bruno - Poelzig Hans - ,
 Jucătorul Paul - , Poser Manfred von - , , , , , , Porsche
 Ferdinand - , , Posse Hans - Poshman - Praun Albert - , , Puttkammer
 Carl Jesko von - Pfundtner - Raginskii Mark Yurievich - Rathenau Walter
 - , Reder Erich - , , , , , Reiman Helmut - , Roemer Otto Ernst - - Rem
 Ernst - , , , , , Röchling Hermann - , , , Ribbentrop Joachim von - , ,
 , , , , , , , , , , , Riefenstahl Leni - , Rosenberg Alfred - ,
 , , , , , , , , , , , Roland Walter - , , , , , , Rommel Erwin - , , , ,
 Roe Mies van der - , Roosevelt Franklin Delano - , , , , Ruman Heinz - ,
 Skorzeny Otto - , Smend Gunther - Stalin Joseph Vissarionovici
 - , , , , , Tessenov Heinrich - - , , , , , , , , , , Tirak Otto - , ,
 Todt Fritz - , , , , , , , , , , , - , , , , , , , , , , ,
 Thomas Ludwig - de ani Tomale Wolfgang - , Thomas Georg - , , , , ,
 Thorak Josef - , Troost Paul Ludwig - , , , , - , , , , , , Udet Ernst
 - , , , Williams - , Felgiebel Erich - , , , Vögler Albert - , , , , ,
 Förster-Nietzsche - Filip de Hesse - Fischer Richard - , Flexner Hans -
 , , , - , Florian Friedrich - , Frank Hans - , , , Frank Robert - , ,
 Frank Karl Hermann - , Frick Wilhelm - , , , , Fritsch Werner von -
 Fritsche Hans - , , , , , Fromm Friedrich - , , , , , , , , , , , ,
 , , - , , , Frank Gerhard - Formularul Valter - , , , , , , , , , , ,
 , , , , , , , , , , , - , Furtwangler Wilhelm - , , Haaseman Konrad
 - , Hagen - , Khadamovsky Eigen - , Hase Paul von - , Hanke Karl
 - , , , , , , , , , , , , , , , Hausser Paul - , Hevel Walter -
 , , , Heie - Heinkel Ernst - , Heinrich Gotthard - , , , - , Henne Willy
 - Henschel - Hettlage Karl - , Homs Edward L - Horthy Miklos - ,
 Hoffman Ludwig - Hupfauer Theodor - , , , Zanten Wilhelm - Zeitzler Kurt
 - , , , - , - , , , , , , , , , , Churchill Winston - , , , , , , Sharun Hans
 Bernhard - Schaub Julius - , , , , , , , , , , , , Shakhtyalmar - , , , ,
 , , , , , Schwartz Fritz - , Schwerin-Krosigk Lutz von - , , , , , , ,
 Scherner Franz - , Shiber Walter - , Schinkel Karl Friedrich - , , , ,
 Schirach Baldur von - , , , , , Schlessman - Schmeer - Schmundt Rudolf
 - , , , , , , , , , , , Schneider - Speidel Hans - , Spengler Oswald - , ,
 Sperle Hugo - Spitzweg Karl - , , , Shrek - , , , Fraulein Schroeder - ,
 Stahl Dieter - , , , Stauffenberg Klaus von - , , , , , , , Stöhr - Pin
 Helmut - , Streicher Julius - , , , , , , , Stuckart Wilhelm - ,
 Schulenburg Graf von der - Schulze-Naumburg - Schuschnigg Kurt - , , ,
 Edward Duce de Windsor - Eisenhower Dwight David - , , , , , , Eckart
 Dietrich - , Engel Gerhard - , , , , Andrews - , Esser German - , , , ,
 Juttner Hans - Jannings Emil - , Conținut Cuvânt înainte PARTEA ÎNTÂI
 Originea și tinerețea Profesie și vocație Săgeată tradusă Catalizatorul
 meu Gigantomania în construcții Sarcina mare Obersalzberg Noua
 Căminarie Reich Ziua Căminariei Reichului Imperiul Eliberat Glob
 Începutul toamnei Forța brută PARTEA A DOUA Introducerea unei noi
 poziții Improvizatie organizată Oportunități ratate Comandant Suprem
 Intrigi A doua persoană în stat Raiduri aeriene Hitler în toamna anului
 Degradare PARTEA A TREIA Boală Război pierdut de trei ori Calcule
 greșite "Wonder Weapon" și SS Operațiunea "Valkyrie" Sub asaltul
 aliaților occidentali Căderea în prăpastie Posesiune diavolească

Ultimatumul lui Hitler Cinci minute trecute de unu Înfrângere EPILOG
 Captivitate Nürnberg Concluzii Postfață Index de nume Albert Speer ȚINE
 minte Editor Igor Zaharov Corector Victoria Chutkova Design artistic
 Grigory Zlatogorov Aspect Valery Kechkin Redactor director Veronika
 Ryamova Fotografiile marcate cu (c) Bundesarchive sunt supuse CC-BY-SA
 Editura Irina Evg Bogat , Moscova, Stolovy pereulok, , biroul (lângă
 porțile Nikitsky, intrare separată în arc) Tel : - - , - - Fax: - -
 Site-ul nostru: [www zakharov ru](http://www.zakharov.ru) E-mail: [info@zakharov ru](mailto:info@zakharov.ru) Semnat spre
 publicare la Format x Hartie de scris Uh cuptor l Tiraj de exemplare
 Ordinul nr Tipărit în deplină conformitate cu aspectul original
 furnizat la OAO IPP Uralsky Rabochiy , Ekaterinburg, st Turgheniev,
[http://www uralprint ru](http://www.uralprint.ru) e-mail: [book@uralprint ru](mailto:book@uralprint.ru) În seria BIOGRAFIE ȘI
 MEMORIE a editurii Zaharov, citiți și: ALBERT SPEER "Spandau: un jurnal
 secret" Albert Speer (-) a fost arhitectul personal, confidentul și
 protejatul lui Hitler, ministrul Reich-ului pentru armament și
 industria de război; iar până la sfârșitul războiului a devenit al
 doilea cel mai puternic om din Germania nazistă Speer a fost, de
 asemenea, singurul dintre cei douăzeci și doi de lideri naziști care,
 la procesele de la Nürnberg, și-au luat povara vinovăției pentru
 crimele de război ale Reichului A lui condamnat la douăzeci de ani de
 închisoare, pe care i-a petrecut la Spandau împreună cu alți șase
 naziști de rang înalt - Hess, Raeder, Chirac, Funk, Neurath și Dönitz
 Timp de douăzeci de ani, Speer și-a notat amintirile cu un scris de
 mână microscopic pe hârtie igienică, ambalaje de tutun, foi de
 calendar, iar paznicii simpatici i-au adus clandestin în libertate
 Astfel, din de coli împrăștiate s-au obținut două cărți - "Memorii" și
 "Spandau: un jurnal secret" Vedeți listă completă de cărți pe [www](http://www.zakharov.ru)
[zakharov ru](http://zakharov.ru) CĂRȚI "ZAKHAROVA" RETAIL Cea mai completă gamă și prețuri
 minime! LIBRĂRIE LA INSTITUTUL LITERAR NUMIT DUPĂ A, M ГОПБКОГО (ООО
 "OLD Svet") Moscova, Bulevardul Tverskoy, (intrarea doar din stațiile
 de metrou Bolshaya Bronnaya St , Pushkinskaya, Tverskaya) Luni-Vineri
 de la la Sâmbătă de la la tel : () - ; e-mail: [vn@ropnet ru](mailto:vn@ropnet.ru) Cumpărați
 "GULLIVER" Sankt Petersburg, bulevardul Obukhovskoy oborony, , clădirea
 tel : () - Cărțile noastre sunt disponibile pentru cumpărare: În
 Moscova: Librăria "Moscova" Sf Tverskaya, d , bloc tel () - - Casa
 Cărților din Moscova Sf Novy Arbat, tel () - - Casa Comercială
 "Biblio-Globus" str Myasnitskaya, d / , clădirea tel () - - "Tânără
 gardă" Sf B Polyanka, de ani tel () - - Librărie la Institutul Literar
 Bulevardul M Gorki Tverskoy, tel () - - La Petersburg: Magazin
 "Gulliver" Prospect Obuhov apărare, tel () - - Lanțul de magazine
 "Bukvoed" [www bookvoed ru](http://www.bookvoed.ru) tel () - - Companie comercială JSC "Casa
 cărților din Saint-Petersburg" Sankt Petersburg, st Perspectivă Nevsky,
 de ani În Novosibirsk: Lanțul de magazine al companiei "Aristotel" Red
 Avenue, Prospect roșu, / Sf Ilyicha, d În Ekaterinburg: Casa de carte
 Sf Avaleka, d , tel () - - Librăria " de cărți" Sf Lenina, d , tel ()
 - - În Siberia și Orientul Îndepărtat: "Cartea de top" [www top-book ru](http://www.top-book.ru)
 În Nijni Novgorod: Casa de carte Sf Sovetskaya, A În Rostov-pe-Don:
 Lanțul de magazine "Magister" [www booka ru](http://www.booka.ru) În Ryazan: "Baruri"
 Supermarketuri "Cărți" Autostrada Moscova, Sf Yesenina, d G În Samara:
 Magazinul Pickwick Sf Kuibysheva, de ani Compania de vânzări de cărți
 Chaconne [www chaconne ru](http://www.chaconne.ru) La Volgograd: "Carte educațională și de
 afaceri" Prospekt Lenina, În Smolensk: Magazin "Krugozor" Sf Revoluția
 din octombrie, În Ufa: Rețeaua de magazine "Planeta" Sf Lenina, Sf
 Kuvykina, ani Pe teritoriul Ucrainei: Editura "Ariy" Kiev, Bulevardul
 celei de-a -a aniversări a lunii octombrie, d B Pe teritoriul
 Kazahstanului: Lanțul de magazine "Meloman" [www meloman kz](http://www.meloman.kz) Magazine

online: www.ozon.ru/www.soyuzkniga.ru ZAKHAROV Poate că nicio altă carte nu descrie ascensiunea și căderea celui de-al Treilea Reich, cercul interior al lui Hitler și pe el însuși într-un mod atât de detaliat și fascinant, ca în Memoriile lui Albert Speer Retrăindu-și viața în slujba lui Hitler, Speer încearcă dureros să înțeleagă: cum el, originar dintr-o familie aristocratică, un arhitect talentat, un lider remarcabil, o persoană decentă în viața de zi cu zi, a devenit un slujitor al diavolului